

رؤمان

م. موئدہب پوور

تاریکیہ کانی شار

وہر گئی رانی: مہستورہ

چوکلہ

رؤمان

تاریکیہ کانی شمار

م. موئد دہب پوور
وہرگیڑانی: مہستورہ

به ناوی خوی تاک و ته نیا

ناوی کتیب: تاریکیه کانی شار

تووسهر: م. موئه ده ب پور

وهرگیر: مه ستوره

پیدا چونه وه: هریم یاسین - کامیل محه مه د

تایپ: کویتستان

دیزاین: هریم عوسمان

شوینی چاپ: چوارچرا

نوبه تی چاپ: چاپی دووهم ۲۰۲۱

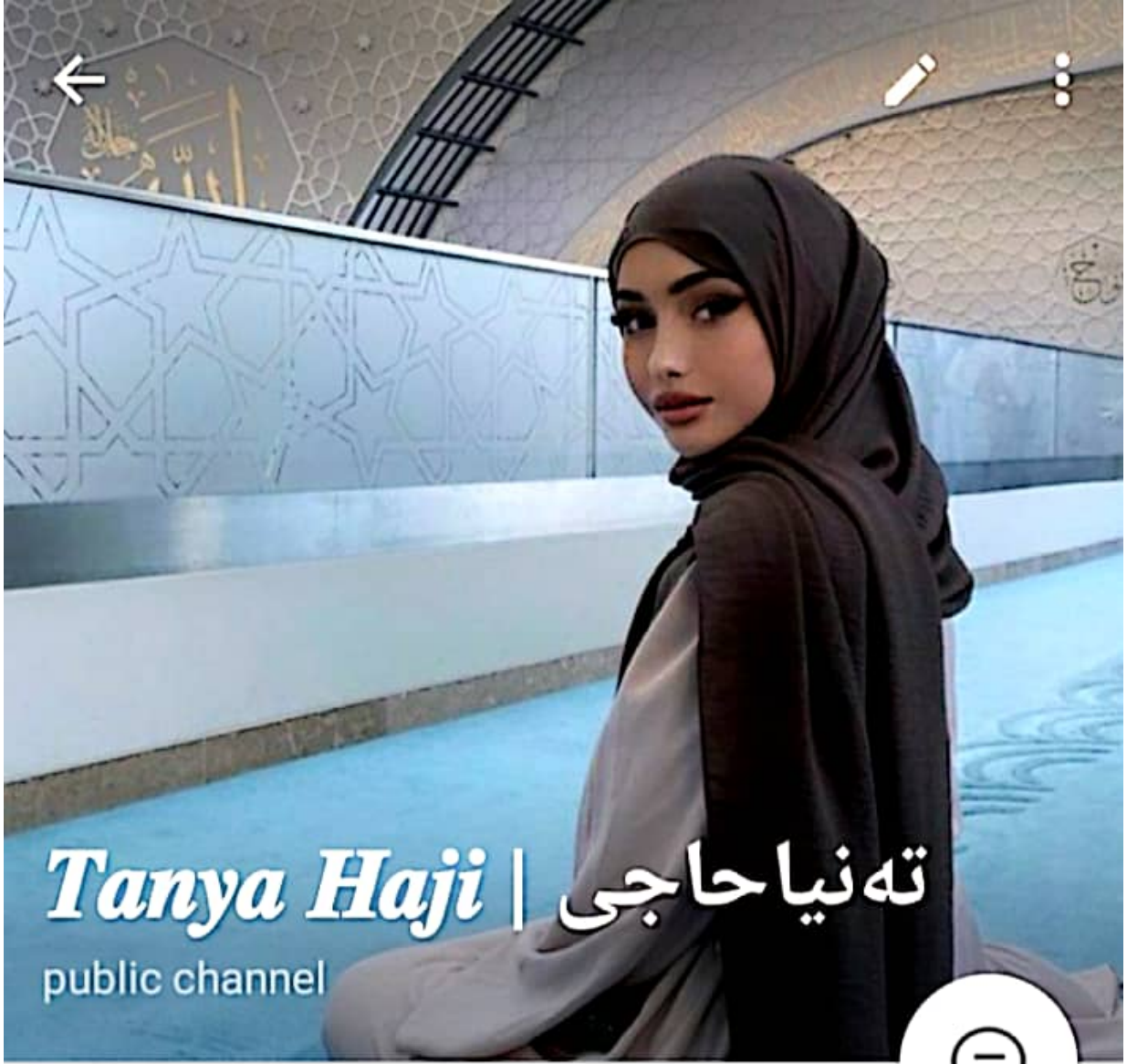
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

ژمارهی سپاردن: (۱۴۴۶) سالی ۲۰۰۸

تیبینی: ئەم رۆمانه به فارسی ناو (گه نمه)
ئیمه وامان به باش زانی ناوه که ی بگورین یو (تاریکیه کانی شار)

چوارچرا

GOLDEN
BOOK

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و فلیم و بابہ تی جیاواز ♥

Queen city

شاری شازن

شاریک تاییہت بہ کۆمہ لگایہ کی جوان

↓ بۆ راو بۆ چون و پسارہ کانتان

@tanyahaji22

↓ چہ نالی سینہ مای فارس

<https://t.me/tanyamovie22>

به‌شي به‌که‌م

کوتای مانگی نه‌وروز بوو، پوژیکي هینی له‌ژوره‌که‌مدا که په‌نجره‌که‌ی بوو له‌باخه‌که ده‌کرایه‌وه له‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌که‌م پاکشابووم و خه‌ریکی بیرکردنه‌وه بووم. ده‌نگی جیکه جیکي چوله‌که‌کان له‌خه‌و رایچه‌که‌کاندم. حه‌وت هه‌شت چوله‌که له‌سه‌ر لقه‌کان به‌یه‌که‌وه شه‌ریان بوو و جیکه‌جیکیان ده‌گه‌یشته‌ناسمان. له‌م چل نه‌فرین بوو نه‌و چل و شه‌ریان ده‌کرد منیش پاکشابووم و سه‌یرم ده‌کردن.

مالی ئیمه، مالیکي کونی خستی دوو قات که له‌سووچی باخیکي زورگه‌ورده‌دا بوو. باخیک نزیکه‌ی بیست هه‌زار مه‌تر. له‌سووچیکیدا مالی ئیمه بوو و نه‌و سی سووچه‌که‌ی تر، مالی مامم و دوو پووره‌کانم بوو. له‌ناوه‌راستی نه‌م باخه‌گه‌وره‌یه‌شدا، خانوویه‌کی کونتریش هه‌بوو که له‌خانوه‌کانیتر گه‌وره‌تر بوو و باوده‌گه‌وره‌م له‌وی ده‌ژیا. باوه‌گه‌وره‌یه‌کی پیر و مز و مۆچ و به‌لام خاوه‌ن دلنکی به‌سوز و میهرده‌بان! باوه‌گه‌وره‌یه‌کی به‌سام که هه‌مووان له‌ماله‌وه‌گویی له‌مستی بوون و هه‌ر که ناوی باوه‌گه‌وره‌ده‌هات، هه‌ناسه له‌سنگیاندا سوار ده‌بوو!

ژوره‌که‌ی من له‌قاتی خواره‌وه و له‌ناست باخه‌که‌دا بوو، په‌نجره‌یه‌کی چوارتاکی گه‌وره‌ی هه‌بوو. گشت نه‌م باخه‌پر بوو له‌دره‌خت و گول و گیا و سه‌وزه و چیمه‌ن. سه‌یری هه‌ر کویت ده‌کرد یان بنی نه‌سته‌ره‌ن بوو یا گوله‌باخ یان دره‌ختی مینو!

ده‌وران ده‌وری شمشادا! دره‌خته‌کانی چنار و سنوبه‌ر و سه‌روی کون و گه‌وره‌! دیواره‌کانی به‌رز بوو، که خستی سی سووچی به‌پتوه‌پاوه‌ستاویان له‌سه‌ر دانرا‌بوو که جاران پنیان ده‌وت قه‌لقر. که له‌ده‌رگاوه‌ده‌هاتیه‌ ژوروی سه‌ره‌تا هه‌شتیه‌که‌ه‌بوو که هه‌موو دیواره‌کانی به‌به‌رد هه‌لچنرا‌بوو. نه‌ویش به‌ردی کون. کاتی له‌هه‌شتیه‌که‌وه‌ده‌هاتیه‌ نینو باخه‌که، ده‌تگوت دیتیه‌ نینو دنیا‌یه‌کیتر! دنیا‌یه‌کی زورکون که له‌گه‌ل دنیا‌ی ده‌ره‌وه‌دا سه‌د سال جیاوازی هه‌بوو!

گشت خانووه‌کان و باخه‌که، به‌شینوه‌یه‌کی زور کون پاریزرا بوو و باوه‌گه‌وره‌م به‌پیداگریه‌وه‌رینگی به‌پوو‌خاندنی نه‌دا‌بوو.

ئەم باخە و خانووەکان، لەباوکیەوه بە میرات پنی گەیشتبوو، ئەویش ھەر بەو شیوہیە پاراستبووی.

لەم باخە گەورەیدا، تەنیا سنی کەس ھەبوون ھەزریان دەکرد ئەم تاقمە بەم شیوہیە بمینیتەوه و دەستی لێنەدری. یەکەمیان باوہگەورەم بوو و ئەو دووانەیتیش من و کامیار.

کامیار کوپی مامم بوو، لەمن گەورەتر بوو. من کوپە تاقانەیی مالمەومان بووم، بەلام کامیار دوو خوشکی بچووکتەر لەخۆشی ھەبوو. یەکیان تازە رۆشتبوو زانکو و ئەوی تیش پۆلی یەکەمی سەرەتایی بوو. ناوی یەکیکیان کەتایون و ئەویتیش کاملیا بوو.

پوورەکانم لەباوکم و مامم، یەک دوو سالیکی بچووکتەر بوون، یەکیکیان کچیکی ھەبوو ئەوی تیشیان دووان. میزدی پوورەکانم ھەر دووکیان کارمەندی خانەنشین کراو بوون، بەیانیان کە چاویان دەکردەوه، دەکەوتتە ویزەیی باخەکە و زەویبەکەیان دەپتوا و بۆ دابەشکردن نەخشەیان دادەرشت و لەپەسا پەسا بە گوئی باوکم و مامدا دەیانچرپاند کە دەبی زووتر ئەم باخە بەش بەش بکەن و بیکەنەوه!

بە کورتی ھەموو یەکیان گرتبوو دژی ئەم باخەگەورە و جوانە. ھەرۆھا ژن و کچەکانی بنەمالەکەش، ھەموویان بۆلەیان دەکرد کە ئەم باخ و خانووە کۆنانە بۆچی باشن و بنیادەم لەبەرامبەر ھاوڕێکانی شەرم دەکات و ناویری یەکی بۆ ئێرە بانگەپشت بکات و ئا لەم جۆرە قسانە! ئەگەرچی ئەم قسانە تەنیا لەنیوان خویاندا بوو و لەکاتیندا کە باوہگەورە لەکۆرەکانیاندا نەبوو! بەلام ھەر کە باوہگەورە دەهات وەک ماستی مەیبویان لێدەهات و لەروویدا فزەیان نەدەکرد.

باوہگەورە زۆر دەولەمەند بوو. دوو کارخانە و بازارێک و چەند خانوی کۆنیتەر لەچەند شوینیکی تری شاردا و ھەوت ھەشت باخی گەورەیی لەباکوور کە لەیەکیکیاندا ئیلایەکی گەورەیی دروست کردبوو.

ئەم خزمانە، ھەموو ھەولیان دەدا ھەر چۆنیک ھەیی جینی خویان لەدلی باوہگەورەمدا بکەنەوه چونکە ھەموو ئەم ملک و مال و سامانە، تەنیا لەسەر ناوی خۆی تاپۆ کرابوو! خویان بە ھەموو لایەکدا دەکووتا بەلکو بتوانن لەم نەوگە کلایک بۆ خویان بە یەکەوه بنین. بەلام باوہگەورەم وریاتەر لەم قسانە بوو.

له نینوان ئەم چەند بنەمالە یەدا، تەنیا عاشقی من و کامیار بوو. یانی سەرەتا کامیار پاشان من. بۆ ھەر کام لە ئێمەش ئۆتۆمبیلێکی کەریبوو کە نرخێ ھەر کامیان پەنجاشەست ملیۆن بوو! زۆریش پێداگری دەکرد، من و کامیار کچە پوورەکانمان بخوازین. سێ چوار سالیکی دەبوو زانکۆمان تەواو کردبوو و بە روالەت ھەر کامیکمان لە یەکی لە کارخانەکانی باوەگەرماندا لە لای باوکمان ئیشمان دەکرد. ھەلبەت ئەگەر بەھوێ رینگ بیلیم ئەگەر ئیشمان بکردایە، لە ھەفتە یە کدا دوو سێ رۆژ زیاتر نەبوو! لە بەر ئەو کە کامیار ھەر چۆنیک بوایت خۆی لە ئیش دەدزییەو و منیش بە دووی دەکەوتم. لە نینوان ئەم خزانەدا ھەموویان رایان وابوو کە باوەگەرمان گيانی بە سەر وەت و سامانە کە یەو بەستراو، بە لام وا نەبوو. بە راستی دەستی بە خشن دەیی ھەبوو، ئەو یارمەتیانە ی دەیدا ھەموو کات لە رینگە ی من و کامیار ھو ھو، ئێمە ناگامان لێ بوو! بە لام پتی و تبووین بە کەس نەلین. نە ریتیک تاییبەتی خۆی ھەبوو. بە کەمی لە مالە ھو دەھاتە دەر، کاتیکیش دەھات تەنیا لە باخە کە دا بوو، لە گەل باخە وانەکاندا خەریکی باخە کە دەبوو. کە سیش ھەقی نەبوو لە خۆو بچیتە مالە کە ی. تەنیا من و کامیار بووین ریمان پێدرا بوو کە ھەر کات بمانەوئ بڕۆین بۆ مالە کە ی! ئەوانیتر دەبوو تەقەیان لە دەرگا بدایە. ئەگەر وەلامی بدایە تەو دەیان توانی بچنە ژوور ھو، ئەگەر نا دەبوایە بگەرانی تەو و کاتیکی تر بەاتنایە. بە کورتی ئەو بە یانی، لە جینگە دا راکشایووم و خەریکیووم سەیری چۆلە کە کانم دەکرد کە لە پشت پەنجەرە کە ھو دەنگی کامیار ھات.

بە یانی ھەتاوی زوخیز ھاتە ژوور سەرم و وتی:

- ھەستە، ئەو خەسرە ی شیرینە ھات.

خیرا چاوەکانم نووقاند یانی نووستووم! ھەستم کرد ھاتووتە بەر پەنجەرە کە رادەستاو و خەریکە سەیرم دەکات! ماو ھیک رادەستا پاشان وتی:

- و ھیش! وەکو فریشتە پاکەکان نووستوو! دلم نایەت خەبەری بکەم ھو ئەگینا پیم

دەوت ئەوا من رۆشتم بۆ باکوور خوات لە گەل!

خیرا راپەریم و وتم:

- واھاتم!

کامیار خەوتبووی، ھا؟!

- وەنەوزیکم دا!

کامیار توو گيانی پوورت!

- بهراست دهتهوئ برؤی بؤ باکوور؟!

كاميار- ئا!

- خؤ ئيستا هر بارانه... ها!

كاميار باشترا!

- هر ئيستا دهتهوئ برؤين؟

كاميار هاتم بزائم ئهگه ر دئي، برؤم جانتايه كه مهلگرم و برؤين!

- من هيشتا ناني بهيانيم نه خواردوه!

كاميار پهلهمهكه. من سه رهتا دهبن برؤم بؤلاي خالو گيان ناپليون!

- كي؟!

كاميار باوهگه وره!

- ئاي ئهگه ر باوهگه وره بزاني پئي دهلتي خالو گيان (ناپليون)!

كاميار ههسته ريكه وه.

- نام نه خواردوه خؤ!

كاميار پراكه پاروويهك بابؤلهكه و وه ره.

هر ويستم شتيك بليم دهنگي قيژهيهك لهو سهري باخهكه وه بهرز بويه وه!

- ئه وه كي بوو؟

كاميار ئه و دهنگه، دهنگي «نافه رين» بوو! وادياره باوك حيزي بؤقينكي خستوته

ژوره كه ي و ترساندوويه تي!

- بؤقت خستوته ژوره كه ي؟

كاميار جا بؤ من؟!

- ئاخه ليره كاتي كچي به زه رده خه نه و نازيكه وه دهلتي باوك حيز مه بهستي تويه!

كاميار دهستت خوش. له دواي ته مه نيك ئاموزايي ئيستا من بوومه ته باوك حيز؟

- ده ي ئا!

كاميار ههسته ئيشه كانت بكه با برؤين و ئه وه ندهش بوختاني نارپه وا بؤ خه لك

مه له به سه ته.

كتوپر دهنگي قيژهيهك له لايه كي تري باخهكه وه هات.

- ئه وه كي بوو؟

- تو چؤن دهنگه كان له يهك جيا ناكه يته وه؟ ئه وه دهنگي دلئارام بوو! له وانه يه باوك

حيزيكتير بۇقنيكتيري خستوتە ناو جيگە كە يەو!

- تۇ ئەو ھەموو بۇقە لەكوي دەدۇزيتەو؟

كاميار ديسان دەلتى تو؟ ھەستە رينكەو دەي!

ھەستام و رۇشتە بەر پەنجەرەكە و پىنم وت:

- بۇچى ئەرۇي بۇ لاي باوگەرە؟

كاميار ھەوالىكم بۇي ھەيە!

- ھەوالى چى؟

كاميار دوينى شەو سەعات دوو دوو نيو بوو كە رۇشتە لەپشت دەرگاي ژوورى

باوكم و ئەوان باوھستام بزانم چ باسە؟

- بۇچى تو دەرۇي بۇ پشت دەرگاي ژوورى ئەوان و گوي قولاخ دەين؟

كاميار ئادەي! بۇچى تو نارۇي؟

- دەي ديارە كە نارۇم! ئەو ئيشيكي زور نەشياو!

كاميار بە پىچەوانەو زوريش باشە! تو جارى برۇ بزانه چەند خوشە! من ھەر كات

خەوم دەرۇي دەرۇمە پشت دەرگاي ژوورەكەيان و گوي قولاخ دەوھستام! شانۇيەكە

كە ھەر لەباس نايە؟

- بە راستى دوورە لەشارستانىت!

كاميار بە پىچەوانەو شانۇكە ھى ئابوورى، كۇمەلايەتى، فەرھەنگى و پاميارى

و ھونەرييە. سەرھەتا باوكم دەست پىدەكا و دەلى سوري گيان، بە گيانى خوت بارى

ئابوورى خەلكى زور نا لەيارە ھا! ھەندى لەم خەلكە ھەن كە پىويستيان بە نانى

شەويشە!

ئەمە لەكۇمەلايەتى و ئابوورييەكەي! جا دايكم دەلى لەخوا بە زياد بىن كە ئىمە

دەستمان دەگاتە دەممان!

جا باوكم دەلى دەزاني سوورەيا، خەتاي فەرھەنگەكەمانە! ھەتاكوو فەرھەنگەكەمان

چاك نەبن ناتوانرى ھىچ شتى بكرى!

جا دايكم دەلى ناخر فەرھەنگى خەلك چۇن دەكرى چاك بكرى ھەسەن ەلى خان؟

باوكم دەلى دەين ھەولى لەسەر بدرى! واتە حكومت دەين سياسەتى خۇي بگۇرپىت

ھەتاكوو فەرھەنگى خەلكى جيگير بىنت! بە گيانى تو ئەكەر ئەم ولاتە بۇ شەويك بەن

بە دەستى منەو، بۇ سبەينى ولاتىكيان پىدەدەمەو وئىنەي نەين. دەين لەبناغەو چاك

بکریت و بنیات بنریتهوه!

ئەمەش لەسیاسییەکە! جا لە ماوهیەدا باوکم خەریکە لەسەر تەوهرە ی ئابووری و کۆمەلایەتی و فەرھەنگی و پامیاری قسە دەکات. دەنگیکیش دیت! ئەلنی خەریکن جەکانیان دادەکەن کە بنون! جا گۆپەکە دەکوژیتنەوه و باوکم دەلنی: بەگیانی تو سوورەیا، ئەگەر میکلائز زیندوو دەبوو و چاوی بە تو دەکەوت، پەیکەرئ لەبەردی مەپمەری دەتاشی کە...

دەستم خستبوو سەر دلم و پتدەکەنیم و هەروا کە فرمیتسک لەچاوانم دەهاتەخوار

وتم:

- دەی باشە! بەسە ئیتر! نامەوی ئەو شتانەم گوی لیبی!

کامیار ئیتر هیچ نەماوه کە بیبسی! هەموویت بیست خۆ! دەی ئەمەیش لەبەشی

هونەری کۆبۆنەوهکە!

- نەتوت بۆچی دەچی بۆ لای باوهگەرە؟

کامیار- ئاخەر دویتشەو خەوم لێ زرابوو. هەستام هاتم بۆئێرە، سەیرم کرد گۆپەکەت کۆژاندوو تەوه و نووستوی؟ یەک دوو جارێ بە ئەسپایی بانگم کردی زانیم بە راستی خەوتوی. بۆشتم بۆ بەر دەرگای پورئ و ئەوانتا بزانی ئافەرین یا دلئارام بە خەبەرن یان نە؟ ئەوانیش نووستبون. هاتمەوه بۆ مال و بۆشتم بۆ پشت دەرگای ژووری باوکم و ئەوان.

- دەی!

کامیار سەرەتا وەک هەموو جارێکی تر بە باسی ئابووری دەست پیکرا و جا کۆمەلایەتی، باوکم بە دوو دەقەیک لەفەرھەنگی تیپەری و دانیشتنیکی نیو دەقەیی لەکۆبۆنەوهی پامیاریدا هەبوو و هەروا کە خەریکبوو دەبۆشت لەسەر کیشەیی هونەری بدوئ، بە دایکمی وت کە سبەیی شەو، واتە ئەمشەو، بێ ئەوهی باوهگەرە بزانی، هەموو خزمان کۆبۆکاتەوه لەمالی خۆمان هەتا سەبارەت بە فرۆشتنی باخەکە قسە بکەن! - دەی! دوایی؟

کامیار هەر ئەوه ئیتر!

- ئیتر چی قەوما؟ واتە دوایی چی قەوما؟

کامیار دوایی ئیتر زەهری ماربوو! گیان بە ژانۆ بوو خۆ تو دەتوت ئەم ئیشانە خراپ و ناشیرینە!

- ئى...! خوا بىتېرى! بلى دەى!

كاميار دواىى باوكم كهوتە سەر شىوہى مىكلانژ و لىئۇناردۇ داڧىنشى و لەم لاوہ
پىك پۇشت بۇ سەر پىكاسۆ! ئاخىرەكەيشى خەرىكبوو سەبارەت بە شىوہى كمال
الملك تويژىنەوہى دەكرد كه من ئىتر خەوم دەھات و پۇشتىم بۇ ژوورەكەم و نەمزانى
باسەكە گەشتە كوئى.

- تو گيانى من جارىكيش من بىبە با گوئى لەو باسانە بگرم!

كاميار قور بە سەر دەى برۇ گوئى لەكۆبونەوہى كانى دايك و باوكى خوت بگرە!
ئەوانىش ھەر لەم شىوہ دانىشتنانەيان ھەيە! دەتەوئى ئەم ھەموو پىنگە بىبرى بۇئەوہى
گوئى لەوتارى باوكى من بگرى؟ دەى دوو ھەنگاو برۇو گوئى بۇ وتارى باوكى خوت
پاگرە!

ھەردووكمان خەرىكبووین پىدەكەننن كه لەپشت كامياروہ دەنگى ئافەرىن، كچى

پوورم ھات.

- كاميار!

- سەلام ئافەرىن خان! تەندروستىت چۆنە؟

ئافەرىن سوپاس، باشم.

كاميار چۆنە وا بەم بەيانى زووه ھاتوئىتە ئىرە؟ ئىشت بە سامان ھەيە؟

ئافەرىن سەيرىكى منى كرد و سەلامى كرد كه وەلامم دايەوہ و وتى:

- نە، ئىشم بە تو ھەيە.

كاميار گيان بلى!

ئافەرىن ھاتووم بۇقەكەت پىدەمەوہ!

كاميار كام بۇقە؟

ئافەرىن ئەوہى كه خستتە ژوورەكەم! گالته يەكى خوش نەبوو! زورترسام!

كاميار تو لەدئوى سى سەرىش ناترسى، چ بگا بە بۇق! دواى ئەوہىش من وام

نەكردووه.

ئافەرىن ئەى كى واى كردووه؟

كاميار دەى ديارە! بۇقەكە خۇى!

ئافەرىن ئاخىر بۇقەكە خۇى ھەروا لەخۇيەوہ لەپەنجەرەكە باز ئەيات و دىتە ژوورەوہ

بۇ ناو جىنگەى من؟

کامیار نهی من ههروا له په نجره وه باز نهیهم و دیمه ناو جینگه کهی تو؟ دهی
بۆقه کهش باز نهیا؟ ئیستا نهو بهسته زمانهت چی لیکرد؟

ئافهرین باوکم گرتی و کردیه ناو شوشه یه ک!

کامیار ئی...! گوناوه بهسته زمانه!

ئافهرین که پیده کهنی و وتی:

- حهقیهتی! تا نهو بیت و ئیتر بی پرس نهیه ته ژووری کچانه وه!

کامیار هر که سینک بی پرس بیته ژووری ئیوه، دهیگرن و دهیکه نه نیو شوشه وه؟

ئافهرین که له گه ل رۆشتنیدا پیده کهنیء وتی:

- دهی هر که سینکیش نه! نه گه ر بۆقه کهت ویست، وه ره بییه ره وه!

کامیار من تا قه تی نیو شوشه دانیشتم نییه! زۆر سوپاس!

ئافهرین هر له و دووره وه وتی:

- شوشه ی به قه د تۆم نییه، مه ترسه!

کامیار وهی! خوانه ک! یاخوا من بمرم که وا شوشه م بۆ پهیدا نابئی! خیر له خۆیان

نه بینن نهو وهستای شووشانه که شوشه ی به قه در من دروست ناکه ن!

نه مانه ی دهوت و سهیری ئافهرینی ده کرد، خه ریکبوو به دهم پتکه نینه وه ده رۆشت!

منیش پنی پیده که نیم. له نیو نه م خزمانه دا هه مووان له زمانه کامیار ده ترسان و ده ره قه تی
نده هاتن!

کامیار شتیوی شتیویان نه بی نه م شوشه برانه که شوشه ی پر به منیان نیه! رۆحی

سه گی هیه ... نه گه ر که سی بیته ژووره که ی تو به دوا ی بۆقدا، تۆیش به ناز و
عیشه وه، بیکه یته نیو شوشه وه!

پاشان رۆوی کرده من و سهیری کی کردم و وتی:

- به چی پیده که نی؟

- به تو!

کامیار کوره ده برۆ ئیشه کانت بکه و با برۆین تا نهوی تریان نه هاتووه بلی
مارمیلکه یه کت خستوته نیو جینگه که م!

- تو نه م هه موو جڤ و جانه وه رانه له کو ی ده دۆزیته وه و دهیکه یته گیانی نه مانه؟

کامیار به راستی بروات کرد ئیسی منه؟

- نه ی ئیسی منه؟

کامیار نه! من خۆم له پرووی تودا سویند دهخۆم، ئەم ئیشانه ئیشی تو نیه! تو نهگەر
 غیرهتی ئارههات بویه دلم نه دهسوتا! بهلام ئیشی منیش نیه!
 - ئەی ئەم بۆق و مارمیلکانه خویان باز ئەیه نه ناو جیگه ی ئەمانه؟
 کامیار وهلا ئەگەر دوو ناز ئا لهمانه ی ئەوان دهیکه ن، منیش بیکه م، لهسبه یینوه
 هه رچی پشیل و مشک و قالونچه و سیسرکه پیندا هه لده زنین و دینه نیو جیگه که م! برۆ
 ئیشه کانت بکه وا نیوه پرویه!

خیرا، جله کانم له بهر کرد و پۆشتم بۆ چیشته خانه که و سه لامیکم له دایک و باوکم که
 خه ریکبوون نانی به یانیان دهخوارد، کرد. پاروویه کم خسته دهمم و خواحافیزیم لیکردن
 و وتم: ده پۆم بۆ باکوور. باوکم که می بۆلاندی و منیش خیرا له مال پۆشتمه دهره وه و
 له گه ل کامیاردا پۆشتین بۆ ناوه راستی باخه که که خانووه که ی باوه گه وره م بوو.
 خانووه که ی باوه گه وره که هه موومان جگه له کامیار پیمان دهوت باوه گه وره که،
 خانووه یه کی کۆنی دووقات بوو له ناوه راستی باخه که دا و له به رده میدا هه وزینکی کۆن و
 گه وره وه که مه له وانگه ی تیدابوو، نانی نیوه پۆ ئیواره و پاک و خاوینی ئەم خانووه
 له ئەستۆی ژنه که ی مه ش سه فه ر، باخه وانه که ماندا بوو، له و کاته وه چاومان به دونیا
 هه له پینا بوو بینیبومان.

له خانووه که ی باوه گه وره دا ته نیا شتی کۆن و کتیبی تیدابوو! ماله که بڕوخایه به
 کتیب ده گیرسایه وه! خۆی له یه کن له ژووره کاندا که به سه ر هه موو باخه که دا زالبوو،
 داده نیشته و کتیبی ده خوینده وه. ده وران ده وریشی کتیب و ده فته ر و قه له می تیدابوو.
 خه تینکی خوشی هه بوو! سه ماوه رینکی کۆنیش له پال ده ستیدا، له به یانیه وه تا شه و قولته
 قولتی ده کرد و قۆریه که ی ناسره دین شایشی به باشترین چاوه له سه ر بوو، هه موو
 خزمه کان ئاواتی خواردنه وه ی ته نها پیاله یه کیان بوو! ئاخه ر ئاشکرا نه بوو چ بۆنی ده کاته
 چاکه ی که نه وه نده به تامه! خولکی هه یچ که سی بۆ چا نه ده کرد جیا له من و کامیار! ته نیا
 کاتی ئیمه ده چووین بۆ ئه وئ، چای پینده داین! یانی کامیار هه رکه ده گه یشت ده پۆشته
 لای سه ماوه ره که و چای بۆ خۆی تیده کرد!

به کورتی هه ردوو کمان پۆشتین بۆ مالی باوه گه وره که که له مالی ئیمه وه تا
 ناوه راستی باخه که که مالی باوه گه وره بوو نزیک هه فتا تا هه شتا هه نگاو ده بوو!
 هه موویشی درهخت و گول و گیا! کاتیکیش که مه ش سه فه ر ئاودیزی باخه که ی ده کرد

که ئیتر وهسفی ناکرئ! بۆنیکى لئوه دههات پیاوی مهست دهکرد! بۆنى خاکی تهر و
بۆنى گول و سهوزه و چیمهن ههواى پڕ دهکرد. من و کامیار عاشقى ئەم باخه بووین
بۆیه پۆشتبووینه ریزی باوهگهورهکه و نهماندههیشته باخهکه هیچی لیبیت. به تایبته
کاتى درهخته میوهکان کاتى گولیان دهگرت له بۆنیان پیاو مهست دهبوو، کاتى سهمهرى
دهدا ئیتر ههر باس ناکرئ!

پاش چهند دهقیقه گهشتینه بهر مالهکهى، لهقادرمهکان سهرکهوتینه سهروهه بۆ
ههیوان و لهوئى کامیار قیراندی و خیرا باوهگهورهکهى بانگ کرد، ههروا راهاتبوو.

کامیار حاجى مهمسادق! حاجى مهمسادق!
پاشان دهرگاگهى کردهوه و پۆشتینه ژوورهوه. ههر که باوهگهورهکه چاوى پیمان
کهوت، به کامیاری وت:

- کوره تو ههر فیر نهبووى تهقه لهدهرگا بدهى جا بنبته ژوورهوه! لهوانهیه من
پوتیم؟

کامیار دهى باشترا! من لهناو ئەم خزماندا ههمووم به پوتى چاو پینکهوتوه جگه
لهئێوه!

باوهگهوره که خهريکبوو پیندهکهنى وتى:

- زههرى مار! دیسان ههردووکتان بۆ کوئى رینکهوتون؟

کامیار خهريکین دهپۆین بۆ زانکۆ.

باوهگهوره ئافهرم! ئافهرم! لهخویندن دوور مهکهونهوه که...

کتوپر بۆ ماوهیهک بیدهنگ بوو پاشان وتى:

- ئەمرۆ خۆ جوومعهیه! جگه لهوه، بهچکه کهرانه ئێوه خۆ سى چوار ساله زانکۆتان
تهواو کردوه!

ههر سیکمان دهستمانکرد به پینکهنین . کامیار پۆشت بۆلای سهماوهرهکه.
باوهگهورهکه لهسهر جیگهکهى جارانى خۆى دانیشتبوو و کتیبیکى دپاو و کۆن، که
پهپهکانى زهرد ببوو به دهستیوه بوو، خهريکبوو دهى خویندهوه. کامیار پیاالهکهى
ههگرت چایهکی بۆ تیکرد و لهگهڵ ئەوهدا که بۆى دادهنا وتى:

- حاجى مهمسادق! ماندو نابى ئەوهنده کتیب دهخوینیتهوه؟ نهکا لهو وینه خراپ
خراپهکانت خستۆته بهینى لاپهپهکانى و به دزییهوه سهبرى دهکهى؟ ئەو ئیشه لهئێوه
ناوهشیتهوه! لهو دونیا لهسهرتان دهکهوئى ها! وا من وتم پیت نهئێنى پیت نهوتووم!

لهجیاتی نهو هی دادهنیشی به تهنیا ئه م ویتانه سهیر دهکهی، پوژی ههسته به یهکه وه
بپوین پاستیه کهیت پین نیشان بدهم، تا چیژ بیهی!
باوهگوره که که پنده که نی وتی:
- لال نه بی تو کوره!

کامیار دوو چای تریشی بو من و خوی تیکرد و دانیشترین لهکنی باوهگوره که دا
که وتی:

- دیسان چیت کردوو که قیژه هی ئه و کچانه ت بهرز کردوته وه؟

کامیار قیژه یان له خوشیدا بووه! چه زیان کردوو؟

باوهگوره که من نازانم تو له کنی دهچی؟ نه باوکت وابوو و نه مامت! ئه م سامانه ش
بنیاده مینکه! هینمن، بینهنگ، نه جیب!

کامیار که وهر له توه که هی دهچی و حهسه نیش له باوهگوره هی!

باوهگوره که خوا نه کا تو له من چووبی!

کامیار حاجی مه مسادق خان! دو سی دوسییه هی تو گه شتوته دهستم که پره له به لگهی
ریژ لینان! هی کاتی گه نجیتیتانه! ئیستا چه ز دهکهی یهک دوانی له و شاکارانته بدرکینم؟

باوهگوره که لاله الاالله! دهی ئیستا ئیوه بهم به یانی زوو بو کوئی رینکه وتون؟

کامیار که خه ریکبوو چاکهی له سه ر خۆ ده خوارده وه وتی:

- ده پوین بو سه فه ر! باکور!

باوهگوره که باکور؟!

کامیار به یارمه تیتان! هاتووین بو دهست ماچکردن و خواحافیزی.

باوهگوره که سه یرینکی کردین و زهرده خه نه یه کی کرد و وتی:

باوهگوره که ئای تافی لاوی! ئای...!

ئهمه ی وت و کتیه که هی هه لگرت و عهینه که که ی کرده چاوی و وتی:

- کوئی بگرن ئه و شیعره تان بو بخوینعه وه بزائن چه ند جوانه!

بیژه رانی ئاینی، ئا به و شیوه یه خویان له میحراب و مینبه ردا ده رده خه ن

ده پونه تهنیایی خویان ئه و ئیشه ی تر ده که ن

کیشه یه کم هه یه له زانای کوره که بپرسه

ئوانه ده لین ته وبه بکه ن، بو خویان که متر ته وبه ده که ن

ده لینی بپروایان به پوژی توله و قهره یو نییه

که وا ئه و هموه درق و ده له سه له گه ل ناو بژیوانه که یاندا ده که ن.
کامیار به به به، به به به! حاجی مه مسادق، له و وینانه یشمان پینیشان بده با له مانای
شعیره که باشتر تینگه یین.

باوه گوره که کوره ده قه یه ک زمانت بگره با شتیک فیر بی و تینی بگی.
کامیار که چاکه ی ته و او کردبوو، هه روا که خه ریکبوو چایه کی تری بو خوی
تیده کرد وتی: جارئ ئیوه ده قه یه ک گوئ بگرن بزائن چی ده لیم، زور شتی ترت ده ست
بکه وئ و بزانی له م ماله دا، له بنا گویتا چ باسه!
باوه گوره ناو چاوانی گرژ کرد و کتینه که ی خسته سه ر عه رز و عه ینه که که ی لا برد

و وتی: بو چی بووه؟
کامیار بریاره نه مشه و هموو کۆ ببه وه له مالی ئیمه، سه باره ت به فرۆشتنی باخه که
قسه بکن و فیلئیکی بو بدۆزنه وه! وتویانه که به شیوه یه ک کۆ ببه وه جه نابت ناگات
لنی نه یین!

باوه گوره بیرئیکی کرده وه و سه رئیکی راوه شاندا و وتی: ئاو!

ديسان پاما و وتی:

- ئیوه چی؟ ئیوه چه ز ده که ن ئه م باخه و خانووه کانی هه روه ها وه کو خوی بمینیتته وه؟
کامیار ده ی دیاره! ئه م باخه حه یف نییه؟ ئه م دره ختانه هه ر کامیان بایه خی
مرۆفیکیان هه یه! ئیستا هه ر کامیان ته مه نیان چه نده؟ سی سال، چل سال، په نجا سال،
له وانه یه زیاتریش! به خوا که باسی فرۆشتنی ئه م باخه ده کړئ گیانم مووچورکی
پیدائ! کاتی بیر ده که مه وه له وانه یه رۆژئ، یه کئ ئه م دره ختانه ببیریتته وه دلم ده له رزئ!
باوه گوره که دره خته کانی باخه که ت زور خوشده وئ؟

کامیار زور!

باوه گوره که ئافه رم! ده زانی هه ر کام له م دره ختانه چه نده هه و خاوین ده که نه وه؟
ده زانی سه روشت یانی چی؟ ده زانی گیانی مرۆفه کان به ستراره به گیانی سه روشته وه؟
ده زانی...

کامیار من حه قم به سه ر ئه وانه وه نیه، هه ر ئه وه نده ده زانم ئه گه ر ئه م دره ختانه
نه بن من یه ک ده قه ش له م باخه دا نامینمه وه!

باوه گوره که ئافه رم، که وایه باش تینگه شتوی!

کامیار ئه ی چون؟ ئه گه ر ئه م دره ختانه نه بن، بنیاده م که له گه ل یه کتندا ده روا ته

ئەو سەرى باخەكە، چۆن خۆى بشارىتەو؟ من لەمنداىيەو لەگەل كچە پورەكاندا
دەپۆشتىنە پشت ئەم درەختانە خۆمان دەشاردەو و ئەوئەندە يارى خۆش خۆشمان
دەكرد، ھەر باس ناكړئ!

باوگەورەكە سەيرىكى كاميارى كرد و وتى:

- تف لەتو باوہ حيز! تو لەبەرامبەر منيشا خەجالەت ناكيشى!

كاميار بۆ يارىكردن شەرمى ئەوى؟ قەمچان، قەرا قەرا، كەلەشترە شەرى.

باوگەورە ئەها! نە، ئەمانە قەيناكات.

كاميار ئا، كە بچوك بووين دەپۆشتىنە پشت درەختەكان و لەم يارىيانەمان دەكرد.

باوگەورەكە بىرەوهرى زۆرت لەم يارىيانە ھەيە؟ نا؟

كاميار ئا! بە تايبەت دواى ئەم يارىيانە كە ماندوو دەبووين يارى ژن و ميژديمان

دەكرد! ئەو بىرەوهرى زۆرى ھەيە!

من چرا بووم لەپىنكەنيندا! باوگەورەكە سەيرىكى كرد و وتى:

- ئىستا ئىتر لەم يارىيانە ناكەن؟

كاميار نە بابە ئىترا!

باوگەورە باشە! الحمدلله!

كاميار ئا بابە! ئىتر كى تاقەتى ھەيە يارى قەرا قەرا، كەلەشترە شەرى بكات؟ ھەر

يارى بووك و زاوا لەھەمووى ياشترە!

باوگەورەكە داوھشنى كورە! ئەو تو بۆ وات بە سەر ھاتوو؟

كاميار ئى...! ئەى خۆتان ھەموو جارئ نالین ئىمە دەبى لەگەل كچە پورەكانماندا

زەماوئەند بکەين؟

باوگەورەكە دەى بەلى بەلام مەبەستم زەماوئەندى راستىيە؟

كاميار دەى منيش بە راستى راستى يارى دەكەم ئىترا!

باوگەورەكە تو گوت خوارو باوہ حيز!

كاميار يانى تو دەلتى تاقى تەكەينەو و بړوين ژن بەنين؟

باوگەورەكە ئەو شتانە تاقىكردنەوھى ناوئ!

كاميار بە پىچەوانەو ئەم شتانە تاقىكردنەوھى دەوى! مړوڤ دەبى پيش لەزەماوئەند

لەخووى يەكترى تىبكات! وەكو ئەوھى ھن دەبم بە زاوا، ئاقەرىن دەبى بە بووك!

من شەو ماندوو و مردوو لەئيش دەگەرىمەو و يانى ئاقەرىن دەرگای مالەوھم بۆ

دهکاتوره! دهی! دهبن پښتر تا قبيکه مه وه بزانم له م کاتانه دا چی به ژنه که م بلیم نیترا!
باوه گوره که سه برینکی کرد و پاشان پویکرده من و وتی:

- توش له م یاریانه ده که ی؟
کامیار نه بابو! نم به سته زمانه له یاریدا هموو کات ده بنی به برازاوای من!
باوه گوره که هر سبه ی ده سپیزم هموو نه و دره ختانه بېر نه وه، نیترا له م یاریانه
نه که ی! جار ی پښت ناکات برؤن بؤ باکوورا!

کامیار نه برؤن بؤ باکوورا؟
باوه گوره که نه! نه ی بؤ نالنی نه مشه و له مالتان کو بونه وه یه؟
کامیار با!

باوه گوره که که وایه نئوه هر دو وکتان ده بنی له و کو بونه وه یه دا بن! نیتستایش هه ستن
برؤن به دوا ی نیشه که تاندا که من نیشم هه یه.

من و کامیار، نیوه ی چاکه مان خوارد و هه ستاین و خوا حافظی زیمان کرد، له بهر
دهرگا که دا، کامیار پوی تیکرد و پنی وت:

کامیار حاجی مه مسادق! راسته نه گهر له م دنیا یه دا نیشینکی خراب بکه ین، هموو
گیان و له شمان ده بنی له و دنیا دا به رپرس بی؟

باوه گوره که نا بابو گیان! له و دنیا دا یه که یه که ی نه ندانه کانی له شمان پرسیار
دهکن و..... پاشان له ژیر عهینه که که یه وه سه برینکی کامیاری کرد و وتی:

- بؤچی ده پرس ی؟

کامیار ده مه وی بلیم، ناگادار بن جوتی چاو تا راده یه ک ده توانن به رپرس بن!
نه وه نده له و وینه ناشیرینانه مه که به ینی نه و کتیبانه و سه بری بکه ن!

نه مه ی وت و رایکرد، رؤشته دهره وه! هر که من ویستم برؤمه دهره وه که تاکه
پیلاره که ی باوه گوره له جیاتی کامیار، بهر سه ری من که وت!

باوه گوره که ناخ! کورپه برؤ نه و لاره نیترا! هیچت لی هات؟
- نه باوه گوره، هیچم لی نه هات! خوات له گهل!

کامیار له دهره وه خه ریکبو و پنده که نی!

- داپزنی کامیار!

کامیار بؤ؟

- نه م قسانه چیه به باوه گوره که ی ده لینی؟

کامیار به گیانی تو وینه دهکاته بهینی کتیبه کانی و هر سهیری دهکات!

- درق دهکای!

کامیار دهلیم به گیانی تو!

- له و وینانه؟

کامیار نه! وا بزائم وینهی نهنکه، ناخر نه و دووانه زور به کترین خوشدهویست!

- نیستا چیبکهین؟

کامیار چی؟

- باکور ئیتر!

کامیار- بهیله نه مشه و رابیورئ، دواپی دهروین، له وانه به یانی بروین.

- دهی با جانتاکه م له ماله وه دابنیم.

کامیار جارئ وهره بروین بق مالی ئیمه، بزائین چ باسه.

- تو دلنیای کوبونه وه که نه مشه وه؟

کامیار وهره بروین بومالی ئیمه، روون ده بیته وه.

به یه که وه ریکه وتین بق مالی کامیار. له ناوه راستی باخه که دا تیده پهرین، هه لوژه

ترشه کان به داره وه بوون چاوی له بنیاده م داده گرت! بونی خونچه ی دارگیلاسه کان و

قه یسیه کان له هه موو شویندا بلاو ببوه وه.

- به راستی حه یفه نه م باخه دهستی لئیدرئ!

کامیار ناهیلیم که س دهستی لئیدا! ناسوده به!

هه ردوو کمان به ناو درهخت و گوله کاندا تیده پهرین و ته نیا سهیرمان ده کردن.

له هه موو شوینتیکی نه م باخه دا بیره وه ریبه کمان هه بوو! هه م من و هه م کامیاریش!

به کورتی نهختی دواپی نه وه گه شتینه ده م ده رگای مالی کامیار، که له سوچیکیتی

باخه که دا بوو و هه ردوو کمان روشتینه ژووره وه، سهیرمان کرد خوشکه بچوکه که ی

کامیار که ناوی که تایون بوو خه ریکه دهگری!

کامیار چیه دیسان نوزهت به رزه پوله؟

که تایون وانه م ماوه کاکه!

کامیار تو نه مسال پولی چه نده می؟

که تایون به که م کاکه!

کامیار به که می زانکو؟

که تايون نه کاکه! په که می سهره تایی!
کامیار تو په که می سهره تاییت؟ نه م باوکه ی نیمه له م ناخری پیرییه دا توی
نه خستایه توه نه ده کرا؟ کوا نه وی ترمان؟

که تايون کنی کاکه؟

کامیار نه ی بو دایک و باوکمان سی مندالیان نیه؟

که تايون با کاکه!

کامیار ده ی، په کیکیان منم و په کیان تویت و نه وی ترمان کوا؟

که تايون کاملیا ده لئی؟

کامیار نه ری تو کاملیا نیت؟ که تايون که نیتر گریانی له بیر چووبوه وه و خریکبوو

پنده که نی وتی:

- نه کاکه! من که تايونم!

کامیار ده ی، وازی لینیته! نیستا من نه بی چیت بو بکه م؟

که تايون نه ختی یارمه تیم بدهن.

کامیار ده ته وی له جیاتی تو بروم بو قوتابخانه؟ که تايون بورا بویه وه و وتی:

- خانمی ماموستامان ناهیلی بچیته پوله وه!

کامیار خانمی ماموستاتان پیره یان گنج؟

که تايون گنجی گنج! نه وه ندهش جوانه هر ناوتری!

کامیار باشه، له به یانیه وه نایه وی بروی بو قوتابخانه من خوم له جیاتی تو ده بروم!

جاری نیشم هیه. باشه له به یانیه وه وانه ده ست پنده که م!

که تايون له بهر پیکه نین فرمیسک له چاری ده هات وتی:

- کاکه هیچ که س نیلام پی نالی!

کامیار چ باشتر، برو شوکری خوا بکه! نیستا په روه رده نیسینیکی باشی کردوه و
نیملای له پروسه ی خویندن لابر دووه، تو زویری؟

که تايون له ماله وه ده لیم کاکه!

کامیار ها! ده ی نیستا من چی بکه م؟

که تايون نه گهر نیملانه نووسم به یانی خانمی ماموستام لیم توره ده بی!
کامیار تو دنیای خانمی ماموستات گنج و جوانه؟

که تايون نا کاکه!

كاميار كه وايه قهيناكات! دهلښن داري ماموستا گوله هر كهس بهري نهكهوي حوله.
كه تايون توخوا كاكه ئيملام پي بلن.

كاميار برق كتيبه كه ت بكهروهه و له سهري بنووسه.

كه تايون به سه رسوړ ماويه وه وتي:

- له سهر كتيبه كه ئيملا بنووسم؟

كاميار دهی نا! بؤچی چیه؟ دواي نهوه همووی بیست و هره ده گری! من كه مندال
بووم، ها هر چی ئيملامه له سهر كتيبه كه ده منووسی! هر نه و سالی يه كه ميشه بؤ
زانكو ده رچووم!

سيخورمه يه كم ليدا و وتم:

- نه مانه چييه فيزي نه و مناله ي ده كه ي؟ خه ريكي خراپه ي فيزي ده كه ي!

كاميار تو به ناحق تو وره مه به! نه منداله كه ده ي بيبي، له به يانيه وه تا شه و،
نه وه نده له سه ته لايت شتي باش باش فيزي ده بي، دوو شتي خراپ كه من فيزي بكم
كاري گه ري تيدا نيه!

پاشان قيراندي كامليا، كامليا!

كه تايون له ماله وه نييه! له گه ل هاورپكه يدا روشتو وه ته ده ره وه.

كاميار چون تيا ماوم؟ بيهيته نه و كتيبه بز انم!

كه تايون، خيرا كتيبه كه ي به كاميار و خوي ده فته ره كه ي كرده وه و ناماده ي نووسين

بوو.

كاميار- ئيملات پي ده لښم به لام به په له بينووسی ها!

كه تايون به سهر چاو كاكه!

من و كامياريش، هر له وي، به ران بهر كه تايون، له سهر دوو قه نه فه دانيشتين كاميار

وتي:

- به ده قه يه ك ئيملا كه ي پنده لښم و ده روين. ئنستا بهيله با ئيملا كه ي ته واو بينت بينت

ده لښم چ نه خشه يه كم بؤ خومان دارشتو وه.

هروا خه ري كبوو نه مانه ي به من ده وت، كتيبه كه ي كه تايوني كرده وه و هر كه

چاوي پنيكه وت وتي:

- ئي...! نا نه مانه يان بؤچی به پنيچه وانه له چاپ داوه؟

ديسان كه تايون بوورا بوويه وه له پنيكه نيندا و وتي:

- کاکه کتنبه که ت سهره و خوار گرتووه!
کامیار- ئی...! باشه بنووسه. له کویوهی بیلیم؟
که تایون له هه موویه وه! هه موویمان خوینده وه!
کامیار باشه، بنووسه. دایکم بادامی هه یه. نه! نه! مه نووسه! مه نووسه! بنووسه دایکم
حه زى له بادامه!

- بزچی هه لیت و په لیت ده لینی کوره؟!
کامیار ناخر بادام نه وه نده گران بووه ته نیا ده کرى دایکم ئاواتی بادام بخوازی!
من و که تایون له پینکه نیندا مرد بووین
کامیار بنووسه باوکم نانی دامی. نه! نه! نه مه ییش مه نووسه! بنووسه باوکم و دایکم
هه ردوکیان نانیان دامی. ناخر مووچه ی باوکم به شی نان ناکات، دایکم به مه جبووری
ئیش ده کات. یارمه تی باوکمیدا تاوه کو باوکم نانی دامی.

- بابه خیرا بیلنی با ته واو ببی ئیترا!
کامیار باشه بنووسه. سارا و دارا به یه که وه ده پۆن بۆ قوتابخانه! نه! نه! مه نووسه!
مه نووسه! سارا و دارا گو ده خۆن به یه که وه ده پۆن بۆ قوتابخانه! بنووسه سارا و دارا
هه رکامیان به جیا بۆ قوتابخانه ده پۆن! نه گه ره له پینکه شدا چاویان به یه کتر که وت نه
سه لامی له یه که ده که ن و نه هیچ! سارا له م به ری شه قامه که وه بۆ قوتابخانه ده پروات و
دارایش له وه به ری شه قامه که وه!

من و که تایون ده ستمان خستیوووه سهر دلمان و هه ره پینده که نین!
کامیار نووسیت؟ ده ی بنووسه سارا و دارا هاو پیتی باشن بۆ یه کتری! نه! نه!
ئه وه ییش مه نووسه، سارا و دارا زۆر گویان خوارد هه ره ناوی یه کتریش ببه ن. چ بگا به
هاو پینیه تی! نه مه چیه فیری نه م مندالاته ی ده که ن!
- بابه بیلنی و برۆ بین دره نگه!

کامیار پۆله ده ی خیرا بنووسه! نه ها! نه مه باشه! بنووسه سارا و دارا له ماله وه
یارمه تی دایکیان ده دن. نووسیت؟ ده ی بنووسه سارا و دارا له پۆژانی پشوودا ده پۆن
بۆ که شت! نه! نه! نه! نه! زمانم لال! زمانم لال! خوایه ته وبه! ته وبه! نازانم کنی پیتی به
سارا و دارا داوه به یه که وه له م نیشانه بکه ن؟ ئیشی وا ده که ن که فریای خویندنه که یان
ناکه ون! له کاتی ئیمه دا نه که ره ریک بوو و زارایه ک! حه قیان به سهر یه که وه نه بوو. له به یانی
تا شه و له ماله وه بون و خویندنیان ده خویند! له که شت و مه شتیش هیچ هه والیک نه بوو!

تاریخچه کانی شمار ... م. مونه ده ب پوور

ئەلنى ھەلەيەك لەسيستەمى پەرورەدەدا روويداوه! ئەمە ژيانى سارا و دارا نىيە! ژيانى
مايكل جەكسۇنيان ھەلگرتووه و ھىناويانە و کردوويانە بە زمانەوانى لەكتىبى فارسى
يەكەمى سەرەتاييدا! ھەر وازى لىبىنە! ئىتر حەقت نىە ئىرەى ئەم ككتىبە بخوینىتەوہ!
لاپەرەى ئەمانە ھەلبەيتەوہ باوكت دەردىنم! با لەم لاوہ ئىملات پىن بلىم!

- ئەھا! بنووسە ئەو پياوہ ھات. دوايى بە پىنكەنن روپكرده من و وتى:

- بۆچى ئىتر پياويكىش ماوہ كە بيت؟

- بابە وازى لىبىنە با برۆين ئىتر!

كاميار- بنووسە ئەو پياوہ داسىكى ھەيە. نە! نە! خەرىكى چى دەنووسى؟ ئىستا
دەپروخىنن بە سەرماندا و ھەموومان دەگرن! ئەو پياوہ داسى ھەيە كۆمۆنىستە!
بنووسە ئەو پياوہ خاكەندازى ھەيە! ئەو پياوہ پاچى ھەيە! ئەو پياوہ ھەر ئىزانى
نىيە! ئەفغانىە لىترە ئىش دەكات و پارەكانى دەنيرىتەوہ بۆ ئەفغانستان! ھەلبەت ئىستا
پارەى ئەفغانستان دۆلارە، ئەو پياوہ پاچ و خاكەندازەكەى ھەلدەگرى و ئەپواتەوہ بۆ
ئەفغانستان. خاكەندازى لەعەرزەكەى بدات دە دۆلار وەردەگرى، ئەگەر مانگى لەويدا
ئىش بكات دەتوانى شوقەيەك لىترە بگرى.

- كاميار نيوەپۆيە ئىتر!

كاميار- من چى بگەم؟ خەتاي ئەم دواكەوتويىيە! خۆ ككتىبى فارسى نىە! گوڤارى
لاوانيان ھىناوہ و داويانەتە دەست مندالەكان لەجياتى ككتىبى فارسى! ئەوہ بۆ ئەم ككتىبە
ئەوہندە كۆنە؟ ھى چ كاتىكە؟

لاپەرەى يەكەمى كردهوہ و سەيرى كرد و وتى:

- ناگر تىبەربوو، خۆ ئەمە ھى سالى پەنجا و چوارە! ئەمەت لەكوئى ھىناوہ؟

كەتايون بە پىنكەننەوہ وتى:- لەجانتاكەى باوكمدا دۆزىمەوہ!

كاميار- ئەى بۆچى داوتە بە من ئىملات پىن بلىم؟ ئەمە خۆ ھى ئىوہ نىيە؟

كەتايون دەزانم كاكە بەلام ئەمە وانەكانى باشتەر لەچاپ دراوہ!

كاميار- روو رەش، چاپەكەى باشتەرە يان خوئىرگەرىيەكەى؟ تو خوا سەيركە! ئەم

گزلگە مندالە، چۆن نيو سەعاتە دوو پياوى گەورەى لەكار كردهوہ!

- ناخر ھەر چۆنى بيت خوشكى تويە؟

كاميار- ھەستە كچى برۆ ككتىبەكەى خۆتم بۆ بيتە بزەنم!

ھەتا كەتايون لەجىگەكەى خۆى ھەستا ھەر پىندەكەنى. دايكى كاميارىش ھاتە

ژورده وه و هردوو کمان سه لامان لیکرد و وتی: نه وه چی ده که ن؟
کامیار بابا بیگره ئیملایه ک به و منداله بکه! ئیمه ئیشمان ههیه ده بی برۆین! بۆ
کارخانه درهنگه!

دایکی کامیار به دست کیشای به پرومتهی خۆیدا و هاته پیشه وه و وتی:

- وهی خوا من بکرۆی! ههستن ئیوه برۆن! من خۆم ئیملاهی پهن ده که م!

ههتا ئیمه ههستاین دایکی بیبری که وته وه و وتی: کامیار! نه مرقو خو جومعهیه!

کامیار- ئیش جومعه و شه ممه ی بۆ نیه! ئیمه پوشتین، دهی خوات له گهل.

ههتا ئیمه ریکه وتین دایکی وتی:

- هه ههچ نه بی بلتی چی بۆ نیوه رۆ ساز بکه م! به خوا ئیتر عه قلم بر ناکات!

کامیار- شله ی باینجان ساز بکه.

دایکی کامیار- خو پیروی خواردمان!

کامیار- ته بسی ساز بکه.

دایکی کامیار- باوکت ههزی لی نیه.

کامیار- دهی هه لیم باینجان ساز بکه.

دایکی کامیار- ئی...ئی! باینجانمان نیه! نازانم بۆچی تو پیت داگرتوه له سه ره نه و

چیشته نه که دوایه که یان (جان) ه؟

کامیار- ههزی من وایه! ته نه ته شتوه خواردمانه م به دل!

دایکی کامیار- ناتوانی خواردمنیکتر بلتی؟

کامیار- با، شله ی هه ی هه ی!

دایکی هه روا سهیری ده کرد! من و که تایون بورا بووینه وه له پیکه نیندا! ده ستیم

پاکیشا و برده ده ره وه دایکی وتی: شه و بۆ ههچ کوئی نه رۆن ها! میوانمان ههیه.

ههردوو کمان له مالی کامیار، هاتینه ده ره وه و پوشتین بۆ باخه که.

- دهی ئیستا چیبکه یین؟

کامیار چی؟

- ئیستا! تا شه و میوانیه که یه چیبکه یین؟

کامیار پا که جانتاکه ت دابنی له ماله وه و وه ره وه با پیت بلیم. تا منت ههیه ههچ خه مت
نه بی. برۆو خیرا بکه ریره وه.

ریکه وتم بۆ ماله وه، به لام نازانم بۆچی له جیاتی نه وه ی له ناوه راستی باخه که وه برۆم

که نزیکنتره له خۆوه رۆشتم بۆ لای مالی پووره بچوکه کهم که به رامبهری مالی ئیمه یه و له سوچینکی باخه که دا بوو.

تا نیوهی رپی که رۆشتم، په شیمان بوومه وه و ویستم که هر له وینوه له لاپیوه برۆم بۆ مالی خۆمان به لام نازانم بۆچی رپم له بهر نه ده رۆشت!

چارم له مالی پوورم بوو. ته نیا له و شوینه وه که من راوهستا بووم قاتی دووه می مالیان ده بینرا و قاتی یه کهم که له ناستی باخه که دا بوو، له پشت شمشاده کانه وه حه شار درابوو و نه ده بینرا. به یه کجار دلم داخوړیا! پشتی شمشاده کان ژووره که ی گهنمی لیبوو! گهنم!

چهند جار ناوه که یم له دلندا دوویات کرده وه. هرکات که دهم و ته وه جوړیکم لیده هات! ویستم هر له وینوه بگه رپمه وه و برۆمه وه بۆ ماله وه مان، به لام شتی نه یده هیشت! وا دیار بوو که سنی ده یه وئی من به زور بیات بۆ مالی گهنم!

ئیمه منداله خزمه کان، له ماله وه نه و ژوورانه مان بۆ خۆمان هه لېژارد بوو که هه موویان له ناست باخه که دا بوون و په نجه ره یه کی گه وره یان هه بوو که روو له باخه که ده کرایه وه. یانی سه ره تا ته واوی کچه پوره کانیشم، ژووری قاتی سه ره وه یان بۆخویان دانابوو، به لام کامیار نه وه نده ی له باره ی کهش و هه وا ی ژووره کانی قاتی خواره وه قسه ی کرد و باسی لپوه کرد، هه موویان ژووره کانیا ن گۆری! وا دیار بوو که زوړیش له وه رازی بوون.

به کورتی رپکه وتم بۆ ماله وه یان نه ختی دوا ی نه وه گه شتمه پشت شمشاده کان. له سه ره وه یان هیچ نه ده بینرا. به ده ست نه ختی لام دان. نازانم بۆچی وام ده کرد به لام به ده ستی خۆم نه بوو! راکتشرابوومه نه وئی و نه مده زانی به دوا ی چیدا هاتووم! له بهینی شمشاده کانیشه وه هیچ دیار نه بوو!

کتوپر خۆم شه رمم له خۆم کرد و ویستم که برۆم بۆ مالی خۆمان. به لام دوو هه نگاو زیاتر نه رۆشتبووم دهنگی گهنم له ژوره که یه وه بیست. خه ریکبوو گۆرانی دهوت. ئیتر رپم وشکبوو! رپم له بهر نه ده رۆیشت. هه رچیم هه ولده دا له بهر خانه که یاندا تینه په رپم، نه مده توانی! تا کو ئیستا هیچ کات هه ستیکی وام نه بووه! نازانم نه مرۆ چیم لینه اتوه! ناخری نه متوانی رپی له خۆم بگرم، هه لگه رامه وه و به ده ور شمشاده کاندان سوپامه وه و له بهر انبه ر خانه که یاندا رۆشتمه پیتشه وه. هه ولم ده دا هیواش هیواش برۆم دهنگی رپم بهرز نه بیته وه.

دهرگای خانووه که یان داخرابوو و که سیش له په نجره که دا نه بوو. منیش به نه سپایی
برۆشتم بۆ لای ژووره که ی گهنم!

دوو ههنگاو زیاتر تا په نجره ی ژووره که ی ماوهم نه ما بوو. ههم حهزم ده کرد برۆمه
پیشه وه و ههم حهزم نه ده کرد برۆم! له بهر خۆمه وه وتم: «نه کا جلی له بهر دا نه بئ!
نه گهر هه روا کتوپر برۆم و بقیژینی، چی ده بی؟ نه ی نه گهر نه ییش قیژینی خۆم چی؟
خۆم شهرم له خۆم ناکه م؟» له مرقفایه تی و پیاوه تی به دووره ئیشیکی وا بکه م! جیا
له وه، من که سیک وانه بووم خه ریکی نه م ئیشانه بم! ئیستا نه گهر به کامیار بلنی، به لن،
به لام من تا ئیستا له م ئیشانه م نه کردوو! راستیه که ی زۆریش ده ترسام! به راستی
کامیار ترس له سه ریدا نه بوو، به لام من زۆر له ئابرو چون ده ترسام!

له م خه یالانه دا بووم له بهر په نجره ی ژووره که یدا خۆم بینیه وه راوه ستاوم و
خه ریکم سه یری ده که م. له بهر ئاوینه که یدا راوه ستا بوو و پشتی له من بوو. خه ریکبوو
قژی داده هیتا و گۆرانی ده وت! تازه قژی کورت کردبووه. له و مۆده تازانه ی کچان
قژیان تا سه ر شانیان کورت ده که نه وه! بهرگیکی جوانی پۆشیبوو. پانتۆلیکی کابۆی
له بهر دا بوو له گه ل بۆدییه کی رهنگ ناسکا.

به پینچه وانیه ی پورم و میترده که ی بالایان کورت بوو، گهنم بالایه کی به رزی هه بو
و زۆریش بالای ریک و جوان بوو. یانی هه موکات وه رزشی ده کرد. زیاتریش مه له.
هه فته یه ک سه ر پۆژ ده پۆشت بۆ مه له وانگه. زۆر باش مه له ی ده زانی. هه ندی جار
هاوینان ئاوی حه وزه که ی ناوه راستی باخه که مانی ده گۆری و تا چه ند پۆژی خاوین
بوو، ئیمه هه موومان ده پۆشتین بۆ مه له، له هه موومان باشته مه له ی ده کرد. ده پرواته
ده وره ی جوملاستیک بۆیه بالای زۆر جوان بوو.

تا نه و کاته هه یچ کات بیری نه و شتانه م نه کردبووه یانی هه رکات گهنم بینی بوو
کچه پوریکم ده بینی که له مندالییه وه به یه که وه گه وره بووین، به لام نازانم بۆچی نه مرق
ئیتر کچه پورم نه ده دی! ته نیا گهنم ده دی! کچیکی بیست و یه ک سه له به ناوی گهنم!
هه تاکو ئیستا نه وه نده سه رنجی ناوه که یم نه دا بوو. گهنم! چ ناویکی خوشه!

هه ولما روخساری له خه یالما بهرجه سه ته بکه م. ده توت هه موو شتیکم له بیری چۆته وه!
ده توت ته واوی بیره وه ریه که نام سه راوه ته وه و بۆ یه که مجاره خه ریکم نه و کچه ده بینم!
چا و برۆی چ رهنگیک بوو؟ روخساری چۆن بوو؟ جوانه یان نه؟ ته نیا نه وه م
له یاده له هه رکوتیه کدا دایکم و نه وان کۆ ده بونه وه، باس باسی نه وه بوو که گهنم

لهه موو کچه پور و کچه خزمانیتر جوانتره! حهزم دهکرد هر ئیستا ناوړی بداته وه
و که هر هیچ نه بی بتوانم یه کجار پوخساری ببینم! ریک و دکو نه وه بز یه که مجاره
توشی نه و کچه بوو بم! هر چه نده له گهل میشکمد خه ریکبووم ، هر هیچ نه بی بتوانم
نه ختی له روخساریم بیر بکه و یته وه نه ده کرا!

کتوپر شهرم له خوم کرد! راوه ستابووم و له پشت په نجره که یدا و خه ریکبووم
به دزییه وه سه یرم ده کرد! خواخوام بوو که س منی نه دیبی! ویستم هر به و شیوه که
هاتبووم بگه ریمه وه، پیم خسته سهر لقه داریک و قرچه ی لئوه هات! له جیدا وشکبووم!
خیرا به دهنگی داره که گهنم ناوړی بو لای په نجره که دایه وه! ئیتر نه متوانی له جیمدا
بجولیم! هر دهقه چاوه پروان بووم، یان بقیژینی یان لیم تورپه بیت! توانای هیچم
نه بوو، ته نانه ته نده متوانی قسه بکه م! نه ویش وادیار بوو هر وای لئ هاتبوو! ته نیا
هر وای شان که ی به دهسته وه به رزکرد بوه وه، خه ریکبوو سه یری منی ده کرد! ته نانه ته
نه ویش نه یتوانی بوو، به ته وای به ره و من ناوړ بداته وه! ته نیا پوخساری به ره و من
بوو! هر دوو کمان وه کو په یکه ریک راوه ستابوون و سه یری یه کتریمان ده کرد! نازانم
چه نده ی پی چوو، کتوپر له دوامه وه دهنگی کامیار هات!

کامیار سامان! سامان!

هر که دهنگی کامیار به رز بویه وه له خوره هله اتم و له دم دهر گای ماله که یان
دور که وتمه وه و ویستم برؤم به ره و مالی خومان که رؤشتمه باوده سی کامیار! نه وه نده
ترسابووم، نه مده زانی چی بلیم و چیبکه م؟ دل م وه کو چی لئیده دا! هه موو گیانم گری
گرتبوو! کامیار خه ریکبوو سه یری ده کردم، زیاتر ترسام و خیرا وتم:

- هاتم جانتاکه م دابنیم!

کامیار سه یریکی جانتاکه ی که هیشتا به دهستمه وه بوو کرد و به هیواشی وتی:

- جانتاکه له مال پورئ دانئی؟

- نه! نه! مالی خومان!

کامیار ئی...! ئیوه مالتان گواستوته وه هاتونه ته مالی پورئ نه وان؟ که ی؟ چونه که وا

بی هه وال؟ هر هیچ نه بی بتانوتایه، ئیمه یش بهاتینایه ته یارمه تیتان؟

ته نیا سه یرم کردو وتی:

- ئیستا به سه لامه تی و موباره کی مالتان گوازاره ته وه و شوینتان گورپاوه. سه ره تا

مالی تازه تان پیروزه! انشاء الله پیتانه وه بی! به لام بوچی هیشتا جانتاکه ته به دهسته وه یه؟

سه پریکی جانناکه م کرد و وتم:- ئیستا دایده نئیم!
کامیار سه برکه، نه لئیم نه دره سی خانوی نویتانم پییده! کاتی ئیشم پیت بوو ئیتر
نه پرم بۆ خانوو پیشووه که تان! بزائم خانوو تازه که تان به شته کانیه وه کریوه؟

- ون به! خه ریکی چی ده لئی؟
کامیار ده لئیم کاتی نه م خانوو ه تان کری، شته کانی ناویتان له گهل خانوو که دا کری؟
- کام شتانه؟ تو چی ده لئی؟
کامیار ده مه وئ بزائم کچه پوره که شمان له سه ر خانوو که بوو، ئیوه کریتان؟
- دیسان ده ست پیکرد؟

کامیار نه گبهت! من دهستم پیکرد یان تو؟ له لای من پوشتی جاننا دوا براوه که ت
دابنتی و بینته وه. نیو سه عاته منت چه قاندوه له ناوه راستی باخه که دا. پوشته بهر
ماله که تان دایکت ده لئی له کاتیکه وه له گهل تودا پوشتوه نه گه راوه ته وه ماله وه. هاتم بۆ
ئیره سه یرم کرد تو له ترسا راده که یت و هه لدینی! ئیستا من دهستم پین کردوه؟ له کوئی
بووی؟

- هیچ به گیانی تو!
کامیار به گیانی دوو پوره کانت! راستییه که ی بلن لیره دا چیت ده کرد؟
ریکه وتم بۆ مالی خومان که کامیار به دوامدا رایکرد و دهستی گرتم و وتی:
- هاتبوی بۆ ئیره و خوت خستبوه گه نم جار ی پوری؟ ناخری وهرزی دره و
خهران کوتاندن گه یشت؟

- چی؟
کامیار پوشتبوی گه نم دره بکه ی؟ نه ی داسه که ت کو؟
- ده برۆ له بهر چاوم! خوا شوکور، هه موو که س ده زانن، من پیاوی نه م شتانه نیم!
کامیار نه ی له وانیه که دایکت توی نارد بیت بۆ ناردی گه نم بۆ چه لوا! خوا فریای
پوری بکه وئ! نه و پیاوه هات! نه و پیاوه به شته وه هات! یانی نه و پیاوه به داسه وه هات!
- ئن...! وس...!

کامیار چیه؟ ده ترسی خاتو گه نم دهنگمان بیسی؟
- بۆچی هاوار ده که ی کوره؟ وهره برۆینه نه م لاوه تا پیت بلئیم!
کامیار نافهرم! به سه رچاوا! نه گه ر بریاره راستم پین بلئی، بۆ هه ر کونئ بته وئ له گه لتا
دئیم! وهره برۆین، کوپی سالار و راستگو و ئاکار باش که به راستی له باوه گه وره ت

دهچی! حاجی مه م صادق.

هر دو و کمان به یه که وه روشتین بیست مه تر نه ولاتر و له سر کورسی دانیشترین.
نه ختی نارام ببومه وه. کامیار دوو جگه ره ی له گیرفان دهرهینا و دایگیرساند و یه کیانی
دا به من و وتی:

- بروانه! هرچی قهوماوه بومی یاس بکه. هرچه نده به وردی بلنی له قورسای
گوناهه کانت که م ده بیته وه ویزدانت نارام ده بن! بلنی ناموزا گیان! بلنی نازیم! بلنی و
خوت خالی بکه ره وه! ده زانم نیستا چ حالیکت هه یه! له ژیر گوشاردای! بیپریژه ددره وه
و خوت بزگار که.

- ده برۆ تویش!

کامیار ناتاه وی بلنی؟

- هیه نیه که بیلیم!

کامیار بروانه، ده زانی من له سر نه و شتانه هه ستیاریم! هه تاکو نه زانم تو له کوئی
برویت نه وه نده ترساوی و پهنگت به پروه وه نه ماوه، ده ست به ردار نابم. نه گه ر
به زمانی خوش وتت که هیه، نه گه ر نه یلنی هه ر نیستا ده برۆم بقو لیکولینه وه له گه ر دکدا!
نه و کاتهش بۆگه نه که ی بلاوده بیته وه ها! خوت وه ک بنیاده م هه موو شتیکم پی بلنی!
- به گیانی کامیار هه ر به دهستی خوم نه بوو!

کامیار به ته وای لیت تیده گه م! من به شهریکی دهردی خوت بزانه! نه م نیشانه هه ر
به دهستی بنیاده م خوی نییه!

- به گیانی تو هه ر نه مزانی چون بوو نه وه م کرد!

کامیار خوت هه ر قهلس مه که! من خوم ناماده م شاهیدیت له سر بده م تو له و
کاته دا هیه ناگات له خوت نه بووه! نیتر هه ر که س نه زانی، من ده زانم تو چه نده هه په بیت!
له وانه یه که سینک دنه ی دابی!

- نا به گیانی تو! به لام تو له کوئی ده زانی؟

کامیار خو جاری یه که مم نیه! نه زمونم هه یه نیتر؟

- بروانه! ده توت که سینک منی به زور به ره و نه وی راده کیشا!

کامیار ده ی! نه مه زور باشه! نه گه ر شکاتی شتیکیان کرد ده کرئی بلنی که سینک توی

به زور هانداوه بقو نه م نیشه! پله ی تاوان دیته خواره وه.

- چ تاوانی دیته خورئی؟ بقو نه مه تاوانه؟

کامیار باوه ئیستا که لیره دا خۆمانین و کهسی لیتییه! ئەمه تاوانه ئیترا!
- نه خیر! هیچیش تاوان نییه! له وانه یه کاریکی خراب بێ به لام تاوان نییه!

کامیار بزانی، تو دنیای؟

- ئا که دنیام! هیچ یاسایه ک نالی ئەمه تاوانه!

کامیار تو گیانی من راست ده لیتی؟

- ئا به گیانی تو!

کامیار بزانی ده توانی بلنی کام برکه یان مادده یه ک له یاسادا تاوان نه بوونی ئەمه

دهسه لمینی و قوبولیه تی؟

- هر له هیچ یاسایه کدا ئەم ته وهره نه هاتوه بیهوی تاوان بێ یان نه بێ!

کامیار تو خودا؟ که وایه من بیهۆ تا ئیستا نه وهنده ده ترسام؟

- ئەگەر وا بێر ده که یته وه من خه ریکم درۆت له گه ل ده که م، برۆ له پارێزه ریکی

یاسایی بپرسه!

کامیار نه! قسه که تم قبوله! تو کهسی نیت له خۆته وه شتی بلنی، جگه له وهی تو

همه هاوڕێسی و هم ئاموزاشمی! ئیترا دلێ تو بۆ من خۆ زیاتر له پشتیوانیکی یاسایی

دهسوتی! وانیه؟

- دهی ئا! دیاره!

کامیار من تا ئیستایش هر درۆیه کم له تو نه بیستوه که ئەمه دووه م جاری بیت!

- من هر رقم له درۆیه!

کامیار ده زانم! نه تناسم!

- به لام کامیار له بهر نه وه درۆم له گه ل تا نه کردبێ، له ناخی دلمه وه تو زوی ده ترسم!

کامیار ترس بۆچی؟ خۆ ئیستا یاسایش پشتیوانمانه.

- ناخر ده ترسم به کێ بینییتمی!

کامیار ئی...! بۆ کهس له وی بوو؟

- وانانانم!

کامیار دهی سه ره تا سه رنجیکت بدایه و ئەم لاولات سه یر بکر دایه جا!
- سه یرم کرد! کهس نه بوو به لام ...

کامیار دوو دل بووی! دلت ختوره نه کات!

- ئەگەر به کێ بینییتمی چی؟

کامیار دهی ئەمجارهش شاهیدیک ههیه! ئەو جاره کیشهکه سهخت دهیی؟ هه چهند
لهم پوژ و پوژگاره دا دهکری شاهیدیش به پاره بسهنری! ئەی پاره بوچی باشه! بو
کاتی وایه ئیتر! بهلام من شتیک بۆم سهیره! هه چهنده ده مهوی به خۆمی بسهلمینم
ناتوانم!

- چی؟

کامیار ئەوهی که لهم بیست و بیست پینج دهقهیه دا، تو چون له لای من رویشتی
و هاتیه ئیره و شوینه کهت تاقیبات کرد و به دزییه وه سهیرت کرد و بیدهنگ و قره
ئیشه کهت کرد و شوینه کهت پاک کرده وه هاتیه ده ره وه!

- به گیانی تو هه رچی گوشار ده خمه سه ر خۆم که ئەوه بزانی، ناتوانم!

کامیار دهی ههچ نه بوو خۆ!

کامیار- بو من که زۆر جینگه ی سه ر سوپمانه! من به هه موو زیره کیمه وه، که متر
له یه ک دوو کات ژمیر ناتوانم ته وای ته و شتانه تو له بیست ده قه دا کردو ته بیکه م! به
راستی جینگه ی سه ر سوپمانه! هه ر زۆر سهیره! ئەویش له که سه ی وه کو تو، ئەوه نده شل
و شه ویل و داچۆراوا! راستی ده بی پیروزبایت لیتیکری! سهیری من! پیروزبایی چیه؟
ده بی مه دالیای سه ره بزیت پی بدری!

- ون به تویش! ئیتر ئەوه شته، مروڤ ئەوه نده پیایدا هه لبات؟

کامیار بابه ده ستت خوش! تو چون به یه ک شه و ئەوه نده گۆرای؟ نه کا رینگه یه کی
نویت دۆزبیتته وه؟ تو گیانی من ئەگه ر رینگه یه کی نویت توش بوه، فیرم که!

- رینگه ی نوێ چیه؟

کامیار ئەوه ی که کردو ته و له یاسایشدا نوسراوه که تاوان نییه!

- ئەوه که رویشتم به دزییه وه له په نجه ره وه سهیری که نم کرد؟

خیرا بیده نگبوو نه ختی سهیری کردم و جا وتی:

کامیار تو له لای من هاتیه ئیره به ته نیاو به دزییه وه له په نجه ره که وه سهیری که نم
بکه ی؟

- دهی، نا!

کامیار برۆ ون به! خه ریکی پیم پائه بویری!

- نه به گیانی تو!

کامیار یانی تو له و کاته وه له من جیا بویتته وه، ته نیا فریای ئەوه که وتی بیتیته ئیره و

برۆیته پشت په نجره و به دزییه وه سهیری گه نم بکای؟

- نا!
کامیار له کتیبی یاسايشدا بگه رایتایه تا بزانی نه و به دزییه وه سهیرکردنه تاوانه یان

تاوان نییه؟

- نا ئیترا!

کامیار نهی نه وهنده ترست بوچی بوو؟

- بو نه وهی کتوپر که سینک منی نه بینیبی!

هروا بیدهنگ سهیری کردم و نه ختی دواى نه وه وتی:

کامیار قور به و سه رته سامان! تو دوو سه عاته کاتی منت به فیرو داوه بو به

دزییه وه سهیرکردنی؟

- ته نیا روانین نه بوو خو!

کتوپر پینکه نی وتی:

کامیار دهی نه مه بلنی! که وایه ته نیا روانینیکی بچوک نه بووه؟ ئیستا زوو بیلنی ئیترا

چی بووه!

- یهک دوو دهقه یهک هروا راوه ستا بووم و سهیرم ده کرد!

پینکه نین له سه ر لئوی رویشت و دیسان بیدهنگ بوو و نه ختی دواى نه وه وتی:

کامیار یهک دوو دهقه ته نیا سهیرت کرد؟

- نا!

کامیار شتیکی سهیرت تیا به دی ده کرد که هروا به دیارییه وه مات بو بوی؟

- یانی چی شتیکی سهیر؟

کامیار وه کو جلی له بهردا نه بووین و نه و شتانه!

- نه! جلی له بهردا بوو! پانتولینی کابوو بو دیهک، زوریش لئی ده هات!

کامیار دهی تو راوه ستا بووی سهیری چیت ده کرد؟

- گه نم خوئی!

کامیار بهیله بزانه تو حالت باشه یان نه! تو یهک دوو دهقه یهک له پشت په نجره ی

پوری و نه وانه وه راوه ستا بووی و ته نیا سهیری گه نمت ده کرد. وایه؟

- نا.

کامیار هر نه وه؟

تاریخچه کانی شمار ۴ موزنده ب پور

- نا.

کامیار دوايي گه نم چي کرد؟

- سه رها تا نه يزاني. جا من له خوځم شهرم کرد و ويستم برؤم قرچهي شکاندني
داريکي وشک له ژير پيمدا هات و پتي زانيم! ناوړي دايه وه و نه ویش سه يري کردم! جا
هروا هردوو کمان سه يري يه کتريمان ده کرد کتوپر دهنگي تو هات و منيش ترسام و
پام کرد.

کاميار ياني له راستيدا من ناوخت گه يشتم!

- نا بابو!

کاميار ياني ده کړي بوتړي له راستيدا من موزاحيمي سه يرکردنه که ي نيوه بووم!
- نا نه ده کرا نه ختي درهنگتر بهاتيتايه؟

کاميار با. ده کرا! نيسنايش خو هيچ نه بوه! ده کړي قه ره بوو بکريته وه!

- تو گياني من؟ چون؟

کاميار تو ده قه يه ک ليړه دانيسه تا من ده گه پريمه وه!

- باشه. به لام خيرا و هره!

کاميار هر ده قه يه کم پيده چي!

له سر کورسيه که هستا و توژي پويشته نه و لاتر و له ژير درهختيکدا به ردنيکي
هه لگرت و هات به ره و من و زانيم نه يه وي چيبيکات و هه لهاتم به ره و ماله وه مان! نه ویش
دوام کهوت. نيتر منيش هر پام ده کردو نه ویش به دوامه وه.

- بو وا ده که ي شيته؟

کاميار راوهسته کاتي به به رد سه رتم شکاند جا نه زاني بوچي واده که م! دوو سه عات
منت ليړه داناوه و دلت خو شکردوم که چي؟ به دزييه وه سه يري گه نمت کردوه؟ من
تاوه کو سه ري تو نه شکينم دلم ناسره وي؟ راوهسته نه گينا بتگرم ناهيلم زيندو بي!
هروا پيده که نيم و پامده کرد وتم:

- به رده که دابني تا کو بيم!

کاميار راوهسته باوک سه گي شيتي شل و شه ويل! ده ليم راوهسته!
به خوا به راستي ده يوت! نه وهنده ليم توږه بوو نه گه ر پيم بگه شتايه توشي به لايه کي
ده کردم.

- به گياني تو شتي خراب ږوو ده دا! نه م کالتانه مه که!

- نا.

کامیار دوايي گهنم چي کرد؟

- سه رها تا نه يزاني. جا من له خؤم شهرم کرد و ويستم برؤم قرچهي شکاندني دارينكي وشک له ژير پيمدا هات و پني زانيم! ناوړي داپه وه و نه ویش سهيري کردم! جا هروا هردووکمان سهيري يه کتريمان ده کرد کتو پر دهنگي تو هات و منيش ترسام و پام کرد.

کاميار ياني له راستيدا من ناوهخت گه يستم!

- نا بابو!

کاميار ياني ده کړي بوتري له راستيدا من موزاحيمي سهيرکردنه که ي ثيوه بووم!

- نا نه ده کړا نهختي درهنگتر بهاتيتايه؟

کاميار با. ده کړا! نيسنايش خو هيچ نه بوه! ده کړي قه ره بوو بکريته وه!

- تو گياني من؟ چون؟

کاميار تو ده قه يه ک ليره دانيشه تا من ده گه ريمه وه!

- باشه. به لام خيرا و هره!

کاميار هر ده قه يه کم پنده چي!

له سر کورسيه که هستا و توزي رويشته نه و لاتر و له ژير درهختيکدا به رديني

هه لگرت و هات به ره و من و زانيم نه يه وي چيبکات و هه له اتم به ره و ماله وه مان! نه ویش دوام کهوت. نيتر منيش هر پام ده کردو نه ویش به دوامه وه.

- بو وا ده که ي شينه؟

کاميار راوهسته کاتي به به رد سه رتم شکاند جا نه زاني بوچي واده که م! دوو ساعات

منت ليره داناوه و دلت خوشکردوم که چي؟ به دزييه وه سهيري گه نمت کردوه؟ من تاوه کو سهري تو نه شکينم دلم ناسره وي؟ راوهسته نه گينا بتکرم ناهيلم زيندو بي!

هروا پنده که نيم و رامده کرد وتم:

- به رده که دابني تا کو بيم!

کاميار راوهسته باوک سه گي شيني شل و شه ويل! ده ليم راوهسته!

به خوا به راستي ده يوت! نه وهنده ليم تو ره بوو نه گه ر پيم بگه شتايه توشي به لايه کي

ده کردم.

کامیار شتی خراب بوو دده؟ نه گهر دهستم پیت بگات ده تکرژم! پراوهسته ده لیم!
پنده که نیم و پامده کرد! گه شتمه ناوه پاستی باخ له قرم و قالی نیمه ئافهرین و دلنارام،
دوو کچه که ی نه و پوره که م هاتن و ههروا پراوهستان و چاویان تیبرین و سهیری نیمه
دووانه یان ده کرد! خیرا پویشتم بو لایان و پراوهستان! کامیار نه وانی بینی، بهرده که ی
فریدایه نه رز و نه ویش پراوهستا و له ویتوه وتی:

- سامان گیان به سیه نیترا! ماندو بووم، هه رتو بردته وه!
جا به هینمی هاته پینشه وه و تا گهشت به ئافهرین و دلنارام وتی:
کامیار به! به! نه م خونچه ی گوله باخانه که ی پشکوتوون که من نه مزانیوه؟
هه ردوکیان پینکه نین و سلوویان لی کرد.

کامیار سلو له روخساری وه ک مانگتان! بو کوی به م به یانیه؟
ئافهرین خه ریکین ده پوین بو نه و سوچه ی باخ وانه بخوینین.
کامیار ئافهرین بو ئیوه! من هه مووکات وتوومه له ژیاندا هیچ وه کوخویندن نییه!
ئافهرین! ئیستا ده تانه وئ خه ریکی چی بن؟
دلنارام نه ده بیات.

کامیار به به! وه رزی به هار، باخی پر له گول و وانه ی نه دهب! چهند شاعیرانه یه!
ئافهرین ئیوه خه ریکی چی بوون؟
کامیار خه ریکبووین یاری ههوت به ردینه مان ده کرد. یانی ئیستا خه ریکبووین به
به ردیک یاریمان ده کرد! ئیستا ده ی وازی لیتینه!
ئافهرین نه! وه رن به یه که وه یاری بکه ین! نیمه ییش زورمان ههز له یاری ههوت
به ردینه یه.

کامیار ئی...! یاری چیه؟ خوا بیبری یاری ههوت به ردینه!
دلنارام خو زور خوشه!
کامیار هیچیش خوش نییه! نه و یاری به پر له هه رایه چیه؟
ئافهرین نه ی چیکه ین؟

کامیار ههروا له به بینی ئافهرین و دلنارامدا پراوه ستابوو، دهستیانی گرت و هیدی
هیدی له گه ل خویدا بردنی و وتی:

کامیار ده پوینه ژیر دار هه لوژه کان، پراخه ریک پاده خه ین و داده نیشین. جا نه ختی
نه دهب ده خوینین و نه ختی هه لوژه ده خوین، نه ختی نه دهب ده خوینین و نه ختی هه لوژه

- پوښتن خه ريكی خوښندنی وانه بن!

گه نډ وانه بخوښنن؟

- نه، هه لوڙه بخون!

گه نډ هه لوڙه بخون؟ نه ویش بهم به یانیه؟

- نازانم، پوښتن هه وانه بخوښنن و هه هه لوڙه بخون!

گه نډ نهی بوچی تو له گه لیاندا نه پوښستی؟

شانیکم هه لته کاند پستی تینکردم و پوښت به ره و بنی گوله باخ، هه نه و جلانهی

له به ریدا بوو که چاوم پنی که و تبوو. قزه کانی خورماییه کی جوان بوو. تا سه رشانی.

په وتی ناسک بوو. کاتی به ته نیشتمدا تپه ری، بو نیکی خوشم بیست که سه رسامی

کردم. دانه وی و گوله باخیکی که نده وه و پرووی تینکردم و وتی:

- وا دیاره نه مشه و له مال کامیار نه وان داودت بین، دایکی هه ر نیستا ته له فونی بز

مالی نیته کرد.

سه رینکم له قاند.

گه نډ کورپنکی زور په زاسوک و پروو خوشه. وانیه؟

- نا، زور.

گه نډ هه موو هاوړیکانم عاشقین! هه موو جارئ پیم ده لین پوڙی پنیان بناسینم.

کتوپر له دلما سه باره ت به کامیار هه ستم به نیره یی کرد.

گه نډ پنی ده خاته هه رکوی، هه موو که س شاد ده کات و ده یه نیتته پیکه نین. ثافه رین و

دلارام یش عاشقین. هه لیه ت ثافه رین زیاتر. یانی خه یالینکی بو ی هه یه!

دیسان سه رم پاوه شانند. هه ستنی له دلما دروست بیوو، به هیزتر بوو! رقم له خوم

بوو! خه ریکبووم نیره ییم به کامیار ده برد! کاتی هه ستم به و هه سته کرد له خوم بیزار

بووم! خیرا پوخساری کامیارم هینایه پیش چاوم. هه ر که پوخساری هاته به ر چاوم،

هه موو نه و هه ستم له ناو چوو! هه ستم به باشی خوم کرد! کامیار بو من له برا زیاتر

بوو! له بهر نه وه وتم:

- کامیار به راستی قوزه و که شخه یه! تا کو نیستا کچیکم نه دیوه کامیاری بینیبی و

عاشقی نه بووین!

گه نډ به لام توڙی هاره!

- نه! کامیار کورپنکی زور باشه! نه گه ر بیناسی ده زانی من چی ده لینم! دلنی کامیار

هه به تى كه س نيه تى! ئه م كوڤه ئه وهنده پياوه من شانازى پتوه ده كه م كه خزمى ئه وم!
گه نم وادياره زورت خوش ده وئى?
- زور. تو نازانى ئه و چون كه سىكه! به راستى پياوه! له گالته كانى مه روانه! له هه موو
ژياندا كه سم وه كو كاميار نه ناسيوه! به راستى لىبورده و گيان فيدايه!
گه نم يانى ئه وهنده خوشنده وئى كه تويش بۆ ئه و هه ر و ابى?
- ئا. ماوه يه ك سه يرى كردم و وتى:
- خۆزگه م پيتان! چهند خوشه دوو كه س به يه كه وه ئاوا بن!
- سوپاس.

گه نم راستى باوه گه وره چۆنه?
- باشه.

گه نم ئتوه هه موو روژى ده يبينن?
- كه م كه م.

رويشت و دانىشت له سهر كورسيه ك نه ختى له ولاتر بوو. منيش هه ر له وئى راوه ستا
بووم و سه يرم ده كرد. چۆن تا ئىستا نه مزانى بوو گه نم ئه وهنده جوان و ناسكه!
گه نم بۆ راوه ستاوى?
- چيبكه م?
گه نم وه ره دانىشه!
- ئىشم هه يه، ده بن برۆم.

شانىكى هه لته كاندا! منيش له ژير لىتوه وه خواحافيزيم كرد و له و لاوه رويشتم بۆ
ماله وه. نه ختى رويشتم ئاورم دايه وه و سه يرم كرد. ئه و يش هه ستا بوو خه ريكبوو
ده رويشت بۆ ماله وه يان. سه رم داخست و رويشتم تاكو گه شتمه ماله وه. ئىتر ته قه م
ليندا له هۆله كه وه برۆمه ژووره وه. هه ر له په نجه ره وه بازم دايه ژووره وه و خۆم
فرىدايه سه ر ته خته خه وه كه م. نه مده زانى ده بن چيبكه م. هه ستم كرد گه نميش هه زى
له كامياره. خۆزگه كاميار ئه مرق منى له بهر ده م مالى گه نمدا نه بينيايه! ئىستا ئه گه ر
ئه و يش هه زى له گه نم كرد بن چى؟ ئه گه ر و ابى؟ به دلنايه وه له بهر من نايدركينى و هيج
نالئى! هه روايه! من كاميار ده ناسم! ئه گه ر بزانى من هه زم له شتىكه، قه د بۆ لاي ئه و شته
ناپوات! هه موو كات هه ر واى كردوه!

هه لسام و شريتىكم خسته سه ر و ديسان راكشامه سه ر ته خته خه وه كه. ئه وهنده

له خۆم بېزار بووم که ناوتری! بۆچی ده بېی ته نانه ت بۆ چرکه یه کیش بووه ههستیکی
 ناوام به رانه به کامیار بېی! ئیتر هه رگیز نه مده ویست بېر له گه نم بکه مه وه! کامیار زۆر
 لام خۆشه ویست بوو له ته مه نما وهک پشتیوانیک بوو بۆم! چهند جارێ به بۆنه ی ئه
 هه لانه ی که من کرد بووم، ئه و لینی درا بوو! کاتی که زۆر بچوک بووین و من به توپ
 شوشه یه کم شکاند و هه لاتبووم، ئه و پودا وه که ی له نه ستو گرتبوو و لینی خوار دبوو!
 کاتی به داری قه یسیدا سه رکه وتم و لقه که ی شکا، ئه و به نه ستوی گرتبوو و لینی درا
 بوو! ئیستا له وانه یه ئه و بیره وه ریانه زۆر بې بایه خ بې به لام له کاتی خۆیدا، کاتی بچوک
 بووین و هه ر کاممان ئه و ئیشه مان ده کرد و بریار ده درا ته میمان بکه ن، به پاستی بۆمان
 ترسناک بوو.

کتوپر وه کو له خه ودا له جینگه یه کی به رز بکه ومه خواره وه، دلم جورێکی لیته ات و
 ههستیکی زۆر زۆر سه رسوڕ هینه رم تیا به دی هات! له بېر مه له پۆلی یه که می ناوه ندیدا
 بووین. پۆژی که به فر باریبوو، کامیار توپه لێ به فری مالی به رومه تی کچه دراوسیماندا
 و هه لاتبوو! دایک و باوکی هاتن بۆ به ر ده رگا بۆ شکات! کامیار هه ر دیار نه بوو!
 باوه گوره که باسه که ی بیست زۆر توره بوو و بۆ ئه وه ی کامیار واز له م شتانه بینیت
 و به حساب ته مینی کرد بېی تولیکی له دره ختیک بری و خستیه ناو به فره که! ویستی
 کاتی که کامیار هاته وه به وه هه ر بیکوژی! ئه و پۆژه زانیم بریاره چ به لایه ک به سه ر
 کامیاردا بیت، زۆر بۆی نیگه ران بووم! ئاخه باوه گوره هه یچ کات له که سی نه ده دا و
 کاتی لینی ده دا زۆر پیس لیده دا!

له بېر مه زۆر به سه نگینه وه پۆیشتم و له به رده م باوه گه ورده دا پاره ستام و
 وتم: باوه گوره توپه له به فره که من فریمدا! ئیستا بېری لیده که مه وه زۆرم پیکه نین
 دئ! ئه و پۆژه باوه گوره سه یریکی کردم، هه یچ کات له بېرم ناچئ! سه یریکی تیکه ل
 له سه ر سوپماوی و بې باوه پری! توله که ی له ناو به فره که دا ده ره ئینا و پنی وتم دهستم
 به رزکه مه وه! منیش وام کرد، به لام چهند ترسا بووم خوا ئه زانی! هه رچۆنیک بوو
 هه روا دهستم به رز بوو باوه گوره له چاوان و پوخساریدا هه م میهره بانێ ده بینرا و
 هه م توو په یی، هیواش پنی وتم: ده زانم تو وات نه کردوه به لام ئیستا له به ر هاورپیکه ت
 ده ته وی فیدا کاربی، پیاوانه گیان فیدا که! چوار تولى مالی به دهستمدا! هه ر کامی که
 لیده دا و به رزی ده کرده وه له جینگه یدا خوین له ناو مشتم فیشقه ی ده به ست!
 توله کانم به رکه وت و هه ر چهنده له ترسا قورکم پر ببوو له گریان و له ئیشدا ده مو یست

بنه پښم، نه گريام و نه نه پراندم و نه دهستم هينايه دواوه.

کاتن ليدان ته واو بوو، باوه گوره فرميسک له چاوانيدا کوزيبوه وه سه يريکي کردم
و زهرده خه نه يه کي کرد و روپشت! نيتر چنده بوله له هه مووان بيست با بمينن! يه ک
سه عاتن دواي نه وه کاميار گه پايه وه مال و به باسه که ي زاني، پايکرد بق مالي نيمه،
بولاي من! دهستي گرتم و سه يري کرد و وتي: بق وات کرد؟ بق نه ت وت نيشي من
بووه؟ پيم وت: خو له بهر تو په له به فره که نه بوو! له سه شتيکي تر بوو! کاتن نه وه م پي
وت پيکه نينيکي کرد و خيرا فرميسک له چاواني هاته خوار و وتي: تو هيچ کات ناتواني
به باشي درو بکه ي جا کتوپر دانه وي و دهستي ماچ کردم! نه و کاته هه ستيکي وه هام
بوو که ناماده نه بووم به هه موو دنيا بيگورمه وه! ناماده بووم سه د تولى ترم بهر
بکه وي به لام نه وه سه سته م بيئ!

بیرهاته وه ي نه و بیره وه ريپانه زور خوش بوو بوم! کتوپر بيتاقه تي کاميار بووم!
ويستم برؤم بق نه و سه ري باخه که، سه يرم کرد گه نم له پشت په نجره که پاره ستاوه و
خه ريکه سه يرم ده کات! له جيئا وشکبووم!

- ليره دا چي ده که ي؟

به فزه زه رفنيکي خسته به رده مم.

- نه مه چيه؟

گه نم تو فرزانه ده ناسي؟

- نا!

گه نم نه و هاوړپيه م که باو کي دوکتوره!

- نا، نايناسم!

گه نم هر نه وه يه که زوربه ي کات ده هاته نيره بق مالمان!

- نه ها! ده ي!

گه نم نه م نامه يه نه و نارديه!

- بوچي؟

گه نم بيگره و بيخوينه وه خوت ده زاني! نامه که م لي وه رگرت و وتم:

- چي تيا نوسيوه؟

گه نم شيعريک!

- شيعر؟ سه ري پاره شاندا.

- بۆچی شيعر؟
گەنم بە شيعر باشتەر دەكړئ قسه بكرئ!

- چ قسه يه ك؟
گەنم قسه ي خوش له ژيان، عه شق!

- عه شق، به من؟

گەنم ئا... سەر هتا نه مده ويست پيتي بدهم، به لام وتم ئاوا باش نييه! چونكه ليم
وهرگرتوه دهين بيدهم به تو! له زوووه و نه وه ي لئ داوا كردوم! ياني له پيشدا ژماره
ته له فونكه تي لئ داوا كردم به لام چهند جار په يوه ندي كردوه، له پرووي نه هاتوه قسه ت
له گه ل بكات. په يوه ندييه كه ي داخستوه. له بهر نه وه يه نه مجاره نامه ي بونووسيوي.

- كه وايه شهرمنيشه!

گەنم له وانه يه!

نامه كه م گه رانده وه بوي و وتم:

- من حه زم له شتي وا نييه. قوش هه له ت كرد نه وه ت له نه ستو گرتوه! بيگره!

سه يريكي كردم و نامه كه ي وهرگرت و وتي:

- زور بوم سه يره!

- چي؟

گەنم له م پوژگار ه دا كوريكي ناوه ها!

- ده ي هر كه سينك به شيوه يه كه! خو فهرانه يش وه كو كچه كاني تر نييه! نه ي تو

نالني له پرووي نه هاتوه كه به ته له فون قسه م له گه ل بكات؟ كه وايه نه ويش له گه ل چيني

خويدا هاوړي نييه!

كتوپر دهستي به پيكنه ين كرد.

- بۆچی پنده كه نيت؟

گەنم هيچ!

- نه كه ر نه يلني به راستي دلگران ده بم!

گەنم دلگران مه به پيت ده ليم، ده زاني بو واي كردوه؟
سه يريكم كرد

گەنم ناخر ده زاني تو په وشنت چونه! بويه نه و فيله ي كرد تو وابزاني نه و كچيكي
شهرمن و به حه يايه!

ئەمەى وت و ديسان پىنكەنى! كاتى پىدەكەنى و سەرى بەرز دەكردهوه و قزى بەردە
دواوه دەرۆيشت ئەوهنده جوانتر دەبوو، ھەر حەزم نەدەكرد چاوى لەسەر لا بىم،
بەلام خىزا بەئاگا ھاتمەوه و ناوچاوانم گرژ كرد و وتم:

- دەى ئىتر برۆ. خىزا پىنكەنینهكەى بزر بوو و روخسارى سور ھەلگەرا و وتى:

- خوات لەگەل. كە ھەلگەرايەوه بروات وتم:

گەنم لەئىستا بەدواوه ئاوا مەيه پشت پەنجەرەى ژوورەكەم!

راوھستا و سەيرىكى كردم و وتى:

.....
دنيا دەسەوامە.

جا پى كەنى و رۆيشت!

ديسان رۆيشتم لەسەر تەختە خەوهكەم راکشام. شرىتەكە تەواو ببوو، بەلام لەشم
نەبوو ھەستم و بيخەمە ئەوديو. چاوهكانم داخست و گويم لەجىكە جىكى چۆلەكەكان
گرت. بەلام كاتى كاميار لەوى نەبوو ئەت وت ھىچ شتى جوان نىيە! جارى وا ھەيه
كە مرقوف بە شىوھىك لەكەسى مېھرەبانى و پاكى و ھاورپىيەتى و سۆز دەبينى، ئىتر
ناتوانى دەستبەردارى بىت! ھەموو خراپىيەكانى دنيا بە باشى ئەو دەبورى! ھەموو
ناشيرىنيەكانى دنيا بە جوانى ئەو دەرەويتەوه! لەھەموو دوو رويى مرقوفەكان لەبەر
يەكرووي ئەو دەبورى! لەبەر ئەوھشە ئەو كەسە بۆئە ئىتر تەنيا ھاورپىيەك يا خزمىك
نىيە!

چاوهكانم داخستبوو خەرىكبوووم بىرم لەم شتانه دەكردهوه و چىژم دەبرد،
ھەستمكرد سىنھرىك كەوتە سەر روخسارم، چاوم كردهوه و سەيرم كرد كاميار لەبەر
پەنجەرەكە راوھستاوه و خەرىكە سەيرم دەكات! پتى پىنكەنيم كە وتى:

- داىكت بۆت بمرى! كەس نەبوو دەقەيەك بىت بۆلات بنوى بە تەنيا نەبى؟

- خوا بت برى يەكن دەيبىستى، عەيبە!

كاميار خەفت نەخۆى ھا ھەر ئىستا ديم بۆلات و دەنوم!

بە پىنكەنینهوه ھەستام و لەپەنجەرەوه بازىكم داىە دەرەوه و وتم: ھەلوژەكانتان

خوارد؟

كاميار نە بە گيانى تو! ھەر كاتمان نەبوو! ئەوهنده ئەو دوو مندالە بەستەزمانە
لەئەدەبدا لاواز بوون كات نەما روو بكەينە ھەلوژە خواردن! ھەر خەرىكى كەم و
كورتىەكانيان بووم، تا نەختى باشتر بىن. يانى دەزانى لەبنەرەتدا لاواز بوون!

خو هر فریای نه‌ده‌بی به‌ریتانیا و فه‌ره‌نسا نه‌که‌وتین! هر له‌نه‌ده‌بی عه‌ره‌بدا
 ماینه‌وه! باوک سه‌گه نه‌وه‌نده به‌ربلاوه ناکرئ لینی تینه‌پی!
 - نیستا ناخری لاوازییه‌که‌یان قه‌ره‌بوو کرایه‌وه؟
 کامیار که‌متر له‌پینج رۆژ هر ناکرئ هیچیان بۆ بکرئ! نه‌گه‌ر به‌کئی بونایه به‌یه‌ک
 دووچار ده‌کرا پینه‌ی بکه‌ی به‌لام داماوانه دووانن و هر دووکیان تینوی فیربوونن!
 هر نه‌و پینج جارهم به‌باشی وت!
 پینکه‌نینم هات و کتوپر رومه‌تیم ماچ کرد وتی:
 - بی شه‌ره‌فی سوکی بی حه‌یا نه‌وه چیت کرد؟ حه‌یوان! هر هیچ نه‌بی سه‌ره‌تا
 نینت لینه‌رگرتایه‌م!

- نه‌ی نیستا رینگه ده‌ده‌ی؟
 کامیار ون به‌و برۆ دواوه‌ی ریزه‌که! کابرای مه‌غول! نیستا نه‌م ماچه بۆچی بوو؟
 - بۆ بی تاقه‌تی!

کامیار خوا ده‌سه‌وامه‌که‌ی له‌به‌هه‌شتدا بنیرئ بۆ حۆریه‌کان! زۆر سوپاس. راستی
 وانه‌که‌ی تو چون تینه‌ری! سوودی بوو؟
 - ئایان نه‌، هر وازی لیتینه!

کامیار چ وانه‌یه‌کت تینه‌راندوه؟ ئا، وازی لیتینه چون وه‌لامیکه؟
 - ناخر خو من مه‌به‌ستیکم بۆی نییه!

کامیار نه‌ی دوو سه‌عات له‌مه‌وبه‌ر له‌پشت په‌نجه‌ره‌که‌یدا چیت ده‌کرد؟ خه‌ریکبووی
 پله‌ی تاوانی به‌دزییه‌وه سه‌یرکردنت له‌یاسادا هه‌له‌سه‌نگاند؟
 - ئا، خویشم نازانم، هه‌روا رۆیشتمه نه‌وی!

کامیار رۆله‌گیان ده‌ست به‌م که‌نمه‌وه بگه‌ر بۆ تو باشه. ناخری خو هر ده‌بن سه‌ر
 و سامانیک بگری! کن له‌که‌نم باشتر؟ هه‌م جوانه و هه‌م ناسراوه! تۆیشی خو‌ش ده‌وینی!
 نیتر چیت ده‌وی؟

- تو له‌کوێوه ده‌زانی؟

کامیار هه‌واله‌کان له‌م باخه‌دا زوو بلاو ده‌بیته‌وه! نه‌مانه سه‌ر و تریان لای به‌کتریه‌ه!
 - به‌راسته؟

کامیار به‌گیانی تو! نه‌مرو دلارام خه‌ریکبوو ده‌یوت.
 پینکه‌نیم و وتم- له‌وانه‌یه‌کاتی خه‌ریکبووی ژیاننامه‌ی هیشامی عه‌ره‌بت بۆ ده‌وتن!

تاریخچه‌کاتی نهار - م. مونه‌ده‌ب 1999

کامیار نا کاتی خه ریکبووم ژیاننامه‌ی قوتامی عه ره بيم بۆ تازه ده کردنه وه! وه ره
برۆين پراوه ستاوی هه لیت و په لیت ده لئی!

هه ر دوو کمان به پیکه نین و گالته وه ریکه وتین به ره و گه راج که ئۆتۆمبیله کمان
له وئ بوون. ئیتز دلم سره وت بوو. هه ر سه باره ت به گه نم پرسیارم له کامیار ده کرد.
حه زم ده کرد دنیای دنیا بيم که چاوی کامیار به دوای گه نمدا نییه. کاتی هه ر دوو کمان
سه ر ئۆتۆمبیله که ی کامیار که وتبووین لیم پرسی:

- کامیار! تو هیچکام له کچه پوره کانت خوش ناوی؟

کامیار نه!

- ئه ی تو کیت خوش ده وی؟

کامیار من تو م خوش ده وی وانا زانم باوکت بهیلتی به یه که وه زه ماوه ند بکه ین!

- خوا له ناوت با! ئیستا کاتی گالته کردنه؟

کامیار ئه ی کاتی گالته کردن که یه؟ تو کاتیکم بۆ دابنی من گالته بکه م! سه عاتی دوو

تا چوار باشه؟

- خه ریکم به راست له گه لت قسه ده که م!

کامیار ده ی من هه ر مرقه م تو بته وی بی گالته قسه م له گه ل بکه ی؟ تو تا ئیستا

وشه یه کی راست و دروستت له ده می من بیستوه!

- برۆ بابه، نه مانوو یست! لیخوره برۆین. ئیستا ده ته وی بۆ کوئی برۆین؟

کامیار کاتی بریاره بۆ شوینی له گه ل من بییت پرسیار مه که! بهیله با برۆین، نه گه ر

خراب بوو ئه و کاته ناره زایه تی ده ربره!

ئۆتۆمبیله که ی ئیش پیکرد و له گه راج هاتینه ده ر. کاتی مه ش سه فه ر خه ریکبوو

ده رگای گه راجی له دوامانه وه داده خست، کامیار پتی وت: ها مه ش سه فه ر!

مه ش سه فه ر به لی ناغا.

کامیار نه گه ر که سی پرسیار ی کرد، نه و دووانه بۆ کوئی پۆیشتن چی ده لئی؟

مه ش سه فه ر که پیده که نی ء وتی: چی بلیم ناغا؟

کامیار ده لئی کاکه کامیار و کاکه سامان هه ر له گه راج پۆیشتنه ده ره وه پیره ژنیکیان

چاو پیکه وت کۆلنکی به ده سته وه بوو. ئه وانیش سه ریان خست و بردیان که بیگه یه ننه

ماله وه ی. تیگه یشتی؟

مه ش سه فه ر به لی ناغا!

کامیار نافهرين! له بېرت نه چي سيخوړي بي سيخوړي!
مهش سه فهر ناخر ناغا قورسه له سه زمان درو بکهين.
کاميار چونه کاتي سه به ته ي کاره کهر ي نه م خانوه ي دراوسيماني بو ده به ي تا
ژورده وه به باجي که وکې ده لني قاچت نيشي و هيزي دوو هنگاو پي رويشتنم تيا
نيه، له سهرت قورس نيه درو بکه ي؟

مهش سه فهر هر خيرا پهنگي گورا و وتي:

- ئي...! بو هاوار ده که ي کاکه کاميار؟

کاميار ده ي جوابم به رده وه ئيترا!

مهش سه فهر تو خوا هاوار مه که ئيستا نه م زه عيفه يه ده يبيسي و ناژاوه ده نيته وه!

به سهر چاو! به سهر چاو! هر چي ئتوه بيلين، منيش هر نه وه ده ليم! باشه؟

کاميار نافهرين، ئيستا ده زاني درو کردن زور سه ختيش نيه!

نه وه ي وت و پني خسته سهر به نزينه که و ريکه وتين

- کاميار تو نه مانه ت له کوئ زانيوه؟

کاميار له م باخدا نه گهر که سي ناو بخواته وه خيرا هه والي ده گاته لاي من!

- تو گوت خواردا! زور شتيش هه يه که لتي بي ناگاي!

کاميار چ شتي؟ وه کو نه و نامه يه که گهنم پني دايت؟

- ئي...! تو له کوئ ده زاني؟

کاميار ئيستا خوت وه کو پياو هه موويم بو باس بکه بزانه م باسي نه و نامه يه چيه؟

پيکه نيم و باسي نامه که م پيوت و وتي:- ده ي که ره بوچي نامه که ت پيدا يه وه؟

- له م شتانه بيزارم!

کاميار راستي؟ ياني له م شتانه له ريکه ي نامه وه بيزاري، له ريکه ي تره وه بي مه يل
نيت.

- خوا بت برئ! ناخري بو کوئ خه ريکين ده روين؟

کاميار دانيشه و قسه مه که! ئيستا ده گهين!

نزيکه ي سه عات هه شتي شه و بوو که راي نه وه ماله وه و ريک رويشتين بو مالي
کاميار نه وان. که گه شتینه نزيک ماله وه ديان، دهنگي شريت و چه پله ريزانمان بيست. ديار

بوو هموو میوانه کان له ویدان. دهر گامان کرده وه و رویشینه مال وه و که له ریږه وه که
تپه پین گه شتینه میوانخانه که، دایکی هاته پینشوه و نهختی شهرې له گه لماندا کرد و
جا پالی پتوه ناین بولای میوانخانه که. هر که دهر گای میوانخانه که مان کرده وه، ختیرا
هموو بیتدهنگ بوون و ناوریان دایه وه و به مؤرپکه وه سهیریان ده کردین کامیار و
من سه لامان کرد.

هموو سه ریکیان راوه شاندا، کاملیا خوشکی کامیار له جینگه ی ههستا و هات بق لای
نیمه هر که گه یشت، سه لامینکی کرد و به هیواشی وتی: - کاکه ناگات لیتین جه و خراپه.
نهمه ی وت و رویشت. به هیواشی به کامیارم وت:
- ده لیم ههسته کامیار! هر ده لینی زووه! سهیرکه ئیستا؟ ئیستا نهمانه شتیکمان
بیتده لیتن!

کامیار سهیریکی کردم و وتی: وهره برؤین مه ترسه!
هر دوو کمان رویشتین بق ناوه راستی میوانخانه که، هر که گه شتینه لای موبله کان،
باوکی کامیار که زور توږه بوو وتی: نه وه تا ئیستا له کوین؟
کامیار خه ریکبوو له سهر قه نه فقه که داده نیشت زور به هیمنی وتی:
- دیاره که ی که دیاره! ده بی ناگام له میوانیه که ی ئتوه بیت که ناشکرا نه بی!
هموو گوینان تیژ کرده وه! کاکه عه باس میزدی پوره گه وره که م که ماموستای
دانیشتوی په روره ده بوو وتی: کاکه کامیار ناشکرا نه بی یانی چی؟
کامیار یانی نه وه ی خالوگیان ناپلیون ناگادار نه بی که لیره میوانیه و نه و بانگ
نه کراوه!

ختیرا هموو به یه که وه وتیان: خالوگیان ناپلیون؟
کامیار زور به کاو و خق خه یاریکی هه لگرت له گه ل قاپینک و خستیه سهر رانی و
وتی:

- حاجی مهم صادق ده لیم! باوه گه وره که هه مووتان ده یناسن؟
هر که نهمه ی وت هموو له جینگه یاندا جولان که ههستن!
کامیار مه ترسن! دانیشتن! راسته که دیر هاتین به لام به هر زه حمه تیک بوو پینه مان
کرد!

هموو هه ناسه یه کیان هه لکیتشا و دانیشتنه وه و کاکه عه باس که چه قویه کی بق
کامیار گرتبوو به پینکه نینه وه وتی: بیگره کامیار گیان! پاکي بکه هه تاکو گه روت تازه

بیټ! بیلن بزائم، باسی باوه گوره ورت چیه گیانه که م؟

کامیار چه قوکه ی لئوه رگرت و وتی:
- ئیمه نزیک سه عاتیک ده بی گه یشتوینه ته ماله وه. هر که پیمان خسته باخه ی

حاجی مه م صادق بانگی کردین.

ئهمه ی وت و دهستی کرد به پاککردنی خه یاره که! ئیستا ئه وانیش که دهوری کامیاریان دابوو، له دهوری کامیار دانیشتبون، دلیان نه مابوو و کامیاریش به کاو و خو خه یاری پاک ده کرد! ماله کانی ئیمه هه موو دوو قاتی خستی زور زور کون بوو. ژوره کانی گوره و بنمیچی به رزو و گه چکاری کراو. میوانخانه. هۆلنکی زورگوره بوو که له دووبهش دروستکرا بوو. به شینکی له م لاوه و به شینکی له و ناوه راستی وه کو حه ساریک محاجه ره ی ئاسنی زور جوان بوو که دوو به شه که ی له یه ک جیا ده کرده وه، به لام له هر دوو لاوه ده کرا لاکه ی ترت چاو لیبی. به ینی محاجه ره کان له و شتیه گیایانه پیچرا بوو که هۆله که ی زور رازاوه و خوش کرد بوو.

خانوی ئه وانی تریش هر و ابوو. هه موو دوو قات، وه کو یه ک! به راستی رازاوه بوو! هر کام له سوچینکی ئه م باخه گوره و خوش و پر گول و گیا و دره خته دا. به لام من نه مده زانی که ئه مانه بوچی ئه یانه وئی وا بکه ن که باوه گوره هه مووی بفروشی!
به کورتی هه روا که کامیار خه یاریکی پاک ده کرد و هه موو چاوه پروان بوون که ئه وه لای روداوه که بزائن، باوکم هه ستا و خویدانینکی له سه ر میزه که هه لگرت و رویشت بو لای کامیار و پیندا و جا به پیکه نینه وه وتی:

- مامه گیان باوه گوره ئیشی چی پیتان بوو؟

کامیار خویدانه که ی له باوکم وه رگرت و به پیکه نینه وه وتی:

- ئیشی به ئیمه نه بوو! ئیشی به ئتوه بوو!

باوکم سه ی بویه وه و هیواش گه رایه وه سه ر جینگای خوئی!

ئو شوینه ی که ئیمه ی لن بووین، ئو شوینه ی میوانخانه بوو که به حساب گوره کان له وئی دانیشتبون و گه نجه کانی تایه فه که رویشتبوونه ئو به شه که ی تر. هه موو کات هه روا بوو.

کاتی میوانیان به پتوه ده برد، گوره کان له م لاوه داده نیشتن و ئیمه ییش ده رویشتن بۆ لای محاجه ره ئاسنه که.

مامم که باوکی کامیار بوو، کاتی ئهمه ی بیست وتی:

- نيمى به نيمه بوو يانې چي! باس قسه بکه بزاتم!

کاميار باش ناتوانم قسه بکه! يانې ناتوانم هموو شتيک باس بکه!

باوکی کاميار دهبن وشه به وشه ي بلتي!

کاميار خه ياره که ي به ساقی خستيوه ده می، هه لکه رايه وه و سه يريکی باوکی کرد و

جا سه يريکی باوکی منی کرد که باوکم پنی وت:

- نا مامه گيان! هرچی باوه گوره وتويه دهبن تويش بؤمانی باس بکه ي.

کاميار خه ياره که ي له ده می دهرهينا و وتی: ناخر نه وه زور باش نيه!

هموو دهستيان کرد به قسه کردن و هر کام شتيکیان دهوت و کامياريش له په سا

سه ری بؤ لای نه و که سه ی که قسه ی ده کرد ده گير!

پوره گوره که م بلتي پوري کويای خراپه؟

پوره بچوکه که م خراپ نه وه يه که بؤمانی باس نه که ي.

کاکه عه باس بيلتي کاميار گيان! دنيا به قسه که ليزه دهرناچي!

دایکم بيلتي کاميار گيان له هيچيش مه ترسه!

باوکی گه نم که نه ويش کارمندی خانه نشين کراو بوو وتی:

- بابا بهيلن نه م مناله قسه که ي بکا ده ي!

کاميار که خه ياره که ي به ساقی هيشتا له ده ستيدا بوو، رويکرده ژن و پياويک که

نيمه تاکو نه و کاته نه مانبيني بوون و يه که مجار بوو له ميوانيه کاندا ده بوون. هرچن

شتيکی پيش بينی نه کراو نه بوو، هر کام له نيمه، زور جار خزم يان هاوړينه کمان له گه ل

خؤماندا بؤ ميوانی نه ويتر ده برد. کاميار ئاماژه يه کی بؤ نه وان کرد و وتی:

- له بهر ميوانه کاندا بيليم خراپ نيه؟

کاکه عه باس نه کاميار گيان! خو نه مانه غه ريبه نين! ناغای فه تحين له گه ل خيزانی.

له خزمه کانی منن! بن خه م قسه که ت بکه!

کاميار ديسان خويی کرد به خه ياره که يدا و به ساقی خستيه ده می و دهستی به

خواردن کرد! فزه له که سه وه دهر نه ده هات! هر له ويوه که راوه ستا بووم، گه نم و

نافه رين و دلارام و کامليا و که تايون و کچيکی تر که هاوته مه نی گه نم و نه وان بوو

چاوم لينو نه وانيش، بن قره و فزه خه ريکبوون له پشت محاجره ئاسنه کانه وه سه يری

نه مديويان ده کرد. يانې هموويان چاويان له کاميار بوو که پشتی له وان بوو. ناخري

کاميار، هر واکه خه ريکبوو سه يری نه وانيتري ده کرد، خه ياره که ي قوت دا که باوکی

وتی:

- دهلنی باوهگوره چی وتوه یان نه؟

کامیار سه ری پاوه شاند و وتی:

- حاجی مه م صادق له هه یوانی ماله کهیدا پاوه ستابوو که ئیمه هاتینه وه! ئاماژهی کرد به ئیمه بویه من و سامانیش رویشترین بق ماله وکه ی. به پیتلیکانه کاندای سه رکه وتین بق هه یوان! جا رویشترین ژووره وه! سه یرمان کرد له سه ر جینگه ی جاراندای دانیشته وه! کامیار نه مانه ی به کاو و خو دهوت و ئه وانیتیش هه ر سه ریان پاده وه شاندو ده یان

وت: دهی

کامیار رویشترین لای و دانیشترین! سه یرینکی ئیمه ی کرد و وتی: ئه م به چکه که رانه

له کوین؟

بق ماوه یه ک بیده نگیه کی ته واو داسه پا و به یه کجار گه نم و ئه وان له و لاوه میوانخانه که ده ستیان به پیکه نین کرد! ئیستا پینه که نن منیش خو م له م لاوه خه ریکبووم له پیکه نیندا ده ته قیمه وه، به لام به زور خو م گرتبوو! کامیاریش به راستی خه ریکبوو سه یری مامه و باوک و پوره کانی ده کرد! ئه وان نه ختی خویان کو کرده وه و جا به زور ده ستیان به پیکه نین کرد که مامم وتی: باوه گوره به دلنیا بیه وه به ئیوه ی وتوه! کامیار نه! به پیچه وانه وه به نه و که سانه ی دهوت! یانی ئیوه و مامم و پوره گوره

گیان و پوره بچوک گیان! بیورن ها!

باوکی کامیار ئی ...! به چکه که ر ده زانی چی ده لنی؟

کامیار من بلیم چی بابه گیان؟

باوکی کامیار ئاخه ئه وه چ قسه یه که که تو ده لینی؟

کامیار په یوه ندی به منه وه چیه؟ حاجی مه م صادق ئه مه ی وت!

باوکی کامیار خو نابن هه ر قسه یه ک بلتی!

کامیار منیش خو نه مده وست بیلیم! ئیوه ناچارتان کردم.

خیرا هه موو ده ستیان به پینه کردن کرد و هه ر که سه و شتیکی دهوت...

کاک عه باس قه یناکا بابه! باوه گوره کالته ده فهرمون!

پوره بچوکه خوا بمکا به ساقه ی باوه گوره! چه ند په زا سوکه!

باوکم باوه گوره هه ندی جار کالته ی وا ده کا!

پوره گوره خوا ناگای له باوه گوره بن! نه وندنه ئیمه ی خوش دهوی، ئاوا کالته مان

لهگال دهکات!

ئهمانه ههروا خهريکبوون قسهيان دهکرد که باوکی کاميار وتی:

- ئاخري دهی چیت وت؟

کاميار هيچ! بۆ ههركامتان بيانويهکم هينايهوه. يهکينکتانم وت رۆيشتوه بۆ بازار،
ئهويتر وتم رۆيشتوه بۆ گهزان، ئهويترم وت لهمالهوهيه! ئيتر هه ر چۆنيک بوو پينهم
کرد.

ديسان ههموو دهستيان يه قسه کرد و خوا شوکريان کرد!

باوكم دهی شوكر بۆ خوا يه خير رابورد!

پوره بچوکه الحمدلله!

پوره گهروه ئافهرم بۆ ئهم مندا لانه!

كاكه عهباس بهراستی ئافهرم! لهكاتی خۆيدا فريامان كهوتن!

کاميار ئیستا ههتاكو بۆگهتی بهرز نهبوتهوه با باسهکه دهست پينکهين و بېريتهوه!
باوکی گهنم راست دهکا!

مامم دوو سنی کوکهي کرد و ههمووان بيدهنگبوون و جا نهختی دواي ئهوه وتی:

- ئیوه چ رايهکتان سهيارهت بهم باخه ههيه؟ هه ر کهس راي خوی دهريپي.

سهرهتا ههموو بيدهنگ بوون بۆيه باوكم وتی:

- كاكه، ئیوه خۆتان چیدهلین؟

باوکی کاميار وه لا بليتم چي؟ هه رچيهک بي، سهرمایهيهک ليره دا كهوتوه كه گهلي

زۆره! دهبي بيړيكي لي بکهيتهوه! ئیوه چي دهلین؟

باوكم به راي منيش وايه! دهکړي ئهم سهرمایه بيكه لکه، بگوریت به شتيك كهلكي

لي وهربيږي!

پوره گهوره نا بابيه! ئاخړ ئهم ههموو عهرزه بۆچی باشه؟

پوره بچوکه ئهويش بهم ههموو درهختهوه! هه ر بهيانی دهبي گسک به دهستمهوه بي

و ئهم گه لانه بمالم! له م لاوه دهی مالی و سهعاتيكي تر کولي گه لا دهوهريته خوارهوه!

باوکی کاميار كه وايه ههمووان يهک دهنگن!

ههموو دهستيان کرد به وتی بهلي وايه بهلي وايه.

كاكه عهباس تهنيا دهبي پهله بکړي! نهگه ر شارهواني ناگادار بيی كه بېرياره يهک

درهخت بېرديتهوه، ريدهکړي!

باوکی گهنم ئه ویش بینگه ی هه یه! ئه م هه موو باخه یان چون دروست کردوه؟ به پاره
ئیترا! پاره بین هه موو ئیشی ده کړئ! وانیه جه نابی فه تحی؟
ئاغای فه تحی خه ریکبوو شوتی ده خسته ده میء وتی:
- پاره ی به سته زمان بخه یته سه رمردوو هه لده ستی و گورانیت بو ده لئ! ئیترا چوار

دره خت جینگه ی خوی هه یه خؤ!

باوکی کامیار ته نیا ده مینئء شتوه ی به شکردن.

باوکم ئه ویش کیشه نییه! به پنی یاسای میرات، کوپ دوو به ش و کچ به شن.

پوره کانم کتوپر بیده نگبوون که کاکه عه باس وتی:

- ده ی وایه ئیترا! له میژوه هه ر وابوه.

پوره کانم به ناچاری قوبولیان کرد که باوکی کامیار وتی:

- سه رمایه! بو سه رمایه ده بی چیبکه یین؟

ئاغای فه تحی ئه وه ش له سه ر من!

باوکم ئیوه نه خشه که تان ئاماده کردوه؟

ئاغای فه تحی نه خشه کیشه نییه!

باوکی گهنم بابه خؤ نامانه وی ژوورینکی قورینه دروست بکه یین! باسی بینایه کی

سی چل قاتیه!

ئاغای فه تحی ئه ویش له سه ر من! قه د دلگران نه بن.

باوکم که وایه ئیترا کیشه یه کمان نامینئ!

باوکی کامیار باشتره شه وانه، داره کان بېرینه وه! تا خؤر هه لینی کوتایی دئ!

کامیار تا ئه و کاته دانیشتبوو سه یری ئه وانئ ده کرد کتوپر وتی:

- چی چی بېرینه وه؟ بوچی حاجی مه م صادق که ره؟ دهنگی مشار له م باخه دا به رز

ببیته وه به سیلاحی دوو لوله ی خویه وه مشار و مشار هه لگره که ش ده کا به یه کئ!

کتوپر هه موو بیده نگ بوون، کاکه عه باس وتی:

- ئه م مناله راست ده کا! وادیاره هزری ئه مه له هه مووتان زیاتره!

کامیار ئیوه وه ها لیزه دانیشتون و خه ریکن ماله که به ش ده کن ئه لینی حاجی مه م

صادق مردوو! له به رچاوتاندا زرت و زیندوو! ده ست له چلی له دره خته کانیه وه بدن

له میرات بین به شتان ده کات!

هه ر که ئه مه ی وت هه موو رهنگیان سه بی بویه وه! ماوه یه ک دوا ی ئه وه پوره

گوره کهم وتی: کامیار گیان، تو خوت چ رایه کت هه یه؟
کامیار ناخر ئیوه بۆچی ده تانه وی ئیشی وابکه ن؟ چیتان له م ژیانده دا که مه؟ خانوی
خوش، جینگه ی خوش، باخی به م گوره یی و جوانییه! داها تی باش، ئوتومیی لی باش!
چیتان ده وی که نیتانه؟

هه موو دیسان بیده نگ بوون، پوره بچوکه کهم وتی:

- یانی تو له گه ل ئەم بریاره دا نیت؟

کامیار ده ی دیاره که نیم! ناخر ئیوه حه یفتان لی نایه ده ست له م باخه ده دن؟
ده زانن چن ته من سهر ف بووه تا ئەم باخه بوته باخ؟ ده زانی هه ر کام له م دره ختانه
چ ته م نیکیان هه یه؟ به ناخیری زیدی ئیوه یه! ئیوه و ئیمه هه موومان له م باخه دا له دایک
بووین! ئیستا چون دلتان رازی ده بن که زیده که تان به دهستی خوتان ویران بکه ن؟!
ئه مانه ی وت و تورپه و ئالوز، پالی دایه وه و بیده نگ بوو، منیش له و شوینته ی که
پاره ستا بووم، پویشتم بۆ لای کامیار و له سه ر موبله که ی ته نیشتی دانیشتم و به
هنواشی وتم:

- منیش نیم!

خیزا هه موو ئاورپان لیدامه وه و سه یریان کردم پوره گوره کهم وتی:

- بۆچی به قوربان؟ ده زانی ئەگه ر ئیره بکریته وه چه نده پاره مان ده ست ده که وی؟

ده زانی به شی تو و باوکت چه نیک ده بن؟

سه یریکم کرد و وتم: پورئ گیان هه موو شتی پاره نییه! سه ره تا ئیمه هه موو
شتیکمان هه یه! باوه گوره ئه وه نده ی پیداوین که له ژیانماندا هه یچ که م و کورپه کمان نییه!
هه ر ئیستایش سه یاره یه ک که له ژیر پیمدایه، نرخه که ی له ئاست بینایه کدایه! ده ی ئیتر
چیمان ده وی؟ بۆچی ده بن خومان به دهستی خومان میژومان له ناو ببه ین؟ ناخر ئەم
هه موو پاره یه مان بۆچییه؟ به خوا ئەم هه موو پاره یه بایه خی بیره وه ریبه خوشه کانی ناو
ئەم باخه ی نییه! ئەم ولاته بیانیانه، خانویه کی کۆنی کۆلانه که یان سه د سال به و شینویه
پاده گرن! ئینجا ئیمه ده مانه وی شوینتیکی ئاوا ویران بکه ین! ئەوان بۆ ئاسه واری کۆنی
ئیمه سه دان ملیون دۆلار پاره ده دن و جامۆله یه کی شکاوی حه وتسه د هه شتسه د سال
له موو پینشان له م ده لال و دزانه ی ئاسه واری کۆن ده کړن، ئەو کاته ئیمه قه یری ئەم
شتانه ی خومان نازانین! له م چه ند وه خته ی پینشودا، چه نده ئاسه واری کونمان له ولات،
به قاچاخ ده رکرده وه و فرۆشتومانه به وان؟ ده رگای کۆن، له وحی کۆن، په یکه ری کۆن،

کتیبي کون و قاپی کون! هرچی ناسه واری کونمان هه بوو له ئیزان بردیان! خه یالتان له کونیه ناخرا! نه مانه شارستانییه تی ئیمه ن! نه مانه میژوی ئیمه ن! نه مانه رابوردومانن! نه مانه رهگ و ریشه مانه! هه نی مرقفی دزی بی شه ر هف هه موو نه مانه یان بر دوه و فروشتویانه! بۆچی؟ بۆ پاره! هیچ کامیان بیرى نه وه یان نه کرده وه که خه ریکن شه ر هف و ئابروی خویان ده دزن و ده یفرۆشن به بیانیه کان! یانی نه گه ر شه ره فیان بویه ئیشی وایان نه ده کرد! ئیوه بروانن شارستانییه تی ئیمه ی ئیرانی له دنیا دا چه نده به بایه خه، نه م بیانیانه بۆ گۆزه یه کی کونی نه وه نده دۆلار ده دن. دزینی نه مانه و فروشتی له گه ل فروشتی خاکی ئیراندا چ جیاوازییه کی هه یه؟ له گه ل خه یانه ت به نیشتمان دا چ جیاوازییه کی هه یه؟ زۆر تو ره ببوم و نه مده توانی قسه بکه م و بیده نگ بووم باوکم وتی: - بۆ نه وانه ی تو ده لئی ئیمه بردومانه و فروشتومانه؟ برۆ بزانه کام بی شه ره فی بی ناموسه فروشتویه تی!

- هه ر بی شه ره ف و بیناموسی فروشتویه تی باشه! هه ر هیچ نه بی با نه و شتانه ی که بۆمان ماوه ته وه ناگامان لئ بی! یه کیان هه ر نه م باخه و خانوه کانیه تی! له م باخه دا چه ند چین ژیاون! له دایک بوون و مردون! نه م هیش بۆته شتیکی میژویی ئیترا! دیسان بیده نگ بووم هه ستم کرد که له پال ده ستمدا که سی راوه ستاوه! ئاو پریم دایه وه که گه نمم چا و پیکه وت! له ته نیشتمدا راوه ستا بوو و خه ریکبوو به شیوه یه کی سه رسوپماو سه یری ده کردم! هه ر له بیرم چویه وه خه ریکبووم چیم ده وت! ته نیا چاوم له گه نم بوو! بۆ تا نه و کاته نه و هه موو جوانیه ی گه نمم چا و پینه که وتبوو؟ هه روا که بوم له گه نم بوو، کامیار له قه یه کی لیدام! هه ر که بوم تیکرد وتی: خه ریکبوون سه باره ت به ناسه واری کون ده تان فه رموو! ده ی فه رمون! - ها؟

کامیار ده رد! نه لیم سه ره تا باسی ناسه واری کون ته واو بکه و جا خه ریکی سه روشتی زیندوو به!

سه یرم کرد بۆلاندی و پاشان بویکرده نه وانیتتر و وتی: - بروانن! نه م دره ختانه پیناسه ی ئیمه ن! نه م گول و گیایانه بنچینه ی ئیمه ن! نه م خا که شه ره فی ئیمه یه! ئیمه ده بی به چنگ و ددان ناگامان لئ بی! نابی ته نانه ت ئیزن بده ین بستیکی ده ستی لیدری! پیتان ده لیم! من خۆم که له سه داسه د دژی برینه وه ی یه ک چلی نه م دره ختانه م چ بکا به وه ی هه موو دره خته کان به شه ودا بپه نه وه! به

خوا ئەگەر بە دەست یەکیکەوێه مشار یان تەورم چاوی پێیکەوێ من دەمینم و ئەو! هەر
 لەئەمشەوێه دەست دەکەم بە کیشکی! کە وای لێهات کچە پورەکانیشم بانگ دەکەم
 تا بە یانی لەناو ئەم درەختانەدا کیشک بگرن! کیشکی منیش لەنیوێه شەوێه دەست
 بێدەکا تا خۆرەلاتن! من دەمینم و ئەو کەسە ی کە لەنیوێه شەو بە دواوە لەباخەکا
 دەربکەوێ! خوینی بە ئەستۆی خویەتی! لەم کاتەوێه، من و ئەم کورە سامان و ئەم
 کچە پورانەیشم، پشتیوانی ئەم باخ و درەختانەین! تا دوا دلۆپی خوینیشمان لەسەر ئەو
 بپارەین! پێتان دەلێم ها! گالته لەئارادا نییە! خۆتان کۆکەنەوێه! ئیتر قسە، قسە ی خوین
 و خوین پشتنە!

ئەمە ی وت و بێدەنگبوو کە لەپشت سەرمانەوێه یەکی دەستی کرد بە نچ نچ کردن!
 کە من و کامیار ئاوپمان دایەوێه و سەیری دواوەمان کرد، سەیرمان کرد ئافەرین و
 دلارام و ئەو کچە لەدوامانەوێه پاوێهستاون و ئەو کچە نچ نچ دەکا و سەری ئەلەقین!
 کاتی کە زانی کە ئیمە خەریکین سەیری دەکەین بە کامیاری وت:

ئێو بە راستی دەتانەوێه لەبەر چەند چل درەخت مەرفێک بکوژن؟

کامیار من گو ئەخۆم بەیلم لەبەر هەموو درەختەکانی دنیا ییش دلۆپی خوین لەوتی

کەسێ بکن!

کچە کە بە سەر سوپماویەوێه سەیری کامیاری کرد و وتی:

ئە ی نەتانت ئەگەر مشار بە دەستی کەسێکەوێه ببینم...

کامیار نە، نە، نە! من نەمامەکانم وت! ئەم درەختانە خۆ ئیتر پیر بون و ئەمرو و
 سبە ی کە رەگە کە یان کرم تیی با! هەر دەزانن چییە؟ دەبی لەم شەوێه هەر کام لەئیمە
 توری کە هەلبگرین و بکەوینە ناو ئەم درەختانە! نابێ رۆژ بێتەوێه دەبی ئەم باخە ساف
 و ریک بەدینە دەست!

ئەرکی سەر شانی هەر ئێرانێه کی رەسەنە کە درەختە کۆنەکان بە رەگ و پێشالەوێه
 هەلکەن! ئێو ئەگەر نەختی سەر نچ بەدەن لەم چەند سالەدا، لەخوا بە زیاد بی ئیمە ی
 ئێرانی ئەرکی سەر شانی خۆمان بە تەواوی گە یاندۆتە ئەنجام! بەو پەری هیز و
 توانامانەوێه، کە وتوینە تە گیانی ئەم ولاتە و بە هەول و تیکۆشانەوێه گە یاندومانە تە
 ئێرە! ببورن، ناوی ئێو چییە؟ چۆنە من هەتا کۆ ئیستا شانازی ناسینی ئێو بە دەست
 نەهیناوە!

- من نکینم.

کامیار به به به! چ ناویکی خوشه! خۆزگه م به به خته وه ری ئه و مستیله یه ی که ئیوه
نگینی بن! به یارمه تیتان من هر ئیستا دیمه خزمه تتان و تیزی ته واوم سه باره ت به
سروشت بۆتان باس ده که م!

ئه وه ی وت و ویستی ههستی و برۆا دهستیم گرت و نه مهیشت ههستیله وه و
مۆرم لی برده وه بۆیه وتی: ئه وه بۆ ئیوه له پشت منه وه راوه ستاون، جوان نییه به خوا!
فرموونه ئیره دانیشن هه تاکو من باسی ئه م باخه بپرینمه وه. سامان ههسته برۆ
له جیگه به کیترا دانیشه بزانه م!

هه موو بیده نگبوون و سهیری کامیاریان ده کرد! نگین هه روا که له پشت موبله که ی
کامیاره وه ده هاته پیشه وه وتی:

- ئه ی چی له باوه گوره ده که ن؟

کامیار ئه وه له سه ر من! ئیوه لیره دا دانیشن تاکو من پیتان بلیم. خۆم به هر
شینه یه ک بووه رازی ده که م. به مه رچی که ئیوه په یوه ندیتان له گه ل مندا هه بی ره
یارمه تی په کتری کیشه که بپرینینه وه! ههسته سامان! ئه ی نازانی خانم به سه ر پینه
راوه ستاون؟

به ناچار ی له جیگه م هه ستام و نگین سوپاسینی کردم و دانیشه سه ر موبله که و
وتی:

- ئه گه ر رازی نه بون چی؟

کامیار ده ی ده یکوژین! هه ر به و مشار و ته ورانه له ت و په تی ده که یین! یانی ده زانی
چییه؟ ته من بۆ پیاوی پیر هه فتا سال و بۆ پیره ژن شه ست سال به سه! ئه م حاجی
مه م صادقه، نزیک ده سالی ش زیاتر له مه رچی دنیا ژیاوه! تازه کیش چه ندین گوژی
له و سه ری باخه که داناوه و ئه و جاره به منی وت چاوه بروانم تۆبه ره ی گوژی ئه مانه
بخۆم! ئیوه نازانن گوژ چه ند سالی پیده چی تا سه مه ر ده دا؟ هه ر هیه چ نه بی هه وت
سال! ببورن لیتان ده پرسم ها! به لام ئیوه سو دیک له م مامه له یه وه رده گرن؟ یانی ئه گه ر
ئه م دره ختانه بپرینه وه بۆ ئیوه چه سو دیکی هه یه؟

نگین که پیده که نی و چاری له سه ر کامیار نه ده تروکاند وتی:

- من کچی ناغای فه تحیم.

کامیار ئی...! ئیوه کچی عه مروعاسین؟

نگین به لی؟

کامیار نهی بق هر نهو ناغای فهتحييه نالئی که دهوری عه مرو عاسی ههیه؟
نگین نهخیر! ئیمه هیچی نهوان نین! باوکی من خهریکی بیناسازییه!
کامیار نهها! ناوا! که وایه وا بریاره نهوان نه م بینایه بکه نهوه!
نگین نهگر کیشه کهی ئیره چاره سهر بیی.

کامیار هر چاره سهر ده بیی! بق نه بریتته وه؟ که وای لینهات ئیمه ی گهنج باشتر وایه
هیچ حهقمان به سهر نه م شتانه وه نه بیی! ده لیم چونه هه موو نه رکی درهخته کانی نه م
باخه بخهینه نه ستوی باوکی ئیوه! یانی به دهستی نهوی بسپیزین! نهوان خویمان ده زانن
ده بیی چی له م درهختانه بکه ن! باشتره ئیمه ی گهنج ههستین و برؤینه نهو به شهی
هوله که درئزه به باسی سروشتی زیندوو بدهین! چونه؟ ههستن! ههستن برؤین ئیتر
نابن دهست بخهینه نیو ئیشی گه وره کان! ههستن! نه مه ی که وت سهره تا خوی ههستا
و جا دهستی نگینی گرت و هه لیساند و ناماژهی به منیش کرد که ههستم و به کورتی
هه مووی به ریختست بق نهو به شهیتری هوله که و دهقه ی ناخر خوی پرویکرده مام
نهوان و ناغای فهتھی و وتی:

- نه م درهختانه به دهستی ئیوه سپیزدراوه. خوتان شتیکی لیکه ن! پاشان پرویکرده
ئیمه و وتی:

- هه تا ئیوه ده رونه پشت نه م محاجره ناسنانه من ده لیم به مهش سه فهر چوار
چامان بق بیننی گه رومانی پی تازه بکهینه وه! باشه؟

نه مه ی وت و هه روا که به دهنگی به رز مهش سه فهری بانگ ده کرد له ده رگای
میوانخانه که رؤیشته ده ره وه. نافه رین و دلارام و نگین و کاملیا، ریکه وتن برؤن بق نهو
به شهیتری میوانخانه که، منیش رؤیشتست بق ته نیشت گهنم و پیم وت:

- نهی تو نایه ی؟ هه روا که ریده که وت دهستی به پیکه نین کرد:
- بق پیده که نی؟

گهنم له قسه و ئیشی نه م کامیاره! ده لئی داره کان بسپیزین به ناغای فهتھی!
منیش دهستم به پیکه نین کرد، چند هه نگاو نه ولاتر راوهستا و ناوپی دایه وه و
سهیری چاوه کانی کردم و وتی:

- نه مرو بق هاتبویته پشت په نجه ره ی ژوره که م؟ سهرم داخست و وتم:

- بیورن، هه له م کرد! زور لیم زویر بوی؟
گهنم نه.

- دەى ھەستە بېرۆين بۆلای ئەوانىتر.

گەنم دەمەوى وەلامم بدەيتەو!

- نازانم چى بلىم.

ديسان سەيرى كرد و پىكەوت و ھەردووكمان بۆيشتين بۆلای ئەوانىتر. ھەرك
گەيشتينه پشت محاجەرە ئاسنەكان و ويستمەن دانىشين كاميار ھاتەو و وتى:

- ئى ئەو بۆ ھاتون بۆ ئىرە؟

- خۆت وتت بين بۆ ئىرە!

كاميار نە بابە، ئىرە چىيە پياو دەخنى؟ با بېرۆينە دەرەو بۆ ھەواى نازادا! ھەيف
نيە ھەوايەكى ئاوا مرووف وازى لىبىنى و داتەپىتە مالەو؟ ھەستن ياالله!

ويستم شتىك بلىم چاويكى لىداگرتەم و منيش ھىچم نەوت. ديسان ھەموومان
پىكەوتىن بۆلای دەرگای ميوانخانەكە كەتايون، خوشكە بچوكەكەى كامياريش دوامان
كەوت. ھەر كە كاميار چاوى بە كەتايونى كەوت وتى: تو بۆ كوي دىنى بەبە؟

كەتايون منيش زور ھەزم لەسروشتە! دەمەوى قسەكانى ئىنو ھەبارەت بە نەرە

گوي بگرم.

كاميار ئى...؟ توش ھەزت لەسروشتە؟

كەتايون نا كاكە، زور!

كاميار ھەرە بېرۆين خوا ئاخىر و عاقىبەتى ئىمە لەگەل تودا بە خىر بكا، ماشەلا ھزار

ماشەلا تو زورت ھەز لەفەزبونە!

بە كورتى ھەموومان بە پىكەنين لەميوانخانەكە ھاتىنە دەر و لەبەر مالەو دەرچوين

و بۆيشتين بۆ ئەو بەشەيتىر باخەكە كە بە ئەسپايى بە كاميارم وت:

- باسەكە چىيە؟

كاميار ھىچ مەلى مەش سەفەرم ناردو بە دواى باوگەورەدا!

- بە راستە؟

كاميار نا بەلام فزە مەكە!

ھەموومان بىدەنگ دەستمان كرد بە پياسەكردن بە ناو دەرەختەكاندا. ھەرا زرد

خوش بوو، مەش سەفەر يەك دوو سەعات پىنشتەر باخەكەى ئاوپرۆين كردبوو و

بۆنى شتى عەرزەكە دەھات. تاريكى داھاتبوو و چراى باخەكە ھەلكرا بوو. وردە وردە

بۆيشتين بۆ ناوھراستى باخەكە و لەشوينىكدا لەسەر دوو كورسى بەرانبەر بەكترى

تاريكىبەكانى شمار ... م. مۆلەدەب پووز

دانیشتین که نگین هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و وتی:

- به راستی حه یفه شویتینکی ئاوا له ناو بجی!

کامیار پویشت له کنیدا دانیشت و وتی:

- له سه ره تای میژوه وه هه تاکو ئیستا، مروقه کان له بهر عهرز و ئاو و ولاتیان

به به که وه شه پریان کردوه و کوشتیانه و کوژرایشن!

نگین ئیوه ییش ده تانه وی هه روا بکه ن؟

کامیار بهس سهیری کرد

که تایون کاکه منیش زور حه زم له م باخه یه!

کامیار پینکه نی و پویشت باوه شی پیاکرد و دهستیکی به قزیدا هینا و وتی:

- که تی! واده زانی له سه ره چند دانه له م دره ختانه وینه ی دلی پیکراو هه لکه نراوه و

له سه ره چند دانه یاندا وینه ی دوو دل له لای یه کتردا؟

که تایون ده دانه کاکه؟

کامیار دیسان پنی پینکه نی و وتی: نه، زیاترا!

که تایون بیست دانه؟

کامیار سه ری راوه شاندا

که تایون خوت بلی کاکه.

کامیار له سه ره هه موویان!

که تایون له سه ره هه موویان؟

کامیار ئا، له سه ره هه موویان.

که تایون بو شتی وا ده بی کاکه؟

کامیار بو نابی؟

که تایون ئاخو زور زورن! کن ده توانی ئه م هه موو ده له سه ره داره کان هه لکولن؟

کامیار خوم! نیوه ی زوری من هه لمکولیوه! ئه وانیتیش که سیترا!

هه ره که ئه مه ی وت، ئافه رین و دلارام و گهنم و کاملیا، به پینکه نینه وه سهیری

یه کترین کرد و که تایون وتی: من تاکو ئیستا هه لمنه کولیوه کاکه!

کامیار توش پوژی هه لیده کولی! یانی هه موومان پوژی له سه ره له شی دره ختن

هه لیده کولین! جاری وا هه یه دوو دل لای یه کدا، جاری وایش هه یه یه کینکی تنیا و

بریندار! من که وا بووم!

که تايون کاکه باسی بکه بزائم تاكو ئیستا چند دلت هه لکولیوه!
کامیار کچی تو چهنده..... پرسیار دهکەئە.....!

که تايون تو خوا کاکه بلئ!
کامیار پویکرده ئه وانیتتر که هه موو ته نیا سهیری ده میان ده کرد و ماوه یه ک پراوه ستا
و وتی: هه مووی خو ناکرئ به لام نه ختیکت بق باس ده کم.
هه ستا و رینگه وت و هه موومان دواي که وتین. بیست مه ترئ پویشتین له ناو
دره خته کاندئا، له بهر دره ختیکی گه وره و کوندا پراوه ستا و له گیرفانیدا چه رخه که ی
ده رهینا و هه لیکرد و دهستی بهرز کرده وه و شوینی له داره که ی پوناک کرده وه و به
هه مووانی نیشاندا و وتی:
- سهیری ئه م دوو دله بکه ن!

هه موومان سه رمان بهرز کرده وه و پویشتینه پیشه وه و سهیری دوو دله که مان
کرد که کامیار نیشانمانی ده دا. وه کو ئه وه بوو که شوینی بوو بی به برین و دیسان
گوشتی تازه ی هینابیته وه. ته نیا رهنگه که ی جیاوازی هه بوو. وه کو ئه وه بوو که به
ماجیکی رهش و لار و له ویر دوو دلی له ناو یه کدا هه لکولیویی!
کامیار تازه پۆلی پینجه می سه ره تاییم ته واو کردبوو. هه ر به رانه بری ئه م باخه،
نه ختی سه روتر، خانویه ک هه بوو که ئیستا نه ماوه. چند سال له مه و بهر پوخاندیان
و له جیگه یدا ئه و بینا تازه یه یان کردۆته وه. به لام پیش ئه وه ی بیروخینن، خیزانیکی
تیا ده ژیا کچیکی بچوکیان هه بوو. ئه و کچه بچوکه ناوی مریه م بوو. کاتی من پۆلی
دووهم بووم ئه و پۆلی یه ک بوو. کاتی من پویشتمه پۆلی سنی ئه و پویشته پۆلی دوو
و هه روا تاكو من پویشتمه پۆلی پینج و ئه و پویشته چوار.
جا ئاوریکی له من دایه وه و وتی: بیرت که وته وه سامان؟
پینکه نیم و سه رم پراوه شاندا. دوايي وتی:

-ئا، من و ئه و سامانه، هه مووکات هاوینان له گه ل مریه مدا یاریمان ده کرد، ماله باجینه،
قهره قهرا، بازبازین، توپین! کاتی منداله کان کۆده بونه وه، لیژنه یه کی زور ده بووین که
به یه که وه یاریمان ده کرد. رینگه ی مه کته بمان یه کئ بوو. کاتی قوتابخانه به یه که وه
له شه قامیک ده په رینه وه و کاتی هاتنه وه ییش به یه که وه له شه قامیکتر! هاوینانیش که
به یانی و نیوه پۆ و ئیواره، یاری بهر قه رار ده بوو. له بیرمه کوتایی ئه و هاوینه بوو.
پوژیکیان به یانی زوو له خه و هه ستام، نازانم بوچی کتوپر بیتاقه تی مریه م بووم! خیرا

دهست و دهم و چاوم شۆرد و نیوه و ناته‌واو نانی به‌یانیم خوارد و له‌باخ ده‌رچوم!
 سه‌یر ئه‌وه بوو هه‌ر که گه‌یشتمه‌ ده‌ره‌وه، سه‌یرم کرد مندا‌له‌کان له‌ده‌ره‌وه خه‌ریکن
 له‌نیو شه‌قامه‌که‌دا یاری ده‌که‌ن، به‌لام مریه‌م له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌وه‌یان راوه‌ستاوه و
 خه‌ریکه سه‌یری ده‌رگای باخه‌که ده‌کات! هه‌ر که چاوم پێی که‌وت جو‌ریکم لی‌هات!
 ب‌رۆیشتمه‌ پێشه‌وه ئه‌ویش هاته‌ پێشه‌وه هه‌ر که پێیگه‌یشتم وتم بو‌چی له‌گه‌ل مندا‌له‌کاندا
 یاری نا‌که‌ی؟ ئه‌ویش زۆر ئاسایی وتی: تو نه‌بی هه‌زناکه‌م له‌گه‌ل ئه‌وانیتردا یاری بکه‌م!
 ئه‌م دوو دێره له‌زمانی کچ و کو‌ریک، به‌وه‌موو ساکاریه‌ی خۆیه‌وه به‌س بوو که
 عه‌شق و خۆشه‌ویستی له‌دلی هه‌ردووکه‌ماندا چه‌که‌ره‌ بکات!

له‌دوای یاری، کاتی گه‌پامه‌وه مال، یه‌که‌م ئیشی که‌ کردم ئه‌وه بوو به‌ چه‌قو دوو
 دل لی‌رده‌دا هه‌لکۆلم! هه‌لبه‌ت ئه‌و کاته له‌وانه‌یه‌ بالایی من له‌مه‌تر و نیوی زیاتر نه‌بوو بێ.
 نیستا ئه‌و دره‌خته ئه‌وه‌نده گه‌وره‌ بوه و به‌رز بووه! ئه‌و کاته من له‌خواره‌وه‌یدا دله‌کانم
 هه‌لکه‌ند!

به‌ کورتی پۆژانی ئاخ‌ری هاوین وه‌کو با تیده‌پین و ده‌پۆیشتن به‌یانیه‌کیان کاتی
 ب‌رۆیشتم، له‌گه‌لیدا یاری بکه‌م سه‌یرم کرد چاوی پر له‌ گریانه! لیم پرسی چی بووه؟
 وامزانی که‌سی ئازاری داوه به‌لام زانیم وا ب‌ریاره تا چه‌ند پۆژیتر له‌وئ کۆچ بکه‌ن و ب‌پۆن!
 له‌و کاته‌دا بۆ یه‌که‌مجار تامی جیاییم کرد! چه‌نده‌ها پلانم دارشت! ته‌خته‌یه‌کم دروست
 کردبوو و چه‌ن بزمارم پیا کوتا بوو بۆ ئه‌وه‌ی کاتی ئۆتۆمبیلی باره‌لگره‌که هات بیخه‌مه
 ژیر پینچه‌کانی په‌نچه‌ر ببیت و نه‌توانی که‌ل و په‌لی مالی مریه‌م بیات! قوتویه‌ک بۆیه‌م
 له‌گاراژدا هاوردبوو که‌ بیریژم به‌ جامی ئۆتۆمبیله‌ باره‌لگره‌که‌دا تاشوفیره‌که نه‌توانی
 به‌رده‌می خۆیی چاو لێبێ! سه‌گنیکم له‌ده‌ره‌وه دۆزیبوه‌وه و به‌ ته‌ناقن له‌به‌ر مالی مریه‌م دا
 به‌ستبومه‌وه که کاتی ئۆتۆمبیله‌ باره‌لگره‌که هات به‌ری بده‌مه شوفیره‌که! هه‌ر وا هه‌زار
 و یه‌ک پلانم دارشتبوو که‌ پێی له‌کوچی مریه‌م بگرم! ئه‌ویش ب‌روای پێم بوو دلی قایم
 بوو که من ده‌توانم پێی له‌رۆیشتنی بگرم! منیش له‌په‌سا ب‌ریارم پێده‌دا و له‌م قسانه‌! هه‌ر
 جاریش که ده‌هاتم و سه‌یری ئه‌م دوو دله‌م ده‌کرد، به‌هیزتر ده‌بوم، تا ئه‌وه‌ی که پۆژیکی
 ما‌بوو بۆ کوچی ئه‌وان، به‌ زۆر و زله‌و شه‌ق، منیان هه‌لگرت و ب‌ردمیان بۆ با‌کورا! هه‌ر
 کاتم نه‌بوو بۆ دوا جار مریه‌م چاو پێیکه‌وئ، چ بگات به‌وه‌ی که پێی له‌پۆیشتنیان بگرم!
 که گه‌یشته ئیره‌ی قسه‌کانی، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و سه‌یری دوو دله‌که‌ی کرد و
 وتی:

- کاتی که له باکور گه پامه وه، مالی مریه م و نه وان چؤل بوو، پرسیارم له مناله کان کرد، وادیار بو نه و رۆژه به یانیه که ی له و خانوه رۆیشتیوون. مریه م تنیا شتیکی بو به جی هیشتیوم! یادگاریه که! پاسپارده یه که! گله یه که!

مناله کان دهستیان گرتم و بردمیان بو بهر مالی مریه م و له سه ر قه دی دره خته کی شتیکیان پین نیشاندام! ده زانن چی بوو؟ وینه ی دلنیک! دلنیک پیکراو!

له بیرمه هر نه و کاته رۆیشتمه سه ر دیواره که یان و بازم دایه حه وشه که یان! خانوه کی چؤل و هه موو شتی شپرزه بوو! له پشت ده رگای حه وشه که یاندا دانیشتم و تیر گریام! کاتی گه پامه وه بو باخه که ی خۆمان، هاتم بو ژیر نه م دره خته و له ژیر نه م دله دا، دلنیک بریندارم هه لکۆلی!

ئیتیر له و کاته به دواوه له بیرم نه ماوه که چه ند دلم ساخ و سه لامه ت کیشاوه و چه نده ی ترم پیکراو!

له م دوا ییانه دا نه وه نده ده ستم ره وان ببوو، هر که چه قۆکه م به ده ستمه وه ددگرت چه قۆکه خۆی دوو سی دلی هه لده کۆلی! نه مه ی وت و ئاویری دایه وه و به پینکه نینه وه سه یری منی کرد، خه ریکبووم پینی پینده که نیم!

که تایون کاکه! منیش ده توانم رۆژی له سه ر نه م دره ختانه دل هه لیکۆلم؟

کامیار به پینکه نینه وه له به رده م که تایون دانیشتم و وتی:

- ئا نه زیزم، به لام به مه رجی نه نه و دلانه و نه نه م دره ختانه لیل نه که ی! نه م شتانه

تا کاتی جوانن تیکه ل به پیسی نه بوو بن!

جا رومه تی ماچ کرد و هه ستا و سه یریکی نگینی کرد که بیده نگ خه ریکبوو سه یری

ده کرد و وتی: وا ده زانم که کاتی رۆیشتمی ئیوه هاتوه نگین خانم!

نگین بوچی؟

کامیار ئاخه که سیکی ره زیل و بیشه ره ف هه والی به باوه گه وره داوه که خه ریکن

دژ به باخه که ی پلان داده رپژن ئاوه تا! نه وه یش باوه گه وره یه که خه ریکه ده چی بۆناو

جه رگه ی که تنه که.

هه موومان رومان کرده شوینی که کامیار نیشانی دده ا و سه یرمان کرد باوه گه وره

خه ریکبوو به گوچانه که یه وه بو پینشه وه ده رپویشتم و مه ش سه ف ره یش به دوا یه وه

کتوپر هه موو بۆلای مالی کامیار رایان کرد! ته نیا من و کامیار و گه نم له وی پاره ستاین

سه یریکی دره خته که م که کامیار له سه ریدا دلی هه لکۆلی بوو کرد و وتم:

چ خوشه که بیره وهرییه کان له سهر جهستی نهم دره ختانه دا ده میسه وه!
کامیار نه مانه خو بیره وهری نهم به شه له دره ختانه کان! گهر بتوانی به هر کام له م
دره ختانه دا سهر بکهوی، زور دلیرت چاو پیته که وی که بیره وهری چینی پیش ئیمه ی
تیایدا هیلانه کردوه!

دوو دل به دهستی مامه! دلنیک و تیرئ به دهستی باو کم! دوو دل که زوریش ناسک
هلکولراوه به تهرقه ی قژی پورئ!

به سهر سو پرمایه که وه سه یرم کرد و پیکه نیم و وتم: به راسته کامیار؟
کامیار خو نه وه هیچ نییه من دلنیم نه گهر بتوانن توزئ به دره ختانه کاندا سهر که وین،
گه لی دلی پیریتز ده بینن که یان به چه قوی باوه گهره له سهر دره ختانه که هلکولراوه یان
به تهرقه ی قژی خوالیخوش بوو نه نکم! عه شقه ئیترا! هر بووه و هر ده شین!
نهمه ی وت و پیکه نینیکی بو من و گهنم کرد و ریکه وت بو ماله وه یان! هر دوو کمان
پاره ستاین و سه یری پویشتنی کامیارمان ده کرد گهنم وتی: تو نه و کچه ت له بیرماوه؟
- نا له بیرمه!

گهنم چون بوو؟ جوان بوو؟

- لهو ته مننه دا دیار نییه، کچی جوان بی یان نه!

گهنم با، دیاره!

- خو من پیم نه زانی!

ناورپیکی لیدامه وه و به رانبهرم پاره ستا و سه یری چاره کانی کردم و وتی:

- توش تا کو ئیستا دلت له سهر دره ختانه کان هلکولیوه؟

- نه.

گهنم به راسته؟

سهرم پاره شانده و وتم: نا!

گهنم یانی تا کو ئیستا به کیکیشته هلنه کولیوه؟

- نا. یانی ده زانی، نه مانه وه ک یاری منالانه وایه له لام! پابواردنه!

گهنم هیچ یاری منالانه نییه!

- یانی هر که س عاشق بوو ده بی چه قو هلگری و بروات دره ختانه کان بریندار بکات؟

گهنم نه مه بریندار کردنی دره ختانه کان نییه! تو مار کردنی هستیکه! گهره بونیکه!

دوریه که!

- باشه بنیادهم دهتوانی ئەمانه به جۆریکی تر له بیر و هۆشیا بچه سپینتی.
گەنم تو بێ هەستی! تو تەنیا لەرووی عەقلەوه لەهەموو شتێ ئەروانی!
- نا! وا نییه! تەنیا لەوانەیه...

گەنم لەوانەیه چی؟

- نازانم!

گەنم تو تا ئیستا هەر عاشق بووی؟

- نازانم لەوانەیه!

گەنم کەواته بووی!

- دەزانی کاتێ لەئامادهی بووم، کچیک بوو، ڕینگەیی لەگەڵ مندا یەکن بوو. هەموو
کات لە ڕینگەیی قوتابخانەدا دەمبینی. بەیانیان لەگەڵ کامیاردادا بۆ قوتابخانە دەڕۆشتم،
ئەویش لەوێوه دەهات و هەرسەیری منی دەکرد. منیش سەیری ئەوم دەکرد. دوا
ماوەیهک زانیم هەستیکم لە دلدا بۆی هەیه، ئیتر نازانم پێی راها تبوم یان عەشق بوو!
ئاخر کچەکه زۆر جوان بوو. کاتێ سەیری دەکردی بە شتووهیهکی تایبەت بوو کە وات
دەزانی ...

گەنم باشه! بەسیه! ئیتر نایهوی به دور و درێژی باسی بکهی بۆم!

- بەلام خۆت پرسسارت کرد لێم!

گەنم من تەنیا پرسسارم کرد کە تا ئیستا عاشق بوی یان نە؟ هەر ئەوه!

- دەی ئیتر منیش خەریکبووم دەموت!

گەنم تو دەتوانی بە وشەیهک بلێی ئا یان نە!

- ئاخر خۆیشم نازانم ئا یان نە!

گەنم ئیتر خراپتر! دیاره بۆ عەشقه کەتان دوو دلت لەسەر درهختهکان هەلکۆلیوه؟
- نا! من هەر نازانم لەسەر وەرەقەیی سپیش بە قەلەم دلیکی ڕێک و پێک هەلکۆلم،

چ بگات بەوه لەسەر لەشی درهخت، و ئەویش بە چەقۆ!
گەنم بە راستی سامان! باشتەرە تا زوو بڕۆیت و هەلکۆلینی دل لەسەر درهخت بە

چەقۆ فێر ببی! ئاوا هەر هیچ نەبێ دەکرێ لەگەڵتا قسە بکری!
- جا بۆ تۆرە بووی؟

گەنم من بە هیچ جۆریک تۆرە نیم!

- ئەی بۆچی خەریکی دەقیرینی؟

گه‌نم دهی تویش خه‌ریکی ده‌قیپ‌ئینی!
- زور باشه! باشتر وایه عاقل بین! بېروانه گه‌نم! به‌پای من نه‌گه‌ر کوپ‌ئی، نه‌زانی
له‌سه‌ر قه‌دی دره‌ختی به‌چه‌قو دلی هه‌لکولئ، نه‌وه نایبته هۆکاری هیچ شتی! هه‌ر

عه‌قلیش نایب‌ئی!
گه‌نم گوی بگره سامان! من هه‌ر بیزارم له‌مه‌نتیق و هه‌رچی مروفی مه‌نتیقیه!

تینگه‌شتی؟
نه‌می وت و به‌تورپه‌یه‌وه هه‌لگه‌پایه‌وه و پویشت! دوو سئ هه‌نگاو لیم دوور

که‌رت‌وه ناوپی دایه‌وه و وتی:

- هه‌تیوه‌ی شل و شه‌ویل!

کتوپ‌ر ده‌ستی به‌گریان کرد و رایکرد و پویشت! دامابووم بۆ وای کرد! زور

تورپه‌بووم! په‌که‌مجار نه‌بوو، ئیمه له‌م قسانه‌مان به‌یه‌ک ده‌وت له‌ناو کۆر و کۆبونه‌وه

و میوانیه‌کاندا، له‌باخ، له‌یاریدا، به‌کورتی جار ناجاری به‌یه‌کتریمان پاده‌بوارد و له‌م

قسانه‌مان ده‌کرد به‌لام له‌م به‌یانیه به‌دواوه، زانیم هه‌ستم به‌رانبه‌ر به‌گه‌نم گۆرا بوو،

نه‌ر قسه‌یه زور قه‌لسی کردم! خویشی نه‌مجاره نه‌م قسانه‌ی به‌شیودیه‌کیتر وت!

هه‌موو کات له‌م شتانه‌مان به‌یه‌کتر ده‌وت، دواپی پینکه‌نین و گالته‌مان ده‌کرد به‌لام

نه‌مجاره به‌گریانه‌وه پویشت! کتوپ‌ر زانیم ژاوه ژاوی له‌لای مالی کامیار به‌رز بویه‌وه.

ویستم بپۆم بۆ نه‌وی و بزاتم چ باسه به‌لام له‌شم نه‌بوو. پینکه‌وتم بۆ مالی خۆمان

و هه‌ر که‌گه‌یستم له‌په‌نجه‌ره‌وه بازم دایه ژووره‌وه و پویشتمه سه‌ر جینگه‌که‌م. زور

له‌گه‌نم تورپه‌بووم که‌ نه‌و قسانه‌ی پیتوبووم به‌لام هه‌ستیکی خۆشم به‌رانبه‌ری بوو که

له‌هه‌ستی نه‌م به‌یانیه‌م باشتر و زورتر بوو!

کتوپ‌ر نازانم بۆ پینکه‌نیم و له‌دلما هه‌ستم به‌هه‌ستیکی تایبته کرد! بلی عه‌شق هه‌ر

نه‌مه‌بن! یانی عاشق بیوم؟ عاشقی گه‌نم! چ ناویکی خۆشه!

ورده‌ورده ده‌گه‌رامه‌وه بۆ بیروه‌وه‌ریه‌کانم! بی‌ری نه‌م پوژانه‌م هاته‌وه یاد که‌ من و

کامیار له‌گه‌ل گه‌نم و ئافه‌رین و دلنارام و کاملیادا یاریمان ده‌کرد. له‌بیرمه‌کاتی هاوپی

کرتن، هه‌مووکات گه‌نم ده‌هاته‌لای من! له‌بیرمه‌هه‌مووکات کاتی یاری هه‌نگه‌شه‌لیمان

ده‌کرد و گه‌نم ده‌بوو به‌گورگ و هه‌ر چه‌ند، ده‌یتوانی بمرگ و بمکوژی، به‌لام وای

نه‌ده‌کرد و نه‌وانیتری ده‌گرت!

له‌م خه‌یالانادا بووم ده‌نگی باوک و دایکم بیست خه‌ریکبوون ده‌هاتنه‌وه بۆ ماله‌وه

و به توره ییوه له گه ل یه کدا قسه یان ده کردا هر که گه یشته بهر په نجره کدی
ژوره کهم، باو کم بانگی کردم

- سامان!

- به لئ

باو کم نوستووی؟

- نه، خه بهرم...

باو کم نهی بوچی گلویی ژوره کهت کوژاوه ته وه؟

- هه روا، راکشاوم.

باو کم تو نازانی کنی باوه گوره ی ناگادار کردوه؟

- نه، بوچی بووه؟

باو کم ئیوه له کوئی بوون؟

- له گه ل کامیار ئه وان له باخه که دا بووین، هیج بووه؟

باو کم نه، برق بنو.

ئهمه ی وت و له گه ل دایکدا هاتنه ژوره وه. تاقه تم نه بوو له باره ی ئه مشه وه وه بیر
بکه مه وه. دیسان گه رامه وه بو بیره وه ریبه کانم و هر ده قه یه ک که له گه ل گهنمدا بووم
هیئامه وه پیش چاوا! بیرى هر کامم ده که وته وه شتیکی تازه م دست ده که وت! هه موو
جار گهنم به شیوه یه ک ویستبوی خوی له من نزیک بکاته وه به لام من نه مزانی بوو! چ
مروفتیکم من! ئه لئى ئه و قسانه ی که پنی وتم: هه مووی راست بووه! دیسان پیکه نیم!
پیکه نینیک که شیوه یه ک له خوشی تیا بوو! به راستی گهنم حه قی بوو که پینم بلئ شل و
شه ویل له داخانا ئه وه ی پیوتم! له وانیه دواى ئه م هه موو ساله، کاتی ئه م به یانیه بینویه
که به دزیه وه رویشتمه ته بهر په نجره که ی و سه یری ده که م، له بهر خویه وه وتویه تی
گورپوم و وه ک ده لئین بووم به پیاو و له وانیه برومه پیشه وه و قسه ی له گه ل بکه م!
دواى ئه وه یش کاتی ئه مرق چه ند جار ویستی سه ری قسه بکاته وه، منی کهر قسه که م
ده گورپی! چ که ریکم!

له م خه یالانه دا بووم چاوه کانم گه رم بون و خه وم لیکه وت! کاتی زانیم به ده نگیکه وه

له خه و راپه ریم!

کامیار خه لکی باخ بیخه م بنون! باخ بی مه ترسییه! ئوه وی جر و جانه وه ره کان

نه جولینه وه ها! نه تلینه وه ها! داروغه به خه به ره! هوی! شوپه کچه کان! هه رزه کاره کان!

به نه سپایی وهرن! دایک و باوکه کان هیشتا به ناگان!
سه عاتم سه یر کرد، نهختی له دوانزه ی نیوه شه و لایدابوو! نه مده زانی چون خوم
لنکه وتوه!

کامیار هوی! کچه پوره کان! کوره پوره کان! کچه خالوزا و کوره خالوزا کان به پی
دزکه و به نه سپایی وهرن، باخ هیشتا نهختی به خه به ره!
گه شته بهر په نجه ره ی ژووره که ی من باوکم سه ری له په نجه ره ی قاتی سه ره وه
هینایه دهره وه و وتی:

- کوره باشه نه وه تو خه وت نییه؟ بهم نیوه شه وه وازبینه و برق ئیتر!

کامیار چونی مامه گیان!

باوکم بهم شه وه لیره دا چیده که ی؟

کامیار نه مشه و سه ره ی کیشکی منه! حاجی مه مسادق پی و توم نه مشه و له م باخه دا
کیشک بم. له دوا ی نیوه شه و هر که سی له م باخه دا ببینم ناوی بنوسم و به یانی پی
بدم که ته می بکات! تویش خیرا برق بنو تا ناوتم نه نووسیوو ه ها!
باوکم بوله یه کی کرد و سه ری برده ژووره وه و په نجه ره که ی قه پات کرد! بازم یا
و پزیشتمه دهره وه.

کامیار له کوئی تو؟

- نوستبووم .

کامیار نه ی یوچی نه هاتی بق مالی ئیمه؟ نازانی چ باس بو!

- تا قه تم نه بوو.

کامیار گه نم بو کوئی پویشتم؟

- پویشتم بق ماله وه یان.

کامیار ده ی، دهنک و باس؟

- هیج.

کامیار چاوه کانت ده لین درق ده که ی! بلنی بزائم چی بوه؟

- وهره برقینه ناوه راستی باخه که با پیت بلیم.

کامیار نه کا دیسان له چیگه یه کدا راوه ستابی به دزیه وه سه یری گه نمت کرد بن و

ئیستا به دوا ی ماده ی یاساییدا بگه رین؟

- برق تویش! وهره برقین یه کن ده بیسی!

ههردوو کمان به پهکوهه روښتین بڼو ناوه راستی باخه که له جینگه په کدا که تاریکتر
بوو ډاوه ستاین و به پیکه نینه وه وتم:

- کامیار من به راستی نیستا پیویستم به یارمه تیه!
کامیار کوره گیان تو تا نیستا که ی یارمه تیت ویستوه و من دریغیم کردبئ؟ ته نیا تو
و گیانی دایکت به دوی ماده و ږگه و بهند و نهمشانه دا مه گه پری و به بئ هو ترس مه خه دلمان!
- نه به گیانی تو! نهمجاره نیترا له م باسانه نییه!

کامیار نافهرم! نیستا بیلئ بزائم چ یارمه تیه که پیویسته تا له زووترین کاتدا هه موو شینوه
خزمه تگوزاریه که پینشکه ش بکه م!

- دهموئ که سیک بدوزمه وه که له عشق و عاشقی و نهم شتانه بزانی.
سه یریکی کردم و وتی:

- به راستی قور به و سهرته سامان! من لیزه دا له کن تودا ډاوه ستاوم و نهمجاره تو به دوی
که سینکدا ده گه پنی که له م شتانه بزانی؟ نیستا نه گه به له ته خشتیک بمالم به سهرتدا حه فته یان نه؟

- ئی...! چوزانم! مه به ستم تویه نیترا! به لام بئ گالته و ډاواردن ها!

کامیار دهی نیستا قسه بکه! بلئ بزائم چی بوو!

پیکه نیم و وتم... نهمشه و ده زانی گه نم چی بئ وتم؟

کامیار نه لنی بابه ته که ت راستییه!

- نا! نهی چی؟

کامیار زور خوشحال بوو به پیکه نینه وه وتی:

- نه لنی دنیا به دلی تو ده سوږئ! بیلئ بزائم چی بئ وتی؟

- پنی وتم شل و شه ویل! نه وه نده لیم توره بوو که هر له پاس نایه!

سه یریکی کردم و پیکه نین له سهر لئوی بزر بوو و وتی:

- به م حیسابه له جیاتی گه ږان به دوی پسرپوریک له بواری عشق و عاشقیدا، باشته به دوی
پسرپوریک له بواری گوریس و ته نافدا بگه پنی هه رچی زووه خوتی پیا هه لواسی داماو!
- یانی چی؟

کامیار ناخر نه وه شتیکه بیته هوئ خوشحالی بنیاده م؟ نه! دهموئ بزائم تو هر
بنیاده می؟ که که له یه که م په یفی سوزداریدا پنی وتوی شل و شه ویل، نه و کاته تو
جه ژنته؟ وه لا داپزانی دهوئ سامان! من نه گه ر کچی قسه یه کی وام بئ بلئ، بیوچان
فیسه کیک له میتشکدا به تال ده که مه وه. نه و کاته یش تو نهم قسه یه ت بیستوه و خه ریکی

لیره دا هه لده پهری!

- پارهسته با پیت بلیم ناخر!

کامیار چون وتنه که ی ئیتر قهرقی نییه! هه ر ئه و وشه ی یه که میه به سه بو خوکوشتن

چ بگات به وشه ی دوه می!

- ناخر شیوه ی وتن جیاوازه!

کامیار ته نانه ت نه گه ر به باشتترین شیوه ییش ئه م قسانه به کوریک بوتری هه ر

ناکامیکی جیا له خو کوشتنی نییه! یاللا مه وهسته تا ئابروی ئیمه ی کورپ نه بردوه! هه ر

هیچ نه بی ئه وهنده غیرهتت بیی و ئابروی هاو ره گزی خوت بسینه وه! یاللا!

- دیسان دهستت پیکرد؟ هه ر بگه ریوه و برۆ بو ماله وهتان.

کامیار باشه ده ی باوه! بیلی بزانه شیوه ی وتنی چون بووه.

- گه نم چونکه زور توره بوو ئه مه ی به من وت!

کامیار حه قیه تی وه للا!

- یانی به م قسه یه ییدا زانیم که ئه ویش منی خوش دهوئ! یانی به ئامازه پنی وتم که

خوشی دهوئیم.

کامیار باشتتر وانیه له جیاتی ئه م نقه نق و لنگه انه وه ی جوراوجوره و ناخریش به

نیوه بریاریک بگه ین، ئه و زمانه خاوه ن مردوته بجولیته وه و قسه که ت ریک بکه ی؟

- ئی...! گوئ بگه ره! ئیستا ده زانی چی لیم ویستوه؟

کامیار ده نکه جویه ک غیرهت!

- دلئ! یانی دوو دل!

کامیار بو که سیکی نه خوش به دوا ی دلدا ده گه ری؟

- نه! پنی وتوم تا کو فیز نه بوم له سه ر درهخت دل هه لکولم قسه م له گه ل ناکات!

سه یریکی کردم و وتی:

کامیار مه رجیکی سوکه! خوزگه له م مه رجانه یان بو من داده نا! به گیانی تو، به

ده قه یه ک دوو دلی هه لکولراوم ئاماده ده کرد! ئیستا چیت به سه ر هات که شتیکی وای

له تو ویست؟

- هه موی خه تای تویه ئیتر! له و میوانیه دا هه مووانت هه لگرت و بردت بو ژیر

درهخته که و بیره وه ریبه کانی ده پانزه سال له مه و پینشت نیشاندا!

کامیار بیره وه ریبه کانی من چ په یوهندی به ئیوه وه هه یه؟

- هیچ ئیترا! لیتی پرسیم تاکو ئیستا دلت لهسەر درهخت هه لکولیوه؟ منیش وتم: نه!
 وتی: هر تا ئیستا عاشق بووی؟ منیش بیرنکم کردهوه و وتم نازانم. جا وتم کچی بوو
 که له پنی قوتابخانه ده مبینی. له وانه یه عاشقی ئه و بووینتم. ئه وه م که وت تو ره بوو
 و وتی: که وایه لهسەر درهخته که دلشیت بو هه لکولیوه؟ منیش وتم لهسەر وهرهقی
 سپیشدا نازانم دل هه لکولم چ بگات به وهی لهسەر درهخت! ئه ویش وتی: تاگر نیر
 نه بووی مه یه به لاما!

کامیار دهی شتیکی خراپت کرد که ئه م قسه یه ت پنی وت!
 - کام قسه؟

کامیار ئه وهی که پیت وتوه له وانه یه عاشق بووی. نابنی به کچان ئه م شتانه بلینی
 که ره! هر کات کچیک به ناز و عیشوه لینی پرسیت نازیزم تاکو ئیستا عاشق بووینت؟
 ده بی وهکو شریتیکی تو مار کراو بلینی نه! تو یه که م عه شق و دواين عه شقی منی! نه گەر
 دیسان وتی: نازیزم به راستی ههزت له هیچ کچی نه کردوه؟ دیسان ده بی بلینی نه! تو
 یه که م عه شق و دواين عه شقی منی! نه گەر کچی پنی وتی: ئه زیزم نه گەر که سی له ژیا نی
 تودا بووه پینم بلنی دیسان خیرا ده لینی نه! تو یه که م عه شق و دواين عه شقی منی.

- ئیستا ده بی چی بکه م؟

کامیار چی؟

- دله کان ئیترا!

کامیار چه قوت هه یه؟

- له ژوره که مدا هه مه.

کامیار راکه و بیهینه.

رؤیشتم به ره و ماله وه مان و له په نجه ره که وه پؤیشتمه ژوره وه و چه قویه کی
 بچوکم هه لگرت و بو لای کامیار که رانه وه که وتی:

- وهره، ئه م درهخته باشه، یاللا مه وهسته هه لیکه نه خیرا!
 کامیار بین ئه خلاق!
 - دله کان ده لیم!

رؤیشتمه لای درهخته که و به چه قو دهستم به هه لکولین کرد، ماوه یه ک دوا ی ئه وه
 کامیار سه بیری کرد و وتی:
 - مردوشور ئه م عه شقه و ئه م دل هه لکولینت بیات! ئه وه دل هه لیده کولی؟ بروانه،

تو تا ئیستا دلت چاو لیبوه که چوار سوچ بیت؟
سهیریکی نهو دلهی که ههلمکولی بوو کرد و وتم:

- ناخر نه مه یانی چی؟

کامیار به ههسته وه ههلیکوله کهزه! خهیریکی نهو دله بو کچیک که خوشندهوی
ههلهکولی! بو ماموستاکهت ههلیناکولی تا دهرهجهت پییدات! سهیر که! وادهزانی لهسه
تاقیکردنهوهی زینده وهرناسی دانیشتوه! بو دلی دهلیز و بهتنی چهپ و راست دهکیشی!
دهی تازه دهماری شاخوینبه ر و رهگی سییشی بو بکیشه با دهرهجهکهت تهواو بیت!
- ناخر تا ئیستا شتی وام نه کردوه! نهویش لهتاریکید!

کامیار داماو نه م ئیشانه دهبی تهنیا لهتاریکید! بیکهه! به رۆژی رۆن خو ناکری
برزیته ناوهراستی باخ، له بهردهم دایک و باوکی کچهکه دا، دلی بو بکیشی!
- تو گیانی من کامیار وه ره تو لهجیاتی من بیکیشه!

کامیار به بهه! قۆپی لهسه رهتای عهشق و عاشقیدا؟ داماو قۆپیه کهت بگرن ئیتر
ئیکمالیشت ناکه ن! ریک دتهیلنه وه!
- ناخر من نازانم!

کامیار نهتوانی نهو کاتانه لهجیاتی وانه خویندن ههستی و نه م ئیشانه بکهی، تا
ئیستا نه که ویته دواي قۆپی و نه م شتانه!
- تو گیانی سامان یه ک دانه م بو بکیشه!

کامیار پیمبده نهو چه قۆته داماوی کهری ولاخی مانگای هیچ نه زان! برۆ نه و لاوه
بزانم!

چه قۆکهی لیوه رگرتم و وتی:

- نه گه ر کتوپر به یانی خانمی ماموستا وتی وهره له پیش چاوی خۆمدا ههلیکه نه
چیده کهی؟ نهوا من نه مجاره بۆم کیشایت!

- بابه ناخر من هه ر نیم له م باسانه دا! خۆم که نه بووم هیچ، باوکیشم نه بووه.
کامیار باوکی تو له م بهرنامانه دا نه بووه؟ دهی وه ره سه ره تا به دوو دانه له م
دره ختانه دا سه رکه وین. سه ره تای قۆپیت نیشان بدهم!

- گوت خواردا! من هه ر باوکم له م بهرنامانه دا نییه! زۆر کات له سه ر سفره ی نانی
ئیواره یان نیوه بۆدا دانیشتوین و دهیه وئ ئامۆژگاریم بکات، باسی پاکی کاتی گه نجیتی
خۆیم بو دهکات و دایکیشم دهی چه سپینتی!

کامیار هر نه وه دایکت ده بی به راستی بزاتی! له راستیدا چند ماوه یه ک له مه و پیش له سر دره ختیک دوو دلم دوزییه وه که مؤر و ئیمزای باوکتی له ژیردا بوو! سه یر نه وه یه که دله کان سه ره و خوار کیشرا بوو! ئیتر نازانم له کاتی هه لکولیندا به دره خته که وه هه لیانواسی بوو یان خزی لاری شتیکی بووه!

- ئی...ئی! ئەم هه لیت و په لیتانه چیه ده لئی؟ دوو دل هه لکوله و بیبرینه وه!

کامیار بۆ به م شل و شه ویلیه؟

- شل نیه هیچ، زۆریش په قه! ئیستا ده یکیشی؟

کامیار سه ره تا بیلی بزانه چ جور دلنکت ده وی؟

- له م دلانه ئیتر! دوو دل هه لکوله و با بیبرینه وه!

کامیار یه که م نه گه ر نه م دلانه بکیشی ئیتر نابریته وه! تازه سه ره تاهه تی! یانی، هر که خاوه نی دلی دووه م بهینیه ئیره و دله کانی پی نیشان بده ی، تازه سه ره تای قور به سه ریه! وه کو تا پویه که! ئیتر ناتوانی له ژیری ده رچی له بهر نه وه که تو مار کراوه! ئیتر ده بی کار و ژیانته بخه یته لاه و خه ریکی نه م دوو دله بی وشک نه بن! ناو له کاتی خۆیدا، کود له کاتی خۆیدا، بژار له کاتی خۆیدا، هه ره سیش له کاتی خۆیدا! ده بی به یانی بۆ به یانی بی و نه و ده مارانه ی که ده گن به دل خاوینی بکه یته وه ناوه که یان سمانه لی بده ی تا کانی ده ماره که نه گیرئ و عه شقه که نه تاسی! ده بی هه مووکات نه مپیزی خوینه که ی سه یر بکه ی که م نه بی! نه گه ر جارئ بینیت خوینی که مه، خیرا ده بی له جه رگته وه خوینی تی بکه ی که کتوپر دله کان گرینپاژ نه که ن، زه ختی خوین، سه عات به سه عات! پاده ی شه کره، نیو سه عات به نیو سه عات! پاده ی لیدان، ده قه به ده قه! ژماره ی خپۆکه ی سور، چرکه به چرکه!

- بیده به من چه قۆکه! هه رنایه ویت هه لیکه نی!

کامیار خه تای منه که خه ریکم ریت پی نیشان ده ده م!

- خۆمن ته نیا ده مه وی دوو دل بکیشم! سه یری خۆت که که ی فریای نه م هه موو دله ده که وی؟

کامیار من هه موو نه و دلانه ی که هه لمکولیوه، به کونته رات سپاردومه به نه خوشخانه که خویان ئیشیان بۆ بکه ن!

- باوه بیکیشه! سه عات یه کی دوا ی نیوه شه وه!

کامیار ده ی ئیستا چ دلنکت ده وی؟

- بۆ چەند جۆر دلمان ھەيە؟

كاميار گەلئ! دل ھەيە بە ديوارى ناسك! دل ھەيە بە ديوارى ئەستور! دل ھەيە بە
سەمامەي مېترالى گەورە! دل ھەيە بە سەمامەي مېترالى بچوك! دل چرچ! دل صاف
و ئوتو كراو! دل لەت و پەت! دل ساخ!

كورە لەكوئى؟ ھەركام لەمانە نيشانەي جۆري عەشقه! دل رەقمان ھەيە بە عەشقى
دامركاوە، دل ناسكمان ھەيە بە عەشقى پەربوتەو! كە واتە تو جۆرەكەي عەشقت
بلى، من خۆم توتوماتيك بۆتى دەكيشم! عەشقى ئاگرينت دەوي يان عەشقى دامركاو؟
عەشقى تون و تيز يان عەشقى ئارام؟ عەشقى خوينينت دەوي يان لەسەرخۆ؟

- بابە درەنگ بوو!

كاميار خۆ من چاوەراونی تۆم؟ بىلى ھەليكەنم ئيترا!

- دوو دل ھەلكەنە كە گەيەنەري عەشق بىت، ھەر ئەو!

كاميار دل ريكلاميت دەوي؟ بىگرە برا ئەو چەقۆكە؟ من ئيشى ريكلام ناكەم!

راسپاردەكەت ببە بۆ شوئيترا!

ويستم شتيكيترا بلىم كتوپر لەو سەر باخەكەو، لەمال گەنم دەنگە دەنگى بەرز

بويەو! ھەردووكمان بۆ ماوەيەك بیدەنگ بووين، كاميار وتى:

- خەريكن شانتۆي ئابورى، فەرھەنگى، كۆمەلايەتى، راميارى بەرپتو دەبەن يان

شەرە؟

- ئەلى شەرە!

كاميار جا خۆ لەمالى پورى ئەوان ئەم باسانە نەبوو! وەرە برۆين بزائين چى بوو.

- من نايەم! عەيبە! تويش مەرۆ پەيوەندى بە ئيمەو چيە!

كاميار تو دەتەوئى نەيەي، مەيە!

- ئى...! پراوەستە ھاتم!

ھەردووكمان بە ناو درەختەكاندا، وردە پودە رۆيشتين بۆ مالى گەنم و ھەر كە

گەيشتين دەنگى شكاندنى شوشەيەك بەرزبويەو و لەدواي ئەو شوشە يەكئ ترا! دوايى

رۆيشتينە پشت شمشادەكانى بەر ماليان خۆمان حەشاردا، دەنگى گەنم بەرز بويەو.

- دزانە! درۆزنانە! چۆن دلتان ھات! بۆچى؟ بۆچى؟ بۆچى؟

ئەمانەي دەوت و دەقيژاند و دەگريا! وھا دەينەپاند و قسەي دەکرد، ئيمە بۆ

ماوەيەك وامانزانی دز ھاتۆتە ماليان!

گه نم بو واتان کرد؟ بوچی؟

گه نم ئەمانەى بە گریان و نەپهوه دەوت و پورم و میزدهکەى لەسەرخۆ بە ساقەى دەبون.

گه نم ئیستا من چی بکه؟ ؟ دزانە! !

من و کامیار سەیرىكى یه کتریمان کرد، کتوپر شوشەى پەرنجەرەکه شکا و کورسییهک لەمالهوه کهوتە دەرەوه!

کامیار تو که دەتویست دل هەلبکەنى دەى هەوالى مەرگت نەختى زووتر هەلت کهندایه ئەم کچه ئەوهنده نەچسکینى!

- ئاخەر ئیستا کاتى گالتهیه؟ جارێ با بزانیم لەسەر چی ئاوا دەکەن؟

کامیار ئەمە هەر چیهک هەیه ناکۆکیهکی ئاسایی نییه! دەلێم وەرە با بڕۆینه ژوورەوه!

- ئاخەر یانى باشه ئیمه خۆمانى تێهەلقورتینین؟

کامیار یانى هەر ئاوا لەسوچینکدا دانیشین؟

- نازانم!

کتوپر دەنگەکان بڕایهوه و خیرا دەنگی گریان و هاواری پورم و میزدهکەى

بەرزبویهوه و دیسان دەنگی شکاندنی پەرداخ و قاپ و ئەمشتانە هات!

کامیار تو نایهیت مهیه! وا من بڕۆیشتمە ژوورەوه!

ئەمەى وت و بە سەرشمشادهکاندا بازی دا و دەرچو و بڕۆیشته پشت دەرگای مالی

گه نم و دەستی کرد بە بانگ کردنی پورێ و میزدهکەى و بە تهقه لەدەرگا دان!

کامیار پورێ! ئاغای مەنوچپهری! گه نم!

کامیار بە دەنگی بەرز بانگی دەکردن و بە توندی دەرگای لێدەدا لەپێوه دەنگی

ئاغای مەنوچپهری بەرز بویهوه!

- کامیار! وەرە ژوورێ، ئەى هاوار! ئەى هاوار!

هەر که کامیار دەنگی ئاغای مەنوچپهری بیست ئیتر نەوهستا و لەو لاوه، لەو

پەنجەرەیهوه که شوشهکەى شکا بوو بازیدایه ناو مالەوه و منیش بە دوایدا! هەر که

کهیشتییه ژوورەوه، سەیرمان کرد هەرچی قاپ و قاچاخه شکاو و شپرزە بووه و پورم

لەسوچینکدا بوراوهتەوه و کهوتەوه! پام کرد بو چیشتخانه که دەنگه دەنگی گه نم و ئاغای

مەنوچپهری لەویوه دەهات. کاتى که کهیشتین سەیرمان کرد ئاغای مەنوچپهری لەگەل

گه نمدا تیک ئالاوه! یانى ئاغای مەنوچپهری چهقوى چیشتخانهکەى هەلگرتوه و ئەت

... گه نم، ئاغای، شکا، م. مۆزەدەب، پورم

وت دهیوئی گهنم بکوژی و گهنم دهستی ناغای مهنوچیهری گرتوه و خهریکه لهسهر
خوی دهکاتهوه! ماوهیهک ههردووکمان چهپهساین که به هاواری ناغای مهنوچیهری
وهخو هاتینهوه!

ناغای مهنوچیهری بۆچی راوهستاون؟ وهرن بۆ یارمهتیم!
ئه‌مه‌ی وت ههردووکمان بازمان دایه لایان! کامیار پزویشت بۆ ناغای مهنوچیهری
و منیش پزویشتم بۆ لای گهنم کامیار به قیرهوه وتی: بئین بۆ یارمه‌تی که کچه‌که به
چه‌قو بکوژی؟

ناغای مهنوچیهری ههم خهریکبوو ده‌گریا و ههم هاواری ده‌کرد وتی:
- خهریکه خوی ده‌کوژی! خهریکه خوی ده‌کوژی!

له‌یه‌ک چرکه‌دا ئیمه تازه زانیمان چه‌قۆکه به ده‌ست گهنمه‌وه‌یه! به‌لام ئیتر دره‌نگ
ببوو چونکه کامیار ده‌ستی ناغای مهنوچیهری له‌ده‌ستی گهنم جیا کردبووه! منیش
خه‌یالم لای ناغای مهنوچیهری بوو! ته‌نیا خوا په‌حمی کرد که من و کامیار، ههردوو به
یه‌که‌وه، له‌یه‌ک کاتدا بازمان برد بۆ لای گهنم که چه‌قۆکه‌ی به‌رز کردبووه و خهریکبوو
ده‌یه‌ینا بۆ ناوسکی! ریک له‌کاتینکدا ده‌ستمان پتی گه‌یشت گهنم چه‌قۆکه‌ی هانیبووه
خوار و ده‌مه‌که‌ی به‌ر قۆلی من که‌وت! ههر خیرا خوین فیشقه‌ی کرده بۆ سه‌ره‌وه!

کامیار سامانت کوشت بئ ویزدان!
ئه‌مه‌ی وت ٤ چه‌قۆکه‌ی له‌ده‌ست گهنم ده‌ره‌ینا و هات بۆ لای من.

کامیار به‌رکویت که‌وت؟
- ناگات له‌و بئیت!

کامیار ده‌لیم به‌ر کویت که‌وتوه؟
- قۆلمه، هیچ نییه!

هه‌لکه‌رامه‌وه و سه‌یری گهنم کرد چاوی بریپوه قۆلم! هه‌روا قۆلم خوینی لینه‌هات!
ئه‌ویش ده‌ستی گرتبوو به‌ به‌رده‌می و ته‌نیا سه‌یری قۆلی منی ده‌کرد! کامیار پای کرد و
ده‌سمالینکی هینا و به‌ستی به‌ قۆلدا و به‌ تونی گرینیدا و جا هه‌لکه‌رایه‌وه بۆ لای ناغای
مهنوچیهری و گهنم و به‌ قیره‌وه وتی:
- ئه‌مه‌ چ به‌زمیکه ناوتانه‌ته‌وه؟

ناغای مهنوچیهری ده‌ستی خسته سه‌ر دلی و دانیشته له‌سه‌ر کورسییه‌که‌دا و ههر
که‌ ویستی قسه‌ بکات گهنم له‌چیشته‌خانه‌که هه‌له‌ات...!

ئاغاي مەنۇچىتھرى ئەوھى بىنى بە شىئوھىھىكى نىوھ بوراوه، تەنيا وتى:

- بىگرن، نەھىلن بېروا! دەھىوئى بەلایەك بە سەر خۇيا بىئى! بىگرن!

كە ئەمھى وت پامکرد بە دواى گەنمدا! دەستىكم بە قۇلمەوھ و پامدەکرد بە دوايدا!

كاميارىش بە دواى مندا پاي دەکرد! ھەر بە من گەشىت، قۇلى گرتم و وتى:

- وەرە بېرۆين بۇ خەستەخانە!

- گەنم! بېرۆين بە دواى گەنمدا!

كاميار وازى لىبىئە، باوھىزەھى چەقۇكەشە! ئىستا دەبى ئەو بىرینە چارە سەر بگەين.

- نە! تۇ وەرە و حەقت نەبى!

كاميار خوینى لىدى و لاخ!

- ھىچ نىبە! پىت دەلیم وەرە!

ھەردووکمان لەمال چوینە دەرا! ھەر كە رۆشىئە باخەكە، سەیرمان کرد ھەموو

خزمەكان بە جلى خەوھو خەرىكن دىن بۇ مالی گەنم! ھەر كە چاویان بەئىمە كەوت،

یانى وەزعی منیان بەو جله خویئاویانە و قۇلى پىچراوھو بىنى، قىرەھىکیان کرد! كاميار

ژیر بالى منى گرتبوو و ھەردووکمان خەرىكبووین پامان دەکرد، ھەر ئەوانى بىنى

نەیتوانى خۇى رابگى و وتى:

- وھى خواى مېھرەبان! ئەم ھەموو بنیادەمە بە جلى خەوھو! چ دیمەنىكى ھەست

بزوئە! حەیف كە كاتم نىبە و ئەگىنا.... پىكەنىم بە قسەكانى دەھات!

- ئىستایش وازناھىتى؟ راکە!

كاميار خۇ كاتم بە فېرۇ نەداوھ! لەكاتى راکردندا وتم! حەیف بوو لەرېگەدا سەیرىكى

ئەمانە نەكەم!

ھەردووکمان ھەروا پامان دەکرد دەستمان بە پىكەنىن کرد كە لەسوچنىكىتىرى

باخەكەوھ دایكم چاوى بە من كەوت و ھەر كە جله خویئاویبەكانى منى چاو پىكەوت،

لەسەر خۇ چوا!

كاميار چ بەسەرھاتىكى شومە؟ تەنيا سى پىكراومان ھەیه!

- راکە كاميار! گەنم بۇ كوئى رۆشت؟

كاميار ئەوھتا خەرىكە لەباخەكە دەروا تە دەرەوھ!

- تۇ بېرۇ ئۆتۆمبىلەكە بەئىنە!

كاميار رۆشت بۇ كەراجەكە و منیش لەدەرگای باخەكەوھ رۆشىتمە دەرەوھ و

پامکرد به دواى گهنمدا! له ناوه پراستى جاده كه دا پنى گه يشتمه وه و دهستيم گرت و
پامكيشا

- پراوهسته بزاتم!

گهنم وازم لىبينه!

- دهلنم پراوهسته!

هر كه ويستى دهستى له ناو دهستم دهر بهينى، دهستيم گوشى كه له نيشدا قيزه يه كى
كرد و دانىشت.

- بو وا دهكوى كچى؟ ئه م سهر شيتيه چيه؟

گهنم كه خهريكبوو دهگريا به له سهر خو وتى:

- وازم لىبينه سامان! بهيله با بروم!

- ئاخو بوچى؟ بو كوى بروى؟

گهنم نازاتم! تو بهيله با بروم! تكات لىده كه م سامان!

- يانى چى؟ ئاخو چى بووه؟

گهنم ته نيا بهيله با بروم!

- بو ئابرومان ده بهى؟ ههسته بزاتم!

ههستا و پراوهستا و سهيريكى چاوه كانى كردم و جا سهيريكى قولى كردم و ديسان
دهستى به گريان كرد. له م كاته دا كاميار به ئوتومبيله كه يه وه گه يشته لامان و له بهر
دهمماندا پراوهستا و دابهزى و وتى:

- كچه تيوه شيتيه پروانه چيت به سهر ئه م مناله دا هيتاوه!

- لنى گه رى كاميار!

كاميار سهركه ون بزاتم!

گهنم من نايه م!

كاميار دهلنم ههسته كچى! ئىستا برينه كه ي ئه م منداله ناسور ده بن!

دهرگاي دواوهى ئوتومبيله كه ي كرده وه و گهنمان خسته ناو ئوتومبيله كه و كاميار
راى كرده پشت سوكانه كه و منيش له و لاوه سهرده كه وتم، مهش سهفه ر گه يشت و وتى:

- چى بوه قوربان؟ بو كوى دهرؤن؟

كاميار مهش سهفه ر ئه مجاره به پراستى خهريكين دهرؤين يارمه تى كه سيك بدهين.

خوات له گهل.

ئەمەي وت و بە خىرايى پۇيشت. دە دەقىقەي تر، لەبەر نەخۇشخانەكەدا پراوەستا و
داپەزى. منىش لەو لاوہ هاتمەخوار و دەرگای دواوہى ئۆتۆمبىلەكەم كردهوہ و دەستى
گەنم گرت و ويستم بىھىنمە خوارەوہ، وتى:

- وازم لىيىنە سامان! ئىوہ بېرۇن، من ھەر لىترە دەبىم!

- نابى! دەبى تۇش بىيىت.

كاميار بە قسەي خۇش وەرە خوارەوہ! ئەگەر يەك تال قز لەسەرى ئەم منالە كەم
بىيىتەرە، من دەزانم و تۆ! پىت دەلیم وەرە خوارەوہ!

بە كورتى ھەر سىنكمان پىكەوتىن بۇ نەخۇشخانەي فرياكەوتن و پۇيشتىنە
ژوورەوہ، ھەر كە پەرستارى چاوى بە جەلەكانى من كەوت ، پاي كرد و منى بردە
ژوورى عەمەليات و برىنپىچى و دوكتورى ئاگادار كردهوہ. ھەتاكو دوكتور ھات،
پەرستار لەگەل كامياردا جەلەكانى منيان داكەند، پەرستار وتى:

- ئەمە چى لىتھاتوہ؟

كاميار ھىچ بابە! ياريمان دەكرد، سەرى ئامىزى يارىەكە چەقىوہ بە قولىدا!

پەرستار يارى؟ بەم شەوہ؟

كاميار يارى وەخت و بىوہختى بۇ نىہ! بىيادەم كە حەزى لەيارى كرد دەبى يارى
بكات!

پەرستار پىكەنى و دەستى بە شۆردنى قۇلم كرد. كاميار سەيرىكى منى كرد و
دەستىكى ھىتا بە قۇمدا و وتى:

- ئىشى ھەيە؟

- نە.

كاميار بمرم بۆت چ كەرىكى داماوى!

جا بە ئەنىشك سىخورمەيەكى كوتا بە تەنىشتى گەنمدا خەرىكبوو سەيرى منى
دەكرد و وتى: قولى منالەكە توى بۆتەوہ! چاوت لىيە؟

گەنم ديسان دەستى بە گريان كرد. ئاماژەم بۇ كاميار كرد كە حەقى بە سەريەوہ
نەبى. ھەر لەو كاتەدا دوكتور ھات و سلاوئىكى كرد و ئىتمەيش ولاممان داىەوہ و
سەيرىكى برىنەكەي منى كرد و وتى:

- پەرستار وتوہتى يارىتان كردهوہ، سەرى ئامىزى يارىەكە چەقىوہ بە قولى ئەم
برادەرەدا! راستە؟

کامیار نا دوکتور گیان، سه‌ری نه‌و دواب‌راوه زور سیز بوو!
دوکتور پینکه‌نی و وتی: ده‌بن نامیری یارییه‌که زور ترسناک بوبی!
کامیار به‌لی!

دوکتور نیستا شتی یارییه‌که چی بووه؟

کامیار چه‌قوی چیشته‌خانه!

دوکتور کنی یاری پینکردوه؟

کامیار خو‌پریه‌کی، چه‌قو که‌شینی، بنی نه‌زمونی تازه‌کار!

دوکتور ناخ له‌دهستی نه‌م تازه‌کارانه!

کامیار هر چیمان به سه‌ردی له‌دهست نه‌مانه‌یه! دوکتور گیان تو خه‌ریک به! نه‌و

منداله له‌دهست رویشته!

دوکتور مه‌ترسه، زور گرینگ نییه.

کامیار ده‌مه‌وی جینگه‌ی برینه‌که له‌سه‌ر قولی دیار نه‌بنی دوکتور گیان.

دوکتور نامینیته‌وه. به قولی داچوه برینه‌که خوی بچوکه.

کامیار ناو‌ری دایه‌وه و سه‌یریکی گهنمی کرد و وتی: که وایه دوکتور گیان نه‌لنی

خوا‌په‌حمی کردوه! نه‌گه‌ر نه‌م برینه لای سنگیه‌وه بوايه چی!

دوکتور نه‌گه‌ر وا بوايه که‌س هیچی پی نه‌ده‌کرا!

کامیار تف له‌گورپی باوکی هرچی چه‌قوکه‌شی که‌ره!

هر چونیک بوو دوکتور ده‌ستی به دورینه‌وه‌ی برینه‌که‌ی قولم کرد و وتی: ته‌واو

بوو، ده‌رمانی کرد و وه‌ره‌قه‌یه‌کی بقو نویسم و دای به کامیار و رویشته. ویستم

له‌ته‌خته‌که بینمه خوار نه‌یه‌نشته و وتی: ده‌قه‌یه‌ک راوه‌سته من شیوه‌ی به‌کاره‌یتانی

ده‌رمانه‌کان له‌م خانمی په‌رستاره بپرسم و بیم.

- خو شیوه‌ی به‌کاره‌یتانی دوکتور له‌وه‌ره‌قه‌که‌دا نویسیویه!

کامیار باشه، جاریکیتیر بپرسم خو زهره‌ری نییه!

- ده‌ی برؤ و له‌دوکتور بپرسه!

کامیار دوکتور سه‌ری قاله. له‌کاتی نه‌گرم باشتره. نه‌م خانمه په‌رستاره ده‌یلنی و

ده‌برپته‌وه نیترا! تو ده‌قه‌یه‌ک بنو تاکو من دیمه‌وه.

خه‌ریکبوو نه‌مانه‌ی ده‌وت که خانمی په‌رستار هات بقو لای نیمه و هر که گه‌یشت

وتی:

- شوکر بۆ خوا به خیر گوزه را.

کامیار ئا الحمدلله. خوا زور ره حمی پیکرد! بیورن خانمی په رستار ئه م وه ره قه ی

دهرمانانه بۆ کوئی بیه م؟

په رستار له هر دهرمانخانه یه کدا که بیکری.

کامیار ئاخر ئیمه له م گه ره که دا نه شاره زاین، ناکری ئیوه هه نگاو تک له گه لماندا بین

و دهرمانخانه که مان پین نیشان بده ن؟

په رستار ئاخر من ئیستا له سهر ئیشم!

کامیار ده ی ئیمه له سهرت ده وه ستین، هه رکات ئیشتان ته واو بوو بین.

په رستار ئه ی نه خوشه که تان؟

کامیار به گوری باوکی نه خوشه که مانه وه، ئیستا خو ته ندروستی باشته ره!

پیکه نینم ده هات، خانمی په رستار پیکه نی و وتی:

- ئاخر ئیشی من به یانی سه عاتی ۹ ته واو ده بی!

کامیار ده ی باشه! خو تا به یانی هیچی نه ماوه! ئیستا سه عات ۲ی دوای نیوه شه وه.

ئه وه نده ی چاوتروکانی ۹ی به یانیه! ئه م نه خته ش راده وه ستین قه یچیکا!

ویستم شتیکی پین بلیم و له سهر جیگه که ههستم که به زور منی پراکشانه وه سهر

ته خته که و وتی: بنو! تو وادیاره برینداری!

- با برۆین بۆ ماله وه!

کامیار- ده زانی چه نده خوینت لئ رویشتوه؟ بنوه با مؤخه که ت هر هیچ نه بی نیو

لیتر خوین ساز بکاته وه هه تیو!

- مؤخی من سازی بکات یان تو؟

کامیار بیورن خانمی په رستار، ئه م هه تیوه برینه که ی چلکی کردوه و خه ریکه وراوه

دهکا! ده زانی، ئیستا که بیوری لئ ده که مه وه ده بینم که که سنی ده بی تا ماوه یه ک له م

برینداره په رستاری بکات! کن له جه نابت باشته ر؟ بهیلن با ئه دره سه که م بده مه خزمه تتان،

سه ردانمان بکن و چاوت لیمانه وه بی؟

له م کاته دا، کیشکچی نه خوشخانه که هاته به شی فریاکه وتنه که و به دهنگی بهرز وتی:

- بیورن کاکه، ئه و مارسیدیسه تازه یه هی نیوه یه؟

کامیار به یارمه تتان ئه مریکتان بوو؟

کیشکچیه که تکایه بین جینه جی بکن، ئوتومبیلک ده یه وی له پارک ده رچن!

هەر که ئهوهی وت، له جینگه م ههستام و وتم:

- بڕۆ حهقی نهخوشخانه که بده با بڕۆینهوه بۆ مال درهنگه!

به ناچاری بڕۆشت بۆ لای سندوق و منیش سوپاسی په رستاره کهم کرد که بپنده که نی، له گه له گه نندا بڕۆشتین بۆ لای ده رگا که ماوه یه که دوا ی ئه وه کامیار هات و هه ر سیکمان له نهخوشخانه که ده رچوین و سه ر ئۆتۆمبیله که که وتین و بڕۆشتین. ماوه یه که که بڕۆشتین به گهنم وت:- چی بووه؟

کامیار ههچ نه بوه! ناکۆکیه کی ئاسایی خهزانی بووه، بووه به هۆی کوشتنی یه کێک و که م نه ندام بونی یه کێکیتر!

- تۆ بهیله با بزانه چیبوه کامیار!

گهنم بڕۆیکرده شوشه ی ئۆتۆمبیله که و ماوه یه که ده ره وه ی سه یر کرد و وتی:
- جگه رتانه پینه؟

من و کامیار خهرا ئاورمان لیدایه وه!

کامیار جگه ره مان نییه به لام مقه لی و سه کل ئاماده یه، بهیینه خزمه تانه؟
ماوه یه که بپنده نگ بوو، پاشان وتی:

- بۆ ماله وه نه پۆنه وه! من ئیتر بۆ ئه وێ تایه م!
- ناخر بۆ چی؟

دیسانه ههچی نه وت. کامیار ئاماره ی بۆ کردم که وازی لیبینم. منیش ئیتر ههچم نه وت.

چهند خوله که دوا ی ئه وه له بهر ده رگای باخه که دا راوه ستاین، کتوپر وتی:

- حه مال، ئه ی پینم نه وتی بۆ ئیره مه یه!

من و کامیار په شوکاین! تا کو ئه و کاته پێشهاتیکه وامان نه بینیبوو که گهنم له گه له که سینکا ئاره ها قسه بکات! هه ر که سایه تی گهنم ئاره ها نه بوو!

کامیار به من ده لینی حه مال؟

گهنم به هه ردووکتان ده لیم!

کامیار تۆ گوت خواردا! بڕۆ خواره وه بزانه! مردوشۆر تۆ و ئه و دایک و باو که ت بیات بۆ ئه و مندا ل په روه رده کردنیانه!

هه ر که ئه وه ی وت، گهنم ده رگای ئۆتۆمبیله که ی کرده وه و دابه زی، منیش دابه زیم، هه ر که ویستی بڕواته ئه و به ری جاده که، پنی گه یشتیم و ده ستیم گرت و وتم:

- ئەو چۈن قسە كوردنېكە گەنم؟ لەتۇ ناوہ شېتەوہ!

گەنم تۇيش بېرۇ بمرە! سەيرىم كرد و وتم:

- تۇ ھەر ئەو گەنمەيت؟

گەنم من ھېچ كەس نېم! تېگەيشتى؟ بە زۆر دەيوست دەستى لەناو دەستەدا

دەربھىنى!

گەنم وازم لېئىنە! دەلېم وازم لېئىنە!

- وازت لېئىنم بۇ كۆي بېرۇي؟

گەنم پەيوەندى بەتوۋە نېيە!

- خەرىكى تۇرەم دەكەي ھا!

گەنم تۇرە بېي چ گويەك دەخۇي؟

- تۇ بۇ وات لېئەتوہ؟

گەنم بە تۇ چى؟

- وەرە بېرۇينە مالەوہ! عەييە! تۇ لای دراوسىكاندا ئابروت بۇ نەھىشتوين!

گەنم من ھەر ئابروم نېيە!

- جارىكىتر گوى وا لەدەمت دەربى، لەسەرت دەكەوي! تېگەيشتى!

گەنم خوا لەناوت يا خوېرى!

ئەمەي وت وەھا قۇلېم گوشى، ھاوارى كرد و دانىشت!

خېرا ئاكام بە خۇمدا ھاتەوہ و پېم وت:

- ھەستە بېرۇينە ژوررەوہ! ئەگەر كېشەيەكت ھەيە بە زمانى خۇش بېلى با چارە

سەرىكى بۇ بدۇزىنەوہ! ھەستە بېرۇين!

ھەستا و ھەروا كە بەو دەستەكەيتىرى قۇلى گرتبوو وتى:

- كەرە دەستم شكا!

- خەتاي خۇتە! وەرە بېرۇينە ژوررەوہ!

گەنم ئەگەر نەھىلى بېرۇم ئەقېرىنم!

- خەرىكى لەتام دەرى دەكەي! وەرە بېرۇين!

ئەمەم وت و دەستم راکىشا بېبەمە ژوررەوہ كە دەستى بە قېرە قېر و ھاوار ھاوار

كرد! منىش زللەيەكى تونم لېدا! كاميار لەئۇتۇمبېلەكە دابەزى! تيا مابوين ئەم گەنمە ھېچ

كات بچوكتىرىن قسەيەكى خرابى لەدەم دەرئەدەھات بۇ وای لېئەتوہ!

کامیار ناماژهی بۆ کردم دان به خۆما بگرم. ئهوهنده توپه بوم نه مده زانی چیده کهم!
هر به دهست خۆم نه بوو! له خۆم زۆر توپه بووم!
هه لگه رامهوه و سهیریکی گهنم کرد که دهم و چاوی له ناو له پی دهستیدا گرتبوو
و دهگریا، رقم له خۆم هاتهوه.

کامیار دوو جگهره ی داگیرساند و یهکیانی به مندا. پالم به ئوتۆمبیله کهوه دایهوه
و چاره کانم نوقاند. نازاتم چهنده بهو شیوهیه مامهوه که کامیار قولی گرتم. چاره کانم
کردهوه، ناماژهی بۆ کردم که برۆم بۆ لای گهنم.

هه لگه رامهوه و خانوه به رانبه ره کانم سهیر کرد. یهک دوو په نجه ره کرابویهوه و
چهند کهسی له دراوستیکان خهریکبوون سهیری ئیمه یان ده کرد جگهره کهم فریدا و
رۆیشتم بۆ لای گهنم که ههروا راوهستا بوو. له سهه خۆ نازم کیشا. کتوپر روی
تیکردم، ئهوهنده له چاوانیدا رق و قین دیار بوو که بۆ تاوی په شوکام!

گهنم چییه؟ دهتهوی لیم بدهی؟ وهره لیم بده!

- داوای لیبوردن ده کهم گهنم. به دهست خۆم نه بوو!

فرمیسکه کانی سهری. ویستی شتیکم پین بلی، بۆ چرکه یهک چاوی به قۆلم کهوت
که پینچرا بوو. قسه کهسی خواردهوه و بوخساری گۆرا! ئیتر لهو رق و قینهی نهختی
له مه وپیش له پروخساریدا هیچ نه ما! دهستیم گرت و وتم:

- ئه گهر چهز نا کهسی برۆین بۆ ماله وه، دهی نارۆین. بلی بۆ کوئی دهتهوی با برۆین.

گهنم هیچ جیاوازی نییه بۆ من.

- دهی وهره سهه ئوتۆمبیله که کهوه.

دهرگای ئوتۆمبیله کهم بۆ کردهوه و سهه کهوت و منیش رۆیشتمه پیشه وه و دانیشتم.

کامیار من ده برۆم سهه ری له ماله وه بدهم و بيمه وه. بۆ هیچ کوئی نه پۆن ها!
ده خولهک دواي ئه وه گه رايه وه و مووبایله کهی خۆمی پیدام و چوه پشت سکان

و وتی:

- بۆ کوئی چهز ده کهسی برۆین گهنم؟

سهیریکم کرد رواله تی زۆر گۆرا بوو! ناماژه یه کم بۆ کرد سهیریکی بۆ راوه شاندم
ئوتۆمبیله کهی ئیش پیکرد و پیکهوت. رۆیشته کۆلانه تهسک و ترووسکه کان و

له سووچینکدا راوهستا و ئاوریکی بۆ گهنم دایه وه و وتی: ئه مه کن پینی وتی؟

گهنم سهیریکی داخست و هیچی نهوت

- چیبوه کامیار؟ کئی، چی به گهنم وتوه؟

کامیار گولینکی پیس و چهپهل به گهنمی وتوه منالی پوری ئهوان نییه!

- یانی چی مندالی پوری ئهوان نییه؟

کامیار به خیسینکه وه سهیری منی کرد که تازه له مه بهستی تیگه شتم و لام کرده وه و سهیری گهنم کرد. ههروا سهیری چاوه کانی کردم و به خوڤ فرمیسکی له چاوه کانی دههاته خوار! به کبی فرمیسک له چاوه کانی دههاته خوار! ته نانهت چاویکی نه ده تروکاند ته نیا خیرا خیرا دلۆپه فرمیسکه کانی بوو که له چاوه کانی دهباریه سه رگونای! خه ریکبووم دیقم ده کرد!

- یانی چی ئه م قسانه؟ ئه م گالته جاریه چیه؟ کام پیس و چهپله قسه یه کی ناوای

به تو وتوه؟ بگه پریره وه بق مال وه بزانه کامیار! ئه م هه لیت و په لیتانه چیه؟!

هه ر که ئه مانه م وت، گهنم هیدی دهستی کرد به ژیر بلوزه کهیدا و ودره قه یه کی زهر و کونه ی دهره نینا و بوی گرتم! چاوم بریبوه چاوه کانی به لام دهستم بق لای وهره قه که پویشته! لیم وهرگرت به لام هیشته خه ریکبووم سهیری چاوه کانییم ده کرد که بریقه یه کی سهیر و نامۆی تیدا بوو، شیوه یه کی سهیری لیهاتبوو! شیوه یه کی سامناک!

کامیار وهره قه که ی له دهستم گرت و له ئوتۆمبیله که دابهزی و پویشته به ر گلۆپی ئوتۆمبیله که و کردیه وه. منیش دابهزیم و پویشتم بق لای.

له وهره قه که دا نوسرا بوو من قودرته... منالی خوڤ، عیزه تم به خشی. سه ره رشتی ناوبراو له ئیستا به دواوه له ئهستوی بنه ماله ی... یه و من هیچ مافینکم به رانبه ر به و مناله نییه.

جا نوسرا بوو ئیمزا و ئهنگوست!

سه رم له سه ر وهره قه که بهرز کرده وه و سهیری کامیارم که خه ریکبوو له پاکه تی جگه ره که ی، دوو جگه ره ی دهره هینا کرد و وتم:

- ئه مه یانی چی؟ ئه مه خو نابیته هوی....

نه بهیشت قسه که م ته واو بکه م و جگه ره که ی داگیرساند و دایه دهستم و وتی:
- مه یکه به هه را سامان!

- ئه م قسانه خو راست نییه سامان؟ وا نیه؟

چه رخه که ی هه لکرد و جگه ره که ی خویشی داگیرساند و مژیکه قولی لیدا و دوکه له که ی له سنگیدا راگرت. حهزم ده کرد هه ر ئیستا به مه نتیقه که ی خو ی بیسه لمینی

ئەم قسانە ھەمووی درۆیە! ھەزم دەکرد بەو ھیمنایەتی و دنیایەو ھە پێم نیشان بەدا کە
ئەمانە ھەمووی درۆیە! ھەزم دەکرد ھەر ئیستا دەست بە گالته بکا و ھەموومان بەینیتە
پیکەنین و پیمان بلێ کە ئەم قسانە درۆیە! بەلام ھەر لەبەر ماشینە کە دا پراوەستا بو و
جگەرە دەکێشا. کاتی بینی خەریکم سەیری دەکەم وتی:
- جگەرە کەت بکێشە! بۆ سەرەتان باشە!

بۆ چرکە یەک ھەستم کرد کە قولم ئیشتی! ھەتا کو ئیستا سەرنجی نازارە کە یم نەدابوو.
ویستم بڕۆم لە سوچیک دانیشم کە لەسەر خو پێی وتم:
- ناگات لە کردارت بێ سامان! گەنم خەریکە سەیرمان دەکا! کرداریکی خراپ نیشان
نە دەی!

- کامیار! یانی ئەمانە ھەمووی راستە؟

کامیار نازانم بەلام کاتی نەختی لەمە و پێش پۆشتم بۆ مالهوہ. پوری و ناغای
مەنوچپەری زۆر ترسابون!

- دەی یانی چی؟

کامیار یانی ئەوہی شتیک ھەیە!

- یانی گەنم کچی ئەوان نییە؟

کامیار بۆچی بۆ تو فەرقی ھەیە؟

- نە! لای کردەوہ و سەیری ناو ئۆتۆمبیلە کە ی کرد و وتی:

- بەلام بۆ ئەو داماوہ فەرقی زۆرە! لەخۆرا نییە کە ئاوا کتوپر لەناو چوہ!

- ئیستا دەبێ چیبکەین؟

کامیار ھیچ! زۆر شت ھەیە تەنیا کات چاکی دەکا! جارێ وەرە با بڕۆین بۆ لای. ئەو

زۆر پێویستی بە ئیمەیە!

- بە یارمەتی ئیمە؟

کامیار نە! بە یارمەتی خوا! وەرە بڕۆینە ژوورەوہ.

جگەرەکانمان فریدا و پۆیشتینە ناو ئۆتۆمبیلە کە. گەنم تەنیا سەیری دەمی ئیمە

دەکرد! بۆ ماوہیەک بێدەنگ بووین و کامیار وتی:

- بپاوانە گەنم گیان، ئەم وەرە قەیە ھیچ ناگە یەنی...

گەنم خویان وتیان!

- کئی و کئی وتیان؟

گه‌نم دایکم و کتوپر قسه‌که‌ی خوارده‌وه و وتی:

- ئەوان!

کامیار ئەوان کین؟

گه‌نم ئەو دووانه!

کامیار کام دووانه؟

گه‌نم ئیتر ناتوانم بلیم دایک و باوکم! بۆ ئەوه‌ی که ئەوان ئیتر باوک و دایکی من نین!

من و کامیار سه‌یریکی به‌کتریمان کرد کامیار وتی:

- یانی ئەوان بانگیان کردی و وتیان پیت که تو منالی ئیتمه نیت و ئەمه‌یان دایه

ده‌ستت؟

کتوپر ده‌ستی به‌گریان کرد! وه‌ها ده‌گریا که هه‌موو گیانی ئیتمه ده‌له‌رزی! گریانی

که بنیاده‌م بی‌ری نه‌ده‌کرده‌وه که هه‌رگیز کوتایی بیت به‌لام کتوپر کوتایی هات! هه‌ر

حالیکه ئاسایی نه‌بوو! ده‌ستی کرد به‌سپینی فرمیسکه‌کانی و پیکه‌نی و وتی:

- مناله‌کان ببوورن ئەگه‌ر قسه‌یه‌کی خراپم پیتان وت! هه‌ر به‌ده‌ست خۆم نیه! نازانم

چونتان بۆ باس بکه‌م! ئەلنی به‌حه‌واوه‌م! ئەلنی له‌جیگه‌یه‌کی به‌رز فریتان داومه‌ته

خواره‌وه! نازانم ده‌بی چی بلیم! نازانم ده‌بی چیکه‌م! ئیوه یارمه‌تیم ده‌دن، وا نیه!

هه‌رچه‌ند که ئیتر خالوزام نین به‌لام خو هه‌ر کاتی خۆی به‌یه‌که‌وه هاویاری بووین! وا

نیه؟ ئەم هه‌موو ساله به‌یه‌که‌وه بووین! توپ توپینمان ده‌کرد ها! به‌یه‌که‌وه ده‌رۆشستین

بۆ چه‌وز! به‌یه‌که‌وه هه‌نگه‌شه‌لیمان ده‌کرد! له‌بیرتانه؟ ها؟ ها؟ ئەم به‌یانیه‌ت له‌بیره

سامان؟ هاتبویته پشت په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م! خه‌ریکبووی سه‌یرت ده‌کردم؟ له‌بیرته؟

کتوپر قیزاندی و وتی:

- له‌بیرته پیس و چه‌په‌ل یان نه؟

هه‌ر له‌و کورسییه‌ی پیشه‌وه که دانیشتبوم ده‌ستیم گرت و وتم:

- ده‌ی دیاره له‌بیرمه! ئەم قسانه...

گه‌نم ئەمشه‌ویشته له‌بیره؟ هه‌ردوو‌کمان خه‌ریکبووین قسه‌مان ده‌کرد؟ ها؟ ها؟

- ئەوه‌یشم له‌بیره! بۆچی ده‌بن له‌بیرم نه‌بن؟ ئاخه‌ریه‌که‌ی پیت وتم شل و شه‌ویل!

گه‌نم گوم خواردا! گوم خواردا! ئیتر وا نالیم! ئیتر وا نالیم!

خه‌ریکبوو وه‌کو داری بی ده‌له‌رزی! هه‌ناسه‌ی سوار ببوو! هه‌ر ده‌نگی به‌باشی

له‌قورگیه‌وه ده‌ر نه‌ده‌هات! ده‌ستی منی به‌توندی له‌ناو ده‌سته‌کانیدا گرتبوو و وازی

لینه دههیتنا! وهها دهستی دهله رزی که هر نه مده توانی رایگرم! پچر پچر قسه ی ده کرد
و رهنگی به پوهه نه مابوو! نه توت پوحنیکی چاوپینکه وتبی خه ریکبوو له ترسا دلی
دهه ستا!

- هیچ نییه گه نم! هیچ نه بوه به خوا! نیستا نیته ده پوین...

گه نم نه نه پون! تو خوا! تو خوا! من هیچ کویم نییه برقوم! بو کوی برقوم؟ چبکه م؟
تو خوا به ته نیا به جیم مه هیلن!
- گه نم! گه نم!

کتوپر کامیار قیراندی به سه رمدا و وتی: ده ههسته برق بو لای که ره!
جا له نوتومبیله که دابه زی و ده رگای نوتومبیله که ی به توندی مالی به یه کدا! منیش
له بهینی کورسییه که وه بانم دا و پویشتمه دواوه!

بهشی دووهه

چهند دهقیقه دوای ئهوه کامیار ده‌رگای کرده‌وه و وتی:

- باشه دهی! به‌سیه ئیتر! چی ده‌کە‌ی بابە! وتم نه‌ختی دلخۆشی بده‌ره‌وه!

ئیتر گه‌نم نه‌ختی ئۆقره‌ی گرتبوو. هەر که کامیار سه‌ر ئۆتۆمبیله‌که کهوت و وتی:

- سه‌ره‌وتی پورزا گیان؟

گه‌نم خۆ من ئیتر پوورزای ئیوه نیم!

کامیار ئەم قسانه‌ چیه؟ به لای ده‌ردمانه‌وه ئیمه‌ش بنیاده‌مین! خۆ ئه‌وه نا‌کرئ پارچه کاغه‌زیک بدن به بنیاده‌م و ئیتر هه‌موو شتی هه‌لوه‌شینه‌وه و کۆمه‌لێک، له‌یه‌ک نامۆ و بیگانه‌ ببن! بابە ئیمه‌ خۆمان ئەو کاغه‌زانه‌مان دروست کردووه! ئەم یاسا و باسانه‌ش ئیمه‌ خۆمان دامان ناوه! بریار نییه‌ هەر ئەو کاغه‌زانه‌ی که خۆمان دروستمان کردووه، باوکی خۆمان ده‌ربینن! ئیمه‌ به‌ خوا هه‌موومان یه‌کێکن! ره‌گی هه‌موومان له‌یه‌ک شوینه‌وه‌یه! ته‌نیا کاتی له‌یاری رۆژگاردا هاو‌پیمان ده‌گرت، هه‌رکام له‌ئیمه‌ که‌وتونه‌ته‌ لقیک! که‌ یاری ته‌واو ببی، دیسان هه‌موومان یه‌ک ده‌گرینه‌وه! یارییه‌کانی خۆمانت خۆ له‌بیره‌؟ کاتی که‌ یارمان بۆ خۆمان ده‌گرت، هه‌رکاممان ده‌رۆشتینه‌ لقیک، به‌یه‌که‌وه‌ پینسب‌رکیمان ده‌کرد، له‌یه‌کترمان ده‌دا، له‌گه‌ل یه‌کدا نا‌کوک ده‌بووین! به‌لام که‌ یاری ته‌واو ده‌بوو، لقه‌کان هه‌لده‌وه‌شانه‌وه‌ و دیسان به‌ یه‌که‌وه‌ کوک ده‌بووینه‌وه‌ و دیسان ده‌بووینه‌وه‌ به‌ خالۆزا و پوورزا و ئامۆزای یه‌کتري! ئەگەر بریار بێ که‌ لاپه‌ره‌یه‌ک کتوپر ناوه‌ها هه‌موو شتی هه‌لشیوتینی خۆ ئیتر به‌ردی له‌جینی خۆیدا نامینی! یانی ئەگەر سه‌به‌ی دوو سه‌به‌ی له‌تاکه‌که‌ی باوکمدا، پارچه کاغه‌زیک بدۆزریته‌وه‌ که‌ به‌لگه‌ بێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ من موسوولمان نه‌بووم و ئاینیکی ترم بووه، ده‌ی ده‌بی ئیوه‌ دابارین به‌ سه‌رمدا و له‌ت و په‌تم بکن؟ ئەگەر دوو سه‌به‌ی دایکم بووخچه‌که‌ی بکاته‌وه‌ و پیناسه‌یه‌ک ده‌ربه‌یننی و به‌ من بلێ که‌ له‌جیاتی باوه‌گه‌وره‌م، ستالین باوه‌گه‌وره‌ی من

هه تاكوو ئیستا وامده زانی جگه ره بنیادهم ئارام دهكاته وه!
 کامیار شتی بنیادهم دهحه سینیتته وه، هزری بنیادهمه!
 گهنم ئیوه نه گهر له جیاتی من بونایه چیتان ده کرد؟
 کامیار نازانم به لام هر هیچ نه بی هه ولم دها باش بیر بکه مه وه.
 گهنم باش بیر کردنه وه یانی چی؟ یانی ئه وهی هه موو ئه مانه ی که بوویدا وه له بیر
 بهر مه وه و ئیتر هر بیر ی لئ نه که مه وه؟ یانی هر وا بزانه هیچ نه بووه؟
 کامیار نه! تو ئیتر ناتوانی هیچ له بیر خۆت به ریتته وه! ئیتر ئیستا پرسیاریک هاتۆته
 ریت! پرسیاریک که ده بی وه لامیکی بو بدوزریتته وه! قسه یه ک که نه ده بوو بکرایه، کراوه!
 ئیستا ئیتر نه گهر خۆشت به تو ئ ناتوانی دوا ی نه که وی!

گهنم ده ی ده بی چی بکه م؟
 کامیار ده بی کاتی گه شتیه وه لامه که ی قایل بی پنی! وه کو هه ندیک نه بی که کاتی
 به وه لامه که ی گه شتن و بۆیان ده رکوت که وه لامه که راسته، دیسان قبولی ناکه ن و
 به دوا ی وه لامینکا ده گهرین که به دلایانه! ئیستا گرنگ نیه راست بی یان نا! نه وه یان بو
 گرنگه که خۆیان به دلایان بی!

گهنم پیم بلین ده بی له ئیستام چیبکه م؟ من ئیستا نازانم ده بی چی بکری!
 کامیار هیچ! بۆچی تو تاوانیکت کردوه که ده بی هه ولی بو بده ی؟ تو ئیستا زیاتر
 له هر شتی پنیوستت به پشوو و ئارامی هه یه!

گهنم پشوو و ئارامی له کوئ؟

کامیار له مالی خۆت؟

گهنم ئه وی خۆ ئیتر مالی من نیه!

کامیار به پیچه وانه وه تو ئیستا زیاتر له هه موو که سی له و خانوه دا به شت هه یه!
 نه گهر قسه که راست بی و تو منالی ئه وان نه بی، ئه وان ده بی وه لامی زۆر شت به
 تو بده نه وه! بنه ماله یه کیان لیگرتووی، ده بی له جیاتی ئه وه بنه ماله یه کی زۆر باشتریان
 پیدابیت و ئه مه مانی تو یه! مافیشته ده بی به ته واوی وه ر بگری!

خوله کیک سهیری کامیاری کرد و پاشان وتی:

- تو باوه رت به م شتانه هه یه که ده یلی؟ یانی خه ریکی راستم پیده لینی؟

کامیار بۆچی ده بی درۆت له گه ل بکه م؟

گهنم زۆر بروام پیت نییه!

بووه و لههرا و هوریاکهی شوږشی روسیادا، منیان هیناوه ته ئیران، ئیتر من دهیم به روسیکی کومونیسټ؟ نه گره هغه یه کیترو پوره گوره بانگم بکاته سووچیک و پیم بلی پورئ گیان بیگره، ثم ره گه زمانه یه هی تویه، منیش بزانه راست دهلی و ناو و ناوی سیانی و پیناسه ی منی له وه ره قه یه کی در او دایه و پیشانمی ددها و دهیسه لمینتی که من یه کی له وه چه کانی ناتیلام، ده بی بمگرن و له سیدار هم بدهن؟

گه نم نه گره شتیکی وا بیی، ئیتر خو ده توانی بلیی که روسیک یان «هون» یتیت. کامیار به لام خو له راستیدا که سیکی روس یان یه کی له بنه مالهی هون نیم! ئیرانیم! هر که سی هر نه وه یه که په روه رده کراوه! با باشتر تیتگه یه نم! نه گره ثم به یانیه پسپوره کان بیان هوی ناوی هموو گیانله به ره کان بگورن و به نیمه ی مرؤف بلین مانگا و به مانگا کان بلین مرؤف، نیمه همومومان ده بین به مانگا و هر له و کاته وه ده بی بماندوشن؟ تو ناگاداری له ناو نیمه ی ئیرانیدا چند که سمان له نه وه ی عه ره به کانین؟ خوشمان ناگامان لئی نییه! نه و کاته عه ره به کان هیرشیان هینا یه سهر ئیران و ژن و کچه ئیرانیه کانیاں به دیلی برد بق عه ره بستان و کردیانن به که نیزه و مندالیان لئ بو و له بهر خاتری نابرو له نه ستویان نه گرت و منداله کانیاں به هیوای خوا به ره لا کرد، نه و مندالانه چییان لیهات؟ هیچ! نه وانیش روشتن ژنیاں هینا و میزدیان کرد و مندالیان بو و منداله کانیشیان هر وه هایان کرد هه تا کو گه شتنه نه مرؤ! نه گره که سی ههستی و لئی بکولیته وه، کتوپر زانیت ثم سامانه داماو و بی زمانه، له بنه مالهی عوبه یدولای کورپی زیاده! دهی بیگرین و هر ئیستا بیکوژین! پیش هیرشی عه ره به کان بق ئیران، هموو باپیری نیمه زه رده شتی بوون. نیمه ش مندالی نه وانین. به لام همومومان نیمانمان هینا! دهی، ئیستا عه ره به کان بین و بلین نه خیر ئیوه هیچ کامتان موسوولمان نین؟ نه وه خو ناکرئ! مرؤفه کان هر نه وه ن که خویان ده یانه وی بین! بیر و بروای مرؤفه کانه که ده یان سازینتی!

گه نم دهستی خسته ناو دهستی و نه ختی دوا ی نه وه وتی:

- بروینه دهره وه. دهلی ده خنکیم.

هر سینکمان له ئوتومیله که دابه زین و روشتینه سهر شوسته که و گه نم پالی به دره ختی که وه دایه وه و وتی: تکایه جگه ره یه کم پیندهن!
کامیار پاکه تی جگه ره که ی دهره هینا و بوی گرت و جگه ره یه کی هه لگرت و کامیار بوی داگیرساند. چند مژیک لیدا که وته کوکه کوک و جگه ره که ی فریدا و وتی:

تاریخچه کانی شمار ... م. موله دده ب پوور

ږووی کرده من و سهیری چاوه‌کانی کردم و وتی:
- سامان! نه‌مانه‌ی که نه و پنی وتم راسته؟
- نا گنم گیان. هه‌مووی راسته.
گنم تو! تو خوت فیر بووی له‌سهر دره‌خت دل هه‌لکه‌نی؟
- نه!

گنم بو؟
- بو نه‌وه‌ی ږوام به و شته نه‌بوو! هه‌ر نه‌مشه‌و، پیش شه‌ږی ئیوه به کامیارم وتبوو
که له‌جیاتی من، دوو دل له‌سهر قه‌دی دره‌خته‌که هه‌لکه‌نی!
گنم بو؟

- چونکه تو لیت ویستبووم. هه‌ر چند هیچ ږوايه‌کم به‌وه نه‌بووه. له‌به‌ر تو داوام
له‌م کامیاره کرد که نه‌وه‌م بو بکات.
گنم ده‌تویست بو خوم و خوت دل هه‌لکه‌نی؟
- من نه، ږیار بوو کامیار هه‌لیکه‌نی!
گنم ناخری هه‌لیکه‌ند؟

- نه! ده‌ویست هه‌لیکه‌نی له‌لای مالی ئیوه‌وه ده‌نگه ده‌نگ به‌رز بوویه‌وه.
کامیار بابه نه‌وه‌نده هه‌لکه‌ن هه‌لکه‌ن مه‌که‌ن. ئیستا که‌سی گویی لیبی بیر له‌چی
ده‌کاته‌وه؟

هه‌ر که کامیار نه‌وه‌ی وت، گنم پیکه‌نی و پنی وتم:
- بو نه‌وه خوشت ده‌ویستم ویستت نه‌وه بکه‌ی؟
- نا.

گنم ئیستا چی؟

- ئیستاش هه‌ر وه‌هایه بوم. وه‌کو پینشتر به‌ر له‌ږووداوه‌که.
گنم هیچ جیاوازییه‌کی نییه بوت؟ من ئیتر ږوورزات نیم ها!
- نه‌وکاته‌ش به‌ چاوی ږوورزایه‌که‌وه سه‌یرم نه‌ده‌کردی! من هه‌ر نه‌م به‌یانیه، ناگام
له‌خوم نه‌بوو که بو لای مالی ئیوه ږاکیشرام! هاتتم بو نه‌وی به‌ بونه‌ی ږوریه‌وه نه‌بوو!
له‌به‌ر تو بوو! تو بو من هه‌ر نه‌و کچه‌یت! گنم! نه‌ عیزه‌ت یان هه‌ر شتیکیتر که بییت!
گنم بوچی عیزه‌ت نه؟

کامیار بو نه‌وه سامان به‌ تو به‌ ناوی گنمه‌وه ږواي هه‌یه، نه‌ک عیزه‌ت!

سهیری کردم و پینکه نی. کتوپر چاوی به قولم کهوت و وتی:

- قوالت چیه تی؟

پاشان که میک بیدهنگ بوو و خیرا پرومته تی خسته ناو له پی دهسته کانی و دهستی کرد به گریان. پوشتمه به رده می و له چکه کهیم که له سهر داخزابوو چاک کرده وه و پیم وت:

- مه گری ئیتر! خو هیچی لینه هاتووه!

سهری به رز کرده وه و وتی:

- به خوا به دست خوم نه بوو! هر نه مزانی چی بوو!

- خوت زویر مه که، هه موو شتی چاک ده بیت.

نازم کیشا و فرمیتسه که کانیم له سهر گونای سپی، کتو پر دهستی گرتم و ماچی کرد

و وتی:

- بلی به خوا خوشمده وئی!

- به خوا خوشمده وئی!

کتو پر گورا! دیسان وه کو نیو سه عاتی پیشتیری لینه اته وه! رهنگ به پرویه وه نه ما و هه ناسه کانی پچر پچر و کورت کورت بونه وه! دهسته کانی دیسان دهستیان به لرزین کرد! دیسان ترس له چاوه کانی نیشت! وه ها هه ناسه ی سوار ببوو که دت وت کیلومه تریک ریگا رای کرده! دهسته کانیم گرت به دهستمه وه به لام نه دهره وت. - گه نم! گه نم! نارام به گه نم!

گه نم تو خوا به ته نیا جیم مه هیلن! دهرسم! ئیستا بق کوئی برؤم؟ بق کوئی برؤم؟ که سم نییه! که سم نییه! خواجه گیان چیبکه م؟ خواجه گیان چیبکه م؟

خیرا خیرا نه مانه ی دهوت و دهله رزی! به دهستیکی چاکه ته که ی منی گرتبوو و به دهستیکیتری چاکه ته که ی کامیار! وه کو مندالیک که دایک و باوکی ده یانه وئی له تاریکیدا به ره لای بکن و برؤن، من و کامیاری گرتبوو و وازی لی نه ده هیناین!

- گه نم گیان نارامبه! خریکی خوت له ناو ده به ی!

- باشه، باشه! هرچی بلی ده یکه م ته نیا ئتوه نه برؤن!

- ئیمه بق هیچ کوئی نابوین! بق هر کوئی پوشتین به یه که وه ده برؤین!

هر نارام نه ده بوویه وه! وه ها دهله رزی که له لرزینی دهسته کانی، من و کامیاریش خریکبووین دهله رزین! کامیار به هیواشی چاکه ته که ی له چنگی گه نم دهره ینا و پوشت

بۇلای ئۆتۆمبیلەكە! ھەر كە ئوۋەي كىرد، گەنم بەو دەستەكەي تىرى چىنگى بە قولى مندا
گىرت! رېنك ئوۋ شۆينەي كە برىندار بوو! سۆ لەدلەمەۋە ھات بەلام نەمخستە خۆم! وەھا
منى گىرتبوو كە نەمدەتوانى بچولنىم! بە ھەردوۋ دەستى منى گىرتبوو و ھەر بە كامىيارى
دەوت!

- مەرق پىس و چەپەل، ئەي پىت نالىم مەرۋ!

- گەنم! نارام بگرە!

گەنم خەرىكە دەپرات ھەمال!

- نە ناروات! ھىچكامىنكمان بۇ ھىچ كۆي نارۋىن! نارامبە!

گەنم بلى با بگەرپتەۋە! بلى با بگەرپتەۋە!

- كامىيار خەرىكى دەپرۆي بۇ كۆي دەي؟

كامىيار بۇ ھىچ كۆي نارۋم گەنم گىان! ئىۋەش ۋەرنە ئىرە! ۋەرنە لاي ئۆتۆمبیلەكە!
كتوپر گەنم ھەروا كە چىنگى بە قول و جلەكانى منەۋە بوو، رېنكوت بۇ لاي
ئۆتۆمبیلەكە و منىشى لەگەل خۆيدا راکىتشا! لەئىتسا خەرىكبوو دەمردم بەلام مەقم
نەدەكرد. ھەر كە ھات لەجۆگەلەي قەراخى شەقامەكە بپەرپتەۋە، ھەلكەوت لەقراخى
جۆگەلەكە و كەوت! منىش بە دەستىكى ساخ و بە دەستىكى برىندار بە زور بە ھەۋاۋە
گىرتەۋە! خەرىكبوو ھەردوۋكمان بەسەرا بگەۋىن بەلام ھەرچۆنى بوو گىرتەۋە! كامىيار
پاي كىرد بۇ لاي ئىمە بە توورپەيى قىراندم بە سەرىدا و وتم:

- دەي بۇ كۆي دەپرۆي تو؟

كامىيار ۋەرن! ۋەرن ئىۋە بچىنە ناو ئۆتۆمبیلەكە!

پاشان ھەردوۋكمانى برد لەسەر كورسى دواۋەۋەي ئۆتۆمبیلەكە داینىشاندىن بەلام

ھەر ۋازى لەمن نەدەھىتا!

گەنم توش، سامان توش دانىشە!

- باشە گەنم گىان! منىش دادەنىشم، مەترسە!

پاشان ھەردوۋكمان چۆينە ناو ئۆتۆمبیلەكە و كامىيار پۇشت و دەرگای سندوقى

دواۋەي ئۆتۆمبیلەكەي كىردەۋە و نەختى دواي ئەۋە دايخست و گەراپەۋە و ھاتەۋە

پشت سكانەكە و قوتویەكى بچووكى بە من دا و وتى:

- قومىكى پىئىدە بىخوا! سەرىنكى قوتوۋەكەم كىرد و وتم:

- پىنى ناخوش نابى؟

کامیار له وهی که هیه خراپتر نابی! پنی بده!
دهرگای قوتووه کهم هه لپچری و گرتمه بهردهم گهنم و وتم:
- ها گهنم گیان، نهختی بخوره وه.

سه ری هینایه پیشه وه! مه بهستی نه وه بوو من به دهستی خوم بیکه م به ده میه وه!
دهستی له قول و چاکه ته که ی من به رنه ده دا! به هر دوو دهستی منی گرتبوو! نه و داماره
وایده زانی نه گهر بق تاوینک وازم لی بینئ، هه لدینم! گریان گه روی گرتبووم! ناو پریم
له کامیار دایه وه و سه یریکم کرد زانیم نه ویش له من خراپتره! ناماژیه کی بق کردم بویه
منیش قوتووه کهم برده پیشی و خسته مه سر لئوی. نه ویش قومینکی خوارد و هر که
تامی کرد سه ری لایرد و وتی:

- نه مه چیه؟ نه مه چیه؟

- مه ترسه گهنم گیان، هیچ نیه!

گهنم من نایخوم!

کامیار بیخو، نارامت ده کاته وه!

گهنم نه، نایخوم!

کامیار بروانه منیش ده یخوم!

قوتووه که ی لئوهرگرم و دوو قومی خوارد و دیسان دایه وه دهستم و وتی:

- توش بیگره، بیکه به زه هری مارت!

- ئیستا؟

کامیار نه خیر! ریگه بدهن نیو سه عاتیکتر ماست و خه یار ناماده ببی! ده ی ئیستا
ئیترا!

لیم وهرگرت و منیش دوو قوم خوارد! راستی دهوت کامیار! به راستی پتویستم پنی
بوو! نا قولایی گه ده م سوتا! کامیار له داشبله که دا، پاکه تنی چکلیتی ده رهینا و کردیه وه و
دهنکیکی دا به من و خوی دهنکیکی خوارد و نه وه لای گرت بق گهنم و وتی: نه ها ئیمه
خواردمان، ئیستا توش بیخو.

قوتووه کهم خسته بهرده می و نه ویش دوو قومی خوارد و کتوپر سه ری راوه شانده.
گهنم زور ناخوشه!

کامیار ده رمان تاله ئیترا! وه ره، دهنکی چکلیت بخه ده مت.

چکلته که ی بق گرت به لام دیسان دهسته کانی له من جیا نه ده کرده وه! خوم چکلیتیکم

هه لگرت و خسته ده می. کاتی خواری شینوهی گرزی روخساری له تامی تال، ره وییه وه.
کامیار نهختی تریشی پینده.
قومیکترم به چکلینته وه پیندا و کامیار ئوتومبیله کهی خسته ئیش و هر که دهنگی
ئوتومبیله که هات، گهنم نهختی توتتر منی گرت و به کامیاری وت: دهتهوی بۆ کوئی
برۆین؟

کامیار بۆ هیچ کوئی! مه ترسه!
- کامیار برۆین بۆ نه خوشخانه یه ک!
گهنم من نایه م بۆ نه خوشخانه! من نایه م بۆ نه خوشخانه!
- گهنم گیان ده مانه وی حه بی شتیکت بۆ وه ربگرین که نارام بیته وه!
خیرا دهستی کرد به هاوار هاوار و وتی:
- پیس و چه په لانه ده تانه وی به شینوهیه ک له ملتان بیمه وه?
- نه گهنم گیان!

گهنم من بۆ هیچ کوئی نایه م! تینگه شتن?
کامیار باشه! مه قیرینه! بۆ هیچ کوئی نارۆین! ئانا!
ئهمی وت و ئوتومبیله کهی له ئیش خست، هر که ئوتومبیله کهی له ئیش خست،
نهختی نارامتر بوویه وه. کامیار دوو جگهره ی دهره ئینا و دایگیرساند و یه کتیکانی دا به
من و وتی: بیگره! وا دیاره تو له مه خراپتری!
جگهره که م لئ وه رگرت و مژیکم لئیدا و نهختی نارام بوومه وه و هه لگه را □ مه وه و
سه یریکی گهنم کرد که به و چاوه پر له ترسانه ی دهقه یه ک سه یری من و دهقه یه ک
سه یری کامیاری ده کرد! وه ها منی به دوو دهستی گرتبوو ئه ت وت دزی گرتوو!
کامیار گهنم گیان واز له و قۆله ی بهینه! دهی ئه وه برینداره!
ئاماژه م بۆ کرد که وازی لئ بیتهی هر چند که گهنم گوینی له و قسانه نه بوو! یانی
هر له دنیا یه کی تر دا بوو!

هه رچۆنیک بوو ئه وه نده ی به سه ر چوو که جگهره که مان ته واو بوو. دهسته کانی
گهنمیش شل بوو، وا دیار بوو کاریگه ری له سه ری بووه! له رزینی دهسته کانی ورده
ورده نه ماو وازی له قۆل و چاکه ته که م هینا و هه ناسه یه کی قۆلم هه لکینشا و سه یریکی
قۆلم کرد. دیسان خوین له برینه که م هاتبوو ده ره وه و له فافه که پیس بیوو! تازه نه توت
گهنم ناگای به خۆیدا هاتبوو وه! سه یریکی دهستی کرد که هر خوین بوو و دیسان

دهستی کرد به گریان!

کامیار با سهیریکی برینه که ت بکه م! ده بی ته قه له کانی کرایته وه!

- نه، هیچ نییه! چهند دهسمالیکم بدهرئ! دهستی هر خوینه!

کامیار چهند دهسمالیکی له پیش ئوتومبیله که دا دهرهینا و پتیدام منیش دهستی گهنم

گرت و دهستم به پاک کردنه وهی خوینی ناو دهستی کرد و ورده ورده پیم وت:

- ئاخر بۆچی خهریکی خۆت له ناو ده بهی؟ هئمن به ئه زیزم! هیچ نه بووه به خوا!

کامیار بروانه گهنم گیان، نه گهر تو ئاوا بکهی، هیچ دهستکه وتینکت نابئ! هیچ که سیش

گویت لیناگری! ده بی خۆت راگری!

به دهسمالیک، فرمیسکه کانیم له سهر گۆنای سهری، هه لگه رایه وه و سهیریکی من و

پاشان کامیاریشی کرد و وتی:

- به دهست خۆم نییه به خوا! کتوپر وام لیدئ!

کامیار خۆ ئیستا ئارامی؟

- ئا، ته نیا نه ختیرم له وه بدهرئ بیخۆمه وه.

قوتوه که م له سهر کورسییه که هه لگرت و پیم دا! نه ختیرئ خوارده وه و کامیاریش

چکلتینکی پیدئا و وتی:

- ئیستا نه هئیلی ئوتومبیله که ئیش پتیکه م؟

گهنم ده ته وئ بۆ کوئ برۆی؟

کامیار ماله وه!

زهرده خه نه یه کی کرد و وتی: کام مال؟

کامیار مالی خۆمان ئیتر! مالی من، مالی تو، مالی سامان! قسه کانمت له بیر چوه وه؟

هه لگه رایه وه و ئوتومبیله که ی ئیش پتیکرد و ریکه وتین و چهند دهقیقه دوا ی نه وه

له بهر دهرگای گه راجه که دا راوهستا و هر که ویستی دابه زئ مهش سهفر دهرگای

گه راجه که ی کرده وه و له کاتیکدا خه م و خهفت له پوخساریدا دیار بوو، هاته پیشه وه

و سهلامی کرد و سهیریکی ناو ئوتومبیله که ی کرد و کاتئ که سهیری کرد گهنم

له ئوتومبیله که دایه خیرا دهستی بهرز کرده وه بۆ ئاسمان و وتی: لیت به زیاد بی خوایه!

کامیار چی بووه مهش سهفر؟

مهش سهفر ئاغا بۆچی ته له فونه که تان داخستوه؟ گیانی دهرچوو ئه م پیره پیاوه!

کامیار پیره پیاو کتیه؟

مهش سه‌فهر باوه‌گوره ده‌لیم!
کامیار خۇ ئەو هه‌موو کات ده‌لئى سى و یه‌ک دوو سال زیاترم نییه!
مهش سه‌فهر ئى...! پېتم پامه‌بویره تاقه‌تم نییه!

کامیار خېلى باخ له‌کوین؟
مهش سه‌فهر له‌بهر مالى خانمى بچوو‌کدا کو بونه‌ته‌وه و هه‌ر کام ته‌له‌فونیکیان به
ده‌سته‌وه‌یه و خه‌ریکن ته‌له‌فونتان بو ده‌که‌ن!
کامیار ها مهش سه‌فهر! حوشترت دیوه نه‌دیوه! من و سامان به ته‌نیا هاتوینه‌ته‌وه!
تینگه‌شتى؟

مهش سه‌فهر یانى به‌وانیتر نه‌لیم که گه‌نمتان هیناوه‌ته‌وه بو ماله‌وه؟
کامیار ئافه‌رم!

مهش سه‌فهر به‌لام ناتوانم درو له‌گه‌ل باوه‌گوره‌دا بکه‌م!
کامیار خۇمان خه‌ریکین ده‌رۆین بو ئەوئى. جارئ تو هېچ به‌کس مه‌لئى! برۆ ئەولا
بزانم!

ریکه‌وت و پۆشتینه گاراجه‌که و دابه‌زین.

کامیار سامان! به‌ئه‌سپایى به‌شێوه‌یه‌ک که که‌س نه‌زانئى گه‌نم ببه‌ بو مالى باوه‌گوره.
کتوپر گه‌نم قولى من و ده‌ستى کامیاری گرت و وتی:

- من ته‌نیا بروام به‌ ئیوه هه‌یه! ته‌نیاش له‌بهر ئیوه بو ئیره گه‌رامه‌ته‌وه!
کامیار زۆر سوپاس که بروات به‌ ئیمه‌ کرد، به‌لام تو گیانى هه‌ر که‌س که خۆشت
ده‌وئى واز له‌قولى ئەو داماو هه‌ینه! له‌ت و په‌تت کرد ئەوه‌نده چنگت له‌قولى گیر کرد!
کتوپر گه‌نم به‌ ناگا هاته‌وه که دیسان قوله‌بیرینداره‌که‌مى گرتووه! خیرا به‌ریدا و
وتی:

- ببوره، ببوره!

- هېچ نیه! قه‌یناکا! ئیستا تو ته‌نیا خیرا وهره تاکو که‌س نه‌یزانیوه که ئیمه هاتوینه‌ته‌وه!
کامیار خیرا برۆن! هه‌ر له‌ده‌رگای دواوه‌ی گه‌راجه‌که‌وه برۆن، له‌به‌ینى شمشاده‌کانه‌وه

برۆن بو مالى باوه‌گوره! که‌س چاوى لیتان نییه!

ده‌ستى گه‌نم گرت و له‌ده‌رگای دواوه‌ی گاراجه‌که پۆشتینه ده‌ره‌وه بو ناو باخه‌که
و له‌به‌ینى شمشاده‌کانه‌وه، که وه‌کو پیره‌ویک بوو پۆشتین بو مالى باوه‌گوره و
له‌قادرمه‌کان سه‌رکه‌وتین و هیواش چند ته‌قه‌م له‌ده‌رگا دا و پۆشتینه زووره‌وه! هه‌ر

که باوهگوره چاوی به ئیمه کهوت رایکرده پیتشهوه و گهنمی گرته باوهش و دهستیکرد
 به گریان! تا ئه و کاته گریانی باوهگوره ورم چاو پینه کهوتبوو! گهنمیش دهستی کرد به
 گریان! قۆره قۆره دهگریا! دامابووم چیبکه م! ههروا یه کتریان گرتبووه باوهش و دهگریان!
 له مال پامکرده دهرهوه و لهسه ر ستاره کهوه، کامیارم بانگکرد که خه ریکبوو
 دهرۆشت بۆ مالی پوری و ئهوان و ئاماژهم پێ کرد که خیزا بیت! له نیوهی بیدا، رایکرد
 بۆ لای من و هه ر که گهشت وتم:

- خه ریکی بۆ کوئی دهرۆی؟

کامیار دهرۆم نهختی ئه و کچه پوورانهم دلنه وایی بکه م!

- سهیره تۆ چه ند مروفینکی سهیری! ئیستا که گهنم وای لیهاتوه کاتی ئه م شتانه یه؟

کامیار دهی ئه مه کچه پوورمه، ئه وانیش کچه پوورمن! خۆ نابێ جیاوازیان بێ!

- وه ره ژووره وه بزانه چ باسه! ههردووکیان ههروا خه ریکن دهگرین!

کامیار برۆین بزانه!

ههردووکیان برۆشتینه ماله وه و هه ر که کامیار باوهگوره و گهنمی چاو پینکهوت

که خه ریکن دهگرین، به توره ییه وه پینی وتن:

- باشه، باشه! ئه وه چی دهکه ن؟ برۆن له سووچیکدا دانیشن بزانه!

باوهگوره هه ر که چاوی به کامیار کهوت وتی:

- له کوئی بوون تا ئیستا؟ دلم هه زار ختوره ی کرد!

کامیار ئه وهش له جیاتی دهست خۆشیته، حاجی مه مسادق خان؟ باوکیان دهرهات

تا ئه و کچه مان هیناوه ته وه ئیره!

باوهگوره که دهستی تۆ چۆنه کوره؟

- باشه باوهگوره!

باوهگوره که: دهرگا که قه پات بکه ن و وه رنه ژووره وه. خۆ هیچتان به هیچ کهس

نه وتووه؟

کامیار نه، به مهش سه فه ریشم وتوه هیچ به کهس نه لیت!

باوهگوره که باشتان کرد. وه رن دانیشن.

هه موومان برۆشتین و دانیشترین و کامیار چای بۆ تیکردین و یه کی پیه یه کی خسته
 به رده ممان و وتی:

- بیخۆ پوورزاگیان، ئه م چایه به ر هه ر که سنی ناکه وئ!

گه نم کاميار داوات لئده كه م ئيتر به من مه لئ پوورزا!

باوه گوره بۇچى گيانه كه م؟

گه نم بۇ ئوهى كه من پوورزاي ئه مانه نيم! كچه زاي ئئوه يش نيم! هر هيج كه س

نيم! كچينكى فرئيدراوم! ده زانن فرئيدراو يانى چى؟

باوه گوره ئه م قسانه چييه ده يكهى؟ به خوا. . .

گه نم تو خوا ئيتر مه پيوشه! ئيتر كه س نه زانن، خو ئئوه ده زانن! يانى ئئوه باشر

له هر كه سى ده زانن! ئه مانه به بئ پرسى ئئوه، ئاويش ناخونه وه! كه وايه ئئوه باشر

له هموويان ئه م باسه تان ده زانى!

باوه گوره لئوى گه ست و سه رى داخست!

كاميار تو خوا بيده نگ به گه نم گيان. به سه رچاو، ئيتر پئت ناليم پوورزا! ته نيا ئنستا

كه هئمنى، پئمان بلئ كه چيت به سه ر هات! تو ئه م باسه ت له كوئى زانى!

گه نم پالئكى دايه وه و چاوه كانى نووقاند و هيجى نه وت.

- بروانه گه نم گيان، ئه گه ر پئمان نه لئى خو كئشه كه چاره سه ر ناكري!

كتوپر قيراندى به سه رمدا و وتى:

- چ كئشه يه ك برياره چاره سه ر بكري؟ ئئوه ده تانه وئى چى چاره سه ر بكه ن؟ ئه مه

ئيتر هيج نيه كه بكري به پاره و ده سه لات و واسته گه رى باوه گوره چاره سه ر بكري!

كاميار تو ته نيا بلئ كه چون به شتىكى ئاوات زانى! تورپه ش مه به!

- هر له وانه يه كه همووى درق بئى گه نم!

گه نم تكات لئده كه م سامان ئه وه نده دلنه وايى كه رانه م مه كه!

- ناخر له وانه يه تو هه له. . .

گه نم واز بيته سامان! كه ر خو تيت!

- باشه، من كه رم! به لام نابئى ئيمه بزائين چى رويداوه؟

گه نم دهمت داخه ئيتر! ئه مهى وت بيده نگ بووم كه كاميار پيال چاكه ي خسته سه ر

ژير پيال كهى و وتى:

- گه نم خانم، هر هيج نه بئى ريزئى له قولئى بريندارى بگه ر!

گه نم توش دهمت داخه...

كاميار له وهى كه من و سامان لال بين قسه يه ك نيه! باشه، لال ده بين! به لام نه گه ر

ئنستا دوو سئى سه عاته به دواى ئئوه داين و هر چييه كت وت () كرد هر ئيشيكت

کرد هیچمان نهوت، تهنیا له‌بەر یارمه‌تی تویه! ئیتر خۆ بریار نییه هرچی له‌دهمت دیته دهر پتی بارمان بکه‌ی! به‌لای ناموباره‌کیه‌وه تو کچیکی خوینده‌واری نه‌م ولاته‌ی! نه‌گهر توش چاوه‌کانت بنوقیننی و ده‌مت بکه‌یته‌وه چ جیاوازییه‌ک له‌نیوان تو و که‌سینکی نه‌خوینده‌واردا هه‌یه و ههر هیچ نه‌بی دوو که‌س بۆ خۆت به‌په‌له‌وه!

ههر که کامیار نه‌مه‌ی وت، کتوپر ده‌ستی کرد به‌گریان و هه‌روا ده‌گریا وتی:
 - من له‌چی ده‌ترسیننی؟ له‌ته‌نیایی؟ له‌بیکه‌سی؟ وا ده‌زانی ئیستا خه‌ریکی یارمه‌تیم ده‌ده‌ی و ده‌توانی گویه‌کم بۆ بکه‌ی؟ واده‌زانی که‌وا ئیستا ئیوه‌م بۆ خۆم راگرتوه‌ پشتم گهرمه و تهنیا نیم! داماو من ئیستا له‌بیکه‌س بیکه‌سترم! ئیوه بۆ من بینگانه‌ن! خۆ من ئیوه به‌خۆم نازانم! هه‌سته برۆ ونه‌ به‌مال! که‌وای لیها‌ت ههر خۆم ده‌رۆم!
 نه‌مه‌ی وت و هه‌ستا بروات، خه‌را هه‌موومان به‌سه‌ریدا دابارین و گرتمان و کامیار وتی:

- بابه ئیمه گومان خوارد! هه‌له‌مان کرد به‌خوا! ههر که‌وایه من و سامان تکات لی ده‌که‌ین که شهرم بخه‌یته لاوه‌و نه‌ختی ئاسایتر له‌که‌لمان بدوئ! چیه وه‌کو نه‌و که‌سانه‌ی که تازه به‌یه‌ک گه‌یشتون وشک قسه ده‌که‌ی؟ حه‌مال و نه‌فام و بۆگه‌ن چیه؟ نه‌مانه‌مان که پین ده‌لنی واهه‌ست ده‌که‌ین که به‌یه‌که‌وه نامۆین! شتی به‌دایکمان بلئ؟ شتی به‌خوشکه‌کانمان بلئ! به‌باوکمان دووان سیانی بلئ! به‌کورتی شتی بکه که پاک و پیس ده‌رچین و هه‌ست به‌غهریبی نه‌که‌ین!

کتوپر هه‌یمن بوویه‌وه‌و دیسان پالیدیاه‌وه به‌پشتییه‌که‌وه‌و ده‌ستی گرت به‌رده‌می و تهنیا ده‌گریا. ئیمه‌یش وازمان لیه‌ینا و لی دوورکه‌وتینه‌وه و هه‌یشتمان نه‌ختی بگری تاوه‌کو نارامتر ببینه‌وه.

که نه‌ختی تیپه‌ری، له‌گیرفانی پانتۆله‌که‌یدا وه‌ره‌قه‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و فریئیدیاه‌ سه‌ر عه‌رز! من و کامیار و باوه‌گه‌وره سه‌یرینکی یه‌کتریمان کرد و من ویستم وه‌ره‌قه‌که هه‌لبگرم، کامیار نامازه‌ی پیکردم که دانیشم و ده‌ستی بۆ نه‌به‌م.
 دوو سن ده‌قه‌ی پینه‌چوو هه‌تا‌کو گه‌نم خۆی هاته‌ قسه و وتی:

- دوینئ شه‌و که له‌سامان جیا بوومه‌وه، تا‌قه‌تی نه‌وه‌م نه‌بوو بکه‌ریمه‌وه بۆ ماله‌وه!
 ههر بۆیه‌ رۆشتم بۆ ناو باخه‌که بۆ پیاسه‌کردن. نازانم چه‌نده‌ی پینچوو. دوایی رۆشتم بۆ ماله‌وه‌مان و له‌سه‌ر قادرمه‌کانی به‌ر ماله‌وه‌دا دانیشتم. نیو سه‌عاتیکیش له‌وئ بووم. جا رۆشتمه‌ ژووره‌وه.

تاوی بیدهنگ بوو پاشان وتی:
- نه وان له ژووری خویاندا بوون.

پاره گوره: نه وان کین؟

کامیار به دایک و باوکی دهلی نه وان! ناوی تازهی لیتاوان!

گه نم ناوړینکی له کامیار دایه وه و سهیرینکی کرد که خیرا کامیار وتی:

- گه نم گیان تو خوت هیلاک مه که! نیستا خوم دهیلیم! حمال گالته مه که باشه؟

گه نم سهیرینکی داخست و دواي نه وه وتی:

- کاتی پوښتمه ژووره وه سهیرم کرد نه م ودره قهیه له ژووره که دا که وتووه. سه رتا

وامزانی سامان په یامینی شتینکی بق دانوم. کاتی هلمگرت و خویندمه وه، هر له ریوه

ژووره که به دهوری سه رمداسووپایه وه! بورامه وه و له ناوه پراستی ژووره که مدا که وتم

به عرزا! نازانم چندهی پیچوو، که نه ختی باشتو بووم، ویستم ودره قه که بدرینم،

به لام نه متوانی! حزم نه ده کرد بروا به و شتانه بکه که له ناویدا نووسرا بوو به لام

نمده توانی وازی لیتینم! هه ستام و دیسان خویندمه وه. جا به هیواشی له ژووره که

پوښتمه دهره وه و پوښتمه سه ر تاکه که ی...!

دیسان نه ختی بیدهنگ بوو دواي نه وه وتی:

- پوښتمه سه ر تاکه که ی نه و! دهمزانی که جانتایه کی هه یه، هه موو ودره قه و تاپو و

شته گرنگه کانی ده خاته نه وئ. پوښتمه سه ر تاکه که ی و جانتا که یم دهره یتا و کردمه وه.

یه که یه که ودره قه کانیم دهره یتا، چاوم که وت به زهر فیکي کونه که به تیپ و دزو

پیچرابوو! که کردمه وه نه و ودره قه یه م دوزییه وه! نیتر نه وه لای نازانم چی بوو! وا بزانه

هر له وئ دانیش تووم قیراندومه!

که نه مانه ی وت، بیدهنگ بوو. کامیار به نه سپایی ودره قه که ی هلمگرت و سهیرینکی

کرد و کتوپر له جینگه ی خوی هه ستا و پوښت بق لای دهرگا که! منیش هر چند په شوکا

بووم، به په له هه ستام و پوښتم به دوايدا کتوپر وه کو پزیسک هه لبه زی و هاته وه بز

لای نیمه! دوو هه نگاوی هه له یتا هه لخلیسکا و که وت به عرزا و دیسان له جینگه ی

خوی هه ستا و پیمان گه شته وه و چنگی کرد به چاکه ته که ی من و کامیاردا و هه روا که

هه ناسه ی سوار بوو به په له په ل وتی:

- مه پون! مه پون! مه پون!

- بق کوئ دهری کامیار؟ چی بوه؟

کامیار گهنم گیان، تو برو بق لای باوه گه وره هه تاکو ئیمه ده گه پرنینه وه.
گهنم که دیسان تیک چووبوه وه تونتر ئیمه ی گرت و به گریان و هاوار و قیره وتی:
- نامه وئی! نامه وئی!

- باشه دهی! باشه دهی گهنم! ناروین! نارامبه!
دیسان دهستی به لهرزین کرد! وهها هه ناسه ی سوار بووبوو و ده لهرزی که
باوه گه وره ترسا و رایکرد بق لای گهنم و باوه شی پیا کرد، به لام گهنم لایشی لی
نه کرده وه و ته نیا من و کامیاری گرتبوو!

باوه گه وره شتی بکه ن! ته له فون بکه ن بق دوکتوری شتی بیت! هاکا دلی وه ستا!
کامیار مه ترسن! هیچ نییه! ئه مه تا ئیستا دوو سی جار وای لینه اتوه!
باوه گه وره ئه ی چییکه یین؟

کامیار له و شوشه ده رمانه بیانیه که له دۆلابه که دایه ده بی دوو که وچکی یین بدهیت
بیخواته وه هه تاکو نارام بیت!

باوه گه وره سه یریکی کامیاری کرد و جا وه ک خوی شتیک تیگه یشتی، رایکرد بق
لای دۆلابینک و له بنه که یدا قوتویه کی ده رهینا و پیاله یه کی هه لگرت و هاته وه بق لای ئیمه
و هر که ویستی بیکاته ناو پیاله که کامیار قوتوه که ی له ده ست سه ند و وتی: عه زیت
مه کیشه حاجی مه مسادق! ئه مه به قوتوو ده خواته وه!

جا قوتوه که ی گرت به رده می گهنم ئه ویش هه روا چاکه ته که ی ئیمه ی به چنگ
گرتبوو، دوو قومی لیخوارده وه!

کامیار باوه گه وره، هر هیچ نه بی شتی بیته که دوا ی ئه وه بیکاته ده می!
باوه گه وره رایکرد و پوشت له دۆلابه که یدا، هه ندی نوکی برژاوو و تووی وشکی
هینا و به دهستی خوی کردییه ده می گهنم!

دیسان هه موومان گه راینه وه سه ر جینگه ی خۆمان یانی گهنم نه یده هیشته له جینگه ی
خۆمان جوله بکه یین! برۆای به هیچ که سی نه ما بوو ته نیا له ئیمه دلنیا بوو! به چاره پر
له ترسه کانیه وه ده قه یه ک سه یری منی ده کرد و ده قه یه ک سه یری کامیار! رینک وه کو
ئه وه که یه کن دوو دزی کرتین، ئه ویش من و کامیاری گرتبوو نه یده هیشته بق هیچ کو ی
برۆین! ئیمه ش بیده نگ دانیشتبووین و ئه ویش له نیوانماندا! ده ستیکی به چاکه ته که ی
منه وه بوو ئه و ده سه ته که ی به چاکه ته که ی کامیاره وه! باوه گه وره ش له و لاتر دانیشتبوو
و بیده نگ سه یری دیمه نه که ی ده کرد! بنیاده م گریان ی ده مات! کچی که چند سه عات

له وړپېش، کچنکی شوخ و شاد و تهنډروست بو، نه م چاند سه عانه دا چرن بيا چوو
برو! کچی که له وانه يه هر نه م به يانیه وه کو من عاشق بوو بی!
ده ده قهیه ک رابوورد هه تا کوو نه ختی با شتر بوو و ده سته کانی له جاکه ته که ی نیمه
کرده وه و پالی دایه وه به پشتییه که وه. کامیار به هیواشی به باوه گه وره ی وت:
- حاجی مه مسادق دیاز پامی شتیکت له مال هوه هیه؟
باره گه وره نا، یانی پنی بدهین بیخوا؟
کامیار نا.

باره گه وره- وا با شتر نییه بوه ستین تا به یانی، دوکتوری شتی...
کامیار نه مه ده بی نیستا بخه وی ئیوه نه و حه به م بده نی، حه قت نه بی.
باره گه وره هه ستا و رو شته سهر دولا به که ی و تا وی دوا ی نه وه به ده نکی حه ب و
پرداخنی ناوه وه هاته وه و به کامیاری وت:
- ده میلیمه! له تی بکه یین؟
کامیار نه بابا! وه ها باشه.

باره گه وره سه ریکی راوه شانند و رو شته به رده می گه نم و ویستی حه به که بخاته
ده می، گه نم کتوپر سه ری لا برد و به تور په ییه وه وتی:- نه مه چییه؟
کامیار هیچ نییه گه نم گیان، حه به، نارامت ده کاته وه!

حبه که م له باوه گه وره وه رگرت و برده مه به رده می، سه ریکی چاوه کانی کردم و
پاشان ده می کرده وه و منیش خسته مه سهر زمانی و په رداخه ناوه که م پیتدا. خواردی و
دیسان پالی دایه وه به پشتییه که وه و چاوه کانی نوقاند. ئیتر نیمه ش به یه که وه هیچمان
نوت. هر کاممان خه یالمان لای خو مان بوو. من حه زم ده کرد زووتر گه نم خه وی
لیکه وی تا کو بتوانم له گه ل کامیار قسه بکه م و بزانه شکی له کتییه؟ کتوپر له جتی خوی
هستا و ده بیوست بپرواته دهره وه! ده مزانی هه ندی شتی زانیوه! لام کرده وه و سه ریکی
باره گه وره م کرد. نه ویش خه ریکبوو سه ریکی کامیاری ده کرد. و بزانه نه ویش هر له و
خیه الدا بوو. نه ویش حه زی ده کرد بزانی که کام بنیاده می بپره حم نه م وه ره قه یه ی
فریادته ژوره که ی گه نم! ناخر کئی دلی هاتوه له گه ل کچنکی ناوا جواندا ناوا مامه له
بکات! هه لکه رامه وه و سه ریکی رو خساری گه نم کرد. به راستی نه و کچه حه یفه!
تا کوو پیش نه م بوودا وه چونم بیر ده کرده وه! چه ند خو شحالی بووم! نه و چه ند ده قه یه که
له جیکه که مدا را کشا بووم و بیرم ده کرده وه. خه ریکبووم پلانم بق دا هاتوومان داده پرشت.

ده مويست به کاميار بلنم که به دايک و باوکم بلن که نه گهر بکري برونه خوازيتني گهنم!
 له خه يالمدا خوم به جلي زاواييه وه ده بيني و نه ويشم به جلي بووکيتيه وه! چه ندیش لني
 ده هات که بيته بووک! چه نده به جلي بووکيتيه وه جوان ده بوو! حه يفا! حه يفا! ناخر
 کام بيته رهف نيشيني ناوا بؤگه ني کرده؟ ناخر بؤچی؟ نه م کچه خوقه د نازاري به
 که س نه گه ياندووه! خوقه هر حه قی به سهر که سه وه نه بوو! يانی کن له گه ليدا نه وه نده
 دووژمن بووه که ناماده بووه له گه ل ژيان و هه ست و بؤچی نه م کچه دا ياری بکات؟ چ
 سوو دينکی له م بووداوه بينيوه؟ ههر بؤچی ده بين گهنم کچه پوورم نه بين؟ يانی خويان
 منداليان نه ده بوو؟ له و وه ره قه يه دا چی نووسرابوو؟ خه تي کن بوو؟
 نه وه نده نه م بووداوه کتوپر بوو کات بؤ بير کرده وه له م شتانه نه ره خسابوو. ئیستا
 هه موو نه و پرسيارانه به جاري هيرشيان هيتابوو هه ميشکم!

کاميار سامان! سامان!

چاوه کانم کرده وه.

کاميار نوستووی؟

- چی بووه؟

کاميار س س س! هه سته!

ناورم دايه وه و سه يريکی گهنم کرد! نارام نووست بوو. به سته زمانه ژير چاوه کانی
 شين ببويه وه!

- نووستووه؟

کاميار نا، هه سته ئيترا!

- جاري با گهنم باش بخه ويتين جا!

کاميار نايه وئ! نه مه ئیستا ده ستي لئیده ين، خه به ري ده بيته وه! وازی لئیتنه!

- ده ی پئخه فن شتي بده ين پيايدا! سه رمای ده بين!

کاميار باوه گوره پيايدا ده دا، هه سته برؤين.

هه ستام و له گه ل کامياردا له ژووره وه پؤشتينه ده ره وه، باوه گوره له ده ره وه
 باوه ستابوو. ههر که چاوم پئیکه وت وتم:

- باوه گوره پئخه فيک بدن به گهنمدا، سه رمای ده بين.

سه ريکی باوه شانند و پاشان به کامياری وت:

- ئیستا ده ته وئ چيیکه ی؟

كاميار سهره تا بړون هه واليك به پورې و نه وان بدهين بيتاقت نه بن جا ده گمه
خزمه تي نووسه ري نامه كه يش!

- بڼو تو ده زاني كئ نامه كه ي نووسيوه؟ تو كوا كاغه زه كه ي؟

كاميار وهره قه كه ي پندام، كرده وه، به خه تيكي لار و له ويز نووسرايوو! له ناويدا
ته نيا نووسرا بوو تو مندالنيكي دوزراوه ي! هر نه وه!

هه لگه پامه وه و سه يري كاميارم كرد و وتم:- ناخر كئ نه مه ي نووسيوه؟

كاميار نه تزاني؟

- له كوئوه بزاتم؟

كاميار بوني بكه!

- چي بكه م؟

كاميار بوني پتوه بكه! وهره قه كه بون بكه! بونه كه ي ناناسي؟

وهره قه كه م بون كرد. راستي ده وت! بونتيكي لينوه ده هات به لام زور كه م!

- له وان هه بوني گنم بيت! به لام نه! گنم بونتيكيتر به كار ديتئ! نازانم!

كاميار وهره قه كه ي لينوه رگرم و وتي:

- من خاوه ني نه م بونه ده ناسم! وهره بړون.

پاشان پوو يكرده باوه گوره و وتي:- نه مه چون چيرؤكيكه باوه گوره؟

باوه گوره كتوپر قيراندي به سه رماندا و وتي:

- من نازانم! بړون له خويان بپرسن!

هه ردو كمان سه رمان داخست و له مالي باوه گوره هاتينه دهره وه كه وتي:

- هؤي! بڼو هيچ كوئ نه بړون! خيراش بگه پرينه وه! نه م مناله نه گه ر خه به ري بيته وه

نيوه ي چاو پي نه كه وي زيره ده كات!

كاميار به سهر چاويكي وت و قولي مني گرت كه هاواريكم كرد!

كاميار ئي...! توش به م قولته وه! هر له بهر ده ست و پندايه!

- كاميار! نه مه بوني كنيه؟

كاميار تو وهره هه تاكوو پيت بلئم. خو يشم دنيا نيم!

هه ردو كمان بڼو لاي مالي پورې ري كه وتين. هه روا كه ده رويشتين پيم وت:

- تو شكته له كئ هه يه؟

كاميار وتي: هر نه م چند ساعات له مه وبهره، دواي شه پي كه باوه گوره له گه ل

پوری و نهواندا کردی، ئافهرین هات بۆلام، هاتبوو قسم له گه لدا بکات.

- سه بارهت به چی؟

کامیار باخ! ده بیوست کهرم بکا که برۆمه ریزی نهوان و وا بکم که باره گوره
پازی ببیت باخه که بفرۆشین.

- دهی!

کامیار خه ریکبوو شیرئی لیره و رینویه له وینی بۆ ده وتم!

- که چی بی؟

کامیار دهیوت نه گهر ئهم باخه بفرۆشرئی، پاره ده که ویته دهستی دایکم و ده توانین
چهند ئاپارتمانیکى خوش و فیلا و چی و چی و چی پین بکړین، دواى نه وهیش باسی
ئیمهیش ده که ویت به لایه کدا.

- به لای چی؟

کامیار منیش هر نه وهم لیپرسی که وتی باسی من و تو ئیترا!

- یانی باسی من و تو؟

پاوهستا و سهیریکى منى کرد و وتی:

- سامان، به خوا وهها دهمالم به و قوله تدا که قیردت هه تاکو حوت ته به قى ناسمان

بروات ها!

- بۆچی؟

کامیار ده لیم باسی من و ئافهرین بکه وئ به لایه کدا! نه و جا تو ده لینی باسی من و

تو؟

- دهی ئاخیر دیده که ی تو به شیوهیه ک بوو! وامزانی پلانیکیان بۆ من و تو دارشتوه!

کامیار بابه ئهم قسانه چیه دهیکه ی؟ نیستا هه مووان وا دهزانن له نیوان من و تو دا

دهنگ و باسیک ههیه!

- ئاخیر تو نه وهنده من و تو، من تو مه که! دین دهمانگرن و بهرد بارانمان دهکن ها!

- ئی...! ده برۆ تویش!

رۆشتین.

کامیار نا ئیترا! دهیوت نه گهر بفرۆشرئی، باسی من و تویش ده بریتته وه.

- بروانه! دیسان هر به و شیوهیه وتته وه!

کامیار چی؟

- وٽت باسی من و تو ڀوون دهبيتوه!

ديسان ڀاوهستا و وتی: ڀروانه سامان گيان، نهگر خه يالی شتيکت ڀو من هه يه،
ڀيت ڀلیم هه مووی خه يالی خاوه؟ من له وانه نیم که له سووچيکی هر باخدا، له ناو
درهخته کاندایه کن توشم ڀيت، ڀشله ژیم و خیرا خوم فری بدهمه باوهشی! خه ریکم ڀيت
دهلیم که خه يالی ڀن هو نه که ی!

- ده ڀرځ کامیار! نیستا که ی کاتی گالته یه؟

کامیار نیستا نه گر له ناو نه م هه موو کچه دا منت به رچاو که وتووه، هر هیچ نه ڀن
سه رته تا به خوم ڀلن که تا زووه قورپی بکه ڀن به سه ری خوماندا!

- هر ناگرئ له گهل تودا قسه بگرئ! وهره ڀرؤین!

کامیار باشه مه توری!

- خیرا ڀیلن وا گه یشتین!

کامیار ڀروانه! نیستا ده مه وی قسه کانی ٿافه رینت ڀو ڀلیمه وه! نه گر له ناویدا و تم
من و تو، مه به ستم له تو، تو نیه ها! یانی باسی من و تو له م بهینه دا ڀوون نایته وه،
که نایته وه! له ڀر چهند هو! سه رته تا له ڀر نه وه که من هیتشتا ته مه نیکم نییه و ده م
هیتشتا ڀونی شیری لیدئ، دوا ی نه وه یش من ڀقم له ڀیاوی شل و شه ویلی وه کو تویه!
ڀیاویک که من حزم لییه ده ڀن نه ختن حیز و ڀن حه یا ڀن! تیگه یشتی یان نه؟ که وایه
نه گر له قسه کاندایه م من و تو، دلٿ خوش ته ڀن و نه و ددانه خاوه ن مردوانه یشت ڀو
جهسته و له شی من مه ساوه. . . . !

- کامیار نیستا گنم به خه ڀر ده بیتوه ها! تو خوا خیرا ڀیلن.

کامیار هیچ باه، ڀنی و تم که نه گر ڀرؤمه خواز ڀینی، شووم ڀنده کا!

- هر وا ڀنک ڀنی وتی؟

کامیار نه! ڀنک نه یوت، به لام مه به سستی نه مه بوو.

- ناخر ڀنک چی وت؟

کامیار ده ی وت دایک و باوکی چاوه ڀروانن که باخه که بکه وی به لایه کدا و جا

دهستی نیمه بخنه ناو دهستی به کتری!

هر ناگام له خوم نه بوو! ڀن ناگا و تم: دهستی نیمه؟

کامیار ڀیشه رهی ڀه زیل، منت هیناوه ڀو نه م تاریکیه له ژیر نه م دره ختانه دا و هر

نه م قسانم ڀنده لنی که ڀمورؤینی؟ نیستا ده قیرنیم تا هه موو خه لکی نه م گه ڀه که

دابارن به سهرتا و پارچه پارچه بکهن!

- ئى. . ! کاميار داپزه! دهنگت دهرواته نه ولاره!

کاميار بئته پيشهوه دهقيرينم!

پنکه نين گرتبوومى! رۇشتبوه پشت درهختىک و وهک کچه ئاوارهکان دهنگى ناسک
کردبوويهوه و هر ههليت و پهليتى دهوت.

- کاميار! به گيانى تو عهيه! ئىستا دهنگت دهبيستن!

کاميار دلنيا به پيش نهوهى دهستت به من بگات خۆم کووشتوه!

- به راستى بيتامى کاميار! من رۇشتم!

کاميار قور به سهر شل و شهوتليت کهن! کاتى من نه قسانه دهکهه، تو نابى

بترسى و پراکهى! دهبن بئته پيشهوه!

- بئمه پيشهوه که بقيرينى؟

کاميار کهره، من به درو دهلیم که دهمهوى بقيرينم! دلنيا به هر ههنگاو که تو بئته

پيشهوه، دهنگى منيش نزم دهبيتهوه!

- تو ئاخري بهم گالتانهتهوه تووشى به لايه کمان دهکهى! من رۇشتم!

کاميار نه گهر بروى دهقيرينم!

- جا بو ناقيرينى! هر گوپهکت پئخوشه بيخو!

کاميار کهره مهرو! شهوى بهم خوشيه، مانگى بهم جوانيه، درهخت بهم گوره بيه،

به هارى بهم دلرقتنيه! هر هيچ نه بن وهره قليمىكى هيندى دروست بکهين!

- وهره بروين درهنگه! ئىستا گهنم به خهبر دهبيتهوه ها! بهس نيه باوه گوره

رايسپاردوه!

له پشت درهخته کهوه هاته دهر و وتى: ئاخىر من هرچى خهريکم قسهکانى ئافه رين

دهگيرمهوه، تو دهبيتهوه سهر من و خوت!

- ئاخىر تو باش قسه ناکهى، منيش خو هزرىكى باشم لانه ماوه!

کاميار باب به ديوت که باوک و دايكى دهيانهوى ئافه رين بدهن به من و دلنارام به

تو! ئىستا تيگه يشتى؟

- تو گيانى من به راسته؟

کاميار نا به گيانى تو!

- نه و کاته تو چيت کرد؟

کامیار هیج، له دهستی هه لهاتم و رامکرد و له پشت درهختیک و گورانی ئی چیکی
دانام بۆ وتوه!

- ئی بیتام مه به! بلی چیت بی وت!

کامیار ناوی پاکیم پشت به دهستیدا! پیم وت که سامان عاشقی گه نم بووه و منیش
به ته مای ژن هینان نیم!
- هه روا پیک پیت وت؟

کامیار هه روا نه! خو تو دهمناسی! هیچکات دلی ئافرهت له خووم نارهنجینم! سه بارت
به تو و گه نم، هه روا پیم وت به لام سه بارهت به خووم، به دهست هینامه پینش و به بی
بردمه دواوه وه!
- ملت شکی کامیار!

کامیار ئاخر من چیم دهزانی ئەم کچه تیوه ئاگای له م نهینیه هه به؟ من هه ر بیریشم
نه ده کرده وه که گه نم منالی پووری ئەوان نییه!

- ئینستا وهره خیرا برۆین و بگه رینه وه، هاکا مه لسا ها!

هه ردوو کمان ریکه وتین و رۆشتین بۆ لای مالی پووری ئەوان، نهختی رۆشتین.
له دووره وه گلۆبه کانیاں دهرکه وت. هه موو له بهر مالی پوریدا کۆ ببونه وه و قسه یان
ده کرد. باوک و دایکی من و کامیار و خوشکه کانی و ئەو پووره که م و کاک عه باس
و ئافهرین و دلنارام! به کورتی هه موو له وێ بون. هه روا که له بهینی درهخته کانه وه
ده رۆشتینه پیتشه وه، کتوپر کاملیا چاوی که وت پیمان. هه ر که ئیمه ی چاو پیکه وت
قیژاندی و هاواری کرد و رایکرد بۆ لای ئیمه و هه ر که گه یشت وتی: کاکه...! گه نم کوا؟
کامیار ها له ناش! خه ریکه ده بی به ئارد!

کاملیا تو خوا کاکه له کوئیه؟

کامیار به راستمه! ورده ورده خه ریکه ده بیته ئارد!

هه موو له دهوری ئیمه کۆبونه وه ته نیا چاویان له ده می ئیمه بوو! کامیار رۆشت بۆ
لای مالی پووری ئەوان و له سه ر کوورسییه کدا دانیشت، چاوه کانی پووری بچووکه که م
له گریاندا، ئاوسابوو و ببوه گۆمی خوین!

میردی پورم هیج بارودۆخی باش نه بوو! له په سا ده گریا و جارێ ده گریا و دوو جار
دهیدا به دم و چاویدا و بیتهنگ ده بوو دوو سنی ده قیقه دواي ئەوه دیسان هه ر وای
ده کرده وه.

کامیار بیده‌نگ سه‌یری هه‌مووی ده‌کرد. هیچی نه‌ده‌وت. ئه‌وانی تر بویری پرسیار کردنیان نه‌بوو. که توزیک تینه‌ری کاک مه‌نوچه‌ر به شینوه‌ی پارانه‌وه به کامیاری وت: - مامه توخوا پیمان بلی ئیستا له‌کوئیه؟ بپروانه! خه‌ریکه دلم ده‌وه‌ستی! دلم خه‌ریکه له‌گه‌رومه‌وه دینه‌ ده‌ره‌وه!

کتوپر ده‌ستی کرد به گریان وتی: پیشه‌م ده‌ره‌ات تا گه‌یاندمه ئه‌م ته‌مه‌نه که‌وای لینیته! خه‌ریکه جه‌رگم ئاوری تی به‌ر ده‌بی!

دیشان کیشای به ناو‌چاوانیدا و بیده‌نگ بوو، ته‌نیا بیده‌نگ شان‌ه‌کانی ده‌جولاند. دیار بوو که خه‌ریکه ده‌گری! ئاو‌رم دایه‌وه و سه‌یری پوریم کرد. هه‌موو پوومه‌تی به نینۆک روشاندبوو! ئه‌لنی کاتی ئیمه‌ی لی نه‌بووین ئه‌وه‌نده گریاوه و له‌خۆی داوه که ئیسته هیز له‌له‌شیدا نه‌ما‌بوو! ویستم ئاماژه بۆ کامیار بکه‌م که پوداوه‌که بلی و توزی بسره‌ون که خۆی ده‌ستی پین کرد و به هینواشی وتی:

- جارئ شوینی باشه! به‌لام ئه‌گه‌ر ئیمه توزی دره‌نگتر بگه‌شتینایه، به دلنیا‌یه‌وه شتیکی له‌خۆی کردبوو! ئیتر هیچ له‌و گه‌نمه دیار نییه! ئیسته ته‌نیا ئارده‌که ماوه! دایکم هینواش هاته لای منه‌وه پاوه‌ستاو سه‌یری قولی کردم! په‌نگی وه‌کو گه‌چی دیواری لینه‌اتبوو! پوومه‌تیم ماچ کرد که کامیار وتی:

- ئه‌گه‌ر سامان له‌کاتی خۆیدا پای نه‌کردایه‌ته پیشه‌وه، ئه‌و چه‌قۆی چینه‌تخانه ئیسته ورگی گه‌نمی هه‌لد‌ریبوو! گیانی گه‌نم ئه‌م مناله پاراستی!

چاوم که‌وت به چاوی باوکم، هه‌ستی شانازی و سه‌ر‌به‌رزیم له‌چاوه‌کانیدا بینی! ده‌ستی دایکم گرت و بردم به‌ره‌و کورسییه‌که و دامنیشانده لای کامیار و خوشم پووشتمه ته‌نیشته کامیار پاوه‌ستام و که خۆی هینایه ئه‌ملاوه و جیگه‌ی منیشی کرده‌وه و وتی:

- ئه‌و که‌سه‌ی شتیکی ئاوی به‌م کچه وتوه، ده‌بی دارزی و شه‌رم له‌خۆی بکات! ئه‌بیته شه‌رم بکات! که‌س له‌ئاست دوژمنه‌که‌شیدا ئیشی وا ناکات! هه‌رچه‌نده ئیتر ئیمه بنیاده‌م نیین! ته‌نیا چه‌ز ده‌که‌م بپوون و چه‌ند چرکه‌یه‌ک ئه‌و کچه ببینن! له‌م چه‌ند سه‌عاته‌دا تیا چووه! وه‌کو شیتی لی هاتووه!

ده‌نگی گریانی می‌ردی پورم به‌رز بویه‌وه! کامیار هه‌لگه‌پایه‌وه و سه‌یری کرد و وتی: - ده‌مه‌وی له‌و که‌سه‌ی که شتیکی ئاوی به‌گه‌نم وتوه پرسیار بکه‌م که له‌م پووداوه، چی ده‌ست که‌وت! چ پقینکی له‌م به‌سته‌زمانه له‌دلیدا بوو که ئاوا توله‌ی کرده‌وه؟! ناخه‌ر

به ئيمهش دهلین تايهفه؟ ئاخړ به ئيمهش دهلین خزم و خویش؟ سه د رحمت له بيگانہ!
 کتوپړ پورم بورايه وه و كهوت! هموو رايان دهكرد بؤ لای و يهكئ دهستیکرد
 به شيلانی شانی، يهكئ دهستی دههينا به دهستيدا و يهكئ ئيمالی به روومه تيدا و
 يهكئيش به زور دهيويست ناوی دهرخوارد بدات! من و کاميار ته نيا سهيرمان دهكرد.
 هرکسئ به قيره وه شتيکی دهوت و شتيکی بؤ دهواندا! يهكئ دهیوت سرکه بينن
 بيخه نه بهر لوتی! يهكئ تر دهی وت ئاو خوړه بينن! يهكئ تر دهی وت گولاو بينن!
 يهكئ تر دهی وت دانه کانی قفل بووه (هه لپيکراوه)! يهكئ دهی وت ترساوه! يهكئ دهی
 وت داخوړپاوه!

به كورتی چاره كينك، بيست دهقيقه يهك ماوهی بوو تا پورئ باستر بوو و دهستیکرد
 به گريان. هيناش هيناش له باوهشی ئه و پوره كهی ترمدا دهگريا كه ميرده كهی وتی:
 - مامه توخوا رحمت بيت! بروانه چيمان ليها توه! تو گيانی دايك و باوكت بلنی
 نئستا له كوئيه.

كاميار به سه رچاو، به لام نئستا نابنی چاوی به هيچ كهس له ئتوه بكهوئ!
 ميردی پورم كه دهگريا وتی: به سه رچاو! به سه رچاو! ته نيا بلنی له كوئيه!
 كاميار- له مال باوه گوره يه، ئيستتهش به هزار دهردی سه ری خه واندمان!
 ميردی پورم ئاخړ چی ليها توه؟ چی دهكرد؟ چی دهوت؟

كاميار هيچ! بووه به شينیکی ته واو! بيچگه له من و سامان بروای به هيچ كهس نييه!
 نايه وئ چاوی به هيچ كهس بكهوئ!

ميردی پورم بهيله من دهقيقه يهك پرؤم بؤ لای!
 كاميار- نابيت! ئتوه ئيتر هيچ! پيتان دهلی منال دزا! به زه حمت هينا و مانه ته وه بؤ
 ئيزه! دهقيقه به دهقيقه حالتهی توره يی ئه يگرئ و تينك ئه چئ! به هر گيان كه نشتی بو
 نارامان كړدووه ته وه تاكو به يانی بييه ين بؤ لای دكتوری دهورن زانبيهك تا به حېب و
 دهرمان نارامی بکاته وه تا دوايی بزانی چی دهبيت! هرچيتان پئ دهلیم ئه لینی تيناگه ن!
 بار و دؤخی زور خراپه! هموو ميشکی تينكچووه! لينگه پين ئيتر! باوكتان دهرهينا! ئه م
 كچه له جوانی خانميدا له م باخدا بين وینه بوو! خه ريکبوو بؤ خوی دهژيا. حقی به سه ر
 كه سه وه نه بوو. کتوپړ دهبيت كه ستيکی شيت ئه و به لايه ی به سه ر بينن!

ديسان هموو بيدهنگ بوون و ته نيا پورم و ناغای مه نوچهری دهگريان. له گريانی
 نه واندا دايکی كاميار دهستی به گريان كړد.

ده ده قيقه يه ك تيپه پري كه كاميار به ناغاي مه نوچه ري وت: ئيستا ئه م به سه ره مان

پاسته؟

ناغاي مه نوچه ري سه ري به رز كرده وه و سه يريني كاميارى كرد و ديسان ده ستي
كرد به گريان دايكي كاميار وتي: منال هر نه وه نيبه كه له خوت بوو بيت! منال نه وه به
كه بنياده م جه رگي كون ده بيت تا گه وره ي ده كات! بنياده م نو مانگ خوي هيلاك ده كات
تا منداليني ده بيت به لام هه تا منداله كه له دايك ده بين، تازه سه ره تاي چه ره سه ري و
سه ختبيه كانيه تي! مندال هه تا بگاته ته مه ني ئيوه، دايك و باوك تيا ده چن! نه ويش له م
ده ور و رزوكاره دا! نه گينا هر پوره مه ني جيش ده يتواني مندالي بيت، منال پي كه وه نان
هيچي ناويت! گرنگ گه وره كردن و دامه زراندي مناله.

كاميار به هر حال هيچ كه س نابي بپوا ته ده ور و به ري مال باوه گه وره، نه گه ر
گه نم چاوي به هر كام له ئيوه بكه وي. له م ماله راده كات! نه و كاته ئيتر خوتان ده بين
بپون به دوايدا! تانيه ئيمه گه ياندومانه. به هر ده ردي سه ري بوو هيتامانه ئيزه و
بيده نگان كردوه نه گه ر شتيكي ليتيت ئيوه خوتان به رپرسيارن.

كاك عه پاس مامه باوه گه وره چييان فهرموو؟

كاميار سه باره ت به چي؟

كاك عه پاس سه باره ت به م پووداوه!

كاميار نه وان! عه رزي حوزورتان بكه م باوه گه وره وه كو شيريكي بريندار وايه!
سويندي خواردوه نه گه ر بزاني ئه م كاره كاري كي بووه هه موو نه و خيزانه له ميرات
بين به ش نه كات! وتي ئاماده يه هه موو سامانه كه ي ناني بين بسيتني و بيذا به سه گ بيخوا
به لام به و كه سه ي كه نه وه ي كردوه قرائتيكيش نه دات! جاري ئيستا هه ستن برونه سه ر
حال و ژيانتان تاكو باوه گه وره له م ناوا ديار نيبه!

كه كاميار نه مه ي وت كاك عه پاس ره نكي به پووه وه نه ما و خيزا وتي:

- كاميار گيان راست ده لن. هه ستن بروين هه موومان پيوستمان به پشووه.

خوشي پيش هه موو كه س خواحافيزي كرد و روست. دواي نه وه پوره گه وره كه م
هه ستا و روست بق لاي دايكي گه نم و زوري بين وت شه و لاي بمينيته وه رازي نه بوو.
نه ويش توزي دلنه واي دايه وه و خواحافيزي كرد و له گه ل نافه رين و دلنارام روستن.
دايكي كاميار هاته لاي پوره بچو كه كه م باوه شي كرت و ماچي كرد و وتي: به خوا نه گه ر
دوو سني رز سه بر بكه ي هه موو شتي باش ده بين! ته نيا توزي دان به جه رگتا بين.

شتی که نه ده بوايه پرووبدات پروويداوه! خراپتري مه که! منيش نه مشه و ديم بولات ته نيا نه بي. بنياده مي ته نيا هاونشيني خه ياله!
پاشان به دايکي منيشي وت:

- نيوهش وهرن. نه مشه و زور قسه هه يه ده بي پيم بلين.

نه مي وت و ژير بالي پوره بچوکه که مي گرت و هه ليساند. دايکيشم پوشت بوق يارمه تي و هه رسيکيان پوشتنه ژووره وه ناغاي مه نوچه ري له گهل باوکم و مامم پوشتن بوق مالي نيمه. ماینه وه من و کاميار و کامليا و که تايون.
که تايون کاکه، گه نم به راستي هي سه ره پييه؟

کاميار سه پريکي که تايوني کرد و پاشان پوشته پيشه وه و دانيشته سه ره عرزه که تا بالاي به قهه بالاي که تايوني لن بيت. پاشان هه ردوو قولی که تايوني گرت به ده سه وه و وتی: تو که کچيکي به م جوانييه، بوقی ده م و دان به م جوانييه و زمانیک به م شپرينيه به م شيوه قسانه پيس ده که ی؟

که تايون ناخر نه مانه ده لين!

کاميار نه وانه گويان خواردا!

که تايون کاکه مندالي سه ره ريگه ياني چي؟

کاميار ياني نه وه ي منداليکي بي گونا هه بهر هه زاران هو نه يتوانيوه بگات به و مافانه ي که تو پتي گه يشتوي!

که تايون چ مافي؟

کاميار- مافي بوني دايک و باوک. ياني دايک و باوکت هي خوتن. به لام نه و مندالي که ده لني دايک و باوکي هي خوي نه بووه! نيستا يان مردووه يان خوشيان نه ويستووه و ياويانه به که سيکي ترا!

که تايون نيستا گه نم چي ليتي؟

کاميار هيچ! وه کو رابردوو! بوق شتي گورپاوه گه نم هه ر نه و گه نم يه که تا نيستا بووه! به يهک وشه قسه ي خورابي خو نابي ژياني که سينک ويران بيت! تينک بچي!

که تايون که وايه هيچي لن نايه ت!

کاميار نه نابي! بروانه نازيزم، وه کو نه وه تو نيستا نه م زري نالتونه جوانه ي کردوته ملت زوريشت هه ز لنيه. نيستا نه گه ر پيت بلين نه م زنجيره، له و شوينه دا که سه ندوته دروست نه کراوه جياوازي بوت هه يه.

که تايون نه!

کاميار بۆچى؟

که تايون دهى حەزم لىيەتى!

کاميار- ئافەرم گرینگ ئەو هيه که بنيادهمهکان يه کتريان خوش بوئ. ئيتير گرنگ نيه کين و له کوينه هاتوون. گرنگ ئەو هيه که بنيادهمهکان بنيادهم بن!

هەر لەم کاتەدا که تايون نيشانى کاميار يدا و وتى:

- بېروانه کاکە! يەکن لەو زرينانهى که زۆرم خوش دەوئ بە پيمه وه به ستومه!

کاميار تو به گۆرى باوکت پينکه نيوى! باوک سەگ هەر له ئيستە وه خوڤريگەرى فير

بووى؟ بېرۆ دايکه نه بزاتم!

که تايون کاکە ئەو له پيدا بيت خو هيچ نابى، تو که ئەو هنده جوانى جوان قسه

دهکەى بۆچى دەمت بهم قسانه پيس دهکەى؟

کاميار بېروانه ئەم مندا له چۆن من کهر دهکات! کامليا خانم، قولاپهى پيتم نيشانه با

بزاتم، تو خر خالت له پيدا نيه؟

کامليا پينکه نى وتى: له ترسى ئيوه نه کاکە!

کاميار سه يريکى کرد و پاشان دەستى منى گرت و ههروا له گەل خویدا ده بيرده

پيشه وه وتى: ئيستا ئەگەر حەزت کرد زرينهک بکهيت به پيته وه، بيکه! ئەم شتانه هوى

خراپى مروڤه کان نيه!

که تو زى لىيان دوور که وتينه وه هه لگه رايه وه و وتى:

- دەستىک بيته به دەم و چاوت! ئاوا که داواکارت بۆ پهيدا نابيت!

که تايون کاکە کامليا هەر ئاواش جوانه!

کاميار ئەرى به لام ميکياج هى ژن و کچه!

کامليا و که تايون يايان له قاقاي پينکه نين و کامياريش دەستى منى پراکيتشا ديسان

هاوارم لى بهرز بويه وه.

کاميار ئوى...! بابە کۆى که ره وه ئەم قۆله بى خواهه نه! هەر لەم ناوه دا که وتوه.

ههروا به يه که وه رۆشتين و وتم:

- چۆنه کتوپر بيرت ئەو هنده تير بويه وه؟

کاميار- ئاخىر به سته زمانه خویندکاره ئيتير! له ترسى منيش دەست به دەم و چاويدا

ناهيئى! به يانى ترس نهکا پرژيم دهگرئ! ئەگينا کچه کانى ئەمرو کچى دوينى نين که به

ترس و لیدان و ئەم شتانه له گه لیاندا هه لسوکهوت بکهیت یانی ئەم شتانه ئیتر به سه ر
چوو! هه ر ئەو کاتانهش زۆر ئیشیکی غه له ت بوو! ژنیش وه ک پیاو مافی ژیا نی هه یه!
چۆن تۆ چه ز ده که ی ئەو جله و ئەو کراسه و ئەو مؤد قژه ت دروست بکهیت ده ی
ئویش هه ر ئەو مافه ی هه یه! تازه نارایشکردن له م دنیا یه ی ئەم پۆدا ئیتر قسه ی تیا
نییه! ئەم زل هیزانه سه رمان به م شتانه قال ده که ن و خویان دنیا یان ماشیوه ته وه!
- به لام ئیشیکی باشت کرد.

کامیار- ئه ویش له لای هاوړیکانی ته ریق ده بیته وه. دوا ی ئه وهش نه جیمی لقیکه
له لقه کانی ئینسان بوون! به م شتانه ئینسان نانه جیم نابی!
- نه، ده لێن پیاو هه سته ی ئەجولئ!

کامیار- سه ره تا پیاو ده بی خوی بو ږاگیرئ به هه ر شتی هه سته ی نه جولئ! دوا ی
ئه وه، پیاو ئه گه ر وه کو تۆ سارد و شل و شه ویل بیت هه موو که چه کان بی میزد ده مینن
خۆ! ناخر ده بیت به شیوه یه ک بیجولئینت که بیت و ژن به یئنی!
- ئیستا خه ریکی بو کوئ ده رۆی؟

کامیار- وه ره و حه قت نه بی. ده زانی بیرم له چی ده کرده وه؟
- له گه نم؟

کامیار- بیجگه ئەو!

- نازانم.

کامیار- خه ریکبووم بیرم ده کرده وه که تا وه کو ئەم چه ند سه له ی ږا بر دوو، کاتی
منال بووین، له بیرمه وه ک چۆن هه ر که س ده یویست جل شوړئ یان مه کینه ی گوشتی
یان هه ر شتی بسینئ هه موو پنیان ده وت هه رچی ده سینئ بسینه، یابانی مه سینئه!
ده زانی بو؟ چونکه شتی یابانی دوو جار کارت پین ده کرد، خراب ده بوو! ئیستا له م
چه ند سه له دا ږروانه یابان گه شتوته کوئ! ته کنه لوژیا خه ریکه دنیا داگیر ده کات! هه ر
ئەم تورکیایه! تا کو چه ند سه له مه وپیش ئیرانییه کان که ده پوشتن بو ئەلمانیا و له وپوه
ئوتومبیلیان ده هینا، که ده گه شته تورکیا، جامی ئوتومبیله کانیا ن ده برده سه ره وه و
له به ینی جامه که وه، پا که ته جگه ره و چکلئیتیان بو فرئ ده دانه ده ره وه، که حه قیان به
سه ریانه وه نه بی! یانی ږروانه چه نده دوا که وتوین! ئیسته ږروانه سه یریان بکه! بو ږنگه ی
دوور بو ږوین؟ هه ر ئەم دو به یه تا چه ند سه له له مه و به ر چی بوو ئیستا بووه به چی؟
ئەو عه ره بانه ی که ده سته راست و چه پی خویان له یه ک نه ده داوه، بونه ته سه نته ری

بازرگانی جیهانی! برۆ بۆ دوبه‌ی بزانه چ باسه!

هر ئهم مالزىايه، سه‌نگاپور و هه‌زار شوينى تر! ئه‌وه‌نده پيش كه وتون كه بنيادم ده‌مى ئه‌ين به ته‌له‌ى ته‌قيو و سه‌رى سور ده‌ميينى! ده‌زانى بۆ؟ چونكه خويان نه‌كردۆته ديلي خورافه! خورافه‌يان ناوه به تاقه‌وه! بير و بېرواى تاكه كه سيان خستۆته لاوه! هه‌زه‌كانيان سه‌ده‌زار جور بووه ناوه‌ته لاوه و راستييه‌كانيان گرتووه و عه‌قل!

ده‌زانى ئيمه هه‌له‌مان چييه؟ ئه‌وه‌يه كه هه‌مووى له‌برابردوداين! ئه‌ى ئه‌و كاته‌ى باوكم پنى ده‌خسته ماله‌وه، جيكه نه‌ده‌هات! ئه‌ى له‌و كاته‌ى كه باوكمان قايشه‌كه‌ى راده‌كيشا كونه مشك ده‌بوو به مليۆنى! ئاى ئه‌گه‌ر باوكمان ده‌ى وت ماست ره‌شه، ئيمه هه‌موومان ده‌مانوت به‌لى ماست ره‌شه! ئاى ئه‌گه‌ر باوكمان نيوه شه‌و ده‌ى وت ئيستته قرچى نيوه‌پۆيه، هه‌موو ده‌مانوت به‌لى ئيوه راست ده‌كهن! ئاى ئه‌گه‌ر باوكمان...

- به‌سيه باب، ميشكت به‌ردامه‌وه!

كاميار- به گيانى تو راست ده‌لنم! هه‌مووى هه‌ر له‌برابردوى كۆن و رۆژگاران تپه‌براي! باب زه‌مانه گۆراوه! كاتى خوى نامه‌يه‌ك ليره‌وه تاكو كه ره‌ج مانگينكى پنى ده‌چوو تا بگات! ئيستته به ئينته‌رنيت، نامه‌يه‌ك له‌چهند چركه‌يه‌كدا ده‌نيرنيتته ئه‌وپه‌رى دنيا! ئه‌گه‌ر بېرياره بير و بېرواكانمان هى زه‌مانى كۆن بيت، ده‌بيت هه‌موو ئه‌م شتانه له‌م مه‌له‌كه‌ته فرى بدرنيتته دهره‌وه و پاشان بيره‌كانمان دا بېريژين! ناكړى كۆمپيوته‌ر له‌برده‌ستماندا بيت به‌لام به خه‌لكى بليين به (ئيش بكه‌ن! ناكړى خۆمان به كۆمپيوته‌ر بېريين بۆ ئه‌ملاو ئه‌ولا، به‌لام به خه‌لك بليين به هوشتر بېريين بۆ سه‌فه‌ر! ناكړى هه‌ر كه خۆمان زه‌ختمان دا به‌زى، به باشتريين هه‌ب و ده‌رمانى بيانى سه‌رى بخه‌ينه‌وه و به خه‌لك بليين هه‌ر كات نه‌خۆش كه‌وتن، شيوى وشك) (بخۆن! باب هه‌تا هه‌ينكى ئانتى بيوتك ده‌دۆزنه‌وه يان دروست ده‌بيت، چهند سال لينكۆلينه‌وه‌ى پنيويسته! ئه‌وانه‌ش كه لنى ده‌كۆلنه‌وه خه‌رجييان هه‌يه، ورگيان هه‌يه، جليان ده‌وى، (ده‌وى! ئه‌مانه ده‌بى كنى بيدا؟ كابر ده‌ بيست سال هه‌موو خه‌رجيك ده‌كا تاكو شتيك بدۆزيتته‌وه و دروستى بگات، ئه‌وجا ئيمه له‌ده‌سكه‌وته‌كه‌ى بۆ هه‌وانه‌وه‌ى خۆمان سود وه‌رده‌گرين و سى فلس و شتن بخه‌ينه‌ ناو مستى! خه‌رجى ئه‌و لينكۆلينه‌وانه به‌م سى فلس و شتن ته‌واو نابن!

- بۆ ده‌قيرينى؟ بۆ ئه‌مانه من وتومه؟

كاميار نه! به‌لام ده‌لنم كه تو چارى له‌و شتانه نه‌لنى! عه‌يبه به‌خوا! هه‌ر ئيستته ئه‌گه‌ر به‌نده خوايه‌ك ده‌رزى گزازى نه‌دۆزيبوووه، تو نه‌ت ده‌توانى هه‌ر تۆزى ده‌ستت گه‌رم

بوو(تای) بوو، دهرزی گزازی لى بدهى که گزاز نه گری! دواى نه وه، تو حهقت نییه شتی که که سى تر دروستی کردووه، ناوه که ی بگوری! تو حهقت نییه به کومپیوتهر بلنی پایانه! مه گهر نه بیانیه ناوی حافظ و سه عدی نیمه ده گورن! تو حهز ده که ی نه بیانیه به حاقزی نیمه بلین(حاری)? تو حهز ده که ی به سه عدی نیمه بلین (سندی)? دهی نه وانیش حهز ناکن نیمه له سه ر نه وانیه که له ولاتی نه وانوه هاتون ناو دابننن!
- وتاره که ت ته واو بوو؟

کامیار- نه، بنکره که ی ماوه!

- دهی ته واوی بکه!

کامیار- من له بهر پرسانی که نه هه لیه یان بو من ره خساند که بتوانم له گهل نیوه دا قسه بکه م، نه وپه ری سو پاسم هه یه، ته نیا داوا ده که م که که م (ته له فزیونه دا زیاتر وتووژ و باس و کوبونه وه و لى دوان ساز بکه ن که نیمه چاو کراوه تر بین و نه ونده ی بهر نامه ی هه مه جور و سه رقالکه ر بلاو نه که نه وه که نیمه زانست و عیلم و زانیاری دوور که وینه وه. چیه نیتر؟ مه گهر خه لک چهنده خوشی و شادی و سه رقالیه یان پیویسته؟ وه لالا به کن، به کن سویند بخوم که کتوپر خوشی نه یا له دلیان ها!

له هر حالیکدا من دیسان سو پاسی بهر پرسان ده که م. هر نیمه هه موومان سو پاسی بهر پرسان ده که ی و لیان مه منونین، له راستیدا نیمه ده بی وه کاله تیکی (بدهین که تا هه تایه سو پاسیان بکه ی که دلی هه مووان نیسراحت بکات!

- بابه گه شتینه بهر دهرگای نافه رین و نه وان! نیتر بوچی هاتیت؟

کامیار- توخوا بهیله من دوو جاری تر سو پاسی نه بهر پرسانه بکه م که نه گهر کاتی له بیرم چوو کوفری نیعمه تم نه کردبی!

- خوت بی تام مه که! ده زانی سه عات چهنده؟ نزیک به یانییه!

کامیار- چ شه ویکى پر کاره سات بوو! وه ره برۆین پیت بلیم.

(دواى روشتین به ره و په نجه ره ی ژووره که ی دلنارام له م لاوه ی مالی پوری و نه وان بوو. چرا که ی نه کوژابویه وه. کامیار به هیواشی دلنارامی بانگ کرد. توزی دواى نه وه دلنارام په نجه ره که ی کرده وه و سه ری هیتایه دهر وه که نیمه ی بنینی.

دلنارام چونن، نیوه نه روشتون بو لای گه نم؟

کامیار- هیتا نه، نافه رین له کونیه؟

دلنارام روشت خهوت.

کامیار- تو بۆ نه خه وتوی؟

دلنارام خه وم نایه ت.

کامیار- حه قته وه لالا! کتوپر کامیار وای وت دلنارام ترسا.

- ویزدانت نه شکه نجهت ده دا ها؟

دلنارام بۆچی؟

کامیار- بۆ نه و ئیشه ی کردوته!

دلنارام کام ئیش؟ کامیار کام نامه؟ به خوا ئیشه ی من نه بووه!

کامیار پینکه نی و هیواش وتی:

- با ئیشه ی تو بوو.

دلنارام بۆچی نه و قسه ده که ی؟

کامیار- بۆ نه وه ی دلنایام که ئیشه ی تویه.

دلنارام نیوه شه و هاتونه ته ئیره تا نه م شتانه به من بلین؟ خواتان له گه ل.

ویستی په نجه ره که دا بخوا که کامیار دیسان به ئارامی وتی:

- باشه، بۆ بخواه وه، منیش نه و کاغه زه ده دم به باوه گه وره. ئیتر نه و خوی ده زانی

چی بکات! هر که کامیار نه مه ی وت دلنارام وشک بوو.

کامیار- چی بوو دلنارام خان؟

دلنارام هیچ! به لام بۆچی وه ره قه که له لای تویه؟

کامیار- نه ری له لای منه.

دلنارام ئاوی ده می قوت دا و بیده نگ سه یری کامیاری کرد، کامیار وتی:

- نه گه ر به باوه گه وره بلیم ئیشه ی تو بووه، ده زانی سبه ی به یانی یه که م ئیشه ی که ده یکات چیه؟

دلنارام دیسان هیچ نه وت.

کامیار- ته له فونیک ده کات بۆ ده فته رخانه ده لی که ده فته رو مه فته ریان به یینه ئیره و له ریوه بنه ماله ی ئیره له میرات بن به ش ده کات!

دلنارام بنه ماله ی ئیمه بۆچی؟

کامیار- یانی ده لی نه مه ئیشه ی تو نه بووه؟

دلنارام نه به خوا! نه به گیانی دایکم!

کامیار- باشه! که واته هر تو راست ده که ی! به لام من به ته نیا هاتبوم که بپرسم

بۇچى وات كرد؟ زور گرنگه بۇم كه بزائم تو ئەم باسەت لەكوى زانى؟ ھەر ئەوہ!
ئىستە دەپۇم بۇ لای باوہگورہ و نامەكەى پى دەدەم تا خۇى تەكلىفى ھەمووان پون
بكاتەوہ، بەلام بزانه كه لەگەل ئىمەدا باشتەر دەتوانى پىكەوى تا لەگەل باوہگورہ!
ئىستەش بېرۇ باش بخوہ، شەوت شاد خانمى ھارپل!
ئەمەى وت و دەستى منى گرت كه يانى بېرۇين. ھەر پىكەوتىن، كتوپر دلئارام وتى:
- راوہستن!

كاميار- پەشىمان بویتەوہ؟

دلئارام نہ، يانى ئىشم پیتە!

كاميار- ئىشت چىيە؟ بلنى كه باوہگورہ چاوہروانہ!

دلئارام ناكرى بىتە ژورہوہ قسە بكەين؟ لىرہ باش نىيە. كتوپر كەسى دىت!

كاميار- نہ، ھەر ئىرہ باشە!

دلئارام تۇزى بىدەنگ بوو و وەكو ئەوہى بىريارى خۇى دابى وتى:

- ئىوہ چىتان لەمن دەوئ؟

كاميار- ھىچ! تەنيا بلنى بۇ وات كرد؟

دلئارام تو چۆن ئەوہندە دلئايى كه وا دەلتى؟

كاميار- بە چەند ھۆ. يەكەم ئەوہى كه وەرەقەكە بۇنى توى لى دىت.

دلئارام لەوانەيە كەسىكى ترىش لەو بۇنەى لەخۇى دابى! لەوانەيە ھەر بۇنى گەم

خۇى بى!

كاميار- ئىتر من دواى ۴۰ سال سوالى خۇ شەوى ھەينىم لەبىر ناچى! بۇن بۇنى

تۇيە! دووہەم ئەوہندە پەلەت كردووہ كه ھەر ھىچ نەبى نامەكەت لەوەرەقەيەكى

ئاسايدا نەنوسىوہ! ئەم وەرەقە ھى سالنامەيەكە كه مامە لەكارخانە ھىناويەتەوہ! بە ھەر

بنەمالەيەكيش يەكىكى داوہ، بېرۇ ئەوہى خۆت بەينە بزائم!

ھەر كه كاميار ئەمەى وت دلئارام دەستىكرد بە گريان و دەستى كاميارى گرت و

بە لالانەوہ وتى:

- توخوا بە كەس مەلى كاميار! من ھەلەم كرد! خۆشم وەكو سەك پەشىمانم!

نازائم بۇ وامكرد! ئەو كاتە ئەوہندە تۇرہ بووم نەمدەزانى كه خەرىكم چى دەكەم! ھەر

ھەمووى خەتاي باوكم بوو! بە كيانى دايكم ئەوہندە تىك چووم كه حالى خۆم نازائم!

تو كيانى كەتايون ھىچ بە كەس مەلى!

کامیار ناخر تو بۆ واتکرد؟ نه گهر ئافهرين بيكردايه، دهی شتن، به لام تو بوچی؟ تو
چون باسه کهت زانیوه؟

دلئارام فرمیسه که کانی سپیء توژی بیدهنگ بوو و پاشان وتی:

- له دوای میوانییه کهی دوینی شهو. کاتی باوه گوره هات و له گهل همووان شهی
کرد ئیمه هاتینه وه بۆ ماله وه، باوکم و دایکم درهنگتر گهراوه. من بینیم که ئافهرين
زور نارچهته، پرسیم چی بووه وتی سامان عاشقی گهنم بووه! وتم له کوینوه دهزانی؟
وتی کامیار وتویه تی! جا هموو قسه کانی توی بۆ وتم! هر لهو کاته دا دایکم و باوکم
هاتنه وه بۆ مال. باوکم زور توپه بوو. وادیار بوو که گهنم به باوه گورهی وتبووا
نازانم باوکم له کوینوه زانیبوی! هر که گهشته ماله وه توپه بوو له دایکم! دایکم به زور
بردی بۆ ژووری نوستن، منیش ئارام پوشتم بۆ پشت دهرگا که و ئهوانه م بیست!
کامیار- چیت بیست؟

دلئارام باوکم خه ریکبوو له گهل دایکدا شهی دهکرد و سه بارهت به گهنم شتانیکی
دهوت!

کامیار- چی دهوت؟

دلئارام دهی وت مندالی سه ره ریگه لیمان بۆته بنیادهم!
کامیار- دهی.

دلئارام دهی وت به خوشکه کهت بلن که ئه و وهره قهیهی که ناوی دایک و باوکی تیدا
نوسراوه دهر بهینی تا بزانی کتیه! دهی وت بۆ ئیمه ناوی سانتی مانتالیان لیتاوه! حقی
خویهتی بپوم به گویندا بلیم ناوی عیزه ته که چه له! به به چه ناوی!

کامیار- ئه مانه باوکت وتی؟

دلئارام سه ری جولاند.

کامیار- دایکت وتی چی؟

دلئارام هر دهی ویست ئارامی بکاته وه! هر دهی وت سوک عه باس! منداله کان
ده بیستن! دیسان دهستی به گریان کرد و وتی:

- منیش ئه و کاته ئه وهنده توپه بوو نه مده زانی خه ریکی چیم!

کامیار- تو بیری ئه وهت نه کرده وه که چه به لایه ک به سه ر ئه م کچه دا دینی؟
دلئارام به خوا هر به دهستی خوم نه بوو! ئه وهنده بقم لینی بوو! نه کهر هر ئه و کاته
له بهر دهستما بوايه ده مکوشت!

کامیار- ناخر بۆچی؟
دلنارام بیدهنگ بوو و ته نیا دهگریا! کامیار دهستی راکیتشا و دیسان وتی:

- بۆچی؟!
دلنارام چونکه سامان عاشقی بوو بوو!
ئهمی وت و سهری داخست، کامیار نهختی بیدهنگ بوو پاشان نارام وتی:
- تو سامانت خوش دهوی؟

کتوپر گریانی دلنارام زورتر بوو و توزی دواي ئه وه په نجه ره که ی به توندی پیوده دا!
من و کامیار هه روا بیدهنگ سهیری به کتریمان دهکرد! هه ر ئه و شتانه که له م دوا بیانه دا
وتی ئه ت وت له رینگه یه کی دوره وه ده بییستم! جینگه ی بر وا نه بوو بۆم هه ر بیرم
نه ده کرده وه که دلنارام عاشقم بئ، ئه ویش ئه وه نده زور که له بهر من ئیشینکی وا بکات!
هه ر نه مده زانی که ده بی له و کاته دا چ هه لویتستیکم هه بی! ده بوا قسه م له گه لیا بکر دایه
و نارام بکر دایه ته وه یان شه ریم له گه لدا بکر دایه، که بۆچی شتینکی ئاواي کردو وه!
چزن تا کو ئیستا پیم نه زانیبوو که دلنارام منی خوش دهوی؟ هه لگه رامه وه و سه یرینکی
کامیار کرد، ئه ویش بیدهنگ، خه ریکبوو سه یری منی ده کرد! دلنارامیش په نجه ره که ی
داخستبوو به لام هه ر له و دیوه وه، پالی دابو وه به په نجه ره که وه و خه ریکبوو ده گریا.
کامیار نهختی خۆی داگرت و چه ند ته قه ی دا له شوشه که که دلنارام خیرا په نجه ره که ی
کرده وه.

کامیار- وه ره بیگره، ئه مه ئه و نامه یه یه.

دلنارام فرمیتسه که کانی سه ری و نامه که ی وه رگرت و وتی:

- به هیچ که س نالئی؟

کامیار- نه، برۆ بیسوتینه با بهر دهستی که س نه که ویت.

دلنارام نامه که ی کرده وه و سه یرینکی کرد و زه رده خه نه یه کی کرد و وتی:

- فیلت لیکردم! وه ره قه که ی وه ره قه ی ئاساییه! وه ره قه ی سالنامه نییه!

کامیار- تو خه له تای! چونکه ترسابوی، ترسابوی، نه کا خه یالت رۆشتینی و به راست

له وه ره قه ی سالنامه دا نامه که ت نوسیبی!

دلنارام بۆ واتکرد؟

کامیار- چیم کرد؟

دلنارام هه ر ئه وه ی نامه که ت دایه وه به من.

کامیار۔ عشق پیروزه! بیزی هیه! نیستهش هیچ فهرقی نییه کئی وای کردووه!
 گرنگ کاریگرهه که له سر کچه بویه تی! نه گهر دهر بکه وئی نیشی کئی بووه، خو هیچ
 ناگورئی! به لام له م ناوهدا تو دهمینی و ویزدانت! خوات له گهل!
 دهستی راکیشام و رینکه وتین برۆین. دهقهی ئاخر ئاورم دایه وه و سهیری کم کرد.
 هر وا له چوارچینهی په نجه ره که دا راوه ستا بوو و سهیری منی ده کرد. پوشتم بۆ لای
 و سهرم داخست و وتم: بمبوره دلنارام. له وانیه نه گهر زوتر بمزانیا یه یان نه گهر خوت
 زوتر پیت بوتمایه، نیسته (.....)!

دلنارام چیم بن بوتیتایه؟
 - نه م باسه.

دلنارام بهاتمایه چیم پیت بوتایه؟ بم وتایه خوشم نه وئی؟
 - دهی نه ری! عهیبی چیه؟

دلنارام هیچ بیرت له وه کردوته وه که کچیکی ئیرانی، بهم شیوه په روه رده کراو
 نییه هیچ کات ناتوانی شتیکی وای به کورینک بلئی؟ تو دهرانی له م چند ساله دا چنده
 قسم بووه که ویستومه پیت بلیم به لام نه متوانیوه؟ نیمه ی کچ هه موو کات ده بی
 هه ستمان له دلماندا بخنکینین! ته نیا شتی که بتوانین قسه ی دلمان له وئ بکه یین، ده فته ری
 بیره وه ریه کانمانه! ته نانه ت توش ناتوانی شتیکی ئاوا له کچیکی ئیرانی قبول بکه ی
 چونکه په روه رده ی توش هر وایه! نه گهر بۆژی بهاتمایه و پیم بوتیتایه که سامان
 خوشم نه وئی هر له ریوه رقت له من نه بوو! له دلی خوتدا دت وت چ کچیکی به ره لالا
 و بن حه یایه! وا نییه؟
 - نازانم، له وانیه!

سهرم بهرز کرده وه و سهیری چاوه کانیم کرد. نه ویش سهیری چاوه کانی کردم.
 نه ت وت دلنارام تازه ناسیوه و بینیه! کچیکی جوان بوو! به قژیکی دریزی رهش و
 چاوه کانی رهش و برۆکانی جوان و دریز! ئیتر نه وه ستام له ژیر لیوه وه خوا حافیزیه کم
 کرد و رینکه وتم بۆ لای کامیار که دوو سن ههنگاو نه ولاتر راوه ستا بوو و خه ریکبوو
 سهیری نیمه ی ده کرد.

هه ردوو کمان چند ههنگاو پوشتین تا گه شتینه دره خته کان و پوشتینه ناوه راستیان.
 نه وئی ئیتر تاریک بوو له دووره وه هیچ دیار نه بوو. دیسان راوه ستام و هه لکه پامه وه
 و سهیری په نجه ره ی ژووره که ی دلنارام کرد. هیشتا هه روا راوه ستا بوو و سهیری

تاریکی ده کرد! کامیار دهستی گرتم و نهختی بردمییه پیتشه وه و لهسه کورسییه ک
داینیشاندم. خۆیشی لهته نیشتمدا دانیشتم و وتی:

- دهزانی ئەمشه و ()؟

- سه بارهت به بووداوه کانی ئەمشه و؟

کامیار- نه ری.

- چ ()؟

کامیار- نه وهی که شیره وای ته پر لهم وهرزه دا چ گهرمه بازاریکی ههیه.

- ون به!

کامیار- به گیانی تو راست ده لیم! تو هر خۆت بیرت ده کرده وه که نه وهندهش
بۆت بمرن! نه وهنده له لای ئەمانه خۆت شیرین ده که ی، کچی خه لکت له پری
لاداوه (هه لخله تاندووه)!

- من شیرینی نه که م یان تو؟

کامیار- نه گهر من نه یکه م نه ی بوچی عاشقی تو بوون؟

- به گیانی تو خۆشم نازانم نه مرق بوچی وام لیتها تووه! هه موو که س به شینوه یه کی
تر ده بینم! هر ئیسته که خه ریکبووم سه یری دلنارامم ده کرد نه ت وت یه که م جاره
ده بینم. چ چاویکی جوانی هه یه؟ قژه کانی چهنده جوانه! گه نمیش هه روا! نه م به یانییه که
پوشتمه بهر ده رگای ماله وه یان له په نچه ره وه سه یرم کرد ده ت وت یه که م جاره چاوم
پنی که وتوووه! نه ویش زور جوانه! جسمی زور ریکه! قژی چهنده. . .
کامیار- بن شه ره ف تو نه م به یانییه چیت خواردوووه که کتوپر نه وهنده چاره کانت
کراوه ته وه؟

- به گیانی تو خۆشم تیا ماوم!

کامیار- تیکه شتم! یان بالغ بوئیکی درهنگه یان له خه لوه تیکی عیرفانیدا، چاوی وات

کراوته وه.

- رامه بویره به راستمه!

کامیار- هه ستم هه تا زوووه برۆم خه ریکی منیش به چاویکی تر سه یر ده که ی! ته نیا
تو گیانی دایکت نه گهر چاوی جوان ناست، منیش به شینوه یه کی تر ده بینم، خیرا به
خۆم بلن که هه تا بۆگه نی به رز نه بۆته وه و شه پریکی تر نه بووه، هه ردوو کمان دهستی
یه کتری بگرین و وه کو مه ل، هه لفرین و نه م باخه و بنیاده مه کانی جی به یلین و برۆین!

به راستی ده‌بنی خوم زورتر خه‌یالی بو خوم بکه‌مه‌وه، به‌م بازاره تیژه که تو هه‌ته، دیر
بجولینه‌وه نه‌م کچه روودارانه توم له‌چنگ دهر دیتن! هه‌سته بفرین که ئیسته سر و
سیمای ئافهرینیش دهرده‌که‌وئ!

- دیسان گالته‌ت ده‌ست بئ کرده‌وه؟

هر له‌م کاته‌دا سر و سیمای مه‌ش سه‌فه‌ر له‌به‌ینی دره‌خته‌کانه‌وه دهرکه‌وت.
داریکی نه‌ستور و دریزی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو و ده‌هات به‌ره‌و ئیمه! به‌هینو‌اشی به
کامیارم وت:

- سه‌عات چه‌نیکه؟

کامیار- بوچی؟ هیشتا سه‌ره‌تای شه‌وه!

- سه‌عات چه‌نده؟

کامیار- سن و نیوی دوا‌ی نیوه شه‌وه.

- هر نه‌وه‌یه مه‌ش سه‌فه‌ر خه‌ریکه به‌کوته‌که‌وه دیت بو لامان! وایزانیوه دز هاتوته

باخه‌که!

کامیار هه‌روا که دانیشتبوو، ئاو‌پیک‌ی له‌مه‌ش سه‌فه‌ر دایه‌وه و سه‌یریک‌ی کرد و وتی:

- مه‌ش سه‌فه‌ر زوو خیر بوی!

مه‌ش سه‌فه‌ر- ئی...! ئیوه‌گه‌وره‌م! وامزانی دوور له‌گیان، دز هاتوته باخه‌که!

کامیار- خوت هه‌لمه‌کیشه مه‌ش سه‌فه‌ر! تو نه‌گه‌ر وات بزانیایه ئیمه‌ دزین، پیت
نه‌ده‌خسته نه‌م ناوه! له‌دووره‌وه ئیمه‌ت بینی وتت بابروم خوم بنوینم!

مه‌ش سه‌فه‌ر- گه‌وره‌م ئیوه بوچی نه‌م‌رۆ ئالاونه‌ته من؟

کامیار- وه‌ره ئیستا دانیشه جگه‌ره‌یه‌ک بکیشه و برۆ به‌هه‌مووان بلی دوو دز
له‌باخه‌که‌دا بوون. هر که منیان بینی هه‌له‌هاتن!

مه‌ش سه‌فه‌ر هر له‌وئ له‌به‌رده‌م کورسییه‌که‌ی ئیمه‌دا دانیشه‌سه‌ر عه‌رز و کامیار
سن جگه‌ره‌ی دهره‌یتنا و دایگیرساند و یه‌کی یه‌کیکی دا به‌ئیمه.

مه‌ش سه‌فه‌ر- نه‌گه‌ر باوه‌گه‌وره بزائن ئیوه جگه‌ره‌ ده‌کیشن ده‌یکاته‌هه‌شر!

کامیار- دیسان هه‌ره‌شه‌ت لیکردین مه‌ش سه‌فه‌ر؟ دهرۆم () مقالی و تریاکه‌که‌ت
له‌سوچی باخه‌که‌وه ده‌هینم و ده‌یبه‌م ده‌یخه‌مه‌ به‌رده‌م حاجی مه‌م صادق ها!

مه‌ش سه‌فه‌ر سه‌یریک‌ی کامیاری کرد و وتی:

- گه‌وره‌م ئیوه نه‌مانه له‌کوئ ده‌زانن؟

کامیار- قشقره هه والم بو دینی.
مەش سەفەر- گەرەم کتو پێر قشقره که نه چیت شتی به باوه گەرە بلی!
کامیار- مەترسە، نایلی! ئیستا بلی بزانی چی لەم بوداوه دەزانی؟
مەش سەفەر- من پوچیشم لەم هه والانه ئاگادار نییه!
کامیار- درق مەکه مەش سەفەر! تو تەمەنیکه لیرە ی چون دەبی لەم شتانه نه زانی؟
مەش سەفەر- به کئی سویند بخۆم باوه بکه ن؟ گەرەم ئیمه تەنیا خەریکی ئیشه کانی
بارە گەرە و باخین. حەقمان به سەر ئەم شتانه وه نییه.
- مەش سەفەر! تو تەمەنت چەندە؟

مەش سەفەر- کاکه سامان تو چون بوو که بیری تەمەنی منت که وتە وه؟
کامیار- مەش سەفەر خیرا ههسته و راکه! ئەمه له به یانی ههینییه وه چاوه کانی
کراوه ته وه و جوانییه نهینییه کانی بنیاده مەکان دهینی! تۆش دیاره به گەنجیتی قۆز
بوی! وایزانی چاوی تی گرتوووه (هەزی لیته)! ههسته تا بوگەنی بهرز نه بووه ته وه بپو
بو مالە وه!

مەش سەفەر- استغفر الله گەرەم!

- ونه کامیار!

مەش سەفەر- گەرەم له شهست زیاترم.

- که وایه زۆر تیک نه چوی!

کامیار- مەش سەفەر ههتا ههلت ههیه راکه! خەریکه درهنگ دهبی ها!

- کامیار شهرم بکه!

کامیار- تو شهرم بکه! ئەم پیاوه پیره شهست و ئەوهنده سالیه تی! لەم یه که دهست
هه لگره! تو به پوژی چیت لیهاتوووه؟ (دهست له ناپاریزی) چ بگات به پیاویکی
پیری هاوتەمەنی مەش سەفەر!

- دههیلی شتی له مەش سەفەر بپرسم یان نه؟

کامیار- نه دهی ناهیلیم! ئەم پیاوه پیره له جیاتی باوکمه! لەم یه که دهست هه لگره!

من و مەش سەفەر پیکه نین که وتم:

- به گیانی تو ئیشم پێیه تی.

کامیار- گوت خواردا! هه رهیچ نه بی له و بگه پئی و بپو بو لای کاک عه باس. هه م
کهنجتره و هه م قوزتره!

مهش سه فر- کاکه کاميار ديسان که وتوته سهر گالته! ههستم برؤم که دوو سه عاتی
تر خؤر هه لئی.

ئه مهی وت و جگه ره کهی کوژانده وه و له جینگه کهی هه ستا و وتی:
- ئیوهش ههستن برؤن بخهون. لهم کاتهی شه ودا باش نییه بنیادهم له ژیر درهخته کاندایا

دابنیشی!
کاميار- به پیچه وانده وه ئه م کاتهی شه و باشترین کاته که بنیادهم له ژیر درهخته کاندایا
دابنیشی! به لام نهک له گهل تو و ساماندا! برؤ بخه وه!
مهش سه فر پینکه نی و خواحافیزی کرد و رؤشت که کاميار پنی وتم: ههستین
ئیمهش برؤین.

- ده زانی چه زم له چیه؟

کاميار- نه.

- چه زده که م بزانه ئیستا دلئارام خه ریکی چیه.

کاميار- چ په یوه ندییه کی به تو وه هه یه؟

- ئاخه دلم بؤی سوتا! خوزگه زوتر پنی بوتایه م!

کاميار- بزانه! بو دلی تو فرؤ که یه که هه ر کهس زوتر داگیری بکات ده توانی بیت
و له تاویدا دانیشی؟

- نه، یانی نه وهی ئه گه ر زوتر بیوتایه باسه که نه ده گه شته ئه م برودا وه!

کاميار- ههستین برؤین ئیتر خه ریکی هه لیت و په لیت ده لینی!

- کاميار! یانی ئاخری ئه م باسه چی لئ دئی؟

کاميار- بروانه ئیستا ئیتر خوت (هه یه! من هه ر ده مه وی ههستم برؤم بخهوم، تو
ناهیلی!

- بو کوئی برؤی بخهوی؟ ده بن دواپی برؤین بو مالی باوه گه وه ره!
کاميار- من سی سال نایه م بو ئه وی! ئه ویش چ شه وی؟ شه وی که تو چاوه کانت
کراوه ته وه!

- بن تام مه به ههسته برؤین!

کاميار- برؤ ونبه! من بیست و نه وهنده سال به ئابرو ژیاوم! قه د نابین به شه وی
هه موو ئه م (له ناو به رم!
- ديسان دهستت پنی کرده وه؟

كاميار- برا داخوازييه كهت بين جتيه! من حهزم لتي نبييه! كه سينيكي تر هه لگره و برۆ!
- ههسته برۆين! به گياني تو به ياني لهخه و هه لناستين ها!

كاميار- ديم به لام به مهرجي كه من لاي باوه گه وره بخه وم و توش برۆي له ژووريكي
تردا بخه وي!

- من برۆشتم، خوات له گهل!

كاميار- ئن...! كه ره ديسان) ؟ تو ئيستته ده بي به تو پره ييه وه دهستم بگري و

له گهل خوتدا بمبه ي! پر وهسته بزاتم!

به نشي سنيهم

نه شهوه من و کاميار پوشتين بؤ مالي باوهگوره و لهوي نوستين. گهنم هر لهوي بوو، هيشتا نووستبوو. باوهگوره پيخه فيكي پيدا دابوو و سه رينكي خستبوه ژورور سهري. من و کاميار كه گهشتين، باوهگوره هيشتا به خبه ر بوو وخه ريكبوو بيري دهكرده وه ئيمه يش پوشتينه قاتي سه ره وه و خه وتين.

سه عات خه وتي به ياني بوو هه ستمكرد كه سي رامده وه شينتي! چاوه كانم كرده وه،

كاميارم بيني.

كاميار هه سته.

- چيبووه؟

كاميار هيچ نه بووه.

- نه ي چي؟

كاميار ده ليم هه سته ئيتر، درهنگ ده بين.

له جيگه كه م هه ستام و وتم: گهنم هيشتا نووستوه؟

كاميار مه شله ژي به لام گهنم هه ستاوه و پوشتوه!

- پوشتوه؟ ! بؤ كوئ؟!

كاميار نازانين.

له جيگه كه م راپه ريم و پويشتم بؤ لاي قادرمه كان و پوشته قاتي خواره وه.

باوهگوره كه له ژوروره كيدا دانيشت بوو و له خه يالدا بوو. جيگه ي گهنم خالي بوو.

- پوشتوه؟

باوهگوره نه لني به ياني زوو هه ستاوه و پوشتوه.

- ببورن، سه لام، بيرم نه بوو!

باوهگوره سه لام بابه گيان، تو جاري خوت زوو ير مه كه!

- ئىتوھ نەتان زانىوھ؟

باوھگورھ من دویشوھ و تا نزیكەى پىنجى بەیانى بە خەبەر بووم. كە چاوم گەرم
بوو و كاتى زانىم پوشتوھ! دوا براوھ نازانم بو ناگام لىنى نەبوو! خەوھ و مەرگ!
كاميار ئىستا ئىوھش خوتان قەلس مەكەن، پوداوىكە كە پوداواھ!

باوھگورھ پىرىپىھ و مەزار و يەك دەردى بىن دەرمان!

- ناخر بو كوى پوشتوھ؟ ئىستا چوون بىدۆزىنەوھ؟

كاميار ناخرى ھەر شتىك دەبى!

- ناخر كچىك، تەنیا، بىن پارھ!

كتوپر كاميار شتىكى ھاتەوھ بىر و راپكرده قاتى سەرەوھ و نەختى دواى ئوھ

ھاتەوھ و وتى: زوریش بىن پارھ نىپه!

- چوون؟

كاميار كارتى بانقەكە و موبایلەكەى منى لەگەل خۇیدا بردوھ.

باوھگورھكە دەى، لەخوا بە زیاد بىن. خىرا تەلەفونىكى بو بكە!

كاميار تەلەفونەكەى باوھگورھى ھەلگرت و ژمارەى موبایلەكەى خۇى وەرگرت و

نەختى دواى ئوھ وادىار بوو موبایلەكەى جوابى دایەوھ دەستىكرد بە قسەكردن. ئىمە

تەنیا دەنگى كاميارمان دەبىست.

- ھەلاو، گەنم!

- ئىستا لەكوىنى!

- بو بىر پار نەبوو بە يەكەوھ بىرۆىن بە دواياندا؟ خۇ ئىمە وتمان لەگەلتدا دىنىن!

- دەى دەبوو پوژ بوایەتەوھ بىرۆىن یان نە؟ نىوھ شەو خۇ دایك و باوك لەشەقامەكاندا

ھەلنەپزاوھ تا بىرۆىن بىاندۆزىنەوھ.

- باشە، باشە! ژمارەى نەپنى كارتەكەمت پىندەدەم بەلام ئەوموبایلەت بو بردوھ؟

- گوئى بگره! ئەو موبایلەدار دەستى دەستەم! پوژى دە بىست كەس ئىشيان پىنە!

- دەى ئەوانەى كە تەلەفونم بو دەكەن ئەگەر دەنگى كچى بىستن لىم دەتورىن! ھەر

ھىچ نەبىن وەرھ و موبایلەكەى ئەو ھەتیوھ سامان ببە كە لەكاتىكەوھ لەدائىرەى تەلەفون

پىنیاں داوھ دەنگىكى ناسكى تیا تومار نەكراوھ! ھەمووى ھەر دەنگى كېر و قەوى قەوى

تیا بلاو بوتهوھ! موبایلەكەى لەو موبایلەكەرانەى بە قەدەر لەتە خشتى! موبایلەكەى من

بچوك و ناسكە، وەك ئەو دەنگانەى كە تیايدا بلاو دەبىتەوھ!

- نا لیره، ناگات لیښی کارتې پاره که م ون نه که ی! ژماره ی نهینه که ی چوار دانه سفره.

- ده قه یه ک راوه سته.

ته له فونه که ی پیدام و وتی: ده یه وئ له گه ل تودا قسه بکات، تو خوا وایکه نه
موبایله م بداته وه!

- ئی...!

موبایله که م لی وه رگرت. هه لاول! گه نم!

گه نم سه لام.

- سه لام چونی؟

گه نم باشم.

- بز واتکرد؟ بز نه وه ستای؟

گه نم ده بوا برؤشتمایه سامان!

- ده ی به یه که وه ده رؤشتین!

گه نم نه، نه م باسه په یوه ندی به ئیوه وه نیه که تیوه ی بگلین.

- تو ئیستا له کونی؟

گه نم شوینئ له م شاره ته م و مژ گرتو ده!

- بلئ له کونی هه تاکوو ده ده قیقه ی تر خومت پیده گه یه نم!

گه نم بز به دوا ی ژبیانتدا سامان.

نه م قسانه چییه؟!

گه نم قسه ی زورم بوو که پیتی بلیم! و امده زانی که به یه که وه به خته وهر ده بین.

- جا ئیستا خق هیچ نه بوه!

گه نم ئیتر ده تو یست چی بی؟

- تکات لیده که م گه نم! بگه ریره وه!

گه نم ناتوانم سامان! تییکه!

- من ده تدوزمه وه! نه گه ر بکرئ هه موو نه م شاره بگه ریم، ده گه ریم و ده تدوزمه وه.
گه نم نه م موبایله یه ک خال شارژی زیاتری تیا نییه سامان! کات به فیرو مه ده!

- من ده ت دوزمه وه!

گه نم سه ختر له دل هه لکولین له سره ده رختدایه! له وئ هه ر هیچ نه بی به ته نیای

بهلام باوهگوره به دلنیايشه وه له وئيه!

- خوشم ئه وئى گهنم! دهت دۆزمه وه ئیستا به ههر شیوه یه ک بووه!

کاتى ئه وه م بئى وت بۆ چرکه یه ک بیدهنگ بوو پاشان وتی:

- ده بئى بیسه لمینى که خوشت ده وئیم! ته نیا یه ک خال شارژ موبایل کاتت ماوه!

- به دواى دلمدا دئیم! ههر ده ت دۆزمه وه! گرنگ نیه چهنده بگه پریم.

ديسان تارینک بیدهنگ بوو و پاشان وتی:

تو پئیم پینکه نیت و

نهت ده زانى که من به چ ترسینکه وه

له دئیه رى دراوسئ سئوم دزی

باخه وان به دواى مندا به په له رایکرد

سئوه که ی به دهست توره بینى

به توره بییه وه سه یرى منى کرد

سئوى گاز لئى گرتو له دهستى تو که وته خواره وه

و تۆیش رۆشتى و هئیشتا

سالانیکه له گوئى مندا هئیدى هئیدى

دوو پاتى خشپه ی ههنگاوه کانى تو

دهدا ئازارم.

و من خه یالاوى نوقمى ئه و خه یاله م

که بۆچى خانوه بچوکه که ی ئیمه

سئوى نه بوو.

ئیتر دهنگینکم نه بیست هه لاو! گهنم! گهنم!

ته له فونه که ی داخستبوو. که مینکی تر راوه ستام و پاشان ته له فونه که م خسته وه سه ر

جینگه که ی خۆی. سه رم داخست. باوه گوره و کامیاریش، نه شتینکیان وت و نه شتینکیان

پرسی. منیش ئارام له مال رۆشتمه دهره وه و له سه ر قادرمه کانى ستاره که دانیشتم.

نهختن دواى ئه وه کامیاریش هات و له لام دانیشتم و هئیدى وتی:

- به راست خوشتده وئى؟

- نا.

کامیار یانى دلنیاى ئه م پروداوه کاریگه رى له سه رت نه بووه؟

- نا. هر له وکاته وه که بنی ناگا له خۆوه راکیشرام به رهو ژووره که ی، عاشقی بووم!

نیستاش هر چۆنی بنی دههینمه وه بۆ ماله وه!

کامیار پیکه نی و وتی:

کتیو ده که مه کۆل،

جلی هر شه ریک له بهر ده که م،

شه پۆل له زه ریا ده گرم،

شیلهی به رد ده دۆشم، مانگ دههینمه ماله وه،

- با - ده گرم به نیشانه،

هه موو خۆلی زه وی،

ده ژمیرم دانه دانه،

ئه گهر چاوه کانت بلین نا، هه چ کامیان هه چی ناوی!

بووم تی کرد و سه یرم کرد و وتم: به لام چۆن؟

دهستی خسته ده ور ملم و روومه تی ماچ کردم و وتی:

- بیهیژه ده ره وه له چاوه کانت ئه م هه موو خه مه! ئه میر ئه رسه لان خۆ ناماده یه!

شه مسی وه زیریش که له ته نیشته دایه! ماوه دوو جوت پیلانو و جلی ئاسن که ئه ویش

ده پۆین بۆ بازار ی گولستان ده ی کرین!

- ناخر له کوئوه ده بنی ده ست پیکه یین؟

کامیار ناخریه که ی چی بنی وتی که بیده نگ بووی؟

- شیعریکی بۆ خوینده مه وه!

کامیار ده ی بۆچی بیده نگ راوه ستا بووی؟ پل ته قانی، قن بادانی، برق هه لته کانی!

- تاقه تم نییه کامیار!

کامیار نیستا چ شیعریکی خوینده وه؟

- هی هه میدی موسه دیق بوو.

کامیار کامیان؟

- تو پیم پیکه نیت!

کامیار ده ی که ره هر له رووی ئه م شیعره وه ده توانین بیدۆزینه وه ئیترا! بیلنی بزانه!

«تو پیم پیکه نیت و نه ت ئه زانی که من به چ ترسیکه وه له دیبه ری دراوسن سیوم
دزی»

کامیار دهی تا نیره بهسه! دهبی مانا بکریته وه! نه وه لای خوم ده بزانه. به پنی نه م
شعیره، وا دیاره که دهیه وی بروت بق دزی! یانی نئمه دهبی برۆین بق لای باخی
که سئوی ههیه! هر که هات و ویستی سئو بدزی، بیگرین! ههسته دهبی برۆین که
دهیه وی به پیکهوت پیت بق نه م نزیکانه، ئیستا نزیکترین سئو پنی سئوی شه میرانیه!
ههسته و مه وهسته! پنی پیکه نیم.

کامیار به لام خوا فریای که وی! ته واوی نه م باخه گورانه، سهر زله کان ده ستیان به
سهدا راگرتوه بق برینه وهی درهخته کان و دروستکردنی بینا! نه گهر بزانه یه کی، یه ک
دوو دهنگ سئو له باخه که یاندا دزراوه تا له سیداره ی نه دهن واز ناهینن!
- دهبی برۆم به دواي دلمدا! هر دهیدۆز مه وه. . .

کامیار به لام به رای من دواي هزری خوت که وی باشتره ها!

- نه! ده برۆم به دواي دل و هه ستمدا!

کامیار منیش به دواي هزرمدا ده برۆم و پاره که م! وا بزانه من زووتر ده سته وتم
دهبی!

- ده زانی گه نم نه م شعیره ی که ی خوینده وه؟

کامیار نا، ده دهقه پیش ئیستا.

- ئیستا نالیم خۆ! جاری پیشوتر ده لیم! له بیرته له گهل ئافه رینه ئه وان دا شه وی کو
بوو بوینه وه له باخه که دا؟

کامیار نا! چ شه وانیک بوو!

- له بیرته گه نم کتوپر دهستی به خویندنه وهی شعیره ی کرد؟

کامیار نه، من کاتی له گهل ئافه رینه ئه واندا له باخه که دا کو ده بوینه وه، سهرنجی

شعیر و نه م شتانه م نه دها! خه یالم له شوینیکی تر بوو.

- ده برۆ! هر نه و کاته که دلارام پنی راده بواردی!

کامیار ئیستا تو بیلئ له وانیه بیرم بکه ویتته وه.

- نه و شه وه گه نم شعیره یکی خوینده وه!

کامیار هر نه م شعیره بوو؟

- نه، وا بزانه شعیره یکی تر بوو.

کامیار دهی چ په یوه ندیبه کی ههیه؟

- نازانه.

کامیار واز له و شیعرانه بیته. هرچی که هیه مه بهستی له م شیعره دایه!

- مه بهستی له ((سیتوم دزی)) چیه؟

کامیار له وانه یه بیه وی بلی که دهستی پیسه.

- گاته مه که!

کامیار سینو هیمای چیه؟

- عشق، ژیان و زور شتیترا!

کامیار نه، شتیکی تریش هیه! نه گهر زانیت؟

- حهوا! نا نا حهوا! بوشتوه بق لای هاوړیکه ی! هر ناوی حهوا!

کامیار نه دره سیت هیه؟

- نه!

کامیار نه دره سی هاوړیکانی ترت هیه؟

- یه کیان نا! جاریکیان که نمم که یانده بهر ده رگای ماله وه یان. و ابرانم ناوی ژاکلین

بوو!

کامیار ههسته برق بهر ماله وه یان. نه دره سی حهوا له ژاکلین ده سینین.

- ههسته دهی خیراکه.

کامیار جار ی با دهست و دهم و چاومان بشوین و جله کانمان بگورین!

هر دوو کمان پویشتین هه ریه که و بق مالی خوی و ناوینکمان دا به دهم و چاوماندا

و جله کانمان گوری و خیرا که پراینه وه. کامیار نو تو مبیله که ی خسته ئیش و پریکه وتین.

چاره که سه عاتی بیست ده قه ی دواپی له بهر دهم مالی هاوړیکه ی که نم دا بوین. من

پویشتم و زهنگی ماله وه یانم لیدا. به پریکه وت ژاکلین خوی ئیف ئیفی ئایفونه که ی جواب

دایه وه و هاته بهر ده رگا. هر که من و کامیاری چاو پین که وت، ناسیین و سلاوی کرد

و وتی: هیچ بووه؟

کامیار شتیکی گرنگ نییه! که نم نه ختن له گهل دایک و باوکیدا ناکوکی بووه و له ماله وه

توراوه! له وانه یه پویشتین بق مالی هاوړیکه ی حهوا خانم.

ژاکلین نیوه نه و ناوه تان له کوئی زانی؟

کامیار ههروا! یانی جار ی زور له مه و بهر خوی به سامانی وتووه! وا دیاره زور

له یه که وه نزیکن!

ژاکلین نه ختن بیری کرده وه و وتی: که نم هاوړیکه ی بهم ناوه نییه!

ههركه ژاكلىن نههمى وت، خىرا من و كاميار سارد بوينه وه! تا ئه و كاته زور
خوشحال بووين كه توانيبومان شوينى گه نم ههلبگرين بهلام كاتى ژاكلىن وتى كه سىكى
وهها هر نيبه ديسان خه م و خهفت سهر و دلى داگرتين!

كاميار نهى كه وايه بوچى گه نم شتىكى وای به سامان وتوه؟
ژاكلىن سهريكى لهقاند كه كاميار وتى:

- بپوانن ژاكلىن خانم، لهوانهيه نههمه نهينيهك بيت لهنتوان ئتوه و گه نم و هاوپىكانيدا!
بهلام زانينى بو ئيمه زور گرنگه! گه نم به دهرونىكى زور زور شىواوه وه لهماله وه
پوئيشوه ته دهروه وه! پى دهچى پوداوينكى خراپيش بقهومى تكا دهكهم نهگه دهزانن
يارمه تيمان بدن!

ژاكلىن سهريكى ههردووكمانى كرد و پاشان وتى: بهداخه وه، ئيمه هاوپىنهكى
ئاوه هاما ههرنيبه! يانى كه سىكى ئاوا ههردوست نهكراوه!

كاميار بهلام لهوانهيه هيتا يان نهدرهسيك بيت!

ژاكلىن سهري داخست، كاميار دهستى گرم و لهكاتىكدا بهرهو ئوتومبيلهكهى دهبردم
به ژاكلىنى وت: لهبیرتان بى، نهگه رشتى خراپ بقهومى ئتوه بهرپرسن! خوات لهگه!
ههردووكمان هياوش پوشتين بهرهو ئوتومبيلهكه و سهركه وتين. ههركه كاميار
ويستى ئوتومبيلهكه بخاته ئيش، ژاكلىن رايكرد بهرهو ئوتومبيلهكه! من و كامياريش
خيرا دابهزين!

كاميار دهزانم وتنى بوتان زور سهخته بهلام نههمه تهنيا رينگه يارمه تيدان به گه نمه!
ژاكلىن گه نم خوى وتويه تى كه حهوا هاوپىنه تى؟

كاميار نهءخاتو ژاكلىن، ئيمه لهماناى شيعرينك به وه گه يشين!

بو تاوى بيدهنگ بو، خهريكبوو بيري دهكرده وه پاشان وتى:

- وهرنه ماله وه ههتا پيتان بلنم.

كاميار زور سوپاس، ئيتر لهكاتان ناگرين، ههرنيره باشه.

ههردووكمان لهته نيشت ئوتومبيلهكه هاتينه سهر شوستهكه، لهبهرمالى ژاكلىن داكه
خانويهكى كه شخه و گوره بوو پاره ستاين. ئهت وت هينشتا دوو دله كه پيمان بلى يان
نهءمن و كامياريش هيچمان نهوت تا بير بكاته وه. كه كه منى رابورد وتى:

- نا، حهق به ئتويه! لهوانهيه شتهكه زور گرنگ بى!

كاميار بوچى بووه؟

ژاکلین ناکوکیه که ی له گهل دایک و باوکیدا زور بوه؟

کامیار تا راده یه ک.

ژاکلین خوا بکا من هله م کردبئی!

کامیار ژاکلین خانم تکا ده که م ته گهر شتی ده زانن خیرا بیلین! ئیمه ده بی به

په له خومان به گهنم بگه یه نین! له وانیه هه رده قه له و شوینه ی که هه یه، بروات!

ژاکلین بروانن، حهوا که سینکی تایبته نییه! بروائه که!

کامیار بروائ!

ژاکلین ئیمه، یانی من و گهنم و هاوړیکانمان زور له سهر ئه و ته وهرانه قسه مان

ده کرد!

کامیار کام ته وهرانه؟

ژاکلین ئادهم و حهوا، پیاو و ژن! ئیمه بروامان وابوو که حهوا هیمایه! یانی ئه وه

بروائی گهنم بوو!

کامیار هیمای چیه؟

ژاکلین ته واو که ره! ته واو که ری ئادهم!

من و کامیار ته نها سه یرمان ده کرد، ئه و وتی:

- ده زانم له وانیه بۆتان جیگه ی پیکه نین بن به لام باسی سه ره کی ئه وه یه گهنم

بروائی وابوو ئادهم به بی حهوا ناته واو بووه و به هانتی حهوا ته واو بوه! گهنم بروائی

وابوو که هه ر شتی به و نیوه که ی تریه وه ته واو ده بی. حهوا ئه و نیوه که ی تر بووه!

نازانم تیده گهن یان نه؟

کامیار وه کو شه و پوژ! باشی و خراپی! ناشرین و جوانی!

ژاکلین پر و خالی! تاریک و پون!

- مهرگ و ژیان!

کتوپر هه ر که من ئه ودم وت کامیار و ژاکلین بیده نگ بوون! نه ختی دوا ی ئه وه

ژاکلین وتی: منیش هه ر له وه ده ترسم! له بهر ئه وه که هه مووکات له دوا ی لیدوانه کانمان

به و ته وهره یه ده گه شتین! گهنم هه مووکات ده یوت دوا ین قوناغ له م دنیا یه دا به مردنی

مروقه کان کوتایی دیت. یانی حهوا ته واو که ری ئادهمه! ئیستا له هه ر ته وهره یه کدا!

- که وایه ئه و شیعره ی که بۆی خویندمه وه مانای په یامیک بوه بۆ مردن؟

کامیار به و دهرونه شله ژاوه و نارحه ته ی که هه یه تی له وانیه خوی بکوژی!

ژاکلین ئاخړ چی بووه؟

کامیار ئیمهش خۆمان باش نازانین! ته نیا ده زانین له گهل باوک و دایکیدا شه رینکی
قورسی بووه له مالوه و ده رچوه! ده بی زور به خیرایی بیدوزینه وه.

ژاکلین ده تانه وئ منیش له گهل تان بئیم؟

کامیار نه سو پاس. یانی نازانین ده بی بۆ کوئ برؤین!

ژاکلین ژماره ی ته له فونه که ی من بنوسن نه گهر شتیک بوو له وانه یه بتوانم یارمه تیتان

بدهم!

کامیار ژماره ی ژاکلینی وهرگرت و ژماره ی خویشی پئدا و خواحافیزی و سو پاسی
کرد و سهر ئوتومبیله که که وتین و ریکه وتین. که نه ختی رۆشتین، کامیار ئوتومبیله که ی
له سووچینکدا وه ستاند و دوو جگهره ی له پاکه ته که ی دهره ئینا و دایگیرساندو یه کیکیان
دا به من و وتی: ده ی، ئه مه له مه! جارئ هیچ نه دره سینکمان له گه نم نییه!

- یانی ده یویست پیمان بلئ که ده یه وی خوی بکوژی؟

کامیار له وانه یه!

- ئیستا چی بکه یین؟

کامیار تو به دل و هه ستت نه تتوانی هیچ بکه ی، ئیستا به یله با من به هزر و پاره،

له وانه یه شتیک بکه م!

- به پاره ده ته وئ چی بکه ی؟

کامیار له م رۆژ و رۆژگاره دا، هه موو ریز له عه شق و هه ستی پاک و ئه م شتانه
ده گرن، به لام ته نیا ریز! نه ویش ته نیا به زمان! نه گینا ئه م شتانه ئیستا فلسیک بایه خی
نییه!

- تو هه له ده که ی!

کامیار دروشم مه ده، بیسه لمینه! هه ر ئیستا ریکه وه برق له پرووی نه و وه ره قه یه که
پئناسه ی باوک و دایکی گه نمی تیانوسراوه، بیان دۆزه ره وه بزانه!

- ده ی نه ختی قورسه به لام

کامیار قورسه؟ داماو هه رناکرئ! بۆه رکوی برؤی، هه ر نه و دهرگاوانه که له بهر
دهرگایه هه ر که بزانی له جیاتی پاره له گیرفانتدا، هه ست له دلئا هه یه، له قه یه ک نه دا له ویاته
و له دهرگا فریت ده داته دهره وه! ئیستا به ته وئ شتیک بچوک له هه ر کوئیه کدا بکه ی، یا
ده بی پشتگیرینکی مل قه ویت ببئ، یان پاره ی زور له گیرفانتدا! ماوه یه ک له مه و بهر که

ئۆتمبیله كانمان كړې بوو له بیرته؟

- كامه یان؟

كامیار ناوی منیان بههله نوسیوو!

- نهها!

كامیار رۆشتم بۆلای کابراکه و هر که پیم وت کاکه ناوی من لیره دا بههله
نوسراوه، هه ناسه یه کی جگر سۆزی له قولایی دلیه وه هه لکیشا که خه ریکبوو له گهرمای
هه موو نه و ماشینهانی که له ویدا بوون ناگریان تیبه ر بئی!

کاتی چاوی به ناوی من که له وهره قهیه دا به ههله نوسرابوو که وت، سه ریکی بۆ
جولاندم که نه ت وت جوابی تیستی سه ره تانی خوینی مامه ی بینیه و نیتر ناکرئ هیچی
بۆ بکرئ!

کاتی بوویکرده من و سهیری چاوانی کردم، خهفته تی له چاوانیدا بوو که نه ت وت
سه عاتیکی تر بریاره خۆی و بنه ماله که ی، به کومه ل، به زیندوویی بخه نه گۆر.
نچ نچیکی بۆ کردم که ...

- ئی...! میشکم دا که وت! ناخری بلئ چی بووه؟

كامیار هیچ! هر که ویستی بی هیوایی و بی دهست که وتی... بگه یه نیته من، من
پینچ دانه هه زاریم گه یانده دهستی نهو! نه ت وت کتوپر ده لاقه یه کی تازه به ره و ژیان
له پیش چاوانیدا کرایه وه! نیتر له و بی هیواییه ی چند چرکه یه ک له وه و بهر هیچ دیار
نه بوو! نیشه که له دوو دهقه دا کرا و ناوه که ی من راست کرایه وه!

ویستم پنی بلیم بابه له جیاتی نه م قسانه شتی بکه که نه یزانی و دهستی به جگه ره که وه
هینا بۆ لای من جگه ره که ی به و قوله مه وه که برین بوو چسکاو سوتاندى!

- نای سوتام بابه! خه یالت له کوئییه؟

كامیار یاخوا من بمرم! هر نه ویات سوتا که پیشتر برا بوو؟ نیستا ده بی برۆین بۆ
خهسته خانه ی سوتاوه که!

- سوتاوه که؟

كامیار نه! نه مه نیستا هم براوه و هم سوتاوه! ده بی به بروتاوه!
پیکه نیم و وتم: بابه شتی بکه! نه م هه مووه له باسی پاره دا پیتسات، نیستا ده توانی
چییکه ی؟

كامیار سهخته به لام ده کرئ شتی بکرئ. به لام ناگادار به وشه یه ک سه بارهت به و

شتانهی که دهیکهین پتی نه لئی! ناوی باوک و دایکی چی بوو؟ قودرته و زیوهر؟
- نا به لام بۆچی هیچی بی نه لئین؟

کامیار بابا له وانیه بزانی که دایکی فلان کهس بووه! خو نابی برۆین پتی بلئین!
- دهی نه گهر بلئین چی ده بی؟

کامیار بروانه، نه گهر تو خوت له جیاتی نه و بویتایه و بتزانیایه که دایکت خزمه تکاری
مالی حاجی فلان بووه، خوشحال ده بوی؟
- نازانم، یانی هر هیچی بی نه لئین؟

کامیار نه مهش من نایزانم! ته نیا دوعا بکه که ده رکه وی دایکی جینالولوبریجیدا بووه
به زیوهر بانگیان کردوو و باوکیشی کرک داگلاس بووه که له ماله وه پتیان دهوت
قودرته!
هر دوو کمان دهستان کرد به پتکه نین و کامیار ئوتومبیله که ی خسته ئیش و
رینکه وتین.

- که سینک ده ناسی بتوانیت شتیکمان بۆ بکات؟
کامیار نا.

- نه و شوینه ی که خه ریکین ده رۆین کوته؟
کامیار راوهسته ده زانی.

بیست ده قیقه یه ک لینی خوپی و پاشان ده و روبه ری جوردهن له سووچیکدا راوهستا
و هر دوو کمان دابه زین و رۆشتین به ره و بینایه کی که شخه و به ناسان که یه نه ر
رۆیشینه سه ره وه، قاتی ده هم و رۆشتین بۆ کومپانیا یه ک. کامیار زهنگی لندا و کچیک
ئه لینی سکرته رهی کومپانیا که بوو ده رگای کرده وه و هر که کامیاری بینی سلاوی لی
کرد

کامیار من سلاو مه لی خانم! حالی ئیوه چونه؟

خانمی سکرته ر، جوابی دایه وه و خولکی کردین بۆ ژوره وه، که کامیار وتی:
- نه مه ناموزای منه. نه مانیش ((مینو)) خانم سکرته ری کومپانیا که یه.

سلاو ئیکم لی کرد که ((مینو)) خانم وتی:

- له بیرتان چوو ناوی نه م به من بلین!

کامیار ئوی بیورن! نه مه به صیره! هه له بهت یانی له دوی شه وه وه تا ئیستا به صیرن!

ئاغای به صیری باصری!

سیخورمه یه کم لیدا و وتم من سامانم خانم. زور به خته وهرم.
مینو کاک کامیار له گهل هموواندا گالته ده که ن!
کامیار خانم ((لیدا)) له کوین؟

مینو له نویسینگه که یاندان.
کامیار ئه رک نه بن هه والی بدهنی و بلی که من هاتوم.
مینو ئایفونی لیدا و که ((لیدا)) جوابی دایه وه وتی: کاک کامیار هاتوه.
لیدا سهیره!

کامیار- سهیر جوانی پوخساری ئیوه یه!
لیدا فهرمو وهرنه ژووره وه جه نابی ئه ستیره ی سیوه یل!
((مینو)) پینکه نی و وتی: فهرمون کاک سیوه یل.
کامیار ئه ستیره گیان به دوامدا وهره.

به مؤرپیکه وه سهیرم کرد و به دوایدا پۆشتم، ده رگایه کی کرده وه و پۆشتینه
ژووره وه. نویسینگه که ی خاتو لیدا ژووریکه زور گه وره و که شخه و خوش بوو به
قه نه فه و شتی پینشکه وتوه وه. میزیک له سه روی ژووره که وه بوو که لیدا خه ریکبوو
له پشتی وه ده هات بۆلای ئیمه. چه ند گولدانیکه زور جوانیش له ده ورو به ری نویسینگه که دا
دانرابون.

لیدا سه لام . ئه وه تو له کوینی؟
کامیار به دوا ی کیتشه ی خه لکیدام!
لیدا ده بپۆ! درۆ له گهل منیش ده که ی؟
کامیار ناخر کچی ئه مه چ شینوه قسه کردنیکه له لای ئاموزاکه مدا؟
لیدا ئی... بیورن توخوا! ئیوه ده بنی کاک سامان بن.
- سه لام، حالتان چۆنه؟

لیدا سوپاس، تکا ده که م فهرموون دانیشن.

هه ردوو کمان پۆشتین له سه ر موبله که دانیشن و لیدایش هات له سه ر موبله که یتر
له به رده مماندا دانیشن و وتی: دوینی سنی جار ته له فونم بۆ کردی ده نگت نه بو. جاری
سینه میس دایکت له گه لمدا شه پی کرد.

کامیار- راست ده لینی؟ خوا من بکوژی له ده ست ئه م دایکه م نه جاتم بدا! هه ر نازانم ئه م
دایکه ی من بۆچی نه وه نده ناشو کری ده کا! له ماله وهش هه ر وایه! هه رچه نده باو کیشم

پنی دهلی ئافرهت نه وهنده پپيال مه به کوئ ناگرئ! ئیتر به خوا رزق و پوزی خه ریکه له مالمان ده پوا و نه کبه تی جینگه ی ده گریته وه! ئیوه به گه وره یی خوتان بیورن!
لیدا که پتده کهنی وتی: موبایله که یشت خق جواب ناداته وه! کهس نازانی له کوئ بوی و چیت ده کرد!

کامیار بی باتری بمینی ئه م موبایله م یاخوا! تو خوینی خوت پیس مه که! نه مجاره وا ده که م که هه رکات ئیشت پیم بوو، له دو ده قیقه دا ده ستت بکه وم!
لیدا موبایلی سوورده یات کړیوه؟

کامیار کړیومه به لام نه ویش به که لک نایه ت! خق ده زانی ئیسی دائیره ی ته له فون هه ر چیه؟ له م موبایله مه وه، نه ویترو وهرده گرم و خانمی خیرا جواب ده داته وه و ده لی به شدار بووی داواکراو دهستی گیراوه! تکایه په یوه ندی مه که ن!
لیدا نه ی چون ده بی په یوه ندیت پتوه بگیری؟

کامیار زور ئاسانه! نه مه ی وت و له قژی خوی تالیکی کهنده وه و دای به لیدا و وتی:
- بیگره، هه رکات ئیشت پیم بوو نه مه بسوتینه، له پتوه له به رده متا ئاماده ده بم!
لیدا دهستی به پتکه نین کرد.

کامیار هیچ شتی نایته شته کونه کان! ئیمه جارئ هه روا خه ریکین بق دواوه ده پوین، جا باشترو وایه له په یوه ندیبه کانیشدا له و ئامیر و رتگه کونانه سوود وهرگرین! ته نیا داوات لیده که م کاتی ئیشیکی تاییه ت پیم بوو په یوه ندی بگره. زور بانگم که ی، که چهل ده بم!

لیدا با باوکم بانگ بکه م! زور بیتاقه تت بوه!
کامیار جارئ دانیشه بزانه م! باوکم بانگ بکه م یانی چی؟
لیدا ئاخو زور چه زی ده کرد بتبینی! ئیستا له نووسینگه که یه تی!
کامیار ده ی دواتر ده ببینم. سه ره تا بلئ تو ئیشت چی بوو به من که ته له فونت کرد؟
لیدا نه مشه و له ماله وه مان میوانیه. جه ژنی له دایک بونمه!

کامیار به راسته؟ پیروزی یاخوا!

لیدا نه گه ر وتت ده بمه چه ند سال؟

کامیار سیزده سال

لیدا ده برو توش!

کامیار ده ی چوارده سال

ليدا ده بعه بيست و پينج سال!

كاميار خه ريكي وهكو سهگ درق دهكهي! تو زورت لي بين، هه فده سالي!
ليدا ئيتر له پيكيه نيندا چرابوو! رويكرده من و پني وتم:

- كاك سامان خوزگه م پيتان هه موو كات لاي كامياردان!
سه يريكي كاميارم كرد و وتم: به لي به راستي! هه ر خيرا خيرا له ماله وه له بوني چيز

ده بيه م! ياني هه موو خزمان چيز ده بن! من، نافه رين خانم. ...
هه ر كه نه م و ت، كاميار خيرا په ريبه ناو قسه كانم و وتي: ياني، نافه رين خانم بو

ئيوه نه مشه و جه رني له دايك بو نتانه! دياريبه كي كه شخه و جوانت بو ده كرم كه حه زت
ليبي! هه لگه رايه وه و به مورتيكه وه سه يري مني كردو وتي: تو نازاني ليدا چ بنه ماله يه كي
باشي هه يه! باوكي پارچه يه ك كه وه ره! داكي خانم و كابان! له خوشكه كي ئيتر چيت
بو باس بكه م؟ تو ببيسه! ئا! خوشكه كي به قه در تويه! نه مشه و كه رزشتين بو ئوي
ده ي ده م به تو، هي تو بين!

ليدا ده برو!

كاميار ياني ده ليم به يه كيان بناستيم! ئاخه م هه تيوه سامان خه ريكي ده ربه در به

دواي كچينكا ده گه رئي كه خوي داماو بكا!

ليدا سه يره! به راستي ده يانه ويت ژن بينن؟

كاميار ئا! سه يري رواله تي مه كه! نه مه عه قلي به قه در ده نكه نو كنيكه!

ليدا تو ليني فير به كاك كاميار!

كاميار شيتي له بنه ماله ي نه ماندا ويراسيه، من بو ده بين فير بيم؟

ليدا كه وايه نه مشه و ده بين كاك سامانيش سه ربه رزمان بكه ن!

- زور سو پاس.

ليدا نه! نه! به راسته! نه مشه و به دنيا ييه وه چاوه پروانتانم! له بيرتان نه چن!

كاميار دين بابا! نه وه نده سويند و قورعان مه خو!

ليدا نه چن سه عاتي نو و ده ي شه و بين ها!

كاميار نه! سه عاتي دوي دوا نيوه رو له وينم! پاشان رويكرده من و وتي:

- هه سته بروين وادياره تا بگه ينه ماله وه ده بين بگه رينيه وه خزمه تي ليدا خانم!

هه سته و بروين كه هه ره يچ نه بي كاتمان هه بين لفكه و سابوني له خومان بده بين!

نه مه ي و ت و له جيگه ي دا هه سته كه پيم و ت:

ليدا ئا.

كاميار دەرچوى ناحيهى ۳ى شارى . . . ژمارهى پيناسهى باوك. . . دايك. . .

ليدا زور قورسه. به لام هر شتيكى ليده كم.

هر لهوكاته دا، مينو قاوهى بو هيتاين و خولكى كردين و پرؤشت.

كاميار ئەم مينو ته مەنى چەندە؟

ليدا بو؟

كاميار دەمه وئ بىخوازم بو باوه گوره م!

ليدا بو باوه گوره ت؟ باوه گوره ت ته مەنى چەنكە؟

كاميار زور به ته مەن نييه! تازه كه وتوه ته سەر زمانى و هر ده لى ته نيام. ده ترسم

توشى غەلەت بى. تو نه نكيكى باش و تەندروستت نييه هەفدە هەژدە سال زياتر ته مەنى

نه بى؟

ليدا ده برؤ كاميار!

كاميار ئەگەر بت بى ئيمه به كومەل دىن بو خوازبىنى!

ليدا نه نكى هەفدە هەژدە ساله؟

كاميار ئەگەر بىست و دوو سى سالىش ته مەنى بيت قەى ناكات. من باوه گوره م

رازى ده كم!

ليدا چەن به ئالوشه!

كاميار ئەوه تو چى ئەلى؟ ئىستا ئەوه نده زروف خراپه كچىكى هەفدە هەژدە ساله

ده دن به پياويكى چل په نجا ساله!

ليدا توش خو رقت له م زروفه نييه؟

كاميار بو من چه زم لى بى؟ ئەوانهى كه چل په نجا ساليانه ده بى چه زيان لى بى

كه ده توانن كچىكى بىست و ئەوه نده سال بچو و كتر له خويان به يئن! من ئەگەر بمه وئ

له سەر ئەو ياسايه مامه له بكەم ده بى برؤم بو به رده مى ژوورى خهسته خانهى منال

بوون و هر كه دوكتورىك به نه شته رگه رى كچىكى له سكى دايكى دهره يئا هر له ويدا

مارهى بىرم!

ليدا كه هر پنده كەنى وتى: دهى چەند بى وينه ده بى!

كاميار ئا، ته نيا منال به خنو كردن ده كه وينه ئەستوم!

ليدا له جياتى، بىست سال دواى ئەوه رانه بوئىرى!

- کاميار گيان نيمه بوجى هاتبووين بو نيره؟

بيريكي كردهوه و وتى: نازانم!

- گنم!

ليدا گنم؟

كاميار نهها! بيرم كهوتهوه!

ليدا گنم چيه؟

كاميار هيچ بابيه! نهنكم دهيهوي هلووي پي ساز بكا، پني وتين كهلهسهر پيدا ههندي

ناردى گنمى بو بكرم! نيتستا نهم سامانه پني داگرتوه گنمهكه خوى بكرين و خومان

لهمالهوه بيكهين به نارد تا دنيا تر بن!

به موريكهوه سهيرم كرد دانيشت و وتى: راستى نيشيكم پيتبوو. يانى نيشيكم دهبن

بو بكي.

ليدا نيشى چي؟

كاميار به دووي دوو كه سدا دهگه رتين.

ليدا به باوكم بلنم؟

كاميار نا، باسهكهى هي نزيك بيست سال لهمه و پيشه! يهكي لهخزمان پرووى

ليناوين كه نهو دوو كهسهى بو بدوزينهوه!

ليدا نهو دووانه كين؟

كاميار دايك و باوكين!

ليدا بو ون بوون؟

كاميار نا، يانى نه! چونت بو باس بكم؟ نه م كهسه كچيكي داماو وليقه و ماوه!

كهسى لهم دنيايه دا نيبه! بهسته زمانه زوريش ناشيرينه و هيچ كهس نايهت دهركايشى

بو خوازيني لن بكا تهوه! لهبه رنه مهيه كه بيري دايك و باوكي كهوتهوه و دهيهوي

بياندوزيتهوه به شكم نهوان خوازينينيكي بو سازبكن! زو ر كچيكي داماو!

ليدا تو بوجى به دووي نيشى نهوداي؟

كاميار چونت بو باس بكم بابيه؟ نه م كچه داماو، لهمالي نيمه دا نيش دهكات! خيره!

ليدا دهى ناو و نيشانه كهيم پي بده، من بيدم به باوكم.

كاميار تهمن دريژ بي ياخوا. بينوسه. ناوى باوك، قودرهت. ناوى دايك، زيهور.

ناوى سيانى، ... نوسيت؟

کامیار له چانسی مندا، هر که بووم به په نجا سال، سه کته یه کی ناته واو لیم دده و
 ده که و مه سووچی ماله وه!
 لیدا دیسان هر باشه له بهر نه وه په رستاریکی جوانت هه یه.
 کامیار که لکی چیه بوم نه و په رستاره جوانه؟ من په رستاری ناسک و جوانم نیستا
 که ساخم دهوئی نه ک کاتی که فه له ج بووم!
 لیدا دهی نیستا که وایه وهره له گهل مندا زه ماوه ند بکه!
 کامیار سه بیرنکی کرد و وتی: دوو سه عاته منت به قسه گرتوه که سه ری قسه ی
 بکه یه نینه ئیره؟ دهی هر له سه رده تاوه نه مه ت بوتایه!
 لیدا دهی نیستا وتم! خو چی ده لئی؟
 کامیار نه، به ساقه ت بم. هر برقومه به رده م ده رگای ژووری خه سه خانه ی منال بوون
 راوه ستم وادیاره باشتره!
 لیدا زوریش هز بکه ی!
 کامیار دل م که ه زده کا، عه قلم ده لئی نه!
 لیدا تو هر عه قلت له کوئی بوو؟
 کامیار دهی جا نه گه ر نیستا نه مرق به اتمایه بو ئیره بو خوازینیت، بیوم به
 ناشتاین ها!

لیدا نه گه ر به اتیتایه!

کامیار نیستا کتوپر بینیت که که ر بووم و هاتم!

لیدا ده برق! نه گه ر بیت دیاره که ژیری!

کامیار نه گه ر من بیم به میزدت، به چی لیم دده ی؟

لیدا ده بی ته نیا به کوته ک له تو بده ن تا دلی هر چی کچه بسره وئی!

نه مه ی وت و که وچکنی که بو شتواندنی قاوه که هانیبوویان، فرتیدا به ره و کامیار!

کامیاریش هه ستاو رایکرد که من به دهنگی به رز پیکه نیم

کامیار زه هری مار! که ی کاتی پیکه نینه؟ هه سه ته برؤین دیر ده بی!

هه ستام و خواحافیزیم له لیدا کرد و هر که ویستمان برؤینه دهره وه لیدا وتی:

لیدا کامیار، شه و درهنگ نه یه یت ها! باو کم زویر ده بی!

کامیار بو نه مشه و باوکت خه یالینکی بو من هه یه؟

لیدا له وانیه!

کامیار کویر بی ئو باوکه حیزهت هر به و چاوانه ی سهیری بنیادهم بکا، گیانی
بنیادهم دهلهرزئی!

هر که ئه مه ی وت، باوکی لیدا درگای ژووری ته نیشته نویسنکه که ی کرده وه و
هروا که خه ریکبوو دههاته دره وه وتی: دهنگی ناسراوئی دئی!

کامیار وهی! دیتوه که هات! بۆنی بنیادهمی بیستوه!
سه ره تا کامیار و پاشان من سلاومان لی کرد به پینکه نینه وه وتی:
- به به! شنه هات و بۆنی عه نبه ری هینا!

کامیار دهستان خوش! ئیستا با هات و بۆنی... هینا؟
باوکی لیدا ئی، ئی، ئی...! دوور له گیان! زمانم لال! مه به ستم ئه وه یه که بۆنی
موشه ک هات! چۆن ئیتوه؟ سهیره چاومان به پوخسارتان پوناک بویه وه. باوکت
چۆنه؟ دایکت، خوشکت؟

کامیار زور سوپاس. سلاوتان لی ده که ن.
باوکی لیدا تو له کوئی؟ ماوه یه که دیار نیت!
کامیار سه رقالم به گیانی تو!
باوکی لیدا خیر بی خواجه! سه رقالی چیت؟
کامیار هیچ! که وتومه ته دوا ی کچی خه لکی! یانی که وتومه ته دوا ی ئیشی کچی خه لک!
باوکی لیدا دهستی به پینکه نین کرد و به لیدا که ئه ویش له نویسنکه که ی هاتبوه
دهره وه و لای کامیاردا پاره ستابوو وتی: کامیار گیانت بۆ ئه مشه و داوت کردوه؟
لیدا به لی!

باوکی لیدا کامیار گیان ئه م هاو پتیه تم پین ناناسینی؟
کامیار ئه مه کوپی مامه، سامان.

دیشان به یه که وه چاک و چۆنیه کمان کرد باوکی لیدا وتی: به به! چ کوپینکی شوخ
و قوزه! یانی چ که نجینکی قوزن! نه مده زانی کوپه مامی به م باشی و قوزیه ت هه به! نه کا
دیشان له م کوپه مام و کوپه پورانه ت هه یه و به ئیمه ی نالئی؟

کامیار نه به گیانی ئیتوه! یانی ئه گهر تازه و ئاکت ده ویت له به یین خومان و خودا هر
ئه م جوته مان هه یه! کۆنه ییش که دوو و سن جار و ئیشکرا بیت ئه گهر ده ته وئی، باوکم و
مامم و میزدانی پوره کانم و باوه که وره هه ن!

باوکی لیدا پینکه نی و مالی به پشتی کامیاردا وتی: ئه ی شه ی تان! هر ئه مشه و ده بی

ئەمىش بەھىنى بۇ مالى ئىمە! كاميار كە پىدەكەنى وتى:

- ھىنانى لەسەر مەن بەلام كچ بەسەردا بىرىنى لەسەر ئىوہ!

باوكى لىدا قاقا دەستى بە پىكەنىن كىرد و وتى: ئىستا خەرىكى بۇ كوئى دەروئى؟

كاميار ئەگەر پىمان بەدەن نەختى ئىشمان ھەيە دەبى خەرىكى بىن.

باوكى لىدا بۇ نىوہرۇ لەلامان بە!

كاميار زور سوپاس. ئىتر شو دىنە خزمەتتان.

باوكى لىدا كە واىە ھەر زور زوو وەرن! چاوەروانم.

نەختىكىتر خولكى كىردىن و پاشان لەكۆمپانىياكەيان ھاتىنە دەروہ و سوار

ئۆتۆمبىلەكە بوين بەكاميارم وتى باوكى لىدا لەنووسگەدا ئىش دەكا؟

كاميار نە.

- ئەى بۇچى ھاتى بۇ لای؟

كاميار لەزور شوئىندا ناسراوى مل قەوى ھەيە. دەستى لەناو دەستى زور كەسدایە!

بارى ئابورىيان زور باشە! ھەر ئەم بىنايە كە دەبىنى ھى خویانە! تازە ئەوہ ھەر يەك

بىنايانە! چوار دە پانزە قات و لەھەر قاتىكدا دە بىست كۆمپانىيايە! تەنيا مانكى شەست

ھەفتا ملیون تەمەن لەم بىنايە وەردەگىرئ! ئىستا ئەوى تری حساب بەكە!

- لەكوئوہ ئەم پارانە دىنن؟

كاميار ھەر لەوئى كە ئەوانى تر ھىناوئانە!

- ئەوكاتە توئىش لەگەل ئەم بىنا دەمانەدا ھەلسە و دانىشتە دەكەى؟ دەزانى پاروى

نانى چەن بىنا دەمى داماو لەسەر سفىرى ئەمانە داىە؟

ھەر وا كە ئۆتۆمبىلەكەى دەخستە ئىش وتى: ئا، دەزانم.

- دەى بۇچى ھات و چۆيان لەگەلدا دەكەى؟

كاميار بۇ ئەوہى بەقەد سەرى سووزنى لەم پاروہ نانە بگىرەمەوہ سەر سفىرى ئەو

بىنا دەمە داماوانە. ئەمەى وت و پىكەوت.

- يانى چى؟

كاميار يانى ئەوہى كە تو كاتى ناتوانى مالى خەلك لەقورگى ئەم بىنا دەمە دەربەھىنى،

باشترە بە سىياسەت ئەو كارە بەكەى!

- چۆن؟

كاميار چەند وەخت جارئ دەروم بۇ لايان و بە سىياسەت دەمیان دەبەستم و

پاره‌یه‌کی زوریان لئ ده‌سینم بۆ هه‌ندئ بنیاده‌می دامار! جارئ خۆ ئەمانه‌ لیره‌دا هه‌مووشت به‌ده‌ستن! خۆ به‌ زوریش ده‌ره‌قه‌تیان نایه‌ین، باشته‌ره‌ له‌م رینگه‌یه‌وه‌ نه‌ختی له‌حه‌قی خه‌لکیان لئ بسینمه‌وه‌! ئەمشه‌و که‌ رۆشینه‌ ئه‌وئ، پیت ده‌لیم که‌ چ که‌سانیک له‌میوانیه‌که‌یدا داوه‌تن! ناویان ببیسی عه‌قلت لا نامینئ!

- بۆ کئین که‌ عه‌قل له‌سه‌ری بنیاده‌ما نه‌مینئ؟ ناخه‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌وله‌مه‌ندن!
کامیار ده‌وله‌مه‌ندییه‌کی که‌ ده‌وله‌مه‌ندن به‌لام زورینکیان تۆ له‌دووره‌وه‌ ده‌یانناسئ!
یانی ناویانت بیستوه‌!

- ده‌ی خراپی چیه‌؟

کامیار خراپیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئەم خه‌لکه‌ دیز و قسه‌ و باسیان، هه‌مووی له‌کوستانی ریخت و په‌ردیز، ژیانی ده‌وله‌مه‌ندانه‌ و له‌ باشی ژیانی ده‌ست پتوه‌گری و هه‌یا و خۆراگری و دووری له‌دزی و مالی خه‌لک خواردن و ئەمشتانه‌یه‌!
- بۆ ئەم میوانیه‌ چۆن میوانیه‌که‌؟

کامیار کاتی هاتی خۆت ده‌زانئ! یانی ئەگه‌ر بتوانئ ئەمانه‌ له‌ بازاردا ببینی و بیانناسیتوه‌ که‌وا ئەو میوانانه‌ی ناو میوانیه‌که‌ن! هه‌رچه‌ند که‌ ئەمانه‌ له‌بازاردا و له‌م جۆره‌ شوینانه‌دا ناتوانئ ببینی! هه‌ر ئەمانه‌ خه‌لک ناتوانن بیانبینن! له‌ئیمه‌ باشته‌ره‌ کاتن!
- یانی چی؟

کامیار یانی ئه‌وه‌ی ئەمانه‌ کاتی به‌یه‌که‌وه‌ن به‌شپوه‌یه‌کن و له‌ کاته‌کانی تردا به‌ شپوه‌یه‌کیترن! له‌میوانیه‌کاندا جله‌کانی به‌ری خویان و ژنه‌کانیان و کچه‌کانیان و کوره‌کانیان که‌ عه‌قلت له‌سه‌ر لا ده‌با به‌لام له‌ده‌ره‌وه‌ جلیکی ساده‌ له‌به‌ر ده‌که‌ن و وا نیشان ده‌دن که‌ یانی زۆر به‌ ژیانی ساده‌ برۆیان هه‌یه‌! له‌میوانیدا، گلاسه‌کانیان یه‌ک ده‌قه‌ له‌سه‌ر میز به‌ به‌تالی نامینئ و له‌ده‌ره‌وه‌ ئەگه‌ر ده‌ستت له‌ده‌ستیان بکه‌وئ، سی جار ده‌یشۆرن! ئیستا دیت و ده‌یبینی!

- نه‌کا ده‌ته‌وئ خوازیبینی له‌م خاتو لیدایه‌ بکه‌ی؟

کامیار هه‌ر ئەم خاتو لیدایه‌ی ده‌یبینی قیلایه‌کی له‌باشوری فه‌ره‌نسادا هه‌یه‌!
- راستی باوکی ئەم‌رۆ له‌بیری چوو بوو ریشی بتاشئ؟ توزیکی پتوه‌ بوو!
کامیار سه‌یریکی منی کرد و پینکه‌نی کاتن گه‌یشینه‌ماله‌وه‌! باخه‌که‌ زۆر بیده‌نگ بوو، ئۆتۆمبیله‌که‌مان خسته‌ گه‌راج و هه‌ردووکه‌مان رۆشینه‌ به‌ره‌و مالی باوه‌که‌وره‌که‌ کامیار ئەلنی شار نارامه‌!

- نا، زور بيتهنگه! لهوانه يه مناله كان پوښيښته زانكو.
كاميار خوا بكا كاتى نيمه ليره نه بووین هيچ نه قهوماين.
گه پښتینه به ردهم مالی باوه گوره كاميار قيراندی
- حاجی مهم صادق خان! نيمه هاتينه وه.
- سهره تا ته قه بده له ده رگا كاميار!

كاميار نهی به سهرچاو!
هر که گه پښت ده رگای کرده وه و پوښته ژوره وه! منيش به دوايدا پوښتم و
خه ريکبووم پيلاوه کانم داده کهد کتوپر كاميار قيراندی و وتی:
كاميار تازه به لگه ی تاوانه که ت مه شاره وه خوم چاوم پنی که وت!
سهرم هه لگه پرانده وه که بينيم باوه گوره له بهر چوارچينه ی ده رگای ژوره که يدا
دياره! داماره قتويه کی به دهسته وه بوو هر له وي وشک پاره ستابوو و خه ريکبوو
سه يری کامياری ده کرد.

كاميار نه گه ر عومری ته واو بی چ له به غدا بی و چ له به لځ
پياله که پر بوو چ شيرين بی و چ تال
مه ی بنو شه که له دواي من و تو، مانگ زور جار
له به لځه وه بو غه ره دیت و له غه ره وه بو به لځ
بابه گوره لاله الا الله، کوره نه مه شوشه ی ده رمانه که مه!
كاميار نه وه شوشه ی ده رمانی زور که سه!
باوه گوره که به مورپکه وه سه يری کامياری کرد و پوښ قوتوه که ی خسته ناو
دولا به که و گه پرايه وه. من و کامياريش پوښينه ژوره که ی که وتی:
بابه گوره چيتان کرد؟
كاميار جار ی خو هيچ!
بابه گوره هيچ نيشانه يه شتکتان لى نه دوزيه وه?
كاميار جار ی نه!

بابه گوره ياخوا نه و که سه دامارو بی که نه م ناگره ی داگيرساند. نه گه بزانه کن
بووه تير و تايه فه ی له ناو ده به م!
كاميار هر که سى بووه نيتستا خوی له سه گ په شيمانتره! وازی لى بينن!
بابه گوره نه ليم ته له فون بو ناسايش بکه ين هه واليکيان بی بده ين!

کامیار نه، پیویست ناکات، خومان دایدوزینهوه. تهنیا من دهمهوی شتیکتان لی

بیرسم!

بابه گوره چی؟

کامیار پوری نهوان بزچی گهنمیان هینا؟

بابه گوره چون منالیان نهدهبوو!

کامیار دهواو دهرمانیان کرد؟

بابه گوره- با! چهندهسالی نه م دوکتور و نهو دوکتوریان دهکرد بهلام نهکرا! هر

چهندهش من پیم دهوتن که منال هینان هزار و یهک کیشهی هیه گویان نهدهدا!

کامیار خهتا لهکن بوو؟

بابه گوره فرقی چیه؟ نهمانه یهکتریان خوشدهویست و هیچکام رازی نهدهبون

دهست لهویتر هه لگرن! نهوه بوو که شتیکی وایان کرد.

کامیار لهکوئ گهنمیان هینا؟ ئیوه هیچ نیشانهیه شتیکتان نیه پیمانی بدن؟

بابه گوره من چونکه هر لهسهرهتاوه رازی نهبووم، هیچ پیم نهخسته ئیشهکوه.

کامیار ئیمه دهبن بزچین لهپوری نهوان پرسیار بکهین لهوانهیه. . .

بابه گوره لهخورا خوتان نازار مهدهن! نهوانیش خویان نازان.

کامیار شتی وا دهبن؟

بابه گوره زوو کریکاریکمان ههبوو. ناوی باجی فاتم بوو. نهو گهنمی هینا بزبان.

کامیار ئیستا نهو باجی فاتم لهکوئیه؟

بابه گوره داماو مردوه!

جا باوه گوره که پروویکرده من و وتی: چی پنی وتی گهنم؟

- دهی وت ئیتر به دوامدا نهگه پین!

بابه گوره خواجه گیان ئیتر نه م چ قور بهسهریبهک بوو که به سهرماندا هات؟

کامیار چاک دهبن به ئومیدی خوا، ئیوه گهرم و ساردیتان چیشتهوه!

بابه گوره بنیادهم که پیر دهبن، بیتاقه تیش دهبن. کاتی بنیادهم گهنجه دهیهوی

چاوئیک به بیره وهریبهکانی ژیانیدا بخشین، لهوانهیه سهعاتی بوی بخایه نی! بهلام هر

نهو بنیادهم کاتی پیر بوو هه موو حهفتا ههشتا سالی ژیانی، بوی دهبن به پاپایه کی

نیو سهعاته! وهکو نه م فیلمه کارتوانه چیه که بلاوی دهکه نهوه؟ پلنگی په مئی؟ نهو

مشک و پشیلکه ناویان چیه؟

- تۆم و جیزی باوه گوره.

باوه گوره نه ها، هر نه وه!

كاميار نه و پاپايانه به كه لك نايه ن! پاپا ته نيا يه ك پاپا! نه و يش پاپاي سه ندرنلا! من له مندالييه وه ته نيا نه و پاپايه م حه ز لئ بوو و سه یرم ده كرد.

- تا، زۆر پاپايه كي پر ههسته!

كاميار واز له ههست و مهست بيته! نه و پاپايه يش ته نيا يه ك به شيم حه ز لئ بوو!

- له وانه يه هر نه وه ي كه فريشته كه ديت بو يارمه تي سيندرلا.

كاميار نا كه ره! نه وه ي كه سه ره تاي پاپايه و په له وره كان ده رۆن سه ندرنلا له خه و

هله ده ستينن و نه و يش ده يه وي برواته حه مام و جا خه ريكي خاويني ماله وه بي!

- تۆي كاميار!

كاميار ده ي حه زه ئيترا!

باوه گوره كه سه یريكي كاميار ي كرد و وتي: ههستن برۆن خه ريكي ئيشتان بن!

كاميار كاتي ده وا خوار دنتانه؟

باوه گوره: كوره برۆ نه وه دنده پيم رامه بويزه!

من و كاميار پي كه نينه كه مان خوار ده وه و ههستايين كه باوه گوره كه وتي: سامان،

نه گه ر ديسان گه نم ته له فوني كرد، خيرا خۆتم پي بگه يه نه! ده مه وي دوو قسه ي له گه ل

بكه م.

- به سه ر چاو باوه گوره.

باوه گوره به بيته ي!

هر دوو كمان له مالي باوه گوره هاتينه ده ره وه و رۆيشينه شوينيكي چۆلي باخه كه

دانيشتين و به كاميارم وت:

- نه گه ر خوانه كرده كتوپر شتي بكا چيبكه ين؟

كاميار كي؟ باوه گوره كه؟

- گه نم ده ليم!

كاميار نه و جار ي هيج ناكات.

- چۆن ده زاني؟

كاميار چۆن چاوه رواني تۆيه! نه و يش ئيستا حه ز ده كات كه سي به راستي خوشي

بوئ. نه و كه سه ش تۆي!

- منیش خۇ زۇرم خۇشدهوئ!

كاميار دهزانم كه ره! يانی دهزانم نه زيزم! چ خۇشه كه تو نه وهنده پر لهههستی!

به مۇرپيکه وه سهيرم کرد و وتم:

- دهزانی خهريکبووم بيري چيم ده کرده وه؟

كاميار چی؟

- دهليم برۆين بۇ نوسينگه ي تهلهفونهکان. له ويوه تهلهفونی بۇ بکهين. به شکم بتوانين

شوينی ههلبگرين!

كاميار جارئ زووه.

- با تهلهفونهکه ي وهر بگرم به لکو وهلام بداته وه.

كاميار ده ي وهر ي بگره!

موباييله که م دهرهيتا و ژماره ي موبايلى کاميارم وهرگرت و دوو زهنگ برۆيش گهنم

جوابی دايه وه نهلق ، گهنم!

گهنم سلاو، خيرا دلتهنگم بوويت!

- دلی من هه موو کات تهنگه بۆت!

كاميار ده ي بيبه ره وه ژماره يه کی گه وره تری بيته!

هه لگه رامه وه و به مۇرپيکه وه سهير يکيم کرد.

گهنم کامياره؟

- نا.

گهنم پنی بلئ ليدا و ميترا و ههستی تهلهفونيان بۇ کرد.

- گهنم دهلئ ليدا و ميترا و ههستی تهلهفونيان بۇ کردوی.

كاميار ئئ ئئ ئئ...! خۇ شتی خراپی پينه وتون؟

گهنم پنی بلئ پيم وتون خوی پهيوه نديتان پتوه دهگرئ.

- پنی وتون پهيوه نديتان پتوه دهگرئ.

كاميار ئئ...! بن هؤ وتويه تی! تو نه و موباييله م بدهرئ!

- ئئ...! بۇ وا دهکه ي؟

كاميار نه م دايک و باوکی ون کرده، من خۇ نابن نه م کچانه ون بکه م!

- ده ي تهلهفونيان بۇ بکه!

كاميار ده ي ناكرئ! پهيوه ندي هه نديکیان يه ک لايه نه يه! يانی نه وان ته نيا ژماره ي

گه نم دلم ده سوتی.
 که بالی که ناریان به ست
 که بالی خاوینی ریشوله کانیاں شکاند
 و کوتره کان ناخ کوتره کانیاں...
 دلی من له قولایی شه ودا
 خو به په پوله بونه وه ده بیینی
 هه تاو به یانیاں به داسی ده ستیه وه
 خه رمانی خه وی من ده دروی
 - گه نم! به خوا ئه م ژیا نه ته نیا یاری به کی مندا لانه یه! وه کو گالته یه کی بیتام!
 گه نم ئوی باران، باران.
 شوشه ی په نجره که باران شور دی!
 له دلی مندا به لام ،
 کئ وینه ی تو ده شواته وه؟
 ناسمان خوله می شی...
 من له ناو قه قه سی ته نگی ژووره که مدا دلته نگ
 مه لی نیگام هه لده فری هه تا دور
 ئوی باران، باران،
 په ری مه له کانی نیگای شور دم!
 - گه نم! گه نم!

ته له فونه که ی داخستبوو! تاوی بیده نگ بووم و جا موبایله که م خسته سهر جیگه که ی
 خوی کامیار وتی: به گیانی تو هر خواخوامه که زوو بیدوزینه وه!
 - تویش به زه بیت پیادیته وه؟

کامیار نه، به زه بیم به موبایله که مدا دیته وه! ده مه وی زووتر بیدوزمه وه و موبایله که می
 لی وه رگرم و جا بو هر کوئی ویستی بروا، بروات!
 - تو بنیاده می؟

کامیار نازانم به لام به خوا پیویستم به موبایله که م هه یه!
 - تویش کامیار!

کامیار ئیستا چی ده وت؟

مٺيان ههيه!

- ڪاميار دههيلي من دهقههڪ قسه بڪم ڀان نه؟

ڪاميار بابو بلڻ ٺهڻو موبائيله دوابراوه بدا به ٽاڪسيه شتڻي بيهينه تهوه ٻوم! خهريڪه
ڙيانم لهدهست دهچڻ! ٺهڻو ڪاته منيش سهرم ههلهدهگرم بهرهو ٺهڻو ههرده ها!
ههستام ٻوشتمه ٺهڻولاتر.

گهٺم چي دهلي ڪاميار؟

- ڙيرهڻي ٺهڻوانهي ڪردوه ڪه تهلهفونيان ٻو ڪردوه!

گهٺم حقي ههيه! ٻينج دهقه به ٻينج دهقه يهڪڻي تهلهفون دهڪات و ڪاميارڻي دهوڻ!
- تير نابي شينه!

گهٺم سامان، من موبائيله ڪه دهڪورڙينمهوه.

- نه. وامهڪه! توخوا مهڪه!

گهٺم دهڻي ڪهوايه ٺيتر تهلهفونم ٻو مهڪه!

- ٺاخر چونت بدوزمهوه؟

نهختي بيدهنگ بوو جا وتي:

گهٺم عهشقيڪي ڪورت بوو به ڪورتي بهيانيهڪ تا شهو!

- دهڪري دريڙتر بي!

گهٺم ڪه چي بي؟ عهشقيڪي بهزهبي ٻيا هاتوو؟

- نه به خوا، وا نيهه! تو دهبي ڪاتم بدهيتي!

گهٺم ڪه چي بڪهي؟

- ڪه نيشان بدهم چهنده خوشمدهوتڻي؟

ڪاميار بابو موبائيله ڪم ٻيڻههوهه جا هههچيهڪتان ويست نيشاني يهڪتري بدهن!

- ٺي...! ڪاميار وس به بزانم چي دهلي!

گهٺم چي دهلي ڪاميار؟

- موبائيلهڪهي دهوڻ.

گهٺم ههندي جار تهنانهت ديريڪ دهتواني ڙياني ڪهسنيڪ ڙيرهو ڙوور بڪات!

- گهٺم! ٽڪا دهڪم بگهڙيرهوه!

گهٺم حيف بوو ٺاواي لي بي!

- هههههچ نهبي بلڻ لهڪوئي!

- ديسان شيعريكي خوينده وه!

كاميار توخوا سهيري چانسي من بکه! ثم کچه تيوه هه تا کوو دايک و باوکی ديار
بوون ديڤي شيعري نه ده زانی ها! هر که له ماله وه توراو روشته هه موو شيعريکی
له بهر! له خورا نه يان وتوه هه رکه سي له مالي دايک و بابي بتوري به هره مهندي
ده کريته وه! نهی خوا بق کوئ برؤم به دواي ثم سه رتاشيا وه دا بگه پيم؟ وهی که ئيستا
چند کهس ته له فونم بو ده کهن و هر که دهنگی نه و کچه ده بيستن، زيز دهن و ئيتر
ته له فونم بو ناکهن!

- کاميار به پاستی هیوا بر اوت کردم! چاوه پروانی زیاترم لی ده کردی!

کاميار چ چاوه پروانیه کت هه یه؟

- نه وهی یارمه تیم بدهی که نم بدوزینه وه!

کاميار مه گهر من نه و گهنه نه دوزمه وه! به گیانی تو نه گهر دهستم بهر گولیکی

بکوئ، دهنگه دهنگه یان دهکهم و دهیده م به ناشه وان بیانهارئ!

- ئيتر قسه م له گه ل مه که!

کاميار نهی باب! ئيستا ده بی نازی ثم یه کهش هه لگرين! دهی بلن بزائم چ شيعريکی

خوينده وه؟

- نه وه نده قسه ت له گه ل کردم له بیرم چوويه وه!

کاميار به به به! سهيري ثم عاشقه بکه توخوا! دوو ديڤر شيعر ناتوانی له بهر بکات!

- ناخر تو ميشک بو بنياده م ناهیلی!

کاميار تو عاشقی و ده بی خه یالت کو که یته وه، چ په یوه ندييه کی به منه وه هه یه؟

- ئيستا چی بکه م؟

کاميار ئيستا خوت زيز مه که، من چند شيعر ده خونمه وه له وانه یه زانيمان کام

شيعره بووه!

- ناخر له ناو ثم هه موو شيعره دا؟

کاميار ناخری خو هر ده بی شتی بکری ئيتر! بزانه ثمه نه بوو؟

کچی که ره که که مان له شاره که ماندا بن وینه یه

ميه ره بان و ره زا سووکه به لام فيلبازه

- نه، له شيعرانه نه بوو.

کاميار بزانه ثمه نه بوو؟

به لای شهیتانی خۆم، دوژمنی گیانی خۆم، به ساقه‌ی جوانیت دلی ویرانی خۆم، دلی

ویرانی خۆم

- ئی...!، خۆ گۆرانی بۆ نه ده وتم! له شیعرى ئەم شاعیرانه‌ی ده خوینده وه!

کامیار ئەها! بزانه ئەمه نه بوو؟

ههروایه ئاکاری دنیای گوره

تاوئ پشت له سه‌ر کۆپان و تاوئ کۆپان له سه‌ر پشت

- نه بابە! نه!

کامیار ئەمه چی؟

که به یانی هه‌لدئ هه‌تاوئ بالابه‌رز

من و گورز و گوپه‌پان و نه‌فراسیاو

- بۆچی ده‌یه‌وی بپروا بۆ شه‌ر که ئەم شیعره‌بلئ!

کامیار باشه باشه! بزانه ئەم یه‌که نه بوو؟

ئو که سه‌ی په‌نج نه‌دا گه‌نجی ده‌س ناکه‌وئ

ئو که سه‌ی پاره وه‌ر ده‌گرئ که ئیش بکا

- ده‌ بپۆ تۆیش! ئیستا کاتی گالته‌یه؟

کامیار به‌ راستمه! ئەمه گۆئ بگره!

ده‌ستی گرتم و داره‌داره‌ی پینکردم

تا کوو پئ رۆیشتنی فیر کردم

زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خسته سه‌ر لئو...

- ئی...! بیسه‌ خه‌ریکه بیرم دیته‌وه!

کامیار باشه، باشه!

- ئەها، گۆئ گره!

دلی من ده‌سوتی که بالی که ناریه‌کانیان به‌ست

هه‌ر نه‌وه‌م له‌بیر ماوه!

کامیار کلۆل نه‌که‌ر عاشقی هه‌ر هیچ نه‌بن بپۆ چوار دێر شیعر له‌به‌ر بکه‌ ئاوه‌ها
وه‌کو که‌ر له‌قوربا‌دانه‌میتئ!

- بن ئەده‌ب!

کامیار ئەم شیعره‌ هی حه‌میدی موسه‌دیه!

که بالی خاوینی ریشۆله کانیان شکاند
و کۆتره کان ئاخ کۆتره کانیان. . .
و چ هیوا به کی گه وره به تال بویه وه.
- ئا، ئا! خۆیه تی!

کامیار تاوی بیری کرده وه و جا وتی:
کامیار به هه له دا نه چووبم نه مه رۆیشتوه یو قیلای که ره ج!
- باخی که ره ج؟

کامیار ئا، له بیرته په له وریکمان دۆزییه وه که بالی شکا بوو؟
- من! بۆچی خۆم به بیرمدا نه هات؟
کامیار تو عه قلت هه یه که هیچی تی بێ؟
- تو نه و شیعرانه له کویوه ده زانی؟
کامیار که ره، نه مانه که ره سته ی ئیشمه!
- پاکه سه ره که وین برۆین هه تاکوو له وچ نه رۆیشتوه!

هه ردوو کمان پامان کرد به ره و گه راج و سه ر ئۆتۆمبیله که که وتین و رینگه وتین.
رینگه قه ره بالنج بوو و سه عات و نیویکمان بێ چوو تا گه یشینه جاده ی که ره ج و له بهر
باخی باوه گه وره دا راوه ستاین. کامیار چه ند هۆرینیکی لیدا و تاوی دوا ی نه وه چاودیری
باخه که هاته بهر ده رگا و هه ر که من و کامیاری بینی به سه ر سوپمانیکه وه ده رگای
کرده وه. ئیمه یش دابه زین و رۆیشینه پیتشه وه و چاک و چۆنیمان کرد که وتمان:

- ئاغا نه مرق دین بو ئیره؟

کامیار بۆچی کاک عه باس؟

کاک عه باس ئاخو خاتو گه نمیش نه مرق لیره بوون!

- گه نم؟ که ی؟

کامیار به هیواشی دهستی گوشیم که یانی ئاگادار بم و هیچ به کاک عه باس نه لیم
جا خۆی هیواش وتی: کاک عه باس، گه نم ئیستا لیره یه؟

کاک عه باس نه گه وره م، چاره کێ بیست ده قه یه ک له مه و پیتش رۆیشتن.

کامیار به چی هاتبوو؟

کاک عه باس و ابزانم تاکسی بوو.

- کامیار هه سته برۆین له وانیه له رینگه دا پنی بگه ین!

کامیار بی که لکه.

پووی کرده کاک عه باس و وتی: به راستی چاره کن بیست دهقه یه که که پویشوه؟
کاک عه باس له وانیه نیو سهعات ببی! ده رگا که بکه مه وه ناغا؟
کامیار نه کاک عه باس نیشمان هه یه. راستی نهی گهنم خانم بوچی بو نیره هاتبوو؟

یانی لیره چی ده کرد؟

کاک عه باس به خوا نزدیک دوو سهعات له مه و بهر گه یشته نیره. هورینی لیداو من
ده رگا که م کرده وه. تاکسیه که ی له بهر ده رگا راوه ستان و گهنم خانم هاته ژووره وه.
ویستم ده رگای فیلاکه بکه مه وه که نه یه یشت. پویش بولای پوباره که و له سه ر
کورسیه ک دانیششت. تا چاکه ساز بوو و بوم برد، بیست دهقه یه کی خایاند. له راستیدا
خوشم نه ختی ترسام!

کامیار بو؟

کاک عه باس ناخر گهنم خانم جورئ بوو!

کامیار چون؟

کاک عه باس به خوا چی بلیم ناغا!

کامیار بی خه م به! قسه که ت بکه!

کاک عه باس زور ناره حهت بون ناغا! منیش خوم به خوی ترسام! ناخر هه روا
دانیشتبوو و سهیری پوباره که ی ده کرد! منیش چاکه م که بو برد، پویشتم چه ند
مه ترئ له ولاتر دانیشتم، وتم نه کا دور له گیان دور له گیان خه یالکی له میتشکدا هه بی!
بنیاده مه نیترا! گهنجیه و هه زار خه یال! وتم نه کا کتوپر خویان فرئ بدنه پوباره که!
کامیار دهی، دوا بی؟

کاک عه باس هیه نیترا ناغا، دهستی بو چاکه هه ر نه برد، ته نیا کاتی بینی که من له و
دور و به ره دام، پنی وتم برؤم به لای نیشمه وه. منیش پویشتمه نه ولاتر و خاکه نازه که م
هه لگرت و هه روا دهستم کرد به شیکردنه وهی بن دره خته کان! ده م ویست له نزدیکدا بم
که نه گه رخوا نه خواسته بیه وی شتی بکات، بتوانم خومی پینگه یه نم. به کورتی من هه ر
خاکه نازیکم له عه رز ده دا و سهیریکی خانم ده کرد! هه ر خاکه نازیکم لیده دا و سهیریکی
خانم ده کرد!

خاتو گهنمیش هه روا چاوی بریبوه پوباره که. چاوی له سه ر ناوه که لانه ده برد!
نیستا من هه ر خاکه ناز لیده ده م و خه یالم لای خانمه!

که حوت ههشت ده خاکه نازیکم له بنی درهخته کان دا کتوپر گهنم خانم له جینگه که ی
هستا و سهیریکی منی کرد! منیش خیرا خیرا دهستم کرد به ئیشکردن! کاتی بینی
من خه یالم لای ئیشی خومه و خه ریکم خیرا خیرا خاکه ناز دهدهم له عه رزه که، دیسان
دانیشه سه ر جینگه ی خوی! منیش نه ختی هاتمه پیشه وه و خاکه نازم لیدا! وتم نزیکه بم
که نه گهر زمانم لال بی خه یالیکه بوو، بتوانم پنی بگم!

ده دهقیقه یه ک دیسان خاکه نازم لیدا! خانم هه روا چاوی له پرووباره که بوو. نه ختی
پشتم راست کرده وه و وتم خانم چاکه تان بوو به سههول!

سهیریکی منی کرد و سهیریکی چاکه ی کرد! منیش بق ئه وه ی نیشانی بدهم که
خه ریکه ئیشی خومم، دیسان دهستم کرد به شیکردنه وه ی بن درهخته کان شیکردنه وه.
هه ر نه ت ئه وت خه یالم لای خانمه! ده دهقیقه یه ک که خاکه نازم لیدا. . .

کامیار ئی. . . ! کاک عه باس بهم خاکه نازانه ی که تو دات له عه رزه که، باخه که ی
باره گه وره ت خو ژیره ژوور کرد!

کاک عه باس ئاغا من یانی خه ریکبووم خاکه نازه کهم لیده دا! به پرستی خو خاکه نازم
لینه ده دا! ئه م نوکی خاکه نازهم ده کرده ژیر عه رزه که و دیسان دهرم ده هیتایه وه! یانی
به نوکی خاکه نازه که خاکه کهم شی ده کرده وه! خاکه کهم شی ده کرده وه! باوه گه وه ره
ده زانن ئیمه لیره خاکه کهم شی ده که ینه وه تا عه رزه که هه ناسه یه ک بدات! بهم خاکه نازه که
دهیده ی له عه رزه که ماندویه تی عه رزه که ده رده چی و هه ناسه ده دات و. . .

کامیار به رای ئیوه ئیمه ده توانین له هورمۆن بق به هره ی زیاتری کشتوکالیمان که لک
وه رگرین؟ کاک عه باس بیده نگ سهیری کامیاری ده کرد کامیار وتی: بابه من وتم باسی
که نمم بق بگیره ره وه! خه ریکه بق من باسی شینوه و یاسای وه رزیری و خاکناسی
ده که ی؟ بلن بزانه م گهنم ئاخری چیکرد! له وانیه خاکه نازیکت دابی به دهستی گهنم خانم
که هه ناسه یه ک به خاک بدات؟

کاک عه باس نه ئاغا، دوور له گیان! هه ر گهنم خانم له کوئی ده توانی خاکه ناز لیبدا ت؟
ئه م خاکه نازه گیانی فیلی ده وئی تاکو کلویه ک خاک ژیره و ژوور بکات! ئه ویش ئه م
خاکه نازه!

کامیار کاک عه باس، یاخوا دهرد و به لای ئه و خاکه نازه ت بکه وئی له ته وقی سه ری
من! هه ر ئه مسال ئه م خاکه نازه ی تو ده به ی بن بق میهره جان و به هه موو خه لکی ده ناسینین
تاکو هه مووان ببینن که ئه م خاکه نازه بهم بالا و قه باره یه وه چ بایه خینکی هه یه! ئه سلن

ئەم خاڪە نازەت لە كوێیە كە ئێمە ھەر ئێستا مەدالیای لێھاتوی بنین بە سنگیەو؟ بابە
وازان لێ دینی بەم خاڪە نازەتەو یان نە؟

كاك عەباس بە سەر چاوا ئاغا!

كامیار ئێستا بێلێ بزانی ئاخیریەکی چی بوو؟

كاك عەباس لە خانم بێلێ ئیتر؟

كامیار نە! بە سەرھاتی خاڪە نازەت سەرھتا بۆمان تەواو بكە جا باسی خانم بكە!

كاك عەباس دەستی بە پێكەنین كرد! منیش پێكەنیم كە كاك عەباس وتی:

- بەخوا خانم كە ئێمە ی بێلێ كە خەریكین بە خاڪە نازەتە... .

كتوێر قسەكە ی خواردەو داماو، كە كامیار وتی:

- بەخوا ئەگەر جاریکی تر ناوی ئەو دوا براو بەینی، ھەر لەریو دەستی بە سەردا

دەگرم و دەیخەم ناو ئۆتۆمبیلەكە و دەیبەم بۆ تاران! ئەوكاتە ئیتر قریای میھرەجانەكە

ناكەوێت تا بتوانی بیناسینی!

دێسان كاك عەباس پێكەنی و وتی بەسەر چاوا ئاغا. گیانم بۆتان بێلێ كە خانم

تەلەفونەكە ی لەجانناكە ی دەرھاورد و تەلەفونیکێ كرد. منیش ھیواش ھیواش خۆم

ھێنا بە نزیکێ و گوێقولاخ و ھەستام! تەنیا ئەو ھەم بیست كە باس باسی باران و قەفەس و

شتن و ئەم شتانی بوو! ئێستا چی بوو باسەكە، من تێنەگە شتم!

كامیار ئەوانە خۆمان دەیزانین. خەریكبوو لەگەل ساماندا قسە ی دەكرد.

كاك عەباس كاك سامان شتیكتان بۆ شتن ھە یە بیدەن ئێمە بۆتان بشۆرین! ھەقتان

چی بە سەر خانمەو؟ داماو زۆر زیز بوو! ئاخەر كچی شاری خۆ ھیزی شتن و پاك

و خاوینی تیا نییە! ئەمە ئیشی كچە لادنیەكانە!

من و كامیار پێكەنین و سەیرینمان كرد كە وتی:

- گیانم بۆتان بێلێ كە دوا ی ئەو خانم لەجانناكە ی شتیکی دەرھانی كە وەكو چەقو

وابوو! نەختی سەیری كرد و جا بویكرده من و سەیرینكێ كردم! من دەستم كرد بە
خیرا خیرا شت لێدان!

كامیار خیرا خیرا چی لێدان؟

كاك عەباس ھەر ئەو شتە ئیتر!

كامیار چی؟

كاك عەباس ھەر ئەو ھە ی كە ئێو ھە وتان ناوی نەھینم.

کامیار نه‌ها، خاکه‌ناز؟

کاک عه‌باس ناغا، خوق خوت ناوت هینا!

کامیار ناخر من ناوی به بن پک و ملی غیره‌تی نه‌ته‌وه‌یه‌وه ده‌هینم! به‌لام تو وه‌ها له‌و خاکه‌نازه‌ت باس ده‌که‌ی که نه‌لنی سن ئوسکاری وهرگرتوه!

کاک عه‌باس ناغا ئوسکار گرتن خوق هیچی پیناوی! وه‌کو ئاو خواردن وایه! ئیمه تاکو ئیستا چوار پینج مارمان کوشتوه که ئم ئوسکارانه له‌لایان وه‌کو مارمیلکه وایه! کامیار کاک عه‌باس، بوجی له‌م باخه‌دا، ئوسکاریش هاتوچوی هه‌یه؟ کاک عه‌باس نا ناغا به‌لام که‌م! به‌سته زمانانه بن نازاریشن. له‌کونی رینگه ئاوه‌که‌وه دینه ناو باخه‌که.

من و کامیار ده‌ستمان به پیکه‌نین کرد که کامیار وتی:

- کاک عه‌باس، ئوسکاره‌کانی ئیره چ په‌نگین؟

کاک عه‌باس خه‌نه‌بین ناغا. یانی پشتیان خه‌نه‌یه و ژیرسکیان خالخالی قاوه‌یی! زور وریان باوک سه‌گانه! به‌لام خراپه‌یان بق دره‌خته‌کان نییه.

کامیار: برق ئم خاکه‌نازه‌ت بینه ئیمه چاویکی تر بیبین! یانی به‌م قسانه‌ی که وت پام به‌رانبه‌ری گور! برق بیه‌ینه به‌شکم بتوانین سالیکی تر له‌گه‌ل ئم به‌هره‌مه‌ندانه‌دا بیان نترین بق پیشبرکینی جیهانی بیرکاری! ئیستا چند مه‌تریک ده‌بن؟ کاک عه‌باس نزیک دو مه‌تریک ده‌بن.

کامیار به‌ژن و بالا‌که‌ی باشه، مه‌حکه‌میه‌که‌ی چونه؟

- بابه کامیار ئیشمان هه‌یه وادیاره؟ بزانه که‌نم چی لیهاتوه ناخری؟

کامیار واز له‌گه‌نم بینه! جارێ چاره‌نوسی ئم خاکه‌نازه‌ گرنگتره! له‌بیرم بن کاتی که‌راینه‌وه بق تاران سه‌باره‌ت به‌م خاکه‌نازه‌ بن وینه‌یه‌دا له‌گه‌ل باوه‌گه‌وره‌دا قسه‌ بکه‌م! نابن نه‌وه‌نده به‌ ئاسانی وازی لئ بینین!

- به‌راستی بیتامی کامیار!

کامیار بوجی چاوت لئی نییه که کاک عه‌باس له‌باره‌ی چیه‌وه قسه‌ ده‌کات؟ بزانه

کاک عه‌باس! تا ئیستا له‌میهره‌جانی هه‌لبژاردنی خانمی سالدا به‌شداریت کردووه؟

کاک عه‌باس گیت و بن ورته، سه‌یری کامیاری ده‌کرد!

کامیار میهره‌جانیکی تریش هه‌یه که هاوکات له‌گه‌ل هه‌لبژاردنی کچی شایسه‌ته‌دا

به‌پێوه ده‌چن. ناوی هه‌لبژاردنی خاکه‌نازی شیاوه له‌ده‌ستی به‌توانا و هونه‌رمه‌ندی

ئيرانيه! دهليم بيبه و ناوي بنوسه به هيواي خوا دهبيته يه كه م و بورسنيكي پيده ده ن
و دهينترن بؤ دهره وه ي ولات بؤ خويندن! نه وهنده ي چاو نوقاني، خويندنه كي ته واو
كردوه و گه راره ته وه بؤ ئيران و دهبيته عه ساي رۆزگاري پيريت!
- كاميار واز ديني يان نه؟

كاميار ده ي ده ي.

- كاك عه باس نه و شته ي كه گه نم خانم له جانتا كه ي دهر بهينا چي بوو؟
كاك عه باس به خوا وادي ار بوو ته وقه ي قژبوو، به لام نه! قه له مدايه ر بوو! به لام نه
خوايه! وادي ار بوو دهر نه فيز بوو!
كاميار نه خوايه، نه خوايه! وادي اره ليزينگ بوو! به لام نه! نه لئي مشاري كاره بابي
بوو!

- كاميار تو بهيله با قسه كه ي بكات ئيترا!

كاميار ناخري چي بوو كاك عه باس؟

كاك عه باس نازانم وه لا چي بلنم!

كاميار ده ي ئيستا هه رچي بوو! چي پيكره د؟

كاك عه باس هيچ، خستيه وه ناو جانتا كه ي.

كاميار سه يريكي كاك عه باسي كرد و وتي:

- كاك عه باس راده بويري؟ نيو سه عاته هه موو ئاميريكي سندوقي ئاميره كانت ناو
بردوه و جا دواي ده لئي خستيه وه ناو جانتا كه ي؟

كاك عه باس ناخر نه ختي دواي نه وه ديسان له جانتا كه ي دهر بهينا!

كاميار ده ي؟

كاك عه باس دواي نه وه رۆيشت بؤ لاي دواي دواوه ي باخه كه و دهستي كرد به
هه لكويني قه دي دره ختي!

من و كاميار سه يريكي په كتريمان كرد و كاميار له كاتي دا دهستي كاك عه باسي
كرتبوو و له دواي خوي رايده كيتشا، پني وت خيرا نه و دره خته نيشان بده كه په يوه ندي
راسته و خوي به ژياني داهاتوي خا كه نازه به هر مه نده كه ته وه هه يه!

هه ر دوو كمان له گه ل كاك عه باس دا كه به ته واوي گيژ ببوو، رۆيشتينه باخه كه و كاك
عه باس بردينيه به رده م دره ختي و جيگه به كي پنيشيان داين. راستي ده وت! گه نم هه ولي
دابوو كه دليكي پيكر او له سه ر قه دي دره خته كه هه لكويني!

کاک عه باس ئاغا ئەمە یانی چی؟ گەنم خانم چی لیتا توە؟
کامیار هیچ نییه کاک عه باس خەریکی لیکۆلینە وە یە بۆ زانکۆکە ی.

جا وتی پتی کاک عه باس، چاکەت حازرە؟

کاک عه باس ئیستا حازری دەکەم ئاغا! هیچی پیناوی!

ئەمە ی وت و پۆیشتن بۆ لای مالە وە ی. کاتی هەردوو کمان بە تەنیا ماینە وە بە

کامیارم وت

- یانی ئەم هەموو پێگە یە هاتوە بۆ ئە وە ی که ئەم دلە لە سەر ئەم درەختە هە لکۆلێ؟

کامیار خەریکە بە دوای بیرە وە ریبە کانیدا دەگەرێ.

- یانی چی؟

کامیار یانی لە کاتیگە وە که زانیویە تی، پورێ ئە وانه باوک و دایکی راستە قینە ی نین،

حە زناکات کات بۆ ی بەرە و پیشە وە بېروات! دە یە و ئی لە رابووردو بە مینیتە وە. بۆ ئە وە ی

بە دوای بیرە وە ریبە کانیدا دەگەرێ. لە وانه شە بۆ دۆزینە وە ی هیچی نە مابێ.

- چۆن؟

کامیار ئاخەر لە زۆر بە ی بیرە وە ریبە کانیدا ئیمە ش بە شداریمان بوو. وە کو ئە و

پۆژە ی که لێرە بووین و پە لە و رە که مان دۆزینە وە! جارێ وەرە با بېوین تا کو بزانی

خوا چی دە و ئی.

هەردوو کمان پۆیشتین بەرە و دەرگای باخە که که کاک عه باس گە یشت پیمان و وتی:

- بۆ کو ئی ئاغا؟ چام حازر کردو!

کامیار لە گیرافانیدا چە ند هە زار تە مە نیکی هینا و کردیە دەستی کاک عه باس و وتی:

- پە لە مانە کاک عه باس، با ببی بۆ جارێکی تر. گیانی تو و گیانی ئە و خاکە نازە

بە هە مە ندە ت! جارێکی تر که هاتین وینە یە کی یادگاری لە گە لدا دە گرین! بە س تو خوا

ئە وە ندە ئیشی پێ مە که!

پۆیشتین سەر ئۆتۆ موبیلە که که وتین که کاک عه باس هاتە پیشە وە و وتی:

- کاک کامیار، ئە گەر دە کړی بە ئاغا مە لین که لێرە لە کونی پێگە ی ئا وە وە، لە م

ئۆسکارانە دینە ناو باخە که. ئیمە خومان دە یانکوژین!

کامیار پێگە نی و لە هە مانکاتدا که ئۆتۆ موبیلە که ی دە خستە ئیش و تی:

- کاک عه باس، ئە وانه که دە لینی، جرجن! ئۆسکار خە لاتیکە!

ئە مە ی وت و پتی خستە سەر بە نزی نە که و پێگە وتین.

به‌شنى چوارهم

ئەو بۆژە كاتى گەيشتىنە مالەو، ھەردووكمان ئەوھندە ھىلاك بووين ، لەپتوھ ھەر
يەكە بۆ مالى خۇمان پۆيشتىن و نووستين. من بۆ نانى نيوھ پۆيش ھەلنەسام.
سەعات نزىك شەش و نيو ھوت بوو، كاميار ھاتە پشت پەنجەرەكەم و بانگى
كردم.

كاميار لەسەر خۆ چوى؟

ھەستام و لەجىگەكەمدا دانىشتم.

- ئا، زۆر ھىلاك بووم.

كاميار ھەستە بپۆين.

- بۆ كوى؟

كاميار جىژنى لەدايك بوونى لىدا ئىترا!

- ھەر تاقەتىم نىيە!

كاميار ھەستە بپۆين بىن تاقەتت بە سەر دەچى!

- نە، تۆ بپۆ.

كاميار وەرە زوو دىينەو.

- نە، لەوانەيە گەنم تەلەفون بكات.

كاميار جا با گەنمىش تەلەفون بكات! چ پەيوەندى بە تۆو ھەيە؟ بۆچى تۆ ئاشەوانى؟

دايك و باوكى بپۆن بىرىكى لى بكنەو!

- تۆ خوا پىم رامەبوپرە، تاقەتم نىيە.

كاميار بە راست نايەيت؟ خوش رادەبوپىرىن ھا! !

- نە، تۆ بپۆ.

كاميار نانت خواردوھ؟

تاوی بیدهنگ بوو و پاشان وتی:- گهنم چونه؟

- هروایه.

ئافهرین باشتر نه بووه؟

- باشتر بووه به لام زور خه مباره.

ئافهرین حهقی ههیه. دلنارام ئیشینکی زور خراپی کردوه، به لام دهبن بزانی که

هه مووی له بهر عه شق بووه.

ته نیا سه یرم کرد. ئافهرین تو ده زانی عه شق چیه؟

- نازانم.

ئافهرین من ده زانم زور به ژانه.

- هه تا ئیستا وام بیر کردوته وه که شیرین و به شکویه.

ئافهرین ئا، به لام نه گهر دوولایه نه بی. ده توانم پرسیاریکت لیبکه م؟

- ئا، به لام تکا ده که م پرسیاریک مه پرسه که نه توانم وه لامت بده مه وه.

سه یرینکی کردم و جا قولی گرتم و وتی:

- پیاسه بکهین؟

هه ردوو کمان له سه رخو رینکه وتین.

ئافهرین تا ئیستا عاشق بوویت؟

دیسان سه یرم کرد و وتم:

- خوت له وانه یه باشتر بزانی!

ئافهرین دلنای که ته مه عه شقه؟

- نه!

ئافهرین نهی چی؟

- بپروانه ئافهرین، من له وانه یه ته نیا هه ستم به عه شق کردبن.

ئافهرین یانی...؟

- یانی نه وهی که بق به دیهاتنی ته م وشه یه و پروودانی، زور له بابته مه نتقی و

نامه نتقییه کان ده بنی تیایدا به شداربن!

ئافهرین وه کو دروست کردنی ئوتومبیلنیک!

پاشان پیکه نی ئا، ئوتومبیلنیکیش به عه شقه وه دروست ده بنی! به عه شقی

به دیهتته ره که یه وه!

نه. کاميار هر هيچ نه بي ههسته برق شتن بخؤ! مامؤژ! مامؤژ!
دهستی کرد به بانکردنی دایکم که ده رگای ژورده کهم کرایه وه و دایکم هاته
ژورده وه و هینشتا نه گه یشتبوو دهستی به بؤله بؤل کرد.

کاميار نه مه نه بووریتته وه ها! نانی به یانیشی نه خواردوه!
دایکم که هه روا دهیبؤلاند رۆیشت بؤ چیشتهخانه که که کاميار پنی وتم:
- ناگادار به، به که سمان نه وتوه که گهنم رايکردوه! باوه گه وره وتی به هه مووان
بلین که گهنم له وینیه به لام نایه وی چاوی به که س بکه وی. ههسته برق شتن بخؤ، منیش
شو زوو ده گه رینمه وه، جارئ خوات له گهل.

نه مه ی وت و رۆیشت. منیش هه ستام و ئاو یکم دا به دم و چاومدا و رۆیشتم بؤ
چیشتهخانه که، دایکم هینشتا هر خه ریکبوو دهیبؤلاند! بؤله یه کی ده کرد و پرس یاریکی
سه بارهت به قولم ده پرس ی و پرس یاریک سه بارهت به گهنم! به شه نانه کهم که له نیوه رۆوه
بؤی دانابووم به په له خواردم و گه رانه وه ژورده کهم و موبایله کهم هه لگرت و ژماره ی
موبایله که ی کاميارم که به دهستی گهنمه وه بوو و هرگرت. داخرا بوو. چهنده جارئ وهرم
گرت به لام هه موو جارئ ده یوت داخراوه.

رۆیشتم له سه ر موبله کهم دانیشتم و خه یالم رۆیشت. هر چهنده بیرم ده کرده وه
که متر تیده گه یشتم! ئاخری هه ستام هه مامی بکه م هه تاکوو می شکم نه ختن ساف ببیتته وه.
بیست ده قه یه ک له هه مامدا بووم و ئینجا هاتمه ده ره وه و جله کانم له به رکرد و
رۆیشتم بؤ باخه که. نه ختن به ته نیا پیاسه م کرد کتوپر ئافه رین له پشت شمشاده کانه وه
هاته به رده مم. هه په سام!

ئافه رین سه لام

- سه لام

ئافه رین به ته نیای؟

- نا. . .

ئافه رین نه ی کاميار له کونیه؟

- رۆیشتوه ته ده ره وه.

ئافه رین بؤ کوی؟

- هه مووکات بؤ کوی ده چی؟

ٺافهرين تو هموو شتن به پني ياساڪاني بيرڪاري و فيزيا و ڪيميا هه لده سه نڪيتي!

- هموو شتن ياساي خوي هه يه!

ٺافهرين عاشقيش ياساي هه يه؟

- نا، به لام ياساي خوي!

ٺافهرين سه يره! ده ڪري بلني ياساڪهي چييه؟ له وانه يه وهڪ يارمه تيبهڪ و ابي بوم!

گه پشٽينه ڙير داريڪي بي. هر له وي ڀاوه ستام و سه يرم ڪرد. هيشتا قولم له ده ستيا

بو!

- ڀروانه ٺافهرين، نه مه شتيڪ نيه من بيليم و تويش فيري بي و ٺينجا له سر خوت

دايرڙي!

ٺافهرين ده ي مه لي، ته نيا له سر تابلو ره شه ڪه بينوسه!

- تابلوي ره شي نه م پوله، چاواني ڪه سينڪه ڪه خوشت ده وي!

به سر سورما ويه وه سه يريڪي ڪردم و وتي:

- هر بيرم نه ده ڪرده وه، نه م ڪوربه ڪه م نتق و شهرمنه، هه ستيڪي ناواي هه بي!

ده بي باشتر بتاسم!

نه مه ي وت و نه ختن تونتر قولمي به ده ستي ڪرت! به هيوري نه ختن خوم ڪيشايه

نه ملاوه!

- تو خوت چي؟ تو چون له عه شق تيگه يشتي؟

ٺافهرين به هه ستي ڪردني! هه ستن له نيوان سه ده هزار هه ستي تردا!

- به چ ره ننگيه وه؟

ٺافهرين سور! وه ڪو گوله باخ!

- چ بوني؟

ٺافهرين بوني خه م!

- له وانه يه به تامي تورتی ته نيايشه وه!

ٺافهرين له وانه يه.

- وه ده بي هموو نه مانهش له ڪامياردا ڪو بويته وه؟

هيچي نه وت ته نيا سه يري ڪردم.

شڪت هه يه؟

ٺافهرين ڪاميار چي ده لي؟

- بپیار وا بوو پرسپاری نه پرسی که نه توانم وهلامی بدهمه وه!
 ئافهرین تویش پرسپاریکی ئاوات له من پرسی.
 - بهلام تو خۆتی که پرسپارم لیکردی و ده توانی وهلامم بدهیته وه.
 ئافهرین ئه مه په یوهندی به کامیاره وه ههیه.
 - یانی ئه گهر کامیار تو ی خوش بوئ، تویش خوشت دهوئ!
 هیواش دهستیم له قۆلم جیا کرده وه و وتم:
 - ئه مه عه شق نییه! مامه له یه! هه لسه نگاندنه! تو به دوای عه شقیکدا نیت، تو به دوای
 میردینکدایت! ئه مه مه نتقی عه شقه!

ئهمه وت و ویستم برۆم وتی:
 - له دهره وهی عه شقدا چیه؟
 لامکرده وه و سه یریم کرد.

- هه ستیک له گه ل هه موو هه سته کان! رهنگی به هه موو رهنگه کانه وه! بوئی به هه موو
 بوئه کانه وه! تامی به تامی هه موو تامه کانه وه! نه تورت، نه شیرین، نه تال، نه ترش!
 هه مووی به یه که وه و له پال یه کدا! ئه گهر به و شینوه سه یری بکه ی و لینی تینگه ی، هه یچ
 کات، هه یچ کامیان نادا له دلت! هه ر دهقه یه کیان هه ست پنده که ی!
 ئافهرین هه موو ئه مانه به یه که وه و هه موو کاتیش خوشحال؟
 - هه مووی به یه که وه! شادی و خه م له سه ر ئه مانه یه!
 ئافهرین به راستی وا ده زانی وایه؟
 - من وه هام بینوه!

ئهمه وت و رینکه وتم بو مال وه مان له نیوه ی ریدا موبایله که م زهنگی لیدا. خیرا
 هه لمگرت.

- ئه لو!

گه نم به هه موو ته مه نمان درهنگ بووین! درهنگ بینیمان، درهنگ بیستان، درهنگ
 وتمان، درهنگ تیگه یشتین!

- و ئه مرۆیش درهنگ هاتین!

گه نم له وانه شه هه رگیزیش نه هاتبیت!

- بو تویش دل هه لکولین له سه ر قه دی درهخت زور زهحمه ته؟

تاوئ بیدهنگ بوو و جا وتی:

- که وایه درهنگ هاتن!

- وهلامت نه دامه وه!

گه نم له وانه یه. دهسته کانم پانه هاتبن!

- دلت چونه؟

گه نم نه ویش خه ریکه خوی پادینن!

- به ته نیایی؟

گه نم نه گه ر بتوانن! نه ختیکی تر بیدهنگ بوو جا وتی:

- خیرا که سامان! خه ریکه کات به سهر دهچی؟

- چون! به کام پیاوه تی توره؟ نه گه ر خوت له جیاتی من بوویتایه دهتوانی؟

گه نم نه م هاوارانه له بهر عه شقه؟

- نه، له توره ییه!

گه نم هه رنه وه؟

- وه شتانیکی تریش.

گه نم که عه شقیش یه کن له و شتانه یه؟

- نا! نا! نا!

گه نم دهی خیرا وهره! مه هیله به درهنگه کان بگهین!

- به کام نه درهس؟ به نه درهسی عه شقیکی یه ک پروره؟

بیدهنگ بوو.

- تو ده بی بگه ر نیته وه گه نم!

گه نم بو کوئی؟

- بولای نه وانه ی خوشیان ده وئی! نه وانه ی که له ناویاندا جینگه ت خالیه! نه وانه ی که

تویان ده وئی!

دیشان نه ختی بیدهنگ بوو پاشان وتی:

- تو ده بی بمگیزیته وه! به لام نه ک بولای نه و بنیاده مانه!

- بو نه م بنیاده مانه چین؟ نه مان هه موویان تویان خوشده وئی! تو نازانی دایک و

باوکت چییان لی به سهر هاتوه! تو. . .

نه ی هینشت قسه کانم ته واو بکه م و وتی:

کاتی که پاره پاشا بن، نالتون ده بی به خوا.

کاتی درق، ناو بیژوانی هر بووداویک بی
 کاتی هوا، هوای هه ناسه، هوای ژیان
 سه رپوشی مهرگ، له سه ر سهدان دهنگ بی
 کاتی له چاوه پروانی له ته ئیسکیندا
 چه شر له کلکه له قینکان به رپا بی
 کاتی له بهر بونی سفره ی دراوسیمال، بیر و هوش
 بی هه وسار بییته گه ده، بییته چه ز
 کاتی سووسمار وه کو تیمساح لای هه تاو
 یهک رهنگ، بییته رهنگانی و بییته رهنگانی
 کاتی که داوینی شه رهف و مندالدانی شهرم
 پیاو گریتت و خویری لی بی
 با له گه وره یی ئه م زیرابی بی هیواییه دا
 دنیا ی من به بچوکی ته نیایی بی
 نه ختی بیته دهنگ بوو و پاشان وتی:
 - مه هیله درهنگه کان، درهنگه کان بیت!
 - نه لو! گه نم! نه لو!

ئیتر دهنگی نه هات، چه زم ده کرد ئه م موبایله م بمالم به عه رزا! می شکم تیکچوو بوو!
 ریکه وتم بۆ ماله وه مان و له په نه ره وه بازم دایه ژوره که م و شری تیکم خسته سه ر و
 خه ریکی بیر کردنه وه بووم. له بییری ئه م شیعه ره دا.
 ده مزانی که شیعه ره که هی سیمین بیته به هانی به لام تینه ده گه ی شتم چ په یوه ندییه کی
 به گه نم وه هه یه!

چه ند جارئ له دلما خویندمه وه، هه رچی زیاتر ده مخوینده وه، که متر له په یوه ندییه که ی
 ده گه ی شتم! نه مده زانی ئه مجاره ده بی بۆ کوئی برۆم! خۆزگه ئیستا کامیار لیره ده بوو!
 نه و هه ر ده زانی که مه به سستی گه نم چی بووه.

هه ستام و وه ره قه یه کی گه وره م هینا و شیعه ره که م به خه تی زل له سه ر نوسی و به
 بزمار دام کوتا به دیواری به رانه ر ته خته خه وه که مدا و پاشان رۆیشتم له سه ر ته خته
 خه وه که م پاکشام و سه یرم کرد. دهنگی کامیار له گویمدا ده زرینگایه وه. خه ریکبوو پنی
 ده وتم که مه نتقی بم و به بی هاو ناویته بوونی هه ستم بیر بکه مه وه!

خۆم خسته جينگه‌ی کاميار و هه‌ولمدا به چاوينکی کراوه و هه‌ست و مه‌نتق و له‌سه‌رخۆ ئه‌و ئيشه بکه‌م.

شيعر له‌به‌ر چاومدا بوو و له‌په‌سا ده‌مخوينده‌وه. له‌سه‌رتاوه تا کوتايی! ديسان له‌سه‌رتاوه تا کوتايی! له‌وانه‌يه سه‌د جار خويندمه‌وه!

له‌بنیاده‌مه‌کان تێ فکريم! له‌دوو پروويه‌کان! زمان لوسه‌کان!
بيري ئه‌وانه‌م ده‌کرده‌وه که له‌م ماوه‌يه‌دا، هه‌موو شتيکیان به‌ پاره‌ فرۆشتبوو!
به‌وانه‌ی که له‌م ماوه‌يه‌دا، هه‌ر چرکه و ره‌نگيکیان گۆراوه! له‌وانه‌ی دل و زمانيان
یهک نه‌بووه! له‌وانه‌ی که بۆ وه‌رگرتنی جێ و مه‌قام، زمان لوسی سه‌د که‌س له‌خۆيان
خراپتريان کردوه.

ديسان خويندمه‌وه! سه‌د جار يترا! له‌سه‌ره‌وه تا کوتايی! ديسان له‌سه‌ره‌وه تا کوتايی!
ئه‌توت خه‌ريکبوو په‌رده‌يه‌ک له‌پيش چاوانمدا لاده‌درا و هه‌موو شتی له‌به‌ر چاوانمدا
رون ده‌بوويه‌وه!

خه‌ريکبوو سه‌باره‌ت به‌م بنياده‌مانه، ده‌دوا! به‌لام ئه‌م بنياده‌مانه خۆ له‌ژيانيدا
ده‌ورتيکیان نه‌بوو! يانی خه‌ريکبوو به‌ ئيمه‌ی ده‌وت؟ يان پورێ و مي‌زده‌که‌ی؟ به‌لام
ئه‌گه‌ر به‌ ئيمه‌ی ده‌وت، يانی خه‌ريکبوو ده‌يويست بيت بۆ ئيره‌؟
نه، به‌ ئيمه‌ی نه‌ده‌وت. ئه‌ی مه‌به‌ستی له‌م بنياده‌مانه، کن بون؟ راسته‌ که له‌م
په‌ژگارده‌دا زۆريک وایان ليه‌توه به‌لام چ پێ دريژيه‌کیان له‌ژيانی گه‌ندا بووه! هه‌ر
هه‌چ نه‌بێ راسته‌وخۆ ده‌رويان نه‌بووه.

هه‌ستام و جگه‌ره‌يه‌کم داگيرساند و پویشتم له‌به‌رده‌م کاغه‌زه‌که‌دا شيعره‌که‌م
له‌سه‌ری نووسی بوو، پاوه‌ستام! يانی مه‌به‌ستی له‌کنی بوو؟

ئيترا خه‌ريکبوو مينشکم شه‌قی ده‌برد! ويستم وه‌رده‌قه‌که له‌سه‌ر ديواره‌که بکه‌نمه‌وه و
بيدريژيم کتوپر بيرم که‌وته‌وه که سالی يه‌که‌می زانکۆ بوو، جاري له‌سه‌ر باسێ، ناوی
گه‌نم و چهند قوتابيه‌کی تريان، نارده‌بوه سه‌ره‌وه! يه‌کن پاپورتي لێ دابوون! هه‌چی
نه‌ما بوو ده‌رکريين و خه‌ريکبوو باسه‌که ده‌که‌وته به‌نديخانه و ئه‌م شتانه باوه‌گه‌وره پنی
تبخست و چهند که‌سيکی چاوپيکه‌وت و باسه‌که بپاوه‌وه!

بيرم که‌وته‌وه گه‌نم ئه‌وان ده‌يانزانی ئه‌و که‌سه‌ی که زمان لوسی کردووه و
هه‌مووکات گه‌نم ده‌یوت که پوژي ده‌گاته خزمه‌تی!

خيرا ته‌له‌فونم کرد بۆ کاميار، موبايله‌که‌ی داخرا بوو. بيرم که‌وته‌وه موبايله‌که‌ی به

دهست گه نمه وهيه! ژماره ي نهو موبايله كه يتريم وه رگرت. چند زهنگيني ليدا هه تاكور هه ليگرت.

كاميار نه لوق! فه رمون!

- نه لوق، كاميار!

كاميار خيرا بيلى كه ئيشم هه يه! په شيمان بوپته وه ده ته وي بيت؟ نه درسه كه بنووسه. سى رينيانى نه مين حوزور، نزيك پردى نه مير به هادور، كولانى اعتماد الدوله، مالى ناغاي جى جى باجى الممالك! نووسيت؟

- بيتام مه به ئيشم پيته!

كاميار وه ره ئيره ئيشه كه ت بلنى! نه درسه سى حه قه تى بنووسه، فرمانيه. . .

- كاميار! سه رت گه رمه؟

كاميار نه مانه ي ليره دا من بينومه و بيستوومه و خوار دوومه، نه گه ر تويش بيخوى و بيپينى و بيبيسى زور شوينت ناگرى ده گرت! يهك ده قه!
جا نه توت له گه ل يه كنيكتردا قسه ده كات.

كاميار نه حاجى گيان، ئيتر به سمه! ته قيم نه وه ندم خواردا! ده لني زه هرى ماره دوا براوه! نه مه چيه!

- كاميار! كاميار!

كاميار ئى. . . زه هرى مار و كاميار! بو نازانى خه ريكين خولكى يه كترى ده كه ين؟
- ناكات له منه؟

كاميار يهك ده قه!

ديسان له گه ل يه كنيكدا ده ستيكرد به قسه كردن.

كاميار بابه ئيستا ديم! تو برق بو هه يوانه كه منيش ئيستا ديم! بروانه! ناله م ده رگايه وه برقا! له و لاوه باوكت و نه وان راوه ستاون ها!
تون قيراندم، كاميار!

كاميار ده ردا! په رهي گويم در! چى ده لني؟

- چيه له وي؟ دهنگ به دهنگ ناكات!

كاميار هيچ نيه، تيبان ميتاوه. بلنى بزائم چى بووه؟

- ژماره ي ژاكليم ده وي!

كاميار ژاكليمت بو چيه! هه سته خوت به ته نيا وه ره! ليره دا نه وه نده هه يه، فرياي

هه لگرت! نه لوق، سه لام.

ژاکلین سه لام، فهرمون.

- من سامانم، خالوزای... .

ژاکلین چۆن؟ هه ر ئیستا بیرم له ئیوه ده کرده وه! ده مویست ته له فونئ بکه م بۆ مالی

که نم نه وان که ...

خۆ ته له فونت نه کرد؟

ژاکلین هیشتا نه! بۆچی؟

تکا ده که م جارئ ته له فون مه که ن! دایک و باوکی نازانن که له ماله وه پۆیشتوه!

ژاکلین تیناگه م!

ناخر که نم هاتبوو بۆ مالی باوه که وره م. له ویتوه هه ستاوه و پۆیشتوه. ئیمه ییش

هیشتا هیچمان به دایک و باوکی نه وتوه بئ تاقت نه بن.

ژاکلین که وایه هیشتا نه که پراوه ته وه؟

هیشتا نه.

ژاکلین ئیوه ییش نه تاندوزیوه ته وه؟

نه، تا ئیستا نه مان توانیوه.

ژاکلین هه والتان لئی نیه؟ له وانیه پۆلیس... .

نه، نه! جارئ پتیویست ناکات، تا ئیستا چهند جار به ته له فون قسه م له گه لدا کردوه.

ژاکلین چی ده لئ؟ بۆ نایه ته وه؟

جارئ زوویر و توپه یه. ببوورن له کاتم کردن، پرسیارئیکم بوو.

ژاکلین فهرموو تکا ده که م.

ئیه سالی یه که می زانکوتان له بیره؟

ژاکلین کامه ی؟

ئه و باسی ده رکردنه که و ئه و شتانه؟

ژاکلین نا، بۆچی؟

له بیرتانه که سئ راپورتی له گه نم و نه وان دابوو؟

تاوی بیده نگ بوو و پاشان وتی:

- له بیرمه!

- نه وه کئ بوو؟

ژاکلین ناکه وی! بهس وهره!

- ئیشم به ژاکلین ههیه شینته پهته پری!

کامیار کانه که ی لیره یه ها! وهره له کوفروشی بیکره ، له تاک فروشیدا هر قازانجی

نییه!

- ده لینی یان نه!

کامیار چاوت دهر ده هات! بینووسه! خه تای منه که دهمه وی ده ستت بخرمه نیو دهستی بازرگانه که ی. بینووسه دامای سوال که ری دانه دانه که! بنیاده م که نه کهر بیه وی شتی بکری، دهر و له فروشگایه کی کو فروش، خه رچی سالیکی ناماده...

- ده لینی یان توره بیم؟

کامیار بینووسه بابو! یه ک دهقه! یه ک دهقه!

دیسان دهستی به قسه کردن له گهل یه کینکدا کرد.

کامیار ناموزامه! به گیانی تو! ناوی سامانه، لیدا دهیناسی! نه بابو، تاقتی ئەم شویتانه ی نییه! مورتازه! ئیستایش بادامیکی خواردوه و چله گرتووه! رۆژی خورمایه ک و بادامیک دهخوا! قۆلی به قه دهر ئەم په نجه توتیه ی منه! نا، خه لکی دلپیه و! له خودی هیندا له دایک بووه و خوینده وارپیه که ی له یه کن له په رستگاکانی چیندا ته واو کردوه ئیستا گه راوه ته وه بو هیندا! ئیستایش سی سال و نیوه که له په رستگاکه دا خه لوه تی کردوه! به لام توانایه کی هه یه ها! هه زار کچ له سووچینکدا راوه ستابن، هر سه یریان ناکا! که ریکی ته ریکه دنیا یه هر یاس ناکری!

- کامیار!

کامیار ئی...! خه ریکبووم ژیاننامه ی تو م بو ئەم خانمانه دهوت!

- دانارزینی؟

کامیار خراپه تو یان پی بناسینم! ئیستا هه موویان خه ریکن رپده که ون بین بو زیاره تت! ده لینی بنیاده م به م ناکاره تاییه تیانه یه وه ده بن موعجیزه بکا.

- ده لینی یان نا؟

کامیار بینووسه بابو! دوو سه دوو...

نوسیم وتی.

- ئەلیم ههسته وهره بو ئیره، هه م بادام هه یه، هه م ناوکه که ی و هه م...
ته له فونه که م داخست و ژماره ی ژاکلینم وه رگرت، خوا کردی و خۆی ته له فونه که ی

ژاکلین کچی بوو. خونیندکاریک.

- بؤ وای کرد؟

ژاکلین کچی بوو به بئ کونکور دهرچوو بوو بؤ زانکؤ! هر هه والئ که له زانکؤدا ده بوو، راپورتی ددها، ئیمه پش دواتر زانیمان.

- چؤن کچی بوو؟

ژاکلین هر له م کچانه ئیترا! ده زانی خو؟ رواله تی به شیوه یه ک بوو و دهرونی به شیوه یه کی ترا! ناسراوی هه موو کورپه کانی زانکؤ!

- تیگه یشتم. ناوی چی بوو؟

ژاکلین بؤ چی؟

- وائ زانم، هه لبت ئه مه ته نیا بیرو که یه که! له وانه یه رۆیشتبئ بؤ لای ئه و!

ژاکلین بؤ لای ئه و بؤ چی؟

- له وانه یه بؤ توله!

تاوی بیده نگ بوو پاشان وتی:

- ده زانن، ئه و پشتی زور قایم بوو له زانکؤدا! هه والدر بوو ئیترا!

- ئیستا له کونیه؟ هینشتا هر وایه؟

ژاکلین ئا، پیم وایه. هه لبت نه ختی خوئی کؤ کردوته وه.

- ده توانن ناو و ئه دره سه که یم بده نی؟

ژاکلین خووم نیمه، به لام هه ول ددهم بؤ تانی بدوزمه وه!

- زور زور سوپاس ژاکلین خانم.

ژاکلین که دوزیمه وه ته له فونتتان بؤ ده که م.

- ژماره که ی منتان خو هه یه؟

ژاکلین هه مه به لام ئه گهر دیسان بیلینه وه باشتره.

ژماره ی موبایله که م پیدایه وه و خواحافیزیم لیکرد. دیسان له سه ر ته خته که م راکشام

و هه روا که چاوم له سه ر شیعره که بوو، بیرم کرده وه.

زور له لام سه یر بوو بؤ چی هه موو شت کتوپر ئاوی لینه ات؟ هه زم ده کرد بمزانیایه

ئیستا گه نم له کونیه و خه ریکه چی ده کات؟ هه زم ده کرد ئه م باسه خیراتر ببریته وه و

که نم بگه ریته وه بؤ ماله وه، به لام چؤن ببریته وه؟ کاتی دایک و باوکی، دایکی و باوکی

نین، چؤن کوتایی بئ؟ مه گهر ئه وه ی گه نم بتوانن له گه ل جه وی ئیستادا خوئی ریک

بخات! خوا بکات ژاکلین زووتر ته له فون بکات! نه گهر بتوانم له وهختی خویدا خوم بگه په نم پښی چهند باش ده بوو! به لام به چیدا دیاره ریک بوی چو بم؟ له وانه به به له دا چووبم! نه گهر شتیکی وا له خه یالیدا نه بی چی؟ هر له م بیرکردنه وانه دا بووم له دهره وهی په نجره که وه، ده نگیکم بیست. هه ستام و سهیری باخه کم کرد، سه یرم کرد که پورم و میزده که ی خه ریکن دین بو مالی نیمه. خوم خیرا هینایه نم لاوه! حه زم نه ده کرد چاوم پښیان بکه وئ. له لایه کیشه وه به زه بیم پیاندا ده هاتنه وه و له لایه کی تره وه نه مده ویرا چاوم پښیان بکه وئ. نه ختی تیپه ری، ده نگی زه نگی ماله وه مان هات. دایکم دهرگای بو کردنه وه و تاوئ دواي نه وه منی بانگ کرد. هه ستام و له ژووره که م رویشتمه دهره وه. داماوانه هر منیان چاو پښکه وت نه توت خوا دنیای پښا وڼ! نه ختی له گهل گه نم توړه بوم سه باره ت به م دایک و باوکه ناوا مامه له ده کات! راسته باوک و دایکی راسته قینه ی نه بون به لام له وانه به زیاتر له دایک و باوکی راسته قینه ی خوی، خوشیان ده ویست! سه لامم کرد و رویشتمه پښه وه که کتوپر پورم هاته پښه وه و باوه شی پیاکرم و دهستی به گریان کرد! ودها ده گریا منیش دلم پر بوو! چاوه کانی میردی پورم وه کو گومی خوین بوو! نه و داماو هیش نه توت هه مووکات خه ریکی گریان بووه!

ناخری که نه ختی هیمنتر بونه وه، هه موومان دانیشستین و دایکم چای بو هیناین و پورم وتی: - چونه مناله که م؟

- چی بلیم پورئ گیان؟ جسمی باشه به لام دهرونی. . . .
دیسان هه ردو وکیان ده ستیان به گریان کرد. دایکیشم دلی پر بوو! به نه سپایی نامازهم پیکرد که له لای نه ماندا خوی راگری.

دیسان نه ختی تیپه ری پورم وتی:
- پورئ گیان، توکیانی دایکت وا بکه که نیمه بتوانین ده قه یه ک چاومان پښی بکه وئ!
ته نیا ده قه یه ک!

- پورئ گیان نه گهر وانه کن باشته! که چاوی به نیوه ده که وئ، خراپتر ده بی!
پورئ دهی بو چی؟ دهی بو چی؟
- دهی خو جارئ وایه!

پورئ یانی نه گهر نیمه ی چاو لن نه بی خوشیه تی؟
ته نیا سه یرم کرد که وتی: - قه یناکا، نه و باش و خوشحال بی، نیمه رازین. به لام دلم

بۇ ئۈرە دەسۈتى كە ...

مىزدەكەي قىسەكەي پىي بېرى و وتى: ژن سەبەرت ھەبىن. بەھىۋاي خوا ھەمور شتى
چاك دەبىن.

- پورئ گيان راست دەكا! ئتۈە بەس نەختى خۇراگىرىن و وازى لىيىنن. خۇى لەگەل
جەۋەكەدا پىك دەكەۋى.

پورم لەكاتىكدا ھەروا فرمىسك لەچاۋانى دەھاتە خوار و وتى: ئاخىر تو نازانى ئىمە
خەرىكە چىمان بە سەر دى! لەم يەك دوو پۇژەدا مردم و زىندو بوومەۋە! ئاخىر بېرۇم
بەكئ بلىم؟ بەكئ بلىم كە چىم بەسەر ھاتوۋە؟ بە كئ بلىم كە تىيگات؟

سەرم داخست و دايكم ھەستا و پۇشت باۋەشى پىا كىرد و دەستى بە قىسەكردن
كىرد لەگەلدا تا ئارامى بكاتەۋە. ئىتر نەمتوانى لەۋى بىمىنمەۋە. ھەستام و لەمالەۋەمان
ھاتمەدەر. ھەۋاي باخەكە بىي وىنە بوو! چەند حەزم دەكىرد كە ھەر ئىستا، لەم باخە بەم
جوانىدەدا و ھەۋايەك بەم خاۋىنىيە لەگەل گەنمدا پىاسەم بىكردايە! خۇزگەم وای بە سەر
نەھاتبايە!

نىو سەعاتى پىاسەم كىرد و بىرم كىردەۋە موبايىلەكەم زەنگى لىدا! خىزا ھەلمگرت
- ئەلق، فەرمون!

ژاكلىن سەلام كاك سامان، منم، ژاكلىن.

- سەلام، تەندروسىتتان چۈنە؟ ھىلاكم كىردن!

ژاكلىن ئەم قىسانە چىيە؟ خۇشحال دەبىم ئەگەر بىتوانم يارمەتتەك بەدەم! گەنم

باشتىرىن ھاوربى مەن! نازانم بۇچى ھەر نەھاتوۋە بۇلای من بۇ ئىرە؟

- بارى دەرونى ھەرباش نىيە.

ژاكلىن خوا بكات ھەمووشتى زوتر بېرپىتەۋە.

- ئەو كچەت دۇزىيەۋە؟

ژاكلىن نا، ئەگەر شوئىنى نەگۇرپىيىن. ئەدرەسەكەي بنوسە. ولەنجەك...

- دەبى لىرە پۇيشتىبى؟

ژاكلىن تا سالى رابووردوش ھەر لەۋى بوو...

- چۈن كچىكە؟

پىكەنى و وتى: تو جارى خۇتان بېرۇن، تى دەگەن! سەيرى پۋالەتى نەكەن! لەگەل

كۇرەكاندا ئارامترە تا كچەكان.

- خوا بکات له کاتی خویدا بگم! هه لیهت نه گهر رینگ بوی چوبم!
 ژاکلین بڼ هه والم مه که ن! نه گهر ده تانه وی با منیش بڼم؟
 - نه، زور سوپاس، هه تا ئیره ش زورتان یارمه تی داوین و زور هیلاکمان کردی!
 سوپاس. نه گهر به ته نیا برۆم، وانه زانم با شتر بڼ.
 ژاکلین هه ر چۆن بڼ له هه ر کاتی کدا که پڼویست به من بوو، خوشحال ده بڼ که بتوانم
 شتڼک بگم.

- سوپاس، جارئ خوات له گهل.
 ژاکلین خوات له گهل. سه رکه وتوبی.
 - سوپاس

ته له فونه که م داخست و رۆیشتم بۆ لای گه راج و ئۆتۆمبیله که م خسته ئیش و
 رینگه وتم، نیو سه عاتیکی پڼچو هه هه تاکوو گه یشتمه ماله که یان. هه ر که ئۆتۆمبیله که م
 راگرت و دابه زیم، تیگه یشتم که له به رده م نه و ماله دا که ژاکلین نه دره سه که ی دابوو پڼم،
 قه ره بالغیه که! نه ختی رۆیشتمه پڼشه وه. کومه لئ ژن و پیاو، له به رده م ماله که دا وه ستا
 بوون و به یه که وه قسه یان ده کرد! نه توت شتی رۆی دابوو! نه ختی ترسام! هه رچۆنی
 بوو رۆیشتمه پڼشه وه و سه لامم کرد. هه موویان ناوریان دایه وه و چاویان تڼیریم!
 له یه کڼکیانم پرسی: بڼوورن، مالی خانمی سومه یه. . . . نه مه یه؟

هه ر که نه مه م وت کچتیکی بیست و یه ک دوو ساله که چارشڼیویکی ره شی له سه ر
 بوو هه نگاوڼیک هاته پڼشه وه و وتی: ئیشی چیتان پڼی هه یه؟
 - ئیشم به خویانه.

سه یریکی کردم و نه ختی بیری کرده وه و پاشان به ترسه وه پرسی: ده کړئ پڼرسم
 ئیشتان پڼیان چیه؟

- تاییه تیه! ده بڼ به خویانی بلڼم.
 ههستم کرد که شکی کرده یان له وانه یه ترسایت! ترس و تورپه یی به چاوانیدا دیار
 بوو! به شڼوه یه کی دو دلی وتی: شڼوه تان نا که م!
 - خوتانن؟ خانمی سومه یه. . . .؟

رۆیکرده دراوسیکان و نه ت وت نه ختی دلی سه ره وت و پاشان دیسان سه یری منی
 کرد و وتی: به لئ، خۆم!
 هڼواش پڼم وت من خالوزای که نمم.

هەر ئاممەت و ت ههستم کرد زۆر تۆرە بوو بەلام نهختی دواى ئەوه دیسان شیوهى
 بوخسارى گۆر! ئیتر لهو تۆرەییەى ماوهیهک لهوه و پیش هیچ دیار نهبوو! کتوپر،
 به شیوهیهک که من ترسام، به دهنگی بهرز وتی: ئەها! لەئەنجومه نهوه هاتون؟ فرمو
 وهرنه ژوورهوه تکا دهکهم! هه موو. . . وتارهکان، تایپ کراوه و ئامادهیه! فرمون!
 تیگه یشتم له بهردهم دراوسیکانیدا خهریکه دهووری ئەکتهری دهبین! هیچم نهوت
 له دراوسیکانی داواى لیبووردنی کرد و خولکی کردم و خۆی له پیشهوه، پیشم کهوت و
 رۆیشتمه ژوورهوه و منیش به دوایدا ریکه وتم.

لهحه وشه که تیپه رین و لهقادرمهکان سهر کهوتین و له بهر بیناکهیدا راوستاین.
 به کلیله کهی ده رگای بیناکه ی کردهوه و پاشان رپوویکرده من و وتی: لهشتی سهر
 سوپهینه ر خۆ ناشله ژین؟

بهس سهیرم کرد پیکه نی و ده رگای ئاپارتمان که ی کردهوه و رۆیشتمه ژوورهوه و
 له پال ده رگاکه دا وهستا و خولکی کردم.

هیناش رۆیشتمه ئاپارتمان که ی. راستیه که ی نهختی ترسام! بیرم ده کردهوه که نهکا
 کتوپر شتیکم بۆ هه لبهستی هه ر له م خه یالانه دا بووم وتی: وادیاره چاوه روانی شتیکی
 ئاواتان ده کرد!

دیسان به سه رسوپرماویه وه سهیرم کرد، به چاوه کانی، دیواری ئاپارتمان که ی
 پینیشان دام. تازه له باری خانوه که تیگه یشتم! به بۆیه ی سوور له سه ر هه موو دیواره کان
 شتیکیان نووسی بوو! خائین! پیاو فروش! خیانه تکار! زمانلوس! . . . !
 بۆ ده قه یه ک مه قم لیبیر! هه لگه رامه وه و سهیرم کرد که پیکه نی و چارشیه که ی
 له سه ر لای برد و خستیه سه ر موبله که و وتی: فرمون دانیشن. ئیستا چاتان بۆ ساز
 ده کهم.

به سه ر سوپرماویه وه سهیرم کرد! هه روا پیده که نی، رۆیشت بۆ چیشتهخانه که. منیش
 دیسان خه ریکی خویندنه وه ی نوسراوه کانی سه ر دیوار بووم! ئیره مالی کچیکی. . . !
 ئیره گۆرستانی. . . ! ئیره. . . هه ر نه مده توانی ئەو شتانه ی که ده بینم برۆای پیکه م که
 له چیشتهخانه که وه وتی: شاکاری پورزاکه تانه!

- که نم؟

سومه یه ئا، که نم!

- هاتبوو بۆ ئیره؟

- ئیستا له کوئیہ؟

سومہیہ وینه کیشانه کی ته او بوو رویشته! چاشی نه خوارده وه!

به سه به تیه کی بچوکی میوه وه له چیشته خانه که هاته دهره وه. روم تیکرد شتیکی
بینیم که وتی: ئیوه کام له خالوزا کانی ئه ون؟ بیستبووم دوو خالوزای قوز و جوانی
ههیه!

- من سامانم، ئه مانه له سهر دیواره که چی ده که ن؟

سومہیہ گه نم هاته ئیره و هاته ژوره وه، زور له سهر خو و ئاسایی! سهره تا
پینکه نینیکی به رودا کردم و له جانناکه کی سپرایه کی دهره ئینا و ههر به زهرده خه نه وه
ئه مانه کی له سهر دیواره که نووسی و دیسان زهرده خه نه یه کی تری بو کردم و وتی که
له سهر دیواری کولانه که ش، چهند، یادگار بیه کم بو نویووئی! بای بایه کی پیشکه ش
کردم و رویشته!

- ههر ئاوا به ئاسایی؟

سومہیہ له وه ئاساییتر!

- وه ئیوه یش هیچتان پی نه وت؟

رویشته له سهر موبله که دانیشته و ئیشاره تی پیکردم له ته نیشته دا دانیشتم. منیش
له سهر موبلیک له ولاتر دانیشتم. پینکه نی و وتی: شتی له سهر ویژدانم قورس بوو. به م
ئیشه ی، هم باری خوئی سوک کرد، هم منیش...

- که وایه قوبوولتان کردوه له و باسه دا...

نه به نیشته قسه که م ته او ببی و وتی: ماوه یه کی زور له و پرووداوه تینه ریوه.
- بو چی واتان کرد؟

سومہیہ پیویستم به ئیشیکی وا بوو هه تاکوو کیشه که م چاره سهر ببی.
- چاره سهر بوو؟

سومہیہ بوو.

- به چ نرخنی؟

سومہیہ به ههر نرخنی! ئامانج نامیری لا گرنگ نییه!

ته نیا سه یرم کرد دیسان پیم پینکه نی و له جینگه که کی خوئی هه ستا و وتی:
- برۆم چاتان بو بینم!

تاریکی به کانی شمار ... م. موندده ب پوو

- عزیت مه کیشه!

سومه یه راستی نیسکافهش هه یه، چه زتان لئیه تی؟

- نه، هر نهو چایه باشتره.

رؤشت بۆ چیشتهخانه که. منیش دهستم به خویندنه وهی نوسراوه کان کرده وه که زل و قهوی له سهر دیواره که نووسرا بوو.

نه مان بۆ حق فرۆش! له بۆگه نی ئیوه، هه موو شوینی بۆگه نه! له چیشتهخانه به سینیه ک چاوه هاته ده ره وه و کاتی سهیری کرد من خه ریکم نوسراوه کان ده خوینمه وه وتی:
- زۆریش به سه لیه یه!

هاته به رده مم خولکی چای کردم و پاشان رۆیشت له سهر موبله که ی ته نیشت من دانیشته و پیاله چاکه ی تری هه لگرت و سینیه که ی دانا له سهر میزه که و وتی: سامان؟ سه یرم کرد ئینجا وتی: جاری له بهر دهم زانکۆدا ئیوه م بینیه! هاتبوون به دوا ی که نمدا.

- له وانیه.

سومه یه ئیوه له که لیدا نه بون؟

- که ی؟

سومه یه کاتی هات بۆ ئیره.

- نه.

سومه یه ئه ی له کوئی زانیتان هاتوه بۆ ئیره؟

- دلم لئیدا.

سومه یه رووداوئیکی خرابی به سهر هاتوه؟

- له وانیه.

سومه یه ئه دره سی منتان له کوئی دۆزییه وه؟

- له یه کئی له هاوړیکانی.

نه ختی له چاکه ی خوارده وه و پرسیم:

- ئیوه لیره به ته نیا ده ژین؟

سومه یه ئا، بنه ماله که م له شاریکی تردان.

- ئاپارتمانیکی که شخه تان هه یه! هی خوتانه؟

سومه یه نه، کرئیه.

- ده بی کرینگی زور زور بی؟
سومهیه ئیوه ژنتان نه هیناوه؟
سه رم باوه شانده پینکه نی: ئیوه چی؟
سومهیه ته نیای ته نیا!

- بۆ شوناکه ن؟
دهستینکی خسته قژی و پالی به موبله که وه دایه وه و وتی: خویندن!
- هر ئه وه؟

پینکه نی و وتی: له وانیه خویندن بیانویه ک بی! راستیه که ی هیشتا بۆ شوکردن به
خۆمدا ناپه رممه وه. یانی خۆ هر کچی بۆ شوکردن پینویستی به شتانیک هیه!
سه یری ئه ملاولام کرد و وتم: ئه گه ر مه به سستان ماله خۆ ئیوه هه تانه!
- ئا، به لام کورپی له حاله تی ئاسایدا و له و بارودوخه دا ناتوانی هه ول بۆ ژن هینان
بدات!

- بۆ؟

سومهیه ده ی بژنیوی ژیان، خانو، خویندن و زور شتیتیر ئیتیر.
- ئیوه خۆ به رواله ت کیشهی پاره تان نییه! له ماله وه پاره تان بۆ ده نیرن؟
سومهیه نه، باری ئابووری ماله وه زور باش نییه.
- خۆتان ئیش ده که ن؟

پینکه نی! سه یریکیم کرد که وتی: ئیوه چی؟
- له کارخانه که ی باوکمدا ئیش ده که م.

سومهیه باوکتان کارخانه ی هیه؟
- نه، کارخانه که هی باوه گه وره مه.

سومهیه ئه وه ی له و باسه که ی پینشودا واسیته ی کرد؟
سه رم باوه شانده و چاکه م خوارده وه و له جیگه که مدا هه ستام و وتم:
- ئیوه نه تانزانی که گه نم بۆ کوئی پویشته؟
سومهیه نه، هیچی نه وت.

ئیشاره یه که م بۆ دیواره کان کرد و وتم: له بهر ئه مانه داوای لیبووردنتان لیده که م
ئه گه ر بێم پینده ن خه رچی به نگ و...
سومهیه هه رگیز! حه قم بوو!

سهیرم کرد و وتم: بهم بروا و شتیوه بیرکردنه وهیه، هه رگیز باوه ر ناکه م بوژی
نیوه نیشینکی واتان کردبین.

پیکه نی و وتی: ئامانج ئامیزی لای گرنگ نییه!

دیسان سهیرم کرد. کچینکی سهیر بوو! تازه سه رنجی بوخساریم ده دا. بوخسارینکی
ناسک به چاوانینکی پرسیارکه ره وه! سهیرم بو پاوه شانده و وتم:
- بو میوانداریتان سوپاس. ئەگەر ئیشتان نییه به یارمه تیتان؟
سومهیه هیشتا میوه تان نه خواردوه!
- با ببین بو جارینکی تر.

پیکه نی و له سهیر میزه که ی پال ته له فونه که وه ده قه یه کی هه لگرت و شتیکی تیا
نوسی و بوی گرتم و وتی: ژماره ی موبایله که مه، ئەگەر ئیشتیکاتان بوو، ئاسان
ده تانن بمدوزنه وه. سهیرینکی وه ده قه که. سهیرینکی خویمکرد و دیسان پیکه نی و به
جولاندنه وه ی سهیری، قزه کانی خسته دواوه ی و وتی: کاته که ی گرنگ نییه. نیشی زورم
پن نه کری! ژماره که م لئوه رگرت و خواحاقیزیه کم له ژیر لئوه وه کرد و له ماله وه ی هاتمه
ده ره وه. چه وشه که م تیپه راند و روشتم بو کولانه که و سهیری دیواره که م کرد. نیو
سهعاتی له مه و بهر گه شتمه ئیره، به نوسراوه کانم نه زانیوو. یانی نه مخویندبویه وه. وام
بیرده کرده وه له م دروشمانه یه که به ده رگا و دیواره وه دهینووسن! به دوا ی بوگه ندا
بین. . . علامت سههم تا پال ده رگای ماله که راکیشرا بوو!

رویشتم بو لای ئوتومبیله که م و کاتی که خه ریکبووم سهیر ده که وتم ئاورم دایه وه بو
مالی سومه یه و سهیرم کرد. دیسان هاتبووه بهر ده رگا و خه ریکبوو له گه ل دراوسینکاندا
قسه ی ده کرد. چارشتیوه که ی دیسان دابوو یه وه به سهیریدا. خه ریکبوو له دوو ژنی تری
ده پرسی که ئەوان چاویان لئبووه که کئی ئەمشتانه ی له سهیر دیوار نوسیوو یان نه!
سهیرم کرد که ئاورپی لیدامه وه و پیکه نی و ده ستینکی ئارامی بو پاوه شاندم! پیکه نیم
و سهیر ئوتومبیله که که وتم و ریکه وتم.

ئهو شه وه تا سهعاتی یه کی دوا ی نیوه شه و به خه بهر بووم به لام نه گه نم ته له فونی
کرد و نه کامیار هاته وه بو مال. موبایلی ههردووکیان داخرا بوو. نه شمده وئیرا که برۆم
بو مالی باوه گه وره! نه مده زانی ده بین چی بین بلینم!

بۆ به یانی باوه گوره، مهش سه فهری نارد به دوامدا. ههستام و دهست و دەم و
چاوم شۆرد و پۆیشتم بۆ ماله و کهی. زۆر توپه و زویر بوو. ههر ههوالی کامیار و
گهنمی دهپرسی. سهعاتی قسه م بۆ کرد هه تاکوو ئارام بوویهوه. وای دهزانی کامیار

خهریکه به دواى گهنمدا دهگهڕئ!
له مالى باوه گوره هاتمه دهرهوه و پۆیشتم بۆ ناو کۆلان، نیو سهعاتیک لهوئ
پياسه م کرد و جگه ریه کم داگیرساند و چهند جار ژماره موبایلی ههردووکیانم وهرگرت
بهلام دیسان هیچ کامیان ههلیان نهگرت! به تهواوی له کامیار توپه بووبوم!

له م کاتهشدا دهستی له ئیشهکانی هه لئه دهگرت!
هه رکه هه لگه رامهوه بۆ باخه که کاملیام چاو پینکهوت که دهستی بۆ راوه شاندم. هات
بۆ لام. راوهستام هه تاکو گه یشت.

کاملیا سه لام سامان؟

- سه لام تو چۆنی؟ بۆ نه پۆیشتوی بۆ زانکو؟

کاملیا نه مرق وانه م نییه.

- کامیار هیشتا نه هاتوه تهوه؟

کاملیا نه، باوکم هه تاکوو ئیستا سی جار له کارخانه وه ته له فونی کردوه و ههوالی

پرسیوه! خۆشمان زۆر نیگه رانین!

- دلان ختوره نه کات، چینگه ی خۆشه.

کاملیا تو دهزانی له کوئیه؟

- پۆیشتوه بۆ نه و جۆره میوانیه!

کاملیا نه ی بۆچی نایه تهوه؟

- هیشتا کاکهت نه ناسیوه! نازانی چ گیانه وه ریکه؟

پینکهنی و وتی: به خوا کاکه م وه کو مانگه.

- مهگه ر دهستم به م مانگه نه گات!

هه ر که نه م و ت دهنگی هۆرینی ئۆتۆمبیله که ی له دهرهوه هات! من و کاملیا پامان
کرد بۆ لای دهرگای باخه که! له وانیه من زیاتر له کاملیا له هاتنی کامیار خۆشحال
بووبم! هه ر که پۆیشتینه دهرهوه سه یرم کرد، به ئۆتۆمبیله که یه وه هاتبووه بهر دهرگای
که راج و خهریکه هۆرین لیده دا که مهش سه فهر دهرگای بۆ بکاتهوه. پۆیشتینه پیشه وه
و هه ر چاوی پیمان کهوت ئیشاره تینکی کرد که دهرگای که راجی بۆ بکه ینه وه. کاملیا

ویستی بپرات دهستیم گرت و رۆیشتمه پیتی ئۆتۆمبیلکه‌ی و ئیشارهم لیکرد بیته
خواره‌وه و ده‌رگاکه بکاته‌وه. سه‌ری له‌جامی سه‌یاره‌که‌وه هینا ده‌ره‌وه و وتی:
ده‌رگاکه بکه‌ره‌وه!

- له‌کوی بووی مه‌تاکوو ئیستا؟ دانارزیی؟ له‌دوینی شه‌وه‌وه مه‌تاکوو ئیستا
چاوه‌پوانتم! سه‌د جار ته‌له‌فونم بۆ کردی!

کامیار تو جاری ده‌رگاکه بکه‌ره‌وه!

- خۆت وه‌ره خواره‌وه و بیکه‌ره‌وه!

هر که ئەمەم وت وتی: دویشه‌وه، هه‌چ سه‌عاتیکه‌وه چاوه‌پوانم بووی؟

- له‌حه‌وتو هه‌شته‌وه!

کامیار باشه، هینستا ماوه‌ی چاوه‌پوانیت به‌ سه‌ر نه‌هاتوه! وامن رۆیشتمه‌وه بۆ

جینگه‌که‌ی دوئی شه‌وم!

ئه‌مه‌ی وت و سه‌ری کرده ئۆتۆمبیلکه‌ و خستیه‌ گێری به‌ک! وتم: گالته ده‌کا به‌لام

سه‌یرم کرد به‌ راستی خه‌ریکه ده‌پرات! ئی...! راوه‌سته و خۆت بیتام مه‌که!

ديسان سه‌ری له‌ئۆتۆمبیلکه‌وه هینایه‌ ده‌ره‌وه و وتی: ده‌رگای گه‌راجه‌که ده‌که‌یته‌وه

یان بپۆم؟

- باشه، وه‌ره ژووره‌وه!

کامیار ئافه‌رم! وادیاره ماوه‌ی چاوه‌پوانیت به‌ سه‌ر چووه!

رۆیشتم ده‌رگام بۆ کرده‌وه. کاملیا راوه‌ستا بوو و پیمان پیده‌که‌نی. ئۆتۆمبیلکه‌ی

هینایه‌ گه‌راج و دابه‌زی و باوه‌شی گرتوه‌وه و وتی: ئەمە منم ماوه‌ی چاوه‌پوانیم به‌سه‌ر

هیناوه! وه‌رن ماچمکه‌ن وا هاتم!

- زه‌هری مار! مردو شوو خۆت و هاتنت بیه‌ن!

کاملیا پینکه‌نی و رایکرد بۆ لای و ماچی کرد و وتی: ناخر کاکه، هه‌والی شتی! دلان

هه‌زار ختوره‌ی کرد!

کامیار له‌دوینی شه‌وه‌وه مه‌تاکوو ئیستا به‌ لاقینکه‌وه، له‌دوای ئیشی ئەم کچه‌تیوه

بووم!

- گوت خوارد!

کامیار ده‌لیم به‌ گیانی تو به‌ لاقینکه‌وه...

- نا، به‌ لاقینکه‌وه به‌ دوای خوێریگه‌ری خۆتدا بوویت!

کامیار به مهرگی تو نه گهر دویشه و شتیکی پیس له ویدا بوو بیت! بهس من به لاقیکه وه
له دواي نیشه کاندای بووم!

کاملیا کاکه، بابا هه تاکوو نیستا سنی جار ته له فونی کردوه! دایکم زیږه ی کردوه! هر
ده لاین کامیار بن هه وال له شوینی نامینیتیه وه!

کامیار نا، به لام دویشه و لاقیکم بوو!

- دهی هر هیچ نه بنی موبایله که ت دانه خستایه!

کامیار نا، به لام دویشه و نیشم جیاواز بوو! وتم که به لاقیکه وه له دواي نیشی نه م
کچه تیوه دا بووم.

- باوه گوره نه وهنده لیت توریه مه پرسه!

کامیار چیت پنی وت؟

- چی بلنیم؟ بلنیم رویشتوه به دواي خوږیگه ریبه که یدا؟

کاملیا دهی بتوتایه به لاقیکه وه. . .

- ئی. . .! زه مری مار به لاقیکه وه!

کامیار خو تو بروا ناکه ی، منیش نیتر هیچ نالیم.

- نیستا وهره برۆین بو لای باوه گوره.

کامیار برۆین بابا!

هه ردوو کمان له کاملیا خواحافیزیمان کرد و رویشتین بو لای مالی باوه گوره هر
که ده رگاکه ی ژووره که یمان کرده وه و چاوی به کامیار که وت ده ستیکرد به شه پرکردن
له گه لیدا و کامیار مه جالی نه دا و وتی:

- تو خوا تویش حاجی مه مصادق! یاخوا نه م جوته قاچه ی من بشکنی نیتر نه که ویته
دواي نیشی خه لکی! یاخوا نه م زمانه م مار پتوه ی بدا نیتر نه توانی بو یارمه تی خه لک
بجولنی! خه تای خومه! دل نییه دوا بر او ه! نه گهر سه عاتی تا قه تی ده گرت نیستا نه م
هه موو شه ر و شوږمه نه ده بیست!

باوه گوره که نه ختی نارام بیوو وتی: له کوئی بووی له دویشه وه وه تانیستا؟

کامیار هیچ! به لاقیکه وه له دواي نیشی نه م کچانه دا!

باوه گوره که کچانه؟

کامیار چی نه زانم؟ کچه تیوه! گهنم ده لیم!

باوه گوره دوزیتیه وه؟

کامیار نه، به لام نزیکی بوومه ته وه!

باوه گوره دویشه و له کوی بووه؟ له لای کنی بوو؟

کامیار جینگه ی خوش و بڼی مه ترسی بووه، لای یه کنی له هاوړیکانی.

باوه گوره ئیستا له کویته؟ بۆچی نارۆن به دوایدا؟

کامیار بابا به دان به خۇدا بگرن! ئیستا خو ئیتر له وی نییه! قورمساخه وه کو کوله جن

نه گورڼ! هر که ده گینه دوومه تری شو و نه په ری بۆ شوینیکي ترا! ئیستا ئیوه خوتان

زیز مه کن. نه مړو و سبه ی ئیتر کوت کراو ده یهینینه وه!

به کورتی نیو سه عاتیکي تر له گهل باوه گوره دا قسه مان کرد تا نارام بوویه وه و

من و کامیار خواحافیزیمان لیکرد و هاتینه دهره وه و هر گه یشتینه باخه که پیم وت

- به راستت بوو جینگه ی گه نمت دوزیوه ته وه؟

کامیار من پیت راده بویرم! من دویشه و له کوی بووم و گه نم دویشه و له کوی بووه؟

ئیستا تو بلڼ بزانه چیت کردوه؟ به سه رهاته که م بۆ گنډایه وه وتی:

- چهن قاره مانی لی دهره اتووه! کچه که چون بووه؟ ناوی چی بوو؟ سومه یه؟

- نا، تو دویشه و چیت کرد؟

کامیار به خوا جیت خالی، میوه، شیرینی، دیسیز و چا و ماست و هموو چهره ساتی!

به کورتی له گهل منداله کاندای کاتیکي خوشمان برده سه ر! زور حه یف بوو که نه هاتی!

- نه مانه نالیم!

کامیار ناخر نه وانه ی تو ده ته وی بزانی ناتوانم بیلیم! عه یبه!

- زه هری مار! ده لیم سه باره ت به بنه مالیه گه نم چیت کرد؟

کامیار نه ها! هیچ، نیشانه یه کم لی دوزیونه ته وه. کورنیکیان هه یه هاوته مهنی ئیمه یه،

له وانیه نه ختی گوره تر. نه دره سه که یم دوزیوه ته وه.

- ده ی! له کویته؟

کامیار له شانزگه ری که ی لای... نیش ده کات. هه م هولی شانویه و هه م سینه مایه.

- له شانزدا چیده کات؟

کامیار نه کته ره.

- ناخر کوره که کنیه؟

کامیار له وانیه به برای گه نم بڼ.

- به راسته؟

کامیار ئا، بلی بزائم گهنم چی له سهر دیواری مالی ئه و کچه تیوه نوسیوو؟
- هرچی تو هزت لینی بی!

کامیار کچه که هروا وتی هرکات هزت کرد ته له فونی بو بکهی؟

- ئا!

کامیار منیشی ده ناسی؟

- ئا!

کامیار بینه من ته له فونینکی بو بکه م!

- بیتام مه به! چیکه یین له گهنم؟

کامیار ده توانین چیکه یین؟ وازی لینیته جارئ هه تا کوو خوی له گهل خویدا رینیکه وئ.
ئه مهی وت زور دلگران بووم. بزیشتم له سهر کورسییه کی باخه که دانیشتم و سهرم
خسته ناو له پی دهستم. نه مده زانی ئیتر چیکه یین. زور دلته نگ بووم. کتوپر دهستم به
گریان کرد! هر به دهست خوم نه بوو! نازانم له بهر عشقی گهنم بوو یان له بهر ئه و
کوشارانهی له م ماوه یه دا به سه رما هاتبوو! نازانم بو گریام به لام هه زم ده کرد بگریم.
کامیار به لام به گیانی تو چ شه وئ بوو! چ قسه خوشه ئه م باوکی لیدایه! خوزگه
تویش ده هاتی! چهنده هه والیان پرسیت! نه تپرسی بوچی ده لیم به لاقینکه وه؟

سهرم بهرز نه کرده وه و هه روا دانیشتم. هه زم ده کرد به ته نیا بم. کامیار هاته کنم
دانیشت و وتی: چ مال و ژیانیکیان هه یه! هه موو قاپ و قاچاخه کانیا ن زیو و ئالتونه!
سه یری کچه کانیا ن که ده که ی ئه لینی له ئه وروپا دای! گوئ ئه گری چی ده لیم؟

سهرم راوه شانده

کامیار چیه؟ سه رت ئیشی؟

به سه ر جوابی نه م دایه وه.

کامیار ئه ی چیه؟ سه رت بهرز که ره وه بزائم!

به زور سه ری بهرز کرده وه و هر که سه یری کرد ده گریم کتوپر شه ژا و وتی:

کامیار چی بووه؟ ده لیم چیه؟

- هیچ با به!

کامیار بوچی ده گری؟

- خوشم نازانم!

کامیار بو گهنم ده گریت؟

- نازانم! لهوانه يه بڼو گه نم بڼت، لهوانه يشه بڼو چانسى خوم بڼت، لهوانه شه بڼو تو!

كاميار بڼو من؟

سه ريكم جولاند.

كاميار بڼو من؟ نه كا برياره به لايه مه لايه ك به سه رمدا بڼت؟

- نه، دوڼنى شوو زور بڼتاقه تت بووم! حهزم ده كرد لهلام بوويتايه و به يه كه وه

بړوشتينا يه بڼو مالى نه و كچه تيوه!

كاميار ياخوا جهرگم له سه ر ته ته شوږدا هه لوهرئ! به گيانى تو نه گه ر بمزانيا يه،

دوڼيشه و له هه موويان ده گه رام و ده هاتمه وه! به گيانى باوكم ده مويست بڼم به لام نه م

مردو مردوانه، تاكه پڼلاوڼيكي منيان هه لگرت و شارديانه وه! بڼو نه وه يه كه ده موت

دوڼيشه و تا ئيستا يه ك لاق بووم! تازه به يانښ به زور لڼم وهرگرتن و ها! ياخوا كاميار

بمري تو بڼتاقه تى بووى! خو زگه بمزانيا يه و نه و دوا براوه موباي له كه م بشاردا يه ته وه

هات! تو پيوانه برديان و شارديانه وه كه س ته له فونم بڼو نه كات!

به په له پهل ده ستي به سرپنى فرميسكه كانم كرد! له گه ل نه وه ش دا هه ر قسه ي ده كرد

كاميار نه م يه ك دوو شه وه زه ختى زورت كه ووتوته سه ر! هه ر وتم پڼت هه سته

بړوڼ، نه هاتى! هه ر هيج نه بڼى هه وايه ك لڼى ده داى! ئيستا ئيتر مه گرى! منښ خه فته

ده خوم ها! واز بڼنه! ئاخري هه ر چيه ك كه بيه وئ بڼى، هه ر ده بڼى خه تاي من و تو

نه بووه خو!

- دلم به وهى ده سوتى پړوژنيكش له عاشق بونم تينه په رى بوو كه ئاواى لڼهات!

ته نانه ت نه متوانى قسه ي له گه ل بكه م!

كاميار نه وه يه! بنياده م هه روايه! نه گه ر نه وشتانه ي كه حه زى لڼيه له بهر ده ستي

هه ليگرن، خراپتر ده بڼى! نه وكاته يه كه بنياده م ته ماع ده يگرئ!

- يانى دوڼنى شوو له كوئى بووه؟ له كوئى نوستوه؟

كاميار خو منال نيه ئيتر! يه كه مجارښى نڼيه كه له مال پړوښتوه! نابه خيږى

خويندكارى نه م ولاته يه! لهوانه يه له مالى يه كنى له هاوړپكانيدا بووبڼ!

- ئاخو كام هاوړپنى؟

كاميار سه ر هاوړپنى و ناسراوى هه يه!

- سه يږى چانس بكه تو خوا؟ پڼك ده بڼى پوداوى وا به سه ر نه و كچه دا بڼى كه من

عاشقى بووم!

کامیار خه تاي خوته!

- خه تاي من چييه؟

کاميار بابيه گيان ئه م هه موو کچه له م باخه دا بوون! ده رۆشنتيه بهر په نجره ي
به کيکيتريان به دزييه وه سه يرت ده کرد! ئيستا گه نم نه بوو، جۆ! جۆ نه بوو، گه نمه شامي!
گه نمه شامي نه بوو ماش! له خوا به زياو بي هه موويان باشيان هه يه!

- وازم ليتينه تا قه تم نيه!

کاميار نه گه ر دويني شه و له گه ل مندا بهاتيتايه پيتم ده وت! بيست کچ له وي بوو،
يهک له يهک جوانتر! هه ر کاميانت که هه لپژاردايه، دايک و باوکیان له خوايان ده ويست!

- من به عشق بازرگاني ناکه م!

کاميار هه سته برۆ تويش له بهر چاوم! دوو لايه ئه م قسانه له م دنيا و ده وره دا
کرياريان نيه! ئيستا خه ريکن له سه ر گياني خه لک بازرگاني ده کن!

- نه وه ي که واده کات، بنياده م نيه!

کاميار ئا، بنياده م نيه، به لام جاري هه يه و زور شتيشي ليتي! ئيمه ي خه لکيش
يارمه تي ده ده ين!

- هيجکس يارمه تي که سيني وانا دات!

کاميار با، دهيدا. گوشت گران ده بن، هه موو ده ترسين و زياتر ده يکرين! مريشک
گران ده بن، هه روا! شير گران، ده بن هه روا! ميوه گران ده بن، هه روا!

- ئه مانه چ په يوه ندييه کي به عشقه وه هه يه؟

کاميار بز په يوه ندي نيه؟ ده ي مه عشوقيش ده بن گوشت و مريشک و شير و ميوه
بخوات تا هيزي تيب و جوان و ناسک و لوس بي!

- برۆ بابيه!

کاميار چ که ريکه ها! تر تا ئيستا بينيوته که کچي، شه ش مانگ گوشت و مريشک
و ميوه و شير و ئه مشتانه نه خوات و جوانيش بي؟ ده م وچاوي هه ر وه کو وه ره قه ي
کرمۆله کراوي ليتي! واده زاني هه ر له ده رگاوه هاته ده ر، سه د عاشقي دل ماندو
ده دوزيته وه؟ عشق په يوه ندي راسته وخۆي له گه ل گوشت و مريشک و ماست و
شير هه يه! سه يري برسپيه کاني نه فريقا بکه! هه تا کوو ئيستا بيستوته که کچي له م
ئافريقايه برسپانه دا برۆنه هاليوود؟ ئه م کچه برسپيه نه فريقيانه نه گه ر به توي بيانکه ي
به شتي به که لک هاتوو که بتواني عاشقيان بي، سه ره تا ده بن بايان تيبکه ي! جا نه تر

ههله تینکی باشیان لئیدهی و جا په نجا شهست کیلو گوشت و مریشک و ماسی و میوه یان دهرخوارد بدهی هه تاکوو بتوانن له سهر پینان راوهستن!
- باشه بابا باشه!

کامیار که وایه بهم بریاره، دهکری کچی به کیلو حساب بکهی! ئیتر کیلوی چهند، په یوهندی به بازاره وه ههیه! له کیلوی میلیونیکه وه بیگره و برق سهره وه! هه رکامیان خواردنی باشتر بووبی، یانی باوکی دهوله مه ندره! کچیکیش که باوکی دهوله مه ندر بن، دهکات به واتیه کیلوی حهوت ههشت میلیون تمه ن!

- که وایه کاتی نه پوین بو خوازینی کچی دهبن ته رازویه کیش له گهل خوماندا بیهین؟ کامیار نه، پیویست ناکات! باوکه که هه موو پوژی هه روا به چاو کچه که ی دهکیشی و نرخه که ی دینه دهستی! تو ئەم کاملیای خومانه سهر بکه! ده زانی تا ئیستا کیلوی چهند بو ئیمه که وتوه؟ که متر له مایه خو ناتوانین بیدهین! هه ر ئەم خه رج و بهرجی زانکویه حهوت ههشت میلیون تمه نی تیچووه تا ئیستا! دهی ئەبئ خیری بخهینه سهر! خو نابئ ئیمه زهره ر بکهین!

باوکی دامووم هه مووکات ده لئ به رهه م هینه ر هه مووکات زهره ر دهکات! هه ر ئەم پورئ ئەوانه ها! هه تاکوو ئیستا ئەم گهنه کیلوی چهند بو یان که وتوه؟ ئیستا ئیتر کاتی دره وه، ماله که هه ستاوه و پویشته وه! ئەو دوا براره شتیک که ناکری زور هه لی گری! نه ختیک ییا به سهر بچی ده بیته کیلوی دو قران! ئیتر ته نیا بو ترشی باشه! به لام ترشییه که ی زور باش دهبن ها!

- بنیاده م سه بارهت به کچ ناوا قسه دهکات؟

کامیار من گوم خواردنی ناوا قسه بکه م! دایک و باوکه کان وه ها بیر ده که نه وه! ئەگینا من خو کیلوی هه رچه نیک بی، بی چه قه کریارم! ئەمه دایک و باوکه کانن که نرخ دابین ده که ن! به سته زمانه کورنیک گهنج گوايه هاتوه بو خوازینی کاملیا! به سته زمانه دهستی به تاله! باوکم پنی داگرتوه که ئیلا و بیلا کیلوی که متر له ده میلیون تمه نایده م! کورپه داماره که یش پویشته وه فرز له بانق وه ربگری و بیت چوار کیلو کاملیا هه لگری و بیبات!

- به راسته یان نه؟

کامیار به راسته به گیانی تو! کورنیک هاتوه و دهیه وهی بیته خوازینی کاملیا. تازه خویندنی ته واو کردوه و دامه زراوه. باری نابووریشی باش نییه. باوکم وتویه تی هه ر

قسەى لى مەكەن! ئەلنىم ھا! تو بى و ئەم كاملىا بىه و برۆ! پەنجاو دوو كىلۆيه، لەگەل
تودا چلوھەشت حساب دەكەين! خورد و خواردنى سالىكىشمان بو دابىن كردوه! يانى
تا كۆتابى زستان هىچ خەرجى نىيه!

- بۆچى مەرە؟

كاميار قور بە و سەرته! لەسەر كچانەوه ئاوا قسە دەكەن؟

- ئاخىر تو وا دەلنى؟

كاميار بابە خۆ من نايلىم! باوكم ئەمانە دەلى و وايير دەكاتەوه!

- تو چى دەلنى؟

كاميار تازەكى پنى وتوم! دەى شتىكى بو دەكەم. ئەگەر ئەو كورە باش و رىك و

پىك بى، چاكى دەكەم.

ھەر لەم كاتەدا ئافەرىن لەدوورەوه ھات و ھەر كە كاميار چاوى پىن كەوت وتى:

- ماشەلا ھەزار ماشەلا! وا ئەزانى ئەمە چەند كىلۆ دەبى؟

- دەبرۆ كاميار!

كاميار دەى دەبى ئاگام لەگىرفانىشم بىن! ئەگەر دايك و باوكى لەگەلماندا رىك كەون

لەوانەيه مامەلەكە سەر بگرى!

- ئەوان خۆ لەخوایانە!

كاميار دەى يانى ئەوھى كە تەرازوھەكە دەست لىنەدەن! پىش لەكىشانەكردن ئاوى

پىنەدەن بىخو! قورسايى جل و بەرگ و پىلاو و ئەمشتانەشى لى كەم بکەنەوه!

ھەر لەم كاتەدا ئافەرىن گەيشتە بەردەم ئىمە و ئىمەيش لەبەرى ھەستاین.

ئافەرىن سەلام

كاميار تو چەن كىلۆى ئافەرىن؟

ئافەرىن چى؟

كاميار دەلنىم چەند كىلۆى؟

ئافەرىن بۆچى؟

كاميار- خەرىكىن پارەكەمان دەژمىرىن!

ئافەرىن قورسى من چ پەيوەندى بە سەر پارەى ئىئوہوہ ھەيه؟

كاميار پارەى ئىمە پەيوەندى بە قورسى ئىئوہوہ ھەيه!

ئافەرىن يانى چى؟

- هيچ بابہ رادہ بوئيرئ!

ئافه رين هه والى گه نم؟ حالى چونه؟

كاميار- نهى، خراب نيبه. يانى هه روايه.

ئافه رين دلارام زور زويره.

كاميار نهى له باوكى نهو دلارام ه! بروانه چ ببينه چ شه رينكى به رپا كرد!

ئافه رين ده ليم چونه ببينه بو لاي ده رونناسئ؟

كاميار نه گه ر ده ستمان پئى بگا رينك ده ببينه بو شيتخانه!

خيرا ئيشاره م ليكرد يانى خه يالت له كوئيه!

ئافه رين يانى چى ده ستمان پئى بگات؟

كاميار جارى له ژير چاوديرى باوه گه وره دايه! روئيشتو له وئى دايكوتيوه.

ئافه رين من ده توانم چهند ده قيقه يه ك له گه ليدا قسه بكه م؟

كاميار جارى نه، تا دوايى بزائم چى ده بئ.

ئافه رين دوئيشه و له كوئى بووى؟

كاميار شينخىك هه يه ده م و ده ستى پاكه. روئيشتبووم بو خزمه تى به شكم دوعا يه ك

بكاو گري كوله كه مان بكا ته وه.

ئافه رين ئى... به راسته؟ خوزگه به منيشت بوتايه، ده هاتم! نه وهنده حه ز ده كه م

يه كئى له م شيتخانه ببينم!

كاميار نابئى! نه م شينخه ته نها دوعا بو پياوان ده كا.

ئافه رين كاميار، ده توانم چهند ده قيقه يه ك له گه لتا قسه بكه م؟

كاميار تو ئيستا ده ده قيقه يه خه ريكى قسه م له گه ل ده كه ي ئيتر!

ئافه رين مه به ستم به ته نيايه!

كاميار ئا، به لام به مه رجئى سه باره ت به زه ماوه ند و ژن هئنان و ژيانى هاوبه ش

دروست كردن و منال بون و نه م شتانه نه بئى كه په نجا كه س پئيش تو له سه ره دان بو

قسه كردن!

ئافه رين ده برق، له م سامانه فير ببه!

كاميار چى له مه فير بيم؟

ئافه رين عه شق و خوشه ويستئ!

كاميار نه مه نه يتوانئ بيسه ت و چوار سه عات عه شقئىك رابگريئ! من چى لئ فير بيم؟

ٺافهرين ياني تو زور باش دهزاني ٺاگاداري عهشوق بي؟

كاميار به شاهيندي ٤٠-٥٠ كهس ٺا! من هر پشٺا و پشٺ پاسهوان بووم! ٺيستاش
٤٠.٣٠ عهشوق تهرو تازهم له به فرگردا هه لگرتووه!

ٺافهرين: تو هر نابي به بنيادهم! ٺه مانهي وتت له بييرت نه چي هه تاكو وه لامت بده مه وه!
كاميار: ناشي بتهوي فائليكم بو دروست بكي! خوشكت فائليكي بو گه نمي دامار
دروست كرد بهس نه بوو!

ٺافهرين: ياخوا روژي خهريكي رابواردني بتگرن و ته ميت بكن، تا ٺه دلهي من
بسره وي!

كاميار: هه تاكوو ٺيستاسه د جار گرتوميان! ٺاخري هر بشبي به سه دو يه كچار! چ
جياوازيه كي هه يه؟

ٺافهرين قور به سه رت كه ن! ٺه مه ي وت و به تور هيه وه رويشٺ.
كاميار ٺافهرين! ٺافهرين! نه خٺي راوه سٺا و ٺاوريني له كاميار دايه وه.
كاميار نه ت وت چهند كيلوي تو؟

ٺافهرين بو ده تهوي بمگريته كول، كيشي منت ده وي؟
كاميار نه، خهريكين شاجوان هه لده بژيرين!
ٺافهرين برو له نيو ٺه واني تر دا هه لي بژيره!

كاميار كه ره تو له سه ره تاي ليست داي ها! له قه له به خٺي خوت مه ده!
ٺافهرين سه يريني كامياري كرد و پينكهي و هه روا كه خهريكيوو ده رويشٺ وتي:
- چل و حوت!

كاميار به جله وه يان بي جل؟ ديسان ٺاوري دايه وه و پينكهي و رويشٺ.
- به راست چ ٺاقه ٺيكت هه يه كاميار! هيج خه يالينكت خو بوي نيه؟
كاميار بو هاوسه ريتي؟
- ٺا.

كاميار: نه بابا! ٺه مه له وانه يه كه هيج فره قي بوي نيه من زه ماوه ندي له گه لدا بكم يان
باوكم! ٺه مه ته نيا ده يه وي شو بكا!

- له راستيدا ده مويست هر ٺه مت پي بلينم! هر ٺه م چهند سه عاتا له مه وبه ره ٺه گه ر
من خوازيبينيم لن بگردايه، نه ي نه يده وت نه!
كاميار: تو شتم فير مه كه به به گيان! وه ره جاري بروين بو لاي باوه گوره، ٺيشم هه يه.

- نیسی چی؟

کامیار بابہ دہبی بہ پوری و ئوان بلین کہ گہنم ہستاوہ و پویشتوہ! لہوانہ یہ
ئوان بتوانن شتی بکن! سبہینی ئلین بق پیتان نہوتین.

- یانی ئیشیکی باشہ؟

کامیار نا، باشہ، وەرہ برۆین.

رینکەوتین بق مالی باوہ گہورہ لہریدا پیم وت چیبکہین لہو کورہ؟

کامیار کامہ؟

- ئوہی کہ دہلنی لہوانہ یہ برای گہنم بی.

کامیار شہو! شہو دہبی برۆین بق ہولی شانق بق لای.

- یانی لہوانہ یہ بہ راستی ہرخوی بیت؟

کامیار: کہ سینک ئہم زانیاریانہی پین دام، دہتوانی لہسعاتینکدا کہس و کاری

مراویبہک لہناوہ راستی زہلکاوی ئہزہلییدا، لہناو ہزاران مراویدا، بناسیتہوہ!

- دہلیم کہ وابی نابی بنہمالہکە ی خراپ بن!

کامیار بنہمالہی کئی؟

- گہنم.

کامیار بوچی؟

دہی کاتی براکە ی پیاوی ہونەرہ، لہوانہ یہ بنہمالہیەکی پویشنیر بن!

کامیار خوا دہزانی، بزانی شہو چی دہبی. لہوانہ شہ ئو ہتیوہ برای گہنم نہبی!

- خو خۆت وتت ہہیہ!

کامیار لہسەدا نہوہد ہہیہ. راکہ ژوورہوہ گہیشتن.

گہیشتنہ بہر دەرگای مالی باوہ گہورہ و کامیار وەکو جارن، دوو تەقە ی

لہدەرگا کەدا و پویشتہ ژوورہوہ بۆلہی باوہ گہورہکە بہرز بوویہوہ!

- دیسان لہپر ہاتیتہ ژوورہوہ! لہبەر تو ہموو کات دہبی دەرگا قفل و کلیل بکری؟

کامیار بابہ ئیشیکی گرنگم ہہیہ!

باوہ گہورہکە چی بووہ؟ دوزیتانہوہ؟

کامیار نہ بابہ! ہاتم بلیم باشتر وایہ باسی پویشتنی گہنم بہ پوری و ئوان بلین!

باوہ گہورہ سہیریکی کامیاری کرد و پوشت بۆلای پەنجەرہکە پاوہستاو سہیری

باخەکە ی کرد.

کامیار نه گهر خوانه خواسته شتی بقه ومی... .

باوه گوره سهر و نه شه مهی خراپ لی مهیه هه تیو!

کامیار ده تانه وی من برؤم پنیان بلیم؟

باوه گوره که نه. نه مشه ویش دان به خوماندا ده گرین، بزانی چى ده بن، نه گهر

هه والیکى لی نه بوو خؤم به جورى پنیان ده لیم.

کامیار ده تانه وی به پولیس بلین؟

باوه گوره نه. جوان نییه، خؤ ون نه بووه، که سیش نه یدزیوه! جارى با بزانی چى

ده بن.

من و کامیار نیتر هیچمان نه وتو خواحافیزیمان کردو هاتینه دهره وه

- کامیار تو زور بی خه یال!

کامیار یانی چى؟

- تو هه نالینى کچه پورت ئاواى لینه اتوو!

کامیار چؤنى لینه اتوو؟

- ئاوا نیترا!

کامیار به خوا نه و پورزومه، وه ها که من هه والم لینی هه یه، له هه موو کاتی، خؤش حالتر

و شادتره!

- ونه کامیار!

کامیار بق درؤ ده که م؟ تازه خه ریکه خؤى ده دؤزیته وه! هه تاکوو پیش نه م باسه

کچینکى گیزی بن سهر و زمان بوو! نیستا الحمد و لایلا خه ریکه وه کو شیرى لی دئ!

له بیرت چوو چى به سهر سومه یه خانمدا هیناوه؟ هه تاکوو پیش نه مه ده یوانى شتى وا

بکات؟ هه ر غیره تی وای هه بوو؟

- نه، به لام...

کامیار به لام بن به لام! به شکم نه م روداوه زور باش بن بؤی! بابه له م ولاته دا له کاتی

خؤیدا ژن و کچ شیر بوون سواری نه سپ ده بوون! تیریان ده ته قاندا! نه ویش به تیر و

که وان! بابه ژنى نیرانى کاتی خؤى له م ولاته دا پاشا بووه! نه م کچه خؤى بدؤزیته وه!

هه تاکوو نیستا له وانیه زور شتى بووبى که له وانه بووه له ده ستى ده رچى! له به ر

نه وه شه که ترساوه! نیستا وا ده زانى نیتر هیچى نییه له ده ستى ده رچى، هه ر بق نه وه یه

خه ریکه ورده ورده به خؤى ده گات!

- من له م قسانه تن ناگه م! بهیله با برۆین به دوایدا یان خۆم برۆم!
- ناخر بۆ کوئی برۆین؟

- چوزانم! هوتیله کان! هوتیله کان! پارکه کان! هر کوئییه ک!
کامیار به دواى سوژنی له کایه ندا بگه پرتین؟

- نه و خۆ ناتوانی شه و له شه قامه کاندایه بخوئی هر ده پروا بۆ مالی یه کئی!
کامیار وه کو کئی؟

- وه کو هاو پرتیکانی! ناخری خۆ هر هاو پرتیه کی هه یه، برۆا بۆ لای؟ نه و کچانه کئی
بوون؟ ناھیده، سابرینا، مه هسا!

بیری کرده وه و پتیکه نی و وتی:

- نیلوفهر! په ریسای! شه قایق! وهی خوا بمکوژئی که چهنده بئ خه م بووم.

- منیش هر نه وه نده ده لیم! ئیمه هر هیچ نه بئ ده مانتوانی هه والئ له مانه وهر بگرین!
کامیار تو چه قته! خه تایی ئیمه یه! یانی منی قوربه سهر خه تابارم!
- ئیستا زانیت!

کامیار قوبوولمه! بئ خه می و خه تاباریم قوبوله و هر شیوه ته منیه ک به دل و به
گیان ده سینتم! هر ئیستا ده برۆم قهره بووی بکه مه وه! ده بئ سهر له یه که یه که ی نه م
خاتونانه بده م و هه وال وهر بگرم! وهی خوا یه چهنده ئیشم هه یه! هه سته برۆین بۆ
قهره بوو!

- نانی نیوه برۆ بخوین!

کامیار به زه هرم بئ نه و نانه! من هه تا وه کو هه وال له یه که یه که ی نه مانه وهر نه گرم
خۆ نانم بۆ قوت ناچئ!

- من برسیمه!

کامیار چه قو بخوئی! به دواى نه و کچه تیوه دا بگه پرتی زه رووره یان نان؟

- چۆنه تو کتوپر نه و نه خه م خۆر بووی؟

دهستی گرتم و پای کیشامو وتی: وتت ناھیده و سابرین و کئی؟

- مه هسا.

کامیار خوا یه گیان شه ش که س! هه روا منی راده کیشا پیم وت:

- نه مرقو خۆ فریای هه موویان ناکه وین!

کامیار تو هه سته خوا یارمه تی ده دا!

رؤیشتینه گراج و ئۆتومبیلله کهی کامیارمان هینایه دهر و سهر کهوتین و بؤیشتین
و من تهله فونیکم بؤ ژاکلین کرد که ئادرهسی هاوړینکانی گهنمی لئ وهرگرم. تهنیا
ئادرهسی دووانیانى هه بوو. شه قایق و نیلوفهر. وا بریاردره که ئادرهسی ئهوانى تر لهر
دوانه وهر بگرین.

مالی شه قایق نزدیکتر بوو. بؤیشتین بؤ مالی ئهوان، نزدیک سئ چاره کئ دواى نهره
گهشتین و دابهزین و زهنگمان لیدا. کچی ئایفونى جواب دایه وه که دهر کهوت شه قایق
خویه تی. چهند دهقیقه یه کی پئ چوو تا هاته بهر ددرگا. ئهت وت دهستیکی به خؤیدا
هینا بوو و جلی گؤربووو. ههر که گهشت وتی: فهرمو وهرنه ژووره وه! ئیره باش نیه!
فهرمون.

کامیار که چاوی به شه قایق کهوت که کچینکی جوان بوو، ههر له بیری چوویه وه که
بؤچی هاتوینه ته ئهوی! دهستی به هه و آلپرسی کرد.

کامیار سه لام خانم چؤن؟

شه قایق زؤر سوپاس، ئیوه چؤن؟

کامیار الحمد و لیلا! باشی باش! باوکت چؤنه؟

شه قایق سوپاس، باشن.

کامیار الحمدالله، دایکت چؤنه؟

شه قایق پینکه نی و وتی: ئهوان چهند سالیکه مردون!

کامیار الحمدالله! بیوورن بیوورن! یانی ئیشه للا خاک به سهر گؤره که یدا بیاری! یانی
نور به سهر گؤره که یدا بیاری! و دللا شله ژام! ئیوه ئه وهنده خان و مان و سه لارن، زمانم
قنچکه سلاوه ی دهر کردوه.

شه قایق پینکه نی و وتی: قنچکه سلاوه خؤ هی چاوه!

کامیار ئه وهنده ئیوه گولن، هموو گیانی ئیمه گولی دهرهیناوه! وهکو ئه م زهویه ی
پارکی میلهت! خوا خیر به م شاره وانی تاران به دا! ههر کوئی دهست ده که وی شتیکی پیا
ئه چه قینن! یانی چلن گولی پیا ئه چه قینن!

شه قایق له وانه یه ئیوه کاک کامیار بن؟

کامیار نؤکه رتانه! له کوئی زانیتان؟

شه قایق له و تاريفانه ی که گهنم له کالته چیبی ئیوه کردویه تی!

کامیار که چاوی له چاوی شه قایق هه لهنده گرت، به پینکه نینه وه وتی:

- ببورن گه نم کنيه؟
 شه قايق له قا قاي پينکه نيني دا و وتي: کچه پوره که تان؟
 کاميار نه ها! نه وه خو کرديان به ئاردو ته واو بوو رويشت به لاي ئيشي خويه وه!
 به نه نيشکم سيخورمه يه کم ليتدا و به شه قايقم وت:
 - ببورن له کاتمان کردی، ده مويست بزائم ئيوه هيچ هه واليکتان له گه نم نيه؟
 شه قايق نه! هيچ بووه؟
 کاميار نه بابا! خه ريکين بو ريکخراوي سايلو ي تاران ئاماريک ده گرین! ببورن
 ئيوه ش له زانکودان؟
 شه قايق له گه ل گه نمدام.
 کاميار خوا ئيوه بو بنه ماله که تان بيويه کات! دهرسه کان چونن؟ قورسه؟ سوکه؟
 شه قايق نه ي، خراب نيه. وهرنه ماله وه توخوا! ئيره خو باش نيه.
 کاميار به سه رچاو، هه رچی ئيوه بلين!
 ويستی بپروا قوليم گرت و وتم:
 - ببورن خاتو شه قايق، ئيوه ئادره سي چند هاوړي ديکه تان هه يه به ئيمه ي بدهن؟
 شه قايق کاميانتان ده وي؟
 کاميار نه وانهي که جوانترن!
 مو رديه کم ليتکرد و به شه قايقم وت نه وانهي له گه ليتدا نزيکترن.
 کاميار به لي به لي! ياني نه وانهي که نزيکترن.
 شه قايق به راستي شتيکي لي قه وماوه؟
 - نه ختي له گه ل بنه ماله که يتدا ئالوزيبان بووه و توراوه!
 شه قايق ئوي که ناخوشه! له وانهي به بيت بو ئيره!
 کاميار ده ليم چونه ئيمه هه ر ليره چاره پرواني بين هه تاکوو بيت؟
 مو رديه کي ترم لي کرد و به شه قايقم وت:
 - نه گه ر هه ر نه ئادره سانه مان پييدهن سوپاستان ده که ين.
 شه قايق ئيستا بوتان دنوسم و ده يه ينم.
 کاميار نه گه ر ده ستان هيلاک ده بن، با من بينم و بوتاني بنوسم! ئاخو من باو کم
 ميرزا بووه! شه قايق پينکه ني و رويشته ژووره وه.
 کاميار ياخوا له ماله وديان قه له م جاف و قه له م و قه له م نوک نه بن، مه جبوور بي من

بانگ بکا که بوی بنووسم!

- کامیار دانارزینی؟

کامیار: کئی هه تا کوو ئیستا بۆ نووسین دارزاوه که من بیم! هر نه گهر نووسین
دارزینی ببویه که ی ئهم هه مووه بۆ قوتابخانه، و ئامادهیی و زانکو ده پویشن!
- به خوا من بم له جیاتی تو ته ریق ده بمه وه!

کامیار: تو بۆچی له جیاتی من ته ریق ده بیته وه! هر بۆچی ئیمه خه جالتهی بکیشین؟
ئهوانه ی که (ا، ب، ت، پ، ن) یان داهیناوه ده بی ته ریق بینه وه!
- زه هری مار.

مۆبایله کهم ده رهینا و ژماره ی گهنم وهرگرت به لام مۆبایله که ی داخرا بوو. یه ک
دوو جاری تر وهرم گرت به لام بین سود بوو. هر له م کاته دا شه قایق به وهره قه یه که وه
هاته ده ره وه و وتی فهرمون. ئه مانهم له بیرا بوو.

هر که ویستم وهره قه که وهر بگرم کامیار خیرا وهره قه که ی وهرگرت و وتی:
- له ماله وه قه له م جافتان هه بوو؟

شه قایق به سهر سوپمانه وه سه یری کرد و وتی: ببوورن. تن ناگه م!
کامیار هیج. هیج! ده لیم ئیوه به ئوتومبیلی تایبه تی ده پون بۆ زانکو؟
شه قایق نه، خۆم ده پۆم.

کامیار خۆتان به ته نیا ده پون؟
شه قایق ده ی ئا!

کامیار هزار ماشالله له ئیوه بین! ده لیم بین تاقت نابن که به ته نیا ده پون؟
وهره قه کهم له دهستی گرت و به شه قایقم وت:

- خانم زور زور سوپاس بۆ یارمه تیبه که تان، به راستی چاکه تان کرد.

شه قایق تکاده م. تکایه هر کات کیشه که کوتایی هات هه والینکم بده نی!

کامیار به سهر چاو! دنیا بن! هر خۆم دیم بۆ ئیره که مزگینیشتان لئ وهر بگرم!
شه قایق پیلوتان سه رچاو. هرکات بین خوشحال ده بم.

کامیار منیش خوشحال ده بم! هیج که خوشحال ده بم، زوریش چه زده که م!

شه قایق دهستی به پیکه نین کرد که دهستی کامیارم گرت و رامکیشا بۆ لای ئوتومبیله که
و هروا به و شیوه یه خواحافیزیبه کم له شه قایق کرد و ده رگای ئوتومبیله که م کرده وه و
کامیارم به زور دانیشانده پشت سوکانه که و خۆشم له ولاره سه رکه وتم. کامیار هینشتا

خه یالی لای شه قایق بوو که قیراندم به سهریدا و وتم کامیار!
کامیار: نهی دورد و کامیار! نهی دوردی بنی دهرمان و کامیار! دلم داکه وت! بوچی
ده قیرینی؟

- خه یالت له کونیه؟

کامیار خه ریکم به دواي ئوتومبیله که دا ده که پریم!

- کام ئوتومبیله؟

هیتشتا هر خه ریکبوو سهیری شه قایقی ده کرد و هر واه له گهل مندا قسهی ده کرد!

کامیار هر نه وهی که پنی هاتین بو ئیره ئیترا!

- خو ئیمه ئیشتا له ئوتومبیله که داین!

خیرا خه یالی هاته وه شوینی خوی و به سه رسورماوییه وه وتی:

- ئیمه کهی هاتینه ناو ئوتومبیله که؟

- هر پنیوستی نه کردووه برۆین به دواي که نمدا! بکه پریره وه بو ماله وه!

کامیار بوچی من دلم تاقهت نه گری، واز له و کچه تیوه بینم له م شارهدا به م پان و

پورییه؟

- خو تو هر وشه یه کیش سه بارهت به گهنم قسهت نه کرد؟

کامیار ئوی! چ قسه یه که؟ من هه مووی سه بارهت به و به سته زمانه قسه م کرد!

- داری کامیار!

کامیار خو من ئیترا هیچم نه نووسی که ته ریق بمه وه؟

- ریکه وه برۆین بو ماله وه!

کامیار سی سال ناگه پریمه وه بو ماله وه! نه و کچه ئیشتا پنیوستی به ئیمه هه یه!

- کام کچه؟ گهنم یان نه وانی تر؟

کامیار فرهقی چیه؟ تو چاکه بکه و بیخه ره دیجله وه خوا له شه میتراندا نه یداته وه

نه درسه کهی تر بخوینره وه بزانه!

- برسیمه بابه!

کامیار مه قیرینه خاتو شه قایق هیتشتا له به رده رگا راوه ستاوه!

- دهی ریکه وه برۆین ئیترا!

کامیار ده مه وی برۆم به لام پیکانم به گویم ناکه ن!

- دهی هه سته من دانیشم!

كاميار- دهتوي من هر ليره راوهستم تا تو برۆيت و بيتهوه؟

- دهپوي يان نه؟

كاميار دهی تو ئوتومبيله که بخهه ئيش من دلم نايهت!

- ده توش كاميار!

كاميار هر هيچ نهبي تو گيره که بگوره! چهند دلرهق بووی تو ئه مرۆ!

دهرگا کهم کردهوه و به شهقايقم وت:

- تگا ده کهم ئيوه برۆنه ژوورهوه! تهريقمان مه که نهوه!

شهقايق تکاده کهم، خاوهن مالن...

- ئوتومبيله که گهرمی کردووه دهبي نهختی فينک بيتهوه، نهختیکی پي دهچي!

شهقايق دهی فهرمونه ژوورهوه چايهک بخۆنهوه هه تا کوو ئوتومبيله که فينک بيتهوه!

هر که ئه مهی وت، دهستی كاميار بو لای دهسکی دهرگا که رۆشت که من خيرا

سوچه کهم سوڤداو ئوتومبيله که کهوته ئيش! كاميار جوينیکی له ژير ليوهوه پيدام که

من گويم پي نه داو به شهقايقم وت:

- دهی کهوته ئيش، ئيوه ئيتر فهرمون خواتان له گه ل.

که ئه مه وت، شهقايق به مه جووری خواحافيزيه کی کرد و رۆيشته ژوورهوه که

كاميار وتی: ياخوا کوره تو دهست خه يته ئالتون و جه واهيره وه، خۆله که وه دهر بهيني!

ئاخر ئه مه چی بوو کردت؟ چی په يوهنديه کی به تووه هه يه ئاخرا؟ کچه تيوه ده يه وي

ده يقه يه که له بهر دهرگا راوهستی و بایه که لئی بدا!

- به خوا كاميار داده به زم!

كاميار دهی جا بو نا! دابهزه!

- ئادره سه كانيش ده درينم و فریي ده دم!

سه يریکی ئه و وه ره قه یه ی کرد که به دهستمه وه بوو و پینکه نی و وتی: گالته ده کهم

بابه! من خو هر به بی تو بو هیچ کوئی نارۆم! من و تو رۆحیکین له دوو جهسته دا! بو

دهبی ئیمه له یه که جیا بکرینه وه!

- ئه گه ر ئه دره سه کان به دهستمه وه نه بوایه ئه مانه ت ده وت؟

كاميار : سه د دانه له م ئادره سانه به قوربانی تالینکی قژت! بيخوینه وه ئادره سی

دوایی با برۆین و فریای ئیشی ئه م کچه تيوه بی گوناحه بکه وین بابه! چیه هر

دانیشتون به یه که وه ده مه قاله مانه!

تاریخچه کانی نهار - م. مونه ده ب پوور

- هر خوا تو دهناسی و بهس! من جاری برسیمه!

کامیار نانت پی ددهم! چاوم کویربی! پراسوشم نهرم بی! چی دهخوی نهزیم؟
نیسته یک دهخوی؟ شتریل دهخوی؟ که باب به برنجه وه دهخوی؟ چی دهخوی بلی!
- هر لیزه دا له فیه یک بیته بیخوین برۆین به لای ئیشمانه وه!

کامیار به سه رچاو! به سه رچاو نا، نا!

نه می وت و ریکه وت. منیش خه یالم له لای وه ره قه ی نادره سه کان بوو که لیم
نه فرینئ! و نه گینا نه گهر نه م وه ره قه یه بکه وتایه ته دهستی تا شه و نه مده دۆزییه وه!
ناخری له به رده می له فه فرۆشیه که دا راوه ستاین و دوو له فه مان کپی و خواردمان
و رۆیشتین بۆ لای هاو ریکانی تری گهنم.

نه و رۆژه توانیمان سه ر له سیانی تریان بدهین و بگه ریننه وه ماله وه یانی کامیارم
به زور هینایه وه بۆ ماله وه!

به کورتی دهست له پی ریزتر گه یشتینه ماله وه و ئیتر له پرومان نه هات برۆین بۆ
لای باوه گهره! هه ردوو کمان ریک رۆیشتین بۆ ماله وه مان تا پشویه ک بدهین و شه و
برۆین بۆ لای نه و کوره که برای گهنم بوو.

هر که گه یشتمه ژووره وه قیره ی باوک و دایکم به رزبوویه وه! دایکم به په له پهل
دهستی به گۆرینی برین پیچه که ی قولم کرد و باوکم هر ده بیؤلاند که بۆچی نه رۆشتم
بۆ کارخانه!

هیچ جوابم نه دانه وه و هر که برین پیچه که ی قولم ته واو بوو، رۆیشتمه ژووره که م
و خوم خسته سه ر ته خته خه وه که م و خه و بردمییه وه. نه وه نده ماندوو بووم که هر
نه مزانی چون خه وتم! ته نیا کاتیکم زانی به دهنگی دایکه وه به خه بهر بوومه وه که
سه عات نزیکه ی ای دوانیوه رۆ بوو! به په له پهل ه مامیکم کرد و جله کانم گۆری و
له ماله وه هاتمه دهره وه و رۆیشتم به دوا ی کامیاردا که دایکی وتی: له گه راجه، رۆیشتم
بۆ لای گه راج سه یرم کرد نه ویش ناماده یه و خه ریکی ئۆتۆمبیله که یه تی، هر که منی
چاو پیکه وت وتی: ئیتر ده مو یست بیتم به دواتا.

- خه وم لیکه وت! زور ماندوو بووم.

کامیار له گه ل ره قیه که تدا هاتی؟

- له گه ل چیمدا؟

کامیار بۆدی کارده که تدا!

- چي دهليئي؟

به چاوه کاني سوچي باخه که ي پښ نيشان دام و وتي:

- عاشقي دل ماندوت خوي بو حه شار داوي!

ناورم بو شويني دايه وه که نيشاني دابوو و سهيرم کرد. راستي دهوت! دلارام
له پشت درهختنگدا، به دووري سي مه تري ئه ولاتر راوه ستا بوو خهريکبوو سهيري
ده کردين.

کاميار له م کچه خوت دوور بگره له بهرئ وه ي که جينگه ي مه ترسيه!

- بوچي؟

کاميار: عاشقان چند به شيکن. به شيکيان سړو ساردن هه رچيان ليکهي دهنگيان
دهرنايه ت! وه کو مه جنوني خوالي خوش بوو! به شيکي تريان خويان نازار ده دن! وه کو
فه رهاي خوالي خوش بوو! به لام به شيکيان جينگه ي مه ترسين و خه لکي نازار ده دن!
وه کو ئه م دلارامه! عه شقي له دست ده رچي ئه يکا به توله!
- نه بابو و ايش نييه!

کاميار نه گه ر ئه م دلارامه له م شه وانده نه هاته ژووره که ت و سه رتي به چه قويه ک
نه بري!

- فيلمي پوليسيت زور ديوه!

کاميار سه رکه وه بروين که درهنگ ده بي.

هه ردوو کمان سه ر ئو تومبيله که که وتين و پويشتين به دواي براکه ي گه نمدا. هه روا
که ده رويشتين به کاميارم وت: کاميار، نه گه ر نه توانين گه نم بدوزينه وه چي ده بي؟

کاميار هيچ! بوچي ئيمه بووينه هوي ئه م رووداوه؟

- نه، له پروانگه يه کي تره وه ده ليم.

کاميار له پروانگه ي ئه وه وه که خوشت ده وي؟

- نا.

کاميار تو دنياي که خوشت ده وي؟

- نا.

کاميار من وانا زانم.

- بو؟

کاميار بروانه! نه گه ر نه مه رووي نه دايه، نه وکاته تو به دنياييه وه ده ستواني بلني

خوشت دهوئ يان نه!
ج- په يوه ندييه كي هه يه؟

كاميار ئيستا خوشه ويستي له گه ل دلسوزي و تماح به يه كه وه تيكه ل بووه! نه ختي
خوشت دهوئ! نه ختي دلت بوي نه سوتئ! نه وه لاي ده بيته تماح!

- ياني چي؟

كاميار: چون له لات نه بووه! بنيادهم وايه! كاتئ شتيكي له بهر دهست لاده بن يان
لني دهستينن يان لني قه دهغه دهكهن، تماح ده يگرئ! نه گه ر گهنم ئيستا له لات بوايه،
له وان په هر به و سه ير كردن و قسه كردن له گه ليدا و پيگه نين تير ده بووي! كاتئ ريت
له دوو په گزي جياواز گرت، مامه له يان له گه ل يه كتريدا. هر كه به يه ك گه يشتن ده بي
به زياده روئي! تماح! ياني بنيادهم كه هه موو كات ناوي له بهر ده ستدايه، ته نيا تونيه تي
خزي پي ده شكيني، به لام بنياده مني كه ماوه يه ك ناوي چاو پي نه كه وتبي. نه وه نده
ده خواته وه كه وه خته بته قيته وه! ئيستا ش له وان په هه ستي تو، ته نيا عه شق نه بي!
- ناخري بو نه وه ي له وه سته تي بگم، پيويسته بيدوزمه وه.

كاميار بلن به هيواي خوا.

- بزائم، كه كورپه كه مان چاو پي كه وت ده ته وي چي پي بلني؟

كاميار تو هيچ مه لني كه شته كان ده شتويني! من خوم شتيكي ليده كه م.

نيو سه عاتئ دواي نه وه گه شتينه سه روي و... له وي كاميار نه دره سي له چنه د كه س
پرسی و رویشتینه خواره وه و گه شتین به و هوئی شانویه كه وا دیار بوو كورپه كه له وي
ئيش دهكات.

نوټومبيله كه مان له شوينيكدا راگرت و رویشتین دوو بليتمان كړي و رویشتینه
ژوره وه، شانوكه هيتستا دهستي پي نه كړدبوو. كاميار له وه ي كه بليت وهرده گري
هه والي كورپه كه ي پرسى، زانيمان كه كورپه كه هر نه وه يه و ئيستا ش له پستي ته ختي
شانوكه دا. خهريكه خوي بو شانوكه گري ناماده دهكات. رينگه يه كيش كه ده رویشت بو
پستي ته ختي شانوكه داخرابوو نه يان ده هيتشت كه س بړوا بو لاي شانوكه كاره كان.

له گه ل كامياردا راوه ستابووين و دامابووين كه چييكه ين خيرا كاميار فيليكي
دووزيه وه. دوو كورپه كه له لاي ئيمه وه راوه ستابون. نه وه ي كه بچوكر بوو، سه رناوي
دهات و گه وره كه هر پتي دهوت كه ده بي خوي رابگرئ هه تاكوو باوكيان بيت. كاميار
كه نه مه ي بيست به كورپه گه وره كه ي وت: مامه ده تانه وي برون بو سه رناو؟

کورپه که سه بیرینگی کامیاری کرد و وتی: به لئی به لام نازانین له کوئییه!

کامیار وهرن من نیشاننتان دهدهم.

جا خوی دهستی مناله بچوکه که ی گرت و ئیشاره ی له منیش کرد که دهستی کورپه
که وره که بگرم هر چوارمان رینکه وتین بوشوینی که هم دهگه شته سه رئاو و هم
رینگی پشت تهختی شانۆکه بوو! هر که گه شتینه ده رگا که، کابرایه ک رینی لینگرتین و
وتی:

- هه تا کوو شانۆ دهست پین نه کات، نابین که س برۆا بۆ سه رئاو!

کامیار به ئه سپایی پینی وت: کاکه ئه مانه ئه وهنده گهن و گویان خواردوو که دور
له پرووتان، سکیان ده چی! ئه گهر نه هیلی هه ر ئیستا بیان به م بۆ سه رئاو ده بین سه تلنک
و خۆلپژنیک و گسکینک و نیو کیلۆ خۆله که وه بهینی هه تا کوو سه ر و عه رزی هۆلی
چاوه پروانی له پیسی پاک بیته وه! ئیتر خۆت ده زانی!

کابراکه پینکه نی و ده رگای کرده وه و رۆیشتینه ژووره وه. کامیار سه ره تا مناله کانی
برد بۆ سه رئاو و کاتی ئیشه که یان ته واو بوو هینانییه سه ره وه و ناردنی بۆ هۆلی
چاوه پروانی و دهستی منی گرت و بردمی بۆ ژووری میکیاج.

هه رکه له چه ند قادرمه سه رکه وتینه سه ره وه گه شتین به رپیره وینکی بچووک که
بینیمان کورپیک به جلی ئه کته رییه وه، له کاتینکا ده ست و دم و چاوی ره ش کردوو،
راوه ستاوه و خه ریکه له گه ل دوو پیاوی تر دا قسه ده کات! قسه که چی بلینم! ئه و دووانه
خه ریکبوون هه ره شه یان لئ ده کرد و ئه ویش لئیان ده پارایه وه که ئابروی نه به ن. ئیمه
جینگه مان به شتیه یه ک بوو که له پشت کورپه که وه بووین و چاوی له ئیمه نه بوو!

کامیار نهختی راوه ستاو گوینی گرت و جا رۆیشته پیشه وه که ئه و دوو پیاوه بیده نگ
بوون و ئیشاره یه کیان بۆ کورپه که کرد و وتیان: ئه مانه له گه ل تۆدان؟

کورپه که ئاوری له ئیمه دایه وه که کامیار پینی وت: ئیوه کاک (نوسره ت)ن؟

کورپه که سه بیرینکی ئیمه ی کرد و وتی: به لئی فه رموون!

کامیار کاک مه نسور ئیمه ی ناردوو!

کورپه که کاک مه نصور کئییه؟

کامیار ئیوه نایناسن؟

کورپه که نه!

کامیار وتی پیتان بلینم به و ناو نیشانه که دهه زار تمن قه رزارتان بووه!

كاميار نه مهی وت، نهو دوو پیاوه که زوریش مل هوږ بوون وتیان:

- که وایه کاکه خیرا قهرزه کهت بدهروه هاوریکهت ئیستا زور پنیوستیه تی!
ههردووکیان دهستیان به پیکه نین کرد! کامیار دهستی کرد به گیرفانیدا و ده دانه
هزاری دهرهینا، یه کنی له پیاوه کان هاته پیشه وه، له کامیاری بگری. هه ر که دهستی دریز
کرد، کامیار پاره کانی هینایه دواوه و وتی:

- من ده بی نه م قهرزه بدهم به کاک نوسرهت! ئیتر خوئی ده زانی!

رؤیشته بدهم نهو کوره، ده دانه ههزار تمه نییه که ی کرده مستی و خیرا نه وانیش
لینان وه رگرت و به زاریکی ناشرینه وه پینان وت:- نه وه لای.
کوره که به لالانه وه وتی: به مه ولا نه گهر قرانیکم بییت! تا دوا ی شانۆکه راوهستن،
نه ختیکیان پنی ددهم و تا کوتایی ههفته هه مووی راست ده که مه وه.

هه ر که نه مه ی وت یه کنی له پیاوه کان یه خه ی گرت و زلله یه کی دا به گویندا و وتی:
- نانه جیم، بییت نه لیم ئیتر کات نییه! یان هه ر ئیستا یان ماده که بده یان پاره که ی.
کوره که: به گیانی هه رسینکمان ئیستا پاره م نییه!

کابراکه زلله یه کی تری دا له بن گوینی و وتی:

- ده ت که م به پاره ئیستا! ماده کانت به کی فروشتوو ه؟

کوره که به خوا داومه به چه ند که سینک، نه مږو و سبه ی پاره که ی وه رده گرم!
دهستی کابراکه رؤیشته سهروه وه که یه کنی تری لی بدا که کوره که دهسته کانی گرته
به ر ده م وچاوی و وه کو بگری وتی: لیم مه ده توخوا! کاک سه یی! ده زانم مل قه ویت و
پاله وان! منیش کاتی لیدانم نییه! سه رو چاوم بریندار ده بی و ناتوانم برومه سه ر ته ختی
شانۆ، نهو کاته نهو چه ند قرانه ییش ناتوانم پیتانی بدهم!

من کتوپر تیک چووم و به و کابرایه م وت: بوچی لینی ده ده ی؟ ولات بی یاسایه؟

هه ر که نه مه م وت کابراکه دهنگیکی له گه رویه وه دهرهینا و وتی:

- په یوه ندی به تووه نییه جوجه له؟

- نه گهر جاریکی تر لینی بده ی من ده زانم و تو!

کابراکه هه روا که ده هات بولای من وتی: سه رهتا له خۆت ددهم، ئیتر فره ریسیت

له بیر بچی!

دوو ههنگاوی هه لگرت که کامیار پنی وت: نه گهر ده ستت به سه ر نه مدا به رز بیته وه

به دایک و باوکت پاسپیره با مندالیکی تر بو خویان ساز بکن با عاسای کاتی پیریان بی!

که کامیار نه‌می وت، کابراکه راوه‌ستاو تاوئ سه‌یری کامیاری کرد و پاشان
رؤشت بۆلای کورده‌که و وتی: یا هر ئیستا ئه‌وه‌لای حساب‌ه‌که‌ت ده‌ده‌ی یا نابروت وه‌ما
ده‌بم که لیره بته‌که‌نه ده‌ره‌وه!

کورده‌که ته‌نهما سه‌یری ده‌کرد که کابراکه وتی: ده‌ی ده‌ی یا نا؟
کورده‌که: من که پارهم نییه. ناخریبه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که لیره ده‌رم ده‌که‌ن! به‌لام ده‌مه‌وی
بزائم به‌مه ده‌لنی پیاوه‌تی؟

کابراکه وتی: سه‌ره سه‌ره مه‌که! پاره‌ت نییه، برۆ له‌هاورپیکانت قهرز وه‌ربگره!
کورده‌که ئه‌وانیش باریان له‌من لارتره!
کامیار حساب‌ه‌که‌ی چه‌نیکه؟

کابراکه برۆویکرد بووه کامیار و وتی: تو ده‌ته‌وی تاوانی هه‌لبگری؟
کامیار له‌وانه‌یه!

کابراکه (ده) ی داوه، پینچ گه‌لای تریش له‌سه‌ری!
کامیار ده‌ستی کرد به‌ گیرفانیداو جزدانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و پینچ هه‌زار تمه‌نی ژمارد و
دای به‌ کابراکه. کابراکه‌ش به‌ پیکه‌نینه‌وه برۆویکرده کورده‌که و وتی: چاوت لینی بوو وتم
ده‌ته‌کم به‌ پاره! دیسان پیکه‌نینیکی کرد و له‌گه‌ل ره‌فیکه‌که‌یدا لئیدا و رۆیشت، ماینه‌وه
من و کامیار و کورده‌که.

کورده‌که نه‌ختی راوه‌ستا تا ئه‌و دووانه رۆیشتن پاشان پینی وتین: ده‌ستتان خوش
بئ! ئه‌مانه زۆر پیسن! ئه‌گه‌ر ئیوه نه‌بونایه به‌ راستی ده‌یانکردم به‌ پاره!
کامیار لئوت خه‌ریکه خوینی لئیدی!
به‌ قۆله‌که‌ی، خوینی سه‌ر لئوی سه‌ری و وتی: من کاک منصور نانا سم! کئیه ئه‌وه‌ی
که ده‌یلین؟

کامیار پیکه‌نی. کورده‌که‌ش پیکه‌نی و وتی: فشه بوو؟
کامیار نه‌ی، نه‌ختی.

کورده‌که ده‌ستی بو کامیار درێژ کرده‌وه و وتی: هه‌رچیبه‌ک که بوو، له‌کاتی خۆیدا
فریام که‌وتن! له‌گه‌ل کامیاردا ده‌ستی دایه‌وه و پاشان له‌گه‌ل مندا ده‌ستی دایه‌وه و
پاشان وتی: ده‌بی ئیشیکتان به‌ من ببئ! ئه‌که‌تریکی ناسراو نیم که ویستبیتتان ئیمزاو
میمزایه شتیکم لئ وه‌ربگرن، هه‌ر ئیشیکی ترتان پیم هه‌یه!
کامیار له‌وانه‌یه.

ڪوڙهه ڪه جاري شانو خهريڪه دهست پڻ دهڪات و نهڪتاره ڙنهڪهشمان لهگل رهشه
سوارهڪاندا هيشتا نههاتووه! وهرن برڙين بق (دهم و چاوخانه)ههتاڪوو نيوه چايهڪ
بخونهوه نيمهش قورپڪ دهڪهين بهسه ر خوماندا!

من ههلهگرامهوه و سهيري ڪاميارم ڪرد ڪه وتي: به ڙووري ميڪياڙ دهلني!؟
ڪوڙهه ڪه نيمه دهلنين (دهم و چاو خانه)! ناوه ڪونهڪهيهتي! تو جاري وهرن تاڪو
دواتر به يهڪهوه قسه بڪهين.

هه رسيڪمان پڙويشتين بق پشت تهختي شانق. لهويدا يهڪ دوو پياو خهريڪ بوون
ميڪياڙيان دهڪرد و به يهڪهوه قسهيان دهڪرد، يهڪيان ڪه وا دياربوو به پڙيوهريان بوو
زور دلگران و تووره بوو هه ر ڪه چاوي به ڪوڙهه ڪه ڪوت لهگلهيدا دهستي ڪرد به
شه ڪردن و وتي:

- هه مووي خهتاي تويه! نه م ڪچ و ڪوڙهه تو هيناتن نهگينا نيشم پڻ نهدهدان ڪه نيشتا
دهستم بخه مه ناو پيشتي گويڙ! دهستم به خه نهوه بي!

ڪوڙهه ڪه - بابو هاکا! هاتن! هيشتا چارهڪيڪي ماوه!
ڪابراڪه خهريڪبوو به پهلهپهل تاجيڪي دهڪرده سهري ء وتي: نهگه ر نهيهن چ قورپ
بڪه به سهرما؟ چي جوابي خه لڪ بدهمهوه؟ چي جوابي خاوهن شانق ڪه بدهمهوه؟
ڪوڙهه ڪه خوي زور ڪوڪ بوو وتي: نيشتا تو جاري خوت دلگران مه ڪه ڪاڪ رهجهب!
ئاخري هه ر چاڪ دهبي!

ڪاڪ رهجهب چي چاڪ دهبي؟ لهئاسمانهوه نهڪتهرم بق دهباري؟ خهريڪم پيت دهلنم
ڪاڪ نوسرهت، نهگه ر نهمانه نهمشهوه نهيهن و شانق ڪه تنيڪ بچي، لهسبه ي شهوهوه
خويشت له م ناوهدا ده رنهڪهوي! والسلام!

نوسرهت: ئاخر پياوي نيوهش خق نههاتووه!
رهجهب خان نهگه ر پياوي من نههاتووه، ڪوتنرول چي شانق ڪهم خستوته جي.
دهوري نهويش ڪه چارهڪي زياتر نيهه! ڪه خه لڪي دانيشانده سه ر ڪورسيهڪانين ديت
و جل لهبه ر دهڪا! نهو دوواني تره چي لن بڪهين؟

نوسرهت بيبي ڪردهوه ڪه ڪاڪ رهجهب ڪه ميڪياڙ و جل لهبه رڪردني تهواو بيو

پني وت

- نه م دووانه هاورپتن؟

نوسرهت نا، ياني نا!

کاک ره جەب ناخري نا يا نه؟

(نوسرهت) نا بابه، نا!

کاک ره جەب دەي جليان له بهر بکه و بيان نيره ژووره وه! سوپي بخون شانۆي

ته و او ده بي!

نوسرهت ناخر نه مانه. . . .!

کاک ره جەب نه يهيشت قسه که ي ته و او بيت وتي: ناخري ناوي! کوپه که ي

ره شه سواره هر قسه ناکات! کچه که ش که دوو هه ناسه هه لده کيشي و ئه ري و نه ري که

ده لي و چوار هه نگاو ده پروا! نه م هاوړي يانه ت خو پي رويشتن ده زانن ئيتر! شانۆ که ش

که له سه ر خو ته وه ده سوپي! چوار هه لیت و په لیت بلي و دوو قن سوپه و خه لکی

بهينه پيکه نين و په رده دادرايه وه!

له پاشان روويکرده من و کاميار و وتي: ئيوه ده لين چي؟

کاميار ياني ئيمه بروين ده وري شانۆ بگيرين؟

کاک ره جەب به لي!

کاميار- ياني له م جلانه له بهر بکه ين و مکياژ بکه ين و بروينه سه ر ته ختي شانۆ بو

به ر چاوي خه لک؟

کاک ره جەب نا ئيتر!

کاميار ياني من و نه مه هيشتا نه گه يشتوين بين به نه کته ري شانۆ؟

کاک ره جەب شانۆي هاملیت به پيوه نابهن! ده وري کيشتان خو نييه! يه کيکتان پمیک

به ده ستيه وه ده گري و له سوچيکه وه وه کو په يکه ر ده وه ستی! نه ویتريستان کلاو قژيک

ده کاته سه ري و ته نوره يه ک له پي ده کات و چاره که يه ک ده کاته کولي و ده بي به کچي

سولتان! سي چوار ديپريش زياتر نابي بلي! ده ي نه گه ريش نه ي وت نه ي وت! نه م

هاوړيتانه شانۆ که به پيوه ده بات! هر شانۆ له سه ر ره شه ده گه ري و نه ویش هر گالته

ده کات! ئيوه چوار جار ده پرونه سه ر شانۆ و ده گه پرينه وه! هر نه وه!

کاميار ياني من کلاو قژ بکه مه سه رم و نه ميش پم به ده سته وه بگري و بروينه

به ر چاوي خه لکی؟

کاک ره جەب دەي نا ئيتر!

کاميار من سه د سال له مانه ناکه م! ئيوه نالين که ناسراوي شتي چاوي به ئيمه به م

شکل و شيويه بکه وي و بنا سيته وه چ نابرويه کمان ده چي؟

کاک رهجهب نهگر هاورپتی ئەم کاک نوسرتهن، له بهر هاورپیهتی ئیشیکی هەر بۆ دهکەن. ئەگەریش نه هەر ئەمشه و ئەم برادەرەت لەم شانۆیەدا دەردهکری!

کامیار دەرئەکری دەرئەکری! چ پەيوهندی به ئیمه وه ههیه؟

ههناسهیهکی ئاسودهییم هه لکیشا کامیار ئەمهی وت! هەر دهرسام به ئەخلاقیکه وه که کامیار ههیهتی و هه موو کات به دواي پروداوی سهیر و ئەم شتانه وهیه، کتوپر قوبوولی بکات و ئابرومان له بهرچاوی خه لکیدا برۆ! که ئەمانه ی وت ئاسوده بووم!

کامیار دهی سیناریۆکه تان بگۆرن!

کاک رهجهب نابێ!

کامیار دهی ئیستا سیناریۆکه چیه؟

کاک رهجهب کچیکی پاشایه که عاشقی شاگرده تاجرک دهبن. تاجر ی جهواهیر!

عه رهبنکی دهوله مهنیش خوازیننی کچی پاشایه. کچه کهش نایه وئ شووی پین بکا!

کامیار کاتی شانۆکه کونه؟

کاک رهجهب ئا بابە! ئەي بۆ چاره که و شمشیر و پم و قه لغان و ئەم شتانه ت

ئەبینی؟

کامیار جا کچه که نابێ له سه ر شانۆ قسه بکات؟

کاک رهجهب با! دوو ههناسه هه لده کیشی و دوو جار ده لئ (دهر دت له گیانم بئ تو نامینم له دوریت رۆژم وه ک شه و تاره) هه رئه مه! تازه ئەوهش ئەم نوسرته به ئەسپایی به گویندا دهیچرپیننی و ئەویش دوو باره ی ده کاته وه! خو هیچی پیناوی!

کامیار. له خۆوه مه لئ هیچی ناوی! یه کئ که تا ئیستا نه رۆیشتۆته سه ر تهختی شانۆ، له وانیه که هەر پینی گه یشته سه ر تهختی شانۆ له بهر چاوی خه لک، کتوپر ببوورپته وه! ئیشه که زهحمه ته! به م ئاسانییه ش نییه! ئەکته ره گه وره کانیش جاری یه که م گوی تی دهکەن! ئیستا ئیوه چاوه پروانی ئەوه ن که ئیمه ئەم جلانه له بهر بکهین و مکیاژ بکهین و کلاو قزیش بکهینه سه رمان برۆینه سه ر شانۆ بۆ بهرچاوی سینسه د چوارسه د که س؟ ئەویش بۆ یه که مجار؟ ئیوه ییش توخوا! چ چاوه پروانیه کتان له بنیاده م ههیه!

ویستم منیش له چه سپاندنی قسه که یدا شتیک بلیم که پرویکرده نوسرته و وتی:

- حیجاب میجاییشی ههیه ئەو کچه تیوه ی پاشا؟

کاک رهجهب: شتیک ناسک به سه ریدا ده دا ئیترا!

کامیار من پیاوی ناسک و ماسک نیم! ده تانه وئ بئ حیجاب برۆم، بسم الله! بینه پیم

بده نهو کلاوقزه بزانه قزهکهي چ رهنگيکه؟

من هر به بي متق سهيري کاميارم دهکرد که نوسرهت به پهله کلاوقزي که قزي
رهشي هه بوو دايه دست کاميار!

کاميار نه مه بو قزي ره شه؟ من کالم ههز ليه! ئيتير نيتانه!

- کاميار، خه ريکي چي دهکهي؟

کاميار ده مه وي ميکياج بکه م!

- چي بکه ي؟

کاميار ميکياج بابو! ميکياج! توش برو جل له بهر بکه! کاکه به ساقهت بم رميکي باش

بده به دست نه م خزمه مانه وه!

کلاوقزهکهي کرده سهري و پويشته پيش ناوينه و دهستيکي به قزي کلاوقزهکدا

هينا و وتي: کاک ره جبه نه م کلاوقزه هي چ دهورانيکه؟ ئيستا ئيتير رهنکي قزي

خانمه کان هه مووي هاي لايته! چون رهق بووه قزهکان؟ بابو نهختي شامبو برزين

به سهر نه م کلاوقزانه دا و چنگيکي لينگير بکه ن! بوگه ني کردووه!

پاشان پويکرده نوسرهت و وتي: گولي قزي شتيکتان نيه؟

نوسرهت نيو تاجيک دهکهي نه سهرت!

کاميار باشيشه ريشم سي تيخه کردووه ها! هر دهليني نه مرو دلم ليني دابوو که

ده بي برومه سهر تهختي شانقو!

رامکيشايه سوچيک و پيم وت: شيته! دهته وي به راستي راستي بچيته سهر تهختي

شانقو؟

کاميار ده ي نا!

- من نايه م!

کاميار جا بو بيتي! خو م به ته نيا ناوبانگ ده رنه که م!

- به راسته!

کاميار بو تو عاشقي که نم نيت؟

- با، به لام چ په يوه ندييه کي هه يه؟

کاميار په يوه ندييه کي نه وه يه نه که ر ئيمه ئيستا يارمه تي نه م نوسرهت به دين،

نه ويش له کاتي خويدا يارمه تيمان ده دات! نه که ر راستيمان بي بلن و ده رکه وي که نه و به

راستي براي که نم و هه وال بو که نم بنيرين که براکهي دوزراوه ته وه، هر ده که پيته وه

بو مالوره! ئیستا تیگه یشتی؟

زانیم راست دهکا به لام زور بوم قورس بوو که برومه بهر چاوی نم هه موو خه لکه
- ناخر چون برۆینه سهر تهختی شانۆ؟

کامیار هیچی ناوی خۆ! بریار نییه خۆ هیچ بکهین!

- ناخر دهترسم!

کامیار ترسی ناوی! ههر کات برۆیشینه سهر تهختی شانۆ، سهیری خه لکی مه که!

ههر سهیری من بکه، منیش سهیری تو دهکه م!

- من ناتوانم ناخر!

کامیار: بروانه سامان! من ته نیا له بهر تو خه ریکم شتی واده که م و نه گینا گه نم بو

من ته نیا کچه پوریکه، برایه وه! نه گهر نه یه یته سهر تهختی شانۆ، منیش وازی لیدیتم و

به یه که وه لیره ده برۆین. به لام نه گهر لیره برۆیشتین ئیتر نابنی ناوی گه نم بینی! باشه؟

- ناخر نه گهر یه کنی لیره دا ئیتمه بناسیته وه چی؟

کامیار سه ره تا خۆ دزی ناکهین و خه ریکین ئیشی هونه ری ده کهین! دوا ی نه وهش،

ده لیم ریشی شتی بنوسینن به دهم و چاوته وه که رو خسارت بگۆرئ! کاتن تو نه وه

ده لینی، نه ی من چی بلیم که خه ریکن ده مکهن به مه عشوقه ی شاگردیکی تاجر!

- ده ی نه گهر نار هه تی، تو وه ره ببه به سه رباز. من بیم به کچی پاشا!

کامیار نه، من له مندالییه وه ئاواتم نه وه بوو باوکم سولتان بن.

ره جه ب خان: یاللا بابه درهنگه!

کامیار کاک ره جه ب به ساقه ی ده ستت بم، ریشی بنوسینه به دهم و چاوی نم

خزمه ماندا!

- وه ره ئیره خیرا! راکه!

رۆیشتم بو لای کاک ره جه ب، له بهر ئاوینه که دا و نه ویش ریشی رهش و دریز و

سمیلکی قه وی، نوساند به دهم و چاومدا و جلیکی دا پیم که کردم به سهر جله کانمدا

و پمیکیان پیدام له گهل قه لغانیکدا! ههر که لام کرده وه که به کامیار بلیم ئیتر قه لغانمان

بو چی ده وی که سه یرم کرد کامیار خه ریکه به دوودلییه وه جلیکی ژنانه له بهرده کا و

ههر ره خنه ی لیده گری!

کامیار نه مه چ جلیکه ناخر! به م جلانه وه خۆ هیچ شازاده یه ک نایه ته خواز بینیم! کچی

سولتانتان چاو پیکه وتوه که وه کو سوالکه ره کان جل له بهر بکا؟ بکه ری به شکم له و

سندوقه دا شتیکیتر بدوزیته وه!

نوسرته: بابه هر نه ممان هیه که مؤدیلی کونه!

کامیار کاول بی نه شانتوتانه! چاره که کهم کوا؟

نوسرته وهره، نه مه ته!

کامیار نه مه خو لای خواره وهی داپزاوه! نه مه پاشای کام ولاته؟ پاشای زیمبابویه

یان نانگولایه که نه وهنده سهر و سیمای کچه کهی توقینه ره؟

نوسرته: بابه نه مانه هر دیار نابئی! تو هر پشتت له خه لکه!

کامیار هر هیچ نه بی گوارهیه، ملن، بازنه یه شتیکم بدهنی بیده م له خوم! سهر

ره حمت له شانتوکانی خواره وهی شار!

کاک ره جبه: بابه تو چاره کیکیش له سهر ته ختی شانتو نیت ها!

کامیار پیلایو چی؟ بهم پیلایوه پیاوانه وه برومه سهر ته ختی شانتو؟ خه لک نالین کچی

پاشا جوتی پیلایوی نه بووه له پیتی بکات؟

کاک ره جبه: نه وه پیلایوه بن به رزه کان له کوئییه؟ هی نه و کچه تیوه بوو!

نوسرته رایکرد و جوتی پیلایوی بن به رزی له شوینی هینا و دای به کامیار.

کامیار خوا بکا بو پیم باش بی! نهی گوره وی؟ گوره وی نایلوتان هیه؟

کاک ره جبه خو گوره وی ناوی!

کامیار نهی له ژیر نه ته نوره یه وه پانتول له پین بکه م؟ ناخر کچی پاشا له ژیر

ته نوره که یه وه پانتولی گاباردین له پیده کا؟

نوسرته گوره ویمان نییه ناخر!

کامیار دهی پیشتر نه م کچه تیوه چی له پین کردوه؟

نوسرته دهی پانتول ئیتر!

کامیار من ناتوانم له ژیر نه م ته نوره یه وه پانتول له پین بکه م! ته نوره که هر له په سا

دهنوسی به پانتوله که مدا و هه موو گیانم دیار ده بی!

هه موومان ده ستمان کرد به پیکه نین که کامیار له ژیر ته نوره که یه وه، دهستی به

داکه ندنی پانتوله که ی کرد و وتی: روتان بکه نه نه ولایه بزائم!

نه م کاک ره جبه به ئیتر مردبوو له پیکه نیندا

کامیار روشتنه سهر ته ختی شانتو زور ناسان بوو ئیستا ده بی به گریانیشه وه برومه

سهر ته ختی شانتو! نه ویش بو جاری یه که م!

پانتوله‌کەى داگەند و دەقى کرد و لەسوچینکدا داینا و وتى: ئەى بلوس؟ دەبى بە
کراسینكى پیاوانە و تەنورەیه‌کەوہ برۆمە بەرچاوى خەلک؟
نوسرەت لەپینکەنیندا فرمیسک لەچاوەکانى دەهاتە خوارەوہ بلوسینكى ژنانەى پیتا
کە کامیار وەرى گرت و سەیرینكى کرد و وتى: ئەمە لەبەربکەم؟ بابە ھەر ھیچ نەبوايە
بتانوتايە بلوسی یەكئ لەکچە پورەکانم لەگەل خۆم بەینایە! ئەمە خۆ قوماشەکەى
مقالە! ھەر ھیچ نەبى لای کەمەکەى کچى پاشا دەبى قوماشى حەریرى لەبەردا بن یان
نە؟ ئیستا ئیتر لەبازاردا، فەقیرە داماوەکان کرپ و ژرژیتیان لەبەردایە! دەى خوايە
گیان توشى چ باوکە سولتانینكى داماو و پوژرەش بووم!
ئیمە لەویدا ئەوہندە پینکەنین کە دەنگمان پویشتە دەرەوہ و خاوەنى شانۆکە
ھات بزانی لەوئى چ باسە! کاتى کامیاری بە جلی ژنانەوہ چاوی پى کەوت، بە سەر
سورماوییەوہ وتى:

- ئەو کچە نەھاتوہ؟

کاک پەجەب: ئیستا دەگات! تا ئیمە دەست پینکەین گەیشتوہ!

خاوەنى شانۆکە سەیرینكى تری کامیاری کرد و وتى:

- خیراکەن! ئیستا دەنگى خەلک بەرز دەبیتەوہ!

ئەمەى وت و پویشت کە کامیار وتى: بۆدەرەى سپیاوہ کە تان لەکوئیە؟

نوسرەت لەقوتویەکدا نەختى بۆدەرەى سپیاوی دا لەدەم وچاوی

کامیار سوراو! ئەى سوراوی لیتو؟

نوسرەت بابە قەدەغەیه! ئەو کچیشە بەبى مکیاژ دەچووہ سەر شانۆ!

کامیار بابە ئەو کچ بوو خۆ من پیاوم! ھەر ھیچ نەبى با نەختى لەکچ بچم کە

بۆگەنەکەى بەرز نەبیتەوہ!

نوسرەت بە پینکەنینەوہ نەختى سوراوی ساوی بە لیتویدا کە ھاواری کامیار بەرز

بویەوہ.

- بۆچى خەریكى پەنجەرە بۆیە دەکەى؟ ئاگات لەختى لیتوم بن! چوو بە لوتما ئەم

سوراوہ! بینه خۆم لنى بەم!

ئاخرى بە پینکەنین و گالته، کامیار کلاو قژ و نیو تاجەکەى کردە سەرى و قوماشینكى

ناسكى دا بەسەریدا و ھەموومان ئامادە بووین کە پوینە سەر شانۆ! من خەریکبووم

سەر و شکلی خۆم سەیر دەکرد کە کامیار وتى: کاک پەجەب!

کامیار من دهه ره جهب له خه لک؟

کامیار نه، له م عه ره به نه کا به راستی منی پئی بدهن؟
کتوپر دهنگی پیکه نینی ئیمه بهرز بوویه وه که دیسان خاوه نی شانۆکه هاته ژووره وه
و توره بوو لیتمان! ئیمه ش بیدهنگ بووین و پیکه وتین بۆ سه ر تهختی شانۆ و پویشتینه
سه ره وه.

هیشتا په رده ی شانۆکه دادراوه بوو که کامیار دهستی کاک ره جهبی که دهوری
پاشای دهبینی گرت و وتی: کاک ره جهب نه کا کتوپر هه موو شتیک تیک بچی؟
کاک ره جهب به هیمنی ئیشاره ی پیکرد و وتی: س س، خه لک دهبینن، تو هیج خه مت
نه بی، هیج نابیی! تو جار ی له و پیشته وه راوهسته. کاتی که چاردرا که کچی سولتان دینه
باره گاهه تو به هیواشی وه ره و دانیشه له سه ر کورسییه که ی لای منه وه. ئیتر هه قه ت
نه بی.

کامیار من ده بی چی بلیتم؟

ره جهب تو هه رنایه وئ قسه بکه ی!

کامیار ده بلین چی ده بی بلیتم هه ر به جور ی ده یلیم!

کاک ره جهب نه! تو ئیستا ترساوی و په شوکاوی و له وانیه گوی تیکه یه ت و خرابی
بکه ی! ئیمه خومان پیکه ده خه ین.

کامیار ده ی من ئیستا بۆ کوئ برۆم؟

کاک ره جهب بابه مه ترسه! بۆ ئه وهنده په شوکاوی؟

سه یرم کرد به راستیه تی! کامیار به راستی په شوکابوو! به ئه سپایی پیم وت:

- کامیار گیان تو ته نیا برۆ له سوچیکدا دانیشه! هه قه ت چیه ئه مانه چی ده که ن! خویان

ده زانن ده بی چی بکه ن!

کامیار ئاخه ده ترسم ئیشی ئه م داماوئیشه خراب بیت! نازانم بۆ ئه وهنده ترساوم!

نوسره ت: بابه ئیستا په رده که لا ده درئ!

کامیار: ده قه یه ک راوهستن بابه! چیه!

کاک ره جهب ئه زیزم مه ترسه! تو وه ره له پیش ده رگاهه راوهسته. هه ر که به دهنگی
بهرز وتیان کچی سولتان دینه ژووره وه تو هیواش وه ره بۆ لای من! من خۆم ده ست

دهگرم و دات دهنیشینمه کن خوم. هر نه مه ئیتر تو هیج ناکه ی هه تاکوو په رده ی به که م
ته و او بیت! تیگه یشتی؟ کامیار سه ری راوه شانده.

کاک ره جهب هیج نه لئی ها! برؤ پشت نه و ده رگایه.

کامیار رۆیشته نه و پشته و کاک ره جهب منی برده پشت ته خته که ی خوی و وتی:

- توش نه م رم و قه لغانه بگره تا کوتایی شانۆکه! هر نه مه!

ئاخری کاتی هه موو له سه ر جیگه ی خویان راوه ستان، کاک ره جهب ئاماژه ی به

به رینه به ری شانۆکه کرد و په رده که رۆیشته سه ره وه که دلی من کتوپر داخو رپا!

دهم بوو به داری وشک! نه ژنۆکانم دهستی کرد به له رزین! ورده ورده له رزینه که

گه یشته دهسته کانم! وه ها ده له رزیم که رم و قه لغانه که خه ریکبوو له دهستم داده که وت!

نهمده ویرا ئاوړ بده مه وه و سهیری هۆله که بکه م! ده ترسام نه گه ر چاوم به خه لک

بکه وئ، له ترسا هر له وئ ببووریمه وه! به زه ییم به کامیاردا ده هاته وه! نهمده زانی چون

له و پشته وه ده یه وئ بی بو ئیره! نه ویش به و پیلاره بن به رزانه وه! هه م پیکه نینم ده هات

هه م گریان!

له م کاته دا خه لکی ده ستیان به چه پله ریزان کرد و ره جهب دهستی پیکرد و وتی:

- چ رۆژیکی به شکویه نه مرؤ! کچه که مان، شاهدوخت له کوئیه؟

نوسره ت که دهنگی گۆرا بوو وه کو که سی قسه ی ده کرد یانی زمانی تو ره بوو وتی:

- کچه که تان له دارن قوربان!

پاشا له دار کوئیه؟

نوسره ت له دار پشت ده رگا!

پاشا نه ها! ده ته وئ بلئی له ده ره وه ن؟

نوسره ت به لئ قوربان.

پاشاه به علی نه! به لئ! بلئی با بیته ژووره وه!

هر که نه مه ی وت، نوسره ت قیراندی:

- خانمی خانمان! گلینه ی چاوی پادشاه! تاجی سه ری هه موو مه له که ت! شاهدوخت

دینه ژووره وه.

ئیمه هه موومان چاومان له وئ بوو دلمان نه مابوو که کامیاری داماو چون دیته

سه ر شانۆ! به لام هر چند راوه ستاین هیج هه والئ له کامیار نه بوو! نوسره ت و

ره جهب رهنگیان به رویه وه نه ما! من که وتم یان کامیار پای کردوو یان هر له وئ

بووراوه ته وه! دیسان نوسره ت دیسان نه وانهی به دهنگی بهرز و ته وه که سهیرمان کرد دهقیهک دوی نه وه دهرگا کرایه وه و کامیار له کاتینکا به موبایله که ی خه ریکه قسه دهکا و قوماشه ناسکه که ی که بریار بوو به سهیره وه بی، به دهستییه وه و بنیشتیکیش له دمیدایه، به و پینلاوه بن بهرزانه وه تهقه تهق هاته سهر شانتو! نوسره ت و کاک رهجه ب و نه وانیتز بی متق سهیریان دهکرد که هر له ویتوه دهستیکی بو پاشا راوه شاندر و پاشان دهستیکی خسته سهر موبایله که که یانی دهنگی نه پرواته ناو ته له فونکه و به پاشای وت:

های دادی!

هر که نه می وت دهنگی پینکه نینی خه لک بهرز بوویه وه! ئیمه ته نیا سهیری کامیارمان دهکرد! دهنگی وهکو دهنگی ژنان ناسک کرد بوویه وه و به نازه وه قسه ی دهکرد و به و پینلاوه بن بهرزانه وه هر دهرویشته نه ولاو هر دههاته نه ملا و به نازیکه وه دهروشت که خه لکی له پینکه نیندا مردبون! دیسان دهستی خسته سهر ته له فون و به پاشا که هر نه و کاک رهجه به بوو و داماره زمانی ناوسا بوو وتی:

- له دهروهی ولاته دهی! ئیستا ته واو ده بی!

دیسان دهستی به قسه کردن له گه ل ته له فونه که دا کرد.

- نه له و! بله دهی گیانت ده رچی! ده لیم من ناتوانم بیم!

- چ که ریکه ها! ده متوانی بلیتی فرۆکه یه ک بکرم و خومت پی بگه یه نم!

- بارعام دهزانی چیه؟ باوکم بارعامی داوه!

خه لک دهستیان به پینکه نین کرد! هیواش هاته پیشه وهی ته ختی شانتوکه و کتوپر پنی خسته سهر دهسکی کورسییه که و ته نوره که ی برده سهروه وه و دهستی کرد به خوراندنی قاچه پروت و توکاوویه کانی که ئیتز هوله که وهکو توپ ته قییه وه! ژن و پیاو و مندال خه ریکبوون له پینکه نیندا ده مردن! کامیار سهیریکی کردن و وتی:

- لاقتان نه دیوه ترکانه؟ باشه ئیستا کاتم نه بوو شیله ی لیتدهم!

دیسان دهنگی پینکه نین بهرز بوویه وه! سوپنکی خوارد و هاته نه ملاوه و له ته له فونه که دا وتی: خوا بتبرئ توترک! چ توترکیکه! ده لیم باوکم سهرت له له شت جیابکاته وه ها! ده برق ئیتز ماندوت کردم! خوات له گه ل! بای بای!

ته له فونه که ی داخست و تهقه تهق هاته بهردهم پاشا و وتی: نه مرق چ باسه داد! نوسره ت رای کرده بهردهمی و وتی: خانمی گهره! له چکه که له سهیری پیروژتان دا که و ته وه!

کامیار سه برینکی کرد و به دهنگی زبانه و تار و پود و تی، کوشن دستان کسورده، چپی
پاشای فورهنگ خو حیجابی نییه لادتی! نه وهنده خۆتم پیا مه ساوه پهنگ دهگرم!
خه لک دایان له شهقهی پینکه نین که به پاشای وت:
- داد! خه یالت له کوئییه؟ ده لیم نه مرقو چ باسه؟

کاک رهجهب تازه به خویا هاته وه و وتی: کچم نه مرقو چهنده خوشحالی!
کامیار شینوه نازیکی تری کرد و وتی: هاوړی کوربه کهم گورپوه! یانی پهنگی قزم
گورپوه بابه گیان!

دیسان خه لک دهستیان به پینکه نین کرد که ناوړی بو دانه وه و وتی: نهی زه هری
مار سه ره سه را! چیتانه نه وه دهوره کهم له بیر چویه وه! ههستن برقونه ده ره وه و با
نیشه کهم بکه م!

دیسان خه لک دهستیان به پینکه نین کرد! هه ندی له پینکه نیندا دهستیان له سه ر سکیان
بوو! کاک رهجهب و نوسره تی داماو نه وهنده شله ژابوون که نه یانده زانی ده بی چی بلین.
کاک رهجهب ناوی ده می قوت داو وتی: کچم نه مرقو له ولاتیکی بیگانه وه، شازاده یه کی
به شکو، بو خوازینی تو بو ئیره دیت!

هر که کاک رهجهب نه مهی وت کامیار نه ختی خوی کینشایه دواوه و یانی ته ریق
بویه وه و پاشان به هیواشی هاته به رده می من که له پشت پاشاوه راوه ستابووم و وتی:
- به راسته پاپا؟

پاشا نا!

کامیار خوازینی کهم به قه دهر نه م بو دی گارده جوانه؟

کاک رهجهب ئیتر نه یزانی ده بی چی بلی و ته نیا سهیری کرد که کامیار دهستیکی به
ریشی مندا هیناو وتی: وهی چ ریشینی پره! به چ شامپویه ک دهیشوی نه زیزم نه رنگ
دهدا؟ دیسان خه لکی دهستیان به پینکه نین کرد که نوسره ت هیواش به کامیاری وت:

- بابه بریار بوو که تو بیدهنگ بی و من شانوکه به ریویه به رم! خو تو ناهیلی!

کامیار به دهنگی به رز وتی: وس به! نه وهنده به گوئی کچی پاشادا ویزه ویز مه که
په شه!

پاشان به پاشای وت: پاپا گیان من جاری خه یالی شوکردنم نییه! نه گه ریش به مه وی
شو بکه م ده بی له گه ل که سیتکا که خوشمده وی زه ماوه ند بکه م.

پاشا کتوپر به تورپه ییه وه وتی: چی بکه ی؟

کامیار نه وهی که هه مووان دهیکه ن!
 دیسان خه لک دهستیان به پیکه نین کرد! نه مجاره کاک ره جه بیش دهستی به پیکه نین
 کرد که خیرا نوسرهت له بهر نه وهی که شانۆکه تیک نه چی وتی:
 - خاتونی من خوازبینی ئیوه که سینه له خانه دانیکی خاوهن شکو و پاشایه تی.
 کامیار نازیکی تری کرد و وتی: سولتانی کوئیه ئیستا ئه م رهزا قورسه؟
 نوسرهت دهستی بهرز کرده وه و شوینیکی نیشان دا و به دهنگیکی بهرز و قایم وتی:
 - سولتانی عه رب له ولاتی دراوسی خاتونی من!
 کامیار سهیریکی دهستی کرد و وتی: تو بوچی دهستت سپییه و ده موچاوت ره شه؟
 دوو ره گه ی؟ هی کام بنه ماله ی؟
 ئیتر خه لکی بوورانه وه! نوسرهتی داماو تازه بیری که وته وه که دهستی رهش
 نه کرد وه!

کامیار قه چیچکا بلاکی! من چه زم له ره گه زی شله و بله یه! وتت خوازبینه که کوئیه؟
 نوسرهت دیسان دهستی بهرز کرده وه و لایه کی نیشان دا و وتی:
 - سولتانی عه رب له ولاتی دراوسی!
 - باوک حیز ئه م شوینه که تو نیشانی دهده ی روسیایه! ویلادیمر پوتین ده یه وی بی
 بو خوازبینیم؟

ئیتر ئه م خه لکه له سه ر جینگه یاندا هر هه لده به زین و هر داد به زین و پی ده که نین!
 نوسرهتی داماو خیرا شوینی دهستی گۆری و وتی: سولتانی عه رب، له ولاتی دراوسی!
 کامیار نه وهی که هه تاکوو چه ند پوژ له مه و بهر گه نجه کانمانی ده کوشت و به سه ر
 خه لکا بۆمی ده باراند؟ نه مرئ یاخوا! هیشتا سیلاحی دانه ناوه، دیت بو خوازبینی؟
 کتوپر خه لک له جیئاندا هه ستان و هه روا که پیده که نین، دهستیان به چه پله لیدان کرد
 که کامیار بهر دهنگه ژنانه و عیشوده وه وتی: یاخوا بمرم بۆتان که چه دلکی پرخوینتان
 هه یه!

خه لک تونتر چه پله یان بو لیدا که کړنوشیکی بو بردن و وتی: ده ی به سیه ئیتر، با
 له خۆم بایی نه بم! دانیشن نه وه لایتان بو بلیم!
 هر له م کاته دا کاک ره جه ب که له قسه که ی کامیار ترسابوو، به نه سپایی به کامیاری
 وت:

- ئه مانه چییه ده یلی؟ دین ده مانگرن!

کاميار هر بهو دهنگه ژنانه يه وه به دهنگي به رزي وتي: بوچي نيوه له م ولاته دا
نازين کاک ره جهب، ببورن سولتاني گوره؟ نه مانه قسه و باسي روزهاني خلكيه!
تازه زوري شتيريشي تيكه له كه باش نييه ليره دا بيلم!

ديسان خلك له جيني خويان هلسان و هروا كه پنده كه نين چه پله يان بو ليدا!
نوسرته زاني خهريكه شتي خراب دهقه ومي وتي: وه زيري گوره ديته ژوره وه!
نهمه ي كه وت نه كته رينكي تر كه دهوري وه زيري ده بيني هاته سه ر ته ختي شانو و
چهند كرنوشيني بو پاشا و كچه كه ي پاشا كه كاميار بوو برد و هاته پيشه وه و وتي:
- قيله ي عالم خوا ببيازئي!

پاشا ها وه زيري گوره دهنگ و باسي ولات؟
وه زير هر كه ويستي قسه بكات كاميار بيني وت: تو وه زيري؟
- به لي خاتوني من!

كاميار نيستا خو نيتر وه زيرمان نييه گوگولي مه گولي!
نهمه ي وت و گوناي وه زيري گرت و راي كيشا و وتي:
- تو بينگومان ياریده دهري يه كه مي باوكمي!
وه زيري داماو خوي كو كرده وه كه پاشا ديسان وتي:
- دهنگ و باسي ولات چيه؟

وه زير به فيدات بم ، خلك له كولان و بازار كو بونه ته وه و دروشميان داوه!
كاميار بهو دهنگه ژنانه يه وه خيرا وتي:
- زور گويان خواردا! نه ي تو ليره دا چي ده كه ي؟
وه زير كه نيتر نه م شتانه له دهوره كه يدا نه بوو، داماو ترساو وتي:
- ده بين چي بكرئ خاتوني گوره؟

كاميار هيچ! جاري برو دوو شوين بكه ره وه و سن پيشانگا ريكبخه با بيني سه رقال
بن!

خلك ده ستيان به بينه نين كرد و وه زير به په له پهل وتي:
- قوربان ده ترسم نازاوه يه ك ساز بين!

كاميار مه ترسه! دووانيان بگري و بيخه يته گرتوخانه، ده بين به بنياده م!
وه زير كو بونه وه كانيان چي لي بكه ين؟

كاميار كو بونه وه كانيان ترسي نييه! خه مي نه وه مه خؤ!

هر كه نههه و ت، دهنگى پيڤكه نيني خه لك له هوله كه دا به رز بووه وه پاشان كاميار

وتى:

- بروانه وه زير! هر كه ناوى كو بونه وه هات خه لكى دهستيان به پيڤكه نين كرد!
نه مجاره خه لك هه ستانه وه و دهستيان به چه په ليدان و فيكه كرد! كاك ره چه ب خيرا

هاته لاي كاميار و به نه سپايى پنى و ت:

- تو خوا برق سهر باسنيكيتر باو كمان ده ردينن!
من هر وا كه پم و قه لغانه كه دهستمه وه بوو، خه ريكبوو له پيڤكه نيندا ده مردم ك

كاميار ته قه ته ق هاته به ردهم و وتى: سهر باز! بنيشتي P. K ت هه يه؟

سهرم داخست كه خه لك پيڤكه نينه كه م نه بينن.

كاميار سهر باز له گل تومه! ده ليم بنيشتت پنيه؟

خومم به زور گرت و وتم: نه خير خاتونى گوره!

كاميار به و دهنگه ژنانه يه وه وتى: خير نه يه ته ريت نه گه ر درق بكه ي! هر نه م

يهك سعات له مه و به ره، له بهر ده رگا دوو پاكه تمان كرى! هه موويت هه لوشى؟ پيم

به دانه يه كى! ديسان خه لكى دهستيان به پيڤكه نين كرد! منيش به شهرمه زارى رمه كه م

دا به و دهسته كه مه و له گيرفانى پانتوله كه م دوو پاكه تى بنيشتم ده رهينا و دام به

كاميار! نيشتا خه لكى نيتر هر خه ريكن پيڤده كه نن! واي لينه اتبوو كه نيتر كاك ره چه ب

و نوسره ت و نه و كابرايه وه زيرى گوره هر پيڤده كه نين! كاميار پاكه تيكي هه لچرى و

دهنكيكي خسته ده مى خوى و دهنكيكي تريشى هينايه بهر ده مى من و وتى:

- نافهرم بؤ تو سهر باز! هر نه م رمه تونتر بگره كه خه ريكه شانوكه له سهر تو به

رپوه ده چى! و له پاشان هه لگه رايه وه بؤ لاي كاك ره چه ب و وتى: پاپا P. K ده خويت؟

كاك ره چه بى داماو هر نه يده زانى ده بى چى بلنى! هه موو ده وره كه ي له بير

چوبويه وه كه نوسره ت هاته به رده مى و وتى: خاتونى گوره ده هيلن سولتاني عه ره ب

بينته ژووره وه؟

كاميار دهستيكي پاوه شانند و وتى: بلنى قوربه سهر بينته ژووره وه!

هر كه نههه و ت يه كى تر له نه كته ره كان، له ده رگاوه هاته سهر ته ختى شانو و

دوو كړنوشى برد و هاته به رده مى كاميار و كړنوشينكى ترى برد و وتى:

- انا امير العرب! انا مشتاق الزيارتك!

هر كه نههه و ت كاميار دهستي گرت بهر لوتى و وتى: خوا بتبرى بؤ بؤگه نى

تاريخيچه كاني بنار م. مونه ده ب ۱۹۹۹

دهمت! ناخر بنيادهم بيهوي بروا بق خوازبيني سير دهخوا؟ برو ئه و لاوه خنكاندمت!
 نيتر ئه م خهلكه خهريكبوون له پيڤكه نيندا ده مردن! كابرا داماو كه نه يده زاني ده بي
 چي بكات. كه كاميار پالي پيوه نا بق دواوه و هه روا به دهنگي ژنانه و عيشوه وه وتي:
 هه ره له و دواوه قسه بكه تره كه ره!
 ئه و داماو دوو ههنگاو رويشته دواوه و ديسان دهستي به وتني دهوره كه ي خوي
 كرد.

- انا امير العرب. . .

- ده ي تيڤه يشتم عه ره بي! ئيستا هي كام ولاتي؟

- من سولتاني سولتانه كاني عه ره بم!

كاميار ياني پاشاي دوبه يشي؟

كابرا كه سه يريكي كاك ره جه بي كرد و پاشان به دهنگيكي بهرز و سهنگينه وه وتي:
 - نعم!

كاميار ئوي زه هري مار! بق ده قيريني دلم داكه وت؟ وه كو بنيادهم بلي نعم!

ديسان خهلك پيڤكه نين كه ئه و كابرا له سه رخو وتي:- نعم.

كاميار بلي بزنام هاتوي بق خوازبيني من؟

- نعم.

كاميار نه گه ر من بيم به ژنت، ده مبه ي بق دوبه ي بق كو نسيرتي ئه م گوراني بيژانه؟
 كتوپر خهلك ههستان و دهستيان به چه پله ليدان كرد! ئه و داماو نه يده زاني ده بي

چي بلي، وتي:- نعم.

كاميار عيشوه يه كيتري كرد و وتي:

- بزنام، خو تو له گه ل ئه م كچانه دا سه ر و سپيكت نيه؟

ئه و كابرا داماو كه ئه م شتانه هه ره له دهوره كه يدا نه بوو! نيتر داماو خهريكبوو

له خويه وه ده ي وت! سه يريكي كاك ره جه بي كرد و شتيكي به كاميار ده وت:

- كام كچانه خاتوني جوان؟

كاميار نه وانهي كه لي ره وه ده يانفروشن به دوبه ي!

- شتي وا نيه خاتوني من!

كاميار گوت خواردا! هه ره له م ماوه پيشوه دا بوگه نه كه ي بلاو بوويه وه!

خهلك دهستيان به پيڤكه نين كرد! نوسره ت كه زاني بارودوخه كه خهريكه خراب

دهبى، هاته پيشه وه و وتى: خاتونى من، ئايا ده تانه وئى برون بۇ بازار، بۇ كرپنى ئالتون و زيو؟

كاميار كام بازاره؟

نوسرهت بازارى گه ورهى شار!

كاميار ئىستا بيكوتم لهم قهره بالغيه دا بروم بۇ سهوزه مهيدان؟ توچ كرىكى ئىترا!

ئىستا نه گه ر بازارى گولستان بلنى، شتى تره!

نوسرهت هر ئىستا فه رمان ده دم كه ژاوه كان ئاماده بكن!

كاميار ده ته وئى من به هوو شتر و كه ژاوه ببهى بۇ بازارى گولستان؟

نوسرهت به ئه سپيش ده توانى بروى!

كاميار نهى به كه ر؟

خه لك ده ستيان به پىكه نين كرد!

كاميار بن گومان هوو شتره كانىستان هموو هاچ بهك و ساردىان ههيه؟

خه لك پى ده كه نين و نه م نه كتره داماوانه نه يانده زانى ده بى چى بلنى!

كاميار هر هيج نه بى داماو ئىستا كه لهم كوشكه دا ئوتومبيليك نيه، ته له فون بكه بۇ

نوسينگه يهك ئوتومبيليك بنىرئ! سولتان به م داماوى و سوالكه ريهه نوبه ره يه تى به خوا!

نه مەى وت و سه يرىكى ده ورو به رى كرد و وتى:

- ئيره چهنده گه رمه! موبه ريده تان له كوشكدا نيه! تياچوم ره شه!

نه مەى وت و ويستى چاره كه كهى لا بدات كه كاك ره جهب ئاماژهى كرد و په رده كه يان

دادا يه وه! خه لك هه ستانه وه و ده ستيان به چه پله ريزان كرد و يه كئى له دنه گه وه ره كه دا

رايگه ياند كه كوتايى به شى يه كه م!

ئيمه ش بى كه وتين بروينه پشت ته ختى شانق و هر كه گه يشتين، كاميار خوى خسته

سه ر كورسيه ك و باوه شينىكى له سه ر ميژه كه هه لگرت و هه روا كه خوى باوه شين

ده كرد وتى:

- هر ده ورى هونه رى ناگيرن! زورم پىناخوش بو!

كاك ره جهب و نوسرهت و وه زيرى گه وره، نازانم ناوى چى بو، بن متق

پاوه ستابون و سه يرى كامياريان ده كرد كه وتى: خوا بمكوژئ! ئىستا زانيتان نه متوانى

نه و شتانهى كه ده بوا بم وتايه بلئم! ده بوايه چيم بوتايه؟ ده ردت له گيانم و چى و چى؟

كاك ره جهب سه يرىكى كرد و وتى: به لام تو هر به زكماك نه كتره رى ها!

هر که کاميار ويستی شتی بلی دەرگا که کرایه وه و کچ و کوپی هاتنه ژورره وه
 که کاک ره جبه و نوسرته دهستیان کرد به شهر له گه لیاندا که بۆچی درهنگ هاتون و
 ئەم قسانه. زانیمان که ئەمانه، هر ئەوانه که ئیمه خه ریکین له جیاتیان دور ده گیرین.
 هر که کاميار زانی ههستاو کلاو قژه که ی له سهری لایبرد و دای به کچه که و وتی:
 - بیگره خانم گیان، بهم درهنگ هاتنه باوکمانت دهرهیتنا! نیوهی گوشتی له شمان
 توایه وه له بهردهم خه لکدا هه تاکوو ئابروی ئیوه بکرینه وه!
 کچه که سهیریکی کامیاری کرد و پیکه نی و وتی: به راستی ئافهرم! ئەم شتانه تان
 له کوپه دهوت؟

کاميار هه رچۆنیک بوو وتم ئیترا! بیگره خانم گیان ئاماده به بۆ په ردهی دواپی.
 کاک ره جبه مه گهر ئه بی؟
 کاميار- چی مه گهر ئه بی؟

ره جبه ئیستا خو نابی جیگه تان بگۆرن! خه لکی دهنگیان بهرز ده بیته وه!
 کاميار چ په یوه ندی به منه وه هه یه؟ ئیمه بریار بوو چهند دهقیقه یه ک بینه سه ر شانو
 تا ئەمانه دهگن! ئیترا ئیستا خو هاتون!

کاک ره جبه بابه شانو که تیک ده چی! داده به زی!
 کاميار: جا بۆ وای لی نه یهت! ئیستا واده زانی شانو نامه ی ئوتلوی بردۆته سه ر
 تهختی شانو! بیگره بابه ئەم دوا براره!

پاشان هاته پیشه وه و رمه که ی له دهست سه ندیم و وتی: پیم بده سامان گیان!
 شانو که ته و او بووه، تو هینستا واز له مانه ناهیتنی؟

رمه که ی له دهست گرتیم و دای به کاک ره جبه و وتی: بیگره بابه! دهستی ئەم منداله
 بلوقی کرد ئەوهنده توند گوشویه تی!

کاک ره جبه پرووی کرده نوسرته و وتی: نوسرته ئەگهر ئەم هاو پیته له ئەوه لای
 شانۆکه دا دور نه بیینی هه موو شته کان تیکده چی!

نوسرته سهیریکی کاک ره جبه ی کرد و هات بۆ لای ئیمه و به ئەسپایی به کامیاری
 وت:

- برهوانه، من نازانم ئیوه کین! ئەمشه و چهند جار یارمه تیتان دام ئەم یارمه تیه شم
 بدهن! به خوا تا هه تاه سوپاستان ده که م!

کاميار ئاخیر بابه من نازانم ئەوه لای چیرۆکه که چیه؟ من نه متوانی ئەو چهند دیره

بلیچ چ بگا بهوهی که له نهوه لای شانۆکه دهور بگێرم! برۆمه سهه تهختی شانۆ ههسوو
شتی تینک نهچن!

کاک رهجهب: تو نهو شتانهی که وتت بلی، حهقت نهبن! هۆله که خهریکبوو له بهر
پینکه نین دهته قییه وه!

ههه لهم کاته دا، دیسان ده رگا کرایه وه و بهر پۆبه ری شانۆکه هاته ژووره وه به کاک
رهجهبی وت: نه مه کتیه؟

کاک رهجهب هاو پنی کاک نوسره ته.

بهر پۆبه ری شانۆ گریبه ستینکی له گه لدا بنوسه!

کامیار برۆ بابه دلت خو شه! ئیمه لیره دا له ترسا خه ری کین ده له رزین، تو ده ته وی

گریبه ستمان له گه لدا بیهستی!

کاک رهجهب ئیستا با له م به شهیدا دهور بگێری جا!

بهر پۆبه ری شانۆکه رۆیشت و کاک رهجهب وتی: یا لا مناله کان، خۆتان بگۆرن که

دیکۆره که یان گۆراوه! ئیستا ده بی برۆینه سهه تهختی شانۆ!

کامیار جلی چی بگۆرین؟

کاک رهجهب چاره که یه کی تر ده بی له بهر بکه ی.

کامیار چاره که کم باشه، ته نوره یه کی ترم بده نی!

کاک رهجهب ته نوره بۆچی؟

کامیار بابه نه مه زۆر درێژه! ههه هیچ نه بی شتینکم بده نی که له سهه نه ژنۆوه بیت!

هونه ری تره!

هه سوو ده ستیان کرد به پینکه نین. کچه که که ناوی میترا بوو هاته پیشه وه و وتی:

- وه رن من چاره که یه کی تر تان پیده ده م.

کامیار له جیاتی چاره که پیناویکی ترم بده ری! نه مه بنه که ی زۆر به رزه! دوو سی

جار وهخت بوو پیم بیت به لادا! ئیوه ی ئافرهت چۆن ده توانن خۆتان له سهه نه مانه
پا بگرن؟

کاک رهجهب درهنکه ها!

کامیار برۆ بابه! قومی ئاوت نه داینی بیخۆینه وه که رومان تازه بیته وه! له شانۆی

داهاتودا یان ده بی نه کتیری به رامبه ری خاتوو هه دیه تاران بیت یا من ههه دهور
ناگێرم!

ديسان همومان پي کهنين که بهرپيويهري شانق هات و بانگي کردين. کاميار چاره که کهي گورپي و همومان ريکه وتين بو سهر تهختي شانق که من بانگم کرد و وتم:

- کاميار، من نيتير بو بيم؟ ئەم کورپه خوئي هاتووه خو!

کاميار ئي! هموو شانق کهي له سهر تو و ريمه کهت ده سوپي!

- بي تام مه به، به راستمه!

کاميار هموو دل گهرمي منيش بهويه که توش له سهر تهختي شانقوي! ئەگه تو

نه بي منيش نارومه سهر تهختي شانقو!

کاک ره جبه بابيه نيوهش بين نيتير! له سوچيندا راوه ستاوي و ئەم ريمهت راگرتووه!

هيچي ناوي خو! ماشاالله ئەم هاوړيته خهريکه له جياتي همومان دهوړ دهگيرئ! نيتير

هيچم نهوت. راستيه کهي بو خوشم سهير بوو که شتيکي وامان کردووه! ريکه وتين

بروينه سهر تهختي شانق که کاميار بانگي ئەو کورپه ي کرد که ئورگي دهژهني و

موسيقياي شانق کهي دهژهند، وتي: تو ئورگ دهژهني؟

کورپه که به پيکه نينه وه وتي: باش نايژه نم؟

کاميار نه، به هيچ شتويه که! بهلام نهوهي که دهيزه نيت چي بوو؟

کورپه که سه مفوني اي شه هرزاد! هزار و يهک شهو.

کاميار خوشکي باوکت ناوي شه هرزاده يان خوشکي دايکت؟

کورپه که دهستي به پيکه نين کرد. که کاميار پني وت:

- کوره گيان شه هرزاد چ پهيوه ندييه کهي به من و تووه ههيه؟

کورپه که. نه ي چي بژه نم؟ ئاخو شانق که له جوړي چيرو که کاني هزارو يهک شهوه!

کاميار تو جاري واز لهو هزارو يهک شهوه بينه، ئەم شهوه رابگره! حه زده کهم

موسيقياي کهي شهش و ههشت بژهني که ئەم ديوارانه بکهونه قن بادان!

کورپه که ئاخو قه دهغهيه!

کاميار چي قه دهغهيه؟ قن سوپداني ديوار قه دهغهيه؟ ديسان کورپه که پيکه ني و وتي:

- نه بابيه، موسيقياي رهقس قه دهغهيه!

کاميار نهوه هي کون بوو! نيتستا له قوتابخانه کاندا، پيش نهوهي که مناله کان برونه

پوله وه، سه لماندويانه که ئەگه ر باوه که ره مي شتي لبيدهن، ناستي فيربوون بهرز

دهبيته وه!

- ناخر چی بژهنم!

- ئەمه بژهنه بزانم!

دهستی کرد به گۆرانی و شیعر خویندن و پل تهقاندن .

- شب شب رهقسه. یالا یالا! میوزیک و دهنس بایلا بایلا.

کاک رهجەب ئەمانه چیه! دین ری له شانۆکه دهگرن ها!

کامیار یان دهبی له م موسیقایانه بژهنی یان شانۆ بی شانۆ!

کورپه که دهی شتیکی تر بلی بیژهنم!

کامیار «چه خوشگل شدی امشب» دهزانی؟

کورپه که نا، بابە دەیزانم!

کامیار دهی بیژهنه!

کورپه که شتی بوو له سهر ئیوه!

کامیار تو بیژهنه، شتی بوو له سهر من! به لام ئەگەر برۆمه سهر شانۆ و کتوپر

نه یژهنی دهگه ریمه وه دهره وه!

ئهمی وت و ریکه وت بو سهر تهختی شانۆ ئیمهش به پیکه نین که وتینه دواي.

په رده که هیتستا له خواره وه بوو و ئیمه هر کامیکمان له جیتی خۆماندا راوه ستاین کامیار

به کورپه که که له پشت شتی وه کو توپه وه راوه ستابوو و خه ریکبوو ئوره گه که ی ناماده

ده کرد ئیشاره یه کی کرد و ئه ویش دهستی به ژهنین کرد! په رده رۆیشه سهره وه

و کتوپر خه لکه که ده ستیان به چه پله لیدان و هاوار له گه ل موسیقا که دا کرد! خه لکی

چه پله یان لیده دا و به ریوبه ری شانۆکه له پشت سهر تهختی شانۆکه وه قورپی ئه پینوا!

من خه یالم لای به ریوبه ری شانۆکه بوو که کتوپر سهرنجم دا که کامیار به و ته نوره

و چاره که و پیلاره بن به رزانه وه له ناوه راستی شانۆدا راوه ستاوه و یانی ئه وه بوو

خه ریکه له سهر زه ویدا به وردی به دواي شتی که ده گه ری، به لام جموجولی ریک

وه کو ئه وه بوو که خه ریکه له گه ل موسیقا که دا ده ره قسن! خه لکی ئیتر له جیتی خویاندا

نه ده وه ستان! هه ندیکیان هر له وینوه ده ستیان کرد به ره قس!

کاک ره جی بی دامار هاته به رده می کامیار و به لالانه وه وه پنی وت:

- تو گیانی دایکت بلی بیبریته وه! هر ئیستا هه موومان لیره دهرده که ن!

کامیار ئیشاره یه کی کرد به کورپه که که ئورگی ده ژهنی ئه ویش موسیقا که ی بری!

خه لکی ده ستیان کرد به چه پله لیدان بو کامیار که سه ریکی کردن و وتی:

- به راستی ئیوه بنیاده میکن هل دهقوزنه وه! من خه ریکم له سهر عهرز به دوی

کلیله که مدا دهگه پریم ئیوه چه پله م بق لینه دهن!

یه کن له بینه ران به پینکه نینه وه وتی: ئهی ئه م موسیقایه چی بوو؟

کامیار ئه مه دواين شهو له سه مقونیای ههزارو یهک شهوی بیتهووین بوو!

نزیکی سه عاتی یازده و نیوی ئه وکاتانه! له بهر ئه وهی درهنگان بوو، هه تاکو ئیستا

به پیره نه براوه! ئیتر ئه م خه لکه هه ر دهستیان له سهر دلایان بوو و پیده که نین! له م کاته دا

ئه ر کوره بچوکه که من و کامیار بردبوومان بق سه رئاو دهستی کرد به گریان کامیار

سه بیریکی دایکی کرد و وتی: خوشکی من نه ختی ئاگات له م منالانه بئ! سه رئاوه که ی

ئه م سه ربازه بردی و منیش پانتوله که م بق هه لکیتشا! هه ر هیچ نه بی ئیوه خوتان نانی

بدهنی هه تاکو ئیته شانۆکه مان ته واو بئ و بینه یارمه تیت.

خانمه که بوورایه وه له پینکه نیندا وتی:

- ئوی ئه وه ئیوه بون ئه وه تان کرد؟

کامیار تکا ده که م! ئه رکی سهر شانم بووه، خه متان نه بی پوخت شوردم!

خه لک دیسان دهستیان کرد به پینکه نین! ئیتر منیش نه متوانی خۆم راگرم و دهستم

کرد به پینکه نین! نوسره ت خیرا هاته پیشه وه و وتی: خانمی گه وره، بازار له خزمه تاندایه؟

دیمه نی شانۆکه یان پیشتر وه کو بازار دروست کردبوو. به کارتۆن و ته خته ی سی

توی، چه ند حوجره یان دروست کردبوو و کاک ره جهب و وه زیری گه روه که جله کانیا ن

گۆری بوو، یانی دوکاندار بون و پیاویکی تریش نزیکی سی، سی و هه شت سال ته مه نی

بوو، ببوه شاگردی دوکانداره که و دهوری کوپیکی گه نجی ده بینی.

نوسره ت هاتو دهستی کامیاری گرت و بردیبه بهر حوجره ی زیرنگه ره که و کوپه که

خیرا هاته پیشه وه و کړنوشیکی برد و وتی: ئهی خاتونی جوان له خزمه تدام! ئه مر

بفرموون هه تاکو و گیانی ناشایسته م پیشکه شی هه نگاهه کانت بکه م!

کامیار سه بیریکی کرد و هه ر به و دهنگه ژنانه و نازه وه وتی: ئه مرق نرخی لیره

چهنده؟

خه لکی دهستیان کرد به پینکه نین! کوپه داماوه که نهیده زانی چی جواب بداته وه که

نوسره ت هیواش به کامیاری وت: بپیاره که تو عه شقت بق ئه م کوپه ده ربیری!

کامیار جاری با بزانم بازاری زیر ئه مرق چۆنه!

پاشان به کوره که ی وت: ئالتون گرهمی چه ند ده کړی؟

کوربه که نالتون چ نرخینکی ههیه؟ گیانی من فیدای ئیوه بی!
 کامیار ئەمانه بۆره خولکه! نالتون به چند دهکری؟
 نوسرەت به نارامی سیخورمهیهکی یا لهته نیشتی کامیار و وتی:
 - بابە وا بربیاره که تو عاشق و دلبرینداری ئەم کوربه بی!
 کامیار ئەم کوربه خو ئەسپین له گیرفانیا سهوزهلێ دهلی! من ئەگەر بربیار بی عاشقی
 بێم، عاشقی خاوهنی دوکانه که دهبم نهک شاگرده کهی!
 نوسرەت بابە پین داگیری مه که سیناریۆکه ئاوايه!
 کامیار- چ پین داگیری کم ههیه که بیکه م؟ کئی وتویهتی که من ئەوهنده کهرم ک
 واز له خاوهنی دوکانه که بێنم، شاگرده کهی رابگرم! من له ژیاندا ههتا کوو ئیستا له
 که ریتیانه م نه کردوو!
 ئیستا ئەم دووانه خهریکن ئەمانه به یه کتری دهلین و ئیمه و خه لک خهریکن
 له پیکه نیندا ده بوورینه وه! کوربه که که سهیری کرد کامیار خهریکه ئەم شتانه دهلی، یانی
 ویستی ئیشه که پینه بکات و وتی:
 - ئەی خاتونی جوان! ئەی جوانترین! حه یف نییه عه شق و سۆز و خوشه ویستی به
 نرخینکی که م بفروشین؟
 کامیار له پیشدا نرخینکی که م نییه و هه موو شه ش دانگی ئەم دوکانه ده بی ئه ربابه که ت
 بیکاته ماره بێم! دواي ئەوه ش، داماو هه ولی نانت بی کاله ک هه ر ئاوه! سبه یینی بوو یه که م
 کرئ خانو چه قیت تازه تیده گه ی عه شق به چند بفروشی که زه ره ری تیا نه بی! قسه ی
 زیاده مه که و راکه ئەو پیره پیاوه که خاوهنی دوکانه که یه بانگ بکه با بیته پیشه وه!
 پیاوه پیره که کاک رده جەب بوو که له دواي دواوه ی دوکانه که سه ری داخستبوو و
 پیده که نی هه ر کامیار ئەمه ی وت، خیرا هاته پیشه وه و پتی وت:
 - تو خوا عاشقی ئەمه بیه! ئابرومان له به رچاوی خه لکیدا رویشت!
 کامیار بۆ من فره قی نییه عاشقی کئی بێم! ئەگەر پاره که ی تو ده ی ده ی، من عاشقی
 ئەم کوربه بێم! عاشق ئەگەر پاره ی له گه لدا نه بی داده هیزئ!
 خه لک ده ستیان کرد به چه پله لیدان رووی کرده خه لک و وتی:
 - ئیوه بلین کامتان کچ به بنیاده مینکی گیرفان به تال ده ده ن؟
 خه لکی فیکه یه کیان بۆ ده کرد که هه ر باس نا کرئ! کامیار ده ستی نوسرەتی گرت و
 وتی: وه ره بزوین بۆ دوکانینکی تر! لیره مامه له مان نابین!

نوسرەت تو گیانی دایکت ئابرومان مەبە! عاشقی ئەمە ببە و بېریتەوہ!

کامیار نەختی بیدەنگ بوو و پاشان پووێکردە کوپەکە و وتی:

- ئیستا تو تەمەنت چەندە؟

- ھەژدە بەھار لە تەمەنم تێ پەراندووہ!

کامیار سەیرینکی کرد و وتی: ھاوین و پایزەکە ی ناژمیری؟ پیاوی باش تو ھەر ھیچ

ھیچ نەبێ دە سال لە من گەورەتر دیاری! ئیستا ھەژدە بەھارت تێپەراندووہ؟

دیسان خەلک پێکەنین!

پیاوہکە خوشی پێکەنینی دەھات بە ئەسپایی بە کامیاری وت:

- تو گیانی من پێم رامە بوێرە با ئیشەکەمان بکەین و لەنان خواردن نەکەوین!

کامیار ئیستا تو ملک و مال چیت ھەبە؟

کوپەکە ھیچ خاتونی من! دەستم بە تالە بەلام دلم پڕ لە عەشقە! ئەگەر ئێوہ عەشقی

مێتان بووی، دەبم بە دەولەمەندترین پیاوی دنیا!

کامیار کەوا یە چاوت لە دوای پارە ی منە؟ دەفەر موو!

ئەمە ی وت و پەنجە گەورە ی پیشانی کوپەکە دا! ئیتر ئەم خەلکە لە پێکەنین دا

خەریکبوو لییان دەقەوما! ئیمە لە سەر تەختی شانۆدا خۆمان شل کردبوو قاقا پێدەکەنین!

کوپە داماوہکە سور و سپی بوویەوہ و وتی:

- بەلام خاتونی جوان، من پێویستیم بە ھیچ نییە و تەنیا عەشقی ئێوہم دەوی!

کامیار دە ی کەرە بەیلەبا من بېمە ژنی ئەم ئەر بابتە، دوایی بە شتوہ یە ک لە گەلتدا

پێدەکەوم! نوسرەت بە ئەسپایی بە کامیاری وت:

- بابە تو گیانی دایکت عاشقی ئەمە ببە و بېریتەوہ! ئیستا بەشی دووہم تەواو دەبێ

ھا!

کامیار بابە خۆ من جارێ زیاتر ناتوانم شو بکەم! با ھەر ھیچ نەبێ ژنی پیاویکی

دەولەمەند بمانبات بۆ کونسیرتێکی دو بە ی! ئەم کوپە بەم سەر و سیمایەوہ ناتوانیت

ببروات بۆ سینەمایەکی لالەزار!

دیسان خەلک دەستیان بە پێکەنین کرد! سەیرم کرد نەخیر، ئەم وازناھیتن! ئەگەر

من شتیکی پێ نەلیم ھەرگیز عاشقی ئەم کوپە نابن!

من یانی بادی گاردی کچی پاشا بووم. نەختی پویشتمە پێشەوہ و بە ئەسپایی بە

گویتدا چرپاندم و وتم: کامیار واز دەھیتن یان نە!

کامیار سهیریکی منی کرد و به دهنگی بهرز وتی:
- به گیانی تو نهگر شووی پی بکم قور بهسهر دهیم! ناواتی شت کرینی له Day
to Day به دلمهوه دهمنی، ها!
خه لک دیسان پی کهنین! به مورهوه سهیریکم کرد و وتم: باشه! به جهانم! با منیش
قور به سهربم!

جا به کوربهکهی وت:
- ژمارهی نهو موبایله دواپراوهم پی بده، شهو لهکوشکهوه تهلهفونیکت بق دهکم!
کوربهکه. موبایل چیهه؟
کامیار نهوهی که نیستا هر کریکارو وهستایهک یهکی یهکیکی به دهستهوهیه!
نهویشته نییه داماو؟

نیتر ناتوانم بلیم خه لک خهریکبوون چییان دهکرد لهپیکهنیندا! لههولهکهدا تنها
دهنگی پیکهنین دههات! نهویش چ پیکهنینیک!
کامیار نیتره بازارپی ئالتون فروشهکانه یان خانهی سوالکهران؟ نهی رهشهی وهحشی
نیعت بق کوئی هیناوه؟ نهه نیتر چ شاریکه؟

نوسرهت سهروهی من نیتره قهندههاره! گورهترین و ئاوهدانترین شاری دنیا!
- ئا، قهندههاره بهلام لهزهمانی مهلا محمهده عومهردا! شوشهی دووکانی ئالتون
فروشهکان خق خالیه!

نوسرهت وا مهقهرمون خاتونی من!
کامیار وا دهلیم و باوکیشته دهردینم! نهه کوربه وهکو گهنجهکانی شاری خومانه!
لهراستیدا دهتوانی بلتی خویریه!

دیسان خه لک دهستیان کرد به پیکهنین! به نهسپایی پیم وت:
- کامیار نهگر بی تامی تهواو نهکهی، نهه ربه و قه لغانه دهخمه عهرز و لهشانتو
دهرومه دهرهوه!

کامیار. باشه بهلام تهنیا لهبهر تو جوابی نهری بهم کوربه دهدهمهوه!
پاشان پرووی کرده کوربهکه و وتی:
- نهی کوربه قوز و جوانهکه، من لهسهرهتاوه عاشقی تو ببووم، بهلام دهمویست
تاقیت بکهمهوه که عیلم باشتره یان سامان؟
کتوپر هه موو بینهران بهیهکهوه قیراندیان سامان! سامان! سامان!

کامیار بوی تیکردن و وتی:

- نا وایه! عیلم له خزمهتی ساماندایه! ئەمانه هه مووی هه لیت و په لیته دهیلین و ته نیا
بۆ کتێبه کانی قوتابخانه و وانهی ئینشا باشه!

خه لک دیسان دهستیان کرد به چه پله لیدان بۆی! هه ر له م کاته دا ئەو عه ره به هاته
سه ر شانۆ و هه ر که گه یشت به کامیاری وت:

- السلام علیک یا بنت السلطان! ئیوه بۆچی بۆ کرینی زیر و گه وهه ر و ئەلماس خۆتان
ماندوو کردوو و هاتون بۆ بازار! فه رمانت بکردایه! هه تاکوو هه موو زیر و گه وهه ری
به غدام له ژیر پیتدا ده رشت!

کامیار سه یرینکی عه ره به که ی کرد و بویکرده من و وتی:
- ئەم باوه حیزه خه ریکه دو دلم ده کا! با بیمه ژنی ئەمه!

مۆرپه یه کیترم لیکرد و بوی کرده عه ره به که و وتی:

- من هه یچ کات عه شق به زیر و گه وهه ر نافروشم ئەی عه ره بی شیریی هوشتر خۆرا!
عه ره به که به لام خاتونی من، له په یوه ندی ئیمه، دوو ولات یه ک ده گرنه وه و به رانه بر
دوژمن ده وهستن! من له به غدام دا کۆشکینکی خوشم بۆ ئیوه بازاندۆته وه!

کامیار. تو عنیراقیت؟ باوه حیز تا ماوه یه ک له مه و به ر له دهستی موشه ک و بۆمه کانی
تو، گه وره کانی باکور به کۆشکه ئالتونیه کان به کرئ ده در! ئیستا که بریاره بۆمب
برێژن به سه رتدا دهستی یه یکی تیمان بۆ درێژ ده که ی؟ برۆ باوک سه گ ئیمه نابین به
که رت!

هه ر که ئەمه ی وت خه لک له جینی خۆیاندا هه ستان! چه پله یان لیده دا! فیکه یان ده کرد!
هه ل هه له یان ده کرد! هه ر باوه رپم نه ده کرد که ئەم خه لکه ئەوه ندی بینه سه ر شه وق!
به رپۆبه ری شانۆکه که ئەمه ی چاو پینکه وت داماو له ترسا په رده که ی دادایه وه! هه ر که
په رده که دادرایه وه ئیمه به بی خه م ده ستان به پینکه یین کرد! ئیمه له مدیو پین ده که نین
خه لکی له ودیوی په رده که وه! ئەم کوێره ش که ته نیا باوه ستابوو سه یری ئیمه ی ده کرد!
هه ر نه شته وت هه رای خسته وته ناو خه لک!

کاک ره جه ب هات باوه شی پیا کرد و وتی:

- به راستی شیریی دایکت پین حه لال بیت!

کامیار زۆر سوپاس به لام من به شیریی وشک گه وره بووم! دهستی مانگا که نه یه شی!

کتوپر به دهستی کیشای به رانیدا و وتی:

- زانیت دیسان ئه و دیرانه م نهوت! ئوی! له بهرئه وهیه ئه وهنده له سه ر ته ختی شانۆکه ده ترسم له بیرم ده چی ئه وانه بلیم! ئه وانه چی بوو؟ ده ردت له گیانم... ئیتر چی بوو؟ ئیمه دیسان ده ستمان کرد به پینکه نین ده رگای سه ر ته ختی شانۆکه کرایه وه و ئه ر کچ و کوپه، له هه مان کاتدا که له پینکه نیندا فرمیسک له چاویان ده هات، هاتنه ژوردره ر هه ر که گه یشتن کچه که به کامیاری وت:

. به راستی هه ر زور باش بوو! ده بی بلیم که هه تاکوو ئیستا ئه کته رینکی ئارام چار بی نه که وتبوو.
کامیار زور سوپاس به لام وه ره خانم گیان، ئه م کلاو قزه بگره و په رده ی ئاخه ر تو خۆت ده وری تیا ببینه!

کاک ره جه ب دیسان ده ستت بی کرد؟!
کامیار بابه من تینکی ده ده م! من هینستا نه متوانیوه دوو دیر بلیم ئاخه ر!
کاک ره جه ب تو ئه وهنده جوان ده ورت ده گیترا که ئیتر ئه و دیرانه مان پتویست نییه!
کامیار نه! من ده مه وئ نانی که ده یخۆم حه لال بی! ده ترسم له به شی کوتاییدا
ئه مانه م له بیر بچینه وه بیلیم! ده ی قه یچیکا، له کوتایی شه ودا سه د تمه ن له به ر ئه م سی دیره له پاره که م که م بکه ره وه!

هه ر له م کاته دا ئۆرگ ژه نه که هاته پیشه وه و وتی:

- باشم ژه ند؟

کامیار زور باش بوو! ده ست خۆش! چی بوو ئه و هه زار و یه ک شه وه! هی بنیاده م ته مه ل و بی غیره ته کانه!

کو په که بی که نی و وتی: ته مه لی بی غیره ت بۆچی؟

کامیار که سی که هه زار و یه ک شه و دا بنیشی و گوئ له چیرۆک بگری و حه قی به سه ر چیرۆک خویته وه نه بی، هه م ته مه له هه م بی غیره ت!

(هه موومان ده ستمان کرد به پینکه نین و پۆیشتینه ژووری پشت شانۆکه، سه بیرمان کرد به ریوبه ری شانۆکه ئاو جۆی بۆ نار دوینه ته سه ره وه! قو پگی من که وه کو چیلکه شقارته ی لینه اتبوو! له و که رمای پشت ته ختی شانۆیه دا ئاو جۆی سا رد چ تامینکی خۆشی پیداین!

هه ر چۆنی بوو به شی سینه میس به ریوه چوو و خه لک ئه وهنده پینکه نی بوون و فرمیسک له چاویان هاتبوو که یه که به یه که یان ده سه سریان به ده سه ته وه بوو!

ناخري که نيشه که مان ته و او بوو نوسرته حق و حيسابی له گهل کاک ره جه بډا.
نوسرته دهستی نهو کچه که ناوی ميترا بوو گرتی و پنی وتین برؤین. هر
چوارمان له شانؤکه هاتینه دهره وه و له بهرده گا پنی وتین له دوام وهرن. نيمش به
دوايدا برؤيشتینه جاده يه کی فهرعی که هات و چؤی تيا که م بوو. نوسرته برؤيشته
سوچینکی شوسته که و راوهستا و سهيرینکی نيمی کرد و وتی:

- من هيشتا ناوی نيوه نازانم!

کاميار من کاميارم، نه مه سامانه!

نوسرته دهستی هردووکتان نه يه شی. نه مشه و خوا نيوهی له ناسمانه وه بق من
ناردا! به لام برامان برایی و کیسه مان جیایی! پازده هزار تمن له وئ قهرزتان پيدام!
دهوريشتان گير! من ليره دا شهوی سی هزار تمن ودرده گرم و دهور ده گيرم. نه م
ميترايهش شهوی يه ک و نيو (هزار) تمن نيشتا بلی پينج تمن! ته و او بیست تمن
قهرزرتانم.

کاميار جاری قسهی لی مه که تا دوايي.

نوسرته شتینکی به نه سپایی به گویی ميترادا چرپاند، نه ویش سهيرینکی جولاند و

پاشان پرووی کرده کاميار و وتی:

- نه مه وئ شتینکتان پی بلیم! دلگران نابن؟

کاميار نه، بلی.

نوسرته وهرنه نه م لاوه!

دهستی من و کامیاری گرت و نهختی بردینیه نه ولاوه و وتی:

- بروانه، من ناتوانم بهم زوانه نه م بیست هزار تمنه بدهمه وه پیتان!

کاميار به لام پاره و نه م شتانه مان ناوی!

نوسرته نه، ناوا خو نابی!

کاميار دهی نهی چی بکه بن؟

نوسرته نه مه هلگرن نه مشه و بیبهن! پاک له پاک! پاک و پیس!

کاميار هر خه ریکبوو سهیری ده کرد. من هر تینه گه یستم چی ده لی! لیم پرسی

- چی هلگرن و بیبهن؟

کاميار سهيرینکی منی کرد که تازه له مه بهستی نوسرته تینگه یستم! کتوپر سوور

بوومه وه! کاميار پنی وت:

- بۆچی ئیشى ئوهیه؟

نوسرەت سەرىكى راوه شاند و وتی: ژيانە ئیترا!

كاميار تو ناوی ئەمە دەنتی ژيان؟ ئەمە ژيانى سەگیش نییه!

نوسرەت سەرى داخست و نهختی بیدەنگ بوو. كاميار وتی:

- ئەو پارەیه نۆشى گیانت بى بەلام ئاوا جوابی چاکە نادەنەوه!

نوسرەت هیتاوش سەرى بەرز کردەوه و سەیرىكى من و كاميارى کرد و جا بە

ئەسپایی وتی: یانی ئیترا پارەتان لى ناویم؟

كاميار وتم خۆ! حەلال!

کتوپر دلۆپى فرمیسک لەسوچی چاوی هاتە خوار که بە قۆلەکەى سەریهوه و وتی:

- ئیوه ئیترا چۆن؟

كاميار ئیمەش بە مەولوی ئیشمان بۆ نەکردوی بەلام پارە و ئەم شتانەمان ناوی.

کچەکه ناوری دایهوه بەلام هیتستا خەریکبوو سەیری شوینىكى تری دەکرد، ئەت

وت شەرم دەکا که سەیری روخسارمان بکات، تەنیا وتی:

- ناوه کانتانم زانی، منیش ناوم میترايه.

كاميار هەموو شەوی لیره ئیش دەکەن؟

میترا نه.

كاميار شەوی! هەزارو پینجسەد تەمەن که مانگی دەبیتە چل و پینج هەزار تەمەن!

پارەیهک نابى خۆ!

میترا جومعانه دوو جار دەورمان هەیه. شاتو بەریتوه دەبەین.

كاميار هەر هیتستا هیچ نابى!

میترا () ؟ لەچ بواریکدا؟

كاميار خەریکین کۆمەلگای دەورو بەرمان دەناسین!

میترا ئەها کۆمەلناسی؟

كاميار شتىكى و!

نهختى بیدەنگ بووین، هیتستا هەر خەریکبوو سەیری شوینىكى تری دەکرد که
كاميار وتی:

- ژيان پنى سەخت گرتوی، نەری؟

کتوپر تۆرە بوو بووی تیکردە و سەیری روخساری من و كاميارى کرد و وتی:

ٲٲٲه زانٲٲان من چٲ ٲٲٲٲٲٲٲٲ ترم ههٲه! ٲٲٲر بٲٲٲ دهٲرسن؟

- ٲم شٲٲانه مان ناوٲ!

نوسرهٲ ٲهٲ چٲ؟

كامٲار دواتر ٲٲٲ دهٲٲم.

نوسرهٲ ههٲرچٲٲان بوٲ ٲٲٲان درٲغٲ ناكهٲ!

كامٲار ٲٲاوى ٲٲاوانه؟

نوسرهٲ ٲٲاوى ٲٲاوانه! دهٲ ههٲسٲٲن ٲرٲوٲن بٲٲ مالى ٲٲمه! مال كه چٲ بٲٲم؟ تهٲنٲا
ژورٲٲكه! وهٲن ٲهٲمشه و فهٲقٲرانه رابوٲٲرٲن! نانٲ ٲٲوارهٲان خو نهٲخواردوه! كالٲاس
مالٲاس دهٲكهٲن. ٲٲٲكهٲ وه دهٲبخوٲن!

من و كامٲار سهٲٲرٲٲكهٲ بهٲكٲرٲمان كرد كامٲار وٲٲ: باشه ٲرٲوٲن.

هٲٲاش بهٲ كامٲارم وٲ:

- ماشٲنهٲكه چٲ ٲٲٲكهٲن؟ بهٲ ماشٲنهٲكهٲى خوٲمان ٲرٲوٲن؟

كامٲار نهٲ، با ههٲر ٲٲٲهٲ بٲٲٲ. ٲهٲمانهٲ نابٲٲ بزائٲن كه دهٲولهٲمهٲندٲن. بهٲههٲر شٲٲن كه

ٲهٲوان رٲوٲٲشٲن دهٲرٲوٲن.

نوسرهٲ خهٲرٲكبوو لهٲگهٲل كهٲهٲكهٲدا قسهٲى دهٲكرد، وادٲار بوو ٲٲٲى وٲ كه ٲٲمه

قبوولمان نهٲكردوه! كهٲهٲكهٲ سهٲرى داخسٲبوو هٲٲٲى نهٲدهٲوٲ كاتن قسهٲكهٲى تهٲواو بوو،

هاتهٲ ٲٲٲشهٲوه و وٲٲٲ: ٲٲوه ٲٲٲهٲدا راولهٲسٲن ههٲٲاكوو من لهٲ مٲوه و شٲهٲ بسٲٲنم و بٲٲم.

ٲهٲمهٲى وٲ و رٲوٲٲشٲٲ بهٲرهٲو لهٲفهٲ فرٲوشٲٲٲهٲكهٲ، مائنهٲوهٲ من و كامٲار و كهٲهٲكهٲ، كهٲ

ٲشٲٲى لهٲٲمهٲ كردبوو خهٲرٲكبوو سهٲٲرى شهٲقامهٲكهٲى دهٲكرد. كامٲار رٲوٲٲشٲٲ بهٲرهٲو لائى

و وٲٲٲ:

كامٲار ٲهٲگهٲر شٲٲى وا دهٲكهٲى، ٲهٲو ٲٲٲشهٲٲ چٲٲٲهٲ؟ ٲهٲگهٲر ٲهٲو ٲٲٲشهٲٲ دهٲكهٲى، ٲم

ٲٲٲشهٲٲ چٲٲٲهٲ؟

مٲٲرا بهٲ ٲهٲنجا ههٲزار ٲمهٲن دهٲكروٲ لهٲم ولاتهٲدا بٲٲٲٲ؟ تازهٲ هاتهٲوٲٲهٲهٲهٲ ٲم شارهٲ؟

كامٲار نهٲ، تازهٲ نهٲهاتهٲووم، بهٲلام. . . ٲهٲوهٲلاى قسهٲكهٲى خواردوهٲ كهٲ مٲٲرا وٲٲٲ:

- بهٲلام چٲ؟

كامٲار بهٲلام نهٲمهٲهٲزانٲى كهٲ لهٲٲارٲٲكٲٲهٲكهٲى ٲم شارهٲدا چٲ باسهٲ!

مٲٲرا كٲوٲرٲ سهٲٲرى من و كامٲارى كرد و نهٲخٲنٲ بٲٲدهٲنگ بوو و وٲٲٲ:

- كهٲم و كوٲرٲى ژٲانم رٲٲ دهٲخهٲم! ههٲر كاتن كهٲم دٲٲنم، مهٲجبوورم لهٲگهٲل كهٲسٲنكدا

برۆم! دهزانی خو؟ من سهرم داخست که دیسان توپه بوو و وتی:
- کاک سامان توخوا بو من دهوری بنیادهمه پاک و موسوولمانهکان مهگیره دلم
تیکهله دهبن! چیه؟ ئیمه پیسین؟ کافرین؟ دهبن بهرد باران بکرین؟ پیتان ناکهوی ئیوه
من زور پاک و خاوین بن! سهیری چاوهکانیم کرد و وتم:
نه! ئیوه نابن بهرد باران بکرین! ئیمه دهبن بهرد باران کرین، چاومان لهسه زور

شت نوقاندوه! ئیمه زور قهرزاتانین!
خیرا فرمیسک لهچاوانیدا کۆبویهوه! ئهوهندهی نهماوو دهست به گریان بکات!
یانی نهگه نوسرهت نهدهگه یشت، هر دهگریا! دهنگی نوسرهت له دوامانهوه دههات،
روویکرده ئهولاوه.

نوسرهت برۆین! هه موو شتیکم کرێ. برۆین با به پاس برۆین.

کامیار پاس ئیتر له کوئییه؟

نوسرهت نه، دیت! نهختی پارهستین دیت. ئیشی هه موو شهوینکمانه!

کامیار ئه مشه و وهرن به تاکسی برۆین.

نوسرهت دهزانی پارهکهی چه ند دهکات؟ (چه نیکه؟)

کامیار شهوئ هه زار شهو نابن! میوانی ئیمه بن!

ئهمه ی وت و بهر په یکانیکی گرت و هر چوارمان سهرکه وتین. شوفیره که پرسى

بو کوئ نوسرهت وتی: شهر!

هر که ئهمه ی وت شوفیره که بریکه کهی داکتیشا و وتی: کاکه گیان دابه زن!

کامیار بو؟

شوفیر من ئیتر ئه مشه و ئیش ناکه م!

کامیار دهی بو چی؟ ناخر بو چی؟

شوفیر براکهی من دهزانی ئه و شوینهی که ده لئی له کوئییه؟

کامیار دهی؟

شوفیر من برۆم و بگه ریمه وه روژ ده بیته وه!

کامیار دهی تو پارهی خۆت وهر بگره!

شوفیر چوار تمه ن ده دهی؟

کامیار دهیده م بابه، ریکه وه!

شوفیره که بریکه کهی خه واند و ریکه وت و وتی:

- بیورن توخوا! درهنگانه و منیش ماندوم! لیروهه تا ئهوی خو سه فه ریک ریگه یه!
دلگران مه بن توخوا.

کامیار ئیوهش هه قتان هه یه کاکه! ریگه دور و دریژه!

شوفیر دهی هه میوانی خوم بن!

کامیار پنی پیکه نی و ئه ویش دهستی کرد به پیکه نین و وتی:

- ئیستا شتی بلیم پیکه نن! به کابرایه ک هاوشاری خوم بووه دهلین، ئه گه ر دنیا

پیندهن چی لیده که ی؟ ئه و بیری لیده کاته وه و دهلیتی! ده یفروشم و ده بۆم بۆ هه نده ران!

ئیمهش دهستمان کرد به پیکه نین! وه ها نوکته که ی به زاراوه ی خوی ده گنرپایه وه که

هه زمان لئی بوو!

شوفیر رۆژیک به هاوشاریه کیتر دهلین ئه گه ر لۆرییه ک پاره ت پیندهن چی لیده که ی؟

ئو خیرا وتی: چوار تمه ن ده گرم و خالی ده که مه وه!

دیسان ئیمه دهستمان کرد به پیکه نین، کامیار وتی:

- ئیستا من نوکته یه ک ده لیم که هه م پیکه نیت هه م بگریه! رۆژی کابرایه خه و ده بیینی

که بر دیوانه بۆ شوینیک و پنی دهلین تو تاوانباری! ئیستا خوت له ناو ئه م ئازارانه دا

یه کیان هه لبریره! ئه و سه یر دهکا و ده بیینی چه ند که سی له وین و خه ریکن هون هون

ده گرین و چه ند که سی کیتر له ولاتره وه خه ریکن پینده که نن! ده پرسنی ئه مانه ی که ده گرین

به سه رهاتیان چیه؟ دهلین ئه مانه ئه مریکین! هه فته ی جاری خویان قیر ده کولینن و به

رهحه تی ده یکه ن به قورگیاندا! ئه مرق که شتی وا ده که ن، تا هه فته یه کیتر سه ره ی دوا بیان

بیته، ئه مانه ده گرین!

کابراکه ئه وانه ی که له ولاره خه ریکی چه پله ریزان بون و پینده که نین و هه لده په رین

نشانده دا و دهلی من ده مه وی بۆم بۆلای ئه وانه! کابرایه کی تر روی تینده کا و پنی

دهلی بروانه ئه وانه هه موو رۆژی قیری کولاو ده ریزن به رهحه تی قورگیاندا! کابراکه

دهلی باشه، من ده مه وی بۆم بۆ لای ئه وان! ئاخری کابراکه ده بن بۆلای ئه وان و

ده یخه نه ئه و به شه که یتر. ئه وانه ی که له وی بوون به خیرهاتنی ده که ن و خولکی ده که ن

و به کورتی زوری ریز لیده گرن. نه ختی که راده بووری، کابراکه له کابرای ته نیشتی

ده پرسنی، برا ئه وه بۆ وایه؟ ئه وانه ی که هه فته ی جاری قیری کولاو به رهحه تی به

قورگیاندا ده که ن خه ریکن هون هون ده گرین و ئیوه هه موو رۆژی ئه م ره وته تان بۆ

هه یه خه ریکن پینده که نن؟ کابرای ته نیشتی پینده که نن و دهلی ئاخر تو نازانی باس چیه!

ئەو ئەمريكيانە بەرنامەكەيان زۆر رېتك و پېتك و لەكاتى خۆيدا جىبەجىدەكەن، بەلام
ئىمە پۇژى قىر ھەيە پەھتە تى نىه! پۇژى پەھتە تى ھەيە قىر نىه! پۇژىكەش كە ھەم قىر
ھەيە و ھەم پەھتە تى ھەيە، دار نىه! پۇژىكەش كە ھەموو ئەمان ھەن، بەرپرسەكەى نىه!
ئەمەيە كە ئىمە جارى دووسالە لىرەين و ئەمە بەرنامەمانە!

ھەموومان دەستمان بە پىنگەنن كەرد شۇفیرەكە وتى:

- پىنگەننەكەى بەلى بەلام گریانەكەى لەكۆى بوو؟

كاميار ئەمەى ئىتر مەتەلە! ئەگەر زانیت كە ئەوانە كۆيى بون گریان تەى!

شۇفیرەكە ئىتر ھىچى نەوت. ئىمەش ھىچمان نەوت. ھەموومان تىگەيش ت بووین

كە ئەوانە كۆيى بون! سەعاتىكىتر گەيشتینە ناو كۆلاننىكى خۆل و ویران! ھەر بېروام

نەدەكەرد كە شۆيىنى ئاواش لەتاراندا ھەبى! بارودۆخىكى زۆر خراپ لەوئى بوو كە

ئاوترئ!

كاتى دابەزىن كاميار ویستی پاره بە شۇفیرەكە بدا و ئەو خولكىكىتری كەرد و ئاخرى

وهرى گرت. ئاوپیدایەوه و بە كامیاری وت:

- دەست خۆش بەلام تا ئىترە خەرىكبووم لەناو خۆمدا دەگریام! زاننیم ئەوانە كۆيى

بوون!

به‌شی پینجه‌م

خه‌ریکبووم سه‌یری کولان و خانوه‌کانم ده‌کرد که کامیار وتی:
- نه‌وه سه‌یری چی ده‌که‌ی؟

نه‌مانه! هر نه‌مده‌زانی که شوینیکی ئاوايش له‌تاراندا بیئ! یانی هه‌ندی جار
له‌فلیمه‌کاندا ده‌مببینی که بنه‌ماله‌یه‌کی فه‌قیر له‌م شویتانه‌دا ده‌ژین به‌لام هه‌موو جار
وامده‌زانی ده‌پۆن له‌لادیکان ته‌سویری ده‌که‌ن! ئەم شویتانه زۆر ناباره!
کامیاریش سه‌یریکی خانوه‌کانی کرد که له‌خشت و دارووخواو بوون وتی:
- خانوه‌کانی چینیکی ناشرین و سه‌رکوت کراوا! کولانی خولای! جوگه‌ ئاوی
بۆگه‌ن! ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی شکاوا! نه‌مانه ده‌زانی چیه‌؟
- گه‌ره‌کیکی فه‌قیر نشینی شاره.

کامیار- نه‌! هوی سه‌دان فه‌ساد و قاحبه‌گه‌ری و داوین پیسی و تاوان و پیس و
چه‌په‌لی!

ئیمه‌ خه‌ریکبووین به‌ نه‌سپایی قسه‌مان ده‌کرد میترا بیستی و وتی:
- ده‌ی نه‌گه‌ر ژووره‌وه‌تان چاو پین بکه‌وی چی ده‌لین؟ به‌ دلنیا‌یه‌وه هویه‌کی بپروا
پیکراو بۆ تاوان و ئیعتیاد و به‌کاره‌یتان و کپین و فروشتنی مادده‌ی سرکه‌ر ده‌دۆزنه‌وه!
کامیار لیزه‌ هۆکاری ته‌واو هه‌یه‌ بۆ نه‌مشتانه!
نوسره‌ت له‌قه‌یه‌کی به‌ توندی به‌ ده‌رگایه‌کی داردا کوتا، به‌ ده‌نگیکی ناخۆش کرایه‌وه
و پوویکرده‌ ئیمه‌ و وتی:

- وه‌رن بپۆینه‌ ژووره‌وه‌ هه‌تا‌کوو له‌ بۆگه‌نی ئەم جوگه‌یه‌دا نه‌ خنکاوین!
میترا نه‌ری بپۆینه‌ ژووره‌وه‌! ناخر له‌وی بۆنی گول و گولای لیدئ!
نوسره‌ت سه‌یریکی کرد و پۆیشه‌ ژووره‌وه‌. میترا پاوه‌ستا بوو یانی من و کامیار
له‌پیشدا بپۆین که ئیمه‌یش پیزمان بۆ دانا و نه‌پۆشتین و کامیار وتی: خانمه‌کان
له‌به‌رتن.

پیکه نینیکی بو کردین و وتی: بنیادهم حزی لئی له گهل گهنجیکی وهکو ئیوه دا تسه
بکات! دهزانن ئیوه جورینکن!

- به جورینکی خراب؟

میترا نه! به جورینکی باش! بنیادهم کاتی له گهل ئیوه دایه ههستیکی باشی ههیه! یانی
کچی کاتی له گهل ئیوه دایه ههستیکی باشی ههیه! ههست دهکات که خانمه! ههلسوکه و تتان
که سایه تی به بنیادهم ده به خشی!

جا ههروا که خه ریکبوو ده پویشته ماله وه، وتی:

- شتی که مروڤه کانی ئیره له بیریان نه ماوه!

رؤیشته ژووره وه و من و کامیار به دوایدا پویشتین. له پشت ده رگاکه په رده یه
هه بوو. په رده ی چی؟ به تانییه کی شر و شیتالیان به پۆلایه ک دایان کوتا بوو به پشت
ده رگاکه دا! که به تانییه که مان لادا تازه تیگه شتین که میترا ده لئی چی!

له و یوه که ئیمه راوه ستابووین، ههوت قادر مه ی تا هه وشه که تیکه وتبوو، هه وشینکی
سه د سه د و بیست مه تری، ده ورانده وری هه وشه که ژوور بوو. عه رزی هه وشه که
خۆل بوو و ناوه راس ته که ی هه وزی که ئاوی تیندا بوو و کلۆ کلۆ له سه ر ئاوه که که فی
سابون راوه ستابوو! رینک له پال هه وزه که دا کچیکی ٤ سه له دانیشتبوو خه ریکبوو. . .
ده کرد سنی مه تر نه و لاتر، دوو پیاو و ژنی نزیک په نجا سال، له لای مقه لیه کدا دانیشتبون
و خه ریک بون تریاکیان ده خوارد!

له و لای هه وزه که وه، سنی گهنجی ته مه ن بیست و هه وت و هه شت سه له، راخه ریکیان
راخستبوو و خه ریک بون یاری کونکه نیان ده کرد و دوو کچی ته مه ن هه ڤده هه ژده
سه له یش له پال ده ستیاندا دانیشتبون که گه نجه کان ده قه یه ک یارییان ده کرد و ده قه یه ک
ده ستیان به سه ر و گوینلاکی نه واندا ده هینا! له ناوه راس تیشیاندا بتلی بوو، چه ند پیاو و
جامۆله یه ک ماسه ت! بوگه نی پیسی نه و مناله که ئیشه که ی ته واو ببوو دایکی خه ریک ببوو
و ده یشۆرد و بوئی تریاک و بوئی ئاره ق و ئاوی هه وزه که به یه که وه تیکه ل ببوو هه ر
نه ده کرا هه ناسه بده ین! ده نگی رادیوش که تا ئاخه به رز ببوو و خه ریکبوو ده نگ و
باسی ده وت نه مه دیمه نه که ی ته واو ده کرد.

نه وه نده نه و دیمه نه ناشرین بوو که هه زم کرد هه ر له و یوه بگه پیمه وه! هه ر
هه زم نه ده کرد که پیم له قاردرمه کانه وه بیه مه خواره وه! من له سه روی قاردرمه کانه
راوه ستابوو و کامیار دوو قاردرمه خوارتر له من و میترا له هه وشه که دا. نوسره ت

ی، هر شه که شی تیپه پاندبوو و خریکبوو دهرویشت بۆ لای ژووری بهلام میترا هر
لهوی چاره پروانی ئیمه بوو!
کامیار- چیه؟ مات بوی؟

- حز دهکم لیتره پراکم و برۆمه ناو ئوتومبیلنک و بگه پیمهوه بۆ مالهوه!
دهستی گرتم و رای کیشام و وتی: وهره! خهیالت بده به هه واله کان هه تاکوو بزانی
چهنده پینشکه وتنمان به دهست هیناوه! هه موو پرووه خراپه کانی له بهر چاو مه گره!
ئهمه ی وت و پینکه نی و منی له گهل خویدا پراکیشاو بردمی!
که گه یشتینه نزیک هه وزه که، شۆردنی ئهو کچه بچووکه تهواو ببوو و دایکی
خه ریکبوو به پنی خۆلی به سه ر پیسییه که یدا ده رشت! خه ریکبوو تینک ده چووم که یه کئی
له و پیاوانه خه ریکی تریاک خواردن بوو خولکی کردین و وتی: فه رمون!
کامیار- به ساقه ت بم! نوشی گیان!

من چوومه ئه ولای هه وزه که هر هیهچ نه بی له پال پیسییه که وه تی بپه رم یه کئی له و
سی گه نجه پیاله که ی بۆ من به رز کرده وه و وتی: سه لام.
من ئه وه نده گیژ ببووم که هر نه مده توانی قسه بکه م! کامیار خیرا وتی:
- نوش! به سه لامه تی!

کو په که پیاله که ی هه لقوراند و له جیگه که یدا هه ستا و دهستی کامیاری گرت خه ریکبوو
به ته نیشتیدا تیده په ری و ویستی به زۆر داینیشیننیه لای خویان که کامیار وتی:
- قوربانی وه فات! به سه رت قه سه م ناتوانم! هه نگوین به ده مت!

کامیار ئهمه ی وت، کو په که ئیتر تی نه ئالا و ئیمه یش لیان تیپه رین و رۆیشتین بۆ
ژوورینک. کامیار له پینشدا ده رۆیشت و من و میترا به یه که وه ده رۆیشتین. نزیک ده رگای
ژوورینک که نوسرته رۆیشتبووه ژووره وه ی، پیاویکی ته مه ن چل و چه ند سال که
پانتۆلنکی ره شی له پیدا بوو و چاکه تینکی خسته بووه سه ر شانی و ته زینحیکی ده نک
قه ویشی به ده سته وه بوو، هه نگاوی له به رده م ژوورینکی تر دا ها ته پینشه وه و وتی:

- به خیر بین کوپان! وهرنه ئیره، خوشیتان هینا!

هر که دهستی منی گرت میترا وتی: کاک تالیب ئه مانه ئاوه ها نین!

کتوپر ناو چاوانی کاک تالیب گرژ بوو و وتی:

- ده ی بۆچی بۆ ئیره هاتون؟ مشته ری تون؟

میترا له ته ریقیدا سه پی بوویه وه! به س قۆلی منی گرت و پراکیشا و منیش ده ستم

له ناو دهستی کاک تالیب دا دهرهینا و پویشتم بو لای کامیار که خه ریکبوو دههاته وه
بو لای من! هر که پنی گه یشتم، میترا هیواش وتی: برۆینه ژووره وه! لیزه مه وهستن!
هر سینکمان پویشتینه ژووره وه و له بهر دهرگا پینلاوه کانمان داکنه و میترا
دهرگا که ی قه پات کرد و وتی:

- هر کات که ده مه وی ئەم تۆزه حه وشه یه تینه پینم، ئەلتی گیانم لئ دهستین!
نوسرته سه ری داخستبوو و خه ریکبوو پوژنامه یه کی راده خست له ژووره که
دا هه لبه ت نه گه ر پنی بوتری ژوور! کولیتینکی ده دوانزه مه تری بوو به کومباریک
له عه رزه که یدا! گه چی دیواره که په له په له داروخابوو چه ند جینه کیش شنی هینابوو!
بنمیچی ژووره که یش به س ناوی بنمیچ بوو!

له لایه که یه وه په نجه ره یه ک بو حه وشه ده کرایه وه شوشه ی لایه کی شکابوو له جینگی
کارتونیکیان دانابوو و په رده یه کی چلکن و پیسیشی له به ردا هه لواسرا بوو. له سووچی
ژووره که شدا دوو ده ست نوین له چارشینوینکدا پینچرابوو و زوپایه کیشی له پالدا دانرابوو

له لایه کی تره وه چه ند بزما ری گه وره کوترا بوو به دیواره که دا، یانی عه لاگه ی جل
بوو!

من و کامیار خه ریکبووین سه یری دیمه نی ژووره که مان ده کرد که میترا هه روا که
خه ریکبوو له چک و مانتۆکه ی داده که ند به نوسرته تی وت: نوسرته! هه سته نه وه بکوژه!
من و کامیار ناوهرمان دایه وه و سه یری نه و شوینه مان کرد که نه و سه یری ده کرد!
خه ریکبوو سه یری دوو قالدۆنچه ی ره شی زلی ده کرد له سه ر دیواره که بوون!

تازه زانیم! کچیک بوو به چاو و برۆی ره ش و قژیکی ره شی دریتژ! ده م و چاویکی
جوان و ره زا سووک بوو. شتی که له ده م و چاویدا زۆر سه رنجی راده کیشا، چاوه کانی
بوو! چاوه کانی قه وی له گه ل برژانگی زۆر دریتژدا! ئەمانه ده م و چاوی زۆر جوان
کردبون.

چاوم تی بپی بوو که نیگای که وته چاوه کانم و منیش خیرا سه رم هه لگه رانده وه
بو لای دوو قالدۆنچه که که له سه ر دیواره که بوون. نوسرته تیش که خه ریکبوو له ناو
عه لاگه که دا، نان و کالباس و خه یار شوپ و ساردی دهرده هینا و له سه ر پوژنامه که دا
دایده نا، سه یریکی قالدۆنچه کانی کرد و وتی:

- بوچی بیانکوژم؟ یانی ئەوانه زۆر زلتر و پیسترن له ئیمه ن؟

کامیار پویشت و تاکئی له پیلاره کانی هه لگرت و پویشت و قالونچه کانی کوشت.
میترا زهرده خه نه یه کی کرد و سوپاسی لیکرد و پاشان سه بیریکی جله کانی ئیمه ی کرد
و به نوسرته ی وت: نوسرته ههسته لای باجی مه هین و ئه وان دوو کورسی بهینه.
نوسرته سه بیریکی میترا ی کرد خه ریکبوو ئامازه ی بۆ جله کانی ئیمه ده کرد و
پاشان پوویکرده ئیمه و خیرا ویستی ههستی که کامیار تونتر دانیشه سه ر عه رز،
له لای پوژنامه که و وتی: خۆت عه زیت مه یه ئیمه جینگه مان باشه.

میترا ئاخه ر جله کانتان خراپ ده بی!

کامیار زور سوپاس هیچ نابی.

میترا ده ی قه مسه له کانتام بده نی با هه لیواسم!

ئهمه ی وت و هات بۆ لای من، زووتر قه مسه له که م دا که ند و خۆم پویشتم بۆ لای
ئه و چه ند بزماره که به دیواره که وه بوو، ویستم قه مسه له که ی پیا هه لواسم که میترا
خیرا له دهستی گرتم و وتی: له وئ هه لی مه واسه! گه چی تیوه ده چی!
پاشان بردی و دهقی کرد و خستیه سه ر نوینه که و کاتی که هه لگه رایه وه سه یرم
کرد روخساری له شه رمدا سوور سوور بوته وه.

میترا ببوورن! ئیره هه ر ئهمه یه!

کامیار تکا ده که م! جا قه چیکا! !

نوسرته ئه م کۆلیته یه ی ئیمه خۆ ئه گه ر رازاوه نییه، پاک و خاوینی تیا به.

میترا ئه گه ر ئه مانه ش نه لین خۆ دلمان ده ته قئ!

منیش له لایه کی تری پوژنامه که دا دانیشتم و میترا ییش هاته لایه کی تری و دانیشتم.

نوسرته دانیشتی؟ ئه ی قاپ و ماپ؟

میترا نارۆمه لای ئه و کانتوره!

نوسرته پینکه نی و پوویکرده ئیمه و وتی:

- ده ترسی! له قالونچه ده ترسی!

هه ر وا له جینگه که یدا هه لده ستا، وتی:

- ئه م خانمانه له پاسی دوو قات ناترسن ها! به لام له قالونچه یه ک به م بچووکیه

ده ترسن! چیروکیکه ها!

پاشان پویشت بۆ لای که نتوره که و هه ر که ویستی ده رگای تاکه که بکاته وه پژمه ی

هات و خیرا وتی: ئه ی له حنه ت له باوکی هه وای به هار! دیسان هه لامه تم گرت!

لهکه ننتوره که دا، چند قاپی مه لا مین و چند چه تالی ته نه که و چه قویه ک و سس
په رداخی دهرهینا و هر که پروویکرده نیمه دیسان پژی و خیرا لوتی به دهسمال ک
لهگیرفانی دا دهری هینا سپی و وتی: بیوورن.

قاپه کانی به شته کانی ترهوه خسته سهر سفره که و عه لاگه یه ک کالباسی تیا بوو
دهرهینا و به چه تالی، وهرق وهرق کالباسه کانی دهرهینا و خستیه ناو قاپه کان. من
خه یالم لای میترا بوو که هر سهری داخستبوو و کامیار خه یالی لای نوسره ت بوو
که کتوپر پژمه یه کی تری کرد و پرووی له سفره که وهرگیرا و دیسان به دهسمال لوتی
سپی و له جینگه ی ههستا و وتی:

- هه تاکوو نیوه خه ریک دهن من دیمه وه! برۆم ناوی بکه م به سهر و چاوما!
نه مه ی وت و پیناوه کانی له پن کرد و له ژووره که پویشته دهره وه که میترا وتی:
- فهرمون توخوا! شایانی نییه!

کامیار- راده وه ستین هه تاکوو کاک نوسره تیش بیت.

میترا نه و هه تاکوو دهست و دم و چاوی بشوا پتی ده چی.
کامیار- موو عتاده؟

هر کامیار نه مه ی وت، من وشکبووم! میترا سهیرینکی منی کرد و سهیرینکی کامیار
و سهری راوه شاندا.

کامیار: له که یه وه؟

میترا: چند سالی که.

کامیار- نه ی تو؟

که کامیار نه مه ی وت، خیرا ناوم دهردا! عاره قم کرده وه! نازانم بوچی کتوپر شهرم
دایگرتم!

میترا: نه! یانی بلیم چی؟ بو درۆ بکه م! به و شیوه نیم!

کامیار: یانی چی؟

میترا: نه کهر بین، ده یخوم.

کامیار: هیرقوئین؟

میترا: نه بابا! نه و که ته رکی نییه! تریاک ده لیم.

جا پیکه نینینکی ساخته ی کرد و سهری داخست. من نیتر به راستی خه ریکبوو
تیک ده چوم! هر بیرم له وه نه ده کرده وه که پوژی له شوینینکی ناوا پیسدا، له سهر

سفره یه کدا که پوژنامه بن دابنیشم و لهچهند قاپی ملامینی پیسدا، لهگه که سانیکی
ئاوادا، کالباس بخۆم! ئه ویش خراپترین جۆری! ههرکات سهیری کالباسه کانم دهکرد
که له قاپه پیس و چهوره دایه، دلم تیکه له دهبوو! هه لکه پامه وه و سهیری کامیارم کرد
وادیار بوو له حال و پوژم تن گهشت و زهرده خه نه یه کی بۆ کردم و له تن کالباسی
هه لگرت و دوو له تی کرد و نیوهی خسته ده می! کاتی سهیرم کرد کامیار خه ریکه لئی
دهخوا، دلم خوش بوو و نیوه که ی تریم لئ سه ند و دهستم کرد به خواردن، دوا ی ئه وه
کامیار به میترا ی وت: ببوورن، ئه گه ر لئرا جگه ره بخۆین دلگران نابن؟

کتوپر میترا دهستی کرد به پیکه نین و نهختی پیکه نی وتی:

- ببوورن! پیکه نینم له بهر ئه وه یه ئه گه ر ئیوه بزانی له م ژووره دا چ جۆره دوو که لئ
بهرز ده بیته وه، هه تمنه خوشتان هه ر پیکه نیتان به قسه کانتان دئ!

کامیار پاکه ته جگه ره که ی ده رهینا و تاوی وهستا و جا سه ره تا بۆ میترا ی گرت که
ئه ویش سوپاسیکی کرد و ده نکیکی هه لگرت و جا خولکی منی کرد و خویشی ده نکیکی
هه لگرت و منیش له گیرفانم، چه رخه که م که ئالتون بوو ده رهینا و دامگیرساند و گرتمه
به رده م میترا خیرا پئی وتم: ئالتونه؟

سه رم پاوه شانده خیرا وتی:

- ئه مه لئره له گیرفانتان ده رنه هینن ها!

ئه توت دوو دل بوو به لام کتوپر ئه لئی بریاری دا و وتی:

- له به رده م نوسره تیشدا ده ری مه خه ن!

کامیار- یانی؟

نه بهیشت قسه که ی کامیار ته واو بی و وتی:

- نه! نوسره ت وا نییه به لام مرقفه!

جگه ره کانم داگیرساند و چه رخه که م کرده گیرفانم که میترا وتی:

- فه قیری و نه بونی مرقف مه جبوور به ژور شت دهکا!

- نه هه موو کهس!

میترا وازینه کاک سامان! باشتر سهیری دهورو بهرتان بکه ن!

- یانی سکی مرقف ئه وهنده بایه خی هه یه؟

میترا باس ته نیا سکی پوژی نییه! مانه وه! شه ری مانه وه یه! ریک وه کو ئازه له کانی

ناو دارستان! ئیره ئیستا وایه! ئیستا ته نیا ئه وه به سه که ئیوه بپوونه ناو ئه م هه وشه یه و

ئەو چەرەخە ئالتونەتان لەگىرفان دەربىنن! ئىتر تەواو! جارى يەكەم ھەول دەدەن شتى
وھكو بە قومار لىتان بىبەنەو! ئەگەر نەكرا لەگىرفانتان دەيدزن! ئەگەر نەكرا بە قسەى
خوش لىتان دەسینن! ئەگەر نەكرا... زەر دەخەنە يەكى كرد وتم:

- دەى كەوايە دەم كوژن و دەيبەن!

مىترا لەوانە يە! لەوانە يش نى!

- بۆ نە؟

مىترا چون ئىوھ لەگەل نوسرەتدا ھاتون بۆ ئىرە!

- لىتى دەترسن؟

مىترا لەھىزى شان و باھوى نە!

كاميار ئەى لەچى دەترسن؟

مىترا دەورو بەرى قەرەبالغە! پياوى زۆرە!

ئەمەى وت و لەجىنگەكەى ھەستاو لەسووچىنكا تەپلەكىكى كائوچونەى ھەلگرت و

ھىناى و خستىيە بەردەممان و خۆلەمىشى جگەرەكەى تيا تەكاند و وتى:

- دەمەوى شتىكتان لى بپرسم! ئىوھ ئىشتان لىرە چىيە؟

كاميار دەبى بپروانامەكەمان بنوسىن ژيانىكى كۆمەلايەتى سەير!

مىترا وھكو ژيانى نوسرەت! لەوانەيشە من!

تاوى بىدەنگ بوو. من و كاميارىش ھىچمان نەوت و جگەرەمان كىشا كە وتى:

- بارى ئابورىتان باشە، وا نىيە؟

كاميار- ئەگەر مەبەستت ئەو چەرەخە ئالتونەيە، ئەو كەسى بە ديارى پنى داو!

مىترا نە، ھەمووى دەلیم!

كاميار- بارى ئابورىمان خراپ نىيە.

مىترا ژنتان ھىناوھ؟

كاميار- نە.

مىترا زۆر چەنەبازم، نە؟

كاميار- وشيارى! وشەى وشيارى باشتەرە، ئىوھ چى؟ شوتان كرددوھ؟

مىترا نە، كە نامادەبىم تەواو كرد لەمال دەرچووم!

كاميار بنەمالەكەتان چى؟

مىترا وازيان لىھىتام! وتیان ئىمە كچىكى وامان ھەر نىيە!

- بۆ؟

میترا بۆ وتیان ئیمه كچی و امان نییه؟

- نه، بۆ له مال دهرچووی؟

میترا چیرۆكی زۆر دوور و درێژه! وازی لینیین!

- هیچ كات له خۆتان نه پرسى كه نه گهر له مال وه بمانایه ته وه، بارودوختان له ئیستا

باشتر ده بوو؟

میترا كاتی خۆى زۆر بیرم له م شتانه دهرده وه به لام ئیستا رابردوو رابردوو ئیترا!

- یانى هیچ ریی گه رانه وه یه ك نییه؟

رۆیشه ناو خه یال و هیچی نه وت كه دهرگا كرایه وه و نوسره ت هاته ژووره وه و

وتی:

- ببورن دهرنگى خایاند! یه كنى له دراوسینكان منى به قسه گرتبوو! ئی...! ئیوه

بۆ ده ستان پهن نه كردوو؟ میترا؟ بۆ خولكت نه كردون؟

میترا وتیان با تو بییت.

نوسره ت نه ی بابه! باشه ئیستا شتى نییه له ده م بكه وئ!

هات دانیشه سه ر سفره كه و وتی:

- ده ی ئیتر فه رمون! نوئشى گیانتان بئ.

حال و هه وای گۆرا بوو. دیار بوو كه رۆیشه تته دهره وه و كیشابووی!

كامیار چه ند په ر كالباسى خسته سه ر قاپه كه ی من و چه ند دانه یشى بۆ خۆى دانا

و و نانیکى سه مونی له ناوه راستدا له تکرد و نیوه ی دانا بۆ من و خۆیشى ده ستیكرد به

خواردن، منیش ورده ورده دهستم پیکرد. میترا و نوسره تیش ده ستیان پیکرد.

نوسره ت تیکه یه كى خسته ده می و وتی: ئیشى ئیوه چییه؟

كامیار خویندكارین.

هه روا كه خه ریکبوو پارووه كه ی قوت ده دا، سه یریکى ئیمه ی كرد و وتی:

- لیتان نایه ت! زیاتر نیشان ده دن!

كامیار- فه وق لیسانس! به سالى دوو سال دواكه وتنه وه!

نوسره ت نه ها!

پاروویه كى تری خسته ده می و وتی:

- ئیستا چ خزمه تی له ده ستى من دئ؟

كاميار- ده مانه وئ ئه گه ر يارمه تي بده ي له ژيانى ئئوه بگولينه وه.

نوسره ت ژيانى من؟

كاميار- (ئاسيب شناسى) كومه لايه تي.

سه يريكي ئيمه ي كرد و پاروويه كى ترى خسته ده مى كاميار وتى:

- به يارمه تيتان پاره يه كى كه ميس پيشكه ش ده كه ين.

خه يار شؤريكي خسته ده مى و وتى:

- پياوى باش نان و نمه كى به كتريمان خواردووه! باسى پاره چييه ده يكه ي؟ پيسى

مه كه ئيترا!

كاميار- راستييه كه ي، حه ز ده كه ين ئه گه ر رازى بووى، به وردى و راستى بؤمانى

باس بكه ي. يانى درؤ و مروى تيا نه بن!

سه يريكي ئيمه ي كرد و وتى: راسته كه ئه م سفره يه، وه ره قينكى رؤژنامه يه به لام

ريزى هه ر وه ك ريزى سفره وايه! ده ستى من و ئئوه به يه كه وه رؤيشتوته ناو

سفره يه ك! ئه گه ر رازى بيم به س راستم لى ده بيستن!

من و كاميار يه كى تيكه يه كمان هه لگرت و خستمانه ده ممان كه نوسره ت سه رى

ساردييه كه ي هه لچپرى و دوو په رداخى پر كرد و خستيه به رده ممان. كامياريش

په رداخه كه ي هه لگرت و قومىكى لى خوارده وه و داينا يه وه، نوسره ت هه لى گرت و لنى

خوارده و خستيه نزيك خؤى! كاميار سه يريكي كرد و ديسان هه لى گرت و قومىكى

ترى لى خوارد و خستيه ناوه راست! نوسره ت به ميهره بانويه سه يرى كرد و پينكه نى.

كامياريش پينكه نى، ئه ت وت هه ر دوو كيان به يه كه وه يارى ده كه ن! ياريه ك كه سؤز

و خوشه ويستى و هاوړئيه تي تيا هه لده قولئ!

منيش په رداخه كه م هه لگرت و خواردم و هه ركه دامنا و ميترا هه لى گرت و ئه ويش

لنى خوارد و خستيه به رده مى خؤى. كاميار له ژير چاوه وه سه يرى منيكرد و بروى

هه لته كاند كه يانى ئيترا لنى نه خؤم! منيش ده ستم له په رداخه كه نه دا و پارويه كى ترم

هه لگرت و خسته ده مم كه نوسره ت وتى:

- چؤن ده ته وئ گوى له ژيانم بگري؟ تو دئى بو ئيره يا من بيم بو لات؟

كاميار- هه ر چؤنى كه تو حه ز ده كه ي.

نوسره ت بئيت بو ئيره لات قورس نييه؟

كاميار- نه!

نوسرہت ئیستا یهک دوو جار وەرہ بق ئیره که مرۆڤه کانی باستر بناسی! له شوینیکی
تردا به یه که وه کات داده نین. ته نیا ئاگات له مانه بیت! هیچیان لی وەر نه گری! چ خواردن،
چ کیشاندن!

جا قاپه که ی دوور خسته وه و نه ختی رۆیشته دواوه و وتی:

- خواجه لیت به زیاد بی! دوکه لت هه یه؟

کامیار پا که ته جگه ره که ی خسته به ردهم نوسرہت که نوسرہت دووانی تیا دهرهینا

و دایگرساند و یه کیانی دا به کامیار و خۆیسی مژیکی له جگه ره که ی دا و وتی:

- له کوپوه هه ز ده که ی دهست پین بکه م؟

کامیار- له منالییه وه!

نوسرہت دهی، که واته گوی بگره! نو مانگان بووم که له دایک بووم به لام نا پیاوانه

رۆزی له دایک بونمیان له سفره وه دهست پین کردوه! نو مانگیان له م بهینه دا بق هه لوشی.

کامیار- یانی نو مانگ له خزمه تت فر؟

نوسرہت فر!

کامیار- زیرهک نه بووی! من که چاوم به دنیا هه لهینا، به لگه ی ۱۱ مانگ خزمه تم به

دهسته وه بوو و خسته سه ر فایله که م!

هه ر چوارمان پیکه نین من له بیرم نه بوو و په رداخی ساردییه که م هه لگرت و

خواردمه وه! کتوپر چاوم به کامیار که وت و تازه بیرم که وته وه که چیم کردوه! له ژیر

چاره وه سه یریکی میترام کرد سه یرم کرد زه رده یهک له سه ر لئویه تی! ئیتر ئیسی بوو

که کرا بوو و منیش نه مخسته خۆم و له لای سفره که رۆیستمه دواوه که نوسرہت

هاته پیشه وه و له گه ل میترا دا قاپ و چه تاله کانیان کو کرده وه و ئه وانی تریان له و

رۆژنامه یه وه پینچاو خسته یانه سووچی ژووره که و نوسرہت زوپا که ی راکتیشا له پیشه وه

و هه لیکرد و کتیرییه کی رهش و دوو که لاوی دا به دهست میترا وه که بروات ئاو بهینیت

که کتوپر له حه وشه که دا بوو به دهنگه دهنگ! ئه ویش چ دهنگه دهنگی! من و کامیار

وامانزانی شه ر بووه! نوسرہت راپیکرده پشت په نجه ره که! له نینوان دهنگه دهنگه که دا،

دهنگی سه ره سه ریش دههات!

نوسرہت گوشتیان هینا وه!

کامیار- خیره؟

نوسرہت ئا! ئه ویش چ خیرئ! وهرن سه یر کن! هه ر به که لکتان دئ!

من و کامیار رۆیشتینه پشت په نجه ره که. شوشه که نه وه نده پيس بوو که به جوانی هیج دیار نه بوو!

نوسره ت برۆینه دهره وه! زور سهیره!
هرسیکمان پیلاره کانمان له پین کرد و رۆیشتینه حه وشه که که چیمان بینی!
سن چوار که س خه ریک بوون که ریکی داماویان راده کیتشا بو لای حه وزه که! که ره
داماوه که ش هر جوتی لئ دها و ده یویست گازیان لئ بگری و نه وانیش وه ها سه رو
گزیلاک و ده ست و پینان گرتبوو که به سه ته زمانه نه یده توانی بیجولینیته وه!
کامیار- بو وا ده که ن له و به سه ته زمانه؟

نوسره ت تو سه یرکه تیده که ی!
هر که نه مه ی وت بینیمان دوو که سی تریش له ژووره کانداهاتنه دهر و رۆشته
یارمه تی نه وانی تر و که ره که یان له پال حه وزه که دا خست به عه رزدا و یه کئ له گیرفانیدا
چه قویه کی گه وری دهره ینا و قورگی که ره به سه ته زمانه که ی بری!
من و کامیار بی نقه راوه ستا بووین و به س سه یرمان ده کرد! من ویستم برۆمه
پیشه وه که نوسره ت دهستی گرتم و رایگرتم!

- بو کوشتیان؟ شینن؟

نوسره ت نه، برسین!

- ناخر گۆشتی که ر؟

نوسره ت نه مانه له گۆشتی پشیله ش نابویرن!

پاشان پروویکرده من و سه یریکی ناوچاوانی منی کرد و وتی:

- تیگه یشتنی بو ئیوه زه حمه ته ناغا سامان! نه گه ر دوو جار بینته ئیره، زور شتی

ترت ده ست ده که وئ!

کامیار- سه ره تا بوگه نه که ی دیت جا بنیاده م پیسییه که ی چاو پین ده که وئ!

نه وانه ی له ویدا بوون، هه موویان له ده وری که ره که کو بیونه وه که هیتشا گیانی تیا
بوو و خه ریکبوو له قه فرینی ده کرد و ده په رینه سه ر و کولی یه کتری و جار ناجاری
یه کئ له ژیر ده ست و پیندا خوی به زور ده هینایه دهره وه و له ته گۆشتی که دهستی
که وتبوو، ده یبرد بو لای ژووره که ی! کامیار سه یری نوسره تی کرد و وتی:

- نه گه ر دره نگ بر □ زی، ته نیا ده ست و پینی ده مینیته وه!

نوسره ت سه یریکی ئیمه ی کرد و پاشان سه ری داخست و هه روا که ده رۆیشت بو

لای ژووره‌کە، لەسەر خۆ وتی:

- بەشی من دەخەنە لاوه.

ئێتر نەتوانی خۆم راگرم و تینک چووم! خۆم گەیانده شوینن که خۆله‌کانیان تیا
پشتبوو! خەریکبوو دل و جەرگم لەقورگمەوه دەهاته دەر! کامیار هات و دەستی بە
پشتمدا دەهینا و کاتی نەختی باش بومەوه، میترا هەر بەو کتیریە چایە. ئاوی بۆ هینام
و پشتی بە دەم و چاومدا و منیش دەم و چاوم شۆرد و کامیار دەست مالینکی پێدام

و بە میترای وت: زۆر ناسکە. حەساسە

میترا هیچی نەوت هەتا کوو من لەجینگەکەم هەستام و هەناسە یەکی قولم هەلکیشا

و وتم:

- ئێرە ئێتر کوینیە؟ سەد رەحمەت لەدارستان!

میترا ئێوه نابێ بین بۆ ئێرە! باش نییە بۆتان!

کامیار- بۆ؟

میترا لێرەدا پوژئی سێ چوار کەس بە ماددە سەرکەرەکان رادین! لێرەدا لەخەسار

دەگەڕین!

کامیار- جارێ برۆینە ژووره‌وه! ئەوانە ی که لێرەدا موعتاد دەبن، هاتوون که هەر

رابین! ئێمە بۆ ئیشینکی تر هاتووین! برۆینە ژووره‌وه.

هەرسینکمان برۆشتینە ژووره‌وه که نوسرەت هەر چاوی بە من کەوت وتی: چیبوو؟

میترا- تینک چوو.

نوسرەت هەستی ناسکە! بەم شتانه را نەهاتوو. یانی هەموومان کاتی خۆی

وابووین! مرووف ورده ورده بە هەموو شت رادئ!

- بنیادەم بە زۆر شت رانایەت!

نوسرەت با برا، رادیت خۆمان! ئەگەر سالی پەنجا و حەوت پەنجا و هەشت یەکن

بەهاتبایە و بیوتایە پوژگاری گوشت ئەوەندە گران دەبێ هەندێ لە مرووفەکان دەسەلاتیان

نییە بیکرن، گوشتی کەر دەخۆن، بروات نەدەکرد؟ بەلام هەر ئیستا خۆت بە چاوی

خۆت بینیت!

کامیار پوشتە پوشت پەنجەرەکە و سەیری حەوشەکە ی کرد و وتی:

- کەرە داماوەکە مرد بەلام چەند کەسێ سکیان تیز بوو!

نوسرەت ئەمە عەقلە.

کامیار- نه، عهقل نییه بهلام ههیه! راسته!
دیسان سهیری دهرهوهی کرد و وتی:
- نهی خوینهکهی؟ خوینهکەشی دهخون؟
ههلهگه رایهوه و سهیری نوسرهتی کرد و نوسرهت پینکهنی و وتی: ئیتتر خو دارکودا

نین!
کامیار- نهی بوچی خوینهکهیان رشتوته ناو تهشت؟
نوسرهت بو شتیکی تره! دهتهوی ههموو نهینیهکانی ئیره به شهوی بزانی؟
کامیار- لههر کویدا که حهزت کرد نهیلینی. مهیلنی بهلام مهرجهکهمانت لهبیر نهچی!
نوسرهت خوینهکهیان بو تریاک دهوی!
کامیار- بو تریاک؟

نوسرهت ئا، تیکهلی تریاکی دهکن! سکهکهی که پیوه بنوسینی، چزه چزی دهکا که
ناوتری! ههمووت پین دهلیم! یهکه یهکه!

هر لهم کاته دا یهکن لهپشت دهرگاوه نوسرهتی بانگکرد، نوسرهتیش ههستا
و رژیسته دهرهوه و نهختی دواي ئهوه به لهتی گوشت، نزیک سنی چوار کیلو که
لهروژنامهیهکدا پیچرا بوو گه رایهوه و وتی: ئه مهش بهشی ئیته!

دیسان خهریکبوو تیک دهچووم! میترا به توپدی به نوسرهتی وت:

- ئیستا مهجبوور بووی بیهینیه ژوورهوه؟ با له لایان بوایه تا دوايي!

نوسرهت ئهگه را بریاره ئه مانه سبهی بیانوهی سه بارهت بهم کومه لگایه را دهر بپن،
دهبن کومه لگا باش بناسن! ئه م که رهش به شیک لهم کومه لگایه بوو.

ئهمه ی وت و دهستی به پینکه نین کرد که کامیاریش دهستی کرد به پینکه نین و وتی:

- که ره که به شیک بوو لهم کومه لگایه یان ئه م کومه لگایه به شیکه له که ره کان؟

هه موومان دهستان کرد به پینکه نین که نوسرهت وتی:

- چوزانم وه لالا! گوشتی بنیاده مم خو نه هیناوه ئه مه سه عات به سه عات تیک ده چی! به

پینکوت گوشته که ی خراب نییه! هر هیچ نه بی تازه و ته ندرسته! وه کو ئه م گوشتانه ی
دهره وه نییه، هه زار نه خوشینی هیه و بی نامووسیک ده یهینیت و دهیداته خواردی
خه لکی دامار! بیگره بیخه ئه و سووچه باب! هر ئه م کالباسه ئه مشه و خواردمان، دیار
نه بوو که چ گوشتیکی تیا بوو!

میترا گوشته که ی لی وه رگرت، نوسرهت کتربیه که ی خسته سهر زوپاکه و وتی:

- ئىستا چايەكتان پىدە دەم كە كەيف بگەن.

كاميار- چاكەي چىيە؟ بەرى يەكەمى گەلەي چنارە؟

نوسرەت پىكەنى و وتى: وەرە دانىشە! شتىكى خراپت پى نادەم!

ھەر چوارمان رۇيشتىنە لاي زۇپاكە و دانىشتىن، نوسرەت چوار جگەرەي

لەپاكەتەكەي دەرھىنا و داىگرساند و يەكى يەككىكى دا بە دەستمانەوہ و وتى:

- كۆمەلگا يانى كۆمەلئ خەلك كە بە يەكەوہ لەشويئىكىدا دەژىن! دەرگا و بان

خۇ كۆمەلگا نىيە! خەلكەكەي كۆمەلگاىە! ئىستا ئەم خەلكانە لەھەر شىوہ يەك كە بىن،

كۆمەلگاگە شىيان وەھا درووست دەبى! پىشكە و تووہ، وەحشى، خوئىنەوار، نە خوئىنەوار!

- ئەمانە ھەمووى لەنەبوئى فەرھەنگە!

نوسرەت چى دەلئى كاك سامان؟ نەبوئى فەرھەنگ كامەيە؟

- ئەگەر مرقۇقەكان فەرھەنگىكى رەسەنيان ھەبى، تيا ناچن!

پىكەنن لەسەر لىوى بزر بوو و سەيرىكى منى كرد و وتى:

- ئىوہ وادەزانن كە ئەمانە لەنەبوئى كلتورەوہ و ايان لىھاتووہ؟

- بە دلىيايىوہ!

نوسرەت ئەي من؟ بۇ من لىرەم؟ من بۇ وام بە سەر ھاتووہ؟

سەرم داخست و ھىچم نەوت.

نوسرەت شەرم مەكە، بىلى!

- تۇ خۇت چۇن بىر دەكەيتەوہ؟

نوسرەت تۇ وادەزانى من نەخوئىندەوارم؟

- تكا دەكەم!

نوسرەت نە، بەراستەم!

- ئاخىر چى بلىم؟

نوسرەت پىاوى باش، ھاورپى من، ئاخىر چىت پى بلىم؟ منى كە لىرەدا بەرانبەرت

دانىشتوووم دەرچوووى زانكۆم! شانزە سال لەم ولاتەدا خوئىندومە!

من و كاميار سەيرى يەكترىمان كرد، كاميار وتى:

- تۇ گىانى من بە راستە؟

نوسرەت بە گىانى تۇ! ئەوہتا! بىرۇ سەيرىكە! لەو جانتايەدايە! مىترا! بىھىنە با ئەمانە

سەيرى بگەن!

سه برینکی میترا مان کرد که وتی: لیسانسی هیه، لیسانسی کیمیا.

کامیار تو لیسانسی کیمیات هیه و لیره ی؟

سه ری کتربیه که دهنگی لیهات و نوسرهت به دست لای برد و خستیه سه ر عرز

و هروا، خریکبوو پاکه تی چاکه ی هل دهگرت وتی:

- دیسان کتربیه که ی پر کردووه؟ بابه هموو جاری تا نیوه ناوی تیکه! دهستم

سوتا!

به چند کوته روظنامه یه ک، دهسکی کتربیه که ی گرت و هروا فووی لن دهگرت

هه لمه که ی دهستی نه سوتینن، رپویشت بق لای په نجه ره که و کردیه وه و بسم الله یه کی

کرد و نیوه ی ناوی کتربیه که ی رسته هوشه که و په نجه ره که ی پیوه دا و هاته وه سه ر

جینگه که ی دانیشت و کتربیه که ی خسته وه سه ر زوپاکه و نهختن چای تیکرد و سه ری

نایه وه و پرووی کرده نیمه و وتی:

- به که لکی چیم دی؟ بوچی چ که لکینکی بوو بوم؟ ته نیا بق دروست کردنی عاره ق و

مادده ی سرکه ر که لکی لن و ه رده گرم! جا پیکه نی و وتی:

- هه لبهت بی که لکیش نه بووه ها! نیشه که مانی ریک خستووه! نه شنه ی هاوریکان

ساز بووه! بوین به رپرسی لبراتواری مادده ی سرکه ر!

کامیار- ده ی خوا ره می کردووه لیسانسی فیزیات و ه رنه گرتووه! نه گینا ده بووی

به به رپرسی لبراتواری چه که ناوه کییه کان!

من و میترا دهستان به پیکه نین کرد نوسرهت وتی:

- پیکه نه کاک کامیار! پیکه نه! پیکه نینیشی هیه! خوت خوتندکاری و ده زانی

باوکی بنیاده م ده ردیت هه تاکوو ده چیته زانکو و له و سه ری ه وه بیته ده ره وه! نه ویش

حکومیه که ی!

کامیار- زیره ک بووی؟

نوسرهت نا، له وانیه!

کامیار- زور هه ز ده که م زیانت بزائم! نه ک له بهر لیکولینه وه و نه شتانه، نه! نیتر

وای لیهاتووه بق خوم زور گرنگه!

نوسرهت سه برینکی من و کامیاری کرد و جا وتی:

- بوتانی باس ده که م له بنی کوله که ی ده دم به لام مه رجینکی هیه.

کامیار- چ مه رجین؟

نوسرەت مەرجهكەي ئەوھەيە ئاوا سەيرم ئەكەن! راستىيەكەي پىم ناخوشە!
كاميار كام سەير كردنانه؟

نوسرەت چون ھەردووكتانم خوش دەوي، رىك پىتان دەلیم! لەسەيرکردنى كاك
سامانى گول! لەرئوھ لەشەرما سور بوومەوھ و خىرا وتم:

- داواي لىبووردن دەكەم كاك نوسرەت! بەخوا من ھەر ئاكام لى نەبووھ! بپوا بكەن..

نەپەشتت قسەكەم تەواو بكەم و دانەوي و پوومەتي ماچكردم و وتى:

- بەخوا نەمويست پەستت بكەم! ھاوړىمى، ميوانى، پىت لەسەر دوو گلنەي چاوم!

گيانىشم بۇ فیدا دەكەم بەلام سەيرکردنت بە شىوھەكە! وەك سەيرکردنى عاقلنى بۇ

سەفيحى! وەكو سەيرکردنى پياوي بۇ ناپياوي! ئەوھ دلگرانم دەكات!

كاميار كتوپر دەستى خستە سەر پانى نوسرەت و وتى:

- نوسرەت، شتىك بلىم دلگران نابى؟

نوسرەت نە، چونكە لەم چەند سەعاتەدا ئەخلاقتم ناسىوھ، لەويا پارەت بۇ دام! لەويا

كە ئابرومت سەندەوھ و رۆيشتتە سەر تەختى شانۆ! لەمانە تىگەيشتم زور پياوي!

لەراستگويىتا لەسەر تەختى شانۆ و تىگەيشتم كە زور پووت قسەكەت دەكەيت و

ھىچت لەدلدا نامىنى! دەي ھەر چىت كە دەوي بىلى!

كاميار تۆ چون سەيرى مروفى دەكەيت كە ئاوا دەژى؟

نوسرەت وەكو بى ئەخلاقى! بەلام ئىوھ خوتان رابگرن و ئاوا سەيرم مەكەن!

دەمەوي ئەمە بلىم!

- بەخوا كاك نوسرەت ھەر مەبەستىكى وام نەبوو! يا خۆم نەمزانيوھ بەلام ئىوھ

بزانن كە ئەوھندە تىگەيشتوو ھەم كە بزانم ليسانسىكى كيميا لەخووه رىنى ناكەويته ئەم

شوينانە!

نوسرەت دەستت نەيەشى!

كاميار ئەگەر لەشوينىكدا، ھەلەيە شتىكت ھەبوو پىت نەلین؟

نوسرەت با، بىلین، ھەرچەنە خۆشم ھەمووي دەزانم!

كاميار- سەرھەتا بلى چەند خوشك و برا بوون و دايك و باوكت لەكوین؟

نوسرەت دەتەوي باوكى من ئەمشەو بە بىرەوھەرييەكانم دەربىنى؟ باشە، قەيناكا!

ئەوھندە پياوي كە ئەم شتانە بە فیدای تالى لەقزت! با چوار چا تىبكەم.

چەند پيالەي ھەر لەو پيالە ھەلگرت و چای تىكرد و بە شەگردانىكى باغەوھ خستىيە

به رده می نیمه و خوی به کیانی هه لگرت و وتی:

- بیخون. چاکه ی په رپوته به لام له مه باشتتر نه متوانی دابین بگه م.
چاکه مان هه لگرت و دهستان کرد به خوار دنه وهی. خوی وهکو پزيسک چاکه ی
خوارد و به دوايدا چوار حبه ی کرده ده می و قوتیدا و جگه ره یه کی تری له پاکه ته کی
کامیار دهرهینا و دایگرساند و وتی:

- دایک و باوکم که مردون! خوا لئیان خوش بیت. ئیستا منم و خوشکینم.

کامیار- هه ر ئه م خوشک و برایه بون؟

نوسره ت نه باب! چوار که س بووین، ئیستا هه ر دووانمان ماوین!

کامیار ئه وانی تر چییان لی هات؟

نوسره ت حیشمه ت که مرد! عیزه تیش که باوکم فروشتی!

هه ر که ئه مه ی وت من و کامیار کتوپر روومان کرده یه ک و سهیری یه کتریمان کرد!

هیزی له شم نه ما! که وایه راست بوو! گهنم خوشکی نوسره ت بوو! ریک دوزیبوومانه وه!

هه ر ئاگام له خوم نه بوو، به س سهیری کامیار ده که م که نوسره ت وتی:

- سهرتان سوورما؟

کامیار- فروشتی یانی چی؟

نوسره ت ئه وی فروشت کردیه خه رچی ئه وانی ترا!

کامیار؟ به کئی فروشت؟

نوسره ت: به پیاویکی دهوله مه ند! ناسراویکمان بوو، بومانی ساز کرد! یانی دهورو

به ره کانمان، هه ر دهه اتن و به گویی باوکمدا ویزه ویزیان ده کرد که یه کئی له منداله کانت

بده به کئی!

کامیار- بوچی شریتی فیدیویه که به کئی بده ن؟

نوسره ت دهستی به پیکه نین کرد و وتی:

- له چینی نیمه دا ئه م شتانه زوره! مناله کان به کئی ده دن! بو سوالی، دزی، کپین

و فروشتنی دهوا! ئه م لاو لا کردنی دهوا!

- دهوا هه ر ئه و ماده سه رکه ره یه!

نوسره ت شاعیرانه که ی نا! (ئه ده بیانه که ی نا)

- یانی مناله کانیا ن به کئی ده دن بو ئه م ئیشانه؟

نوسره ت ئه گه ر به موره وه و ئاوا سه یرم ناکه ی، نا!

کامیار- باوکی توش وایکرد؟

نوسرته نه، خوا لیخوش بی! حزی نه ده کرد مناله کانی ئالودهی ئەم ئیشان بن!
بۆیه ئیشی وای نه کرد به لام نهیده توانی بژیویان بق دابین بکات!
کامیار- دهی!

نوسرته هیچ! ناسراوینکمان هه بوو که بۆ ژن و میردیکێ دهوله مه ند که منالیان
نه ده بوو، به دواي مندالیکدا ده گه را! ئاخیش باوکی رازیکرد که عیزه ت بفروشی
به وان! نه ویش دواي ماوه یه ک، ئیتر نهیتوانی برسیتی ئیمه ی چاو لیبی و فرۆشتی
به وان.

- یانی هه ر وا مناله که ی فرۆشت؟

نوسرته له پیشدا رۆیشت، مال و ژیا نی ئه وانی چاو پیکه وت کاتی دنیا بوو که
عیزه تیان بۆ سوال و ئەم ئیشان ناوی، فرۆشتی پتیان! ده ی وت مال و ژیا نیکیان هه یه
وه کو به هه شت! ماله که یان باخ بووه!

کامیار- دواي چی؟

نوسرته یه ک دوو جاریش بی هه وال چوو بۆ سه ردانی عیزه ت، ئەگه ر بزانی
جیگه ی عیزه ت باش نییه، بیهینته وه، به لام زانیووی که جیگه که ی باشه و وه ک منالی
شا ئاگاداری ده که ن! یانی ئەمانه ی کاتی که ده گه رایه وه به دایکمی ده وت و ئیمه ش
ده مانییست! ته نیا بۆ دوا جار که رۆشتبووه، پتیان وتبوو که ئەگه ر ئیتر بروت بۆ
سه ردانی مناله که، ئەوانیش پتی ده دنه وه! وتیان که ده مانه وی که مناله که نه زانی که
ئه وان دایک و باوکی راسته قینه ی نین! باوکیشم که ئیتر دلی له لایه ن عیزه ته وه قورس
ده بی، ئیتر وازی لی دینی! داماو هه موو جار ده ی وت دلم له لایه ن ئەوه وه قورسه!
خه ریکه له ناو په ری قوودا گه وره ده بی! ده یوت با هه ر هیچ نه بی ئەو یه که برسی نه بی!
جگه ره یه کی تری داگیرساند و وتی:

- حه قی بوو، ئیستا که خۆشم بیری لی ده که مه وه ده زانم که وه ها باشتر بووه! هه ر
هیچ نه بی دلی منیش ئیستا قورسه که عیزه ت جیگه ی باشه! ئیستا به دنیا ییه وه ژیا نی
باشه! خوا شوکور! ئەو رۆژه که فرۆیشتی زۆر گریام! حه زم ئەکرد که سمان لی که م
نه بیته وه! له به ر ئەوه زۆر رقم له باوکم بوو ئیستا ده زانم که ئەو ئیشی باشیکرد.

کامیار- نه رۆیشتی به دوايدا بگه رتی؟

نوسرته خۆ نه مانده زانی له کوینه! یانی باوکم جیگه ی به هیچ کهس نه وت! ته نیا

دهیوت زور دهوله مەندن! ماله که یان له باخیکی زور گه وره دایه!
من و کامیار دیسان سهیری به کتریمان کرد. که نوسرته وتی:

- چایه کی ترتان بو تیکه م؟
ئهمه ی وت و به بی ئه وهی چاوه پروانی ئیمه بکات، پیاله کانی پر کردین و دیسان
چاکه ی خوی ههلقوراند و ئه لئی کتوپر به ئیشه ناشرینه که ی خوی زانی و به شهرم و

پیکه نینه وه وتی: به خوا ئینسانیه تیشم له بیر چۆته وه.
من و کامیار پیکه نین که وتی: ده زانن؟ لیره ده بی هه موو شتی وه کو خویان بکه ی!
وه کو چا خواردن! هه ر ده بی چاکه بریزیه ناو ژیر پیاله که و هه لی قورینی! هه ر ده بی
له کاتی بئ پویشتندا که وشه کانت بخه یته سه ر پئ! هه ر ده بی کاتی له گه ل به کیندا قسه
ده که ی، لوتت به ده ست بگریت و جا ده ست سه ری به دیواردا! یانی بیساوی به دیواردا.
میترا ئاه...! نوسرته! تیکت دام! قیزت شینواندمه وه.

نوسرته ده ی ده بی ئه مانه بلیم!
کامیار: راسته! ئه م شتانه له م چینه دا، نیشانده ری سه قافه ت و زالبوونت به سه ر
ئیشدایه!

هه موومان ده ستمانکرد به پیکه نین که نوسرته وتی:
- بابه ئه م شتانه ی ده لیم بینوسن! ئه مه چۆن لیکۆلینه وه یه که؟
کامیار- بوچی وانه دهستی پیکردوه! ئیستا خو له کاتی پشودا بووین!
هه موومان پیکه نین.

نوسرته ئا، وانه دهستی پیکرد! وانه ی پیشه کییه، پیناسه یه که!
کامیار سهیریکی منی کرد و وتی: کاغز و قه له مه که ت دهر بهینه و بنووسه! به شی
یه که م! یاسای سه ره تایی!

۱ هین کردن به ده ست سن له پال کولاندا، به دهنگی قیل!
۲ ساوین و خاوین کردنه وه ی په ره ی لوت، له گه ل پیس و چه په لیدا به ده ست به
دیواردا!

مامۆستا به یارمه تیت؟ په نجه کردن به لوتدا ئاساییه یان نه؟
پیکه نین!

نوسرته ده بی هه موو کات سه ر و سیمات شه رز بی! بوونی ناخوشت لینی! ده بی
نیوکت هه موو کات دریز و ژیره که ی مه نی که پرووی هینا بی! ده بی هه موو کات

سوچی چاوت رېږوقی پټوه بڼی! ده بڼی له بڼی عاره قندا، نه کری یه کنی به لاتدا دهر بچی!
ده بڼی قاچه کانت بزگه نی توپیویان لینی! ده بڼی سوچی لیوت هموو کات که فی کو
بووینته وه!

کامیار- دستخوش بڼی کاکی ماموستا بو ئه م پاش نانی ئیواره ته!
هموومان دهستان کرد به پیکه نین که کامیار پنی وتم:
- بنوسه رازاندنه وه و مازاندنه وهی روالهت رینک وه کو مردوویه ک که به نه شوروی
خرابینه گور و مانگی دوی ئه وه، گوره که هلدرا بینه وه و دهریان هینا بڼی!
جا روویکرده نوسرته و وتی:
- نوسرته گیان ئه م گیانه وه ره ی که ده لینی هی چ کاتی له میژو وه؟
دیسان پیکه نین.

نوسرته که سنی به مادده ی سرکه ر راهاتووه ناگای له سهر میژوو نییه!
کامیار- ببوره نوسرته گیان! ئه م گیانه وره ده جولیته وه؟
نوسرته ده جولیته وه ئه ویش چ جوله یه ک! وه کو مارمیٹکا!
کامیار- که وایه له ربه گزی ماره کانه! بڼی وینه یه! بینووسه سامان! هموو خه لک
ئاگادار ده کریته وه ئه گهر له شوینه گشتیه کاند له گه ل گیانله به رینکی ئاوادا روو به روو
بونه وه، ده بڼی له ده مامک که لک وهرگرن و دایره ی به رزه ن ئاگادار بکن!

پیکه نین که میترا وتی: دایره ی به رزه ن چیه؟
کامیار- پیشتر به دایره ی شاره وانیمان دهوت به رزه ن!
نوسرته شاره وانیش گیانه وهرینکی ئاوا وهرناگری!
- بوچی سیمایه کی وا بو خویان دروست ده که ن؟
نوسرته جیا له وه بڼی سامان گیان، لیره دا بیگانه ده بڼی! وه کو ئیوه! ئیستا هموو
ئه م گه ربه که ده زانن که دوو گه نجی بیگانه هاتون بو مالی من! همووشیان چه ز ده که ن
بزائن ئیوه کین و بوچی هاتون بو ئیره!
- ئه م چه ند که سه ی که له دهره وه چاومان بڼی که وت، سهر و سیمایه کی وه هایان
نه بو!

نوسرته هیشتا نه وانیمان نه خستووه به عهرزا! هیشتا پشتیان له عهرز نه داوه!
جاری ئیشیان پتیا نه!
- ئیشی چی؟

نوسرەت ھەموو ئېشىن! ئەمانە سەگى كېشىك چىن! ھەموو ئېشىك دەكەن! ئاگادارى
مناھەكەنن لەكاتى فرۆشتنى ماددەكاندا نەكەونە داويان ماددەكان ھەلنەلوشن! ئاگادارن
نەيانخلەتېنن! ئاگادارن كەسى شىتىكىيان بەسەر نەھىتى!

- وەكو پاسەوان!
نوسرەت شىتىكى وا! وەكو ئاۋ خواردەنەوہ پياۋ دەكوژن! وەكو ئەو كەرە كە چاوت
بېن كەوت! ئەگەر ئېستە حەقيان بە سەرئانەوہ نېيە، بۆ ئەوہيە كە لەگەل مندا ھاتونەتە
ئېرە، ئەگىنا تا ئېستە پوت كرابونەوہ!
كاميار- تو بۆ وا نېت؟

نوسرەت چۆن؟

كاميار- ھەر بەم پېناسەيەوہ كە وتت؟
نوسرەت ئاخىر ئېشى من شىتىكى ترە! دەبېن تەپپۆش و خاۋىن بېم!
ھەر كە كاميار ويستى شىتىكى تر بلى ديسان دەنگە دەنگ لەھەوشەكەوہ بەرز
بوويەوہ! دەنگى چەند كچ بوۋ! مېترا خېرا بە نوسرەتى وت:
- بېرۆم بلىم مېوانتان ھەيە؟

نوسرەت نە بابە! با بېتە ژوورەوہ! خۆم كە دەمەوي ھەموو شىتىكىيان بېن بلىم! با
خۆشيان چاويان بېن بگەوي!
دەستى برد و جگەرەيەكى ھەلگرت و ھەر كە داگىرساند، دەرگاگە كرايەوہ و سى
كچى گەنج، نىك بېست سال، ھاتتە ژوورەوہ و ھەر كە چاويان بە من و كاميار كەوت،
ھەر لەبەر دەرگاگە وشك بوون.

نوسرەت وەرەنە ژوورەوہ، بېگانەمان تيا نېيە.
ھەر سىتىكىيان سلاويان كرد و پىلاوہكانيان داكەند و ھاتتە ژوورەوہ و لەسووچىنكا
دانېشتن و دەستيان بە سەيركردنى من و كاميار كرد و بە گوئى يەكدا دەيانچرپاند
و سەريان رادەوہشاندا! سەريان بە شىئوہيەك رادەوہشاندا كە بە داخەوہ بېن! بە
شىئوہيەكېش وايان دەكرد كە من و كاميار تى بگەين كە نوسرەت وتى:
- خۆتان ھىلاك مەكەن! سەرەتا من پياۋى ئەم ئېشانە نېم، خۆشتان دەزانن! دواى
ئەوہش ئەمانە ئەوانە نېن كە ئىئوہ بېرى لىدەكەنەوہ! پياۋە باشەن!

پاشان پووېكرەدە كاميار و وتى:

- ئەمانە سەفەرېن، سەفەرى ئەوبەرى ئاۋ!

كاميار پرويكرده ئه وان و له كاتينكا پيڊه كهنى وتى:

- ئوغر به خيڤر خاتونه به پريزه كان! سه فهر سلامت! بۇ كويى به خوشى ده پرون؟

به كنى له كچه كان وتى:

- جارى دووبه ي. هه تاكوو دوايى چى بىن و بۇ كويى بروين.

كاميار- به به به! چ پيڤه وتيڤى خوش! به پيڤه وت منيش بۇ دووبه ي ده پرون! به س نازانم بۇچى دلڤ لىنى دابوو كه هه ر ده سى ده سيم ده كرد! مه لنى چاره نوس نه مه بوو، ئيوه خاتونه به پريزه كان بناسم و هه رچوارمان بىن به هاو سه فهرى به كترى! هه ر له كونه وه وتويانه ده ته ويى بۇ سه فهر بروي له گهل كومه لينكا برو! ئيستا بليته كه ي ئيوه بۇ كه يه؟ به كنى تر له كچه كان پيڤه كهنى و وتى:

- سه ي عه سر! ئيوه ش ده توانن بليت وه ربگرن؟

كاميار هه روا خه ريڤوو سه يرى ئه وانى ده كرد و پيڊه كهنى، مۇبايله كه ي له گيرفانى ده ره ينا و وتى:

- ئيش له مه ئاسانتر هه تاكوو ئيستا نه مكدووه! ه ده قه مه جالم بده نى هه تاكوو هه ر له و فريڤه كه يه ي ئيوه دا و هه ر له و پريز و كورسيه ي ته نيشت ئيوه دا بليتيڤ ساز بكه م! به پيڤه وت ماوه يه ك بوو هه ركات پيلاوه كانم داده كهنه، تاكيني سوار نه و تاكه كه ي ترى بووه! تيا داما بووم نه مه بۇچى واى ليدى؟ پويشتمه لاي شيڤنى كه خاوه نى كه رامه ته! باسه كه م بۇ گنپرايه وه كه فاليني بۇ گرتمه وه و تى فكري و وتى سه فهرىڤت له پريدايه! لىم پرسى شيڤ نه م سه فهره چونه؟ وتى له شويڤنيكه وه كه چاوه پروانته نه كردووه! وتم: هاو سه فهرم كنيه؟ وتى: چهنه كه سى شوڤ و شهنگ! راستيه كه ي من بروام نه كرد و نه م باسه م له بير چوو هه تاكوو ئيستا! ئيستا كه نه مه پرويداوه گيانم له رزى! به گيانى ئيوه خوڤ ناره قه ي شهرم نيشته سه ر نه م فه قه راتمه! بۇچى؟ له به ر نه وه ي كه له وته كانى نه م شيڤه خاوه ن كه رامه ته دوو دل بووم! بروين و بگه رپينه وه ده پرون بۇ خزمه تى و داواى لىبوردينى ليده كه م كه بۇچى دلڤ به قسه كانى نه داوه!

له پاشان پرويكرده من و وتى:

- به راستى سه ير نييه سامان! تو سه رت سوڤ نه ما؟

سه يريڤم كرد و وتم: به ره وه لا! منيش زور سه رم سوڤما! ده كرى نه دره سى نه م

شيڤه كه نه وه نده پيش بينيه كه ي راسته به منيش بده ي؟

هه ر وا كه خه ريڤوو ژماره كه ي وه رده گرت و سه يرى كچه كانى ده كرد وتى:

- نه گهر تمه نیک به دنیاوه مابوو و له م سه فوره به سه لامه تی گه پراينه وه، دهستی
توش ده گرم و ده تبه م بؤ لای که دؤ عایه ک نوشته یه ک شتیکت پین بدات به شکم نو
نه خوشییه ت له بهر مه باره کی نه فوسی نه م شیخه چاک بیته وه! به لام مه رچی نه وه یه ی
شکت له ئیشه که ی نه بئ! یه کئی له کچه کان که چاوی له کامیار لانه ده برد وتی:

- ئیمه ش بؤ لای نه م شیخه ده به ن؟
کامیار- بؤ ناته م؟ ده تبه م! با برؤین بؤ سه فوره و بگه پراينه وه، جا! دووبه ی، نه م
له پی دهستی منه!

له پی دهستی پیشانی کچه کان داو وتی:
- بست به بستی نه م ولاته ده ناسم! عه ره ب و عه جه م! کارم هند و کاسب! هموویان
له گه لما چاک و چلونیان هه یه! نه و فروشگای ده ی توده ی یه که له گه ل خاوه نه کانیدا
سه رمان له کاسه یه کدایه! تو با پیمان بگاته نه وئ خوتان تیده گن چی ده لیم! بؤ هوتیلن
ده تان به م به لاشی به لاش! هه شت نه ستیره! له لایه ک ناو! له لایه ک چیمه ن! له لایه ک
شارستانییه ت! له لایه ک سروشت بزائن! به س دؤعا بکن نه م ته له فونه دوا براوه وه ری
بگری! هر نه م! ئیتر هه موو شت ته واو ده بئ! ده ی هر ئیوه بؤچی هه روا له خؤوه
رینکه وتون برؤن بؤ سه فوره؟ کومپانیای گه شتیار ی به م باشییه له خزمه تتان دایه و نه و کاته
ئیوه خوتان هه ستاون له قه له ق برؤن بؤ سه فوره؟ من خؤم سالانیک ی زور مه شخه لدار
بووم له و کومپانیایانه دا! یانی خه تای ئیوه نییه! خه تاکه له من و نه وانه ی وه کو منه وه یه
که نایه ین و نوسینگه یه ک لیره دابنئین! ئی...! نه م دوا براوه بؤ جواب ناداته وه!
پاشان ته له فونه که ی دا به من و وتی:

- بیگره سامان! هه تاکوو من له گه ل نه م خانمانه دا پلانی سه فوره که داده ریژم تو نه م
ژماره یه له په سا وه ریگره هه تاکوو جواب بداته وه!
به موره یه که وه سه یریم کرد که بووی کرده نه و کچانه و وتی:

- چیتان هیناوه؟ زور جانناکانتان قورس مه کن ها! له وئ نه وه نده شت و مه ک هه یه
بؤ کربن که باس ناکرئ! خوا بکا ته نیا یه کئی له م کونسیرتی گورانی بیژانه رینکه وتبئ
له گه ل کاتی نه م سه فوره دا! ده لین که سینک به ختی که سینکی تر ناتوانئ بیخوا ها! بروانن
ده بئ بسورئ و بسورئ ئیمه بیینه ئیره و ئیوه ش بیینه ئیره و هه موومان به یه که وه
برؤین بؤ دووبه ی!

نه م کچانه و میترا و نوسره ت ئیتر چرابوون له پیکه نیندا که کامیار پنی وتم:

- بۆچی ژماره که وه رناگری؟
نوسرهت دهستی خسته سهر پانی کامیار و وتی:
- نه مانه ئیتیر له دووبه ی ناگه رینه وه بۆ ئیران.

کامیار- جا قه چیچیکا! نه مانه له دووبه ی داده نیتیم و خۆم سالی یهک دووجار سهریان
لی دهدهم! ته نیا دلم خۆش بی که جینگه و مینگه یان باش و رینک و پینکه و کهم و کورپیان
نییه، خۆم به سنی چوار پوژ دهگه ریمه وه! ئیتیر له مرودا، نه م سه فه رانه خۆ سه فه ر نییه!
دووبه ی رزیشتن و هاتنه وه وهکو نه وه یه لیره وه برۆی بۆ ته جریش و بگه رینته وه! تازه
له وهش ئاسانتره! بیگره نه و ژماره یه ئیتیر!

نوسرهت به پینکه نینه وه ئیشاره یه کی به کچه کان کرد که نه وانیش به زویری و
مه جبووری هه ستان و نوسرهت پنی وتن:
- سه به ی له فوکه خانه بلیت و پاسپورته کانتان پی دهدهن! بۆ نه ویش که گه شتن،

دهزانن خۆ برۆن بۆ لای کئی؟
کامیار- یانی چی؟ کاتی من لیره دام، تو بۆچی نه م مناله به سه ته زمانانه ده سپیری به
که سینی بیگانه؟

- کامیار ده قه یهک ئارام ده گریت یان نه؟

کامیار- تو با بزانه چ قورینکم هه یه بیکه م به سه رمدا!
روویکرده نوسرهت و وتی: بروانه نوسرهت گیان! نه گه ر ئیمه نه مانه وی له سه ر تو
لینکولینه وه مان هه بی و له جیاتی سه فه رینک برۆین بۆ دووبه ی، ده بی چاومان به کئی
بگه وی؟

نوسرهت جارئ تو نه ختی دان به جه رگی خوتدا بگره تا پیت بلیم!
کامیار- براهی من، نه م سه فه ره خوا بۆ منی رینکخستوه! خۆ ناکرئ شه ر له گه ل
ویستی خوادا بگه ی! پاشان روویکرده کچه کان و وتی:

- خانمه کان ئیوه ده قه یهک راوهستن تا من بلیم ده بی چیبکه ی!
کچه کان که هه ر پینده که نین هه ر که ویستیان دانیشن، نوسرهت ئیشاره ی بۆ میترا
کرد و میتراش هه ستا و کچه کانی برده ده ره وه! کامیار که نه مه ی بینی سه برینی
نوسرهتی کرد و وتی: نه مه بوو ریزی له نان و نه مک؟

نوسرهت ناخر تو گوئ بگره بزانه چی ده لیم، جا! نه مانه مان فروشتوه به دووبه ی!
کامیار- به چه نت فروشتوه؟ ده ی بت فروشتایه به من!

سه پيرينكى نوسره تي كرد و وتى: بۇچى بنياده ميش ده فروشن؟
جا تاوى بيدهنگ بوو و وتى: نهى دهستي شكاوم! كه وايه ئيشى تو نهه بووى
دهت وت؟ نوسرهت بيدهنگ بوو هيچى نهوت،
كاميار نوسرهت كچه كانمان ده بهى و دهيفروشى به عه ره به كان؟ نهه هموو ژن و
كچانه يان ده بردين به دىلى بهس نه بوو كه ئيستاش ده بى بييهن؟ قور به سه رمان بكن
كه نه وهنده داماوين!

نوسرهت جگه ره يه كى داگيرساند و وتى:
- من نه يكه م، يان خويان ده پون و زياتر داماو ده بن يان يه كينكيتر نهه ده كا! دواى
نه وهش، خويان چه ده كه ن!

كاميار يانى خويان به پتى خويان دين بۇ ئيره ده لين ئيمه بفروشه به م عه ره بانه؟
نوسرهت نه! وه ها نه! بروانه خو ناكري خيرا له هموو شتى تينگه ي!
كاميار هه تاكوو ئيستا نهوت و غاز و بسته و خورما و چه ره سات و به رد و
ئاسه وارى كون و فهرش و شتى ده ستركد و شوتى و كالهك و پرته قال و بسكيت و
ده شتى ترى ئيمه يان بار ده كرد و به ناوى بازرگانىيه وه له ولات ده يانبرد بۇ ده ره وه،
ئيستا سه ره ي كچه كانمانه؟ ده ليم پيشنياريك ده ين له كتيبه جوگرافيا كاندا، ژن و كچيش
به بازرگانيمان زياد بكن كه منداله كانيش بزائن چه نده ده رامه تمان له بازرگاني زياتر
بووه!

نه مه ي وت و جگه ره يه كى هه لگرت و داگيرساند. هه تاكوو نهه و كاته نهه وهنده كاميارم
ناره حهت نه بينى بوو! نوسرهت سه پيرينكى كاميارى كرد و وتى:
- ئيستا تو بۇ نه وهنده ناره حهت بووى؟

كاميار- ده زانى نهه يانى چى؟ يانى فروشتتى نامووس! نهه له گه ل فروشتتى
خاكي نيشتي ماندا هيچ جياوازيه كى نييه! نهه ويش نامووس فروشتتنه، نهه ش نامووس
فروشيه!

نوسرهت سه ري داخست و كاميار جگه ره كه ي كوژانده وه و له جينگه كه ي هه ستا!
نوسرهت بۇ كوئى؟
كاميار- تيكچووم. كاك نوسرهت! به خوا ئيمه له م ماوه يه دا زور شتمان چاو پى
كهوت و گريابن! هر ده شمانوت كه له نهه خراپتر نابى به لام پوژ له سه ر پوژ شتى
خراپتر و خراپتر خه ريكين ده بينين!

نەمەى وت و بۆيشت بۆ لاي قەمسەلەكەى و ھەليگرت و ئيشارەى لەمنيش كرد
كە منيش ھەستام و قەمسەلەكەم ھەلگرت و بۆيشتەم بۆ لاي پىلاوھەكانم كە ميترا ھاتە
ژوورەوھ و ھەر كە زانى كە خەريكين دەپۆين بە سەر سوپماوييەوھ وتى:
- بۆ كوئى؟

كاميار- جارى سەرتان سوگ دەكەين، بە يارمەتيتان.
نەمەى وت و بۆيشتە دەروھە كە ميترا بە منى وت:

- چۆن پەيوھەنديتان لەگەل بگرم، يانى بگريئ؟
لەسەر پارچە كاغەزئى، ژمارەى مۇبايلەكەم نووسى و دام پىنى و ھەلگەرامەوھ
لەنوسرەت خواحافىزى بگەم كە سەيرم كرد خەريكە بە دەستى فرمىسكەكانى دەسپىئ!

لەنوسرەت خواحافىزى لەژوورەكە ھاتمە دەروھە و ميتراش بە دوامدا ھات.
بىن خواحافىزى لەژوورەكە ھاتمە دەروھە و ميتراش بە دوامدا ھات.
لەحەوشەكەدا ئىتر ھەوالئى لەكەرەكە نەبوو! يانى ئىتر ھىچى لئى نەمابوويەوھ!
ئەمجارە بە بىن پەشوكاوى سەرھەتا سەيرى ئەم حەوشە و خانوھم كرد! لەوانەيە
بىست ژوور لەدوور و بەرى حەوشەكەدا بوو! يەكئى دوو قەدرمەى دەويست ھەتاكوو
دەگەيشتە سەرھەوھ و يەكئى سى قاندرمە ھەتاكوو دەگەيشتە خوارەوھ! ھەندىكيان كە
ھەر دەرگايان نەبوو پەردەيان لئىدابوو. لەبەر ھەر دەرگايەكدا يەكئى يان دوو كەس
دانىشتبون و ھەركاميان چرا پلئىتەيەك يان بئلى غازى بچووكيان لەبەردەمدا بوو و
شئى وەكو مەنجەل بەلام رەش و سوتاو لەبەردەمياندا بوو!

بۆگەنى ترياك ھەموو شوئىنكى ئاخنى بوو! پيرە ژن، پيرە پياو، گەنج، منال! ھەر كام
بۆ خويان شتىكيان كردبووھ ئەم مەنجەلانە و خەريكى گەرم كردنەوھى بون!
خەريكووم سەيرى ئەم شتانەم دەكرد كە ميترا وتى: چى بوو، كاك سامان؟
لام كردەوھ و سەيرى دەم و چاويم كرد. لەژىر بوناكى گلوپە شيرىيەكەدا پوخسارى
زۆر جوان ببوو. چاوەكانى بەو برژانگە درىژانەوھ، شىوازى جوانى بە پوخسارى
دابوو! قژى كورتى كە ھەروا داھىنرا و بوو! پىر بوو لەشەپۆلى جوان و سروشتى. لوتى
بچووك و جوانى ھەبوو. بالائىشى چەند سانئىمى لەمن كورتتر بوو، دەكرا بلىنى لەناو
كچەكاندا بالا بەرزە. بە پىچەوانەى جارى يەكەمەوھ كە لەمانتوودا بىنى بووم، ھىچ كە
قەلەو نەبوو، زۆر جسمىكى رىكى ھەبوو!

ميترا: خەيالت لاي من نىيە؟

- با با! كاميار نەختى دلگران بوو.

میترا بزو؟

- کاتی زانی که نهو کچانه یان فروشتوو به عه ره به کان، دلگران بوو.
هر که نه م و ت، سهرم داخست و تاوی دوی نه و و تی: بریاره منیش هر را

بکه م.

بهس سهیریم کرد، کامیار لهو بهری حه وشه که وه بانگی کردم و منیش بریکه وتم بز
لای که میترا و تی: چون ده تانه وی برزون؟

- نازانم. شتیکی لیده که یین!

هر که گه یشتین به کامیار، میترا و تی:

- کاک کامیار بهم شه وه، باش نییه به یین برزون!

کامیار یانی چی؟ یانی ده ماندزن و ده مانفروشن به عه ره به کان؟

میترا تو بهیلن نه م دراوسی به ران به ره مان بانگ بکه م! تاکسی هه یه!

کامیار هیچی نه وت و هه رسیکمان له مال وه رویشتینه کولان و میترا رویشته

نه و بهری کولانه که و ده رگای مالیکی لیدا و چاوه پروان بوو هه تاکوو یه کئی ده رگاکه

بکاته وه که من به کامیارم و ت: کچیکی جوانه!

کامیار- کئی؟ میترا؟ بز انم!

سهیریکی میترای کرد و پروویکرده من و و تی: زوریش جوان نییه!

- بو، خراپ نییه!

کامیار- ئی...؟ بز انم!

دیشان پروویکرده وه میترا و سهیریکی تری کرد و و تی: نه وه ندهیش جوان نییه!

- با، جوانه! سه رنجت نه داوه!

کامیار- ئی...! بز انم!

دیشان سهیریکی میترا که له بهر نه و ده رگایه دا راه ستابوو کرد و و تی:

- جوانه، به لام جوانییه کی ناسایی!

- ناخر خه ریکی خوی نه بووه! ساده ی ساده یه!

کامیار- ئی...! بز انم!

دیشان سهیریکی کرد و و تی: ده ی نا به لام جسمی قوز نییه!

- ده ی بهم جلانه وه دیاره که کچیکی قوز نییه! نه گهر جلیکی باش و که شخه له بهر

بکا، قوزیش ده یین!

كاميار- ئى...! بزائىم!

ديسان سه يريكى كرد و وتى: دهى راست دهكەى بەلام بە ھەموويەوہ جورىكە!
- بۆ ئەوہيە لىرە و ئاوا چاوت پىنى كەوتووه! ئەگەر لەجوردەندا چاوت پىنى دەكوت
ئەم قسەيەت نەدەكرد!

كاميار- ئى...! بزائىم!

ديسان سه يريكى ميتراى كرد و وتى: راست دەلىنى! چ چاوينكى كراوہ و بەر بلاوت
بە دەست ھىتاوہ!

- من سه يري پوخساريم كرد! كچىكى جوانە!

كاميار- ئى...! بزائىم!

- ئى...! زەھرى مار و بزائىم! بۆ كوئىرى؟

كاميار- نە بابە، لەسەر خۆ نيم!

- وتى بربيارە كە ئەويش بفرۆشن بەو بەرى ئاوا!

كاميار- ئا...! ناكړئ لەپەسا بىرم نەخەيتەوہ؟

ھەر لەم كاتەدا پياوئى ھاتە بەردەرگا و ميترا قسەى لەگەل كرد و كابراكە لەمالەوہ
ھاتە دەر و رۆيشت سەر تاكسيپكە كە لەولاتر بوو كەوت و خستىيە ئيش و بەگىنىكى
دانا و ھات بۆ لای ئىمە و ميتراش ھات بۆ لامان و وتى:

- لەگەل كاك يەدولادا برون. جىنگەى متمانەيە!

كاميار سه يريكى كرد و سەر ماشينەكە كەوت و پال شوفىرو منيش سه يريكم كرد
و وتم:

- سوپاس.

ميترا ھىچم نەكردووه!

- ھەر ئەوہى لەبىرى ئىمەدا بووى، زۆرە! گەورەيىت كرد.

ميترا ديسان دىن بۆ ئىرە يان بۆ شانقو؟

- نازائىم، لەوانەيە، جارى خوات لەگەل.

ھەر كە ويستم سەر ئوتومبيلەكە بكەوم، قولى گرتم و وتى: تەلەفونت بۆ بكەم؟

ديسان سه يري پوخساريم كرد. تەنيا عەيبى كە لەروخساريدا بوو، پىستى رەشى

بوو! ھەم پىستى پوخسارى و ھەم لىوى!

- بىكە.

کاتی □ ئەمەم بێ وت کوپر بریفەیک خەوێ چاوه کانی!

دەرگای ئۆتۆمبیلە کەم کردەو و سەرکەوتم: کە سەری لە پەنجەرە کە ی لای کامیارەو وە نهختی هینایە ژوورەو و بە شوفیرە کە ی وت:

- کاک یەدولا ئەم دووانەم سپاردوو بە دەستی تۆ! بە بیوێ بیانگە یەنە!

یەدولاخان سەریکی راوه شاند و پیکه وت. کاتی گهشته سەر کولان لام کردەو و سەیری دواو وەم کرد. هیشتا میترا لەوێ راوہستا بوو سەیری ئیمە ی دەکرد! کاتی نهختی لەوێ دوور کەوتینەو بە کامیارم وت: ئیرە ئیتر کوئیە؟

کامیار ئیتر قسە ی لیمە کە! ئەوانە ی کە شیاوی بینین بوو بینیمان! بیستە کانمان بیست و وتە کانمان وت! ئیتر هیچ مەلێ! زۆر پەست بوو! منیش هیچ نەوت کە کاک یەدولا پیکه نینکی کرد و وتی: مندالی سەر و شارن؟ ها؟

کامیار نهخیر کاک یەدولا! منالی نازنازی سەر و شار نین! کاکە خە یالت بدە بە شوفیریت!

پیکه نین لە سەر لێوی کاک یەدولا بزر بوو و ئیتر هیچی نەوت هە تاکو گهشتینە بەر باخە کە و دابەزین و کامیار ویستی پارە ی تاکسییە کە بدات کە کاک یەدولا وتی: پینستر دراو!

کامیار بزنام، ئیمە خە یالمان نەبوو. گیرفانت بڕین و خۆت کرێکە ت حساب کرد؟ یەدولاخان دەستان خوش!

کامیار ناخر خۆ ئیمە کرێکە مان نە داو!

یەدولا میترا خانم خۆ ی حیسابی دەکا!

کامیار- ئیمە لەم حیسابانە مان لە گەل کە سدا نییە کاکە برا! دوا ی ئەو هەش ئەو داماو

لە کوێ هیناوە پارە ی کرێی ئیمە بد!

یەدولا بە جارێ نایداتەو و و رده و رده پیم دەدات! زۆر لۆتییه!

کامیار پووی تیکردم و سەیریکی منی کرد و دەستیکرد بە گیرفانیدا و سێ هەزار

تمەنی دەر هینا و خستییە سەر داشبۆلی سە یارە کە و وتی:

- فەرمون کاک یەدولا ئە گە ریش لە ریکە دا پوو تال بووم گە ردنم نازادکە کە توو پە

بووم!

یەدولا: ناخر میترا خانم لیمان زویر دەبی!

کامیار چاوم پینی کەوت پینی دەلیم کە بە زۆر پارە مان پینی داوی! بە بیوێ!

ئەمەي وت و دەرگاي ئۆتۈمبىلەكەي داخست و كاك يە دولاش بە نىزىنى پىداو رويشت.

كائى تەنيا ماينەوہ پىم وت:

- چ كچىكى سەيرە!

كاميار بېۋىنە ژوررەوہ!

- تۆ راوہستە بزائىم! با تەلەفۇنى بىكەم بۆ گەنم!

كاميار ئەگەر ئىستا ناوى بېھىنى، شتىكى ھەلىت و پەلىتت پى دەلىم ھا! واز بىنە بابە

باوكمانت دەرھىنا!

- ئىمە ھەموو ئەمانەمان بۆ ھىنانەوہى گەنم كىرەوہ، ئىستا لىنى گەپىن؟ تۆ بۆ وات

لېھاتووہ؟

- خۇشم نازائىم! بىكە! تەلەفۇنىكى بۆ بىكە بەلام باسى نوسرەتى بۆ نەكەي!

- وانازانى بىلىم باشتىر بى؟

كاميار- دەرھەي چى پى بلىنى؟ بلىنى كاكەيت دۆزىوہ تەوہ؟ بە خۇشحالىيەوہ لىت

دەپرسى دەي برا خۇشەويستەكەم لەكۆيىھ؟ ئەوكاتە تۆ چى پى دەلىنى؟ دەلىنى برا

خۇشەويستەكەت ژوررىكى ھەيە ل دەروازە... ؟ ئەگەر پرسىارى كىرە كاكە گىانم

ھالى چۆن بوو چى دەلىنى؟ دەلىنى ئەگەر مادەي باش لەكائى خۇيدا پى بگا، شاد و

خۇشھالە الحمد اللہ! ئەگەر وتى كاكەم چ ئىشىكى ھەيە؟ ھەر دەلىنى خەرىكى بازارگانىيە!

لەم بەرەوہ كچى وەكو تىشكى ھەتاومان دەنیرى لەو بەرەوہ كۆلى عەرەبى ئەسپونمان

بۆ دەرھىنى!

سەيرىكى كىردم و وتى:

- دەي ھەر وەرە بېۋىنە ژوررەوہ، سەبەي تەلەفۇنىكى بۆ بىكە! سەعاتى يەكو نىوى

دوای نىوہ شەو ناخرا! وەرە بېۋىنە بىتۆپىن، بەشكەم ئەم شەوہ پى بېرەوہرىيە خۇشە

تەواو بىت!

ئەمەي وت و دەستى خستە سەر قۆلە بىرىندارەكەم، قىرەم بەرز بووہوہ! سەيرىكى

منى كىرد و وتى:

- بزائىم! ئەم قۆلەي تۆ تەنيا بە دەستى من ھەساسە؟ كچەكان بىگىن ئىشى نىيە؟

- ئى... ئەوانە ئەم يەكە دەگىن!

كاميار من خۇ ھەركاميان دەگىم تۆ دەقىرىنى!

- وەرە بېۋىنە ژوررەوہ لای دراوسىكاندا عەيبە!

ههردوو کمان ده رگای باخه که مان به ئه سپایی کرده وه و پویشتینه ژووره وه و هه
که ده رگامان له پشته وه داخست که مهش سه فه ره له ماله وهی، له کاتیکدا ژیر پانتولی
له پیتدا بوو له جیاتی کراس، مه لافه یه کی دابوو به سه ر شانیدا و پیتچابووی به خویدا، به

شیوه ی پاکردن هاته ده ره وه، هه ر که گهشت پیمان وتی:
- ناخر ئیوه له کوین؟ ته له فونه که تان بو داخستتوه! قور کرا به سه رمانا ناخر!

کامیار سه بیریکی مهش سه فه ری کرد و وتی:
- مهش سه فه ر تو چۆنه وا پوژ به پوژ قوژتر ده بی و سه عات به سه عات خوت
وه کو یه کئ له گه وره کانی هالییود لیده که ی؟ ئیستا به م مه لافه و ژیر پانتوله وه ریک
وه کو چارلتون هستون له فیلمی پال سیدت لیها توه! هه له بت له ویدا که کوژرابوو و
به ستیوویانه وه به ئه سپه وه!

من دهستم به پینکه نین کرد.
مش سه فه ر ئیستا کاتی گالته یه کاک کامیار؟ ناغا وه ک مریشکی سه ربراو بال بال
لی ده دا! له کوئ بوون هه تا کو ئیستا؟

کامیار هه روا که ده رویشت وتی:
- پویشت بووین بو شانۆ! سی به ش دانیشتین و شانۆمان سه یر کرد!
مهش سه فه ر رایکرد به دواماندا و وتی: ئیستا خه ریکن بو کوئ ده پون؟

کامیار بو لای باوه گه وره!
مش سه فه ر- باوه گه وره له مال خوی نییه خۆ!
کامیار ئه ی له کو نییه؟

مهش سه فه ر نازانین چی پویدا وه لیره! مه حشه ری کو برایه! خانم بچوک زانیویه که
گه نم خانم له مالی باوه گه وره پویشتوه! نه گه ر بزنانن چیکرد؟

وه رن! وه رن برۆین بو ئه وئ!
کامیار- بو کوئ؟

مش سه فه ر- مالی خانم بچووک!

کامیار- باشه به لام تو هه ر به م ئیسمو کینگه وه دتی؟

مش سه فه ری داماو هه ر ناگای له خوی نه بوو، سه بیریکی خوی کرد و وتی:

- ئوی! میشک بو بنیاده م ناهیلن خۆ!

ئه مه ی وت و رایکرد بو ماله وه یان! من و کامیاریش ریکه وتین بو مالی پوری و

نهران که کامیار وتی: وهره بگه پئینه وه!

- بؤ کوئی؟

کامیار ده پۆین بؤ مالی یه کنی له مناله کان! هم خوش راده بویرین و هم له سه رچاوه ی
که تنه که دوور ده بین! ئیستا برۆین بؤ ئیره باوکمان ده ردینن ها!
- ناخریه که ی چی؟ وهره برۆین!

باخه که مان ناو قه د بر کرد و چهن ده قه ی تر گه یشتینه به رده م مالی پورئ و نه وان!
له ژووره وه دهنگی گریان و شیوه ن و قسه، به تیکه لی ده هات! کامیار سه ریکی راوه شانده
و وتی: من نایه مه ژووره وه! نه مه شه پیکه که تو داگیرساندووه، خویشت برۆ جوابی
بده ره وه!

- من شه پم داگیرساندووه؟

کامیار نا ئیتر!

- چ په یوه ندی به منه وه هه یه؟

کامیار تو نه گهر به لای نا مه باره کیته وه به دزییه وه نه هاتیتایه بؤ ئیره و سه یری
گه نمت نه کردایه، ئیستا نه م کیشه یه دروست نه ده بوو!

- تو رۆیشتی به ئافه رینی وت که من عاشقی گه نم بووم، چ په یوه ندی به منه وه

هه یه؟ نه گهر تو ده مت داده خست ئاوا ی لینه ده هات!

کامیار ئیستا نه ده کرا تو له جیاتی نه م خانوه، برۆیشتیتایه به ر په نجه ره ی نه و
خانوه ی تر؟ چ جیاوازییه کی بؤ تو بوو؟ کچه پور، کچه پوره ئیتر!

- وهره برۆینه ژووره وه خۆت بیتام مه که!

کامیار- من بيم یه ک وشه یش قسه ناکه م! خۆت ده بی وه لامی هه موویان بده یته وه

ها!

- باشه، من وه لام ده ده مه وه.

کامیار ته نیا هه رچییه ک ده لینی بیلی به لام سه باره ت به نوسره ت و نه وانه وشه یه کیش

قسه مه که! تینگه یشتی؟

- نا بابه، نا!

کامیار به ته مای من نه بی! من یه ک وشه یش قسه ناکه م! هه ر وا مه زانه که من هه م!

- باشه! وهره برۆین!

رۆیشتینه پیشه وه و له ده رگامان دا که کتوپر هه موو له ژووره وه بیده نک بوون!

تاوی دواي نه وه که تايون دهرگای کرده وه و هر که چاوی به نیمه که وت سلای کرد

و وتی:

- کاکه نیوه له کوئی بوون؟ نه وهنده دهرسام.

کامیار دانیشیت، به رده می و باوهشی پیاکرد و وتی:

- یاخوا به ساقه ی نه و دلّه بچوکه ت بم که ترسا!

که تايون کاکه نازانی لیره چ باسه!

کامیار با، هندی شت ده زانم.

هر له کاته دا کاملیاش هاته پیره وه که و هر که نیمه ی چاو پیکه وت سلای کرد

و خیرا به کامیاری وت:

- کاکه باوکم زور لیت توربه یه! ناگات بیی!

کامیار سهیریکی کاملیای کرد و هستا. جا به نارامی ریکه وت بو هولی ماله که به لام

کتوپر لای کرده وه و بوومه تی کاملیای ماچکرد و خیرا رویشیت بو لای هوله که! کاملیاو

که تايون وشک وه ستابون! به لام من دهمزانی بوچی کامیار وه های کرد!

به کورتی منیش به دواي کامیاردا رویشتمه ناو هوله که. یانی هر که کامیار

دهرگای هوله که ی کرده وه، هه موویان به یه که وه دهستیانکرد به قسه کردن! هر که سنی

شتیکی پی ده وتین! یه کنی دهیوت له کوئی بوون؟ یه کنی دهی وت به راستی که! یه کنی دهی

وت به راستی بنیاده میکی بی فیکرن! یه کنی دهی وت نیستاش له م کاته دا کاتی رابواردن

و سهیرانه؟

کامیار هیچی نه دهوت و بهس سهیری ده کرد! من ویستم خوم حازر که م که

جوابیان بده موه به لام نه مده زانی ده بی چی بلیم که کامیار وتی:

- سه رهتا وه لامی قهومی عاد بدهینه وه یان قهومی سه مود؟ بابه نه وه چیتانه؟

له جیاتی نه وه ی ههستن دوو شهره تی هیل و گولومان بو بینن، شهرمان له گهل

ده کن؟ من و نه ماله له سه رهتای شه وه وه هه تا نیسا، به لاقیکه وه به دواي نیسی نه م

کچه تیوه داین! نه م به سته زمانیشه به م قوله یه وه هه تا کو نیستا سنی جار بوورا وه ته وه

هه تا کو گه یاندوومانه ته نیره! برسی و تینو، وه کو سه گی پی سوتاو، تامه زرؤ بوین

هه تا کو هه والنی له م کچه تیوه مان ده ست بکه وئ! نه مه تا! نه مه زمانی من! نا...!

نه مه ی وت و ده می کرده وه و زمانی هینایه دهره وه و پیشانی هه موویانی دا!

باوکی کامیار نه ختی نارامتر بو یه وه وتی

- ناخر نابئ هه والی شتیگمان بدهنی؟ ته له فونیک و دوو قسه هیچی دهوی؟
کامیار ده لیم ئەمه زمانی من! ئا...!!

دیسان زمانی دەر هینا و پیشانی هه موویانی دا! دایکی به ئەسپایی وتی:
- ناخر نازیزم دلمان هه زار ختورهی کرد! ته له فونیکت ده کرد و به قسه یه ک دهت

وت له کوئی! ساغی! باشی!

کامیار ده لیم نه گه یستم دلۆپنیک ئاو بخۆینه وه بابە! ئەمه زمانی من! ئا...!
دیسان زمانی دەر هینا و پیشانی هه موویانی دا! باوکی کامیار سه پیریکی منی کرد

و وتی:

- مامه گیان، ئەمه که چاره ی دیاره! هه ر هیچ نه بی ئیوه هه والیکمان بدهنی!
هه ر که ویستم قسه بکه م که کامیار وتی:

- بابە گیان ئەمیش وه کو من! به لاقیکه وه! وه کو داری وشک!

جا به منی وت: زمانت دەر بینه بۆیان!

من خه ریکبووم له پیکه نیندا دهمردم به لام خۆم راگرت که دایکی کامیار وتی:

- ئیستا ناخری چیبوو؟ نانتان خوار دووه یان نه؟

کامیار نان؟ زه هری ماریشمان نه خوار دووه! من ئەلیم حاشا له یه ک دلۆپ ئاویش!

ئەمه زمانی من! ئا...! دیسان زمانی دەر هینا و پیشانی دان باوکی وتی:

- بیبه ژووره وه ئەو دوا براوه ئیتر!

کتوپر ئافرین و دلارام و که تایون و کاملیاش ده ستیان کرد به پیکه نین! له گه ل ئەواندا
ئەوانی تریش ده ستیان کرد به پیکه نین کتوپر باوه گه وره له سه رووی هۆله که وه له سه ر

موبلیک دانیشتبوو و گوچانه که ی به دهسته وه بوو، چند کۆکه یه کی کرد و هه موو
بینه نگ بوون! کامیار خیرا رۆشت بۆ لای باوه گه وره و هه ر که پنی گه یشت دانه وی و

دهستی باوه گه وره ی ماچ کرد و وتی: سلام باوه گه وره!

منیش خیرا رۆیشتمه پیشه وه و وه کو کامیار، زۆر به ریزه وه سلاو یکم له باوه گه وره

کرد و له سووچیکه وه راوه ستام که باوه گه وره به سه ر جوابی داینه وه و جا به کامیاری

وت:

- چی بوو؟ له کوئی بون؟

کامیار- به دوا ی هاو پیکانی ئەم که چه تیوه گنمدا بووین باوه گه وره! به هه زار و یه ک

دهردی سه ری ئەدره سی یه که یه که یانمان دۆزییه وه و رۆشتین بۆ مالیان!

باوه گهروه دهی!

کامیار به نه سپایی وتی:

- عیب نه بی باوه گهروه به لام زوو ئیوه شهربه تیکی خیرتان دروست ده کرد و ده تانکرده ناو ته نکیهک و ده تاندا به خه لک! ئەم نه ریته تان ته رک کردوو!

باوه گهوره ئیشاره یه کی له باوکی کامیار کرد و وتی: بلی شهربه تیان بۆ بینن. باوکی کامیاریش خیرا سه ری هه لگه پانده وه که دوو سی کهس له جینگه یاندا ههستان بۆ شهربه ت هاوردن که کامیار وتی:

- بۆ ئەم مناله به نه باته وه بیهینن! دله تیکه له یه تی! له سه رو خواره وه شی ده رده دات! هه موو ده ستیان به پیکه نین کرد! لام کرده وه به مۆرپه وه سه یریکیم کرد که وتی:

- درۆ ناکه م به گیانی ئیوه! تیکچوو!

هه ر که ئەمه ی وت دایکم ئیتر نه یتوانی خۆی رابگری و هات بۆ لای من و وتی:

- چیبوو؟ له بهر قۆلت بووه؟ حه به کانت نه خواردوو؟ هه لیکه قۆلت بزانه م!

کامیار مامۆژن گیان له بهر قۆلی نه بووه! له بهر جینگه ی تری بووه! ئەگه ر بتانه وئ

چاوتان پئی بکه وئ ده بی دایکه نی نه ک هه لیکه! ئیستایش خۆ نابن شتی وا بکری!

دیسان هه موو ده ستیان به پیکه نین کرد! باوه گه وره ش پیکه نین گرتبوی به لام خۆی راده گرت! دایکم سه یریکی منی کرد و وتی:

- وه کو دوو کوری بچووکتان لیهاتوو! هه موو کات ده بی ناگادارتان بن و به

خه مه وه بن بۆتان.

پومه تیم ماچ کرد که فرمیسک له چاوانیدا کۆ بۆیه وه و رۆیشه ته سه ر جینگه ی دانیشه ت

و من و کامیاریش رۆیشه تین له سه ر دوو موبلدا له پال دهستی باوه گه وره دا دانیشه تین

که شهربه تیان بۆ هیناین و دایان پیمان. کامیار شهربه ته که ی وه رگرت و ده ستیکرد به

تیکه لکردنی! یه ک دوو ده قه یه ک هه ر وا ده یشیواند که دهنگی باوکی بهرز یوویه وه و

وتی:

- چه نده ده یشیوینی؟ تیکه ل بوو ئیتر!

کامیاریش به داماوویه که وه وتی: ده ی ده بی شهربه ت تیکه ل بیی بابه گیان!

باوکی له کاتیکدا دیار بوو که له پشت ئەم سیمایه وه، ئاماده ی پیکه نینه وتی:

- ده ی بابه گیان قومئ بخۆ، قسه یه ک بکه!

کامیاریش خیرا قومیکی خوارده وه و به دوایدا وتی: به سه رچاو.

قومینکی خوارد و به دوایدا وتی: بابہ گیان.
دیسان هموویان دهستیان به پینکه نین کرد. له هموو زیاتر مهش سه فہر بوو که
نهختن پیشتر هاتبوه ژورره وه و پین دهکهنی!

باوکی کامیار که له ترسی باوه گوره هر دانی به خویدا دهگرت وتی:

- دهی، گه رووت تازه بوویه وه؟

کامیار به لئی بابہ گیان.

باوکی کامیار- نیستا بیلئی بزاتم چی ده لئی!

کامیار بابہ گیان، ده هیلی من برؤم بیمه نه کتھر؟ نه مشه و برؤیشتبووین بو

تاقیکردنه وهی شانؤگه ری و ابزاتم ده رچوین!

دیسان همووان پینکه نین! ودها قسه ی ده کرد که هموویان شکیان کرد بوو که

خه ریکه راست دهکا یان درؤ! خویشی که هر پینه دهکهنی!

باوه گوره دهی، بلئی چی بوو؟ هه والیکتان لی دوزیبه وه؟

کامیار شه ربه ته که ی خسته سهر میزه که و وتی:

- سهره تا برؤیشترین بو مالی شه قایق، هاوریکه ی! لیمان پرس ی که هه والت له گهنم

هه یه یان نه! به لام هر جواب نه بوو! هیچی نه ده درکاندا! هموویان وه هابون ترکه نانه!

دیسان هموویان دهستیان کرد به پینکه نین! هر دؤخی کؤبونه وه که گؤرا بوو!

کؤبونه وه یه که تا تاوی له مه و پیش، هموویان تیایدا پرسانه یان ده گیرا، وه کو نه و

شانؤیه ی سهره تای شه وی لی هاتبوو! ته نیا پوری داماوه که م سهیری کامیاری ده کرد و

سهری راده وه شاندا!

کامیار ناخری نه وه نده سویندی خاتوو شه قایقمان دا که تازه هیشتی قسه ی له گهل

بکه یین!

باوه گوره دهی چی وت؟

کامیار هیچ! خؤمان خست به سهر ده ستیدا! خؤمان خست به سهر پیندا! خؤمان

خست به سهر.

به پینم له قه یه کم به پیندا کوتا که نیتر هیج که س نه ی توانی خوی راگری! نیتر

باوه گوره ش خه ریکبوو پینده که نی!

کامیار یانی ده لیم نه وه نده لئی پاراپینه وه هه تا کوو ناخری وتی:

باوکی کامیار دهی چی وت؟

کامیار وتی هه وایم له گهنم نییه!
 کتوپر دهنگی هه مووان به بۆله و گلهیی بهرز بوویه وه که کامیار وتی:
 - نیستا گوی بگرن! وازمان لهو هینا و پوشتین بۆ لای هاوڕینییه کی تری! نهویش
 سه ره تا دانی پیا نه دهنا! جا دهستی ماچکه! پینی ماچکه! پومه تی ماچکه! نازانم ئیتر کونی
 ماچکه تا ئاخری چی؟

هه موو به یه که ره وتیان چی؟!
 کامیار هیچ، هه لم خله تاند بۆ خۆم!
 باوکی کامیار تو دانارزینی کورپه له بهر چاوی ئه م هه موو گه وره له م قسانه ده که ی؟
 کامیار ئاخیر زۆر جوانه بابیه!
 دیسان هه موویان دهستیان به پینکه نین کرد که کتوپر پورم دهستی به گریان کرد!
 هه موو بیدهنگ بوون که پورم وتی:

- دهی ئاخری نه تانزانی که ئه م به سته زمانه له کونیه!
 کامیار با پورئ گیان! رینکی رینک نه مانزانی به لام هه ندی شت تیگه شتین!
 کتوپر پورم و میرده که ی له جینگه ی خویان ده رپه رین و هیرشیان هینا بۆ لای کامیار!
 داماوانه له خو شیدا وایان کرد، به لام ئه م کامیاره مارمیلکه له جینگه که ی خوی ده رپه ری و
 پینی خسته سه ر ئه م موبل و ئه و موبل و له سه ر و کۆلی ئافرین و دلارام، ده رچوو و
 پوشت له بهر ده رگا راوه ستا! پورم و میرده که ی هه ر له وێ وشک بوون! ئه وانی تریش
 هه روا! من ئیتر نه متوانی بهر خۆم بگرم و به دهنگی بهرز دهستم به پینکه نین کرد به
 دوا ی مندا هه موو دهستیان به پینکه نین کرد! ده رچونی کامیار ئه وهنده جوان و له گه ل
 هاتنی پورئ و ئه واندا رینک ده که وت که ئه توت پیشتر پلانیان بۆ دارشتمبوو! باو کم که
 له بهر پینکه نین ئاو له چاوی ده هات وتی:

- مامه بۆ وا ده که ی؟
 کامیار مامه ئه مانه ده یانه وێ لیم بدهن!
 ئاغای مه نوچه ری نه مامه گیان! له خو شی خۆماندا له جینگه که ماندا ده رپه رین! وه ره
 پیشه وه مامه گیان مه ترسه!
 جا ئیمه پیده که نین به لام ئه و نه گبه ته پینکه نین نه ده هاته سه ر لیوی! ورده ورده
 هاته وه سه ر جینگه که ی خوی که ئاغای مه نوچه ری به پینکه نینه وه ماچیکرد و وتی:
 - گهنم له کونیه مامه گیان!

پورم بلی پورئ! بهس تو گیانی پورت گالته مه که! له پینشدا بلی له کوئییه، جا هر چه نده
هزت کرد گالته بکه و پینکه نه! یا تم دله دوا براوهی ئیمه بسره وئ!
کامیار که زویر ببوو، پورنی گرته باوهش و ماچی کرد و وتی:
- به خوا حالی باشی باشه! له مالی یه کن له هاورپیکانی شیدایه! بهس پنیان نه وتین
کامیانه! به لام به سهر به سراوی پنیان وتین که جینگه که ی باشه!

پورم نه ی بوچی نایه ته وه بو مال؟

کامیار پورئ گیان ماوه یه ک کاتی بده نی! هر ده گه رپته وه!

پورم تو دنیای که حالی باشه؟

کامیار ئه ری پورئ گیان، باشی باشه!

پورم دیسان ده ستیکرد به گریان، که کامیار ئیشاره دی له ناغای منوچهری کرد بیبات
و بیخه وینئ. ناغای منوچهریش له گهل خویدا بر دیه قاتی سهر وه. هه موومان بیده نگ
سه یرمان ده کردن. کاتی رۆیشتن، کامیار سهر نیکی راوه شانند و هات و له سهر جینگه که ی
خوی دانیشته و وتی:

- دایک و باوکی حه قیه تی مرقیش ئه وه نده مناله که ی خویان خوش ناوئ!

پنی وتم: وه ره ته له فوننیکی بو یکه بزانه جواب ده داته وه؟

- درهنگ نییه؟

کامیار بیکه! ئه و پهری جواب تاداته وه!

هه موو بیده نگ بیده نگ بوون. منیش موبایله که م درهینا و ژماره ی موبایله که ی

کامیارم وه رگرت. دوو زهنگ رۆیشته یه کن هلی ده گرت به لام قسه ی نه ده کرد!

- ئه لو! گه نم!

نه ختی دوا ی ئه وه جوابی دایه وه:

گه نم قوش خهوت زراوه؟

- له سایه ی ئیوه وه به لئ!

گه نم بو له سایه ی منه وه؟

- دواتر پیت ده لیم! ئیستا له کوئی؟

گه نم له م پرسیارانه مه که! ده زانی که پیت نالیم! ئیتر بو ده پرسسی؟

- ناته وئ بینه ته وه بو مال؟

گه نم جینگه م زور دیاره؟

- هه ليزه و هه ...

گه نم هه چی؟

هیچم نهوت که وتی: دیسان درهنگت کرد!

- شاکاره که تم چاو پیکه وت! له سهر دیواری ژوره که ی خاتو سومه یه!

کتوپر چه په سا و دوا ی تاوی وتی: خوشیت چاو پیکه وت؟

- نا.

گه نم به روو به روو بوونه وه یه کی خراب.

- به پیچه وانه و به روو به روو بوونه وه یه کی زور باشه وه!

گه نم پیسکه ی هه زار رووه!

- من نه لئی؟

گه نم نه، به و کچه به ره لایه ده لیم!

- بۆ واتکرد؟

گه نم له کوئی زانیت که ده پۆم بۆ نه وی؟ وام نه ده زانی بزانی!

- نیتر باشتر نییه ته واری بکه ی؟

گه نم تازه دهستم پیکردوه!

ویستم ته له فونه که بده مه نه و دهسته که م که تیگه شتم هه موو کۆبونه ته وه ده ورم و

سه ریان هینا وه ته نزدیک ته له فونه که!

ئیشاره یه کم له کامیار کردوو که نه ختی بردنیه دوا وه و به گه نمم وت:

- نه م باسه کۆتاییه کی باشی نییه!

گه نم نه م قسه له توی شیت و ترسنوکی دوا پۆژ بین دوور و سه یر نییه! تو تا ئیستا

له هه موو ته مه نتا جار نیکیش پیت لار دا نه ناوه!

- ئیشیکی خرابم کردوه؟

پیکه نی و وتی: ناخر ناگات لئی نییه هه ندی له م هه لانه چ تامیکی هه یه!

- تو بۆ وات لیهاتووه گه نم؟ هه ر لیت نایه ت که ...

گه نم چیم لئ نایه ت؟

- نه م قسه یه که کردت!

گه نم بۆچی من وامویستوه؟ برۆ به و پیس و چه په لانه بلئ که منالیکیان دزیوه!

هیچم نهوت تا تاوی دوا ی نه وه نارام بوویه وه و وتی:

- بزانه دیسان ده توانی شتی بکهی که بروات پینکه م؟
- تو نه گهر له جینگه ی مندا بوایه ی، هر نه م نه خته شت نه ده توانی!
گه نم له وانه یه!

- ده ی بروام پینکه!

تاوئ بر اوه ستاو جا وتی:

- به و فانوسه که دهستی که س هلی نه کرد

به و ته شیه که له سهر ره فه بیده نگ ماو

به و ناوینه ژهنگ هیناوه

به و بینشکه یه که دهستی که س رای نه ژه ند

به و نه لقه یه ی که که س به ده رگادا نه یکوتا

به و ده رگایه ی که ئیتر که س نه یکرده وه

به و قادرمه که بیده نگ له جیدا ماوه

به هاری چاوه پروان که لکی نه ما!

کتوپر تورپه بووم و به سهریدا قیراندم و وتم:

- نه م بی تامییه چیه هه ته؟ وازبینه ئیتر! هه موو شتی راده ی هه یه!

گه نم نه گهر جار ئیکیتیر به سهرمدا بقیرینی، ته له فونه که داده خم و فرینی ده ده مه ناو

جاده که.

زانیم که به راستیه تی! هیچم نه وت که کامیار به نه سپایی لئی پرسیم:

- چی بوه؟ چی ده لئی؟

- هیچ خه ریکه شیعرم بق ده خوینینه وه!

کامیار- ئی...! بزانه نه زانی له هی گوگوشیش بلئی؟

- بیتام مه به کامیار!

گه نم کامیاره؟

- ئا.

گه نم ته له فونه که ی پینده.

ته له فونه که م به کامیار دا که دهستی پینکرد.

کامیار نه ی گه نمی مردوو مراو! یاخوا هه موو ده نکه کانت قشقه ره ده نوکی لیبیداو

بیخوا! یاخوا نه خووشی لیت بدا! به ده ست تووه مال ویران بووم!

کتوپر دهستی به قیره قیر کرد و وتی:
- کچه تیوهی بی چهرداوه پرووه هسته نهو مؤبایله خاوهن مردوهم بق بهینه وده!

هموو مشتاریه کانم له دست دهرچوو!

نهختی بیدهنگ بوو وتی:

- ههقت ههیه پیکه نی!

نازانم گهنم چی پی وت کامیار ترساو به پهله پهل دهستیکرد به قسه کردن
کامیار کی؟ من؟ به گیانی تو، به گیانی سامان، به گیانی باوکم نه گهر مه بهستیکی
وهام ببی! برون ملیان بشکینن نهو هاوړی ناشرین و شل و شپرزانهت! بهس دهزانن
وهکو ماست راوهستن و سهیری بنیادهم بکن! سه رهتا چاوم بهرایی نایه سهیری هیچ
کامیان بکم! کچیش نه وهنده ساردوو سر؟ سه د رحمت له هه وای شاری تاران! هر
هیچ نه بی بنیادهم تیایدا دوو هه ناسه ددها، چوار کۆکه دهکا! نه مانه که له گه لیانا قسه
دهکای بهس پیده کهنن! بابو جوله یه! بابو جوله یه ک! وا کش و مات!
نازانم گهنم چی پی وت که کتوپر وهکو خونچه کرایه وه و وتی:
- تو گیانی من؟ کامیان؟

ديسان گویی گرت و وتی: خوا هرسیکیان ببه خشی به من! یانی به باوک و دایکیان
ببه خشی! ژماره کانیان بده بزائم!

هر که نه می وت ته له فونه کهم له دست سه ند که سه یرم کرد گهنم بووراوه ته وه
له پیکه نیندا! پیم وت: ده ته وی قسه م له گه ل بکه ی؟
گهنم نا.

- تو له کوئی زانیت رویشتووین بق لای هاوړیکانت؟

گهنم دهی ته له فونم بق کردن!

- ناته وی نهختی ژیرانه تر بیر بکه یته وه؟

گهنم من ژیرم! له سه دا سه د!

- دهی!

گهنم دهی که چی؟

- که یانی بیره وه بق مال.

دهستیکرد به پیکه نین و وتی:

- شهو که پرووباری زیوینی مانگ

هه موو دهشت دهکاته ده ریاچه یه کی بی سنور
من نالای به له می بیرم له سهر رپی بادا ده که مه وه!

شو که دهنگی نایه

له ناخی بیدهنگی قامیشه لانی زنی قوله وه
من هیوای پوناکم وه کو تیشکی هه تاو به خوشی ده هونمه وه

شو که یه کئی بی هیوا گورانی ده لئی

من چاو له رینگه یه کی دوورم

له گهل لیوئیکی سوتینه ری هه تاوی

که بانی مالی دراوسینکه م

به گهرمی ماچ دهکا.

- مانای ئه مانه چیه گه نم؟

گه نم یانی دیسان ده بی بین! دیسان ده بی بین! دیسان ده بی

بین!

- ئیستا تو دیسان ده ته وی بیته هه موو ئه مانه؟

گه نم ئا! بو دیسان نه بووم؟ دیسان، که سیکی ترا! دیسان مروئیکی ترا! دیسان دایک

و باوکیکی ترا! له وانه یه دیسان براو خوشکیکی ترا! هر دیسان له دایک بوئیکی ترا!

- تو له دایک بوئیکی ترت نییه!

گه نم با هه مه! ده مه وی ئه م جاره ته نانه ت چرکه کانیش له ده ستم ده رنه چی! من

جاریک ژیا م! پاک، سهر به رز، شهر من! بیدهنگ!

ئاخری چی بوو؟ هه موو شت کتوپر تیکچوو! دۆراند م سامان! دۆراند م.

- تو هیچت نه دۆراندو وه!

گه نم با! دۆراند م! من ئیتر له چوار چیوه ی ئه و گه نم دا جینگه یه کم نییه سامان، تینگه!

من ئیتر له و باخه دا جینگه یه کم نییه سامان، تینگه! من ئیتر له و بنه ماله یه دا جینگه یه کم نییه

سامان، تینگه! من ناتوانم هر چرکه و چاوی به به زه بی که سینک یان سوکی که سینک

له سهر بی! تا ئیستا نه که ر باش بووم له بهر هیوایه ک بوو، به لام ئیستا ئیتر نه و هیوا و

ئاو اته مردو وه! من مندالیک سهره رینگه م! تیده گه ی؟

- نه، وا نییه!

گه نم با وایه.

- تو به قيرهو به وتنى ئەم شتانه له پشت ته له فونهوه ناوانى پيم بسه سيني ته بيست
و نهونده سال بيره وهري به تال بوته وه!
گه نم توش بهم قيره ناتوانى به منى بسه لميني كه به تال نه بوته وه!
كتوپر كاميار دهستى خسته سهر شانم و ئيشارهى پيكره كه له سهر خوبم!
هه ناسه يه كى قولم هه لكيشاو وتم: باشه. گه نم، من له سهر خوق قسه ده كه م! به من بلن
كه من دهبن چيبكه م كه توش نارام بگرى بيتت بو شويني به يه كه وه دابنيشين و قسه
بكهين؟

گه نم چى بلين؟ ده ته وئ روو به روو ناموزگاريم بكهى؟ ده ته وئ له يه رده ستدا بم
كه نه گه به عه قل به سهرمدا زال نه بووى له هيزت كه لك وه ربگرى؟
- نه ، هيچ كات!

گه نم دهى ههر له پشت ئەم ته له فونه وه بيلن!
- يانى دواى بيست سال كه خالوزات بووم ناتوانى داواكارى به كه م قوبوول بكهى؟
گه نم نه! نه گه ر شتيك هه يه پيم بيلن، يان خوت بم دوزهره وه يان له پشت ته له فونه وه
پيم بلن!

نه گه ر به وئ خواز بيتت بكه م قوبوولئ ده كهى؟
نه ختن بيتهنگ بوو پاشان وتى: چاوى به زه يى!
- نه، وا نيه!

گه نم با وايه سامان!
- دهى كه وايه من هه رچيبه ك بليم تو ده يخه يته سهر باسى به زه يى!
گه نم ئەمه راسته سامان!

- دهى من دهبن چيبكه م كه تو بروام پين بكهى؟
گه نم بمدوزهره وه!
- له كوئى؟ ناخر كوئى؟
گه نم كولانه كان

ته سكن
دووكانه كان داخراون!
ماله كان
تاريكن

ناخه کان شکاون!

له دهنگ

که وتو

تار و که مانچه!

مردوو ده بن

کولان

به کولان!

من نامه وی کولانی ته سک و دووکانی داخراو و مالی تاریک و ناخی شکاو بم
سامان! ئیتر نامه وی!

من نامه وی تارو که مانچه یه کی له دهنگ که وتو بم!

من نامه وی وهکو مردوو یه ک بم که له سهر شانی که سانیکی تر، بق هر کوئی که
ده یانه وی بیبهن، برۆم! من ده مه وی زیندوو بم و بژیم! ده مه وی زیندوو بم و خۆم
له بری بپریم! ده مه وی هه موو ئه و شتانه ی که ته مه نیک نه یانده هیشته بیکه م، بیکه م! من
ده مه وی برۆم بق لای ئه و شتانه ی که هه موو کات لینی ترساندومیان!

من ئیتر له قسه نه کردن ماندو بووم سامان! ده مه وی ئیتر قسه بکه م، ئه ویش به
دهنگی بهرز که پیاویکی بینگانه دهنگم بیسی! ئیتر له رهش و قاوه یی و خۆله میشی بوون
ماندوو بووم! ده مه وی رهنگی تازه بم! سوور، شین، په مه یی! ده مه وی برۆم! ده مه وی
برۆم و زه وی قه ده غه م چاو پین بکه وی! تی ده گه ی چی ده لیم؟

- ده ی وه ره به یه که وه ده رۆین و ده بیینین!

که نم له گه ل تودا؟ له گه ل تو بنیاده می ترسنوکدا؟ له گه ل تویه کدا که بویری نازایه تییان
تیا کوشتوی؟ له گه ل تویه کدا که سالانیکی پین ده چی هه تاکوو قسه یه ک له دلت ده ربی و
بیته سهر زمانت؟ چند سال ده بن دان به خۆمدا بگرم هه تاکو تو شتی که هه زت لینه،
به زمان بیلی؟

- خۆ ئیستا وتم.

که نم ئاوا ئیتر بۆم جوان نییه!

- ده ی من ده بن چی بکه م؟

که نم زه ماننی دنیای من هر ئه و باخه بوو و بنیاده مه کانی هر ئه و بنیاده مانه ی
ناو باخه که ن! زه ماننی له ناو ئه م هه موو پیاوه دا، ته نیا تو م بینی و تو پیاوی من بووی!

زەمانى بېرىم دەكردهوه تەنيا تۆى كە دەتوانى من بەختەوهر بگەى! زەمانى
بەختەوهرىم تەنيا بەمە دەزانى، بەلام ئىستا نە! ئىستا تى گەشتووم كە بەختەوهرى،
جۆرى تىشى ھەيە!

- تۆ دلنباى كە ئەو بەختەوهرىيە؟

گەنم نە! بەلام تاقى دەكەمەوہ! ئەم ھەموو سالەئەو شتانەى كە پىيان وتم، بە چاۋ
نوقاۋى قەبوولم كرد، ئىستا دەمەوئى بە چاۋى كراۋوہ ئەو شتانەى تر تاقى بگەمەوہ!
دنيا ھەر ئەو باخە نىيە سامان! تۆ خۆت باش دەزانى! چونكە تۆ دنباى دەرهوہى
باخەكەيشت بىنيوہ!

- ھىچ جىگەيەك ھىمنى ئەم باخەى نىيە! ھىمنايەتى.

گەنم ئەمەش دەبى خۆم تاقى بگەمەوہ!

- و منىش ھەر گرنگ نىم!

گەنم تۆ دەبى بىسەلمىنى كە گرنگى! دەبى ئىشىكى قورس بگەى ھە تاكوو دەرکەوئى
كە گرنگى! من ئىتر نامەوئى لەناو مشتى مردوودا بژىم! لەنىوان ئىوہدا تەنيا كەسىك كە
زىندوۋە كاميارە! ناترسى! زىرە ناك! وەكو ئاۋى ۋووبارە، نەك وەكو ئاۋى ناو ھەمار!
سامان! ئىمە دەتوانىن بىجگە لە بە دزى سەيركردنى يەكترى، ئىشىكى تر بگەين! ژيان
تەنيا بە دزىيەوہ سەيرى يەكترى كردن نىيە! ژيان ھەر دزى نىيە شەرمى لىبگەين! ژيان
كۆيلايەتى نىيە بابە! ژيان گەشتن بە ئازادىيە!

- چ ئازادىيەك؟

- ئەلۆ! گەنم! ئەلۆ!

تەلەفونەكەى داخستبوو! نەختى ھەروا لەسەر جىمدا مامەوہ! لەبىرم نەمابوو كە
تەنيا نىم! تەرىق دەبوومەوہ كە تەلەفونەكە لەلاى گويمدا بەئىنمە خوارەوہ! لەوانە گەنم
پاستى دەوت! ژيان دزى نىيە كە شەرمى لىبگەين! خوشەويستىش دزى نىيە كە لىنى
تەرىق بىيەوہ! ئەگەرىش بە كەسىكمان وت خوشمان دەوئى دزىمان نەكردوۋە كە
نەوئىرىن دواى سەرمان بەرز بگەينەوہ! دەى بۆچى ئىستا ناوئىرم تەلەفونەكە لەگويم
دوور بگەمەوہ و دەستم بىنمە خوارەوہ؟

دەستم ھىنايە خوارەوہ و سەرم بەرزكردەوہ! ھەموو سەرنجەكان لەسەر من بوو!
لەوانەيە ھەر ئەو چاوانەى كە نوسرەت قسەى لى دەكرد!

تەنيا سەرنجى كاميار قايم و پەسەند كراو بوو! دەى يانى تەنيا كاميار بوو كە

زیندوو بوو؟
 له سر خو له جیگه که مدا هه ستام. کامیاریش هه ستا، پویشتم بق لای دهرگای هوله که،
 کامیاریش به دوامدا هات. دهرگا که م کرده وه و پویشتمه دهره وه که بیستم یه کن و تی
 به راستی شهرمی دهوئ پیکه نینم هات! شهرم له بهر چی؟ خه ریکبووم دیسان قسه کانی
 گهنم دهه نیا یه وه میشکم که کامیار پوو یکرده نه وانی تر و وتی:
 - من له لایه ن ئه م بنیاده م خویتری و بی چه رداوه پوو بی ئابرو وه وه له هه موو ئیوه
 بنیاده م نه جیم و ئابرو و دارو به چه یا کان داوای لیبور دن ده که م! به لام نه که ر که سن
 یه ک قسه ی تر بکا، فایلی هه مووتان هه ر ئیستا و لیره دا ده که مه وه! شهوتان شاد خانم
 و پیاوه پوو له خوا و داوین پاکه کان! نه مه ی وت و دهرگای قه پات کرد و هاته دهره وه.
 - کن بوو؟

کامیار یه کن گویه کی زیاده ی خوارد پاره که یشی خیرا دا! وهره برۆین! بیده به من
 نه و قوله ساغت!

قولی گرتم و به یه که وه پویشتمین بو نه و سه ری باخه که نزیک مالی کامیار و
 نه وان. له پیندا هیچم نه وت، نه ویش هیچی نه وت. کاتی گه شتینه نه و په پی باخه که، له سر
 کورسیه کدا له جیبه کی تاریکدا دانیشتمین و کامیار دوو جگه ره ی داگیرساند و یه کیانی
 دا به من و وتی:

- چی وت؟

- شیعی ده خوینده وه! له شاملو.

کامیار نه و قسانه ی که ده ی کرد چی بوو؟
 مژیکم له جگه ره که دا و به کاوه خو نه وانه ی که له بیرم مابوو پیم وت. نه ختی بیری
 لی کرده وه و وتی:

- راستی راستی کامیان راسته؟ نه م ژیا نه یان نه و ژیا نه؟ هه ر کامیان ناوی ژیا نه؟
 نه گه ر ئیمه هه ندی شتی بفه داده نین نابی شتی بخه یه جیگه ی؟ هه مووی خو هه ر
 (مه که) کان نییه! هه ر مه که یه ک بیکه یه کی هه یه!!

- له وانه یه گهنم راستبکا!

کامیار چی؟

- نه وه ی که من ترسنوکم!

کامیار گوی خوارد گهنم! نه و ئیستا تورپه یه، شتی ده لی! نازانی که تو چ دلینی

گه ورهت هه يه!

- دلنه وایم ده که ی؟

کامیار نه! به راستمه! من بووم ئەمشه و له شانۆکه دا له بهر ئەو بنیاده مانه دا کی
به خه ی نوسره تیان گرتبوو راوه ستام؟ من بووم که کاتی خه ریکبوون که ره که یان
ده کوشت، ده مویت برۆم و نه هیلم؟

- ئەمانه یانی بویری؟

کامیار بویری یانی ئەوه ی که بنیاده م هه رئه وه ی که هه یه نیشانی بدا!
هه ردوو کمان، به بی قسه جگه ره مان ده خوارد که کامیار وتی:

- ده زانی سه عات چه نیکه؟

- دیسان برۆین بو لای نوسره ت؟

کامیار چه ز ده که ی برۆین؟

- نا.

کامیار ده ی ده برۆین. ئیستا زانیت چه نده نازانیت؟ ئەگه ر تو به دوا ی ئیشی که نمدا

نه بی، منیش وازی لی دینم!

- یانی تو ده لینی که نم ده یه وئ چی بکا؟

کامیار دیسان یه کلایی بکاته وه ئیترا!

- ئەمه یانی چی؟

کامیار زور گوئ به م قسانه مه ده! کچ له م ته مه نه دا و له گه ل بارودوخی که نمدا زور

له م هه ره شان هه کا به لام ئەنجامی نادا! ئیستا هه سته برۆین بخه وین که هه ر هه یچ نه بی

سبه ی هیزی هه ستانه وه مان تیا بی! وه ره شه و برۆین بو مالی ئیمه!

- نه ده برۆم بو مالی خو مان.

هه ردوو کمان له جینگه که مان هه ستان که سه یرم کرد سیبه ریک له ناو دره خته کاندای

خه ریکه دیت بو لامان! کاملیا بوو. راوه ستان هه تاکوو بیته پینشه وه. کاتی که یشته،

پیکه نینیکی بو کردم و وتی: زور چه زم کرد که قسه ی دلت بی وت؟

پنی پیکه نیم که وتم: بنیاده م ده بی قسه ی دلی بکا! هه ر هه یچ نه بی نابیته گری بوئ!

کامیار بنیاده م گوو ده خوا! توش وادیاره خه وت لیکه وتوه که وراوه ده که ی!

کاملیا کاکه، به راستی ده بی قسه بکه ی یان بیده نگ بی؟

کامیار هه ندئ شت بنیاده م ده بی به قسه کردن بیلن و هه ندئ شتیش به بیده نگی!

کاملیا جیاوازییان چیه؟ له کویتوه دهبن جیاوازییه که یان بزانی؟
کامیار نه مه نیتر بنیادهم خوی دهبن بیزانی! شتی نییه که کهس فیزی بنیادهمی بکا؟
کاملیا من نه گهر پوژی قسه بکه م تو نارحعت دهبی؟
کامیار برۆ بخواهه، درهنگه!
کاملیا پیکه نی و پویشت بو لای ماله وه یان که کامیار وتی:
- بنیادهم زیندوووه که قسه بکا نیترا! نه گهر بریار بوایه که بنیادهمه کان قسه نه کهن
که خوا لالی دروست دهکردن!
کاملیا ناوری دایه وه و پیکه نی!

به شی شه شه م

بۆ سبهینی به یانییه که ی هه تاکوو سه عاتی ده خه وتبووم. سه عاتی دهش به زور له خه وه ستام. رۆیشتمه چنیشتخانه که له گه ل بۆله بۆلی دایکمد، په رداخی شیرم خوارد و ته له فونه که ی کامیارم وهرگرت که وتی ئیسی هه یه و خۆی دیت به دوامدا. شریتیکم خسته سهر و راکشامه سهر ته خته که م خه یال بردمیه وه. له کوئی ده بی به دوا ی گه نمدا بگه رابام؟ یانی بۆ کوئی رۆیشتبوو له گه ل کیدا بوو؟ گه نم خۆ خویه کی وه های نه بوو! ئه گه ر کتوپر خه ریکی ئیسی خراپه بیت چی؟ ده ی هه ر بۆ ده بی پووری و ئه وان ئیسی وا بکه ن؟ ئیستاش که ئیسی وایان کردوو، حه قی خۆی بوو که هه ر له منالیدا وه کو له ته مه نی ۸۷ سالیدا پینان بوتایه، ورده ورده به شیوه یه ک پینان بوتایه، که له م ته مه نه دا ئاوا دانه خورپن!

له م خه یالانه دا بووم که موبایله که م زهنگی لیدا. وامزانی گه نمه! خیرا جوابم دایه وه که دهنگی کچیکی بیگانه بوو! هه ر له خه یالی شما نه بوو که له وان هیه میترا بی!

- ئه لو! کاک سامان!

- فه رموون.

میترا منم میترا!

- تو چۆنی؟ له گه ل زهحمه ته کانی ئیمه دا؟

میترا ئه م قسانه چییه؟ چ زهحمه تی؟ دوا ی ئه وهش ئه و ژووره و ئه و خانوو و ئه و

میوانداریتییه، ئه م قسانه ی نییه!

- له هه ر حالدا سوپاس.

میترا کامیار خان چۆنه؟ دوینی شه و زور زویر بوون؟

- ئه ویش باشه.

میترا له کاتتانه م، نه گرتوه؟

- نه، به هیچ شیوه یهک، زورم حز دهکرد له گهل یه کینکدا قسه بکه م! یانی له گهل کچینکدا قسه بکه م! پینکه نی و وتی:

- نه گهر من به شایانی نهو شته ی که ده لنین ده زانن، گوئی ده گرم و خوشحال ده بم!
- نه چ قسه یهک!

تاوئی بیده نگ بووم که وتی:

- ده ی؟

- راستییه که ی نازانم چون ده ست پینکه م. ده مهوئی زیاتر و باشتر کچان بنا سم!

میترا عاشق بووی؟ دامابووم چی ولام بده مه وه!

میترا نه گهر عاشق بوون، شهرم مه که ن! بلین!

بیری قسه کانی گهنم که وته وه.

- نازانم! له وانه یه بو بیتم. پینکه نی

- نیوه عاشق بوون؟

میترا عاشق بووم که نه مه ژیانمه ئیترا!

- یانی عه شق نه مه یه؟ یانی که سنی عاشق بوو ده بی تیا بچی؟

میترا په یوه ندی هه یه به وه وه که مرؤف عه شق چون بنا سی!

- نیوه چونتان ده ناسی؟

میترا ناسینیکی هه له!

- تینا گه م!

میترا عه شق شتیکي کویرانه نییه! عه شق ده بی دوولایه نه بی! عه شق هر له رونا کیدا

چه که ره ده کا! عه شق له سهر بی ربی نییه! عه شق خوی ده بی ریگه یه ک بی! عه شق

گوره پانیکي بهر بلاوی پیویسته! عه شق کاتی دهوئی! نه وه ی له شوینیکي بچووکدا و

له کاتیکي کورتدا به دی دئی، عه شق نییه! نه و که سه ی که ده روا هه تاکو عاشق بی، به

عه شق ناگات! عه شق ده بی خوی بیت! نه و کچ یان کوره ی که چاوه پروانن هه تاکو و

نیواره له مال ده رچن و هه تاکو یه کنی ببینن یان یه کنی بیت بق لای و عاشق بی و جا

دانشی له ژورره که یدا شریت بنیته سهر و بگری، به دوا ی عه شقدا ناگه ری! ده یه وی

یاری بکا! ده یه وی بلن، یانی ها من گوره بووم!

- وامده زانی ساده تر له مانه بیت!

میترا نه، وانیه! ده بی زور شت ناماده بن، هه تاکو عه شقن به دی بیت!

- ئەمانەى كە وتتان، ماناى چىيە؟

مىترا: كامانە؟

- ھەر ئەوھى عەشق گۆرپەپانىكى بەربلاوى دەوئى ئەم شتانە!
مىترا بېروانە، تۆ بۆ مىوانىيەك داوھت كراوى و جلى باشت نىيە چى دەكەى؟

- دەى دەپۆم دەيكرم!

مىترا ھەر ئەمە گرنگە! ئىوھ دەپۆن و چەند دووكان دەگەپىن و لەناو چەند قات
جلدا يەكيان ھەلدەبژىرن و دەيكرن! بۆ؟ بۆ ئەوھ لەھەر حالدا دەبى بىكرن! لەبەر ئەوھى
پىويستىان پىيەتى ھەتاكوو لەبەرى بكن و بۆ مىوانىيەكە بپۆن! بەلام كاتى وا ھەيەى
ئىوھ بۆ ھىچ مىوانىيەك داوھت نەكراون و پىويستىستان بە جل و بەرگ نىيە. ئەو كات
پۆژئى خەرىكن لەسەر شەقامدا پىياسە دەكەن، چاوتان بە قاتى لەدووكانىكدا دەكەوى
كە زۆر بە دلتانە؟ بە دلتىايىوھ ھەر ئەو كاتە ناپۆن بىسىنن. رىنگەت لەبەر ئەگرىت و
ئەپۆى بەلام ئەم جەلە جوانە ھەر لەمىشكتدايە و بەردەوام بىرى لى دەكەيتەوھ!
دەى ھەر دەپۆى بۆ لاي! دىسان سەيرى دەكەى ھا! ھىچ ھۆيەكت بۆ كرپنى نىيە!
يانى بۆ شوپىنن ناتەوئى بپۆى كە پىويستت پىنى بىن، بەلام ناتوانى بىرى لى نەكەيتەوھ!
ئەو كاتەيە كە بە دواى باشىيەكانىدا دەگەپنى! نرخبەكەى باشە! قووماشەكەى باشە!
دوورىنەكەى جوانە! و زۆر شتى تر!

ئاخرى ھەر لەم ماوھىدەدا، پۆژئى دەپۆن و لەبەرى دەكەن! ئەگەر بۆت بىن، ئىتر
تەواوھ! بە دلتىايىوھ دەيكرن! بۆ؟ بۆ ئەوھى لەوانەيە لەدواى ئىوھ يەككىكى تر ئەوھى
چاوپىنكەوتىن و وھكو ئىوھ بە دلى بووبى و بىھوئى بىكرئى! ئەو كاتە ئىتر ناكرى ھى
تۆ بىن!

ئەمانەى كە وتم بەس لەپوانگەيەكەيەوھى! لەپوانگەى ئىوھوھىە لەبەينى ئىوھ و
جسىمكى بىن گيان.

ھەر ئەم ئەزمونە سادەيە دەتوانى لەنىوان ئىوھ و كەسىكى تردا بىت! ئەوئىش وھكو
تۆ، لەناو تودا دەست بە گەپان دەكا! ئەگەر ئەو شتانەى، تۆ پىنى گەيشتووى. ئەوئىش
پىنى بگا، عەشق دەست پىن دەكا! بۆ ئەوھى دەلئىم كە عەشق لەپرووى مەجبورىيەوھ
نىيە! ئىوھ نابىن پىويستتان بە شتى بىن و بە دەستى بىنن! يان بە مەجبورى عاشقى
شتى نەبن! گۆرپەپانەكەيشى دەبى بەرىن بىت ھەتاكوو ئىوھ بتوانن چەند جار بپۆن و
بىن و ئەو جەلە يان ئەو كەسە يان ھەر شتىكى تر سەير بكن و ھەلى سەنگىنن! دەبى

مهجالی سهيرکردن، بيرکردنه وه، ههلسوکهوت، ههلسهنگاندنه کانتان بيت! جيا له وه لهوانه به به عشق نهگه ن! ئيوه دهبن بزائن خهريکن چي دهگه ن! به بي زانياري نابي!

- ئيوه ئه م گۆره پانه تان نه بوو؟

پي که نئ و وتي: کاک سامان، باوکی من چند سال له مه وپيش ئاميریکی دهنگ مه لگري زۆر زۆر گراني کړي و هيتايه وه بو مال! نه و کاتانه هيشتا که متر که سي CD دهناسي، نه م ئاميري دهنگ و رهنگه سي CD تيا جي ده بويه وه!

له و کاته دا لهوانه به له تاراندا ته نيا چند که سي ده يانزاني VCD چيه، نه م زه پته VCD بوو! دوو پياو گرتيانه کوله وه هه تاکوو هيتايانه ژورره وه! شتيکی سهير بوو! جا نه و کاته باوکم ته نيا رۆژاني جومعه داي ده گيرسان، به يانياني جومعه له گه ل ئيواره دا گوئ لينده گرت. به س که لکی له راديۆکي وهرده گرت! زۆر زۆر که پياوه تي ده کرد شه وي شريتيکی ئيفتخاري کړي و خستيه سهري! خۆزگه ده يه يشت هه ر نه وه ش به باشي گوئ لينگرين! نه وه نده دهنگي کز کرد بوو ئيمه که ده بوا برؤيشتينا به ته پيشه وه و گويمان بنووساندا به به مکه به ره کانیه وه هه تاکوو وزه وزیکمان بيستايه! تازه خيزا خيزا ده يوت کزي بکه ن دهنگي نه رواته دهره وه! ده ي نه مه شمان ده تواني به راديوي و دهنگ هه لگري ده ستي بکه ين! ئيتر زه پتي ئاوا پتيوستي به کړين نه ده کرد خؤ!

- باوکتان ئيشي چي بوو؟

ميتر و شکه بازار بيه ک، ده وله مه ندي!

له ماله وه ماندا ته له فزيؤنيکيمان هه بوو يه ک مه تر له يه ک مه تر! شاشه ته خت و ئيسترپو چي و چي و چي! دوو فيديو مان هه بوو! له گه ل نه وه دا چوار کاسيتي فيديو مان بوو که ده تواني سهيري بکه ي! فيلم کارتوني پلنگي په مه يي، توم و جيري، سيندريلو و جواني نوستوو! ئيستا خوتان گۆره پاني به ريني من له ماله وه دا بدؤزنه وه!

- ته نيا منالي ماله وه بوون؟

ميتر: نه، ئاخري به که ي بووم. بيچگه له من دوو کوپ و دوو کچيش بوون! برا گه وره که م ۱۸ سالي بوو ژنيان بو هيتاو برا بچو که که م ۱۹ سال! خوشکه گه وره که م له ته مه ني ۱۶ سالي دا به شويان دا و ناوه ندي به که له ته مه ني ۱۷ سالي دا و کاتي، به من گه يشت، خسته ي زه ماني باوکم تیکچوو!

- ياني چي؟

ميتر ياني من له ماله وه هه له اتم!

- نه گەر بمانايه ته وه باشتړ نه بوو؟

میترا نازانم!

- نه وانی تر به خته وهرن؟

میترا نه بابو داماوانه! خوشکه کهم که چاویکی فرمیسه و چاویکی خوین! هر کام
یهک دوو هونیان هیه! له بنه مالو و خزمانی نیمه دا وا باوه که کچ به جلی سپی برواته
ماله میرد و به کفنی سپیسه وه بیته دهر! ته لاق بی ته لاق! ناوه که شی ده بیته هوی نه وه
که خاوه ن قسه به خراپترین شیوه ته منی بیته! خوشکه رۆژ ره شه کانم ده بی بسوتین و
بساچینن! نه گەر ته لاقیان وهرده گرت، باوکم دهیکوشتن، نه گره ریش بزین که ناخریبه که ی
هر نه و کفنه سپیبه ته!

- یانی ته لاق شتیکی باشه؟

میترا سه ره تا نه گەر خراپ بوایه خو دایان نه دهنه! به لام شتیکی باشیش نییه؟ کیشه
له سر ته لاق نییه خو! کیشه زهماوند کردنه! نه م ژن و میردایه تیانه له بنه په تدا هه
بووه!

- براكانت چی؟

میترا: نه وانیسه له وانه یه هه روا به لام چونکه پیاو بوون، نازادی هه لسوکه و تیان
هه بوو! ژنی دوو هه م و سیغه و نه م شتانه!

نیستا واز له مانه بینین! نیوه چیتان ده ویست سه باره ت به کچان بزنانن؟

- ده مه وی زیاتر لیتان تینگه م.

میترا له چ بواریکدا؟

- ده مه وی بزنانم کچی کاتی له مالو وه هه ستا و رۆیشت، بق کوئی دهر وا و چی ده کا؟

تاوی بیده نگ بوو جا وتی: که سنی له مالی نیوه هه لاتووه؟

بیده نگ بووم، وتی:

- نه گەر هه لاتووه بلین! له وانه یه بتوانم یارمه تیبه کت بدهم!

- پورزام، یانی به و شیوه یه رای نه کردووه!

میترا: دهی به چ شیوه یه ک رای کردووه؟

- هه ستاره و رۆیشتووه به لام په یوه ندی ته له فونی له که ل مندا هیه.

میترا بق رای کردووه؟

- نه وهی گرنک نییه! گرنک نه وه یه که ده بی زور خیرا بیدوزینه وه!

بېرىڭى كرده وه و وتى: من چەند شوينى دەناسم كه زياتر كچه پاكردووه كان له وئ
كرده بئووه! چەند ساله؟
- هار تەمەنى ئيوه يە. خویندكاره!

میترا: كه سىڭى خوشويستوه؟ يانى ئەگەر كه سىڭى خوشويستين، هەر دەر ووا بۆ
لاى ئەو!
- نه، ئەمە هۆى هەلاتنى نەبووه.

میترا: لەبەر بەستراوه يى زۆره وه پاكردووه؟
- نه.

میترا: بېروانه كاك سامان ئەمانه ي كه دەپېرسم گرنگه! دەمه وئ بزائم له كوئ دەبى
بە دوايدا بگه پين!
- تئده گەم!

میترا: پارەى پئيه؟
- زۆر.

میترا: دەى له گوشارى بى پارەيدا نيه! ئەمە زۆر باشه!
- يانى چى؟

میترا: يانى ئەوهى مەجبوور نيه بۆ پارەى نانى نيوه رۆ و ئيواره، توشى غەلەت
ببى! تئده گەى كه چى دەلیم؟
- بەلن، تئده گەم!

میترا: ئەگەر بتانه وئ دەتوانين، ئيواره، سەر له چەند جئيهك بدەين له وانە يە له وئ
بیدوزينه وه!

- بۆچى ئيوه نارۆن بۆ شانۆ؟

میترا: شانۆ داخراوه، ئەم رۆ و سبەى و دوو سبەى داخراوه. بۆچى ئيوه سەيرى
رۆژ ژمير ناكەن؟ لە رۆژانى پرسەدا، شانۆ دادەخرئ.
- لەبیرم نەبوو.

میترا: دەى دەتانه وئ لە شوينى كدا كاتى دابنئين؟

- لە كاتى ئيوه ناگرئ؟

میترا: بە هيچ شئوه يەك، زۆریش خوشحال دەبم ئەگەر بتوانم يارمەتئيهك بدەم.
- سوپاس.

میترا: له کوئی کاتی دابننن؟

- هر کوئی ئنوه بتانه وئ. ندره سی شویننکی پندام و بریار درا سه عاتی آی دوا نیوه پۆ له وئ بم. کافتریایه کی

سه رووی شار بوو.

خوا حافیزیم لیکرد و موبایله کهم داخست. هر که دیسان له سهر تخته کهم پراکشام

کامیار هاته پشت په نجه ره ی ژوره کهم.

کامیار- خه وتوی؟ هه ستام و پویشتمه بهر په نجه ره که

- نه، له کوئی بووی؟

کامیار- باز بده نه مبهر هه تاکوو پیت بلیم.

له په نجه ره که په پیمه باخه که و به یه که وه پویشتمه نه ولاتر و له سهر کورسیه که

دانیشت و وتی: ده زانی چی بوو؟

- نه.

کامیار: ده لیم به لام لای خوت بمینن! کاملیا کورپنکی خوشده وئ. بریاره بیت بو

خوازینن به لام باوکم و دایکم نارازین!

- بو؟

کامیار- بابه پیم وتی خۆ! کورپه که دهستی کورته! وادیاره تازه له زانکو ده رچووه!

بنه ماله که یشیان باریکی ئابووری نه وتویان نییه!

- چون منالیکه؟

کامیار- کاملیا زوری تاريف پین دهکا!

- دهی نه گهر کورپه که باشه قه چیتکا؟ ئنوه که پنیوستان به پاره و نه مشتانه نییه؟

کامیار چوو زانم وه لالا!

- مامه چی ده لنی ئاخه؟ یانی به دوا میتردیکدا بو کاملیا ده گهری؟

کامیار بونه که ی نازانم به لام وادیاره دهیه وئ نه و هر هیچ نه بئ ئیشینکی باشی ببئ!

- دهی بو کورپه که ئیشی چیه؟

کامیار وادیاره ماموستایه! یانی بریاره ببئ به ماموستا.

- دهی نه مه خو باشه!

کامیار: نه، باوکم دهیه وئ زاواکه ی به پتوه بهری بانکی جیهانی پاره بیت که هر

کات هزی کرد پاره لئ بدات! ئیستا ههسته برۆینه سهری بو لای باوه گوره که

تاریخچه کانی شمار م. مونه ده ب پوور

هه والی لئ ناردووم.
ههردوو کمان ههستاین و پیکه و تین به ره و مالی باوه گوره و هه که گه یشتین،
کامیار زور به نه ده ب و پیزه وه ته قه ی لیدا! تیا مابووم که چهنده به پیز بوو، دهنگی
باوه گوره له ژووره وه هات.

- کتییه؟

کامیار: منم حاجی مه مصادق! داوای هاتنه ژووره وه مان هه یه؟
نه مه ی وت و ده رگا که ی کرده وه و پویشتینه ژووره وه، باوه گوره سه بیرتکی کرد

و وتی:

- تو نه مرۆ چهنده به ته ربییته بووی؟

کامیار هه ر وا جزمه کانی ده رده هانی وتی:

- نه ده بی پیاو باشتره له سامانی نه! سلام باوه گوره ی گیانی گیانی گیانم!

باوه گوره پیکه نی و جوابی سلاوه که ی داینه وه و ههردوو کمان پویشتینه پالی

دانیشتین و کامیار خیرا سی چای تیکرد که باوه گوره وتی: پارهت ته واو بووه ها؟

کامیار: ده ی واده زانی بوچی دوینی شه و له بهر چاوی نه و هه موو بنیاده مه دا ده ستانم

ماچکرد؟ پاره م ته واو بووه ده ی! نه م گه نمه نه گبه ته، کارت ی بانکه که ی هه لگرتووم و

پایکردووه! نه ختی له چاکه ی خوارد و وتی:

- که و گیر له بنی تیانه که ی داوه و بو نه وه لای گه پان و لیکولینه وه پیوستی به پاره

هه یه! باوه گوره پیکه نی و پیتی وتم:

- دوینی شه و چی پیت دهوت؟

قسه کانی دوینی شه وی گه نم بو وت و که بیر ی کرده وه و وتی:

- نه کا که ریتییه ک بکا نه م کچه تیوه؟

کامیار ده تانه وی ئاسایش ئاگادار بکه یین؟

باوه گوره نه، باش نییه! ئابروومان له ناو خزم و دراوسیدا ده روا! هاو پیکانی هیچ

هه و الیکیان لینی نه بوو؟

کامیار چون هه یانه و نایلین!

باوه گوره له کوئ ده زانی؟

کامیار هه ر ئیمه پویشتینه بهر ده رگایان و گه نم ئاگادار بوو!

باوه گوره نه ی چی بکه یین؟

كاميار من پلانىكم دارىشتووه له ژير زمانى يه كن له هاوړيكانى دهريبنم!
- منيش برياره نه مړو عه سر له گه له يه كيكدا بړوم بو چند شوين به دوايدا! به شكم
بيدوزه وه!

باوه گوره دهى ههستن و رينگون و بيري بگه نه وه! هر پوژى كه تيده پېرى
خراپتر ده بى!

نهمه وى و له ژير دوشه كى كه له سه رى دانىشتبوو دهسته چه كيكى دهرينا
و بازيكى تيا نووسى و نيمزاي كرد و داي به دهستى كامياره وه و وتى: نهمه مې
ههردووكتانه. بړون.

كاميار نهمه زور زوره حاجى مه مصادق خان.

باوه گوره بړون. بړون!

كاميار- دهستت خوشبى! ياخوا هر ئيستا ، له ماله وه پيم خسته ده رده وه، كچيكى
باش و جوانم توش بى و ماره ي بېرم بو ئيوه!

باوه گوره لا اله الا الله! بړو بگه به ئيشه كه تدا هه تيو!

كاميار ناخر جارى ئيشم پيتانه.

باوه گوره چى بووه ئيترا؟

كاميار باسى خوازينييه كه ي كاملياي بو كرد و باوه گوره نه ختنى بيري كرده وه و
جا وتى: نه دره سى و ناو نيشانه كه ي بنووسه و بيده پيم. بنيرم له سه رى تاقيبات بگه ن.
خويشت كاتيكى له گه له دابنى و هه لى سه نگينه و بزانه چون گه نجيكه! له وانه يه قسمت
نهمه بو بى! هه والم لى بگيرره وه!

كاميار به سه ر چاويكى وت و هه ستاو منيش هه ستام و له باوه گوره خواحافيزيمان
كرد و هاتينه ده رده وه و پويشتين به ره و مالى كاميار و نه وان كه له پيدا پتى وتم:

- تو له گه له كيدا برياره بړوى، سه ر له چند جى بده ي؟

- له گه له ميترا دا. پيش نه وه ي تو بيت، ته له فونى بو كردم.

كاميار ده ي؟

- سه عات 6 له بهر كافترياي. كاتمان داناوه.

كاميار پويشتوم بو نه وى راست ده كا! نه وى شوينى كزبونه وه ي نهم جوره كچانه يه!
- گه نم له وانه نيه!

كاميار ده ي بوچى خه ريكي ده چى بو نه وى؟

خوشم نازانم! له وانه به بۆ ئه وه شتیکم کردبێ!

کامیار ده تهوئ به ته نیا برۆی؟

توش وهره ئیترا!

کامیار جارێ با ئه م کیتشهی کاملیا چاره سهر بکه م، جا.

گه پشینه بهر ده رگای ماله وه یان و ههر له و یوه کاملیای بانگکرد و نه ختی دوی

به هاته ده ره وه و چاره کانی له گریاو نه چوو! ههر که منی بینی سلاوی کرد و سهری

خست که کامیار وتی: دیسان گریاوی؟ گریانت بۆ چییه ئیترا؟

کتۆپر خزی خسته باوه شی کامیار و دیسان دهستی کرد به گریان.

کامیار- ئۆی...! ده وازبینه ئیترا! بۆچی ئیشه کهت به من نه سپاردوو!

جا له گیرفانیدا ده سمالیتی ده رهینا و فرمیتسه کانی سهری و جا ده سماله که ی گرت

ده می و وتی: هینی بکه بز انم!

من و کاملیا ده ستمان به پیکه نین کرد که کامیار وتی:

- منالیش که بوو، ههر وا بوو! ههر که نه ختی نووسینه وه ی زور ده بوو زیره زیری

رز ده بویه وه! موبایله که ی ده رهینا و دای به کاملیا و وتی:

- ته له فۆنی بۆ ئه و کۆره بکه و بلێ خیرا بیت بۆ ئیره، ده مه وئ قسه ی له گه ل بکه م.

کاملیا لیره کاکه؟

کامیار ههر لیرا نه! ئه و په ری باخه که.

کاملیا له و په ری باخه که بۆچی؟

کامیار ده ی نه گه ر بمانه وئ تا نه توانین لینی بدهین، ده بی بۆ شوینیتی بیهین که

دنگه ده نگی که س نه بیستی ئیترا! ههر له وئ له ت و په تی ده که یان که ئیترا بیری ژن

مینان له سهری لاچی!

کاملیا پیکه نی و وتی: ئه و به م شتانه له زه ماوه ند له گه ل من پاشگه ز ناییته وه!

کامیار یانی ده لینی نه وه ند ه که ره؟ من و کاملیا ده ستمان به پیکه نین کرد.

کامیار- ده ی له م دنیا دا هه موو نه وعی که ر په یدا ده بی! نه وعیکی ئه م سامان گیانه ی

نۆمان! یا عاشقی که چه هه لاتوه کان ده بی یا عاشقی که چه هه لخله تاوه کان!

- شیته هاوسه رگیری شتیکی پیروزه!

کامیار- زه ماوه ند ههر ئه و که ریتیه یه که ناویان گوژیوه! وشه یه کی عه ره بی که شخه ی

هه رامبه ریان بۆ هه لبراردوو کۆره کان داخیان لئ نه یه ت! ئیستا ته له فۆنیکی بۆ بکه با

تاریکیه کانی شمار ... م. هونه ده ب پرورد

خیرا بیت و جا خه ریکی که ریتی سامان خان بم! خویشت ته له فونت کرد، پراکه و دور
په رداخ چامان بو پینه که هیزمان تیا بن بتدهین به سهر ئه م کوربه به سته زمانه که ره دا.
کاملیا ده ستیکرد به پینکه نین و کامیاریش قولی منی گرت و نه ختی رۆیشتینه ئه ولاتر
هه تاکوو کاملیا ئاسایتر بتوانی قسه بگات. که ده مه ترئ له کاملیا دور که وتینه وه وتم:

- تو چه نده کراوه بووی؟

کامیار کاتی دور که نچ یه کتربیان خوشده وی نابن رینان لیبگری! ئه گهر کوربه که
کیشهی نه بن، چ خراپیه کی هه یه به یه که وه بینه هاوسهر؟ ته نیا ده بن نه ختی نازاد بن،
له هه لسوکه وتی یه کتری تینگن! هه ر هیه نه بن کوربه که ده بن بتوانی بیت و چاوی به
کاملیا بکه وی هه تاکوو به یه که وه قسه بکه ن یان نه؟

- ده ی دیاره! باشه.

کامیار ئه گهر کورپیک ریک بیت بو خوازبینی و خیرا ماره بپرین خو باش نییه!
دوسبه ی به دوومنا له وه، تازه هه رکام تیده گن که ئه ویتر هه زار خراپیه ی هه یه!

- گۆره پانی به رین!

کامیار چی چی؟

- یانی نازادی هه لسوکه وت! یانی گۆره پانی هه لسوکه وتی بهر بلاو.

کامیار گوی خوار دووه نازادی هه لسوکه وتی هه بن! نازادی هات و چو و هه لسوکه وت!
هه ر ئه مه! بو ئه مه ش کۆلانیکی ته سک به سه! ئیتر گۆره پان و شا ری و ئه م شتانه با
بمینی بو دواي ماره بران و شایی! له ئیستاشه وه گۆره پان و مۆره پان مه خه ده می ئه مانه
که بن چه رداوه رو ده بن!

- ئه ت وت ته له فونه که شی ته واو بوو!

کامیار لای کرده وه و سهیری کاملیای کرد که خه ریکه ده رۆیشه ماله وه و وتی:

- بپروانه! یانی ئیمه هه قمان هه یه به کچه که مان، به خوشکه که مان بلین کینی خوش

بوئی، کینی خوش نه وی؟

- هه مووی له بهر خویانه! به خته وه ریمان ده وی ئیترا!

کامیار به خته وه ری یانی چی؟

- یانی ئه وه ی که بنیاده م به و شتانه ی که خوشیده وی بگات!

کامیار یانی ئه گهر تو به گه نم بگی، به خته وه ری؟

- نازانم!

کامیار: من چی؟ من حهز ناکه م به هیج شتی بگم! چون ئیستا هه موو نهو شتان
 که دهه مووی هه مه! یانی من ئیستا به خته وهرم؟
 - هر ههیت که وا هه موو کات شاد و خوشحالی ئیترا!
 کامیار نه! نه مانه به خته وهری نییه!
 - نهی نه مانه چییه؟
 کامیار نه مانه ناوینکی تری ههیه.
 له دوروهه کاملیا به دوو پهرداخ چاو سینی و شه کردانه وه دهرکهوت.
 کامیار به خته وهری نه وهیه که له پال گویتا که سانی وهکو نوسرهدت و میترا، ژیانیکی
 ناوایان نه بن! به خته وهری کاتی ناوی به خته وهرییه که به سهر هه موواندا دابهش بیی!
 کاملیا فهرموون! نه مهش دوو پهرداخ چا.
 کامیار دهستخوش. چی بوو؟ قسه ت له گهل کرد؟ سهری داخست
 کامیار هینی دهی دلمان تهقی!
 کاملیا نا کاکه. رینکهوت! وابزانم تا ۱۵ دهقی تر بگا.
 کامیار بۆچی له سهر کۆلان باوه ستاوه؟ چ خوازبینیکی نازایه؟
 کاملیا پینکه نی وتی: نه کاکه، له م دورهدا قوتابی تایبه تی ههیه.
 کامیار ئافهرم، ئافهرم! بزانم، جگهره و مگهره خو ناکیشی؟
 کاملیا نه کاکه! به پینچه وانه وه وهرزشه وانه!
 کامیار- راست دهکهی؟ له م زله کانه؟
 کاملیا نهی، نه ختی!
 کامیار- سامان پراکه مهش سفر بانگ بکه! بلنی خاکه نازه که یش له گهل خوی بیننی!
 نه وه وهرزشه وانه!
 من و کاملیا پینکه نین و دیسان کاملیا کامیاری گرته باوهش و دهستی به گریان کرد!
 کامیار نازی کیشاو به دهستی فرمیسکه کانی سهری که کاملیا وتی:
 - کاکه، هر چییه که ههیه سوپاسم ههیه بۆت!
 نه مهی وت و رایکرد به ره و ماله وه که کامیار سهیری نهوی کرد و سهیرینکی منی
 کرد و وتی: قورپه سهرت بکهن سامان! هیج کات به گوینی منت نه کرد؟
 - یانی چی؟
 کامیار نه گهر نهو بۆژی جومعه به منت بوتایه، دهستم دهگرت و ده مبرد بۆ بهر

دهرگای ماله و همان له جیاتی گهنم، ده مهیشت به دزیه وه سهیری ئەم کاملیا بکهی! تازه خۆشم ده وه ستام کیشکم بۆ ده دای تاکه که سنی نه یهت، فیکه م بۆ ده کردی! به راستی حه یف نییه؟ کچیکی به باشی و جوانی و خانمی لینی گه راوی و پۆیشتیوی به دواپی گهنمی پڕ کیشه دا! هه ر له بهر ئەم گهنمه باوه گه وره مانیان له به هه شت ده ر کرده ده ره وه.

باوکم به هه شتی به رینی به دوو ده نک گهنم فرۆشت!
- تۆش، له به ره ی ئەوی له جیاتی ئەو باشتر ده سه وامت دایه وه! نا په سه ن بم، من ئەگه ر به ده نکه جۆیه ک نه یفرۆشم!

کامیار ده ی خۆ من ئیتر ناهیلیم باوه گه وره م بخله تی!
- سه ره تا من ئەوه نده له مالی ئیوه بووم، کاملیا وه کو خوشکی خۆمی لیته اتووه! دوا ی ئەوه، وای دابنی من حه زم له کاملیا بوایه به یه ک لایه نه خۆ ناییت! ده بیته ته ویش حه ز بکات یان نه؟

کامیار: ئەگه ر هه موو جار له پرویدا وه کو مردووی گۆرستان نه بویتایه و به ناز و عیشه و یه که وه شیتت بکرایه ئیستا ده ستانم ده خسته ناو ده ستی یه ک و ئیتر دلم له م بابه ته وه ئەسه ره وت و مه جبور نه ده بووم بپۆم بۆ پرسیار و تاقیبات.
- تاقه تی باشه هیه تۆ ها! چاکه ت بخۆ!

کامیار هه سه ته ئەوه نده مه لی پڕۆینه بهر ده رگا که ئیستا سه ر و سیمای ناغای مامۆستا ده رده که وئ! راستی تۆ غه له تی نوکولییه شتینک له وانه و خویندن نییه؟ هه ر که کابراکه هات دوو راهینانیش حه ل بکه ین!
- ناوی چییه؟

کامیار به گیانی تۆ ئەگه ر من بزانی! خۆ من هه مووی به ناز ناوی موستعار، ئەم کورپه داماره و ئەم کورپه که ره و ئەم شتانه بانگم کرده.
گه یشتینه به رده رگای باخه که و پۆیشتییه کۆلانه که و هه ر له وئ خه ریکی چا خواردن و سه کردن بووین که تاوئ دوا ی ئەوه ماتۆرپه که گه یشت و له به رده رگای باخه که دا راوه ستاو گه نجی له سه ری دابه زی و ماتۆرپه که ی خسته سه ر جه ک و سلاوئیکی کرد.
گه نجیکی هاوته مه نی خۆمان بوو که چه ند وه ره قه و پاکه ت و ئەم شتانه ی به ده سه ته وه بوو. من و کامیار جوا بمان دایه وه که وتی:

- بیورن، ئیره ژماره ی ۱۹ ده یه؟
کامیار نا به قوربان، نامه مان هه یه؟

- نه خیر! ئیشیکم به خویان بوو.

کامیار په یکی ماتورین؟ کورپه که سوور هه لگه راو وتی:

- نه خیر! من بریار بووه بیم بؤ ئیره! یانی کاملیا خانم ته له فونوئی کرد که بیم!

کامیار خوا من بکوژئ! ئیوه خوازینن؟

کورپه که سهری داخست که کامیار وتی:

- ئه ی بؤچی به ماتور هاتوون؟

کورپه که ببورن، ویستم خیرا تر بگم! جا دهستی هینایه پینشه وه و وتی:

- من سالمم.

کامیار دهی الحمد الله!

کورپه که ببورن ئیوه؟

کامیار ئیمهش سالمین له خوا به زیاد بئ. هه ناسه یه ک ده دین! خوا ساغ و سلامه تی

له کهس نه گری! کورپه که پیکه نی و وتی:

- ببورن! خراب تینگه یشتوون! من به مانای وشه ی سالم نیم! ناوی من سالمه!

کامیار ناوی ئیوه سالمه؟

کورپه که به لی! فهرزادی سالم.

کامیار ئه و! ئاوا! که وایه تا ئیستا دوو به هیچ!

من و کورپه که پیکه نین که کامیار وتی:

- دهی ئیستا ئیوه به م په له په له و به م خیراییه، به ساغی گه یشتونه ته ئیره، خیرا

وه رنه ژووره وه و ئه م کادیلا که تان بهیننه ژووره وه هه تاکوو شتی نه قه و ماوه!

هر که کورپه که رویشت، ماتورپه که ی بهینینه ژووره وه، کامیار به هیواشی پنی وتم:

- دهی بلی بؤ ئه م کاملیا نه گبه ته بؤچی ناوی ئه مه ی پی نه ده وتم!

- هیواش! ده بییستی!

کورپه که نامه و وه ره قه کانی خسته سهر ماتورپه که و هر که ویستی جه کی ماتورپه که

بخه وینن، ماتورپه که کهوت به لادا و وه ره قه کان کهوته خواره وه! ویستی وه ره قه کان

بگریته وه، ماتورپه که ی وه رگه را سهر عه رز! ویستی ماتورپه که له م لاه وه رگه را و

کهوت به سهر پیندا!

من و کامیار پامانکرد و له چرکه ی ناخیردا ماتورپه که مان گرت وه و یارمه تیماندا،

کورپه که له جیگه ی خوی ههستی هر که ههستا کامیار وتی:

- به راستی نافهرم لهم بهرهنگاریه خیرایه!
هم وهرهقهکان کهوت، هم خوت، هم ماتورهکه!
کورپهکه تهریق بویهوه و وتی:
- بیورن، نهختی په شوکام.

کامیار ئیوه فهرمونه ژوررهوه. ئیمه ماتورهکه دههینین.
کامیار و کورپهکه دهرگاکهیان کردهوه که برپونه ژوررهوه. ماتورهکه هم لگرت که
بیهینم. هر که کورپهکه ویستی برپواته ژوررهوه که پنی گیرا به لنیواری دهرگاکه و سر
سمیکیدا. بهسهره کهوت به عرز! کامیار خیرا ژیر بالی گرت و هروا که رایگرتبوو
وتی:

- کاکه سالم، ئیوه بارودوختان هر باش نییه ها! نارام به!

سالم بیورن، خه یالم برپوشت!

داماوه زور په شوکا بوو! به کورتی کامیار ئیشاره ی پنی کرد که برپوات بهره و
کورسییهک و خوی ریکهوت و له گهل نهودا سالمیش ریکهوت، پنی گیرا له پنی کامیار و
نزیکبوو نه مجاره کامیار بکهوئ به عرز! من خه ریکبووم له دواوه له پیکه نیندا ده مردم
، کامیار وتی: رابوار دنمان هه یه؟

سالم تکا ده که م!

کامیار دهی بو پاشقولم لی ده دهی؟

سالم شهرمه زارم به خوا! هر نازانم بو وام لینه اتووه!

کامیار سامان! واز له و ماتوره بینه وهره یارمه تی، کاک سالم بگه یه نینه سر
کورسییهک! من به ته نیا ناتوانم!

له پیکه نیندا نه مده توانی ماتوره که له سر جتی خوی بجولینم! سالم خوی راوه ستا
بوو و پنده که نی! داماوه هم تهریق ده بوویه وه هم پنده که نی! هر ویستی بجولنی که
کامیار پنی وت:

- دهقه یهک راوهسته کاک سالم! ئیستا سامانیش دیت، هرسیکمان ده رپوین!
مه ترسییه که ی که متره!

به زور ماتوره که م برده ژورره وه و جه که کهیم داهیلانو برپوشتمه لایان و هرسیکمان
برپوشتین بو لای کورسییهک و من و سالم دانیشترین. کامیار هر وا که راوه ستا بوو،
پاکه ته جگه ره که ی داگیرساند و خولقی سالمی کرد، نه ی ده کیشا و کامیار دووانی

داگیرساند و په کیانی دا به من و به سالمی وت:
- ئافرین! جگړه شتیکی خراپه!

سالم زور سوپاس.

کامیار له سهره تادا ده بی بلیم که ئیوه باشته هه موو روژی نه ختی ئه سپه نه بکیته
گیرفانت و بو هر کوئی که گیشتی، به قهدهر چوار دهنک بسوتینی که ساغ و سه لامهت
بگه پته شوینه که ت! دواى ئه وه، براکه ی من، ئه مه چ ناویکه له تویان ناوه؟ ده ی بنیادهم
یان سالمه یان گوج! ئه گهر گوجه، یا له سووچی مالوه که وتوه یان له سووچی خسته
خانه! ئه گهریش که له کولان و جاده دا خه ریکه ده روا و خه ریکی ئیش و ژیانیه تی، ئیتر
سالمه ده ی! وتن و سه لماندنی ناوی خو!

من و سالم سه یری په کتریمان دکرد و پیده که نین که کامیار دیسان وتی:

- ده ی، ئیوه، خوازبینی ئه م خاتو کاملیای ئیمه ن؟

سالم دیسان سووربوویه وه وره قه و ئه و نامانه ی به دهسته وه بوو پیچا بوویه وه و
هر له دهستیدا ده پیچا و ده ی جولاند! کامیار سه یریکی وره قه پیچراوه کانی کرد و وتی:

- ئه مانه بده به من بو ئه وه ی ره چه تتر بی!

سالم زور سوپاس، به دهسته وه بی ره چه تترم!

کامیار ده زانم به لام ئه گهر ئه مانه به دهست ئیوه وه بی ئیمه ناره چه تین! کتوپر
ده یکه ی به چاو و چری ئیمه دا! ئه سلن ئه مانه چین؟

سالم خیرا دهستی کرد به پیکه نین و وتی:

- وهره قه ی تاقیکردنه وه ی مناله کانه! جا وره قه کانی گرت بو کامیار و وتی:

- ئه مړو تاقیکردنه وه م لی گرتن!

کامیار هر وا که وهره قه کانی کرد بوویه وه و سه یری ده کرد وتی:

- ماموستای بیرکارین ئیوه؟

سالم له سهر ئیزنتان.

کامیار سه رکه وتو بن یاخوا. ده ی ئیوه هه والتان هیه، هاوسه ری داهاتوتان چ

بنه مالیه کی هیه؟

سالم ئه ی! که م و که سر شتیک ده زانم.

کامیار، سه ری له سه ری وهره قه کانی بوو و خه ریکبوو به که به که سه یری ده کردن

و قسه ی ده کرد، کامیار یانی کیشه یه کت له گه ل ئه م باسه دا نییه؟

سالم وه لالا چی بلیم؟
 کامیارت برا نه ختی خهریکی وانهی خویندنی ئەم منالانە بن! ههشت، ههوت، چوار،
 نه! قوتابییه زیره که که یان تا ئیستا چوار نه بووه!
 سالم مناله کان ئەمڕۆژانه ئەنگیزه ی ئەوتویان بۆ وانە خویندن نییه!
 کامیار که خهریکبوو له گیرفانیدا به دوا ی شتی کدا ده که پرا وتی:
 - حه قیان هه یه وه لالا! ده ی ئیوه به فرموون دهرهاتتان چه نیکه؟
 سالم خراپ نییه! هه م له پهروه رده موجه وه رده گرم و هه م له قوتابخانه یه کی ئەهلیدا
 وانە ده لیم و هه م قوتابی تاییه تم هه یه.

کامیار ده ی شوکور بۆ خوا! خانوو چی؟ خانوویه، شوقه یه شتی کتان هه یه؟
 سالم سه ری داخست، ده سته له یه ک هه لپینچاوه کانی به یه که وه ده گوشه ی. خهریکبوو
 بیری ده کرده وه، جوابیکی باش بداته وه! هه لگه پامه وه به ره و کامیار که بینیم خهریکه به
 قه له م جافی، وه ره قه ی ئیمتیحانی مناله کان راست ده کاته وه!
 سالم راستیه که ی ئیستا، ده سپینکی ئیش و کاری منه! ده بی بلیم به داخه وه له ئیستادا
 نه! جاری له گه ل دایک و باوکمدا ده ژیم!

کامیار ئەمه ش هه له یه!

سالم له گه ل دایک و باوکمدا ده ژیم هه له یه؟

کامیار نه خیر! ئەم جه زره ی، ئەم هه تیوه لیژده دا گرتویه هه له یه!

سالم ئیوه ش له بواری بیرکاریدا خویندوتانه؟ سهیره!

کامیار- بیرم مه پاترینه با هه له ی راست بکه مه وه!

سالم پینکه نینیکی کرد و هیچی نه وت.

کامیار ئیوه له کوئی له گه ل کاملیا خانمدا یه کترتان ناسی؟

سالم وه لالا من کاتی قوناغی کوتایی بووم، ئەوان قوناغی یه که م بوون، من زۆر

حه زم له هه لسوکه وتی ئەوان بوو! ئەوان به راستی قورس و ماقول و به ویقارن. ئەمه

بوو که زۆرم حه ز ده کرد بیمه خزمه تتان و ناسراوییه کم هه بی و به بی ئەده بی نه بی

خوازیینی!

کامیار که سه یریکی سالمی ده کرد و سه یریکی وه ره قه کان، وتی:

- ئەمه پرا به رای من به یه که وه ناگونجی!

سالم خوازیینی من؟

کامیار نه خیر! نه م ئیتیحاده مزده وه جه! ئیتیحادی دووی له گه ل مزده وه جدا تیکه ل کردوه!

دهستی کرد به خهت کیشانی. راست کردنه وهی! جا وتی:

- سالم خان، ئیوه بیری ته واوی نه م خواز بینیه تان کردوته وه؟

سالم واده زانم نه مه م کردبی!

کامیار وا نازانن نه مه هه له بی؟

سالم جوابی پرسیاره که ی تاقیکردنه وه که؟

کامیار نه خیر! خواز بینیه که ی ئیوه!

سالم خوی کو کرده وه و وتی:

- ببورن! به نه ده به وه ده لیم! له چ رایه که وه له وانیه هه له بی؟

کامیار جیاوازی چینایه تی له نیوان ئیوه و کاملیا خانمدا!

سالم نه ختی بیری کرده وه و جا وتی:

- به رای من نه! من نه وانم به کچیکی ژیر و تیگه یشتوو و قورس و خوینه وار بینیه!

بو من گرنگ نییه که ئیشی باوکی نه وان چیه! ناخر نه مه ش بو خوی ئیشیکه ئیترا!

کامیار وه ره قه کانی دیسان پینچایه وه و سه یریکی سالمی کرد و سه یریکی منی کرد

و دیسان به سالمی وت: ببورن، کاملیا خانم سه بارهت به ئیشی باوکیان چیان به ئیوه

وتوه؟ سالم زور به سووری وتی:

- من ده زانم که باوکی نه وان پیاویکی شه ریف و زهحمهت کیش و.....

کامیار نا به لام ئیشه که یان چی پی وتون؟

سالم نه وه زور گرنگ نیه قوربان!

کامیار با! زور گرنگه! ده کرئ بفرمون ئیشی باوکی نه وان چیه؟

سالم به شانازییه وه ده لیم باوکی نه وان فراهشی نه م باخن له گه ل نه وه شدا

باخه وانی نه م باخه ش ده که ن!

کامیار سه یریکی سالمی کرد و پروویکرده من! من خه ریکبووم پیده که نیم! جا قنه

جگه ره که ی فریداو به سالمی وت:

- به پینچه وانیه وه باوکی نه وان ته نیا ئیشن که نایکه ن باخه وانیه! هه ر تا ئیستا

له ژیانیدا مه سینیه که ئاوی نه کردوته بن نه م دره ختانه که دلما ن پنی خوشبی! خوا

بیکوژی نه و کچه تیوه! دهستم به پیکه نین کرد و وتم:

- خوشکی تویه ئیترا!

کامیار ئه‌ی خوشکم بمرئ! چ ئاور تینه‌ربویه‌کن ئه‌م دووانه‌؟

سالمی داماو چاوی بریبوه کامیار ، کامیار وتی:

- بپروانه کاک سامان، من شتیکت پین ده‌لیم به‌لام چه‌ز ده‌که‌م زور پو‌شنییرانه له‌گل

باسه‌که‌دا هه‌لسوکه‌وت بکه‌ی! به‌لین ده‌ده‌ی؟

سالم نه‌ختی بیده‌نگ بوو جا وتی:

- به‌سه‌رچاو، به‌لین ده‌ده‌م.

کامیار- بپروانه براهه‌م، ئه‌م کاملیا که یاخوا مه‌رگی بیینم خوشکی منه باوکیشی له‌نیوان گولی ئورکیده و شملیدا هیچ جیاوازی دانانی! باخه‌وانی ئه‌م باخه، مه‌ش سه‌فه‌ره

که ئیستاش له‌ناوه‌راستی ئه‌م باخه‌دا خه‌ریکه هونه‌ری خوی نیشان ده‌دا!

ئیترا سالم فه‌زی لیتوه نه‌ده‌هات! داماو به‌س سه‌یری من و کامیاری ده‌کرد. کامیار،

سه‌یری‌کرد، سه‌ری لئ شینواوه پینی وت:

- جگه‌ره ده‌خوی، یه‌کینکت پین بده‌م؟

سالم نه، زور سوپاس.

کامیار ئاوت بو بیینم؟

سالم نه نه سوپاس. نه‌ختی بییری کرده‌وه و جا وتی:

- یانی ئاغای مش سه‌فه‌ر باوکی کاملیا خانم نین؟

کامیار مش سه‌فه‌ر له‌جینی باوکی هه‌موومانه به‌لام باوکمان نییه وه‌للا!

داماو سه‌ور و سه‌پی ده‌بویه‌وه و عاره‌قی ده‌کرد ، کامیار وتی:

- ئه‌م باخ و کۆشک و ته‌لاره‌ش که ده‌بیینی، هی باوه‌گه‌وره‌مانه! یانی باوه‌گه‌وره‌ی

کاملیا! سالم سه‌ری داخست و کتوپر له‌جینی هه‌ستا و وتی:

- من به یارمه‌تیتان ئیترا له‌کاتتان ناگرم. له‌پراستیدا هه‌له‌یه‌ک پویداوه. ئه‌گینا من ئاوا

له‌کاتم نه‌ده‌گرتن و نه‌ده‌هاتم. یانی ده‌مه‌وی ئیتوه بزانتن، من بنیاده‌می نیم که سنووری خۆم نه‌زانم!

پووی‌کرده باخه‌که و سه‌یریکی کرد و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و وتی:

- له‌پراستیدا نازانم بو کاملیا خانم بوچی ئه‌م شتانه‌ی به‌ من نه‌وتوه! سه‌ری لئ

ده‌رناکه‌م! به‌هر حال له‌سه‌ر ئیزنتان! تکایه داوای لیبوردنی لئ بکه‌ن!

کامیار دانیشه بابه ئیشم پیتته!

دهستی خسته سهر شانی سالم و به زور داینیشانده سهر کورسییه که و وتی:
- سهره تا من هه تاکوو ئیستا چند پرسیاریکم ئا له مانه راست کردوته وه!
دهره چه که یان پیبده! دواى ئه وه چاوه پروانى بوى که چی؟ چاوه پروان بوى، کاملیا هر
پیت گه یشت پیت بلن باو کم فلانه و باوه گه وره م فلان؟ تو خوت ئه گهر له جنی کاملیادا
بویتایه و بتویستایه کچیک بۆ هاوسهری هه لبرتری، دههاتى ئه م شتانه ی پین بلنی؟ ئه و
کاته دواى ئه وه ی پیت وت، هه موو کات سووچینکی دلت پیس نه بوو که له وانیه ئه و
کچه توی بۆ پاره و سامان بویت؟ سالم نهختی بیری کرده وه و جا وتی:

- له وانیه! دیسان بیری کرده وه و وتی:

- با! منیش ئه م ئیشه م ده کرد!

کامیار- وهره! ئه مهش وهره قه کانت! ئیستا دهته وئ برۆی، برۆ! زیاتر له گه ل ئه م
منالانه دا خهریک به! له تاقیکردنه وه کانداه موویان ئاستینکی نزمیان هه یه.

سالم هه ستا، دیسان کامیار وتی:

- ئه وه لای کیشه که ت له گه ل کاملیا خویدا بیره وه!

داماوه سهیرینکی ئیمه ی کرد و رۆیشت بۆ لای ماتوره که ی، کاتی پینی گه یشت،

ئاویری دایه وه و وتی: بۆچی ئه و ویستی من ئه مرۆ بینم بۆ ئیره؟

کامیار من پیم وت. ویستم چاویکم به ئیوه بکه وئ.

جا رۆیشته به رده می و وتی: کاملیا به دواى پاره و ساماندا نییه! به قه دهر پیویست.

له وانیه شه زور زیاتری هه یه! بۆ ئه و، که سایه تی، سۆز و خوشه ویستی و رهحم و

عه شق گرنگه!

سالم بۆ ئیوه چی؟

کامیار ئه گهر مه به ست من و باوه گه وره مه، هه ر ئه مانه مان له لا گرنگه!

سالم: ده مه وئ قسه ی دلم بۆتان بکه م چون وا هه ست ده که م ده بینم ئیوه زور

تینگه یشتوون! راستییه که ی که هاتم هه ستینکی له خوبایم هه بوو، به لام ئیستا نه! ئیستا

هه ست به بچووکی ده که م!

کامیار به هه له دا چووی برا! یه کنی بتوانی له م رۆژ و رۆژگاره دا له زانکوی گشتی

دهرچی و له سنی شویندا نیش بکا، بنیاده مینکی بچووک ناتوانی بیت!

جا دهستی بۆ سالم دریز کرد و وتی:

- خوشحالم له وه ی ئیوه م ناسی کاک فه زادی سالم!

سالم زهرده خه نه په کی کرد و له گهل کامیاردا دهستی دایه وه و ته و قه ی کرد. منیش
خیرا رژیشته پیشه وه و وتم: منیش له ناسینی ئیوه خوشحالم ناغای سالم!
له گهل منیشدا ته و قه ی کرد و پی کهنی کامیار وتی:

- بیورن له وهی که میوانداریمان نه کردی. چاوپنیکه وتنی هاوړنیانه و غیره رسمی
بوو. ئیشه لالا له چاوپنیکه وتنیکي شیاودا توله ی بکهینه وه!
دیسان سالم پیکه نی و جه کی ماتوره که ی خه واند و به یه که وه یارمه تیمان دا بردمان
دهر وه کاتی سوار بوو به پیکه نین و وتی:

- نه گهر ویستم ناوم بگوړم، به رای ئیوه چی باشه؟

کامیار سالم لابه و له جیاتی بیکه به سه لامه ت!

هر سینکمان پیکه نین و سالم مالئاوایی کرد و رژیشت. هر که هاتینه ژووره وه
کامیار وتی: ئاپروم له لای رژیشت به خوا! نه گهر دهستم به و نه گبه ته!
من کاملیام بینی بوو که له ته نیشته دره خته کاندراوه ستابوو له دووره وه سهیری
ئیمه دهکات! چاوم پیکه هوت و پیکه نیم! کامیار لای کرده وه و ئهوی بینی! دانهوی و
به ردینکی هه لگرت و کهوته دواي! ئه ویش رایکرد بق ماله وه.

تازه گه یشتبوومه ماله وه، موبایله کهم زهنگی لیتدا. له بهر ئه وهی و امده زانی گهنه،
خیرا جوابم دایه وه.

- نه لو! فهرمون! به لئ.

- سه لام هاوړئ!

- ئیوه؟

- هاوړنیکه ی قهرزاری ئیوه!

- بیورن! ناتاناسم!

- نوسره تم بابه!

- ئی...! سه لام کاک نوسره ت! چونی؟

نوسره ت شوکری خوا کهم خراپ نیم!

- خوا نه کا!

نوسره ت له کاتم گرتن؟

- نه! نه! به هیچ شتیه یه ک.

نوسره ت کاک کامیار چونه؟

- نه ویش باشه سوپاس.

نوسرهت نزیکه قسه یه کی له گهل بکه م؟

- ئا! نه گهر پینج ده قه ی تر ته له فونی یو بکه ی، ده روم یو لای.

نوسرهت ده ی من دیسان ته له فون ده که مه وه له کاتتان ده گرمه وه، جار ی خوات له گهل.

خوا حافیزیم لیکرد و پرویشتم یو مالی کامیار و نه وان دهنگی دایکم ده رها ت!

له ماله وه هاتمه ده ره وه و رینی باخه که م کورت کرده وه و به ره و مالیان و که گه ی شتمه

به ر ده رگا، کامیار ده رگا که ی کرده وه و هاته ده ره وه و هر که چاوی به من کورت

وتی:

- ئی...! خه ریکبووم ده هاتم یو نه وئ! نانی نیوه روت خوار دووه؟

- نه، ده زانی ئیستا کی ته له فونی کرد؟

- ئا، له م دلّه بی خاوه نه ی من! له چینه کدا بووم به یاریده ده ری کومه لایه تی! له شوینیکدا

بووم به پولیسی خیزانی.

- نوسرهت بوو.

کامیار کرا یو جار ی بیی یو به رده رگای مالمان و بلئ جنیفر لوز ته له فونی کرد؟

ئیستا ئیشی چی بوو؟

- ئیستا دیسان ته له فون ده کاته وه. ده یویست قسه ت له گهل بکات.

کامیار یانی ئیشی چی له گهل من بوو؟

- ده ته وئ پیی بلیم نه مدوزیوه ته وه؟

کامیار نه بابّه! ئەم نوسره ته مان نابئ له کیس بچئ! له ئیشی هینان و بردنه وه ی

تیجاریدایه! هه زار و یه ک گرینکوله به دهستی ده کریته وه! هر خوم ده مویست نه ختی

هاورپینه تیم له گه لیدا قول بکه مه وه!

هر له م کاته دا بوو، دیسان موبایله که م زهنگی لیندا. منیش دام به کامیار، جوابی

دایه وه

- نه لو! به به! هر ئیستا زیکری خیرت بوو!

- نه به گیانی تو! دوینئ شه و نه ختی په شوکا بووم!

- ئا!

- ئا!

- باشه! له کوئ؟

- هر ئیستا؟
- باشه وا هاتین. ئەمانەى وت و تەلەفونەکەى داخست و وتی:

- وەرە! رەخسا!

- چی؟

کامیار بڕوانە! من ئەگەر ۲۴ سەعات رۆحم هەلنەگرم ببەم بۆ گەران و رابواردن،

توشى نەخۆشى دەرونى دەبم!

- دەیهوئى ببات بۆ گەران؟

کامیار بە خوا لەشونینکی باشدا کاتى بۆ دانام!

- کەى؟

کامیار هەر ئیستا! رێکەوه بڕۆین!

- من سەعاتى ۶ لەگەل میترا دا کاتم داناو.

کامیار دەى رێک شەش دەروینه سەر قەرار! دیر نابى خۆ! ئیستا لەکوئى و شەشى

عەسر لەکوئى؟

رۆشتین بۆ لای گەراج و دەرگامان کردووه و سەر ماشینهکەى کامیار کەوتین و

رێکەوتین: لەجینگەیهکدا، کاتمان دانابوو، دەورو بەرى زانکو... بوو. نەختى مابوو بۆ

ئەوئى، کامیار لەجینگەیهکدا ماشینهکەى راگرت و دابەزین. نەماندەویست تینگا، بارى

ئابوریمان باشه!

ماشینهکەمان راگرت و نەختى بە پى رۆشتین، لەدوور دەو نوسرەتمان بینی. جلیکی

کەشخە و جوانى لەبەر بوو خەریکبوو لەبەر قەفەزەى رۆژنامە فرۆشیدا پیاسەى

دەکرد. هەر کە ئیمەى لەدوور دەو بینی، پینکەنى و هاتە پیشەوه و چاک و چۆنیمان کرد.

نوسرەت هیچ درەنگ نەهاتن، زۆریش زوو هاتن.

کامیار دەى! لەخزمەتاین.

نوسرەت وەللا دەى چۆنتان بۆ باس بکەم؟ راستییەکەى نەختى دەترسم!

کامیار لەچی دەترسى؟

نوسرەت لەم نزیکانەدا کافتریایەکی چۆل هەیه! بڕۆین بۆ ئەوئى، چایەک بخۆین و

هەم قسەکەمان بخۆین.

هەرسێکمان بەیهکەوه بە رێکەوتین و دە دەقەیک قسەى ئاسایمان کرد هەتا کوو

گەشتین بەر کافتریاکە و رۆشتین زوورەوه. جینگەیهکی تا رادەیهک گەرە بوو

لهگل نزيك ۳۰ ميژدا. زوربه يان خالي بوو و ته نيا له پشت چند دانه په كيانه وه، كچ و
كوږ به په كه وه دانيشتبون و قسه يان ده كرد. هرسيكمان له شوينيكا دانيشتين و داواي
چامان كرد. نه ختيكي رابورد. نوسره ت له پاكيه تي جگه ره كهي، سي جگه ره ي دهره نيا و
دايگيرساند و هر دوو كياني دا به نيمه و وتي:

- من جاري زياتر نيوهم نه بينيوه! ياني نه مه دووهم روزه كه نيوهم ناسيوه،
به لام نازانم بوجي له ناخووه بروام پيتان هه يه! بو خوشم سه يره! به تاييه ت به و نيش
و شوينه وه كه مني تيام! تا راده يه ك زوربه ي كات بروام به كه س نيه! ته نانه ت به
نزيك ترين هاوړيم، به لام سه باره ت به نيوه وا نيه! نه مانه ي سه ره تا وت بزائن!
مژيكي له جگه ره كهي دا و چاكيان بو هاوردن. خوي به چاكيه وه خريكرد و
نه ختيكي لي خوارده وه و وتي:

- نه مانه ي ده مه وي پيتان بليم، هه تاكوو نيسا به هيچ كه سم نه وتوه! ده زانن من
خوشكيكم هه يه! پيشتر پيم وتون!
ديسان مژيكي له جگه ره كيدا و وتي:

- خوشكه كه م خويندكاره! خويندكاري كوليزي پزيشكي! له م زانكويه. . . . ده خويني.
من هه فته يه ك جاري دوو جار ديم سه ري لي ده دم و نه گه ر نيشيكي بي، بوي ده كه م و
پاره يه كي پي ده دم و ده روم. نه مرؤش ها تووم بو نيره سه ري لي بده م. راستيه كه ي نه م
ماوه يه دا دياره شكي كر دووه! هر ده يه وي له نيش و هاوړي و شويني كه تيايا ده ژيم
سه ر ده ر بيتي! منيش هاوړنيه كي پياو و باشم نيه! جي و رنيه كي ريك و پيكيشم نيه!
ده مه وي پياوه تيه كي ترم له حقه قدا بكن!
كاميار. پاره ماره ت ده وي؟

نوسره ت نه نه! راستيه كه ي ده مه وي نيو سه عاتي سي چاره كي له گل من بين بو
زانكو كه ي. ده مه وي من له گل دوو پياو ما قولدا بيني! ده زانن، ناكري بروا به هر كه س
بكري! نه م روزه انه هه موو ناپياو بوون!
مژيكي له جگه ره كيدا و وتي:

- سه ر و سيماي منيش روزه به روزه سه رنج پاكيش تر ده بي! ده زانم كه له نيعتيادي
من ناگاتان هه يه.

- بو وازي ليتاهيني؟
نوسره ت توخوا سامان گيان ليگه رې! پيت ناخوش نه بي ها! به لام هر تا قه تي نه م

قسانه م نییه! نه وهنده له دلما ههیه که فریای ئه م شتانه ناکه وم!

کامیار ناوی خوشکه که ت چیه؟

نوسرته حیکمهت. سه برینکی ههردوو کمانی کرد و وتی:

- ئه م له وانه نییه به خوا! پارچه جه واهیریکه! خانمه، نه جیمه! زیره که! هه موو ئه م داماو بیانه م به خوما بینی و به گیان سه ند م که ئه م ژیا نی رینک و پینک بن! ئه مه هه مووی که خوم به ناو و ناگردا دا که ئه م ساغ بمینن!

فرمیسک له چاوه کانی کوبویه وه و پوووی کرده لایه کیتتر و مژینکی تری له جگه ره که یدا. من و کامیار بهس سه یرمان ده کرد. نه ختیکی تر له چاکه ی خوارد و گریانه که ی ناو

که رووی قوت دا و وتی:

- ئه گه ر زه حمه تینکی ترم بو بکیشن تا هه تایه قه رزارتان ده بم!

کامیار سه ری له قاند و زه رده خه نه یه کی کرد و وتی:

- زور پیاون!

کامیار ئیستا ده بی برۆین؟

نوسرته ئا، هه تاکوو بیست ده قه یتر ته واو ده بی. بهس ئیتر پیت نالیم له لای چی

بلنی چونکه ده زانم خوت به ته واوی ئه کته رینکی! هه رسیکمان پینکه نین که کامیار وتی:

- پیت وتوه ئیشت چیه؟

نوسرته ده لالی! زوریش رقی لینه تی!

کامیار ده لالی چی؟ کتوپر پینکه نین له سه ر لئوی بزر بوو و وتی:

- ده لالییه که م راست بین وتوه! به لام نه موتوه ده لالی چیم! وتم له ئیشی کرین و

فروشتنی ماشین و ئه م شتانه م!

گارسونه که ی بانگکرد و پاره ی سه ر میزه که ی حساب کرد و هه رسیکمان هه ستاین

و پویشتینه ده ره وه. که نه ختی پویشتین وتی:

- ده مه وی له لایدا خوم بنوینم! تیده گن؟

کامیار ده ی با له لای به باش خو بنوینن! برۆین بو ئه ملاوه!

زانیم چی ده لی! هه رسیکمان پویشتین بو لای ماشینه که و نه ختی جا گه یشتین پنی

و کامیار به ریموت کونترۆل، ده رگای ماشینه که ی کرده وه، نوسرته له جیدا وشک بوو!

له وانه یه ده پانزه چرکه یه ک هه ر وا پاره ستا بوو و سه یری ماشینه که ی ده کرد!

کامیار مه گه ر ناته وی له لایدا خوت بنوینی؟ سه رکه وه!

نوسرهت ماشینی تویه؟

کامیار نا.

نوسرهت نهی وهللا بابیه! تو گیانی من راست دهکهی؟

کامیار نا، سرکه وه دیر نه بن!

نوسرهت نه کا ئیوهش خراب بن؟

- نه کاک نوسرهت! ماشینه که هی کامیار خویه تی!

نوسرهت ناخر نه ماشینه به خوا سه د ملیون نرخیه تی! زور دهوله مهندن؟

کامیار. نه ختی! سرکه ون!

هر سینکمان سرکه وتین و کامیار ریکه وت که نوسرهت وتی:

- به قوربانی نه و خوا بم! خوزگه نه مرؤ شتیکی ترم لی داوا کردبایه!

- بو له خوا چیت ویست؟

نوسرهت نه مرؤ یانی له دوینی شه وه وه هر له بیری نه م رو داوه دا بووم! ده مویت

ئیوه بیه م و بروم بو لای حکمهت خوم بنوینم ته نیا ده ترسام به و شتانه ی که دویشه و

له ماله که مدا بینیتان، ئیتر رووم نه ده نی! ئیستا، هم ئیوه لیترن هم نه ماشینه! لیت به

زیاد بیت خوا گیان! سو پاسم هیه بوت!

نه مه ی که وت، کامیار خیرا ستوی کرد و پنی وت: شؤفیری ده زانی؟

نوسرهت نا، بوچی؟

کامیار بریکه که ی راکیتشا و دابه زی و وتی: دانیشه پشت سکان. لیخور □ ه

خویشی رویشت و نه و ده رگا که ی کرده وه. نوسرهت هر له وی دانیشتبوو و بیده نگ

سهیری کامیاری ده کرد!

کامیار و ره خواره وه دهی!

نوسرهت ناخر ده ترسم شتی بقه و من!

کامیار مه ترسه هیچ نابن! بویش فیدای سهرت! دابه زه خواره وه!

نوسرهت چه زیکی کرد که له پاس نایه! تا ئیستا هست به شادییه کی ناوا خوشم

له که سینکدا نه بینیبوو! خیرا دابه زی و دانیشه پشت سکانه که و وتی:

- گنیه کانی چونه؟

کامیار هر نه وه که له سهریه تی.

ده رگا کانمان داخست و بریکه که ی خه واند و هینواش ریکه وت و نه ختی که رویشت،

پنی راہات و وتی: کہشتیہ لامہ زہبہ! ماشین نیہ خو!
من و کامیار پینکہ نین! نوسرہت ئەوہندە خو شحال بوو کہ ئەت وت خەریکە ھەلەدەفری!
چەند شەقامینکی کہ تینپەراند و لەبەر دەرگای زانکودا راوہستا و دابەزی و وتی:

- ئیستا دەگەریمەوہ منالەکان!

جولایەوہ کہ بروت بەلام وادیار بوو پەشیمان بویەوہ و گەرایەوہ و وتی:

- نەکن برۆن ھا!

کامیار برۆ پیایوی باش! بۆ کوئ نەکن برۆین؟ برۆ بی خەم بە.

پینکہ نینکی لەقولای دلپەوہ کرد و رۆیشت، لەدوورەوہ خەریکبووین سەیرمان
دەکرد. لەبەر دەرگای زانکودا راوہستا بوو و وەھا خۆی ئەنواند کہ ھەر باسی ناکرئ!

کہ ناوترئ!

کامیار بۆ ئاوہایە؟

- کئ نوسرہت؟

کامیار ئەم رۆژگارە! یەکن وەکو ئیمە لیڈیت، یەکن وەکو ئەو! یەکن ئەوہندە مال
و سامانی ھەبە یەکن ئەوہندە داماوہ! دەزانی، ئەمانە ی کہ رۆژی بۆگەنەکە ی بلاو
دەبیتەوہ کہ ملیار ملیار دزی دەکن، دەبی رۆژی دەستیان بگری و بیان بە ی بۆ لای
یەکن وەکو نوسرہت! دەبی بزانی کہ ئەم پارەو سامانە بە چ نرخینکی دەستیان کەوتوہ!

چەند دانە وەکو نوسرہت دەبی لەناو بچن تا ئەوان پارە بنینە سەر پارەیان!

- ئەوان ئەوہندە بی شەرەفن کہ ئەم شتانە بۆیان گرنگ نیہ! وادەزانی خویان
ناگادار نین!

کامیار با! ناگادارن! لەزۆر شت ناگایان ھەبە! تەنیا تا ملیان بوون بە ژیر پیسیەوہ!
خەریکە پەلەقاژی دەکن ھەتا کوئ ئەوی تریش بی بە ژیرەوہ! ھا تن!

روویکردە شەقامەکە. نوسرہت دەستی کچینکی گرتبوو و خەریکبوو لەگەل خۆی
دە ی ھانی بۆ لای ماشینەکە. بە قەد بالای خۆی ناسک و باریک. مانتویەکی جوانی
کورت لەگەل پانتولینکی کابوئی لەبەردا بوو و مەقنەعە یەکی لەسەر بوو. لەدوورەوہ
نەمدەتوانی رۆخساریم چاو پین بکەوئ. بەلام ھەرچی نزیکتر دەبویەوہ، رۆخساری
باشتر دەبینرا. وردە وردە پەشو کام! چەندە رۆخساری لەلام ناشنا بوو! رۆخسارینکی
رێک و جوان بە دوو چاوی کیشرا و برۆی پرەوہ!

کامیار خیرا دابەزی و منیش بە دوایدا و ھەر کہ گەیشتن پیمان. کامیار لەم لاوہی

ماشینه‌کە‌ی پ‌ر‌و‌ی‌ش‌ت‌ه ئ‌ه‌ول‌او‌ه و و‌ت‌ی: خان‌م سه‌لام. مان‌د‌و نه‌بن، حا‌لی ئ‌ی‌وه باش‌ه؟
ح‌یک‌م‌ه سه‌لام، سو‌پ‌اس.

ن‌وس‌ر‌ه‌ت ئ‌ه‌مه کاک کام‌یار‌ه. له‌ها‌ور‌پ‌ئ‌ی و شه‌ری‌که‌کان‌مه.

ح‌یک‌م‌ه له‌ناس‌ین‌ت‌ان خ‌وش‌ح‌الم.

رو‌وی‌ک‌ر‌ده من و سه‌ری‌کی جو‌لان‌د. ه‌ه‌ر خ‌ه‌یا‌لم له‌ل‌ای نه‌بو‌و و له‌نا‌و بی‌ری خ‌ۆ‌م‌دا
بو‌وم! پ‌اس‌ت‌ی‌یه‌ک‌ه‌ی ب‌ر‌وام نه‌ ده‌ک‌رد که ن‌وس‌ر‌ه‌ت خ‌وش‌ک‌ین‌کی ئ‌ا‌وا جو‌ان و ما‌ق‌ول‌ی بی‌ن!
ئ‌ه‌و‌یش خ‌و‌ین‌کار‌ی ک‌ۆ‌ل‌ی‌ژ‌ی پ‌ز‌یش‌کی زان‌ک‌ۆ‌ی...!

ن‌وس‌ر‌ه‌ت ئ‌ه‌و‌یش کاک سامان‌ه. سامان گیان ب‌ۆ له‌و‌ی پ‌ا‌وه‌ستا‌وی؟

کام‌یار ئ‌ا‌گ‌ای له‌جو‌گ‌ه‌له‌ی ئ‌ا‌وه‌که‌یه!

ده‌ست‌مان به‌ پ‌ین‌که‌ن‌ین ک‌رد و تاز‌ه به‌ خ‌ۆ‌م‌دا هات‌مه‌وه و هات‌مه‌ ئ‌ه‌م‌ل‌ای ماش‌ین‌ه‌که‌ و
سه‌لام ک‌رد. ح‌یک‌م‌ه‌ت‌یش به‌ پ‌ین‌که‌ن‌ینه‌وه سه‌لا‌وی ک‌رد که کام‌یار و‌ت‌ی: خان‌م فه‌رم‌ون ت‌کا
ده‌که‌م.

ده‌ر‌گ‌ای ب‌ۆ ک‌ر‌ده‌وه و ح‌یک‌م‌ه‌ت‌یش به‌ پ‌ین‌که‌ن‌ینه‌وه پ‌ر‌و‌ی‌شت سه‌ر‌که‌وت. من و کام‌یار‌یش
له‌د‌و‌ای ماش‌ین‌ه‌که‌ و ن‌وس‌ر‌ه‌ت‌یش له‌پ‌شت سه‌کان‌دا ماش‌ین‌ه‌ک‌ه‌ی خ‌سته‌ ئ‌یش که دو‌و که‌س
له‌ها‌ور‌پ‌ئ‌کان‌ی ح‌یک‌م‌ه‌ت هات‌نه‌ پ‌یشه‌وه و یه‌کیان له‌کات‌یک‌دا ف‌یک‌ه‌ی ده‌ک‌رد و‌ت‌ی:

- به‌ به‌! و‌اب‌زان‌م ب‌را‌که‌ت خ‌ه‌زن‌ه‌ی د‌ۆ‌زی‌وه‌ته‌وه ح‌یک‌م‌ه‌ت!

ح‌یک‌م‌ه‌ت ب‌ۆ ک‌و‌ی ده‌ر‌ۆ‌ن ئ‌ی‌وه؟ ها‌ور‌پ‌ئ‌کان‌ی پ‌ین‌که‌ن‌ین و و‌ت‌یان:

- وه‌کو ه‌مو‌و کات! له‌فه‌یه‌ک ه‌له‌ده‌پ‌ا‌چ‌ین و ده‌ر‌ۆ‌ین ب‌ۆ ما‌له‌وه!

ن‌وس‌ر‌ه‌ت نه‌خت‌ئ‌ی په‌ش‌ۆ‌کا و پ‌رو‌وی‌ک‌ر‌ده کام‌یار که کام‌یار و‌ت‌ی:

- ن‌وس‌ر‌ه‌ت گیان خ‌ۆ په‌له‌مان نی‌یه! ده‌ی بیان‌گ‌ه‌یه‌ن‌ین!

د‌ی‌سان خ‌ۆ‌شی له‌چا‌وه‌کان‌یدا نی‌شت! ته‌ن‌یا ش‌تن‌ی که بو‌و ماش‌ین‌ه‌ک‌ه‌ی ج‌ینگ‌ه‌ی نه‌بو‌و!

خ‌یرا من و کام‌یار د‌ابه‌ز‌ین و ح‌یک‌م‌ه‌ت‌یش د‌ابه‌زی و ج‌ینگ‌ه‌مان گ‌ر‌پ‌ی. کام‌یار پ‌ر‌و‌ی‌شته

پ‌یشه‌وه له‌پ‌ال گ‌ن‌پ‌ه‌که‌دا و من‌یش له‌پ‌ال ده‌ر‌گاک‌ه‌ و ح‌یک‌م‌ه‌ت و دو‌و ها‌ور‌پ‌ئ‌ک‌ه‌ی دان‌ی‌شته

د‌ا‌وه‌ یه‌کیان و‌ت‌ی: بی‌ورن! بو‌ینه‌ ه‌ۆ‌ی ع‌ه‌ز‌یت.

ن‌وس‌ر‌ه‌ت پ‌یک‌ه‌وت و ه‌ه‌روا و‌ت‌ی:

- ت‌کا ده‌که‌م، چ‌ ع‌ه‌ز‌یه‌ت‌ئ‌ی؟ ماش‌ین‌ه‌که‌ خ‌ۆ ج‌ینگ‌ه‌ی ه‌یه، ده‌ی به‌یه‌که‌وه ده‌ر‌ۆ‌ین ئ‌یت‌را!

ح‌یک‌م‌ه‌ت ئ‌اخ‌ر ج‌ینگ‌ه‌ی ئ‌یم‌ه باش‌ه به‌لام ج‌ینگ‌ه‌ی ها‌ور‌پ‌ئ‌کان‌ت باش‌ نی‌یه!

کام‌یار ج‌ینگ‌ه‌ی ها‌ور‌پ‌ئ‌ی باش‌ه! ج‌ینگ‌ه‌ی د‌و‌ژ‌من خ‌راپ‌ه!

هه موو دهستان به پیکه نین کرد که حکمهت وتی:

- من دهزانم! ئیوه عهزیهت بوون!

کامیار نه، به هیچ شیوهیهک! بهس ئهم گپری چواره ی دهکهوئ به شوینیکی خرابی
بنیادهمد! هه موومان دهستان به پیکه نین کرد.

کامیار نوسرهت گیان توش ههلت بق رهخساوه هه ر به چوار دهپۆی؟ بیخه سن
ئهم دوا براوه! چ چواریکی پر هیز و تونایهکی ههیه! ناگات نه بی سهر له چ شوینانیک
که دهرنایه نی!

هه موومان دهستان به پیکه نین کرد که نوسرهت وتی:

- جارئ بق ماله وه نارۆین! سه رهتا دهپۆین له فهیهک دهخۆین! جا دهپۆین بق ماله وه!
کامیار له فه چیه؟ خویندکاریک که خهریکی خویندنه، خو نابئ له فه بخوا! بپۆین
نوسرهت گیان! بیخه پارک وی تا پیت بلیم!

حیکمهت ناخر ئیتر عهزیه ته که زیاتر ده بی!

کچه کانیش هه موویان وتیان نا وایه! ئیتر له کاتتان ناگرین به لام کامیار وتی:

- جیکه یهک ده ناسم که ئیستایهکی ههیه نا ئه وه نده!

به دهستی شتی به قه ده ر سینهکی نیشان دا که حکمهت و هاو پیکانی هه موویان
وتیان وهی! چ خوشه و دهستیان به چهپله لیدان بق کامیار کرد.

نوسرهت هیواش پووی کرده کامیار و سهیریکی کرد! وا دیار بوو که به قه ده ر
پنویست پاره ی پئ نه بوو که کامیار وتی:

- نوسرهت گیان ئه و نانه ی که پیم دۆراند بووی، ده مهوئ هه ر ئیستا بۆتانی بکرم!
چۆنه؟ دیسان کچه کان چهپله یان بق لیدا و نوسرهتیش پیکه نی و ماشینه که ی به ره و
پارک سوپانده وه و ۱۵-۲۰ ده قیه یهک دوا ی ئه وه گه یشتینه به ر ریتسورانی. . . که
ماشینه مان پارگرت و دابه زین. هه ر که پۆیشتینه ژووره وه به رتوبه ری ریتسورانه که
که ده یناسین، هاته پیشه وه و زۆر به رتزه وه بردینه سهر میزه که. هه ر شه شه که مان
دانیشتین و هه موومان شتی کمان داوا کرد که کامیار به حکمه تی وت:

- ببورن، ئیوه ئیستا له ده واو ده رمان تیده گه ن؟

حیکمهت و ئه وان دهستیان کرد به پیکه نین!

حیکمهت ئیمه ئیستا خه ریکین قوناغی کوتایی ته واو ده که یین.

کامیار یانی ئیستا ده توانن ده رزیش لی بده ن؟

کتورپ نيمه دستمانکرد به پينگه نين که يه کي له کچه کان وتي:

دهرزي ليدان هيچي پي ناوي!

کاميار با باوه! زور سهخته! بزائم نيوه که ي دهن به دکتوري راستي؟

حیکمت چند ساليکيتر! يانی هه تاکوو ماوه يه کيتر، دوکتوري گشتيمان ته واو دهن

و جا سه رهي تايبه تيبه که مانه!

کاميار: به هيواي خوا نه گهر به شي تايبه تيبه که تان ته واو کرد، من ديم بو لاتان بو

چاره سر کردن!

حیکمت تکا ده که م! پيلاوتان سه رچاوا!

کاميار نئستا تايبه ت به چي ده خوينن؟

حیکمت تايبه ت به ژنان و نه زوکی! نيمه دستمان به پينگه نين کرد:

کاميار ده ستخوش حیکمت خانم!

حیکمت نيوه زانکوتان ته واو کردووه؟

کاميار نه خيتر! زانکو نيمه ي ته واو کردوه!

ديسان هه مووان پينگه نين که حیکمت به کامياري وت:

- به راسته. له چ بوار يکدا دهر چون؟

کاميار فه رقي چييه؟ نئستا که جاري ده لالی ماشينين! به لام قوناغي ليسانسمان

ته واو کردووه!

حیکمت وه کو کاک نوسره ت! ليسانسي کيمياي هه يه، بووه به ده لالی ماشين! به خوا

هر که ناوي ده لال دينيت نه وه نده زوویر ده بم!

نوسره ت سه ري داخست که کاميار خيتر وتي:

- خو خه تاي نيمه نييه! واين کرده که بايه خي عيلم و زانياري هاتوته خواره وه!

نیشه لالا چاک دهن! ده ي پزيشکي چونه؟ دهن زور قورس بي!

حیکمت هه م قورسه، هه م دوور و دريژه! زور جار به راستي بيتاقت دهنين!

کاميار نه ویش ناخري هر ته واو دهن و به هيواي خوا، چاو بنوقينن بوون به

دوکتور!

حیکمت تازه دواي نه وه سه ره تاي کيشه مانه! دهن به دواي جينگه يه کدا بگه رين و

هه زار دهر دي سه ري ترا!

کاميار جينگه تان بوچي ده وي؟

حیکمت دهی چیکهین؟

کامیار بانگه وازیک بدن به رۆژنامه، چاره سهری تاییه تی له ماله وه!

هموو به یه که وه وتیان: ئن! ئیتر چی؟

- بۆ چی ده بن؟

کامیار ئیش ناکرتی نییه! ئیستا که سهر قوفله کان و ئاپارتمانان ئه وهنده گران بووه، له جیاتی ئه وه که نه خوش بئ بۆ لای دکتور، ئیوه ده بن بپۆن بۆ لای نه خوش! حیکمت: من ئه گهر به هیوای خوا به شی تاییه تیم ته واو کرد، ده پۆم بۆ لادنیه کی له وئ خزمه تی خه لک ده که م!

کامیار ئیوه ش ئیستا که له م دروشمانه ده ده ن! که بوون به دوکتور، ده پۆن به دوی پارده!

حیکمت نه به خوا کاک کامیار! من خۆم مانای ئیش ده زانم چیه! قه د پونادا که پشت له خه لک بکه م! کامیار سه یرینکی کرد و وتی:
- خوا تو له براهه ت نه سینئ! ئیشه لالا که وه هایه!

هر له م کاته دا نانه که یان بۆ هینان و ده ستمان به خواردن کرد. به راستی نان خواردنی ئه م کچانه جینگه ی رامن بوو! ئه وهنده به تام و چیرزه وه ده یان خوارد که بنیاده م پنی خوش بوو! له ناوه راستی نانه که دا کامیار هر گالته ی ده کرد و ئیمه پیده که نین. نان خواردن که ته واو بوو. کامیار حیسابی میزه که ی کرد و له گه ل ده ست خوشانه ی نوسره ت و کچه کاند، هه ستاین و له ریسطوراندا هاتینه ده ره وه من هیتواش به کامیارم وت:

- بپۆین بۆ شوینی دۆندرمه یه شتی بخۆین.

کامیار که خوا خوای بوو وتی: باشه و سه رماشینه که که وتین رۆیشترین و کامیار ئادره سی به سته نی فرۆشیه کی له کولانیکه ی چۆل و بیده نگدا به نوسره تدا. ئیتر له پندا چهنده پیکه نین با بمینئ! ۲۰ ده قیقه، نیو سه عاتی تر گه یشتین به دۆندرمه فرۆشیه که و دابه زین و ۶ دۆندرمه مان وه رگرت و هاتینه لای ماشینه که و ده ستمان به خواردن کرد له و شوینه دا که راوه ستا بووین ماشینیکه شوتی فرۆش راوه ستا بوو به مه که به ره یه کی ده ستی که به ده ستیه وه گرتبوی هر تیایدا ده یقیراند شوتی شیرینم هیه به شه رتی چه قو! وه ره هه نگوینم هیه به شه رتی چه قو له خوا به زیاد بئ یه ک که سیش له ماله وه ی سهری ده رنه ده هینا بپرسی شوتی کیلوی به چهنده! کامیار

تاریخچه کانی شمار -- م. موزله ده ب پوور

خاریکبوو بهسه رهاتینکی بۆمان دهگتیرایه وه و له ناویدا کابراکه هر دهیقیراند شوتی
شوتی! کامیار دتیرینکی دهوت و بیتدهنگ دهبوو هه تاکوو کابراکه قیره کهی دهکرد دیسان
ئه م دتیرینکی دهگوت.

کامیار ئا، ناخری ئیمه یان له بازاردا له گه له ئه و منالانه گرت!

خاوهن ماشین شوتی! شوتی!

کامیار ئه م منالانه له ترسا خه ریکبوون زیره یان دهکرد! ئه گه ر بیانبردايه و یه که م
نیش که بیانکردایه، ته له فۆنیکیان بو باوک و دایکیان کرد و بۆگه نی بهرز ده بویه وه!

خاوهن ماشین شوتیم هه یه بابه! شیرین وهک ههنگوینم هه یه باوه!

کامیار کوربه که هاته بهردهمی من و وتی: برا وه ره خواره وه، بزانه هر که ئه مه ی
وت یه کنی له وانه که له گه له ئیمه دا بوو دهستی به گریان کرد! کوربه که له رپوه تیگه یشت
چ باسه! پینکه نینینکی کرد و وتی وه ره خواره وه که پشتت قورسه.

خاوهن ماشین به شهرتی چه قۆ! شوتی به شهرتی چه قوم هه یه!

کامیار کارتی ماشینه که م هه لگرت و ده دانه هه زاریم نووشتانده وه و خسته ژیری

و دابه زیم.

خاوهن ماشین شوتی به شه رتم هیناوه! به گه رهنتی شوتی دهدهم!

کامیار هر که دابه زیم و کارتی ماشین و هه زارییه کانم خسته. . .

خاوهن ماشین شوتی شیرین! راکه بابه گیان ته واو بوو ها! راکه دوا چۆره! دیر

بگه ی ته واوه!

کامیار بوویکرده شوتی فرۆشه که و سهیرینکی کرد و وتی:

- راست دهکا، دوا چۆره! هه موی دوو تن شوتی له بنه که یدا ماوه ته وه!

هه موومان دهستان به پینکه نین کرد! ماشینه داماره که پېر بوو له شوتی! یهک

دانه یشی نه فرۆشتبوو!

کامیار پیاوی باش بو ئه وهنده ده قیریننی! میشتکت بهرداینه وه ناخر!

کابراکه پینکه نینینکی کرد و وتی:

- چی بلنیم وه لالا! ژن و منال بژئوییان دهوئ ئیترا!

کامیار تو خو دهکنی شوتیشت نه فرۆشتوو!

شوتی فرۆش که نهختی هاته پینشه وه وتی:

- سه رت سلامت! به م ماشین و پول و پارهی که ئیره هه تانه، خو ئیترا خه متان نییه!

ئاخري، خواي ئيمەش گەورەيە!

پىنكەنن لەسەر لىئوى ھەموومان بزر بوو! كاميار سەيرىكى كرد و وتى:
- شوتى ئاوا نافروشن! بىدە پىم ئەو دەنگەوەرە بزانم!

رۆيشتە پىشەوہ و دەنگەوەرەكەى لى وەرگرت! ھەر كە ويستم بېزوم بۆ لاي، خستىيە
ئيش و وتى:

- خانمەكان و پياوان ئاگادار دەكەينەوہ! پوژى كور و كچى لەشەقامىندا خەرىكبون
بە يەكەوہ پياسەيان دەكرد! كتوپر كورەكە بە كچەك دەلى ئەزىزم! دەتوئ شوتىنى كە
دەرزىم لەخۆم داوہ ببىنى؟ كورەكە خىرا دەمى تا بناگوى دەكرىتەوہ و بە خۆشحالى
دەلى ئا ئەزىزم، ئا! كچەكە سەروى دەرمانخانەيەك نیشان دەدا و دەلى لەوئ ئەزىزم! لەر
دەرزى لىدانەن!

كتوپر دەنگى پىنكەنن لەم بەراو بەرى جادەكە و بەر دەرگاي دۆندرمە فروشىيەك
بەرز بوپەوہ! ئەم كچانە و نوسرەت كە دليان گرتبوو و دانىشتبوونە سەر عەرز! ويستم
بېزوم بلنگوكە لەدەستى بسىنم ئەو بە شوتى فروشىيەكەى وت:

- بەرى ئەمە بگرە ئەگىنا ئەم شويتيانە تا شو لەسەر دەستت دەماسن!

ئەوئش نەوہستا ھات راوہستا لەبەر دەمى من! بالايەكى بوو كە باس ناكرد!
كاميار بە ھاوشارىيەك دەلین ئەگەر يەك بار ھەلگر پارەت پىن بدن چى لىدەكەى؟
ئەوئش نەختى بىرى كردهوہ و وتى: بيست تمەن ودرەگرم و بەتالى دەكەمەوہ!
ديسان خەلكەكە قا قا دەستيان بە پىنكەنن كرد و كۆبونەوہ لەدەورو بەرى ئىمەدا يەكە
يەكە پەنجەرەى مالەكانىش دەكرانەوہ و سەرى لى دەھاتە دەر!

كاميار ھاوشارىيەكى ترمان سەر پاس دەكەوئ! نەختى رادەبوورئ خەلك دەبين
كە بۆنىكى خراپ لەدواى دواوہوہ دىت! سەير دەكەن دەبين ئەم ھاوشارىيە خەرىكە
لەدواوہوہ لەو شتانە دەكا و بۆگەنەكەى ھەموو شوتىنى داگرتوہ! شوفىترەكە برىكەكە
رادەكىشى و دىتە دواوہ و پىنى دەلین پياوى پيس و چەپەل ئەوہ چىيە لىرە دەيكەى؟
ئەوئش ھەر بەو زارەى خۆى دەلى دەى وەرە و چاكى بكە! مەگەر خۆت سەعاتى ھاوارت
نەدەكرد بۆ دواوہ بۆ دواوہ؟ دەى منىش بە گوىى توم كرد ئىتر!

ئىتر ئەو خەلكە خەرىكبون لەپىنكەننیدا دەكەوتن بە عەرزدا! خۆشم فرمىسك
لەچاوہكانم دەھات.

تارىكپىيەكانى شمار - م. موندەلەب ۱۹۹۲

به لام خیرا خۆم خسته ناروهراستی خه لکه که که که س نه زانی ئەم کامیاره له گه له مندایه!
 کامیار بۆژی له یاباندا مشکینک که له دواى سى سال لیکۆلینه وه و راهینان و دهردى
 ساری، خۆینه واریان کرد و فیزیان کردبوو که شت بنوسی و هینابویانه گۆره پانی
 شار، هه موو خه لک ئەم سرکه وتنه به چاوی خۆیان ببینن! به کورتی مشکه که یان
 خسته ناروهراستی گۆره پانه که و ده بیست ههزار کهس له دهوری کۆ بوو بونه وه و
 سه بریان ده کردن به پیکه وت له و پۆزه دا هاو لاتییه کی ئیمهش پۆیشتبوو بۆ یابان بۆ
 نیش. کاتی ئەم کۆبونه وه یی چا و پینه که وئ، ورده ورده خۆی له به ینیانه وه ده کیشیته
 پیشه وه که بزانی چ باسه. هه ر مشکه که له تا وهراستی گۆره پانه که دا ده بینی پانه کا بۆ
 لای و هه ر که دین بیگرن به پنی مشکه که ده لقی نینیه وه و دهسته کانی ده خاته که له که ی
 و به شانازییه وه به خه لکه که ده لئ مشکه ئه و دنده سامی هه یه که کردوتانه به هه را؟
 نا...! ته وا بوو! خه لک ده ستیان به چه پله لیدان کرد وتی:

- ده ی ئیستا! دواى بیستنی ئەم نوو کتانه، کاتی سه ندنی شوتیه! خیرا وهرنه پیشه وه
 و بیگرن نه گینا نه گه ر خۆتان بیتام که ن له نوو کته موکته هیچ هه والئ نییه!
 هه وت هه شت نه فه ر به پیکه نینه وه هاتته پیشه وه و هه ر کامیان یه ک دو شوتی
 کړی که کامیار وتی: بۆژی یه کئ خه و ده بینی که مردوه و بردویانه بۆ شوینیکی باش.
 نه ختی که ده پراته پیشه وه سه یرده کا چه ند کچی جوانی وه کو پهری یه کینکیان گرتوه
 و خه ریکن به دپیل و مه ته، شانەکانی کون تیده که ن و ئه ویش هه ر هاوار هاوار ده کا!
 ئەم کابرایه زۆر زوو یر ده بی و ده لئ بزاتم ئەمه مرو فینکی خراپ بووه که ناوای
 لیده که ن؟ که چه کان، ده لین نه! به هیچ شینوه یه ک! خه ریکین شانەکانی کون تیده که ین که
 دوو بالی جوانی بۆ دابننن! ئەم کابرایه هیچ نالی و نه ختی له ناو دره خته کان و گول
 و هاژه ی ناو و چریکه ی په له وه ره کاندای ده پراته پیشتره وه و سه یر ده کا دیسان چه ند
 کچیکی جوان یه کینکیان گرتوه و خه ریکن به دپیل، ناو چاوانی یه کئ کون تیده که ن!
 نه مجاره ئیتر زۆر زوو یر ده بی و ده لئ! ئەمه ئیتر هه ر تاوانباره! په ریه کان ده لین نه!
 به هیچ شینوه یه ک! نیمه خه ریکین ناو چاوانی کون تیده که ین تا تاجیکی زۆر جوان بکه ینه
 سه ری!

هه ر که ئەمه ده لئ یارو ده ست ده کا به پاکردن و هه لاتن! په ریه کان پنی ده لین بۆ
 کوئ؟ ده لئ ده پۆم بۆ نه ولا!

تاریکیه کانی شار - م. موله دده ب پوور

دهلین لهوی دار به. . . . تا دهکن ها! دهلی قهیناکا و هر هیچ نهبن کونهکی
حازره و ئیتر پیوستی به دریل نییه!

دهنگی پیکه نین هموو شه قامه کی پر کردبوو! ده رگای یه که یه که ی مالکان
ده کرایه وه و ژن و پیای لی ده هاتنه دهره وه و له ده وری ئیمه دا کۆ ده بونه وه!
کامیار رۆژی له ئوتریشدا کۆنسیرتی گۆرانی بیژنکی گه و ره بوو! ژه نیاره گه ورده کانی
دوینا ده هاتنه سهر ته خته که و داده نیشتنه پشت پیانو یه ک و موسیقایان ده ژهند و
جا هه لده ستان و له بهر ته ماشاوانه کاندای که دوو سئ هه زار ده بون کړنوشیان دهربر
و ده رۆیشتن، ناخری سهری یه کئ له ژه نیاره کان ده بیته و دیت له پشت پیانو که دا
داده نیشتنه و پارچه یه ک ده ژهنی و کاتی ته واو ده بنی و دیته بهر ته ماشاوانه کان و
کړنوش ده با، له نیوان نه و خه لکه ی دا که خه ریکی هاندانین یه کئ ده ست ده کا به هاوار و
هه روا که چه پله و فیکه لینه یا، هه ر وتویه تی، یاشا سان شه فهندی! بژی نازرباینجان! چۆخ
یاخچی هاوشاری! ژه نیاره که دوو کړنوش ده با و له سهر ته خته که دیته خوار و هیواش
نه و کابرایه بانگ ده کا. کاتی کابراکه دیته پیشه وه، پیی ده لی بزانه تو ئیتر له کوئی زانیت
که من هاوشاریتم؟ کابراکه پیکه نینیک ده کا و ده لی تکا ئیلیرهم! هیچ نه کرده خۆ! من
ناگام له هموو ژه نیاره کان بوو! نه وان کاتی داده نیشتنه پشت پیانو که، کورسییه که یان
ده برد بۆ لای پیانو که به لام تو هه ر که دانیشتی، پیانو یه ک به و زه به لاحتیه هینا بۆ لای
خۆت! خه لکی هموو ده ستیان به پیکه نین کرد!

به هاوشارییه ک ده لین به لوبیا دیریک دروست بکه! ده لی کوچوولوبیا! ده لین ده ی
ئیتسا شه مشیر دیریک دروست بکه! ده لی به ساقه ت بم شه م، شیرت هه یه؟
ئه م هه ر نوو کته ی ده وت و خه لک پنده که نین و شوتیان ده کړی! چاره کینکی پینه چوو،
نیوه ی زیاتری ماشینی کابراکه به تال بویه وه! به نوسره تم وت: راکه سهرکه وه و
مناله کانیش سهرخه و ماشینه که بخه ئیش! ئه مه وازی لی بینین هه تاکوو سئ ماشین
شوتی بۆ ئه م کابرایه نه فرۆشی نایه ته ئه م لاوه!

نوسره ت به پیکه نینه وه سهرکه وت و وتی: حیکمه ت و هاوړیکانیشی سهرکه ون و
منیش هیواش له به ن خه لکدا رۆیشتم بۆ لای کامیار و هه رکه گه یشتم، هیواش پیم وت:
- ئیمه خه ریکین ده رۆین! نه یه یته به جئ ده مینی ها!

کامیار یه کیتتر بلیم و برۆین!

- خیراکه ئابروت بردین!

کامیار پوژئی هاوشارییه کی ترمان دهستی ژن و مناله کی دهگری و دهیانبا بق
 سهیرانی دهره وهی شار، دهگن به شوینیکی خوش و سهیردهگن، خه لک له پال
 چه مه که دا، راخه ریان پاخستوو و دانیشتون. هاوشارییه کی ئیمهش به ژن و مناله کی
 دهلی ئیره باشه. ناخری شته کانیان له ماشینه که دا داده گرن و هاوشارییه که مان ریک
 دهروا بق ناوه راستی جاده که و پاخه ره که راده خا! ژنه کی دهلی پیاوه که خق نابن
 لیرا دانیشین! مه ترسیداره! دهلی تو حهقت نه بی! من عه قلم به م شتانه ده شکئی! ناخری
 پاخه ره کی له ناوه راستی جاده که دا داده خاته و سه ماوهر و شوتی و پینخه ف و پشتی
 و هه موویان ده خاته ئه ویا! به ریکه وت هه ر له م کاته دا باره لگری له دوره وه به توندی
 دیت! شوقیره که هه ر که ئه مانه له ناوه راستی جاده که سهیردهگن، دهست به هورین لیدان
 دهکات و ئیتر ناتوانی ماشینه که کونترۆل بکات و دهرواته قهراغی جاده که و ده بیست
 کهس دهکا به ژیره وه و دهیانکوژی و ده که ویته چه مه که! هاوشارییه که مان که ئه مه ی
 چاو لیده بی، زور له سه ر خق، روو دهکاته ژنه کی و دهلی ئیستا زانیت چه نه ژیرم؟
 ئیستا ئه گه ر له ویدا دانیشتیایه پلیشابوینه وه!

خه لک دهستیان به پیکه نین کرد! دهنگه وه ره که م له دهست گرت و به زور رامکیشا بق
 لای ماشینه که که کوتوپر چه ند کچی قیزاندیان بق کوئی؟ راوهسته شوتیه کانت بفروشه!
 ئیمه تازه ئیستا هاتووین لیت بکړین!

کامیار شوتیه کان خق هی من نییه! نووکتەکان هی من بوو! شوتیتان دهوی له و
 کابرایه بیکړن، نووکتەتان دهوی وهره ئیره بق لای من!
 هه موو قیزاندیان:

- نووکتەمان دهوی! نووکتەمان دهوی!

به زور گه یاندمه لای ماشینه که وتی:

- تو گیانی من یه کئی تر بلیم و برۆم!

به مه جبوری وازم لئ هینا که وتی:

- بیدهنگ بن دهنگم با بگا به هه موتان! دهنگه وه ره که ئیتر نییه! پوژیک هاوشارییه کی
 ترمان دهروا بق خهسته خانه: دوکتوری خهسته خانه که لئی ده پرسن! نه خوشیه که تان
 چیه ناغا؟ هاوشارییه که مان دهلی وه للا ناغای دوختر دور له پوتان به لام ماوهیه که
 غاز له مه عیده مدا کق ده بیته وه به لام کاتی دهیده مه دهره وه. نه دهنگی هه یه نه بۆن!
 دوکتوره که ده لیده ی هه ر ئیستا یه ک جار له لای مندا غازی مه عیده ت خالی بکه ره وه،

بزانم هاوشاریه که ی ئیمه لئی ناوهستی و له پریوه قسه که ی دوکتور جی به جی دهکات و بایهک بهرده داته وه، دوکتور دهست دهکا به نسخه و دهلی قه تره یه کم نووسی بۆ لوتت که گیراوییه که ی چاره سهر بی و سهماعه یه کیش بۆ گویت که دیسان بتوانی بیسی! کاتیکیش که پزیشتیته دهره وه، نه و دهرگایه بکه ره وه وا خنکام له بۆگه ندا!

خه لک دهستیان خستبووه سهر سکیان و ههر پین دهکه نین! به زور سهر ماشینه که م خست و نوسره ت ویستی پینکه وئ، به لام بۆچی نه و کچانه دهیان نهیشت! له بهر ماشینه که دا کۆ بوو بونه وه و دهیانوت هه تاکوو نووکتیه کی تر نه لیت ناهیلین برون!

ئاخری به ههر گیان که نشتی بوو له دهستیان بزگارمان بوو و پینکه وتین که پیم وت: - تو به راستی دانا پزینی که ئاوا دهکه ی؟

کامیار تازه نووکتیه کان خه ریکه دهکه ویته بیرم! هاوشاریه کمان بوه به شاره وانی شار. به پینکه وت پزینی دهر وا پاچی نه خوشخانه یه ک لیندا و یانی کردنه وه ی خهسته خانه یه ک دهست پین بکات، ئاخری نیوه رۆ دیت و خانمه که ی سه یرده کا نه هاتوته وه! عه سر دیت و خانمه که ی سه یرده کا ههر نه هاتوته وه بۆ مال! سه رده تای شه و دیت، خانمه که ی سه یرده کا ههر نه هاتوته وه بۆ مال! ئاخری له کوتایی شه ودا کابراکه دیتته وه بۆ مال و خانمه که ی به توره ییه وه دهلی تا نیستا له کام گورستان بوی؟ کابراکه خۆلی چاکه ت و پانتوله که ی ده ته کیننی و دهلی وه لالا پزیشترین پاچی کردنه وه لینه دین که دهستمان گرم بوو و دوو قات بردمانه سه ره وه

ئیتتر هه ناسه ی نه م نوسره ت و کچانه له پینکه نیندا دهر نه ده هات! خوشم پینه که نیم به لام لئی توره بووم.

- تو بیرت نه ده کرده وه که یه کئی ئیمه ی لیره دا چاو پینکه وئ و بناسنی چی ده بیت؟

کامیار هیچ! ده لین کامیرای شارا وه بوه! پوو یکرده حکمه ت و وتی:
- توخوا ئیشینی خراپم کرد؟

حیکمه ت که خه ریکوو فرمیسکه کانی ده سپرئ وتی:

- نه! به راستی خوشبوو! من، سه ره تا په شوکام! به راستی به هره مه ند و زور زور

پهزا سووک و هونه رمه ندن! کامیار پوو یکرده من و وتی:

- نه ها! نیستا ده زانی! به راستی چ به هره یه کم له بهر نه م بیکه و مه یکه ی تو له خه سار

چوو!

دیسان دهستی کرد به رابواردن له گه ل کچه کاندا هه تاکوو گه یشتینه بهر دهرگای

مالی کچهکان و ئەوانمان دابەزاند و پزۆشتین حیکمەت بگەیهنن.
کاتی گەشتین، دابەزین و من و نوسرەت خواحافیزیمان لێکرد. کە سەرەمی کامیار
گەشت بە حیکمەتی وت:

- توخوا بمبورن ها! بەس دەمویست خۆشتان لێ بەسەر چێ!
حیکمەت: بە راستی خۆش بوو کاک کامیار! هیچ کات ئەمڕۆم لەبیر ناچێ! لەهەموو
ژیانمدا ئەوەندەم خۆش پانەبوارد بوو! بە راستی سوپاستان دەکەم!
کامیار منیش ئەمڕۆ لەبیر ناکەم!

زانیم کە خەریکە ناخۆش دەبێ! هێواش بە ئەنیشکم سیخورمەیهکم لەکامیار دا
خواحافیزییەکی کرد و سەر ماشین کەوت و ئێمەش لەپشت سەریدا سەرکەوتین و
دەستیکمان بۆ حیکمەت پراوەشاند و نوسرەت پێکەوت. چەند شەقامیکمان کە بری،
لەسووچیکدا پراوەستا و وتی:

- دەی، ئێستا بۆ کوی پزۆین؟

کامیار حەز دەکەم بۆ شۆینێ چایە شتی بخۆین؟
نوسرەت بۆ حەز نەکەم؟ لەگەڵ ئێوەدا هەتاکوو پزۆشکی یاسیش دێم! ئێتر هۆگرتان
بووم!

کامیار کاک نوسرەت ئێتر شەرمەزارمان مەکە!
نوسرەت دوژمنت شەرمەزار بێ نەتوانی سەری بەرز کاتەوه! سەربەرتر لەئێوە
ئێتر کێ دەتوانی بییت؟

کامیار دەی پزۆین بۆ ئەو کافتریایە کە بووین.
نوسرەت ئەگەر ئیشیکتان نیە، با پزۆین بۆ شانۆ...
کامیار بۆ دانەخراوه؟
نوسرەت با بەلام بەرئێوەبەرەکی بپارە بیت حیسابیکمان بەیهکەوه هەیه. بپارە
پارەمان پێدات. پزۆشتین بۆ شانۆکە کە نوسرەت وتی:
- چەند خۆشحال بوو!

کامیار کێ؟
نوسرەت حیکمەت، تا ئێستا ئەوەندە خۆشحال نەمیینی بوو! دەستان خۆش بێ!
پوو سپیتان کردم!
- کاک نوسرەت بۆ ئەم دوایراوەت ناخەیتە لاوه؟

نوسرەت: سەختە کاک سامان، سەختە! بویری دەوئ!

- دەست لئ ھەلگرتنی بویری دەوئ؟

نوسرەت نە، گەرانیو ھە بۆ ژیان! من دەویرم دەستی لئ ھەلبگرم بەلام ناویرم بۆ
ژیان بگەریمەو! ھەقم بەسەر ژیانو ھە نییە! کاتن ئەو دەخەمە لاو، ئەو کاتە یە کە ژیان

دەبینم! بینینی ژیانیش قورسە! یانی بەم شتوویە کە ھە یە قورسە!

- یانی کاتن لەئیعتیادتا خنکاوی، ژیان نابینی؟

نوسرەت بڕوانە، ئیعتیاد سەد قوناغی ھە یە! بنیادەمی راھاتو بە مادە ی سەرکەر قوناغ

بە قوناغ دەروا تە پێشەو! ھەر قوناغیکی نەو عێکە!

- یانی قوناغی باشیشی ھە یە؟

نوسرەت: نە! ھەر قوناغیکی پیستەر لەقوناغی پێستەر! بنیادەم ھەموو کات ھەست

دەکات کە پیس و بۆگەنە! ئەمە ھیتشتا باشترین ھەستیەتی!

بنیادەمی راھاتو بە مادە ی سەرکەر بئ غیرەت دەبئ، بئ شەرەف دەبئ، بئ ناموس

دەبئ، خۆ فرۆش دەبئ، وەک زبلی لیدئ! بە کورتی بۆتان بلیم! بنیادەمی راھاتو

بە مادە ی سەرکەر، ھەر بنیادەم نییە! ھە یوانیش نییە چون ھە یوانەکانیش بۆ خۆیان

غەریزە و رەوتنکیان ھە یە! بنیادەمی راھاتو بە مادە ی سەرکەر ھیچی نییە! لەدوای چەند

جار خواردن، تەنیا بەرە و مردن دەروا تە! ئەویش چ مردنئ! پیستەرین شتووی مردن!

سەرەتاکەیشی بەم ھە شیشە دوابراو ھەست پێدەکا! لەبیرتان بئ! ھەر گەنجیکت کە

بینی خەریکە ھە شیش دەخوا، ناوی بنوسن لەلیستی چاوەروانانی راھاتو بە مادە

سەرکەرەکاندا! ھەموو کاتیش ھەر وا بوو! ھەر گەنجی کە راھاتو بە مادە ی سەرکەر،

ئەگەر قسە ی لەگەل بکە ی سەیردەکە ی کە یەک رینگە رۆیشتو! تەنیا بەس کون و

قوربەنەکانی بە یە کەو ھە یوانە بوو! گەنجی کاتن دە یوئ دەست بە خواردنی ھە شیش

بکات، ھەموو کات بە خۆ ی دەلئ ھەر کات بەمەوئ وازی لیدینم! ھەمووشیان وادەزانن

مادە ی سەرکەر دیلی ئەوانە! ناگایان لئ نییە کاتن بۆ جارئ بەرەو ئەو رۆیشتی ئیتر تو

دیلی دەبئ! بڕوانە، ئیعتیاد خۆ ی تەنیا ناویکە، بەلام سەد ھەزار چارە رەشی لەنامیزیدا

نوستو ھە یە! پێشدا دیار نییە! دواجار، وردە وردە خۆ ی نیشان دەدا! سەیری من

کەن! ئیتر خەریکە خۆ ی لەمندا نیشان دەدا! لەکاتنیکیشو ھە یوانە نیشان دا ئیتر ھەموو

شت بۆ بنیادەم تەواو بوو! فیلیش بی دەتفەوتینئ! رۆستەمی داستانیش بی دەبی بە

میتشن! ھەمووی ھەر پارانیو! ھەمووی... ناویری! ھەمووی زمان لوسی! ھەمووی

تاریکیەکانی شمار ... م. موندەدەب ٢٠٠٩

تۆکه رتم! بچو و کتم! ئاغای منی! سهرورهی منی! هم مووی به قوربان و به ساقه! باوک حیزه گهرهیی و ئابرو و که سایه تی و مرقایه تی له ناوه وهی مرقدا ده کوژی! دوا براوه وه کو جگهرهیه! بهس یهک دوو جاری یه که مه که نهختن سهری گیتز ده بن و بنیادهم هزی لینه تی! جگهره کانیتتر هر له بیرت نایهت که که ی کوژاندوته ته وه!

- نه م هیرۆئینه چونه؟ یانی چ حالیکه هیه؟

نوسرته: بڕوانه، ئیستا که ناوت هینا، ده بن هر بیخوم! یانی وه ها دیلی بووم! باوک حیزه تاقیکردنه وهی نییه! تاقیکردنه وهی و راهاتن پنی یه کیکه! سهره تا هیرۆین فرۆشه که به دواتا دیت! بۆ جاری که بۆنی که وته لوتت، ئیتتر تو به دوا ی نه ودای! هر چه ندهش پاره به خه یته سهری، هیشتا که مه!

- چون گه نجه کان موعتاد ده که ن؟

نوسرته زۆر ئاسان! سهره تا هاوڕیکهت پنی راهاتوه! که سنی که پنی رادی، سه د که سی تری پنی رادینتی! دوا ی نه وه خویشیان پیاویان هیه! که شخه! قوز! ته ر پۆش! بۆن پیوه دراو! نه مانه ئیشیان نه وه یه که بکه ونه ناو گه نجه کان و رایان بیتن!

- ئاخیر بۆچی؟

نوسرته: بۆ نه وه ی بیر نه که نه وه! قسه نه که ن! تینه گن! نه زانن! نه بیسن! نه بینن! بنیاده میکی راهاتو هر بۆی فهرق ناکا که له کوئی بیت و کئ له سه ر سهری بیت! هر نه وه ی که ماده که ی ئاماده بن، به سیه تی!

بنیاده میکی راهاتو هیچ هه والی له ده ورو به ری نییه! نه گه ر سه د که س له پالیدا بکوژی، نه م ناگای لی نییه!

- ده ی نه گه ر هه موو گه نجه کان گیرۆده بن، کئ نه م مه مله که ته هه لسوورینتی؟

نوسرته نه وانهی که تا ئیستا هه لیان سووراندوه! خو جاری نه وتمان هیه! خو جاری کانمان هیه! نه مانه به سه! ئیتتر هیزی مرقایه تیان بۆچی ده وی! نه ویش نه م هه مووه! بڕوانن! له ده کیلو تریاک، نزیک کیلویهک هیرۆین به ره م دی! نه ویش به گن و گویه کانیه وه بلن دوو کیلو! نه و کاته وهرن نرخه تریاک سه یر که ن و نرخه هیرۆینیش! دوا براوه هر خوڕایی! ده سته یهک ده کپی به چه نده. ؟ سه دتمن سه د و په نجا تمه ن! ئاخیری که ی دوسه د تمه ن! سهره تایش به سه یهک بۆ هه فته یهک به سه! جا کاری ده که ویتته پوژی ده پانزه به سه! گن و گوی تیایه، سه رخوشی ناکا، ده روا به دوا ی هه بدا!

کاميار تو نئستا چي ده برينيته وه؟

نوسرهت دهوا!

کاميار ده مينکيه؟

نوسرهت نه، شهش مانگ، سالنک ده بي!

گه بي بويته نزيک مه يداني که وتي:

- ده تانه وي شتيکتان بي نيشان بدهم؟

کاميار چي؟

پنچايه لاي خوار و نه ختي نه ولاتر ماشينه که ي راگرت و وتي:

- دابه زن وهرن!

دابه زين و پويشتين بو لاي گوره پانه که و وتي:

- نه و کوره تان چاو لنيه؟ نه و پوزي سي چوار که س توش دهکا!

هه تاکوو ليره پاره ستاوم، برون له لاي تنيه رن بزنان چي له پال گويتانا دهلي!

ورده ورده له گه ل کامياردا ريکه وتين بو لاي کوره که که بالايه کي به رزي بوو و

زوريش قوز بوو! هه ر که به لايدا تنيه رين به نه سپايي وتي:

- شريت، کونکن، ناوجو، ويسکي! کاميار سه يريني کرد و وتي:

- به دواي نه م شتانه دا نين. کوره که هه نگاهي هاته پيشه وه و وتي:

- به دواي هه رچيدا که بن له لاي منه!

له پال کوره که دا دوو گه نجی تر له قه راغ شوسته که بازاريان دانابوو و يه کيان پا که تي

گه وره ي دانابوو پالي پاتري نه فروشت و نه ويتريشيان کاترمير!

کاميار شتي که نيمه به دوايدان له لاي تو ده ست ناکه وي!

کوره که که وازي نه ده هيتا وتي: ده ي بلن چيتان ده وي؟

کاميار کتیب! کتیبی زانکو!

هه ر که کاميار نه مه ي وت، کوره که که خه ريکبوو پاتري ده فروشت وتي:

- وهره نيره کاکه! نه وه ي که ده ته وي له لاي منه!

کوره که نيتر هيچي نه وت و سه يريني نه وي که پاتري ده فروشت کرد و وتي:

- تو ده زاني کتیبی زانکو چيبه؟ کوره که له لاي شته کاني هه ستا و وتي:

- خوم هه نديکم هه يه هي کاتي خویندنی خوم بوه و هه نديکيش هاورينکام هه يانه!

هي چ بواريکت ده وي؟

من و کاميار پڙيشتينه پيشه وه و کاميار به سه رسوورپماوييه وه وتي:

- تو خويندني زانکوت هه يه ؟

کورپه که وتي:

- نا، کارگيري! نيوه چيتان دهوي؟

کاميار ياني نه گهر بايه لوژيمان بوي چي؟

کورپه که دهستي بو کاميار راگرت که ياني راوهستي و هاوپريکه ي له و بهر شوسته که

بانگ کرد و وتي:

- سينا! سينا! دهقه يه وهره.

سينا که خهريکبوو له گهل مشتيرييه کدا قسه ي دهکرد و گوره وي زاناه ي دهفروشت

وتي: چيت دهوي؟ مشتيرييم هه يه!

کورپه که به قيره وتي:

- کتيرييه کانت دهفروشي! نه مانه به دواي کتيدان!

سينا نه ختي بيري کرده وه و وتي:

- نه بابو! با ببن! هر هيچ نه بي بو يادگاري باشن!

نه مه ي وت و ديسان دهستيکرد به قسه کردن له گهل مشتيرييه که يداکه نه و کورپه

وتي:

- کتيري ترتان ناوي؟

کاميار سهري داخست و گه رايه وه بو لاي نوسره ت که په نجا مه تر له ولاتر راوهستا

بوو و پنده که ني! منيش پڙيشتيم به دوايدا و هر که گه يشتيم وتم:

- که ساني وه کو نه م هه تيوه ناگرن؟ نوسره ت پيکه ني و وتي:

- وهرن بروين بابو!

کاميار: نه واني تر ساغن! خه ريکن که سابه تي خويان ده که ن! به سه زمانانه هه مووشيان

دهرچووي زانکون!

نوسره ت وهرن شتيکي ترتان بي نيشان بدهم! بروين بو نه و بهري گورپه پانه که.

هه رسنيکمان پڙيشتين بو لاي گورپه پانه که که نوسره ت وتي:

- يه ک دوو هه نگاهوي لي ره پياسه بکن!

کاميار وازيبنه توخوا نوسره ت گيان!

نوسره ت تو بروين، مه به ستيکم هه يه!

من و کامیار رینکوتین و تا ده مهتری پویشترین، کچیکی تمهن بیست سالان به
نهسپایی پنی وتین:

- ده تمهن! کامیار به خیسینکهوه سهیری کرد که کچهکه سهیری کرد و سهیری
داخست و پویشته نهولاتر! دیسان پویشترین، نهختی نهولاتر کچیکی تر به نهسپایی پنی
وت: ههشت تمهن!

کامیار خیرا دهستی منی گرت و وتی:

- بگه ریننهوه!

- بو؟

کامیار دهترسم دوو ههنگاوی تر، برۆین بگهینه تمهنی! ههروا خهریکن نرخهکه دادهبهزین!
منیش، ئیستا سهدهزار و وردهیهک لهگیرفانمدایه! نهو کاته دهبنی حههمسهرایهک پینک
بینم!

گهراینهوه بو لای نوسرته که وتی:

- تیگهیشتن؟ ئیستا برۆین شوینینکی ترتان پنی نیشان بدهم!

کامیار نه، بهساقه! ئیمه دانی پیا دهنننن که به راستی شارینکی جوان و خوشتان
کردوتهوه! ئیتر باشتره برۆین فریای ئیشی خۆمان بکهوین!

پویشترین بهرهو ماشینهکه و سهه کهوتین و رینکوتین بهرهو خوارهوه که نوسرته

وتی:

- نا، براکانی من! راستیهکان نههمیه که بینیتان!

- دهبنی چی بکری؟ بو دهبنی بهر بهم شتانه بگیری؟

نوسرته : به عهقلینکی ساغ! برۆانن، کاتی کونکور دهبنی، چهند سهه دهزار کهس
بهشداری نهکن؟ ههمووشیان بهو هیوایه دهپۆنه زانکو که تیا دههچن و بتوانن ئیشی
بدۆزنهوه و ژیان خویانی پنی بهسهه بهرن! دهی دهبنی پلانینکی باشی بو دابریژری!
کهسانیکیش نهه پلانه دادهپژن دهبنی دوور بین بن نهک تهنیا نوکی لوتی خویان بینن!
ماوهیهک لهمهوبهه نهه خاوهنی شانویه ناگادارییهکی بو دامهزراندنی فهراشی بلاو
کردهوه! برۆادهکهن! لهسیسهه چوارسهه کهسدا که هاتبون چهند دانهیان لیسانسیان ههبوو
و چهند دانهیان فوق لیسانس؟ لهوانهیه زیاتر لهنیوهیان! نهه ئیتر خۆم شاید بووم که
کابراکه فوق لیسانسی بوو و هاتبوو و دهپارایهوه که دایمهرزینن! موچهی داواکراویشی
نووسی بووی شهست ههزار تمهن! نهه یانی چی؟ یانی کهوتنه خوارهوه! یانی لهناوچون!

ئەم ھەموو گەنجەکان ھان دەدەن وەرە بخوینن ئاخیریەکی دەبیتە ئەمە!
- ھەمووشیان وەھا نین! من زۆر کەس دەناسم کە دواي چەند سال ڕۆیشتونەتە
سەر ئیشیکی باش!

نوسرەت: ئا بەلام ئەگەر بتوانن لەو چەند سالەدا خۆیان ڕاگرن و توشی خراپە
نەبن یان خۆیان نەکوژن! ئیوہ ڕیژەي خۆ کوشتنتان بە دەستوہ ھەیە؟ بابە ئەم
ھەموہ دەکریتە خەرچی گەنجی ھەتاکوو خویندنی تەواو بیی ئەو کاتە لەمەجبوری دا
ھەلدەستی و دەروا بۆ ئەمریکا و ئەوروپا و ئەوان لەخوینەواری و زانیاریەکی کەلک
وەرەگرن!

گەیشتینە نزیک شانۆکە و ماشینەکەمان لەشوینیکدا ڕاگرت و ڕۆیشتینە ژوورەوہ.
بەڕیوہبەری شانۆکە ھیشتا نەھاتبوو، ڕۆیشتینە ژووری پشت تەختی شانۆکە و
نوسرەت بە فەراشەکی وت: چامان بۆ بیئین.

نەختی ڕابورد کورپیکی گەنج بە سینییەک چاوہ ھاتە ژوورەوہ. نوسرەت ھەستا.
سینییە چاکەي لینگرت و سوپاسی کرد و کە کورپەکە ڕۆیشت، نوسرەت پنی وتین:
- ئەمە فوق دیپلومی ھەیە! بە فوق دیپلومیەوہ بووہ بە فەراش.

پیکەنی و وتی:

- ئاستی خوینەواری لەم ولاتەدا زۆر لەسەرەوہیە! فەراشەکی یشی دەرچووی
زانکویە! ئەگەر ئەوانەي کە لەم شانۆیەدا ئیش دەکەن ھەولنی بدەن، دەتوانن ئیرە وەکو
ئامادەییەکی بێ ھاوتای لیکەین! فەراش، فەوقە دیپلوم! کاکە ڕەشەکی کە خۆم بێم،
لیسانس! ئەو کورپە کە دەوری گەنجەکە دەبینن لیسانس! ئەوی کە کییۆرد دەژەنی،
لیسانس!

کامیار دەي تەختە ڕەشینک و گەچ و تەختە سەریک بەینن، لەپشوی شانۆکەدا، نەختی
لەگەل ئەم منالانەدا کە دین بۆ دیتنی شانۆکە خەریکی بێرکاری میرکاری بێ! ھەم
خیری ھەیە، ھەم دەتوانن بلیتەکە نەختی گرانتر حساب بکەن!
نوسرەت ئاخەر ئەمانە بۆ چیە؟ ئەم ھەموہ باوکی ئەم منالانە لەسەرتایی و ناوہندی

و دواناوہندی و پیش زانکو دەردینن، ئاخیریەکی وەکو منیان لێ بێ؟

- ھەموی خۆ ئاویان لێنايە!

نوسرەت ئەری، ڕاست دەکەي! یەکیان خودی خۆت! دەزانن بۆچی؟ لەبەر ئەوہي کە

بەمالەکەتان دەولەمەندن! بەلام وادەزانن ئەگەر پارەتان نەبوایەت ئیستا چیتان دەکرد؟

هر بهین من نهختی لهخۆم بۆتان باس بکهه تاکوو لههه موو شتی تینگن! سفرهه
ژیانم له بهردهمی ئیوهه دهکه مهوه! خۆتان بلین من له کوئیدا هه له م کردوه! باشه؟
هاته کن ئیمه و کورسیهکی راکیشایه پیشهوه و له سه ریدا جل و بهرگی شانۆکی
هه لگرت و دانیشته و وتی: چاکه تان سارد بویهوه!

خۆی چایهکی هه لگرت و به یه کجار خورادی و داینایهوه و جگه ره یهکی ده رهینا و
دایگیرساند و پاکه ته که ی خسته بهردهمی ئیمه و وتی

- من، پینج شهه سالان بوم که شوپش کرا. من پینج شهه سال و حیشمهت سی
چوارسال ته مهنی بوو. باوکم له کارخانه یه کدا ئیشی ده کرد. بارودوخمان خراپ نه بوو.
یانی تا نه وینی که له بیرمه، هه موو کات نانی ئیواره و نیوه پۆیه کمان هه بوو که بیخۆین!
ژوورینکی کریش بۆ کات به سه ر بردن!

خاوهنی کارخانه که که تا پیش شوپش لیره دا بوو، پیاوینکی خراپ نه بوو. ناگای
له کریکاره کانی بوو!

وهکو له بیرمه که گوایه جاری له کارخانه دا، باوکم ده بوو ئیشینکی بکر دایه و به لام
نه یکردوه و خاوهنی کارخانه که زله یه کی لیده دا! جا که باوکم هاته وه بۆ مال، ناگری
لیده بوه وه! وادیار بوو که له کارخانه که یه ده رکرابوو. ئیمه ش کاتی به حال و پۆزی
باوکمان زانی، له سووچینکی ژووره که دا کز دانیشتهین!

له بیرمه که هه ر باوکم شتیکی دهوت و دایکم شه ری له گه ل ده کرد! هه ر پنی دهوت
تو ته مالی و ئیشه که ت باش جینه جی نا که ی بۆیه ده رت ده کن! باوکی دامام هه ر
فرمیسک له چاوانی کو ده بویه وه و هه ر به ری به خۆی ده گرت! من و حیشمه تیش
له سووچینکا داده نیشتهین و خه فه تمان ده خواردا!

نزیك سه عاتی ۱۰ و ۹/۵ ی شه و بوو که له چه وشه ی خانویه کدا، بووین قرم و قالنی
به رز بویه وه و داوسینکان ده ستیان به بانگکردنی باوکم کرد! باوکم ده رگای ژووره که ی
کرده وه و پۆیشه ده ره وه، کتوپر سه یرمان کرد گه پرایه وه ژووره وه و به دایکمی وت
ژنه که! خیرا که ژووره که کوکه ره وه! ناغا هاتوه! ده ی خیرا که! کتوپر ده رگا که کرایه وه
و پیاوینک به چاکه ت و پانتۆلیک که بۆینباخینکی جوانی له به ردا بوو له گه ل شو فیره که ی
هاته ژووره وه! ئیمه له جینگه مان هه ستاینه وه و باوکمان قیراندی به سه رماندا و وتی
پراکن دهستی ناغا ماچکن! هه ر که ئیمه پۆیشتهین بۆ لای کابرا، داماو دهانهوی و
پوومه تی ئیمه ی ماچکرد و دانیشه سووچین. دایکم خیرا چای ساز کرد که کابرا که

وتی نکایه خانم عزیت مه کیشه و جا به باوکمی وت کاک حهسن ئازادم که! نه مرق
 دؤخیکی باشم نه بوو، شتیکم کرد! ئیوه ئازادم کهن! نه مهی که وت باوکم نه وهستا و
 وتی ناغا ئیمه داماوین! خوا ئیمهی کردوته ژیر دهستی ئیوه وه! نه مه من، نه مهش ژن
 و مناله کانم! ئیوه خوتان ئازادن که سهریان خه نه قهراخی باخچه که و سهریان بپرن!
 هر نه منالانه ببه و بیانکه به قوربانی ژن و منداله کهت!

که باوکم نه مانه ی وت، خیرا چاوم پینکه وت که دوو دلۆپ فرمیسک له چاوانی کابراکه
 هاته خوار! به شیوهیه ک گریان گهرووی گرتبوو نهیده توانی یه ک وشه یهش قسه بکات!
 نه نیا دهستی کرد به گیرفانیدا و هه ندی پاره ی دهرهینا و له ته نیشیدا داینا و ههستا و
 پزیشته دهره وه! شوفیره که یشی به دوایدا پزیشته که نهختی دوا ی نه وه گه رایه وه و
 وتی کاک حهسن سبه ی له بیرت نه چی بیته وه بۆ ئیش! ناغا چاوه پروانته!

باوکم هر فریا نه که وت که خاوهنی کارخانه که پهوانه بکا! هر که پزیشته دهره وه،
 کابرا له گه ل شوفیره که یدا پزیشتبوو!

کاتی باوکم گه رایه وه و پاره کانی ژمارد، به قه د دو مانگ معاشی بوو! سه ره پای
 نه وهش بۆ سبه ی که پزیشته بۆ کارخانه که، کابرا پاره ی پندا بوو و که پینج مه ر بکری
 و سه ری بری و بیدا به خیزانه کانی نه و خانووه! باوکیشم مه ره کانی کربوو و له گه ل
 خوی هینا بوونی! هه موو دراوسینکان هه تاکو هه فته یه ک شه و و پۆژ گوشتیان ده خواردا!
 یانی ده لیم هه تاکوو نه و کاته بارمان خراب نه بوو! هر لیره وه بۆتانی باس ده که م!
 له کاتی که وه که شوپش کرا.

نزیکه ی شوپش خاوهنی کارخانه که ههستا و پزیشته و جا که شوپش کرا و
 کارخانه که که وته دهستی کریکاره کان و دهستیان به سهردا گرت و ماوه یه کیش
 ئیشیکرد و زهره ری کرد و داخرا! کریکاره کان بلاو بوونه وه، یه کیانیش باوکی خۆم! تا
 نه و کاته هر هه یه نه بی باوکم ئیشیکی هه میشه یی هه بوو، به لام دوا ی نه وه سالی ئیشی
 کرد، شهش مانگ له وئ ئیشی کرد، دوومانگ بی ئیش بوو! به کورتی بارودؤخیکی
 باشمان نه بوو ئیترا!

له بیرمه پۆلی دووهه م بووم، یانی دووهه م تهواو کردبوو و هاوینه که ی بوو که
 باوکم به ناچاری منی خسته سه ر ئیش. بوم به شاگردی فیتەر. نه و کاته ته مه نم نو
 سالان بوو. ده ی منالینکی نو سالان، نه ویش کور، له و ته مه نه دا حه قی خۆیه تی نهختی
 هارو حاجی بکات ئیترا! نه ویش له سن مانگی پشودا! کیانم بۆتان بلن هه م ئیشم ده کرد

و هم هارو هاجی! هارو هاجیشم واده زانن چی بوو؟ هیچ! جاری و ابو و هستاگم کابریته ره که ی دهمین به نهوت بیثوم منیش دهمبرد بۆ بهر دووکانه که و هروا که ورده ورده دهمشورد، سهیری یاری مناله کانم ده کرد، هر ئه مه! شوردنی کابریته ره که ی نهختیکی پیده چوو! یان و هستاگم منی دهنارد بۆ قاوه خانه که که دیزی بکرم بۆ نانی نیوه بۆ. له سه ره پیدای نهختی له بهر دووکانه کاندا ده وه ستام و سهیری دووکانه کانم ده کرد.

هارو هاجیه که م هر له م راده یه دا بوو. منالیم هر له م راده یه دا بوو! ئه وکاته ده زانن

وه ستاگم چی لیکردم که ئیتر له م شتانه نه که م؟ ده زانن چونی ته منی کردم؟

روژی به دوو کهس له شاگرده فیته ره کانی وت ده ست و پیم بگرن. هر که ویستم بجولیمه وه یه کیان منی راکشانده سه ره عه رزه که و له سه رم دانیشته! ئه وی تریش ده رنه فیزیکی کرده دهممه وه و ده می کردممه وه و وه ستاگم سۆنده ی با که ی، هر ئه وه که تایه ی ماشینی پی باتیده که ن هینا بۆلام! فینتیلیکی کرده سه ره سۆنده که ی و کردیه ده می من!

به گیانی هه رسینکمان، به گیانی تاقه خوشکه که م که هیچکات له بیرم ناچن! وام لیهات که مهرگ هاته پیش چاوم! سهیه کانم ده ویست تلیشی! وه کو میزه لدان خه ربیون بایان تیده کردم! خۆم ههستم ده کرد که سکم به قه د شوتیه ک بای تیکرا! ته نیا ئه وکاته شتی که بزگای کردم و خوا بۆی ویستم ئه وه بوو که سۆنده ی با که، گرتی تیکه وت و نووشتایه وه و با که ی برا! زهختی وه ها به سه ره گوینکانمدا هات که خه ریکبوو په رهی گویم بدری! چیتان بۆ باسبکه م که بزانه ئه وکاته چیم به سه ره هات؟ خه ریک بوون وه کو میزه لان بایان تیده کردم! ئیتر بهر چاوه کانم رهش بوو و کاتی ناگام به خۆمدا هاته وه که یه کئی گۆزه له یه ک ناوی رشت به ده موچاومدا! کاتی هاستام هیزی گریانیشم تیا نه بوو! ته نیا وه ستاگم که خۆیشی بلیت و نه لیت، نهختی ترسا بوو، هاته پیشه وه و وتی ئه مه بۆ ته مه لیت! هه تاکوو تو بیت که خیرا ئیش بکه یته!

ده ی، ئیستا ئه م بیره وه ربیه له گه ل یه کئی له بیره وه ربیه کانی خۆتاندا هه لسه نگینن! چه نده به یه که وه جیاوازیان هه یه؟ بیره وه ربیه کانی ئیوه ییش من ده زانم چیه ئیتر! تاله که یان ئه مه یه که یان توپتان کوتاوه به شوشه ی ماله وه دا و ناخریه که ی باوکتان قیره یه کی به سه رتاندا کرده! وایه یان نه؟
من و کامیار هیچمان نهوت که وتی:

- يان يه کي تر تان بۇ باسده کهم. وهستا که مان نيوه پروان ديزه که شتي کي بۇ ده کرين و خۇي داده نيشته پالمان و دوو پاروي ده کرده ده مي که بهر دلي بگري و هر هيچ نه بي سوو دني کي له ناني که بۇي کربيوي، بردبي! جا خۇي نيوه پروان ده رويشت بۇ ماله وه و سه عاتي دواي نه وه ده هاته وه. وهستا که ده رويشت، نه گه ر بايه، په نچه ريه شتي ده هاته دوو کانه که، نه و دوو شاگرده به وهستا که يان نه ده وت و پاره که يان هه لده لووشي! رويژي که يه کيان نازاري دام، پيم وت که باسه که بۇ وهستا ده گيرمه وه! نه و دوو ناپيا وهش لني نه وهستان و دهسته کاتي منيان بهسته وه و زرينه که وه که پني مه که يني ماشيني پي بهرز ده که نه وه و منيان هه لواسي! نيو سه عاتي، سي چاره کي کي ته واو، من هه لواسر ابووم! نه م دهستانه م خه ريك بو له شانم جيا ده بويه وه! نه مانه بيره وه ريه کاتي بهر چاوي نه و هاوينه بون. زله و مسته کول و پلايس فريدان بوم نيتر له سه ر شته ناساييه کاتي رويژانه ي وهستا و شاگرده کاتي بوو.

نه و هاوينه ته واو بوو و سه ره تاي مانگي ميهر گه يشت و نيمه رويشتين بۇ قوتابخانه. باو کم له دووي نيشي کي نيوه کاتي دا گه ر ابووم. نه وهنده تر سا بووم که له باو کم پارامه وه که ته نيا چه وتويه که ده رفه تم بداتي که خوم نيشي بۇ خوم بدوزمه وه. نه ويش هيچي نه وت و من دهستم به نيشکردن کرد! کولاره م ساز ده کرد و ده مفروشت! ته قه ميني و شتي منالانم سازده کرد و ده مفروشت! له قوتابخانه، نه و گه چانه ي ده بوو به خول و ده رزيه بن ته خته ره شه که کوم ده کرده وه و ده مه يتايه وه بۇ ماله وه و ته رم ده کرده وه و ديسان گه چم لن سازده کرد و ده مبرد و به هه رزان ده مفروشت به فه راشي قوتابخانه که و نه ويش به گرانتير له سه ر قوتابخانه حسابي ده کرد! نيتير بۇتان باس بکه م چيم نه ده مفروشت! هه رچه ندهش پارهم دهست ده که وت ده مبردو ده مدا به باو کم! باو کيشم لني وه رده گرتم، له گه ل نه وه دا که دوو نه وه نده ي کاتي بوو له فيته ريه که دا نيشم ده کرد، به شيوه يه که سه يري ده کردم و به بوله بول رازي ده بوو! هه موو کاتيش چاره پروان بوو که سه ير بکا بزاني چ کاتي نمره که م داده به زي که نيتير نه هيلن برؤم بۇ قوتابخانه! منيش که نه وه م ده زاني، وه ها هه ولم ده دا بيانوي به دهسته وه نه دم! هه موو نمره کانم نوزده، نوزده و نيو، بيست بوو! هه موکات قوتابي يه که مي بوله که م بووم.

پنده چي هر له و کاته دا بووي که نه ختن به ره و نيشي خراپه راکيشرام! نه ک له و جو ره خراپانه! هه نديچار کاتي که ده مويست دارلاسيک ساز بکه م، ده رويشتمه سه ربان و ده رپيکورتنيکم له سه ر ته ناقه که هه لده گرت و به دزييه وه ده هاتمه خواره وه!

لاسیکه کهیم به مقست دهبری و قوماشه کهیم دهبرده دهرهوه، فریمدهدا! دهزانن خوا
لهم لاسیکه پانهکان، لاسیکی ناسکی تیایه!

یان هه ندیجار له بهر نهوهی که قوتاییه کی زیرهک بووم، زۆربهی کات منیان دهکرد
به چاودیری پۆله که. منیش ناوی نهو منالانهی دهوله مهند بوون و دهمناسین دهنورسی
و قرانی دوقران، پینج قرانم لیده سهندن هه تا کوو بیسر مه وه! هه مویشی بۆ چی بوو؟ بۆ
نهوهی باوکم نهیته و نه مبا و بمکا به شاگرد بۆ هه له یه کی بچووک، یان بام تییکن
و یان هه لمواسن!

هه جاریکیش نهو شتانه م دهکرد، شه وه که ی، کاتی خه، سهرم ده کرده سهر عهرز
و هه ده موت خواگیان گوم خوارد گوم خوارد! ئیتر ئیشی وا ناکه م! به لام دیسان بۆ
سبهین، هه رچیم بۆ ریده کهوت دم کرد! هۆکه یشی زۆر ساده بوو! ترس! نه بوونی!
فه قیری!

کامیار عیزه تان که فروشت؟ ناوی عیزه ت بوو؟
نوسره ت نا، هه نهو سه ره ت ای شوپشی ئیزان! کاتی باوکم فروشتی، ته مه نی
دووسالان بوو.

- بۆچی؟ بۆ نه ت وت که باری ئابوریتان باش ببوو؟
نوسره ت دهی که وتبینه ناو سه رده می شوپش و هه مووی هه ر مانگرتن بو و
ئه م شتانه! باوکم که پاره ی له بانکدا نه بوو! ملک و مالمان نه بوو! هه رچه نده معاشی
وه رده گرت، ده مانخوارد! له ماوه یه ک پیش شوپشدا، کابراکه هه ستا و رایکرد.
کارخانه که یش یا داده خرا و یان مانگرتن بوو یان نه که ریش ده رۆیشتن بۆ ئیش،
سه عاتی دهوای نهوه ده رۆیشتن بۆ رپیپوان! ئیتر کارخانه نه بوو! شوپشیش کرا ئیتر
تا ماوه یه ک کارخانه که چاره نووسی نادیار بوو و باوکیشم بن ئیش!
کامیار له بهر نهوه عیزه تان فروشت و خواردتان؟

هه رسیکمان دهستمان به پینکه نین کرد که کامیار وتی: ژیا نی ئیوه ش رینک وه کو
ژیا نی پشیله کانه به خوا! بیستوتانه که کاتی پشیله چند بیچوو ده بی، یه کیان ده خوات!
ئیهویش واتان کردوه!

نوسره ت پینکه نی و وتی: راست ده که ی به خوا! ده لین مه یمونیکیان له گه ل بینچه که یدا
کردۆته قه فه سن و ژیر قه فه سه که گه رم ده که ن! مه یمونه که سه ره تا بینچه که ی کردۆته
باوشی! جا که بنی قه فه سه که زۆر سوور ده بیته وه، بینچه که ی ده خاته ژیری و له سه ری

داده نیشی! دایک و باوکیشم وایان کرد!

- واده زانم باوکت خه له تاندونی!

نوسرهت له چ بواریکدا؟

- نه وهی که له قوتابخانه دهرتکا. یه که می پؤل خو له قوتابخانه دهرناکه ن!

نوسرهت یه کنی مناله که می بفروشی و بیکاته خه رچی ژیانی، قسه کانی درق نییه!

مرزف که مه جبور بوو، هه موو شتی دهکات!

کامیار دهی، نه توت!

نوسرهت نا، گیانم بۆتان یلی، ئیمه ئیشمان کرد و خویندنیشمان ده خویند. کتوپر

دایکم زکی پر بوو و ئهم حیکه ته ی لئ بوو. ئیتر خه می دنیا رژایه دلمان! مالمان بوو

به پرسه خانه!

کامیار بۆچی؟

نوسرهت دهی له بهر نه وهی که نانخوریکمان پئ زیاد ده بوو!

کامیار بۆچی حیکه ته یه شتوهی کتوپر و چاره پروان نه کردا و له دایک بوو؟ یانی

سوپرایزی بۆ کردن؟

من و نوسرهت پیکه نین و نوسرهت وتی: نه! به لام تا کاتی له زکی دایکدا بوو باوکم

دهیوت بژنیوییه که می خوا دهیگه یه نئ! بۆچی سکی چه نیکه؟ جل و بهرگینکی وایشی خو

ناوی! په رۆ کونه یه کی تینیچه!

به لام کاتی که له دایک بوو، خه رچی خهسته خانه و دوکتور و نه وتی زوپا و شیر و

ئهم شتانه به خه رجیمان زیاد بوو! دهی خو نه ده کرا منالیک له سه رمادا بخه وینئ! ناخر

کاتی که هه ر خۆمان بووین، کاتی خه و زوپاکه مان ده کوژانده وه، به لام کاتی منالیک

شیره خوره له ژووره که دایه خو تا کرئ زوپاکه بکوژنینه وه! یان کاتی دایکم له بهر نه وه

شیری ده دا ده بوا هه ر هیچ نه بئ پۆژی په رداخی شیری بخواردایه ئیتر! ناخری کاتی

یه کنی به که سه کانی تر زیاد ده بئ، خه رجیش ده پرواته سه ره وه! به کورتی ئهمه بوو

باوکم دۆژداما! ده مزانی بیسان له بییری نه وه دایه که نه گه ر مشته رییه کی تر هه بئ،

ببفروشئ! به لام من به لیتم به خۆمدا که ئیتر نه هیلم نیشی وا بکات!

جگه ره یه کی داگیرساند و وتی: ئیستاش که ئیستایه چاوم به دوا ی عیزه تتدا ده گه ری

که ئیستا له کوینی و چیده کات! تاوی بیده نگ بوو وتی:

- دهی ئیمه گه وه بووین! به لام به چ داماو بییه ک! هه موو پۆژی باوکم ده هاته وه،

سه دجار نهو پاروه نان و په نيزه ي ده کوتا يه وه به ناوچاوانماندا! هر وشه يه ک ي
ده يوت، هر په شه يه ک بو له سر خویندنی ئيمه! به تاييه ت من که منالی گوره ي مال
بووم! منيش به خوا، وه کو که ر ئيشم ده کرد و وه کو ولاخ خویندنه که م ده خویندا!
وامده زانی هر چنده زیاتر بخوینم باشتره! وامده زانی که نه و نمره بیستانه ي ده یگر م
له بهر چاوی باوکمدایه!

ئیتړ رږیشتبومه قوتاغی ناوهندی و نه ده کرا گنمه شامی بیهم و بیفروشم به
مناله کان، که سیش ئیتړ دارلاسیک و نه مشتانه ي نه ده کړی. مه جبور بوم که بیریکي
تر بو پاره ده رهینان بکه مه وه! ده ستم به دهرس وتنه وه به مناله کان کرد. له گه لیاندا
خه ریکي بیرکاری ده بوم و پاره م وهرده گرت، عولومم پښ دوتن و پاره م وهرده گرت.
به لیتم پیده دان و له کاتی ئینتیحاندا قوپیم پیده گه یاندن و پاره م ليوه رده گرتن! ناپیاوانه،
نه وانیش زانیوویان من پښویم به پاره یه، نازیان بو ده کردم و خوینان بو ته سک
ده کردم وه و منیش مه جبور ده بوم کړی دهرس وتنه وه که م دابه زینم! به لام به هر
شپوه یه ک بوو ده مساجاندا!

وابزانم سنی ناوهندی بووم که حکمه تمان خسته پولی یه که م. حیشمه تیش سه ره تایی
ته او بوو. دهرؤیشته ناوهندی که باوکم نه یه نشت! یانی شه وی وتی که ئیتړ پښویم
ناکات برؤی بو قوتابخانه! ده یوت که کچ کویره خوینه وار یه کی ببښ، به سیه! ده یوت که
زور بو قوتابخانه بروات و بخوینئ، چاو و گوئی ده کړیته وه و ئیتړ ناکړئ پښی بگری!
داماره نه وه نده گریا که خه ریکبوو چاوه کانی کویر ده بوو! رږویشتم به باوکم وت، بابا
بو ناهیلی حیشمه ت دهرس بخوینئ! بوچی هه تاکوو ئیستا له ئیمه شتیکی خراپت بینوه؟
وتی نه! به لام ئیتړ توانام نییه خه رچی ده فته ر و کتیبی نه م یه که بده م! پیم وت خه رچی
خویندنه که ی حیشمه ت له سر من! باشه؟ بیریکي کرده وه و وتی با بزاتم!

هر له و شه وه، یانی له به یانیه که یه وه مه جبور بوم زیاتر نیش بکه م! به لام نیش
کوا! بو هر کوئ دهرؤیستم، شاگردی نیوه کاتیان نه ده ویست، نه و شوینانه ییش که
ده یانویست نه وه نده که میان ده ویست که نه گه ر بو خویم ئیشم بگردایه، داهاتم زیاتر
ده بوو!

ئیتړ تیا ما بووم که چیکه م! مه جبور بووم که به دوا ی ئیشی خراپه دا برؤم! یانی
نه ختی خراپ! کابرایه ک له گه په که که ماندا بوو که عاره قی له ماله که یدا ساز ده کرد.
موسوولمان نه بوو. که سانی که عاره قیان ده ویست، شه وان به دزییه وه ده هاتنه به ر

یه‌ک دوو‌جار دوا‌ی که‌وتم و له‌کاتیکدا که ده‌ی‌فروشت، خوم پښ نیشاندا! ماوه‌یه‌ک دوا‌ی نه‌وه پویشتم بؤ لای و پښم وت که به منیش بفروشه. سه‌ره‌تا پازی نه‌بوو و حاشای لیکرد و نه‌ختی ترساندم که ده‌پوم راپورت لیده‌دهم و ده‌تناسیتم و له‌م شتانه تا پازی بوو که مشته‌ری بؤ بدوزمه‌وه و نه‌ویش له‌گه‌ل مندا به ه‌رزانت‌ر حسابی بکا و خوشم شتی ب‌خمه سه‌ری! ئیتر که‌وتمه نیو نه‌م ئیشه. نه‌وانه‌ی که له‌گه‌ره‌کدا ده‌مناسی و ده‌مزانی عاره‌ق ده‌خونه‌وه، دیاریم ده‌کرد و ده‌پویشتم بؤ لایان و به دزیه‌وه بوم ده‌بردن. ده‌ره‌اتی خراب نه‌بوو. ئیتر خه‌ریکبوو له‌خه‌رجی خویندن و قوتا‌بخانه‌ی حیشمه‌ت دلم ده‌سه‌ره‌وت که باوکم سازیکی تری بؤ کوک کردم! ده‌یوت که خه‌رجی جل و به‌رگ و خوردو خواردنیشی تو بیده‌ی! ئیستا نه‌گه‌ر بؤ مه‌کته‌ب نه‌پویشتایه، هیچیشی نه‌ده‌خوارد! به‌لام بؤچی ده‌کرا له‌م شتانه بؤ باوکم باس بکه‌م! هه‌موو رپوژیکیش بؤچی ده‌متوانی چه‌ند قوتو عاره‌ق بفروشم؟ نه‌مه بوو که ده‌ستم کرد به فروشتنی عاره‌ق به منالان! مناله‌کانی قوتا‌بخانه، گه‌نجه‌کان، گه‌ره‌که‌کانی نه‌ولاترا! هه‌رچونی بوو به شیوه‌یه‌ک به‌رنامه‌که‌م جور ده‌کرد. نه‌م باسه‌م به ریوه‌چوو هه‌تا‌کوو دایکم سه‌ره‌تانی گرت! یانی له‌دوا‌ی له‌دایک بوونی حکمه‌ت، مه‌عیده ئیشه‌ی دایکم ده‌ستی پیکرد. هه‌رجاریکیش که به باوکمی ده‌وت که مه‌عیده‌م ئیشه‌ی، باوکم پښی ده‌وت زورت خواردوه! سه‌یر نه‌وه بو که بؤ مالی ئیمه نه‌وه‌نده خواردن نه‌ده‌هات که تیرمان بکات ها! جا نه‌وکاته باوکم به دایکمی ده‌وت زورت خواردوه!

ئاخری جاری ده‌یوت که زورت خواردوه، جاری ده‌یوت برکت کرده جاری ده‌یوت مه‌عیده‌ت بای کرده و به په‌رداخنی شه‌رکراوی گه‌رم ده‌ییرانده‌وه! یانی پاره‌ی دوکتور و نه‌مشتانه‌ی نه‌بوو که بیدا داماره!

ئاخری نه‌وه‌نده مه‌عیده‌ی ئیشه‌ی دایکم په‌ره‌ی پندرا که به مه‌جبوری بردمان بؤ دوکتور. دوکتور ئیشاعه و لیکولینه‌وه و چی و چی و چی پندا که هه‌موی نووسرا بووه سه‌ر وه‌ره‌قه، که له‌سه‌ر په‌فه‌که‌ی مالوه مانه‌وه! به پاره‌ی نه‌وکاته دوسن هه‌زارتمه‌ن ده‌بوو که باوکم دوسن هه‌زار قرانیشی نه‌بوو بیدا چ بکات به دوسن هه‌زار تمه‌نه‌که‌ی! دایکی دامویشم دانی به خویدا ده‌گرت و هیچی نه‌ده‌خسته خزی تاوه‌کو ئیشه‌که‌ی زیادی کرد و له‌توانای نه‌و به‌ده‌ر بوو. خوا باوکی عافو بکا، یانی هه‌لبه‌ت ئیتر فه‌رقیشی نه‌ده‌کرد! به‌لام ئاخریه‌که‌ی هه‌ر شتی بو ئیتر!

دراوسنیه کمان بو وکه له شاره وانیدا که ناس بوو. ئەو دهفته ره که ی پیداین و ئیمهیش
دایکمان برد بۆ دوکتۆر و دوکتۆره که لیکۆلینه وه و ئەم شتانهی له دهفته ری بیمی
ئەودا نووسی.

دوای ئەم هه موو تازه ده رکهوت که دایکم سه ره تانی هه یه! هه چیشی ئیتر بۆ نه ده کرا!
روژی که له قوتابخانه گه راینه وه مالی، سه یرم کرد که جیوبانه که ی دایکمان کو
کردۆته وه و خۆیشی دیار نیه! یه که یه که دراوسنیکان هاتن و سه رخۆشیان کرد و
ده رکهوت که دایکمان مردوه و تهرمه که یشیان جاری له مزگهوت داناوه هه تاکرو
چاره سه ر بکری! یانی چاره ی خۆی دیار بوو! هه ئیمه یش دیار بی! باوکم قرانی بۆ
کفن و دفن کردنی دایکی نه بوو! هه ندیجار نه وه نده له دهستی باوکم توپه ده بووم که
هه زم ده کرد هه رچی له ده مم ده ردی بژمیرم بۆ روچی مردو و زیندوی! به لام چیه کم
که هه رچییه ک بوو، باوکم بوو!

سه رتان نه یه شینم! دراوسنیکان کو بوونه وه و ده تمن و پانزده تمن و بیست
تمه نیان کو کرده وه و تهرمی دایکمان بهرز کرده وه و بردمان و کردمان به ژیر
خۆله وه و یه کیتر له دراوسنیکان هه لویه کی ساز کرد و یه کیتریان دو سی پاکهت
خورمای کپی و مردنی دایکم په سی بویه وه!

هه ره مکاته دا ناگری جگه ره که ی دهستی سوتاند و فرییدا و په نجه ی کرده ده می و
سه یریکی من و کامیاری کرد و پیکه نی و وتی:

- ئەمانه راسته قینه نین ها! هه موی خه یالیکه نه ده بیه! هه ئەم ولاته یش نییه ها! هه
ولاتیکی تره! هه نانگولایه! هه زامبیایه! جا سه یریکی سه عاته که ی کرد و وتی:

- چۆنه که ئەم به رپوه به ره نه هاتوه تا ئیستا؟ جا سه یریکی کامیاری کرد و وتی:
- ئیستا ئپوه بیره وه رپیه ک له زه مه نی مندالیتان بگێر نه وه!

کامیار به رپکهوت زه مه نی مندالی ئیمه یش، خالی وه کو زه مه نی مندالی تو ی تیا هه یه!
نوسرهت گالته ده که ی؟

کامیار نه به گیانی تو! من له بیرمه که ههوت هه شت سال ته مه نم بوو که هه ره به و
دارلاستیکه که تو وتت، دام له پنی کچیک و ئه ویش دایکی نارد بۆ مالی ئیمه بۆ شکات!
باوه گه وره م لیم توپه بو و باوکم پاسکیلیکی بۆ کریم و له دلی ده ره ینام و منیش له گه ل
کچه که دا بووم به هاوپی و له دلی ده ره مه ینا! خالی شه ریکیشی هه ره نه و دارلاسیکه بوو!
نوسرهت زه رده یه کی تالیکرد و هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی:

مه تا کوو دایه ما بوو، ماله که ره ونه قینکی بوو! دایکه که مرد زور شت له ژیانماندا
 گور! نه ئیتر ناننکی تازه له مالماندا بو و نه دهستی نه وازش، نه نیگایه کی به سوز!
 هیج، هیج! هر هیج نه بی کاتن دایکم ما بوو، کاتن که هیلاک و ماندو له قوتابخانه
 ده که راپنه وه ماله وه، ناننکی به ربه پری یان ناننکی سهنگه کی تازه بو که هه لیژنه نین به
 پیازونیکا و بیخوین! هر هیج نه بی دهستی بو که شه وانه، کاتن پیخه فمان له سهر
 خومان لابدایه بیکیشایه به سهرماندا یان نه گهر ژووره که زور سارد ده بوو، زوپاکه
 داگیرسینی! هر هیج نه بی یه کئی بوو که به یانی دوو پیاله چا ساز بکا و به دوو کولو
 شه کر بیخاته به رده ممان! یان یه کئی بوو که دوو بۆله به سهر باوکمدا بکا و به زور
 بینیری بۆ ئیش!

دایکه که مرد هه موو نه مانه ته و او بو! باوکم تا نیوه رۆق ده نوست! رۆژی بۆ ئیش
 ده رۆیشت و رۆژی نه ده رۆیشت! نه بۆنی نانی تازه، له ژوور که مان ده هات، نه بۆنی
 پیازونیکا!

بۆله بۆل و شه ر و مه رافیه و ناوچا و گرژیشی زیاتر ببوو. له ماله وه که متر ده مایه وه
 و هر ده رۆیشته ده ره وه و ده بوا له قاوه خانه کاندایماندو زیایه ته وه و بمانه نیایه ته وه
 ماله وه. یانی من ده بوا به دوایدا بگه رامایه و بمه نیایه ته وه بۆ ماله وه!

نه له ژیاندا زور سهر که وتو بوو دوا یی چند سال راکردن، هه موو که ره سته ی
 ئاسایش و ئارامی و هیمنایه تی ئیمه ی دابین کردبوو! ئیستا له پیریدا ده یویست نه ختن
 خه ریکی رابواردن و پشو بیت! کابرا به تریاکیش راهاتبو! ئیتر ده بوا پاره ی مقه لی و
 وافوره که یشی، من بۆم دابین بگردایه ت! منیش بۆچی چهنده داهاتم بوو؟ له هه موو
 شتینکی ده بیری و ده رۆیشت نوکئی تریاکی ده کپی و ده یخوارد. به و پاره یه یش شتی
 خرابیان پیده دا و نه ویش خزی به سهر مندا خالی ده کرده وه که بۆچی که م پاره په یدا
 ده که ی؟ ناخریه که ی رۆژی دام له و باره که ی و له رۆیدا راره ستم! پیم وت پیای باش
 تو له باوکیتی ته نیا ناوه که یت هه یه! چیت بۆ ئیمه کرده وه؟ بۆچی مه جبور بووی مندالت
 لی بیته وه که تیا بمیتی؟ هه سته و هات به ره و روم و له یه ک هه لچووین! زانی که
 ده ره قه تم نایه ت، وازی هینا و وتی له ماله وه برۆ ده ره وه! وتم من برۆمه ده ره وه؟ تو
 برۆ! هه موو خه رج و به رچی نه م ماله و نه م منالانه خه ریکم من ده یده م! تو برۆ!

به کورتی دیسان خه ریک بوو که له یه ک هه لچینه وه! یانی چووینه وه! یه ک دو زلله ی
 دا له روومه تم که جوابیم نه دایه وه و دراوسینکان هاتن و جیایان کردینه وه. وادیار بوو

که له م پووداوه نهختی به خۇدا هاتهوه و پوښت بو ئیش! راست بو که ئیتر له گل
من قسهی نهدهکرد، بهلام هر هیچ نهبن باریکی لهسر شانی من لابرد! نهختی بوو
به یاریدهرم!

یهک دوو پوژئی پوښت بو ئیش و ئاخریش بو به کریکار! تازه نهویش چانسی
هینابوو چون نهونده نهفغانی پزاوه ولات که ئیشی کریکاریشت دهست نهدهکوت!
به کورتی به هر داماوویهک بوو، لهبینایهکدا دهستی به کریکاری کرد و نهختی
قورسی لهسر من کهم بویهوه. چهند مانگي پابورد. ژيانمان نهختی باشتر بوو. یانی
دهرهاتی باوکم و نهویش که من ئیشم دهکرد، به سهر یهکهوه دهبوو به جل و بهرگیک
و نهختی خورد و خوراکی زور ئاسایی و کهم و کوپ بو ئیتمه! بهلام پازی بووین.
یانی هه موومان پازی بووین! حیشمهت و حکمهت دهیانخویند و ئاوگوشتی شتیکیان
ساز دهکرد. باوکیشم که لهسر بیناکه ئیشی دهکرد و منیش خهریکی کهسابهتی خوم
بووم. خهریک بو هه ناسهیهکی ئیسراحت هه لکیشم که دیسان داماوی و کویرهوهی
لهدهرگای ماله کهمانید!

ماوهیهک بوو که ده مبینی که حیشمهت حال و پوژئی باش نیه. بهلام ههرجاری که
پیم دهوت، پیدهکهنی و دهیوت هیچ نیه کاکه. دهسهکان نهختی قورس و زور بووه،
نهمهیه که نهختی هیلاک دهیم.

رهنگ و پووی زهرد ببوو. زانیم که خورد و خوراکیشی باش نیه. دهی ئاخر کچی
لهتەمەنی ئەودا خۆ نابێ تەنیا خواردنی نانی وشک بێ! هر هیچ نهبن سیتیوی یان
میوهیهکی تر بخوا یان نه؟

دهستمکرد به ههولی زیاتر و دوزینهوهی مشتەری! ئیتر نهگەر منالی ده دوانزه
سالهی ساخیش عارهقی لیدهویستم پیم دهفرۆشت! هر قوتویهک عارهقیش که
لهکابراکهم وهردهگرت، نهختیکم لی بهتال دهکردهوه ناو شوشویهکی تر و لهجیاتی
ئاوم تیدهکرد و سهرم دهنایهوه! ئاوا لهچهند قوتو، قوتویهکم بو خوم ساز دهکرد و
دهمفرۆشت!

نهختی دهرهاتم زیاتر بو و توانیم میوهیهک شتی بهینمهوه بو مالهوه، بهلام نهو
بهسته زمانانه، هر خولکی یهکتریان دهکرد و چاویان لهیهک بو و نهیاندەخوارد! به گیانی
ههرسینکمان نهگەر درق بکهم! یانی ئەمانه پتویست به وتن ناکا! ئهرکی خوم نهجام
دهدا، بهلام دهمهوی بلیم که ئیوه بزانی! شهوان کاتی لهدهوری یهک کو دهبوینهوه و

خه ریک بووین دهرسمان ده خویند، پرته قالیکم پاک ده کرد و بهش به شم ده کرد. به شیکم دها به حیسمهت و به شیکم دها به حیسمهت و یانی خوم خه ریکم به شی خوم ده که مه دم! نه وانیش ناگاداری نه وه بوون که بزائن من خوشم ده یخوم یان نه! منیش وه کر نه م جادوگرانه، به شیوه یه که نیشانم دها که یانی به شیکم کردوته دمم به لام هه روا به به تالی دمم دهر سووراند که یانی خه ریکم پرته قال ده خوم! بو خساریشم به شیوه یه که لیده کرد که یانی پرته قاله که ترشه! جا نه وکاته هه موویم دها به و دووانه که نه ختی شیتامینیان پینیکات!

کتوپر هه روا که خه ریک بوو به زهرده خنده وه سهیری من و کامیاری ده کرد، فرمیسک له چاوانی هاته خوار! من و کامیاریش سهیریکی یه کتریمان کرد، وتی:

- پوژی به یانیه که ی حیسمهت نیتر له جینگه ی خوی هه لنه سا. هه چنده به یانیه که ی بانگم کرد که هه سته بؤ قوتابخانه که ت درهنگه، ته نیا له جینگه که یدا پیم پیکه نی! هاته ژوور سهری و وتم حیسمهت گیان ناته وی برزی بؤ م قوتابخانه؟ وتی با کاکه! به لام ناتوانم له جینگه م هه ستم! وتم حیسمهت گیان یانی چی ناتوانم هه ستم؟ وتی ته ندروستیم زور باش نیه کاکه! وتم بؤچی چیته؟ دیسان پیم پیکه نی و به کاوخق وتی وادیاره خه ریکه دهرم کاکه! کریان که رووی کرتیم و وتم نه م قسانه چیه ده یلینی گیانه که م؟ نیستا ده تبه م بؤ دوکتور! هه سته برزین!

پنخه فه که م له سهری لایرد که هه ستم کرد ده ست و پنی به س نیسکی بوته! هه ر گوشتی پیوه نه بوو! له بهر نه وه ی که هه مووکات جلی قول دریزی له بهر ده کرد، نه م بو که تا نه و کاته نه مزانی بوو!

پنخه فیکم دا به سه ریدا و گرتمه باوهش و گه یاندمه خه سته خانه. له ویدا که کابرایه ک له به شی وهرگر تندا بوو وتی ده بی پینسه د تمه ن بکه نه سندوقی خه سته خانه که. پیم وت من دوسه د تمه ن زیاترم پینیه. نیوه نیشه کانی نه م خوشکه جینه جی بکه ن، من نه وه لای تردان بؤ دینم. کابراکه وتی نابن! ده ستم به چه قه کردن له گه لیدا کرد که دوکتوری گه یشت و وتی چیبووه؟ باسه که م بؤ گنبرایه وه که پاسه وانه که ی بانگکرد و وتی: نه مانه بکه نه دهر وه! هه ر که پاسه وانه که ویستی بیته پینشه وه، کتوپر دوکتورینی که نجتر هاته پینشه وه و وتی چه نه ت ناته واوه؟ وتم سینسه د تمه ن، دهستی کرد به گیرفانیدا و سینسه د تمه نه که ی دهره نینا و دای به من و خوی لیدا و رزیشته! هه رچونیک بوو، خوشکه که میان له ویدا خه واند و لیکولینه وه و نیشاعه و چاوپنیکه وتن و نه م شتانه دهستی پیکرد. تا

شهو لهوئی بووین که ناخری دهکتوری هات و منی له لای خوشکه که مه وه بانگکرده
نه ولاتر و دوسه دتمه نئی که دابوم به سندوقی خهسته خانه که، کردیه مستم و وتی
هه لیبگره و خوشکه که ت بیه بؤ ماله وه. وتم نهی دهواو ده زمانه که ی چی ده بی؟ وتی
باوکن، که سیکئی نیه؟ وتم نه! وتی هه لیبگره و بیه بؤ ماله وه! نیتر ناگری هینچی بؤ
بکری! نه گورچیلای بؤ ماوه نه جهرگ و نه خوین و نه هیچیترا!

ته نیا سه یرم ده کرد که سه یرینکی خوشکه که می کرد و جا به ته سپایی به منی وت
نه مه هر نه یده وت که نازاری شتینکی هه یه؟ وتم نه! وتی هاواری شتینکی له ماله وه
نه ده کرد؟ وتم نه! وتی هر هیچ! وتم هیچ! جا دیسان وتی، سه یرینکی حیشمه تی کرد و
وتی منالی به سه زمان چون خوی رابگری؟

هر بروام نه ده کرد! یانی خه ریک بوون راستیه که یان پیده وتم؟ یان خه ریک بوون
ده ست به سه ریان ده کردم! وتم به گوری باوکتان! سبه ی ده بیه م بؤ لای دوکتورینکی تر.
پنخه فه که م به دهوری حیشمه تدا نالاند که په رستاری هات و وتی ماشینینکی
فریا که وتن له بهر ده رگا راوه ستاوه. خوشکه که ت به وه بیه ره وه بؤ ماله وه. نیتر که وتمه
گومانه وه! نه کا به راستیانه؟ نه کا حیشمه ت شتینکی لینن؟ هه رچونی بو یارمه تیان دام و
حیشمه تیان به کورسییه کی تابه سه ماشینی فریا که وتنه که یان خست و منیش له کنیدا
دانیشتم و رینکه وتین. بؤ بهر ده رگا که گه یشتین، شوفیره که هاته و یارمه تیدام و
حیشمه تمان برده ژوروه و له جینگه که یدا خه واندمان. کاتی شوفیره که ویستی بروات،
له بهر ده رگادا دوو پاکه تی دایه دهستم و وتی نه مانه مناله کانی خهسته خانه که ناردیوانه.
لینن با بیخوا. میوه یشه، ناوه که ی بگره و پنبیده!

نه مه ی وت و سه ماشینی فریا که وتنه که که وت و پرویشتم. راستیه که زور
شله ژابووم! دلم خالی ببوو! نه ختی هر له ویدا راوه ستام و بیرم کرده وه. میتشکم جام
بووبوو! یانی ده بی چیم بگردایه؟

خه ریک بووم له گه ل خومدا شه یرم ده کرد که باوکم هات بؤ لام و وتی ته ندروستی
زور خراپه! دوکتوره کان چیان وت؟ وتم جاری سبه ی ده بیه م بؤ دوکتورینکی تر. جاری
بهینله با خواردنن شتینکی بؤ ساز بکه م برسیه تی!

پاکه ته که م سه یرکرد. مریشکینک بوو و پرته قال و لالهنگی. خیرا پرویشتم و
مریشکه که م نا سه ر و ناوی چند پرته قالینکم بؤ گرت و هیدی حیشمه تم دانیشاند ورده
ورده پیتدا که بیخوا. قومن که ده یخوارد، ده یوت به شی حکمه تیش بده! خویشتم بیخو!

بهشی بارکیشم بده! نهوت وت بهسه زمانه بهته نيا له گه رووی نه ده چووہ خواره وه!
 هرچونی بو هر که مریشکه که کولا خیرا ناوه که یم کرده پرداخیک و دیسان
 هلم گرت و پیم دا. له وانه یه دواي سالی، سال و نیوی ده بو که تامی مریشک و ناوی
 مریشکی نه چه شتبو! به لام فایه ی چی بوو؟ هیشتا دوو پاروم له گوشتی مریشکه که م
 پینه دا بوو که هموی هه لهینایه وه! بهسه زمانه بهو حاله ی، ده یویست که له جینگه ی
 هستی جیوبانه که ی خاوین کاته وه به لام هیز له له شیدا نه مابوو!

به زور رامکیشایه وه و به یارمه تی حکمه ت جینگه که یمان خاوین کرده وه. نیتر
 نه مده زانی ده بی چیبکه م! هر له کن جینگه که یدا دانیشتم و کزم کرد. هر خواخوام بو
 خیرا رۆژ بیته وه و هه لیبگرم و بیبه م بق خهسته خانه نیتر!

سه عات نزیک سی، سی و نیو بوو. حکمه ت و باو کم نووستبون. حیشمه تیش خهوی
 لیکه وتبو. منیش هه روا دانیشتبووم و بیرم ده کرده وه که کتوپر چاوه کانی کرده وه و
 هر که منی چاو پیکه وت وتی کاکه ده ترسم وتم مه ترسه به ساقه ت بم، کاکه لیزه یه!
 وتی سه رمامه خیرا پینخه فه که م دا به سه ریدا که نه ختی سه یری کردم و وتی خهوی
 دایه م بینی، وتم خیره ئیشه لالا! هر خیرا چاک ده بیته وه! وتی هاتبوو و ده یویست من
 له گه ل خویدا بیات! وتم مردو له خه ودا بینی باشه نه ختی بیده نگ بوو جا وتی کاکه له من
 نارازی نه بووی؟ وتم نه گیانه که م! بوچی نارازی یم؟ وتی من هه موکات خوینده نه که م
 باش خویندوو وه که زه حمه ته کاتی تو به فیرو نه روات! وتم ده زانم به ساقه ت بم، تو
 خانمی ئیشه لالا خیرا چاک ده بیته وه و دیسان ده رۆی بق قوتابخانه و خه ریکی دهرس
 و خویندنت ده بی و بق خۆت ده بی به خانمه دوکتوره یه کی جوان! دیسان بیده نگ بوو،
 جا وتی کاکه شتیکت لی بپرسم زوویر نابی؟ وتم نه گیانه که م، بپرسه وتی تامی موز
 چونه؟

نه مه ی که وت کتوپر دهنگی گریانی هات! رومکرده کامیار و سه یرم کرد که
 خه ریکه ده گری! خوشم گریان گه رووی گرتبوم به لام چاوه روان نه بووم که کامیار، بهو
 غیره ته یه وه سه ره تا ده ست پیتیکا!

نوسره ت سه یریکی کامیاری کرد و هه روا که خویشی ده گریا وتی:
 - تیگه یشتی چی لی داوا کردم؟ تیگه یشتی چ حالیکم بوو؟ خوزگا هر نه و کاته یش
 تامه که یم ده زانی چیه که راستیم پی بوتایه، به لام خۆم تا نه و کاته موزم نه خواردبوو!
 هه روا پیم وت تامی وه کو پرته قالی هه یه نه ختی شیرینتر! ده ی بهو شیوه یه که هاو پیکانم

دهيانوت بهله زهتي بهله زهت نيه؟ وتم نه حشمت گيان! نهو شيوهيش كه دهلين نيه!
سه يريكي كردم و وتي كاكه ههلمسینه وتم نيشت چيه؟ وتي ده مهوي سه يري حيكمت
بكه م هياش ههلمساند و سه يريكي حيكهتي كرد و سه يريكي باوكمي كرد و وتي كاتي
نه هيلي حيكمت واز له خویندنه كه ي بهيني ها! وتم هيچكامتان واز له خویندنتان ناهين!
نيستا بنوو هه تاكوو چند سعاتي تر كه رۆژ بويه وه ده تبه م بو خسته خانه يه كي چاك
كه چوار دهرزيت ليندهن ، باشي باش بي!

نهختي سه ري داخست و جا كتوپر دهستي كرده ملم و باوشي پيا كردم! مينش
باوه شم پيدا كرد. سه يرم كرد واز ناهيني! وتم ترساوه و خهريكه ده گري! نه جولامه وه
هه تاكوو نهختي هيمنتر بيته وه. كتوپر به دهستي ملمي توند گوشي و هه ناسه يكي قول
قولي هه لكيتشا دهسته كاني شل بوو! خيرا دهسته كانيم هيتايه خواره وه و سه يرم كرد!
زانيم رهنگ و بووي باشتر بوه! وام زاني چاك بوته وه به لام زانيم نه م لاشه يه قورس
و شل و شه ويله! دوو جار راموه شاندا و هاوارم كرد حيشمهت! حيشمهت! به لام مينش
ميوانيشي نه بوو! به سه زمانه هه ره له باوه شمدا ته واو بوو بوو! نه وه ي كه ملمي به توندي
گوشي گيان بو كه له له شي دهرچوو!

مينش دهستم به گريان كرد! سه يريكي هه ردووكماني كرد و وتي:
- نه گه ر بزنان چ نازاريكي هه يه كه كاتي خوشكي ده دوانزه سالاني بنيادهم
له باوه شيدا گياني دهرچي!

كاميار فرميسكه كاني سه ري و سي جگه ره ي داگيرساند و يه كي يه كيكي پيداين و نيتر
بيدهنگ و بن قسه دهستان كرد به كيشان. جگه ره كه مان كه ته واو بو وتي:
- نيوه مه گه ره له گه ل ميترادا كاتان دانه ناوه؟ سه رم راوه شاندا كه وتي: كه وايه
ههستن. مينش حساباته كه م كه ته واو بكه م ديم بو نه وناوه.

هه ردووكمان هه ستاين و خواحافيزيمان ليكرد و له شانوكه هاتينه دهره وه كه رايكرد
به دواماندا و سوويچي ماشينه كه ي دا به كاميار و وتي:

- دهستان خوش بي، براي هتيتان كرد! به راستي ثافه رم!
كاميار زه رده خه نه يه كي بو كرد و سوويچه كه ي ليوه رگرت و هه ردووكمان ريكه وتين
و سه رم ماشينه كه كه وتين و بو سه ره وه رويشتين.

هه تا نه و كافي چاپه ي كه له گه ل ميترادا كاتم دانابوو، نيو سعاتي ريكه بوو. هه روا
كه دهر ويشتين، كاميار كتوپر وتي:

خەلکی تاعوناوی ئەم ھۆزە خۆرھەلاتییەم!

تۆی ئەو موسافرە شوشوییە شاری فەرەنگ!

پینستەم لە قوماشی تارمایی، پینستی تۆ لە قەیفە شوری سوور!

بەرگم لە توقلە یە و بەرگی تۆ لە پینستی پلنگ!

بۆنی گەنم بۆ من، ھەرچیم ھە یە بۆ تۆ

سەیرینکم کرد و وتم: لە تۆ دەولەمەندی بێ ئازار، ئەم شیعرا نە سەیرە!

کامیار بە دەستی خۆم نەبوو، کە دەولەمەندی بێ ئازار لە دایک بێم! بەلام ئەو نەندە

ھە یە کە ئازار دەناسم، ئەگەر چی ھی دراوستیش بێم! و ھەر ئەمە گرنگە!

- نە! گرنگ پارە یە!

کامیار ئا! گرنگ پارە یە! ئیستا تەنیا پارە یە کە گرنگە و ھەموو ئەم باوک حیزیتیانە

بۆ پارە یە!

- دە ی ئیمە ییش بە شیکین لە دەولەمەندەکان ئیترا!

کامیار ئەو ییش ئا بەلام تا ئەو شوینە ی کە من ئاگام لینیە، ئەم پارانە، پارە ی دزی نیە!

بۆنی خوینی لیتانی! ئەگەر ییش بۆ چرکە یە ک بۆنی خوین، بگاتە لوتم، ئیترا دەقە یە کیش

قوبولی ناکەم! تۆ خوی من دەزانی چۆنە! من لە سەر خوینی خەلکی کە سابەت ناکەم!

ھیچم نەوت کە تاوی داوی ئەو وەتی: ئەو ھش بلیم کە حەزم لە حکمەت کردو!

- لە کئی؟

کامیار کەری؟ حکمەت؟

بۆ دەقیرینی؟ دەبێ چاوە کانت بە حە یا بێ!

کامیار بۆ؟

- خە یانەت لە ئەمانەت دا؟

کامیار ھیچ خە یانەتی لە ئارادا نیە.

- ئە ی چی؟

کامیار بە نوسرەت دە لیم.

دەستم بە پیکە نین کرد و وتم: کە وایە بوی بە داو وە!

کامیار ھەرگیز خە یالم بۆ ئەو نە دەرویشت کە نوسرەت خوشکیکی ئاوی ھە بێ!

- دەتەوی! بە نوسرەت چی بلیتی؟

کامیار داوی یارمەتی لیتە کەم کە چەند جاری حکمەت بێمە دەرو وە. دەبێ بزانی

خوی و ئاكارى چۆنه! لهوانهيه قسههتي حيكهتيش من بووم؟

- داماره حيكهت!

كاميار زههري مار!

- وابزانم نهختن لهتو قسههتي حيكهتي داماو بيت!

كاميار ئاوا من دهناسي؟

- بوچي دهبي كهس توي دهعا بناسي؟

كاميار دهبي به شيوهيهك يارمهتي ئهم نوسرهته بدهين! زور سهير هوگري بووم!

- ههلبهت لهدواي چاو پيكهوتني حيكهت!

كاميار تو زور كهسايهتي من سووك دهكهي! ئازارت دهدهم ها!

- گو نهخوي! گهيشتن بابيه! بوكوئي خهريكي دهروي؟

كاميار چووزانم! خهياليان بو نههيشتوم خو! ئهم كچهتيوه، تهواو...

كتوپر لهبهر كافي شاپهكهدا چاوي كهوت به چهند كچ!

- ئهم كچهتيوه تهواو چي؟

ههروا كه چاوي لهكچهكان بو وتي: ئهم كچهتيوه ئهگهرتهواولهبييري نهچن باشر

دهرسهكهي بخويني!

- مردوشور ئهو دلهت بيهن كه ههه تاوي بو لايهك دهچي!

رويشت و لهسووچينكا رايگرت و دابهزين و رويشتين بولاي كافي شاپهكه و ههه

كه گهيشتينه لاي، كاميار به كچهكاني وت: خانمهكان سهلام!

كچهكان سهريكيان بو راوهشانده كه وتي: بيورن، ئيوه نازانن ئهم كافي شاپه لهكونيه؟

ئهمه سهعات و نيويكه كه خهريكين بهدوايدا دهگهريين!

كچهكان دهستيان به پيكهنين كرد و يهكيان وتي: ئيرهيه! ئيستاهه بهردهميديا

راوهستاون!

كاميار خو من لهبهردهمي ئيوههه راوهستاوين! ئيوههه لهكافي شاپ ناچن!

كچهكان ديسان دهستيان به پيكهنين كرد و يهكن تريان وتي

- ئهي ئيمه لهچي دهچين؟

كاميار شيرينيخانهي شيرين وهك ههنگويني نزيك پوره ههنگ!

ديسان ههموويان دهستيان به پيكهنين كرد و يهكن تريان وتي: تكايه بگهرينهوه!

كاميار من ئهگهر لهت و پهتيشم بكن ههركيز ناگهريمهوه!

دېسان كچه كان پيښه نين و هر نه و كچه وتي:
 - مه به ستم نه وه يه كه ناوړې بده نه وه و دواوه تان سهير بكن!
 كاميار ناوړې دايه وه و سهيرنيكي كافي شاپه كهي كرد و وتي:
 - ئي... ئيره خو قه سابي بوو! چونه كتوپر گوراوه!
 كچه كان له پيښه نيندا مردبون. ده ستم گرت و هيواش پيم وت:
 - وهره برؤينه ژووره وه! دارزه!

كاميار من نايه مه ژووره وه! ده ترسم شاگردى قه سابه كه به لايه كم به سر بينن! تو
 برؤ! من هر ليره دا لاي ئه م خانمانه دا ده مينمه وه!

هيواش پيم وت: داماو وهره بزانه له ژووره وه چ باسه!
 سهيرنيكي له پشت شوشه كانه وه كه رهنكاو رهنك و له جوري رينفليكس بوون كرد
 و كتوپر وتي: ئي... راسه ده كه ي ها! كه ي ئيره قه سابي بوو! خانمه كان بيورن،
 ئادره سه كه مان دوزيوه ته وه. له رينونينيتان سوپاس!

يه كئى له كچه كان وتي: چي بو كتوپر؟ ئيتر ناترسي؟
 كاميار من هه مووكات ترس له دلمايه! هر ئه م دلهى من، خو دل نيه! ئاسكيني
 پاتراوه! خواتان له گه ل تا ديدارى داهاتو!
 ئه م ي وت و ريكه وت بو لاي كافي شاپي پر له كچ و كور! بوني قاوه و دووكه لى
 جگه ره هه موو شويننيكي پر كردبو!

خه ريكبووين سه يري ميزه كانمان ده كرد كه كتوپر ميترامان له دووره وه چاو پيښه وت
 كه له پشت ميزيښه وه هه سته و هات بولامان و هر كه گه يشت وتي:
 - سه لام! چونه وا درهنگ هاتون!

- سه لام، له لاي كاك نوسره ت بووين! بيورن!
 ميترا نوسره ت خويشى ديت بو ئيره! كاتمان به يه كه وه داناره.
 - ئيره زور قه ربالغه!

ميترا ده تانه وي برؤين بو شويننيكي تر؟
 - نازانم! كاميار برؤين بو شويننيكي تر؟
 روومكرده كاميار كه خه ريكبوو نه ملاولاي سهير ده كرد.
 - كاميار له گه ل تومه! سه يري كوئى ده كه ي؟
 كاميار خه ريكم به دواى ميترا دا ده كه پريم!

میترا دهستی به پیکه نین کرد!

کامیار ئی...! ئیوه لیره ن؟ سهیری منکه! خه ریکم له ناو ئه م کچانه دا به دواى
ئیهو دا ده گه پریم!

- ئه گه ر توانیت نیو سه عات خۆت را گری!

میترا برۆین بو شوینیکى تر؟

کامیار بو ئیره چیه تی؟

- قه ره بالغه! برۆین بو شوینیکى چۆل!

کامیار تاران هه موی قه ره بالغه! ئه گه ر بو شوینی چۆل ده گه پرینی ده بی برۆی بو

شاره بچوو که کان!

- بیتام مه به! بوچی لیره بین؟ جا به میترا م وت:

- لیره خۆ هه والی نیه! برۆین له شوینی تر بگه پرین!

کامیار تو بوچی به دواى چ هه والیکدای؟ هه موو هه والی لیره یه!

- مه به ستم گه نمه!

هه روا که خه ریک بوو پیده که نی و سهیری کچه کانی ده کرد وتی:

- گه نمت ده وئى برۆ بو ئیداره ی سیلو! ئیره ته نیا کینى چکلیتیان هه یه!

هه رکه ویستم شتی بلیم رۆیشت بو سه ر میزى که پینچ کچ له ده وریدا دانیشتبون.

له به رده میاندا راوه ستاو وتی:

- بیورن خانمه کان، ئه م کورسییه به تاله جینگه ی که سیکه؟

کچه کان ده ستیان به پیکه نین کرد و یه کیان وتی: کام کورسییه به تاله؟

کامیار هه ر ئه وه ی که من ئیستا ده به ینم و ده یخه مه ته نیشت ئیوه!

ئه مه ی وت و له میزى کی تره وه، کورسییه کی هه لگرت و له کن کچه کان داینا و دانیشه

سه ری و وتی: ئۆخه ی! له م ئیشى فه قه راته مردم!

کچه کان بورا بوونه وه له پیکه نیندا و یه کیان وتی:

- ئیوه به م ته مه نه وه خۆ نابى فه قه راتان بین!

کامیار هه مه به قوربان، جا چیکه م! فه قه راتم هه یه! رۆماتیزم هه یه! ئه ژنۆکانم

ئه ناوسئ! سواوی مۆرهم هه یه! ئه وکاته سه یر ئه وه یه که ناویان ناوم کامیار! راستی

یه کترینمان نه ناسی! ناوی من کامیاره! کچه کان ده ستیان به پیکه نین کرد! ویستم برۆمه

پیشه وه و هه لیبگرم و به ینم که میترا وتی: وازی لیبنه کاک سامان! ئیشم بیتان بوو.

هردو و کمان رږوښتین بو ته و سه ری کافی شاهه که، له سره میزه که دا چوار کچی
تر دانیشتبوون. سه لامم لیکردن و میترا به هموویانی ناساندم و له لایان دانیشتم و
له گارسونیک داوای نیسکافه م کرد که میترا وتی:

- کاک سامان، نه م چند رږوژه که س به تازه یی نه هاتوته نیره که ناو نیشانه که ی
نیره ی هه بی!
پاکه ته جگه ره که م دهره یتا و دانه یه کیانم دهره یتا و دامگیرساند و کتوپر بیرم
که و ته وه که خولکی میترا م نه کرده. داوای لیبوردنم کرد و پاکه تی جگه ره که م گرت
به رده می هموویان که هموویان هه لیان گرت و بوم داگیرساندن که میترا وتی:
- کاک سامان، له بهر نیمه شهر م مه که ن! نیمه هموومان کچی هه له اتووین!
- هه مووتان؟

میترا نا!
سه بیرکی هموویانم کرد، زور ته رپوش و جوان بوون! له هه رکامیشیان بو نیک ی
خوش ده هات! همویشیان مکیاچ کراو بوون.
- من هه ر تینا گه م! ناخر بوچی؟
یه کیان وتی: کاک سامان، ناوی من مه لیحه یه که هه موو که س به مه رجانم بانگ
ده که ن. مه به ستم نه وه یه که من ته نانه ت له ناوی خوشم هه لاتوم!
- بوچی؟

مه رجان: چه زم له ناوه که م نیه، زور ناسایی! نه م ناوه بو من باوک و دایکم، یان
باوه گوره و نه نکم هه لیا نبراردوه. نه ویش بیست و نه ونه سال له مه و پیش! نه م ناوه بو
نه وکاتانه باش بووه نه ک نیستا! نیستا که س چه زی له م ناوانه نیه!
ناو، بروا، نامانچ، ناکار و هه ر شتیکی تری چیننی بو کاتی خوی باشه!
- یانی نیوه له بهر ناوی له ماله وه هه لاتوون؟
مه رجان: نه، نمونه یه کم بو هینانه وه! من له به ندیخانه یه ک هه لاتوم! به ندیخانه یه که
باوک و دایکم بو یان ساز کرد بووم!

میترا ناماژه یه کی بو نه و کچانه ی تر کرد که یه کیان دهستی پیکرد:
- ناوی من کوبرایه! ده یانویست به زور من بدن به پیاویک که بیست سال له خوم
گه وره تر بوو!
- ناوی من سوره یایه. لیره دا پیم ده لین شادی. من له دهستی باوکی مو عتادم هه لاتوم!

- ناوی منیش پانتی نایه. ناوه راستیه کهم نه وهنده کونه که بهس دهکری له توژیته وه
ناسه واره کاندا، له سر بهرده گوره کان بیدوزیته وه! منیش له بهر نه وهی که دایک و باوکم
نه یانده هینشت دریژه به خویندیم بدهم له ماله وه هه لاتوم! یانی کاتی زانیان که که سیکم
خوشده ویت و ده مه وی ته نیا له گه له هودا هاوسه ری پیک بینم، ته نانه ت نه یان هینشت که
بۆ قوتابخانه برۆم له بهر نه وهی نه کا له پری قوتابخانه دا نهوم چاو پیکه وی!

نیتر سهیری کم کردن و وتم: نیستا نیتر کیشه کانتان ته واو بوه؟

میترا نه! هه زار و یهک کیشه یترمان بۆ به دی هاتوه!

هیواش وتم: نه خوش که وتون؟

هه موویان شانیا ن هه لته کاند که مه رجان وتی: من موعتادم. هیروئین!

پانتی نا تریاک.

ته رانه نه و دوا براره که مه رجان وتی.

شادی جاری تریاک.

گارسون نیسکافه که ی هیتم و هیواش به گویی شادیدا چرپاندی و شتیکی وت و

شادی هه ستا سهیری کی میترا ی کرد و وتی:

- خاوه نی نویسنگه که هاتوه! چیکه م؟ برۆم؟

میترا نه! نوسره ت وتویه تی هه تا حسابی نه و جاری ته واو نه داوه جوابی سه لامیشی

مه دره وه! جا به گارسونه که ی وت:

- بیخلافینی!

گارسونه که رویش بۆلای میترا و سهیری کی منی کرد و سه ری داخست و وتی:

- ببورن کاک سامان! زیانه نیتر!

- نه! نه مه زیان نیه! نه مه. . .

ویستم شتی بلیم به لام قسه کهم خوارده وه و ویستم ههستم و برۆم که دهستی گرتم
و خیرا وتی: وایه! وایه! نه مه پیسه! گواوه! تکاده کهم دانیشه!

دانیشتم و هیواش کوپه نیسکافه کهم خسته به ردهم و وتی:

- نه گه ر وینه یهک له کچه پوره که تان بوایه ت زور یارمه تی ده داین!

له گیرفانم وینه یه کی گه نم که سالی رابوردو به یه که وه گرتبومان ده رهینا و پیم دا.

وهی گرت و سهیری کی کرد و وتی: شیته!

- بۆ؟

میترا له بهر نه وهی له گه ل نه وهی ئیوهی هه یه له مال هوه هه لاتوه و پویشتهوه!
زه رده خه نه به کم بو کرد که وینه که ی دا به مهر جان. مهر جان سه یریکی کرد و وتی:
- کچینکی جوانه! تا ئیستا چاوم پنی نه که وتوه.

وینه که ی دا به ته رانه. نه ویش سه یریکی کرد و سه یریکی راوه شانده و دای به شادی.
شادیش سه یریکی وینه که ی کرد و وتی: نه، چاوم پنی نه که وتوه.
پانتی نا وینه که ی لیوه رگرت و سه یریکی کرد و وتی: بوچی واده زانن که که وتوته
نه ئی شان هوه؟

- وا بیر ناکه مه وه!

پانتی نا میترا وتی که نه و خویندکاره، وایه؟

- خویندکاره.

پانتی نا که وایه له م شوینانه دا نایدوزیته وه! کچینکی خوینه وار که باری ئابوری
باشیشی هه بی و تا راده یه ک بو خوی ئازادی هه بی، نه م ریگانه ناگریته به را! دنیا بن!
- ئاخه هه ندی شتی به ته له فون به من وت. یانی به شیوه یه ک هه ره شه ی لیکردم!

میترا وینه که ی له پانتی نا وه رگرت و هه روا که سه یری ده کرد وتی:

- ناز ده کا! ده یه وی سه رنجی ئیوه بو خوی رابکیشی!

پاشان جانتا که ی بو من گرت و وتی:

- نه و بو هیچ شوینی نه پویشتهوه! له وانه یه له مالی یه کنی له هاوړیکانی بیت.

- سه ردانی هه موو هاوړی نزیکه کانیمان کردوه. هیچ کامیان هه والیان لنی نیه.

میترا هه یانه! به ئیوه ی نالین.

- ناکری خو له گه ل پولیسدا برۆین بو مال هوه یان!

میترا ده بی برۆن بو بهر ده رگای نزیکترین هاوړی کیشک بن. خه ریکه یاری مشک

و پشیله تان له گه ل ده کا!

- کاتی که له مال هوه پویشتهوه زور توړه و زویر و له وانه یسه دلشکاو بوو بی!

میترا ئاخه چ کیشه یه کی ده بی بوو بی؟

- شیتی پنی وتوه که منالی دایک و باوکی خوی نیه! پنی وتوه که هی سه ره پنیه!

فریدراوه!

میترا نه وان سه یریکی یه کترین کرد و هیچیان نه وت. منیش خوم به خواردنه وه

نیسکافه که وه خلاواند. نه ختی که تیپه ری پانتی نا وتی:

- زور سهیره که هندی کهس بهم ئاسانیه قسهی یهکنی وهردهگرن!

- بهداخوه وادیاره وهها بوه!

دیسان هه موویان بیدهنگ بوون که من به میترام وت: من زور حز دهکم که شنس
بزانم! نهگه رشتینکی ئاوا بو هه رکام له ئیوه بهدی بهاتبایه چیتان دهکرد؟

میترام سهیرینکی چاوهکانی کردم و ههروا وتی: مرؤف بو مرؤف فرهقی ههیه!

- یانی وهکو ئیوه!

میترام نهگه ر من خالوزایهکی ئاوام بوایه. دهستیم دهگرت و لهگه لیدا دهرویشتم!

- بهلام نهو ئیشی وای نهکردوه و بهتهنیا رویشتوه!

میترام که وایه ناتوانی ماوهیهکی زور لیره بمینیتتهوه!

- یانی تاران؟

میترام نه، ئیران! لیره کچینکی تهنیا، نهگه ریش پارهی ههبنی، به قورسی دهتوانی بژی!

بهتایبته که دهبنی بو زانکوکهیشی بپروات! بوچی تاچ ماوهیهک دهتوانی خوی حشار

بدا؟ یان دهبنی دهس لهخویندنهکهی هه لگری یان ئیوه له پریگهی زانکویهوه دهیدوزنهوه!

- دهی بو زانکو ناپروات!

میترام نهی چی دهکا؟

- لهوانهیه خهریکی ئیشی نابهچی بیت!

میترام نه، وانازانم! نهو ئیوهی ههیه و دهزانی که نیگه رانی نهون و خهریکن به دوایدا

دهگه رین. به دلنیایهوه خوشیشی دهون! له بهر پیزی عهشقیش بوه خهریکی نه م ئیشانه

نابن!

- ئیمهش ئیتر بیتاقت بووین!

میترام دهرهوه! نهو به دلنیایهوه هه ر دهرهوات بو دهرهوهی ولات! تهنانهت بو ماوهیهکی

کورتیش که بووه. له بهر نهوه که لیره دا بوی قورسه که بژی! له مالی هاوپنکانیشی بو

چه ند بوزی زیاتر ناتوانی بمینیتتهوه!

- یانی لهوانهیه بو دهرهوهی ولات بپروات؟

میترام به بوچونینکی قایمهوه! وهکو سه فهرینکی توریستی! تورکیا، تایله ند، سهنگاپور.

- لهوانهیه بپروات بو دوهی؟

میترام دوهی نه! لهوی بو کچینکی تهنیا باش نیه!

- لهکویوه دهبنی تینگه م؟

میترا: ئازانسەکانی موسافری! لەوانەیه هەر ئەو نزیکانەی مالهوتان! ئەگەر
ناسراوینکتان هەبێ زۆر بە ئاسانی دەتوانن بزائن. لەوانەیشە بیهوێ لەگەڵ تۆرێکدا
بڕوات! پیناسەکەی پێیه؟
- نازانم!

میترا پەساپۆرتی بوو؟

- نا.

نەختی لەکۆپەکەم خوارد و خەیاڵ بردمییهو. خراپیان نەدەوت! هەر هیچ نەبێ
ئەمەش شتی بوو!

کۆپەکەم دانایە سەر جینگەی خۆی و گارسۆنەکەم بانگکرد که میترا وتی:

- دەتانەوی چی بکەن؟

- بڕۆین بەشکم بتوانین شوین پێیهکی لێ بدۆزینەوه!

میترا وابریاره نوسرەت بیت بۆ ئێره!

- دەی دەلیم کامیار دانیشی و من دەبۆم.

گارسۆنەکە هات و هەر که ویستم حسابی مێزه که بکەم میترا نەیهیشت و وتی:

- ئێمه لێره پارە نادەین کاک سامان!

گارسۆنەکە پێکهنی و پۆیشت. زویر بووم. هەستیکی ناخۆشم هەبوو که پارە

شتی که خواردبووم لەم پارانە درا بیت! سەیریکی دەورو بەرم کرد و وتم:

- بۆ ئێره پۆلیسی شتی نایەت؟

هەموویان دەستیان بە پێکهنین کرد و وتیان: با دیت!

جا هەموویان بە دەستیان لاسایی پارە قاقەزیان کردەوه و میترا وتی:

- باسی خانووە سەوزەکەتان بیستوه؟

- با بەلام ئێره زۆر ئاشکرایه!

میترا لەخوارووی شارەوهش لەم شوینانە هەیه! زۆریش خراپتر! خۆتان خۆ

شوینیکتان چاو پێکهوتوه! تەنیا ئاشکرا نیه!

سەرم داخست و داوای لێبوردنم کرد و هەستام که میترا لەگەڵمدا هەستا و پۆیشتین

بۆ شوینێکی که کامیار دانیشتبوو. هەر که گەیشتم سەیرم کرد کامیار دەفتەرەکەی

دەرھیناوه و کچەکان شتی دەلێن و ئەویش خێرا خێرا دەینووسن! بە هیواشی لەپشتەوه

پۆیشتم بۆ ژوور سەری و سەیری دەفتەرەکەیم کرد! سەیرم کرد نووسیویه:

وینۆس، ئییشی جمگه، ههشتی شهو به دواوه! تهلهفون...
 مههتاب، سراوی ئیسک، دهی شهو به دواوه! تهلهفون...
 ئایدا، فهقهرات، جارناجاری! تهلهفون... ۰۹۱۱
 به هیواشی دهستم خسته سهر شانی، هر که ناوپی دایهوه و
 منی چاو پیکهوت خیرا دهفتهرهکهی داخست و وتی:
 - چی بکهم وهللا! بۆ هرکوی دهپۆم و به هر که سینک دهگم دهبنی پوی لیبینم و
 ژمارهی لیوهرگرم بۆ ئەم نهخۆشینانهم! تۆ ئیشت تهواو بوو؟
 مۆریکم لیبردهوه و وتم: نا ههسته برۆین.

کامیار بۆ کوئی؟

- ئیشم پیتته!

کامیار دهلیم ها! نهختی زیاتر لیتره دا بمینینهوه لهوانهیه گهنم بیت! هر دلم خهبری
 داوه که هر ئەمشهوه، هر لیتره دهیدوزینهوه!

- یانی تۆ دهلینی دیت بۆ ئیتره؟

کامیار من نالیم! ئەم دلم خهبری دهدا! سهرم برده بن گویتی و هیواش پیم وت:
 - مردوشور ئەو دل و ههستهت بیهن! دهقهیهک دهگری! دهقهیهک عاشق دهبی!
 ئیستاش که دانیشتوی و وازیش ناهینی!

هیواش پینی وتم: تۆ دلنیای که ئەگر لیتره ههستم و لهگهڵ تۆ بێم، دواپی پهشیمان
 نابمهوه؟ یانی دواپی ههست به کهریتی ناکهم؟
 - نه، نایکهی.

دیسان به کاو و خو وتی: یانی لهوانهیه مرۆفی بیی که نهوهنده کهر و ولاخ بیت و
 واز لیتره بیینی و لهگهڵ تۆدا بیت و داتهپیتته مالهوه و سهر لهئێواره بنوئ؟
 - نا دهبن.

کامیار به دلنیایهوه نهوهش منم!

دیسان کتوپر ههستا و وتی:

- بابه وازم لیبینه دهی! تازه من دواپی تهمنی پرس و ههوالیک خهستهخانهیهکی
 پسپۆری باشم دوزیوهتهوه! دههیلی هر هیچ نهبن نیوسهعاتی لیتره دا خۆم دهرمان و
 چارهسهر بکهم یانه نه؟ تهوهدهی پزیشکی گالته نانسای ها! ئەم نهخۆشینانه ئەگر بنج
 داکوتی ئیتر ناکرئی هیچی بۆ بکرئی ها!

کچهکان دهستیان به پیکه نین کرد و یه کیان وتی:

- تهندروستی له پلهی یه که مدایه!

کامیار روی تینکرد و وتی: کنی ئه مهی وتوه؟

یه کنی له کچهکان پیکه نی و وتی: نازانم.

کامیار روی کرده من و وتی: بروانه! ئه م دیره ئه فلاتون وتویه تی! ئیتر هزری

ئه فلاتون له هی من و تو خو زیاتره! تویش وهره دانیشه بته م چاویکیان پیت بکه وی

و وهره قه یه کیش بۆ تو بنووسن به شکم له بهر ئه م کاته به ریزه کیشه ی ئه و چاوانته

چاره سهر بییت!

یه کنی له کچهکان وتی: چاوهکانیان کیشه ی هه یه؟

کامیار دهی ههر چاوی ئه و هه تیوه ئه مه ماوه یه که دامای کردوین!

کچه که روی کرده من و وتی: به ریکه وت من دوکتوریکی چاوه دهناسم که به راستی

شتی سهیر دهکات!

- نه خانمی به ریز، زور سوپاس. چاوهکانی من کیشه یه کیان نیه.

کامیار به خوم بلن گیانه که م! واز له مه بینه! به ریکه وت چاوهکانی من ماوه یه که

تروسکایی که م بۆته وه! ئه م دوکتوره ی که ده لینی، که ی ده توانین به یه که وه برۆین

بۆلای؟

کچه که ههر کات که بته وی!

کامیار ئه ی به ساقه ی ئه م دوکتوره ی بم که ئه وهنده خیرا کات بۆ بنیاده م داده نی!

خیرا دهفته ره که ی دهرهینا و وتی: دهی، ئه مه له نازاری جمگه و سوانی ئیسک و

فهقهرات و که م تروسکایی چاوهکانم! ماوه به س جهرگ و زراو و ئه م دوو گورچيله!

به رای ئیوه گورچيله کانم به کنی بسپیترم باشه؟ چی به باش دهزانن؟

کچهکان دهستیان به پیکه نین کرد که هیواش پیم وت: نوسره ت ههر ئیستا دیت ها!

درۆ! دته وی من لیره دا هه لسنی!

- نه به گیانی تو! بروا ناکه ی له میترا بپرسه!

کامیار میترا خانم، بپیاره که کاک نوسره ت بۆ ئیره بین؟

میترا سه ریکی راوه شانده که کامیار به کچهکانی وتی: زور باشه، من جاری ده بن

برۆم. به لام له بیرتان نه چی که هیشتا لیکۆلینه وی ته واو نه کراوم! من هیشتا پنیوستم به

دوکتور و پزیشک هه یه. به لام ئه وه لای با بین بۆ دانیشتیکی ترا!

یه کنی له کچه کان وتی: ئی...! جارئی زووه بۆ پښتن!

کامیار به مهرگی باوکم خوشم هر ئەم بږوايه م ههيه به لام چي بکم که خهريک
که که سيني بئ مینشک دئ بۆلام! ميترا پينکه نی که کاميار ههستا و وتی:
- ئۆف له م کولنجه!

کچه کان ديسان دهستيان به پينکه نين کرد که دهستيم گرت و پامکيشا که وتم:
- بابه پارهستا پارهي دانيشتنه که بدهم!

جا گارسونی بانگکرد و حسابی میزی کچه کانی کرد و منیش پښتم له مرجان
و ئەوان دهست خوشانه و مالئاواييم کرد و له گهل ميترا و کامياردا له کافی شاپه که
پښتینه دهره وه و کاميار سئ جگه رهي داگيرساند و دووانيانی دا به من و ميترا وتی:
- له بيرم بئ ئەم باوکه يشم بيه م بۆ لای ئەم دوکتورانه! داماو هيش گرفتى فه قه راتی
دوا بږاوی ههيه!

به مۆريکه وه سه يريم کرد که ميترا وتی: نووسينگه ي ناسراوت ههيه؟

کاميار نووسينگه بۆ چي؟

باسه که م خيرا بۆ وت که وتی: ئا! ناسراوم ههيه. بيرينکی خراپ نيه! با کاک نوسره ت
بيت، جا ده پوين بۆ شوينئى و پينکی دهخهين.

ده دهقه چاره کنى پابوارد تا کاک نوسره ت هات و هاته پيشه وه و سه لام هه والپه رسي

کرد و وتی: هيج نه بو؟

ميترا نه. وا نازانم له م ناوه دا بکري بدۆزريته وه. له وانه يه له مالى يه کنى له هاوپريکانيه تي.

نوسره ت نه گه ر ئيشئى شتيکتان ههيه و به من ده کري، دريغى نيه!

سو پاسم لينکرد که کاميار وتی: با کاک نوسره ت، ئيشئى ههيه! يانى باسئى ههيه!

نوسره ت هه رچييه ک بييت به دل و گيان جييه جئى ده که م!

کاميار دهستت نه پزي. ده مه وي نه گه ر پييده ي چه ند جارئى حيكه مت خانم چاو

پينکه وي! ده مه وي بزائم ئاكارى ئەو چۆنه! له گهل ئاكارى مندا ده گونجئى يان نه!

لام کرده وه و سه يري نوسره تم کرد. هه روا سه يري چاوه کاني کاميارى ده کرد!

له وانه يه بۆ ده قه يه ک، هه ناسه م سوار بوو بوو! نه مده زانى جوابي نوسره ت چيه! به م

شئوه يه ي که کاميار قسه که ي دهست پينکرد، وامده زانى که ئيستا نوسره ت هه لئيت و

په ليتئى پيده لئى و هه ستئى و بږوات، به لام دواى ئەوه ي که له وانه يه ده قه يه ک ده قه يه ک

و نيو سه يري چاوه کاني کاميارى ده کرد، زه رده خه نه يه کى کرد و وتی:

انتدا چار باشقالی نابینری! ده بینم! کی ده ته وی بر وی به دوایدا؟

نوستا!

نوسرته پینکه نینیکی تری کرد و له گیرفانیدا موبایله کی دهرهیتنا و ژماره یه کی
وهرگرت و نهختی دوی نه وه وتی: نه له و! حیکمه ت گیان!

- سه لام گیانه که م! باشی!

- نه، هیچ نه بووه! ته نیا ده مویت شتیکت لی بپرسم!

- نه، وتم خؤ! هیچ نه بووه!

- نه م کاک کامیاره ی ئیمه، ده یه وی له گه لت قسه بکات. ده یه وی بت بینن! بیت به

دواتا؟

نهختی بیدهنگی داسه پا و جا نوسرته پینکه نی و وتی:

- جارن بؤ وانه خویندن کات هه یه! بهس زور ئاسایی به کاکه ت بلن، بیت به دواتا

یان نه! قسه ی دلت بلن!

وادیار بو که حیکمه ت جوابی نه دایه وه که نوسرته پینکه نی و وتی:

- بیدهنگی نیشانه ی رازی بونه! ده لیم بیت به دواتا! ئاماده به نزدیکی نه وین!

- باشه، قهینا کا. دلت رهحته ی رهحته بیت.

- برؤ له سهر خیر! جا ته له فونه که ی داخست و پینکه نینیکی بؤ کامیار کرد و وتی:

- خوشکه که م به تو سپارد. هه تا کوو قسه کانتان به یه که وه بکن تو به برای خوم

ده زانم! برؤن له سهر خیر!

نه مه ی که وت، من هه ناسه یه کی رهحته م هه لکینشا که نوسرته دیسان پیمان پینکه نی

و دهستی هینایه پیشه وه و ته وقه ی له گه ل کردین و خواحافیزیمان له گه ل کرد. له گه ل

میتراشدا خواحافیزیمان کرد و رؤیشتین بؤ لای ماشینه که.

که گه یشتینه لای ماشینه که، کامیار وتی: تویش وهره برؤین.

- نه، هه ردووکتان به یه که وه برؤن باشتره. ته نیا ئاگات لیبی که خوشکه که ی به

دهستی تو سپاردوه!

کامیار نهختی حه یا له چاره کانماندا ماوه شازاده!

- ده زانم!

کامیار تو چی ده که ی؟

- دهرؤمه وه بؤ ماله وه.

کامیار دهی با بتگه یه نم.

- نه، خۆم ده برۆم. تو برۆ با درهنگ نه بئ، ته نیا کام نووسینگه یه ناسراوته؟
کامیار برۆ بۆ نووسینگه ی. . . که نزیکه ماله وه یه. به پریوه به ره که ی ناسراومه. بلی
کامیار منی ناردوه. هر له وینوه ته له فونیکم بۆ بکه هه تاکوو خۆم تینگه یه نم.

- دهی موبایله کهت دامه خه!

کامیار نه، دایناخه م.

- زوویش حکمهت بگه یه نه ره وه ماله وه ی.

کامیار باشه، ده یگه یه نم.

- خۆیشت خیرا وه ره وه بۆ ماله وه.

کامیار باشه دیم.

- یانی ده لیم بۆ هیچ کوئیه کی تر مه برۆ!

کامیار نه، نارۆم!

- من چاوه پروانم ها!

کامیار منیش چاوه پروانم!

- چاوه پروانی چی؟

کامیار چاوه پروانم تو برۆی، منیشم به لای نا به خیرم برۆم به دوا ی نه م کچه دا!

- ده لیم به راستی چهزت له حکمهت کردوه؟ یانی دلنیای دلنیای؟

کامیار به و نان و نمه که ی که به یه که وه خواردومانه سویند ده خۆم که چهزم له هه موو

کچینکی شوخه! خۆ ته نیا حکمهت خانم نیه!

- زه هری مار! مه به ستم نه مه یه که ده ته وئ بییه هاوسه ری؟

کامیار من له شهش سالیه وه له گه ل نه م بیره دا ژیاوم تا ئینستا!

- ناخر له لام سهیره! چۆنه تو کتوپر عاشق بوویت؟

کامیار بۆ خۆشم سهیره! له وانه یه چهزیک بیت که خیرا تینه برئ! هر ده ته وئ دوو

سهعات به یه که وه دانیشین و له سه ری قسه بکه یین؟

جا کتوپر هاواری کرد:

- بابه نه گه ر لیره دا من به قسه بگری، کچه که هیشتا نه بووه به هاوسه رم داوای

ته لاق ده کات! برۆ له دوا ی ئیشتا ئیترا! چ مروفتیکی سمج و ناوه ختیکه ها!

- ناوا برۆیشتم! وت نووسینگه که له کوئیه؟

کامیار برونه، هر نه کولانهی مالهوه مان دهگری و دهپزیته خوارهوه. نهوهنده
دهپزی ههتاکو دهگهی به سهر گۆری باوکت! هر لهتهنیستی گۆری باوکتوهیه! برۆ
ئیترا!
- دهی بخنکتی!

دو جنیویشی لهژیر لیوهوه پیدام و پزیشته سهر ماشینهکهی کهوت که لهدوا چرکهدا
پنی وتم: به هیوای سهرکهوتن! جا بهنزینی دایهی و پزیشته!
راوهستام و پنی پینکهنیم! کتوپر ههستم به تهنیایی کرد! ههتا کاتی لهلای کامیاردا
بوم هر کاتی بیرکردنهوه و زوویر بوون و خهفته خواردنم بۆ نهدهپهخسا بهلام هر
که به تهنیا دهمام خهم و خهفتهی دنیا دهپزایه ناو دلم.
به کورتی پزیشته بۆ سهر شهقامهکه و نهختی دواي نهوه ماشینی سهری خستم
و پزیشتم بۆ شوینی که کامیار نهدرهسی پیدابووم. نووسینگهیهکی کهشخه و گوره
بوو. پزیشتمه ژوردهوه و ههوالی بهپزیهبههکهیم پرسی و هر که پزیشتم بۆ لای
و خۆم ناساند زۆر پزیزی لینگرتم.

دیار بوو که کامیار خۆی تهلهفونی بۆ کردبو و ئیشهکهی رینگ خستبوو.
جا لهدواي نهوه که قاوهیان بۆ هینام، باسهکهی لی پرسیم و منیش ناو و نیشانی
گهنم پیدایا. ئهویش به کارمهندیکی وت که سهیری کۆمپیوتهرهکهی بکات.
تازه قاوهیان بۆ هینابووم که کارمهندهکهی لیستیکی هینایه پیشهوه و وتی که ناوی
گهنم لهلیستی یهکن لهتورهکانیاندایه که بریاره سی پزیزتر بروات بۆ تورکیا! هر بروام
نهدهکرد! تهنیا بیدهنگ سهیری کارمهندهکهم دهکرد که بهپزیهبههیری نووسینگهکهی وت:
- ههلبهت ئیمه ههگیز ناوی کهس ناخهینه بهردهستی کهس، بهلام ئیترا کاتی کاک
کامیار داوایان کردوه، بهگۆی نهکردنی هر ناگونجی!

- زۆر زۆر سوپاس، بهس دهمهوی بزانه که ههلهیهک نهبووه؟
بهپزیهبههیری نووسینگهکه سهیریکی کارمهندهکهی کرد و ئهویش وتی:
- نه! ههموو ناونیشانهکه راسته!

- بیورن، نهو پهساپورتی ههبووه؟

کارمهند بهلی! پهساپورتهکهی لیرهیه!

- دهکری نهدرهس و ژماره تهلهفونی که پنی داون به منی بدهن؟

کارمهند سهیریکی بهپزیهبههیری نووسینگهکهی کرد و ئهویش ئیشارهیهکی پیکرد

و کارمهندهکیش رۆیشت بۆ لای میزهکهی و دهقهیهک دواى نهوه به وهرهقهیهکهره هاتهوه و دای به من. به پهله سهیرم کرد! نهدرهسی شهقایهق، هاوڕیکهی بوو! به تاوی بیرم کردهوه که نهکا ههروا نهدرسهکهی دابئ! بۆم زۆر سهیر بوو که توانیبم شوینی گهنم بدۆزمهوه! بۆیه به کارمهندهکهم وت:

- بیورن، ئیوه دلنیا که ئهوان دانیشتوی ئهم نهدرهسهن؟

کارمهندهکهم به سهرسوورماوییهوه وتی:

- بهلئ! من خۆم دوینی به تهلهفون قسهه لهگهل کرد و بهر رینکوت بریار بوو که

ئهمرۆ بلیت و پهساپۆرتهکهیان بۆ بنیزمهوه!

- دهکری که من بلیت و پهساپۆرتهکهی بۆ بیهمهوه؟

دیسان سهیریکی بهرپۆه بهرهکهی کرد که ئهویش وتی:

- قهیناکا بهس عهیب نهبی. ئهوان چی ئیوهن؟

- کچی پورمه!

بهرپۆه بهری نووسینگه که ئیشارهیهکی بۆ کارمهندهکهی کرد و ئهویش رۆیشت که

بلیت و پهساپۆرتهکه بهینی بۆم و هر لهه ماوهیهدا به بهرپۆه بهرهکهم وت:

- دهکری داواکارییهکم لیتان ههبی؟

بهرپۆه بهرهکه تکا دهکهم! فهرمون!

- ئهگه دهکری تهلهفونیکم بۆ ئهه ژمارهیه بۆ کهن. دهمهوی منیش گوی بگرم که

بزانم خۆی جواب دههاتهوه یان ههروا نهدرهسی داوه!

نازانم بهرپۆه بهرهکه لهگهل کامیاردا چ سهه و سهیریکی ههبوو که داماره نهی

پن نهدهوتم! خیرا تهلهفونهکهی ههلگرت و ژمارهکهی وهرگرت و به منی وت که

ئهو تهلهفونهکهی تر ههلبگرم! منیش خیرا تهلهفونهکهم ههلگرت که دهنگی کچی هات!

بهرپۆه بهرکه چاک و چۆنی کرد و داواى کرد که لهگهل گهنم قسه بکات! نهختی دواى

نهوه گهنم هات و تهلهفونهکهی وهرگرت و هر که وتی ئهلق، ئیشارهه له بهرپۆه بهرهکه

کرد که خۆیهتی! ئهویش له دواى سهلام و ههوالپرسی پتی وت: که تا نیوه سهعاتی

تر بلیت و پهساپۆرتهکهی دهنیزنه بهر مالهوه! جا خواحافیزی کرد و تهلهفونهکهی

داخست! نهونده خوشحال بیوم که له دواى سوپاسیکی زۆر، خواحافیزیم کرد و له بیرم

چوو که بلیت و پهساپۆرتهکه ههلبگرم و کارمهندهی داماره بهدومادا راییکرد و هاته

سهرشه قامهکه و نهوانه ی پیدام!

به پهله هر له وینوه ماشینیکم گرت و پوښتم بؤ لای مالی شه قایه ق. بیست
 دهقیه یه یک دواى ئه وه گه یشتم و دابه زیم و حسابی ته کسیه که م کرد و وتم برؤ.
 جگه ره یه کم دهرهینا و دامگیرساند و نهختی پاره ستام هه تاکوو نهختی نارام بیمه وه. جا
 زهنگی دهرگام لیدا. شه قایه ق جوابی دایه وه و منیش وتم له لایه ن نووسینگه که وه هاتوم
 و دهبنی بلیت و په ساپورته که بدهمه دهستی گه نم خوی. ئه ویش خیرا دهرگای کرده وه
 و وتی ئیستا خوی دیت!

ئیتر چ حالیکم هه بوو با بمینئ! ته نیا ئه م یه یک دوو دهقیه یه که مابوی هه تاکوو گه نم
 دهرگا که بکاته وه، ئه توت بؤم بؤته دوو سال! ئاخری دهرگا کرایه وه و گه نم هاته دهره وه!
 سه روسیمای ئه و سهیر بوو! هر که چاوی به من کهوت ته نیا پالی به دهرگا که وه
 دایه وه که نه که وئ به عه رزا!

دوو سئ دهقیه یک هه روا بهس یه کتریمان سهیر کرد که پیم وت:

- من ئیشی خؤم کرد! نه گه یشتمه دهرنگی دهرنگیش!

گه نم وهره ژووره وه.

- نه! ئیره باشه.

گه نم چؤنت توانی؟

- بلیم تو تینا گه ی! فهرقیش ناکات! ته نیا ئه و بزانه! ویستم و دوزیمه وه!

گه نم ئیستا دهته وئ به زور بمبه یته وه بؤ ماله وه؟

- نه! بلیت و په ساپورته که م بؤ گرت و وتم:

- هیچ زور و پیداگریه که له نارادا نیه! بیگره!

دهستی دریز کرده وه و پا که ته کی لی وه رگرتم

- من ئیتر نه پؤم.

ویستم ریبکه وم که بانگی کردم و به سه ر سووپرماوییه وه وتی:

گه نم بؤ کوئ؟

بؤ ماله وه.

گه نم ئیتر به دوامدا ناگه رنیت؟

- کاتی دوزیمه وه، ئیتر به دواى چیدا بم؟

گه نم ئیستا دهته وئ برؤی؟

- ئه م یاریه ئیتر نه واو بوه! وه کو یاری کاتی منالی، کاتی بؤ نانی نیوه رؤ یان ئیواره

بانگیان ده کردین! یان وهکو کاتی که له باخه که دا قهرا قه راما ده کرد و نهوی که چاوی
دهنووقاند، هه موی ده دوزییه وه!

منیش تووم دوزییه ته وه، یاری ئیتر ته واو بوه!

گه نم من دۆراند!

- نه! تو بردته وه، چونکه منت به دواي خوتا هینا!

گه نم یانی تو دۆراندت؟

- نه، منیش براوه م! چونکه تووم دوزییه وه! ئیستا ئیتر هه ر ئیشی که هه ز ده که ی

بیکه ی بیکه، خۆت ده زانی.

گه نم من ئیتر بو نه و ماله نایه مه وه!

سه بریکیم کرد و روی تینکرد و وتم:

- حه قی خۆیه تی که ئیستا زله یه کت لینه م! له بهر خۆم! له بهر کامیار نه و به سته زمانه

که چه نده به دواتا گه را! له بهر نه و باوه گه وره داماو ه که چه نده خه ریکه خه فته

ده خوات! له بهر نه و باوک و دایکه ت که چاویکیان فرمیسک و چاویکیان خۆینه! به لام

شتی ناوا ناکه م! چونکه... ئیتر نه وه لای قسه که م نه وت که خیرا وتی:

- چونکه چی؟

- چونکه رقم لینه! چونکه لاوازی!

ئه مه م وت و ریکه وتم، چه ند هه نگاوی رویشتم، کتوپر رایکرد به دوامدا و دهستی

گرتم و رایوه ستاندم و وتی: یارمه تیم بده سامان!

- من ناتوانم هیچت بو بکه م! ته نیا که سنی که ده توانی یارمه تیت بده، خۆتی!

رویشتم و پالی به دیواره که وه دایه وه و وتی: خۆم ناتوانم ده بن چیبکه م!

به سه ریدا قیراندم و وتم: راستییه که قبول بکه!

گه نم راستییه که ی ئه مه یه که من بنه ماله یه کم نیه!

- هه ته! هه ر نه و ژن و پیاوه ی که شه و و بوژ خه ریکن بو ت ده گرین!

گه نم نه وان باوک و دایکی من نین!

- با هه ن! باوک و دایکی تو، هه ر نه وانن!

گه نم نه گه ر بریاره یه کن باوک و دایکی من بن، بوچی نه پووم به دواي باوک و دایکی

خۆمدا بکه ریم؟

- تو نازانی باوک و دایکی راستی تو کن بوون؟ هه ر ده زانی نه گه ر له لای نه وان

بمايتابه ته وه چ چاره نووسنيكت ده بوو؟

گه نم هر چييه كه بوون، هر هيچ نه بئى راستى بوون!
- نا، راست ده كه ي! به لام بزانه، داماوى راستييه كه! كويړه وه رى راستييه كه! نه بوونى
راستييه كه! برسيتى راستييه كه! نه مانه هموو راستييه كن كه ته نانه ت تو بؤ په كيشيان
خوت بئى راناگيرئ!

- نه وان عه شق و خوشه ويستى باوك و دايكميان لئ سهنم!

نه مجاره نيتر به سه ريده قيراند و وتم:

- نه گه ر له لاي باوك و دايكى راستيدا بوايه ت، هيچ عه شق و سؤزيكت نه ده دوزييه وه!
هر سؤز و خوشه ويستى له نارادا نه بووه! ته نيا داماوى و كويړه وه ي بووه! ته نيا تاسه!
تاسه ته نانه ت نانتيكى خوش! به لام كه ئيستنا هموو نه مانه ت هيه با بوه ستى، زور
له راده به در عه شق و سوزيان بؤ تو هيه! به لام تو ته نيا به دواى خه يالئكداي! وه كو
نه م فليمانه!

گه نم بؤچى تو دوزيونه ته وه؟

- به دواياندا گه رام و زانيم كه له بهر نه بوونى تويان فروشته وه! تيده گه ي يانى چى؟

يانى تويان به پورئ نه وانه فروشته وه كه خه رچى ساليكيان ده ربينن!

ته نيا سه يري كردم! رويشتمه به رده مى و قوله كانيم گرت و به هر ديتر كه قسه كه م،

به توندى له شيم راوه شاندى و وتم:

- تيده گه ي؟ تويان فروشته وه! ده زانى كاميار چى ناو ليناون؟ پشيله! پشيله يه ك كه

كاتى چند بئچووى ده بئى، يه كيان ده خوا! تيده گه ي؟

نيتر هر به ده ستى خوم نه بوو! نه وه نده لئى توږه بووم كه نه مده زانى خه ريكم

چيده كه م! كاتى به خومدا هاتمه وه كه نزيك بو قولئ بشكينم!

كتوپر سه يرم كرد شه قايق به شيوه ي راكردن له ماله وه هاته در و هر كه منى

چاو بئكه وت، په شوكا و هروا كه له بهر ده رگا وشك بوو! گه نميش ده ستى به گريان

كرد و له سر عه رز دانيشت! بئزم له خوم هاته وه كه بؤچى شتى ناوام كرد! جگه ره يه كم

له گيرانم ده رهينا و دامگيرساند و رويشتمه پيشه وه و پالم به دره ختيكه وه دايه وه و

پشتم لئكردن.

شه قايق ورده ورده رويشت بؤ لاي گه نم و لاي دانيشت. بؤ چند ده قيقه يه ك

هر سينكمان بيده نگ بووين. كاتى جگه ره كه م ته واو بو رويشتم بؤ لاي و پيم وت:

- باوک و دایکی تو هر نهوانه که گورهیان کردوی و عشقیان پیشکش کردوی! هر نهوانه که هیشتا قسه لهدمت دهرنهاتوه، هرچیت ویستوه بویان ناماده کردوی! هر نهوانه که تویان لهناو پهری قودا گوره کردوه! لهبر هیچیش ناماده نین که بتفروشن! نیستا نهگر خوا نهویستوه که منالیان بین، هزی نهوه نیه که نهیانتوانیوه باوک و دایکی باش بوو بن! باوک و دایک بوون و باشیش بوون! نهگر تویان لهباوک و دایکی راستی خوت سهندوه، دلنیا به که زور باشتر لهنهوان خوشتیان ویستوی و ناگایان لیت بووه! راستی نهمهیه!

نهمانه وت و رینگه وتم بو لای شهقامه که! لهلمدا خواخوام دهکرد که به دوامدا بیت بهلام نهات! بو تاوی لهبر خومهوه وتم: که بگه ریمهوه بهلام سهیرم کرد که سوودی نیه! دهبی خوی بریار بدا!

سهرم داخست و دریزهم به رینگه که مدا. له کوتایی شهقامه که دا بووم که دهنگی پاکردنیم بیست بهلام ناورم نه دایهوه که سهیری بکه م که کتوپر له دورهوه دهنگیم بیست!

- سامان! سامان!

راوه ستام و ناورم دایهوه. خهریک بوو رایده کرد! هر که پیم گه یشت باوشی پیا کردم و وتی: یارمه تیم به! من نازانم چیی باشه و چی خراپه! یارمه تیم به! هیدی دهستم به قزیدا هینا و بو لای مالی شهقایه ق گه رامهوه. شهقایه ق هر لهوی راوه ستا بوو و سهیری دهکردین. دهستیم گرت و له گهل خوم بردم و له سر شهقامه که ریم له ماشین گرت و سر که وتین و نه دهرسی ماله وهم پیندا.

به شی حوته م

«نزیک بیست دهقیقه یهک دوی نهوه گه شتینه بهر ماله وه و کرنی سه یاره که مان دا و دهرگا که م به کلیل کردهوه و پوشتینه ژورهوه که مهش سهفر له پنجه ره ی ماله که یهوه نیمه ی بینی و رایکرده دهرهوه و هر که گه شت پیمان، دهستی به گریان کردو دانیش و خاکه که ی ماچ کرد و هه ستایه وه!»

مهش سهفر له کونی خانم کیان؟ به خوا جهرگم لهت لهت بوو! ناخر کچیکی عاقل وهکو نیوه لهم نیشانه دهکا؟

«گه نم سلاوی لئی کرد و زهرده خه نه یه کی بۆ کرد که مهش سه فهر فرمیسکه کانی
سپری و هاته پیتشه وه و سه ری گه نمی ماچ کرد و وتی»

- خویاه سه ده هزار جار سوپاس بۆتو! به خوا خیرم کردبوو که نه گه ر بتدوزنه وه،
لاکه گوشتی بکرم و بیده م به فه قیر!

«کتوپر ژنه که ی مهش سه فه ریش له هه مان کاتدا که نیوه و ناتواو چارشینوه که ی به
سه ریدا دابوو له ماله وه رایکرده ده ره وه و به گریان وه خوی به ئیمه گه یاند و هه ر که
گه یشت خوی فریدایه باوه شی گه نم! ئیتر نه و بگری و گه نم بگری!

ئاماژده م له مهش سه فهر کرد که ژنه که ی بانگ بکات و جا دهستی گه نمم گرت و
بردم بۆ مالی باوه گه وه ره و هه روا که ده رۆشتین وتم:

- عه شق یانی ئه مه! سۆز یانی ئه مه! ئه مانه خو ئیتر تویان نه دزیوه؟ ئه ی بۆچی
ئه وهنده تویان خوش دهوئ؟

کو توپر راوه ستا و سه یریکی ئه م لا و لای خوی کرد و وتی:

- چه نده بیتا قه تی ئه م باخه ببووم! چه نده بۆ ئه م باخه بن تا قه ت ببووم!

- بۆچی تو ئه م باخه ت دروست کردوه که خوشه ت نهوئ و دلته نگه ده بی؟ بۆچی

ئه م دره ختانه تو ناشتووته که نه گه ر چه ند رۆژی نه یان بینی دلته نگه یان ده بی؟

«سه یریکی کردم و هیچی نهوت و دیسان دهستم گرت و بردم بۆ ماله وه. کاتی

دهستی له ناو دهستمدا بوو، حالیکه سه یرم تیا به دی هات و بن ناگا دهستیم به توندی

گوشتی که روی تینکردم و سه یری چاوه کانی کردم و پیم پیکه نی!

به کورتی هه ر که گه شتینه بهر ده رگای مالی باوه گه وه که سه یرم کرد وا دیار

بوو له پشت شوشه که وه ئیمه ی بینیه و هاتبوه ده ره وه! خیرا دهستی گه نمم به ردا که

باوه گه وه له قادرمه کان هاته خواره وه و گه نم رایکرده باوه شی! زانیم که له م ماوه یه دا

زۆر دلته نگه باوه گه وه و ئه م باخه و به کورتی هه مووان بووه! له وانیه له م ماوه یه دا

دهویست ئیمه برۆین به دوایدا بگه پتین و بیدوزینه وه که هه ر هیچ نه بن ئه م هه سته ی

ببین که ده مانه وئ و خوشمان دهوئ!

کاتی چه ند ده قه یه ک هه ردووکیان گریان، باوه گه وه سه یریکی منی کرد و وتی:

- کوا کامیار؟

- نه ویش رۆشتوه شوینیکی تر بگه پئ!

باوه گه وه ته له فونیکه بۆ بکه و بلن خیرا بیته وه.

- به سەر چاو.

باوهگه وره: خویشت برق هه وال بده به پورت که گهنم گه پراوه ته وه، له سهرخز پینی
بلی! کتوپر نه یلینی ها تینک ده چی!

- به سەر چاو.

«ئهمه ی وت و دهستیکی به قژی گهنمدا هینا و له گهل خویدا بردییه ژووره وه.
له خوله کی کوتاییدا گهنم لای کرده وه و سهیری کردم. ئیتر هر حهزم نه ده کردی
چرکه یه ک لینی جیا بمه وه! به لام به مه جهوری پوشتم بق مالی خومان هر که گه شتم،
ديسان دایکم و باوکم دهستیان به شه بکردن له گهل مندا کرد! یه کئی ئهمه ی دهوت، یه کئی
ئه وه ی دهوت! منیش بهس پراوه ستا بووم و سهیرم ده کردن که دایکم به گز باوکدا
چو و وتی:

- تو بۆ ئه وه نده به سه ریدا ده قیرینی؟

باوکم خویشت خه ریکی به سه ریدا ده قیرینی!

دایکم من دایکیم!

باوکم ده ی منیش باوکیم!

دایکم وازی لی بینه ئیستا هیلاکه!

باوکم ناخر من نابی بزانه ئه م هه تیوه له کونیه؟

رۆشتمه پینشه وه و بومه تی هه ردوکیانم ماچ کردو یاسه که م بق گیزانه وه و پینم وتن
که دایکم قیژه یه کی کرد و دهستی به گریان کرد! باوکیشم له په سا خوا شوکری ده کرد
که پینم وتن ده بۆم به پوری ئه وانه بلیم.

رینکه وتم بق مالی پوری ئه وان و هه رکه گه شتم، بییری پوژنیکم که وته وه که به
دزییه وه سهیری گهنم ده کردو بق یه که مجار ههستم کردکه خوشمده وئ! ئه م ماوه یه
ماله که یان ئه توت مالی مردوه! هه موو گلۆپه کانی کوزاوه بوو و دهنگی لئوه ده رنه ده هات!
داماوانه چییان به سه ر هاتبوو! بهس له ترسی باوه گه وره که بوو که هه والیان به پولیس
نه دده و نه کینا تاکو ئیستا وینه ی پوشتبووه ناو پوژنامه کان! سه یریکی ماله که م کرد.
وتم له وانه یه نه بن! به هیناوشی چهن ته قه یه کم دا له ده رگا و پراوه ستام که کتوپر ناغای
مه نوچیهری هاته ده ره وه و هه ر که منی بینی دهستی به گریان کرد و وتی:

- مامه دهنگ و باس؟ داماوه بوخساری وه ها لاواز ببو که ئه ت وت شه ش مانگه
هیچی نه خواردوه!

- سه لام ناغای مه نوچنهری، چون؟ سه ریکی له قاند و وتی:

- هه والیکت لینی نییه؟

- با، بی هه والی بی هه وال نیم. په شوکا و وتی:

- ته له فونی کرد؟ زانیت له کونیه؟

- ئیستا پیتان ده لیم! پورئ له کونیه؟

- له ژوره که یدایه! حالی باش نییه! که ی ته له فونی کرد؟

- نه که ر پیم بدن سه ردانیکی پورئ بکه م!

تازه زانی که له بهر دهرگا که دا راوه ستاوه! خیرا لاچو و وتی:

- وهره ژوورده وه عه زیم! ببورن! ببورن! رینک وهک مانگام لینه اتوه!

- واه لین! دوور له ئیوه!

هه ر دوو کمان ر پوشتینه ژوورده وه. هه موو گلپه کان کوژا بویه وه. نه وه نده دلم ته نگبوو

که هه ر باسی ناکرئ! ناغای مه نوچنهری چراکانی هه لکرد و وتی:

- پورت ناهیلئ چرا له ماله وه هه لکه م! حه قیشیه تی به خوا! نه لینی بۆمبیان خستوته ناو

مال و ژیانمان! نازانم کام چاو پیسه، چاوی لیداوین!

- به هیوای خوا هه موو شتی چاک ده بی! خوتان زیز مه که ن!

له دهنگی من، پورئ له ژوورده که ی، له قاتی سه رده وه هاته دهر و هه ر که گه شتمه بهر

قادرمه کان، سه یرم کرد له سه روی قادرمه کان راوه ستاوه و خه ریکه سه یرم ده کات!

پهنگی به روه وه نه مایوو پهنگی وه کو که چی دیواری لینه اتبوو. له پ، لاواز، بیهیز! گرم

تی بهر بوو بۆی!

- سه لام پورئ گیان! هه ر دهنگی دهر نه ده هات! هیواش شتی وه کو جوابی سلای

دامه وه که خیرا ر پوشتمه سه ر و له گه ل خۆمدا ورده ورده هینامه خواره وه! داماره

له سه ر پین خوی نه ده گرت!

بردم به رده وه ژووری میوان و دامنیشانده سه ر موبلیک و که سه یریکی منی کرد و

هیواش وتی: هه والیکی لئ نه بوو پورئ؟ له دوا ی مردنی من ده ته وئ بیدوزیته وه؟

نه مه ی وت و دهستی به گریان کرد، به لام دهنگی گریانی وه کو دهنگی کوکه ی

لینه اتبوو!

- پورئ گیان بی هه وال نیم لینی! هه ر که نه مه م وت چاوهکانی کرانه وه.

- خه ریکه دلی نه رم ده بی پورئ گیان! له وانیه هه ر له م چند رۆژه دا جیکه ی

بدوزینه‌وه! سویند به‌خوا به چاوی خۆم بینیم که ئەتوت گیانیکێ نوێ کرا به له‌شی پورم و میرده‌که‌یدا!

پورم له‌کوێه پورئ؟ چی بێ وتی؟ که‌ی قسه‌ت له‌گه‌ل کرد؟

- ئارام به پورئ! نه‌ختی له‌مه‌و به‌ر قسه‌م له‌گه‌ل کرد!

- چی وت پورئ؟ حالی چۆن بوو؟ له‌گه‌ل کئ بوو؟

- ئارام به تو خوا! حالی باشی باشه!

پورم منوچیه‌ری چراکان هه‌لکه‌ بزانه‌م!

ئاغای مه‌نوچیه‌ریش که نه‌ختی گه‌شایویه‌وه، هه‌موو گلۆپه‌کانی هه‌لکرد که وتم:

- ببورن ئەگه‌ر ئەرک نییه‌ په‌رداخێ ئاو. . .

قسه‌که‌م ته‌واو نه‌بوو بوو که پورم وه‌کو ئیسپرینگ له‌جینگه‌ی خۆی راپه‌ری و ئاغای

مه‌نوچیه‌ری زووتر راکرد بۆ چیشته‌خانه‌که‌! مه‌به‌ستم ئەمه‌ بوو که ورده‌ ورده‌ پێیان

بلێم! چونکه‌ به‌و بار و دۆخه‌ی که ئەمانه‌ بویان، ئەگه‌ر کتوپر له‌ویوه‌ بموتایه‌ گه‌م

گه‌راوه‌ته‌وه، هه‌ردووکیان، هه‌ر له‌وێردا دلێان ده‌وه‌ستا! هه‌ر که ئاویان بۆ هینام قومینکم

خوارده‌وه‌ و وتم: وادیار ده‌یه‌وئ بیه‌وه‌! ئیمه‌ قسه‌مان زۆر له‌گه‌ل کردووه‌!

پورم یاخوا بم به‌ ساقه‌ت پورئ! یاخوا خێر له‌خۆت ببینی! که‌ی دیته‌وه‌ پورئ گیان؟

که‌ی؟

- سبه‌ی دوو سبه‌ی وادیاره‌ ده‌یه‌وئ بگه‌رێته‌وه‌ بۆ مال!

کتوپر ئاغای مه‌نوچیه‌ری که‌ دلی پر ببوو، دانه‌وی و سوژده‌ی برد و وتی:

- ئەه‌ی قاصی الحاجات شوکر بۆ تو! ئەه‌ی ره‌حمان الرحیم شوکر بۆ تو! ئەه‌ی. . . پورم

که‌ ته‌نیا سه‌ری خسته‌ سه‌ر شانی من که‌ له‌پالیدا له‌سه‌ر موبله‌که‌ دانیشتبوم و ده‌نگیک

له‌گه‌رویه‌وه‌ ده‌هات که نه‌ختی له‌ده‌نگی گریان ئەچوو! خۆشم دلم پر بوو بوو، به‌لام

ده‌متوانی چیبکه‌م؟ ده‌بوا ورده‌ ورده‌ پیم بوتنايه‌! بیری ئیشه‌کانی کامیارم که‌وته‌وه‌ که

له‌م کاتانه‌دا چی ده‌کرد!

- ببورن، میوه‌یه‌ک شتیکتان نیه‌ له‌ماله‌وه‌؟

ئاغای مه‌نوچیه‌ری راکرد بۆ چیشته‌خانه‌که‌ و تاوئ دواي ئەوه‌ که‌رایه‌وه‌ و ستوینکی

سیسی له‌گه‌ل خۆی هینا و وتی:

- ببوره‌ مامه‌گیان به‌لام به‌س ئەمه‌مان هه‌یه‌! ئاخ‌ر ئەم ماوه‌یه‌. . . نه‌مه‌یشت

قسه‌که‌ی ته‌واو بیت و وتم:

- به خوا من شهرمه زارم به لام من به تايبه تي ناواده كه م كه ئيوه نه ختي هيمن بينه وه
و بتوانم قسه ي خوم بكم!

دواي ئه وه دهستم كرد به پيكنين كه ورده ورده بزنان هه واليكي خوشم هه يه
بؤيان! هه ردووكيان بهس سهيري ده مي منيان ده كرد كه وتم:

- هه واليكي خوشترم بؤتان هه يه! پورم بهس دهستي گرتم و گوشي كه وتم:
- به لام ده بين ئارام بن! باشه؟

پورم تو گياني باوكت خيرا پيم بلي! تو گياني دايكت خيرا پيمان بلي!

- ده بين ئارام بن پوري گيان! دله خورپين بؤ ئيوه باش نييه!

پورم باشه! باشه! من هيمني هيمنم! بهس بلي ئه وه واله خوشهت چيه؟

- گه نم ئيستا ليزه يه! له مالي باوه گه ورده كه!

هه ر كه ئه مه م وت پورم مني پال پتوه نا بؤ لايه ك و له جيگه ي خزي هه ستا و به
پيخاوس له ماله وه رايكرده ده ره وه و به دوايدا ناغاي مه نوچتيريش رايكرده! منيش
مامه وه به تاك و ته نيا له ماله وه! نه و دنده به خيرا رايان كرد كه بروام نه ده كرد! پيكنه نيم
به خوم ده هات و هه ستام و به دواياندا رامكرده! كه پيم له ماله وه نا ده ره وه بينيم پورم
ئه وان هه ر ديار نين!

رامكرده به ره و مالي باوه گه وره و له دووره وه سهيرم كرد كه پوري دامام چوار
دهست و پين له پله كانه كاني مالي باوه گه وره خه ريكه ده رواته سه ره وه! وه ها ئه م
هه واله گياني گياني به به را كردبوو كه من به توزه كه شيان نه گه شتم!

خيرا خوم گه يانده مالي باوه گه وره كه سهيرم كرد دايكم و باوكم له وين! پورم
كه وتبو به سه ر گه نمدا و له راستيدا خه ريكيوو له ته وقى سه ر تا نوكي پني ماچي ده كرد!
ناغاي مه نوچتيره ي كه هه ر له و لاه بورابوويه وه و باوكم خه ريكيوو باوه شيني ده كرد!
دايكيشم خه ريكيوو به زور پوريني له گه نم جيا ده كرده وه! گه نميش نالابوو به پوريدا
و وازي لي نه ده هينا! به راستي ديمه نيكي سهير و جوان بوو! دهنگي گرياني گه نم
له هه مووان به رزتر بوو! ده گريا و ده يقيزاندا! لام كرده وه سهيري باوه گه وره م كرد كه
خه ريكيوو ده گريا! ئه ويش سهيريكي مني كرد و پيكنه ني! نيو سه عاتن سن چاره كن ئه م
به رنامه يه به رده وام بوو تاكو ئه و تاو و ته وژمي سه ره تايه نيشته وه.

له پله كانه كاني مالي باوه گه وره هاتمه خوار و رۆشتم به ره و ده رگاي باخه كه و
جگه ره يه كم داگيرساند و دهستم به كيشاني كرد و پياسه م كرد! حه زم ده كرد زووتر

كاميار بگه رېته وه و تاكو باسه كه ي خومي بو بگيرمه وه. موباييله كه م دهرهينا و تهله فونيكيم
بوكره كه جوابي نه دامه وه. روستم له سهر كورسيه كه دانيشتم. نه وهنده نه مېرؤ نه مېر
و نه و بهر روستبوم كه ههر دوو پښه كانم نه يه شان!

كه سه عاتى تپه رې دهنگى هورپنى ئوتومبيله كه ي كاميارم بيست و رامكره بهر
دەرگای گاراژ و تاكو مهش سه فهر ويستی بيته دهره وه، دهرگا كه م كرده وه و كاميار
به ئوتومبيل هاته ژوره وه و ههر كه دابه زى به سه ره اته كه م بو گيزايه وه! نه ويش زور
خوشحالبوو و ههر دوو كمان رامانكره بو مالى باوه گوره و له قادرمه كان روستينه
سهره وه! باوكى كاميار و دايكى و كامليا و كه تايون و نافهرين و دلنارام و پورى و
عه باس ئاغايش كويبونه وه له وي! مهش سه فهر هه موويانى ئاگادار كرده بو! هه موو
بيدهنگ دانيشتبوون و ته نيا گهنم بوو كه ده گريا! ههر كه كاميار گه يشت و چاوى به
خزمان كه وتى:

- چاوتان روون! چاوى هه موومان روون! پيرؤز بئ! ياخوا هه موكات پښه نين و
شادى و خوشى بيته! ياخوا. . . نه مانه ي دهوت و سه يرى عه رزه كه ي ده كره! جا
دانه وي و تاكه پيلاويكى هه لگرت و روست بو گهنم و وتى:
- من نه م باوك و نه و باوكت ده سوتينم باوك سه گى بئ شه رمى هار و هاجى ئاگر
تپه ربوو! ژيانت بو من نه هيشته نه م ماوه يه! باوكت دهرهينا! نه مانه خراپيان پښه كره ي.
موبايلى و كارتى بانكى من چ تاواننيكيان كرده بوو؟

نه مانه ي دهوت و به لنگه پيلاو دهرؤشته بو گهنم كه گريانى گهنم زياتر بوو!
كاميار باشه ده ي! خوت وهك قهره ج لئ مه كه! له تاوانت بورام! به سى كه ئيترا! ليت
نادهم! به س خيرا نه و موباييله م بده رى كه له خه فه تى دوورى نه و سئ كيلؤ توامه وه!
هه موو ده ستيان به پښه نين كره و گهنم له گيرفانيدا موبايلى و كارتى عابر بانكه كه ي
كاميارى دهرهينا و پنى دا و پښه نى! كامياريش ههر دوو كيانى له ده ست پفاند و وتى:
- نه و ده سته گوجه بشكى! ئيستا هه سته بو هه ركوي ده ته وي بړؤى، بړؤ! سه رچاو!
دزى بئ ئابرو! جا هه روا كه موبايلى و كارته كه ي ده خسته گيرفانى روپكره نافهرين و
دلنارام و به پښه نينه وه وتى:

- حالى ئتوه چونه كچان؟ نه م ماوه يه فريا نه كه وتم ده ستن به سهر و گوى لاكى
ئتوه دا بينم! يانى هه واليكتان لئ بېرسم! هه موويان ده ستيان به پښه نين كره كه نافهرين
وتى:

- تو دوو موبایلت بو چیه ناخر؟

کامیار موبایله کانی من ژنانه، پیاوانه یه! ژماره یی یه کیان ددهم به خوشکان، یه کیان ددهم به براین که نه کا خوانه خواسته هیله کان بکه ویتته سهر یهک و یهکن لهم بهینه دا قسه یی ناموسی بکا!

دیسان هموویان دهستیان به پیکه نین کرد! لامکرده وه و سهیری گهنم کرد که سهیرم کرد نه ویش خه ریکه سهیرم دهکات! کتوپر دیسان نه وهسته م تیا به دیهات، که نه و رژی جومعه یه بووم! خه ریکبووم سهیرم دهکرد و پنی پیکه نیم که کامیار به هتواشی سیخورمه یه کی لیدام و وتی:

- هر که تو سهیرم دهکای، ئیشی من هه ناسه هه لکیشانه

نه ی فیدای چاوی تو بی، نه مه چ شیوه سهیر کردنه؟

رووم تیکرد که به چاوه کانی دلئارامی نیشان دام! هر که چاوه م به دلئارام که وت! گیانم له رزی! وه ها خه ریکبوو سهیری من و گهنمی دهکرد که نه گهر دهسه لاتی بوایه ت، هه ردوو کمانی دهکوشت!

سهیرم داخست و تاکو نه وان به یه که وه خه ریکی قسه بوون، له مالی باوه گوره هاتمه دهره وه و له سهر قادرمه کاندان دانیستم که دهقه یهک دوا ی نه وه کامیاریش هات و له لام دانیشت و وتی: ئیستا ده ته وئ چی بکه ی؟

- بو چ شتی؟

کامیار بو گهنم ئیتر؟

- هیچ! هر نه و ئیشه که پیشتر ده مکرد!

کامیار یانی ده ته وه ئی بهس به دزییه وه سهیری بکه ی؟ قور به و سه رته! نه م همو وه هه ولمان دا تاکو دوزیمان وه! ئیستا ده ته وئ بهس سهیری بکه ی؟ به خوا تو زور به سه بری!

- ده برق توش کامیار! مه به ستم نه مه نه بوو!

کامیار نه ی مه به ستم له وه ی که وتت هر نه وه ده که م که پیشتر ده مکرد چی بوو؟ نه ها! چیرزکی ئیمه له شوینتیکدا ته و او بوو که ده مانه ویست له سهر درهخت دل هه لکولین! یانی تو ده ته وئ برقی له وینوه دریزه ی پنی بده ی؟

- ئی...! بیتام مه به!

کامیار نه ی نه ته وئ چی گو یهک بخوی؟

- جاری ده مه وئ برقم بخوم که له هیلاکیدا له سهر پنی خوم راناگرم! توش هیلاکی،

برق بخهوه!

كاميار ناته وي بزاني باسه كه ي من و حيكمت چي به سهر هات؟

- سبه ي بوم باس بكه!

كاميار من تاقه تم نييه تا به ياني خوم راكرم!

- ناخر من نيتر ميشكم جام بووه!

كاميار ميشكم بوق چيه؟ هر نه و دوو گویتهم بوق بگري، به سه!

- ده ي دايئي بوق سبه ي همويم بوق باس بكه!

كاميار تا سبه ي درهنگ ده بي!

- بوچي برياره شتيكت بوق بكم كه درهنگ ده بي؟

كاميار هموو شتي هر نه و كاته كه گهرمه، خوشه! لني تپه ري نيتر بيسوده!

- ده ي بابو! بلن بزاني چيتان كرد؟

كاميار ببوره سامان گيان! خو نابي كيشه ي خيزاني بوق هر كه سي باس بگري!

- زه هري مار! تو چ گيان و تاقه تيكت هه يه!

كاميار پيداگري مه كه كه ناتوانم بيليم!

- جا بوق بيلني!

كاميار ده ي نيستا كه زور هه ز ده كه ي بزاني، پيت ده ليم. بوق ناني نيتاره برده

ده روه جه رگم پيدا خورادي.

- جه رگ؟ كچه كه ت برد جه رگت پيدا خورادي؟

كاميار نا، زوريش هه زي كرد!

- دروق ده كه ي! تو له م بنياده مانه نيت!

كاميار ده ليم به گياني تو!

- كچه كه ت برد بوق جگه ري؟ له وانه يه برديتت بوق گوره پاني نينقيلاب!

كاميار نه كه ره! برده م بوق رستوراني. . . . جه رگي كيسه لم پيدا خورادي! ده زاني

نه هه ري به چه نيكه؟

- ده ي؟

كاميار كچنيكي زور باش و خانمه! زورم هه ز له هه لسوكه وتي كرد!

- ده ي، له سه ر خير بن ياخوا، پيروز بي!

كاميار به لام نه ختيكيش به يه كه وه ناكوكي سه ليقه مان هه يه!

تاريخيه كاني شمار ... م. موزه دهب پور

- دهی له و سهره‌تای ژيانه‌وه ئاساييه! دواتر چاک ده‌بئ!

کاميار وا نازانم.

- بۆ؟

کاميار بېروانه، يانی من هه‌ز ده‌که‌م کاتئ ژنم هينتا، ژنه‌که‌م دانيشی له‌ماله‌وه و په‌رۆ
گه‌ر بشوات، جل بشوات، گوره‌ويه‌کانی من پينه‌ بکات، چيشت ليتينی، منال په‌روه‌رده
بکات! نه‌و ده‌يه‌ويی ببيتته دوکتور و نه‌خوشه‌کان چاره‌سهر بکات! من هه‌شت منالم ده‌ويی
نه‌و په‌کئ! من پياوی ئام و شووم و نه‌و نييه! من هارم، نه‌و بيتده‌نگ!

- بېرۆ توش کاميار تاقه‌تم نييه! راستيه‌که‌ی بلئ بزانه‌م چی بووه!

کاميار هيچ، کاتئ خه‌ريک بووين نانی ئتوارهمان ده‌خوارد و من نه‌ختئ قسه‌م له‌گه‌ل
کرد، پنی وتم، هه‌لبه‌ت به‌ شه‌رميکی زوره‌وه قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم! يانی زور شه‌رمه
به‌سه‌زمانه! وه‌کو ئه‌م گه‌نم نه‌وانه گورگ نييه!

- ده‌ی ئنستا بلئ!

کاميار هيچ، پنی وتم «ببوره کاک کاميار، که‌سی له‌نيو ژيانی ئتوده‌دا هه‌يه؟»

- ده‌ی تو چیت وت؟

کاميار وتم به‌لئ! باوکم هه‌يه، دايکم هه‌يه، خوشکم هه‌يه، مام هه‌يه، ماموژنم هه‌يه،

....

- ئی...! ده‌رۆم ها!

کاميار پيکه‌نی و وتی «مه‌به‌ستم ده‌زگيران يان شتيکه» وتم به‌ هيچ شتیه‌يه‌ک! تو
يه‌که‌م که‌س و دوايين که‌سی که‌ دنيته ژيانی منه‌وه!

- به‌ راسته؟

کاميار ده‌ی ئا!

- نه‌ويش بېروای کرد؟

کاميار نازانم!

- چۆنت توانی نه‌و قسه‌ بکه‌ی؟

کاميار زور به‌ ئاسانی! وه‌کو تو بم باشه؟

- ده‌ی بنياده‌م ده‌بئ راستيه‌که‌ی بلئ ئيتر!

کاميار به‌م کچانه‌ ته‌نيا نه‌وه به‌سه وه‌کو نه‌وه‌ی پنی بلنی پيريزنی بوو کاتئ من سی
سالان بووم منی ماچ نه‌کرد! ئيتر که‌ر بينه و باری لئ بارکه! ئيتر له‌وه به‌دوا نه‌که‌ر

نه‌که گيانښت په يوه نديت پټوه بکا، به لايه!

- دهی دواي ټوه چی بوو؟

کاميار هيچ، وتی «چونه بيرت له ژن هيتان کردو ته وه؟» «منیش وتم چونکه من له هه موو ته مه نندا کوړيکی شهرمن و رټک و پټک بووم، باوکم بریاری دا که ژنم بز بڼی که نه کا خوا نه کرده له پړی لادهم!

- ټویش بروای کرد؟

کاميار نازانم به لام زور حزی کرد!

- دهی دواي ټوه چی بوو؟

کاميار نیستا زانیت که باسی نانخواردنه که ی ټیمه چه نه خوش و هه ست بزوینته؟

- دهی بلې بز انم!

کاميار پټی وتم «ټیوه بز ژن هيتان چ پلانیکتان هه یه؟» «منیش وتم هه ر ټو پلانی که له پټش ژن هيتاندا بومه! چرا بووم له پټکه نین دا.
- دهی!

کاميار وتی «ټیوه به گشتی له گهل چ جور که سانیکدا هاوړټیته تی ده که ن و ده گه رټن؟» «منیش وتم من هه تا له بیرم بی، یان خه ریکی خویندن و خویندنه وه بووم یا خه ریکی نیش و کار. ته نیا هاوړټیته کیش که بومه ټم سامانه بوه! وتی «کاک سامان چون که سینکه؟» «وتم گه نجیکی شایانی بیست زکماکی! وتی «به چاوه کانیدا دیار بوو!» «وتم حکمه ت خانم بروا بکه ن ټه گه ر ټم سامانه بخه یته ناو له شکری کچه وه له م سه ر نه جیم ده روا و له و سه ر نه جیم تر دټه ده ره وه!

«خه ریکبوو له پټکه نین دا فرمیسک له چاوانم ده هاته خوار!»

- بروای کرد؟

کاميار نا ټیتر! هه ر که س تو بیڼی به م سه ر و سیماره بروا ده کات که هیچت لی ناوه شټیته وه!

- زه هری مار!

کاميار بروای به نه جیمی تو کرد به لام وادیار بوو شکی له پاکی من کرد!
- چون؟

کاميار هيچ، له کوتایي نان خورادنه که دا بوو که وتی «زور سه یره که کوړی به تايبه تمه نديه کانی تووه هيچ رابواردنیکي نه بی!» «منیش وتم من رابواردنم هه بوو!

دهرؤشتم بؤ سینه ما، رؤزنامم دهرؤشتم!
لؤنارکیش رؤشتم!
- دهی چی وت؟

کامیار دهستی به پینکه نین کرد! منیش بینیم که ئیتر خه ریکه سرم هله ده مالری
تسه که م هینایه سه رباسی پزشکی و زانکو و ئەم شتانه!
- دهی، که وایه به خیر رابورد؟

کامیار نه باب، چی به خیر رابورد؟ خه ریک بوو سه بارهت به کاتی په رستاری و
ئەم شتانه قسهی ده کرد که کتوپر باسه که کاریگه ری تیکردم و له دەمم دەرچو و وتم
یاخوا من بمرم بؤ ئەم کاته شیرینه! له میژدا دهیانوت ته و بهی گورگ مهرگه ها! من
بروام نه ده کرد!

- ته و به بؤ گورگ مردنه! به لام بؤ تو وانا زانم که مهرگیش بیته هوی ته و به!

کامیار ئیتر وه هایش نییه که تو ده لئی!

- با، بؤ تو هه یه!

کامیار یانی ده لئی من ئەگه ر بمرم، هیشتا ئەم هه لسوکه وتانەم هه یه؟

- به دلنیا ییه وه هه ته!

کامیار یانی تو ده لئی من ده توانم به و دنیا هیوام هه بی؟

- ههسته برؤ به دوا ی ئیشه که تا! من رؤشتم بخه وم!

کامیار ناته وی ئەوه لای گوئ لئ بگری؟

- بؤچی ئەوه لای تری هه یه؟

کامیار: بنچینه گرنه که ی ماوه! بهس وهره برؤین بؤ ناوه راستی درهخته کان

جگه ره یه ک بکیشین! ئیره له به رچاوی باوه گه وره داین!

ریکه وتین هه ردوو کمان رؤشستینه ناوه راستی درهخته کان و له سه ر کورسیه کدا

دانیشتین.

- خیرا بیلئ که خه و دایگرتوم! دوو جگه ره ی داگیرساند و یه کیانی به من دا و وتی:

- هیچ ئیتر، هه ر که ئەمم وت چاوی تیبیریم! سه یرم کرد ئەی دلی غافل، چ هه لیت

و په لیتیکم وت! له به رنه مه بوو که خیرا وتم ئیمه خزمیکمان بوو که په رستار بوو.

هه موو شه وی که له ئیش ده هاته وه بؤ مال، ئەوه نده به سه رهاتی خوشی بؤ ده گنراییه وه!

هه ندیجار ده یوت نه خوشی خه ریک بووه بمرئ که له کاتی خؤیدا فریای که وتوه و

پرزگاری کردوهه! یان نه خوشینی تر خه ریک بووه بکه ویته باریکی خراپه وه که نه م
گرتویه و رایکیتشاووته دهره وه! ئیمه نه وهنده چیژمان دهرد که نه خوشه کانی پرزگار
ده کرد!

- بروای کرد؟

کامیار: به خوا نازانم! ئیستا من وتم، ئیشه لا بروا ده کات! خراپه مه خه دلی خوت!
ناخری نان خواردمان که ته واو بوو، پاش نانمان داوا کرد و تا بیهینن، شتیکی وت که
به ته واوی هیوا بر او ی کردم!

- بو چی وت؟

کامیار وتی «من هموو کات حهزم کردوه که پی او ی بناسم که سه ربه رز و نه جیب
و بیده نگ و پی او ی مال و مندا ل بئ!» راستیه که ی هر چه ند که پام هیچ کام له م شتانه م
له خومدا به دی نه کرد! ئیستا تو ده لئی من چی بکه م؟

- ده ی نه ختی هه لسوکه وت باش بکه!

کامیار تو ده لئی یانی چی بکه م که نه جیم بم؟ نه سلن تو چون رینک و پینک و نه جیمی!
- بروانه، سه ره تا بلئ نه م حیکمه ته ت خوشده وئ؟

کامیار وادیاره ئا!

- ده ی ده بی له بهر نه و خوت چاک بکه ی!

کامیار ده یکه م!

- باشه، ئافه رم. هه نگاوی یه که م نه مه یه که نه م دوو سیم کارتی موبایله ت بفروشی

و یه کنی نوئ بکری!

کامیار نه جیمی چ په یوه ندی به به رتوبه رایه تی ته له فوناته وه هه یه؟

- په یوه ندیبه که ی نه وه یه که نه گه ر نه م موبایلانه ت نه بن ژماره ی تو به ده س

که سیکه وه نییه و تو نه ختی چاک ده بی!

بیریکی کرده وه وتی: نه و ژمارانه ی که له مینشکمدایه و له بهر مه چی لینیکه م؟

- نه وانه ش به تینه ر بوونی کات له بیر بکه ی؟

کامیار باشه، هه نگاوی دووه م چیه؟

- هه نگاوی دووه م نه وه یه که له سبه ی به یانیه وه، وه کو بنیاده م ههستی و له گه ل

باوکت برۆی بو کارخانه و بهیلی منیش برۆم بو کارخانه. به یانی برۆین و ئیواره

بینه وه. ئاوا ئیتر به یانی تا ئیواره کاتت نابی برۆی به دوا ی ئیشه کانی تردا!

کامیار ئیواره به دواوه چیبکه م؟

- ئیواره به دواوه یش به یه که وهین ئیترا!

کامیار یانی نه گهر به یه که وه برۆین، نه جیمیمان تیک ناچن؟

- نه خیر! مه به ستم نه مه یه که نه گهر به یه که وه بین، بو شوینه خراپه کان ناچین!

کامیار دهی نه م هه موو شوینه روشتی، من له گهل کتدا روشتم؟ له گهل تودا روشتم!

- ئی...! نه وه هی پئشتر بوو! ده لیم له ئیستا به دواوه!

کامیار یانی له ئیستا به دواوه ئیترا داده نیشین خه ریکی نه جیمی ده بین!

- ئافهرم!

کامیار حه قیشمان به سهر که سه وه نییه!

- ئافهرم!

کامیار یانی تو زقالتی، به قه دهر دهنکه هه رزنی ئیشی خراپ ناکه ین!

- ئا! ئافهرم!

کامیار به لام ئاوا نه جیم بونیش قورسه ها!

- دهی به لئ! بنیاده می که بیهوئ نه جیم بئ، ده بین هه ندئ شتیش قبول بکا!

کامیار له جیاتیدا بو هه رکوی برۆی ده لئین نه مه نه جیمه!

- به لئ! به لئ!

کامیار شه هادهی نه جیمیش به بنیاده می ده دهن؟ یانی شتی به بنیاده م ده دهن که

بتوانی له هه موو شوینیکدا نیشانی بدهی؟

- ڕائه بوئیری؟

کامیار نه به گیانی تو! خه ریکم ده پرسم!

- ئاخه نه جیمی کارت ی هه یه؟

کامیار دهی نه گهر نه م هه موو سه ختیه شمان قبول کرد و که سه نه زانی چی؟

- هه ر هه موو ده زانن! یانی خه لک ده زانن کئ نه جیمه و کئ نییه ئیترا!

کامیار سه یرکه! نه گهر بریار بئ به م قسانه بئ من هه ر ئیستاش به نه جیم ده ژمیردریم!

ده لئنی نه، برۆ له هه رکام له م بازاری و دوکاندارانه بپرسه!

- نه وانه خو مه رج نین؟

کامیار نهی کئ مه رجه؟

- مروقه کانی ترا!

کامیار وهکو کام مروڤانه نه گهر بلین به کنی نه جیمه، قسه که یان جینگه ی بروایه؟
 - بابه هر نه م خه لکه ئیترا!
 کامیار دهی هر نه م خه لکه خه ریکن ده لین که من هر ئیستاش نه جیم ئیترا!
 - وازینه بابا! هر پیویستی نه کردوه که تو نه جیم بیی! نه جیمی له خوینی تودا نییه!
 کامیار بو جا له خوینی تودا هه یه؟
 - نا! نه ختی!

کامیار یانی تو نه ختی نه جیمی!

- نا ئیترا!

نه ختی بیی کرده وه و وتی: که میک نه جیبی چونه؟ یانی به کنی ده پرواته پیشه وه.
 ده پرواته پیشه وه و ده گاته قه راغی خراپه و پیسی و هر له ویوه ده گه ریته وه! نه و جار
 پتی ده لین که که میک نه جیمه؟

«ویستم که شتیکی پی بلیم که ئافهرین له دوورده وه هات و له بهینی ده رخته کانه وه

هاته پیشه وه و هر که گه شت پیمان وتی:

- دانیشتون لیتره له م تاریکیه دا چیده که ن؟

کامیار خه ریکین که میک نه جیبی ده که یین!

ئافهرین چی ده که ن؟

کامیار له مالی باوه گه ورده وه هاتی؟

ئافهرین نا.

کامیار گه نم خه ریکبوو چی ده کرد؟

ئافهرین دانیشتبوو و له گه ل پوری و ئاغای مه نوچیهری و باوه گه ورده دا، له سه رخو

قسه ی ده کرد.

- حالی باش بوو؟

ئافهرین نا، خراپ نه بوو. پاشان پرویکرده کامیار وتی:

- راستی ئیشم بیت بوو کامیار!

کامیار چی بووه؟

ئافهرین سبه ی شه و داوه تی میوانیه کم. نه گه ر بیی، به یه که وه ده پوزین.

کامیار میوانیه که چیه؟

ئافهرین به کنی له هاوړیکانم خه ریکه ده پروات بو هه نده ران. هه موو مناله کانی داوه ت

کردوه! کاميار ډويکرده من و وتی:
- نه جیمی نيمه له که یه وه تا که یه؟

- چی؟

کاميار يانی له چ ساعتیکه وه تا چ ساعتیکه؟ ۹ی شه و ته و او ده بی نيتر ډوین
فريای نيشه که مان بکه وين؟

نافه رين نيوه خه ریکن چی ده لاین؟ نه جیمی که ی تا که یه يانی چی؟

کاميار تو له م شتانه تی ناگهی، به بیتهؤيش پرسيار مه که! نه مانه په یوه ندی هه یه به
خاوينی ډوچ و عيرفان و فه لسه فه و نه م شتانه!

نافه رين نه ها! له م کوډونه وه عيرفانی و شتانه یه؟

کاميار نا، به لام سه عاته که ی نازانم له که یه وه تا که یه!

نافه رين ناخریه که ی دنی یا نه؟

کاميار ډروانه! نيمه نيتر نه و بنياده مه ی پيشو نين! نيمه چن ډريارنیکمان بو خومان
ده رکردوه! پلانیکه که ده مانه و ی هه رډووکمان به ډيوه ی به رين!

نافه رين چ پلانیکه!

کاميار شتی وه کو ډي جیمی نان خوارده! يانی له سه عاتیکه وه تا سه عاتیکي تايبت
هیچ نيشی نا که یين! ده ډوین بو کارخانه و ده که ډيننه وه و دوا ی نه وه ش هه رډووکمان
به یه که وه یين!

نافه رين ده ی هه رډووکتان و درن! هه موو هاوړنیکانیشم دین بو نه و ی!

کاميار سه يرنکی نافه رینی کرد و وتی:

- شه يتان که ی هيشتی نيمه به ندایه تی بکه یين؟ نه م میوانیه تان له چ سه عاتیکه وه
ده ست پیده کات؟

نافه رين شه ش هه وتی دوانيوه ډو!

کاميار نه! نه! نيمه هه تا کو سه عاتی هه شت نوی شه و له ريجيمداین! نو به دواوه

ويستت دینين!

پاشان ډويکرده من و وتی: ياشه نيتر؟ له به يانی تا ۹ی شه و نه جیمی، ۹ به دواوه

پشو! ناوه ها نيتر نه ختی نه جيمین! هه ر زوری به سه ر چن تا ۱۲ ی شه و! سنی سه عات

له ۲۴ سه عاتدا هه ر له به ر چاو نيه!

خه ریکبووم به مؤډیکه وه سه یرم ده کرد که موبایله که ی زهنگی ليدا و خيرا له گيرفانی

دەریهینا و سەیریکی سەعاتەکە ی کرد و وتی:
 - ئیستا نزیک یازدەیه! سەعاتیک و چارهکێ له پشوم ماوه!
 ئەمە ی وت و تەلهفونەکە ی جواب دا یه وه و هەر که وتی ئەلۆ و ههستا و رۆیشتە
 ئەولاه و دەستی به قسه کردن کرد له گەل تەلهفونەکە دا!
 ئافەرین سەیریکی کرد و وتی: هەر تێر بوونی نییه!
 پاشان دانیشته سەر کورسییه که و وتی: زۆر عەزێتتان کینشا تاکو توانیتان
 بیدۆزنه وه؟

- ئە ی، چەند کەسی له هاوڕێکانیش یارمەتیا ن دا.
 ئافەرین بۆ کوێ رۆیشتبوو ئیستا؟
 - ناخری هەر له شوینیکدا بوو ئیتر. دلنارام چۆنه؟ ئەم ماوهیه چاوم پینی نه که وتوه.
 ئافەرین ئیستا که گەنم گه راوه ته وه، ده ته وی زه ماوه ندی له گەل بکه ی؟
 - نازانم. هیچمان له م باره وه نه وتوه. چەند ده قه یه ک بیده نگ بوو و پاشان وتی:
 - بریاری خۆت چییه؟

- جارێ هیچ!

ئافەرین به راستی؟

- به راستی.

ئافەرین ئە ی کامیار چی به من وت؟

- ئەو له خۆیه وه قسه ی کردوه.

ئافەرین یانی تو عاشقی گەنم نیت؟ قسه که ی میترا م هاته وه بیر و وتم:

- عه شق خو به م شل و شه ویلیه نییه! نه ختی راوه ستا و پاشان وتی:

- تو رقت له دلنارامه؟

- نه! بۆچی؟

ئافەرین له بهر ئە وه ی که کردویه تی.

- ئە وه هی رابوردوه. رابوردویش ده بن له بیر بکری!

پیکه نی و هەر که ویستی قسه یه ک بکا که له دوره وه کاملیا ده رکه وت و هەر ئیمه ی

بینی هات بۆ لامان که من خیرا به ئافەرینم وت: بپروانه ئافەرین، ده مه وی تکایه کت

لێبکه م که ئیتر باسی ژن هینان و ئەم شتانه نه که ی! من جارێ خه یالینکی وام نییه!

دیسان پیکه نی وتی: باشه.

کاملیا هات و له گه لیدا سه لام و چاک و چوئیس تر...
کامیاریش ته له فونه که ی ته واو بوو و هات که ئافه رین وتی:
- ناخریبه که ی چی ده که ی؟ دینی یان نه؟

کامیار دیم بابو! یانی سبه ی هه والت لی ده گنر مه وه.

ئافه رین که وایه له بیرت نه چی!

نه مه ی وت و خواحافیزی کرد و رۆشت که کاملیا وتی:

- کاکه چیت بۆ کردم؟

کامیار هر خه مت نه بی! به باوه گه وره م وتوه. خۆی له گه ل باوکمدا قسه ده کات.

بینخه م به.

کاملیا پیکه نی و هه ستا و کامیاری ماچ کرد و رۆشت و هه ردوو کمان به ته نیا ماینه وه

که کامیار وتی: که وچکی یه که می که کرده ده می وتی...

- که وچکی چی؟

کامیار که وچکی یه که می دوا نان؟ دسر؟ ؟ ؟

- چی؟

کامیار خه ریکم ئه وه لای باسه که ت بۆ ده گنر مه وه! خه یالت له کوئیه؟

- ئه ها، بلن.

کامیار که وچکی یه که می دسر ه که ی که کرده ده می وتی «به راستی به له زه ته!» وتم

نۆشی گیان. که وچکی دووه می که خوارد وتی «به راستی بی وینه یه» وتم..... و

که وچکی سینه می که هه لگرت و بردی بۆ ده می، نه ختن راره ستا و جا کردیه ده می و

وتی «چه ند به تامه!» «وتم به به زی ناو شان ت بن. که وچکی چواره می که ...

- بیده نگ به تاقه تیکی باشت هه یه!

کامیار نه به گیانی تو! هه ر له سه ر ئه م که وچکی چواره مه دا بوو که ئیتر نه یکرده

ده می و وتی «ده زانن کاک کامیار» وتم نه خیر، نازانم! ئه ویش که وچکی چواره می کرده

ده می!

- هه لده ستم و ده رۆم ها!

کامیار: ئی گوئی بگره ئیتر! ده سستی رۆشت بۆ که وچکی پینجه م که وتی «من

له بنه ماله یه کی فه قیری.... ئیتر نه مه یشت قسه که ی ته واو بکات و وتم من هه موو ئه مانه

ده زانم! ئه ویش سه یریکی منی کرد و ئیتر هیچی نه وت و هه ردوو کمان ده ستمان کرد

به که وچک که وچک دسره که مان خواردا! نه مهش له م باسه! پیتم وتبئ که دسره که یش
به راستی به له زهت بوو!
له جیگه که مدا هه ستام و وتم: به راستی بیتامی کامیار!

کامیار بۆ کوئی؟
- ده پۆم بخه وم! نه گه ریش پیتم لئ بگری، هه ر لیره دا ده خه وم!
کامیار زور باشه بپۆ به لام ده لیتم خۆزگه پیتش له نووستن ده پۆشتی و بۆ جاری به
دزییه وه سهیری گهنمت ده کرد که شه و بئ خه م بنوی!
- بیتام مه به! نه وه ندهش مه یخه ده می نه م و نه و که برپاره من و گهنم زه ماوه ند
بکه ین! شه و شادا!

رۆشتم به ره و ماله وه مان و له بهر مالی باوه گه وره وه تیپه پریم. به پیتلاوه کانی بهر
دهرگادا دیار بوو که هه مووان پۆشتونه ته وه بۆ ماله وه یان و ته نیا گهنم و پوری و
ئاغای مه نوچیهری له وین. پۆشتم بۆ ماله وه مان به لام ئیتیر وه کو شه وانی تر زیز
نه بووم.

هه ر که گه یشتم سه یرم کرد که دایکم نانی بۆ داناوم به لام نه وه نده هیلاک بووم که
له تی نانم هه لگرت و پۆشتم بۆ ژووره که م و جله کانم گۆری و پۆشتم بۆ ناو جیگه که م
و هه ر له وئ له ته نانه که م خواردا و خیرا نووستم.

هیشتا چاوه کانم گهرم نه ببو که سه یرم کرد شتی له سه ر سکمدا جوله جول ده کاتا!
به تانییه که م هه لدایه لایه ک و گلۆپه که م داگیرساند که سه یرم کرد بۆ قیکه!
پیتم گرت و فریتما له ژووره که بۆ ده ره وه و له په نجه ره که، سه رم خسته دره وه که
سه یرم کرد کامیار له ژیر په نجه ره کما دانیشته وه!

- ناهیلی سه عاتی بنووین؟
کامیار ئاخه ر من نه مشه و خه وم لئ ناکه وئ!
- ده ی جا من چیبکه م؟

کامیار وه ره نه ختی به یه که وه قسه بکه ین به شکم خه و دامگری!
- دیم به لام ته نیا نیو سه عات ها!
کامیار باشه، نیو سه عات.

به تانییه که م له خۆم پیچا و له په نجه ره که هاتمه دره وه و له گه ل کامیاردا پۆشتم بۆ
ناوه راستی باخه که و له سه ر کورسییه ک دانیشتین که دوو جگه ره ی داگیرساند و وتی:

تاریخچه کانی شاد - م. موندوب پوور

- چ هه وایه؟ چ ئاسمانی؟ چ درهختانی؟ مروف هه روا هه ست به عشق دهکات چ بگات به وهی که چه زی له کچیک کردبئ!
- که وایه زورت خوش دهوئ؟

کامیار نازانم! یانی ههستیکی تایبه تم بوی هه یه! له وانه یشه بۆ ئه وه بئ که ده زانم خوشکی گهنمه! یانی له گهلیدا هه ست به غه ریبی ناکهم! راستیه که ی ده مه وئ شتی بۆ نوسرته بکه م! ده مه وئ بیبه م بیخه وینم له خهسته خانه و دهستی پئ لیه لگرم و ئیشیکی رینگ و پینکی بۆ ساز بکه م. به رای تو چونه؟
- زور باشه!

کامیار دئی سبه ی برۆین بۆ لای؟
- چی له کارخانه که بکه یین؟ ئه م ماوه یه ئه گه ر هیچیان پینه وتوین له بهر گهنم بووه!
ئیسنا که ئیتر دۆزیومه ته وه به بیانوی چیه وه خۆمان له ئیش بدزینه وه؟
کامیار دهی دیسان ده یبه یین بۆ شوینتی ونی ده که یین و جا دیسان ده گه رینن به دوایدا تاکو بیدۆزینه وه!

- ئیسنا بۆ کوئ ده ته وئ برۆی که له گهلیدا قسه بکه ی؟ هه ر له و خانه وه؟
کامیار سبه ی ته له فونیک ی بۆ ده که م! جا دیسان سه یری ئاسمانی کرد و وتی:
- چ دنیا یه کی سه یره ها! له دوای ئه م هه موو ساله دیسان براهه یمان دۆزیوه ته وه!
پاشان سه یریکی منی کرد وتی: کاتی له گهل حیکمه تدا خه ریکبووم نانی ئیواره م ده خوارد زور بئ تا قه تت بوو بووم!
- به راسته؟

کامیار ئا به گیانی تو! هه ر کاتی تو نیت ها، ئه لئی شتیکم لی ونبووه! راستیه که ی هاتوم ئیسنا ئه مه ت پئ بلیم!

سه یرم کرد و پئی پیکه نیم و وتم: ده ته وئ ئه مشه و بئی بۆ مالی ئیمه؟
کتوپر له جئی خۆی هه ستا و وتی: هه ر که س زوتر گه یشته ته خته که هی ئه وه یه!
پاشان رایکرد بۆ ژووره که ی من و منیش به دواییدا رامکرد:

نزیك سهعاتی یازدهی به یانی بوو که گه شتینه بهر ده رگای مالی نوسرته ئه وان. کامیار پیشتر ته له فونی بۆ کردبوو، کاتی له گهلدا دانا بوو. کاتی ئۆتۆمبیله که مان له بهر ده رگا که راگرت، به کامیارم وت:

که گه راینه وه خاوه نی ئۆتۆمبیله که نین ها!

کامیار دزگره که ی خسته نیش و وتی: وهره برۆینه ژووره وه. به نوسره ت ده لنین به ئۆتۆمبیله که هاتووین. شتیکی لیده کات. ههردوو کمان ده رگا که مان کرده وه و په رده که مان لادا و رۆشتینه ژووره وه. ماله وه پر بوو له منالی وهره و درشت! سه بیرکی مناله کانم کرد و به کامیارم وت: بۆچی ئه مرق پشووه یا شتیکه؟

کامیار بۆ مناله کان ده لنی؟

- نا!

کامیار و ابزانم ئه م منالانه هه ر بۆ قوتابخانه نارۆن!
سه بیرکی تری چه وشه که م کرد و وتم: به راستی شوینیکی ناله باره ئیره! خه ریکم ده خنکیم!

کامیار: نوسره ت ده یویست له شوینیکی تر دا کات دابنی به لام من به تایبه ت پیم وت دین بۆ ئیره!

- بۆ؟ تو شیتی؟

کامیار نه، چه زم ده کرد دیسان ئیره م چاو پنی بکه وی. وهره برۆینه ژووره وه.
- ئه م بۆگه نه چییه دیت؟

کامیار و ابزانم خه ریکن سوتوه کانی تریاک ده کولینن؟

راستی ده وت! بهر هه ر ژووریکم سه یر ده کرد، چرا نه وتییه ک یان غازیکی بچوک بوو و مه نجه لیکی ره ش و دو که لاوی له سه ریدا بوو! له پال هه ندیکیاندا یا پیره ژنی دانیشتبوو یان پیره پیاوی یان مندالی! بۆگه نی تریاکی سوتاو و زبل و سه رئاو خه ریکبوو ده یخنکاندم! ریک له پال چه وزه که دا به به رزی یه ک مه تر زبل کۆ ببوه وه! هه ردوو کمان ریکه وتین بۆ ژووره که ی نوسره ت که له ناوه راستی چه وشه که دا که نجیک له ژووره که یه وه هاته ده رو و بانگی کردین و وتی: به ریزان، ده قه یه ک وهره نه ئیره!

هه ردوو کمان راوه ستاین و خۆی پیلاره کانی که خسته بویه سه ر پنی، کردیه پنی و جا که ته که ی به په له کرد به سه ر شانیدا و به شیوه ی پاکردن هات بۆ لامان و هه ر که گه یشت وتی: سلواتان لی بی، زۆر به خیر بین، خۆشیتان هیتا. ئیشتان به کاک نوسره ت هه یه؟ هه ر خه ریکبوو په تی ده برد! هه ر له سه ر پنی خۆی نه ده گرت!

کامیار زۆر سوپاس. به لی، ئیشتان به کاک نوسره ته.

ئه و پیاوه سه بیرکی ژووره که ی نوسره تی کرد و به ئه سپایی وتی: کاکه ئه گه ر

ماده‌تان دهوئ، به هه‌له پوشتون ها! کاک نوسرهت خه‌ریکی شتیکی تره! ماده‌ی باش

د پله‌په‌کتان دهوئ، من نوکه‌رتانم!

کامیار نه کاکه گیان، به‌دوای نه‌مجوره مادانه‌دا نین!

نه‌ر کامیار به‌له‌خزوه چاوه‌کانی لیک نه‌نران! هر که ویستمان برۆین قولی کامیاری
گرت و وتی: هرچونیکتان بوئ هه‌یه! تیکه‌ل و پیکه‌لیشی نیه! خاوینی خاویته! به‌س تو
بلی که چیتان مه‌به‌سته؟

کامیار بو شهرمتان لی ده‌که‌ین؟ ده‌لین نامانه‌وی ئیترا!

کابراکه ئیوه‌جاریک له‌لای ئیمه‌ ده‌وا بیه‌ن پاره‌یشی مه‌ده! نه‌گه‌ر باش بوو دیسان
وه‌ره بو لامان!

کامیار بابه‌ گیان من خۆم فرۆشیارم! ته‌نیا ورده فرۆش نیم! ئیستا دلت سره‌وت؟
کابراکه- ئی...! چۆن ده‌فرۆشی؟ به‌ مه‌رج؟

هر له‌م کاته‌دا نوسره‌ت له‌ژووره‌که‌ی هاته‌ ده‌ره‌وه و هر له‌ویوه‌ قیراندی و وتی:
- کاک جیهانگیر وازیان لیتینه! نه‌مانه له‌م قوماشه‌ نین!

کابراکه که ناوی جیهانگیر بوو، بوویکرده نوسره‌ت و نه‌ختی بیده‌نگ بوو و وتی:
- سه‌لام کاک نوسره‌ت. به‌سه‌ر چاو، به‌سه‌ر دووگینه‌ی چاوه‌کانم! قسه‌تان له‌سه‌ر
سه‌ر!

پاشان نوسره‌ت هات بو لامان و به‌یه‌که‌وه سه‌لامان کرد که کامیار وتی:
- کاک نوسره‌ت به‌ ئۆتومییله‌که‌وه هاتووین! له‌به‌ر ده‌رگا پامان گرتوه.

نوسره‌ت ئی...! ئیره باش نییه‌ خۆ!

پاشان پوشت بو لای ده‌رگا‌که و هر که نه‌ختی لیمان دوور که‌وته‌وه، جیهانگیر که
زۆر حالی خراپ بوو، هاته‌ پێشه‌وه و کتوپر دانه‌وی و ده‌ستی کامیاری ماچ کرد و وتی:
- تو گیانی دایکت پیاوه‌تی بکه و شتیکم پینده! زۆر ویرانم!
کامیار ده‌ستی راکیشایه‌ دواوه و وتی:

- نه‌گه‌ر شتیکی ترت بویستایه، پاره‌م پیده‌دای به‌لام بو نه‌م دوا‌براهه‌ نه!

جیهانگیر: بار و دوخی من له‌م قسانه‌ تینه‌په‌ریوه ئیترا! تو گیانی هه‌رکه‌س که
خوشتده‌وئ، تا‌کو کاک نوسره‌ت نه‌هاتوته‌وه ئیشه‌که‌م پیکه‌خه! نوکه‌رتانم! بچوکتانم!
حالم زۆر خراپه! پیم نه‌گات ده‌مرم!

«سه‌یرنیکیم کرد و وتم: نه‌گه‌ر پینشت بگات ده‌مری؟ ئیستاش جیاوازیت له‌گه‌ل

مردودا نییه!

جههانگیر راست دهلین ئیوه! که فارهی مردوه کانتانم پییدهن! خیری مردوه کانتانم پییدهن! مه ولودی بق خوشک و دایکتانم پییدهن! سویند به علی له دویشه و تا کو ئیستا ئه لینی دهماره کانم راده کیشن! بهیله پیت ماچ بکه م!

ئهمی وت و خوی خست به سهر پنی کامیاردا! کامیار دانهوی که به رزی کاته وه، به لام بۆچی هه لده ستا! هه روا خوی له خاک و خۆلدا ده تلانده وه و ده قه یه ک پنی منی ماچ ده کرد و هه ر که له دهستی دهرم ده هیتا، پنی کامیاری ده گرت! خه ریکبوو خوڤه خوڤه ده گریا! دیسان تیکچووم! کامیار پنی وت:

- ههسته هه تیو! دارزه! ئاخه ر تو به نا به خیری پیاوی! ههسته ده لیم!

سه ری به رز کرده وه و هه روا که ده گریا وتی:

- به و خوایه ی که ده پیه رستن، منیش رۆژی وه کو ئیوه بووم! دایک و باوکم بوو! خوشک و برام بوو! ئوتومبیل له ژیر پیمدا بوو ئه ویش چ ئوتومبیلی! پاره له گیرفانمدا بوو! بق خۆم پیاوی بووم! به گیانی دایکم له ئیوه ش قوزتر بووم! کاتی به لای کچاندا تیده پهریم، هه موویان ئاوڤیان ده دایه وه و سه یریان ده کردم! به حه زره تی علی درۆناکه م! راوهستن! راوهستن!

ئهمی وت و هه ستا و رۆشت بق ژووره که ی و تاوی دوا ی ئه وه به جوتی جزمه وه هاته دهر و و هاته به رده ممان و جزمه کانی نیشان داین و وتی:

- بڕوانه! درۆیه کم له گه لتان نییه! رۆژی سه رو سیمام ئه مه بوو! ئه م جزمانه م له پییده کرد و ده رۆشتم بق سه ر شه قامه کان! بۆنیکم له خۆم ده دا که که س له خه ویدا چاوی پینه ده که وت! پانتۆلیان له هه نده ران بق ده ناردم! کراسم له دهره وه بق ده هات! که له ڤی ده رۆشتم دایکم به ساقه م ده بوو! ده ی سه یره کن ئیترا! بق چی ئه م جزمانه نابین! کو توڤر خوی راست کرده وه و کو ماوه یی پشتی نه ما و وتی:

- سه یری بالام بکه! من ئه مه بووم! له ئیستام مه ڤوانن! به قورئان وه کو ئیوه بووم! زربی ئالتون له ملامدا بوو، نا ئه وه نده! به دهستی، شتیکی خری نیشان دا!

- هه موو رۆژ جلم ده گۆڤی نه کا بۆنی عاره قم لیبین! سه یری بۆگه نی ئیستام مه که ن! سه یری ئه م زبلدانه مه که ن! شه و تا به یانی دایک و باوکم سن چوار جار سه ریان لیده دام نه کا به تانیه که له سه رم لاچوبین! سه یری ئیستام مه که ن! سه یری ئیستام مه که ن! وانه زانن درۆ و ده له سه تان بق ده که م! وه ره! سه یره که!

تاریکیه کانی نشار - - مونه ده ب پوور

دانهوی و دهستیکرد به له پیکردنی تاکنی له جزمه کانی! جزمه کانی چهرمی قاوهیی
که شخه! رینک به قه دهر پینیشی بوو.

کاتی هه ستایه وه دیسان ده گریا! تاوئی سهیری تاکه جزمه که که له پینیدا بوو کرد و
پاشان دانهوی و نهوی تریشی له پین کرد و دیسان خوی رینک راوهستان و وتی:

- له ئیوهش بالام به رزتره! چه نهش لیم دئی! وایه؟

من و کامیار سهیریکی جزمه کانیمان کرد و کامیار وتی:

- بۆچی نه مانه نافروشی و ئیشه که تی پین رینکناخهیت؟

سهیریکی جزمه کانی کرد و سهیریکی ئیمه ی کرد و وتی:

- دلم نایه به خوا! نه مه دایکم له دهره وه بزی هینام! تا ئیستا سه د جار پوشتوم که

بیانکه م به پاره به لام دلم نه هاتووه! جا هیدی وتی:

- نه مه ی له پوژی دوایین جه ژنی له دایک بونمدا که بویان گرتبووم پتی دام! نه مه ی به

قه مسه له یه کی چهرمی له خوی! قه مسه له که یم فروشت، نه مه م دل نه هات!

پاشان هیدی دهستی کرده گیرفانی و وینه یه کی دهرهینا و دهستی خسته سه ر نیوه ی

که دیار نه بین و گرتیه بهر ده ممان و وتی:

- نه مه ش منم! سه یر که ن!

من و کامیار سه یرمان کرد! سه یریکی وینه که و سه یریکی خوی. راستی دهوت! خوی

بوو! کورپیکی قوز و جوان! »

کامیار نه وه ی تر کینه له وینه که دا که نیشانمانی ناده ی؟

وینه که ی کشانده دواوه و به دزیه وه سه یریکی کرد و کردیه گیرفانی و وتی:

- خوشکمه! نامه وئ که س چاوی پنی بکه وئ!

کامیار سه یریکی له قاند و وتی:

- وینه که یت چاک خوش ده وئ، خوی چی؟ چه نیکه چاوت پنی نه که وتووه؟ وینه که یت

چاک پاراستوه، خوی چون؟ سه یریکی کامیاری کرد و پیلوه کانی که وته سه ر یه ک و وتی:

- جزمه کان چاوی گرتوی؟ به چه ند ده ته وئ؟

کامیار نه گهر وینه که چاوی گرتیتم چی؟ نه و به چه ند؟

هه ر که کامیار نه مه ی وت، په لاماریدایه و یه خه ی گرت که کامیاریش مسته کولیکی

دا به سه رسنگیدا و نه ویش به توندی که وت به عه رزا! دهستی کامیارم گرت و رامکیشا

بۆ لای ژووره که ی نوسره ت که جیهانگیر هه روا که وتبو به عه رزا، سه ری به رز کرده وه

و وتی:

- نیوهش ماوه یه کی تر وهک منتان لیدی! به یه ک دهگینه وه قوربان! هرکس بو جاری پنی بخته نیره نیتر ته واوه! نهو جاره که هاتن خه واندونیان داماوانه! خوتان ناگاتان نییه! ماوه یه کی تر دهکونه ناموس فرؤشتن! برون دایک. . .

هر که نهمی وت کامیار لایه کی کرده وه که نیتر نه وه لای نهوت! خیرا قولی کامیارم گرت که لینی نه دا و وتم: کامیار! دهست له مه بدهی مردوه ها!

جیهانگیر بهیله با دهست بدا! بهیله با لیم بدات! بهیله با بمکوژی! بهیله با ساردم کاته وه! خوم که غیره تم نییه با هر هیچ نه بنی نه ناپیاوه وا بکات!

کامیار سه بریکی منی کرد و هیدی رزیشنت بو لای که جیهانگیر دهستی گرت بهر دهم و چاوی که یانی کامیار له قه نه مالی به دهموچاویدا! دهسته کانی هر وا به ترسه وه به دهموچاویه وه بوو که کامیار دانیشته کنی و هیدی دهستی به قزیدا هینا! ده مزانی دلی تاقت ناگرتی! سه یرم کرد و بینیم دوو دلۆپ فرمینسک له سهر گونای خلیسکا و هاته خوار! کوتوپر جیهانگیر هیدی دهستی له سهر روخساری لابرده و سه یری کامیاری کرد و جا سه یر کرده سهر پنی کامیار و دهستی به گریان کرد! خوشم، هم تیکچوو بووم و هم گریان گه روی گرتیوم! نه فره تم له خوم کرد که نیتر نه گهر جاریکی تر بینم بو نیره! چه زم ده کرد بهس بگریم! که نهختی رابورد، کامیار سه یری جیهانگیری له سهر پنی به رز کرده وه و له گیرفانیدا پاکه تی جگه ره ی دهرهینا و دهنکیکی داگیرساند و ودای پنی و له گیرفانیدا، جزدانی پاره که ی دهرهینا و پینج هه زارتمه نی دهرهینا و گرتی بو جیهانگیر و وتی: بیگره به لام ناخریه که ی چی؟ دهنی خوت هه نکاویک هه لگری!

نهمی وت و ویستی ههستی که جیهانگیر دهستی به گریان کرد و دهستی کامیاری گرت و به پارانه وه وتی:

- توخوا لیره برون و نیتر مه گه رینه وه! هه تا زوه هر نیستا لیره برون! منیش نه گهر پیم به نیره نه کرایه ته وه نیستا ناوا نه بووم! نیوه چه یفن! تو گیانی هر که سنی که خوشتان دهوی لیره برون! نیره به لایه! نیره قوربه سهرتان دهکات! لیره برون!

کامیار دیسان دهستی به قزیدا هینا و وتی:

خه مت نه بنی. نیعه بو نیشیکی تر هاتووین بو نیره! پیاوی نه م گروپانه نین! پاشان ههستا که نوسرهت له پشت سه رمانه وه وتی:

- نوتومبیله که م دایه دهستی که سنی!

پاشان پوشت بۆلای جیهانگیر و ژیر بالی گرت و هه‌لیساند و جله‌کانی ته‌کاند و
هیراش پنی وت: برۆ بۆ ژووره‌که‌ت ئاغا جیهانگیر!

جیهانگیر به‌ نیکه‌رانیه‌وه لای کرده‌وه و سه‌یرینی تری کامیاری کرد که نوسره‌ت
پنی وت: خه‌مت نه‌بێ! ئه‌مانه ئیشیکی تریان لیره‌دا هه‌یه. برۆ بۆ ژووره‌که‌ت.

جیهانگیر به‌ سه‌ر قوله‌کانی، فرمیتسه‌که‌کانی سه‌ری و پوشت بۆ ژووره‌که‌ی!
که له‌پشته‌وه سه‌یرم کرد، دلم له‌رزی! که‌نجیکی بالابه‌رز و قوز که هیرۆئین ویرانی
کردبوو! جزمه‌ چه‌رمه‌ زور جوانه‌کانی هیشتا له‌پیندا بوو و ورده‌ ورده، پنی به‌ عه‌رزدا
پاده‌کیشا و ده‌پوشت بۆ ژووره‌که‌ی! تا له‌قادرمه‌کانی ژووره‌که‌ی سه‌ر ده‌که‌وت، هه‌ر
سینکمان پاره‌ستا بووین و سه‌یرمان ده‌کرد! کاتی پوشته‌ ژووره‌وه و په‌رده‌که‌ی دادا،
نوسره‌ت پویکرده‌ من و کامیار و وتی:

- شه‌رمی کورپیک، نرخیکی هه‌یه که ده‌بی بۆی بده‌ین! پاکی کچیکیش نرخیکی
هه‌یه که ده‌بی بۆی بده‌ین! پاک مانه‌وه‌ی که‌نجیکیش که‌ بریاره‌ ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌ بگنێ،
نرخیکی هه‌یه که ده‌بی بیده‌ین! جا ئه‌م نرخه‌ کێ ده‌بی بیدات؟
من و کامیار سه‌ریمان کرد که وتی:

- ده‌زاتن کێ ده‌بی بیدات؟ من ده‌بی بیده‌م! ئه‌وانه‌ی وه‌کو من ده‌بی بیده‌ن! ئه‌وانه‌ی
که وه‌کو میتران ده‌بی بیده‌ن! ئیمه‌ ده‌بی بیده‌ین تا‌کو هه‌ندێ که‌نجیتر پاک و شه‌رم و
نه‌جیم بمیننه‌وه!

- ئاغا نوسره‌ت ببورن ها، به‌لام مرو‌ف ده‌بی نه‌ختی ئیراده‌ی پته‌و بیت!

کو تو پیراندی و وتی:

- بۆچی له‌ولاتی به‌م که‌وره‌ئیه‌دا جیگه‌ بۆ هه‌ندێ مرو‌فی لاواز نه‌یه؟ بۆچی ئه‌م
هه‌موو بنیاده‌مه‌ که‌ بریارمان بۆ ده‌ده‌ن و پیمان ده‌لین که‌ چیبکه‌ین و چی نه‌که‌ین
ناتوانن ناگایان له‌مرو‌فه‌ لاوازه‌کان بیت؟ بۆچی لیره‌دا بریار نه‌بوو که‌ ناگایان له‌مرو‌فه‌
لاوازه‌کان بیت؟ ئه‌ی چی بوو؟ ئه‌ی چی بابه‌ ئیمه‌ لاوازین من لاوازم! میترا لاوازه! به‌لام
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ لاوازین ده‌بی ئه‌م به‌لایه‌مان به‌سه‌ر بیت؟ بۆچی ئیره‌ دارستانه‌ که‌ هه‌ر
که‌س به‌هیزتره‌، باوکی لاوازه‌کان ده‌ربینێ؟

که‌ ده‌نگی به‌رز بویه‌وه، په‌رده‌ی چه‌ن ژووری لادرا و له‌هه‌ر کامیان چه‌ند که‌له‌سه‌ر

هاته‌ ده‌ر که‌ نوسره‌ت دیسان قیراندی و وتی:

- برۆنه ژووره وه داله کهر خۆره کان! هیتشتا هیچ نه قه و ماوه! هیتشتا کهس لیره دا
نه مردوه که راکه نه سه ر لاشه کهی و پوتی بکه نه وه!
که قیره ی کرد، که لاله سه ره کان دیسان پۆشتنه ژووره وه! جا رایکرد بۆ لای من و
خیرا پومه تی ماچکردم و وتی:

- سامان گیان به خوا من نۆکه ری تو و ئەم ئاغا کامیارم ها! وانه زانی به سه ر تو دا
قیراندم ها! قیره م بۆ داماویم بوو! قیره م بۆ پۆژ ره شیم بوو! قیراندم به شکم هر هیچ
نه بن ده نگم به گوئی خۆم بگات! که سانیتیر خو ئەم ده نگانه نایبستن!

پاشان ئاوپی دایه وه و سه یریکی ژووره کهی جیهانگیری کرد و وتی:
- هه ندی جار خوشکه کهی به ئۆتۆمبیلینکی که شخه وه، به دزییه وه دیته ئیره و
سه یریکی لیده دا و پاره یه کی پیده دا و ده روات! ئیستاش یه ک دوو مانگی ده بن که دیاری
نییه و که وگیری ئەم داویه له بنی مه نجه له که!

پاشان ژیر بالی من و کامیاری گرت و وتی:
- برۆینه ژووره وه بابە! زه لکاو چه نده به چیلکه بیشینوینی، زیاتر بۆگه نی به رز
ده بیته وه! ریکه وتین بۆ ژووره کهی هه روا وتی:
- له بنه ماله یه کی ده وله مه نده! یانی ئەم هیرۆئینه دوابراوه، ده وله مه ند و سوالکه ر
ناناسی! هه مووان به راده یه ک داماو ده کات، به لام ئەوه ی که ده وله مه نده دره نگتر توشی
داماوی ده بن!

که شتینه ژووره کهی و پینلاوه کانمان داکنه د و پۆشتین له پال غازه بچوکه که دا
دانیشتین و ده ستمان گرت به سه ری دا.

نوسره ت سه رماتانه؟

کامیار نه، به لام خوشه! ده سستی به چا سازکردن کرد و وتی:

- ده ترسم ئاغا کامیار!

کامیار له چی؟

نوسره ت له م به رنامه یه!

کامیار کام به رنامه یه؟

نوسره ت ئەمه ی که ده ستت پیکردوه.

کامیار هیچی نه وت که نوسره ت کتربیه کهی خسته سه ر غازه که و گرچه کهی کز کرد
و پوویکرده ئیمه و وتی:

دەترسم که دور ههوا بکەوی حکمەت!

کامیار بۆ چی؟
نوسرەت ئۆتۆمبیلی ئاخەر مۆدیل و پرنستۆ رانی دەرەجە یەک و خواردنی جەرگی

کیسەل!

کامیار جەرگی مەر بوو لە جیاتی جەرگی کیسەل پێیان داین!
نوسرەت ئەگەر هەلەم کردبێ دەبێ بۆ قەرەبووەکە ی جەرگی خۆم بدەم ها!
کامیار نە، هەلەت نە کردووە.

نوسرەت پاکەتە جگەرەکە ی گرت بۆمان و یەکی یەکیمان هەلگرت و دامان گیرساند
کە وتی: بەلام زۆر خوشحال بوو! تاکو ئیستە ئاوا چاوم پێی نەکە وتبوو!

کامیار هەمووی پێ وتوی؟

نوسرەت ئا، هەموو کات دەلی.

کامیار ئافەرم، بارەکە الله. سەیریکی کامیاری کرد و وتی:

- تو ئیشت چییە؟

کامیار بەچکە دەولەمەند!

نوسرەت بەلام زۆر ئاکار و رەوشتت لەوان ناچی! جۆرنیکی! هەر لە شەوی

شانۆکەو ناسیتیم! زۆر پتەوی! ئیستە لەکوێ گەرە بوو، خوا ئەزانێ!

کامیار دوێ شەو دەیویست رابوردویم بۆ باس بکات. نەمەئیشت وتم نوسرەت

هەمووی بۆ باسکردوم.

نوسرەت: باشت کرد! پێی وتم! هەر کات باسی رابوردو دەکرێ، تا ماو دەیهک

نارەحەتە و ناتوانی بە باشی بخوینی!

کامیار راستییەکە ی دەمویست زیاتر لیتان بزاتم.

دیشان سەیریکی کردین و پاشان یە کامیاری وت:

- لەخوت دلنای؟

کامیار وابزاتم نا!

نوسرەت ئەگەر شکت هەیه هەر لێرەدا ببێرەو! بڕۆیتە پیشەوێ ئیتر ناکرێ ها!

کامیار شکم لەخۆم هەیه! تەنیا دەترسم ئەو نەتوانی من قبول بکات! ئەو کاتە هەموو

کات هەست بە کەمی دەکات! نوسرەت سەیریکی لەقاند و وتی:

- باش تێدەگە ی بەخوا!

کاميار ئیستا زیاترم بۆ باس بکه!
 جگه ره که ی کوزانده وه و دوو چای که هیشتا باش ساز نه بوو بوو بۆ تیکردین و
 خستییه بهرده ممان و وتی: تاکو ئیوه بیخۆنه وه، من برۆمه دهره وه و بیمه وه.
 هر که ویستی هستی که کامیار دهستیگرت و وتی:
 - ئه گه نه رۆی چی ده بی؟ دیسان دانیشت و بیرینکی کرده وه و وتی:
 - ئیوه تاکو ئیستا موعتادی که دهوای پینه گه یشتی چاو پینکه وتوه؟
 کامیار ته نیا له فلیمه کاند.

نوسره ت دهی باشته هر ئه وه له بهر چاوتاندا بن که ته نیا فیلمه! ئه گه ئیستا تا
 نیوسه عات سه عاتی تر دهوام پینه گات، گاز له م عه رزه ده گرم! سه عاتی دوا ی ئه وه
 ناماده م هر شتی بکه م که سانتی دهوا برۆاته ده مارم! هیچیش بۆم گرنگ نییه!
 پاشان هه ستا و له ژووره که بۆشته دهره وه. من و کامیار ته نیا سه یری به کیتیمان
 ده کرد! ده ده قه ی پینه چوو که هاته وه و له سه ر جیگه که یدا دانیشت و چایه کی بۆ خۆی
 تیکرد و هه روا که سه یری پیاله که ی ده کرد وتی: ببورن هاورنیان!
 کامیار تا ئه وه یت وت که خوا لیخۆشیوو خوشکت وای لینه ات!
 نه ختی تر یاری به پیاله که ی کرد و دیسان جگه ره یه کی داگیرساند و پا که ته که ی
 خسته بهرده ممان و ئه ژنۆیه کی گرته باوه ش و دهستی به جگه ره کیشان کرد! چاوه کانی
 نوقاندبوو و جگه ره ی ده کیشا! کۆتایی جگه ره که ی بوو که چاوی کرده وه و وتی:
 - بنیاده م جاری وا هه یه رقی له که سیکه و ده یه وی تۆله ی لی بسینی! ده روات و
 به لایه کی به سه ردا دینی. ئیستا هه رچۆنی که بیت! به لام بنیاده م جاری وا هه یه رقی
 له هه موو خه لک و ولاته که ی و هه مووشت هه یه! ئه و کاته ئیتر پنیان ناویری و ناتوانی
 تۆله یان لی بسینی! ئه و کاته یه که ده روات و شتی ده کات و دوا یی تیده گات که چی
 کردوه! منیش هر شتیکی وامکرد! به م هیرۆئینه تۆله م لی سه ندنه وه!
 کامیار تۆ تۆله ت له خۆت سه ندنه وه!

نوسره ت: نه! هه له ده که ی! من له ولاتم تۆله م سه ند! ولاته که م منی له ده ست ده رچوو!
 منی که له وانه بوو بم توانیایه زۆر شت بکه م! منی که له وانه یه بمتوانیایه زۆر شت
 بدۆزمه وه و یان دروست بکه م! بۆچی هر ئه م بنیاده م و گه نجه خوینه وارانه وه کو ئیمه
 نین که ده رۆن بۆ ئه وروپا و ئه میرکا بۆ خۆیان ده بن به پیاو؟ بۆچی هر ئه م گه نجانیه
 وه کو ئیمه نین که هه والی ده گات که له وی فلان شت و فلان شتیان به دیهیناوه؟

نهوانه‌ی که هه‌لدهستن ئیره به‌جی یلن و ده‌پۆن و به‌هره و زانست و زانیاری
 خزیان هه‌لده‌گرن و له‌گه‌ل خۆیان ده‌بیه‌ن، بۆچی توله له‌م ولات و خه‌لکه ناسینن؟ ئیستا
 نه‌وان به‌ نه‌وعی توله ده‌ستینن و ئیمه‌ش که موعتاد و پراهاتوو ده‌بین به‌ شیوه‌یه‌ک!
 به‌لام ناخریه‌که‌ی شتیکه! ئەم خه‌لک و ولاته که بایه‌خی ئیمه‌ی نه‌زانی، ئیمه‌ی له‌ده‌ست
 ده‌رچوو! ئەگه‌ریش هه‌روایش بۆ پیش ب‌روات، کئ ده‌یه‌وئ ئەم چه‌رخ و فه‌له‌که ب‌گیرئ؟
 جگه‌ره‌که‌ی کوژانده‌وه و وتی:

- ب‌رۆ سه‌یری ئەو جانتایه بکه و ب‌روانه چه‌ند پ‌رۆسه خۆلی لینیشتوه! شام‌پۆیه‌ک که
 هه‌ر پاره‌که یه‌کئ دۆزییه‌وه که بووه هۆی نه‌وه‌ی که بنیاده‌م قژی له‌سه‌ر ده‌ربیتوه!
 صابونئ که به‌ هه‌موو پیستی بکه‌وئ! تایتی جل شو‌رینئ که واده‌کا و زۆر شتی تر!
 هه‌موویان له‌وئ کۆمه‌ل بوون و که‌سئ که ب‌ریار بوو پ‌وژی نه‌وانه تو‌مار بکات و
 دروستیان بکات، لیرا له‌به‌رده‌متاندا دانیشتوووه و هه‌ندێجار خوماره و هه‌ندێجار نه‌شه!
 ئەم هه‌موو داماوویه‌م به‌خۆمه‌وه بینی و له‌زانکو ده‌رچووم که ب‌بم به‌ موعتادیک و
 بکه‌ومه‌گه‌وادی! خه‌ریکی ناموس فرۆشی ب‌م!

دیسان ده‌ستی به‌ قیره کرد! روی کردبووه په‌نجه‌ره‌که و ده‌قیپ‌راند:

- هۆی مامۆستای پۆلی یه‌که‌م له‌کوئئ که سه‌یر بکه‌ی؟ به‌ دامای قه‌له‌مت دایه
 ده‌ستم و فیرت کردم له‌جیاتئ نه‌وه‌ی که جگه‌ره بخه‌مه به‌ینی په‌نجه‌کانم، قه‌له‌م
 به‌ ده‌ستمه‌وه ب‌گرم! ئیستا له‌کوئئ که چاوت لیبی قوتابیه‌که‌ت بووه به‌ چی؟ هۆی
 به‌پ‌یوه‌به‌ره‌کان که ده‌ تاقیکردنه‌وه و ئەزمونتان لینگرتم تا‌کو به‌یلن ب‌یمه قوتابخانه‌که‌تان
 بخوینم! وه‌رن سه‌یرکه‌ن یه‌که‌می قوتابخانه‌که‌تان چ ئیشیکئ هه‌یه! هۆی ئەو پ‌وژنامه‌یه
 که وینه‌ی منت وه‌رگرت و له‌ژیریدا نوسیت که‌سئ... تاقیکردنه‌وه‌ی سالی...! وه‌ره
 ئیستا وینه‌که‌م له‌چاپ بده و له‌ژیریدا بنوسه که‌سئ یه‌که‌می ناموس فرۆشی له‌بواری.
 !..

کتوپ‌ره جینگه‌که‌یدا هه‌ستا و پ‌وشته به‌ر په‌نجه‌ره‌که و پ‌اوه‌ستا و قیراندئ وتی:
 - وه‌رن شانازییه‌که‌تان سه‌یرکه‌ن! له‌کوئئ مامۆستا که هه‌رکات پانتوله‌ کونه‌و
 و د‌پ‌اوه‌که‌ت له‌پ‌یما چاو پ‌ن ده‌که‌وت، ده‌تمالی به‌سه‌ر شانمدا و ده‌توت تو به‌س
 خویندنه‌که‌ت بخوینه قه‌ره‌بوی هه‌موو ئەمانه‌ت بۆ ده‌کاته‌وه؟ بۆچی هه‌موو ده‌ره‌جه‌کانم
 بیستم لئ وه‌رنه‌گرتئ؟ ئەئ کوا ئەو به‌لینانه‌ئ که پ‌یت دام؟ ئەو بیست و نۆزده‌کان
 ق‌رانی بایه‌خی نه‌بوو! کوتوپ‌ر ده‌ستیکرد به‌ مالینی سه‌ری به‌ دیوارد! د‌پ‌رئکی ده‌وت و

سه ریکی ده مالی به دیواره که دا!

- بیرکاری بیست! فیزیا بیست! کیمیا بیست! بیرکاری بیست! فیزیا بیست! کیمیا ..
من و کامیار پامانکرد بۆ لای و له پشته وه گرتمان! ده گریا و ده یویست سه ری بعالی

به دیواردا! کامیار باوهشی پیا کرد و وتی: نوسرته گیان ناخر بۆ واده که ی؟
نوسرته ناخر تو نازانی من چیم له دلدایه! من بریار بوو بیم به به هره مهندی کیمیا!
هموو پنیان ده وتم تو ناخریه که ی ده بی به شتی! خوشم ده مزانی ناخری بۆ خۆم ده بیم
به شتی به لام نه مده زانی ده بیم به مه! نه مده زانی ده گمه نیره! له کونی ناغای نازم که
سه ریکه ی قوتاییه که ت کچی خه لک بۆ. . . ده نیریتته دوه بی!

کامیار نه گه ر بته وی واکه ی هه لده ستین ده رۆین ها! خه ریکین به یه که وه قسه
ده که یین ئیترا! بۆچی خۆت له ناو ده به ی؟

هیدی بردمان و له سه ر چینگه که ی دامانی شاندا و کامیار سنی جگه ره ی داگیرساندا و
یه کیانی دا به نوسرته و یه کیانی دا به من و ئیترا هه چ کاممان یه ک وشه ییش قسه مان
نه کرد! که جگه ره که ته واو بوو، سه ری به رز کرده وه و وتی:

- خوشکه که م مرد، پاره مان نه بوو که لاشه که ی به رز بکه ی نه وه! نه مجاره ئیترا
دراوسینکان روویان تینه کردین! یانی داماوانه ده ستیان خالی بوو! من و باوکم و
حیکمه ت دانیشتبووین له ژوور سه ری مه یته که و نه مانده زانی چیبکه یین! نازانم له م
ناوه دا، کام شیرپاک خواردویه ک هه والی به کابرا که عاره قم لیده سه ند دا. کاتی بینیم
که ده رگا کرایه وه و هاته ژووره وه و هه ر که چاوی به ئیمه و جه نازه که که وت، ده سته
به گریان کرد و له ژووره که رۆشته ده ره وه. هه ستام و رۆشتم بۆ لای که سه رخۆشی
کردم و ده سته کرد به گیرفانیدا و هه ندی پاره ی ده ره ینا و خسته یه گیرفانم و وتی
نه گه ر که مه، پیم بلێ! خوا چاکه ی بداته وه. دراوسینکان که بینیان پاره هاتۆته گیرفانی
من، یه که یه که هاتن و جه نازه که مان جولاندا! کاتی گه یاندمانه مردوشۆرخانه، رۆشتم بۆ
سوچیک دانیشتم! نه ده گریام و نه هه یچ! به س سه یریم ده کرد! دراوسینکان ده وره به ری
باوکمیان گرتبوو و یانی خه ریکبوون دلخۆشیان ده دایه وه. کوتوپر سه یرم کرد نه م
حیکمه ته له به رده می مردوشۆره کاندا پاره ستاوه و ده گری و نه لاولای سه یر ده کات!
پامکرد بۆ لای و گرتمه باوه شم که سه یرم کرد به هه نسکه هه نسکه که وتوو! ویستم
نارامی بکه مه وه به لام بۆچی ده کرا! هه ناسه برکیتی پیکه وتبوو و هه ر ده یوت: کاکه
بۆچی حیشمه ت ناوا ده شۆرن؟ زانیم رۆشته وه مردوشۆرخانه که و له پشت شوشه که

نهم شتانهی بینوه! لئی توږه بووم که بږچی پږشتی بږ ئهوی و جا له باوهشم گرت و نهونده نازم کینشا و له گه لیدا قسم کرد تا نهختی هیمن بویهوه.

ههروا که خه ریکبووم له گه ل حکمه تدا قسم ده کرد، خانمن هاته بهر دهرگای مردوشورخانه که و به دهنکی بهرز قیراندی و ناوی سیانی نیمه ی بانگ کرد! پامکرد بږلای که وتی: «تو خزمی حیشمه تی. . . که؟» «وتم نا، وتی» کنی ئهوی؟ «وتم برابم. وتی «ناوت چیه؟» «وتم نوسره ت، سهیرینکی منی کرد و جا پاکه تینکی دایه دهستم و وتی نه مه له ناو جله کانیدا بوو. بیگره! بږ تو ی نوسیووه!

پاکه ته که م لئ وهرگرت و پږشتم بږ سوچن دانیشتم. حکمه تیش هات بږ لام دانیشتم و سوچی بلوزه که می گرت بوو به دهستییه وه! به سه زمانه دهرتسا!

پاکه ته که م کرده وه که بینیم له ناویدا نامه یه که. دهرمهینا و دهستمکرد به خویندنه وهی! «ههستا و هیدی پږشته سهر سندوقینکی داری و له ناویدا جانتایه کی دهرمهینا و نهختی له ناوه که یدا گه را و به پاکه تیکه وه هاته وه و پاکه ته که ی بږ کامیار گرت.»

کامیار پاکه ته که ی کرده وه و له ناویدا نامه یه کی دهرمهینا. سهرم برده پیشه وه و دهستم کرد به خویندنه وهی! «سه لام کاک نوسره ت. دهرانم نیستا که خه ریکی نه م نامه یه ده خویندنه وه، من نیتر له م دنیا یه دا نیم. کاکه نوسره ت دهستت ماچ ده که م. پیت ماچ ده که م. یاخوا من به ساقه ی تو کاکه ی باش و میهره بان و به غیره ته که م بم که دهرانم خه ریکم دهرم. زور پازیم. هه موکات له خوا نه وه م ویستوه که نه گه ر برپاره تو شتیکت لیتی، من له جیاتی تو بم. کاکه نوسره ت من دهرانم تو چهنده زه حمت ده کینشی. له کاتیکه وه که بچوک بوویت نیشت کردوه تا کو نیمه نهختی باشتر بږین. به لام دهرانم که تو خوت هه ر نیستاش هیشتا منالی. به لام هه ر به م ته مه نه که مه ته وه، به راده ی پیاوینکی گه وره نیشت کردوه و زه حمتت کینشاره.

کاکه نوسره ت، من ده میکه یه که نازارم هه یه، به لام نه موت له بهر نه وه که ده مزانی که س ناتوانی هیچم بږ بکات. هه رچی خوا بیه وی هه ر نه وه ده بن. به س داواکار بیه کم لیت هه یه. سه ره تا کاتی من مردم هاوار و گریانم بږ نه که ییت و خه فته نه خوی. مه هیله حکمه ت خه فته بخوات. نیستا نیتر نه دایکم هه یه، نه من هه م. خه رجیمان که م بږته وه نیتر. ته نیا بهیله با حکمه ت هه رچه نده ده یه وی بخوینن. خویشت واز له خویندن مه هیله. نه گه ر منت خوشده وی که دهرانم ده ته وی وا بکه که هه ردووکتان بږون بږ زانکو. ناواتی من هه ر نه وه یه. دهرانم که مرد و به ناگایه و له هه موشت تیده گات. هه تا کاتی

ئىتو بھوئىن مئىش لەو دنىادا خۇشحال دەبم. دايكىشم خۇشحال دەبىن. تەنيا بەلئىنم
پئىدە كە بھوئىن. سەد ھەزار جار رومەتى تۆ و حىكمەت ماچ دەكەم و مالئاوايىتان
لئدەكەم. ياخوا ياخوا سەد و بىست سال بە خۇشى و شادى بىمىنن. لەباوكىشم
خوئاھىزى بكە. لەبىرت نەچى كە من بەلئىنم لى وەرگرتوى.

كاكە گىان بۇ مردنى من خەمبار مەبە. من خەرىكم زۆر ئازار دەچىژم. ھەر ئىستاش
كە خەرىكم ئەم نامەيەت بۇ دەنوسم، ئەوئەندە كەلەكەكانم ئىشى كە دەمەوى بقىرئىنم،
بەلام بەر بەخۇم دەگرم. لەدواى من خەفەت مەخۇ كە من رزگار دەبم. ياخوا بەساقەى تۆ
كاكەى بەغىرەتم بىم. ياخوا بەساقەى ئەو خوشكە جوانەم بىم. نامەوى داواكارى قورسەم
لئت بوئى، بەلام كاتى بە ھىواى خوا بە ھىواى خوا لەزانكو دەرچوون و ھەركامتان بونە
دوكتۆر و ئەندازيار، بېرۆن بەدواى عىزەتتدا بىدۆزنەوہ. لەوانەيە لەبارىكى باشدا نەبىن.
كاكە نامەوى لەم ئاخريەدا دلت بسوتئىنم، بەلام ھەموكات دەمويست شتىكت لى
بېرسەم. ئەويش ئەمەيە كە بۇچى دەبى بارى ئىمە ئاوا بىن كە ئاواتى خواردنى مۇزىك
بە سەر دلمانەوہ بىمىنن. ئاواتى ژەمى تىز نان خواردن بە سەر دلمانەوہ بىمىنن؟

كاكە نوسرەت، حىكمەت بە تۆ، تۆ بە خوا دەسپىرم. لەو دنيا لەگەل دايدەدا لاي خوا
دۇعات بۇ دەكەين. لەبىرت نەچى بەلئىت پىداوم. بە خوام سپاردن. دەستت ماچ دەكەم.
پىت ماچ دەكەم. زۆر زۆر زۆر خۇشم ئەون. خوا ئاگاي لىتان بىن كاكە گىان. خوا
ئاگاي لىتان بى كاكە گىان. «بە ساقەى تۆ حىشمەت»

كە نامەكە تەواو بوو، كاميار دەستى گرتە بەر چاوەكانى و ھەروا دانىشت!
نامەكەم لەدەست سەند و ديسان خويندەمەوہ! جارى يەكەم كە خويندەمەوہ، گريان
گەرووى گرتەم! ئەم جارە عارەقى شەرم لەشى داگرتەم!

نامەكەم بۇ نوسرەت گرتە. شەرم دەكرد سەيرى چاوانى بكەم!
نامەكەى لى وەرگرتەم و ماچى كەرد و كەردىەوہ زەرفەكەى و وتى:

- گۆرت پەر لەنور بىن خوشكە جوانەكەم! من بەلئىنەكەم بىردە سەر. ھەم خۇم
خويندەكەم تەواوكرد و ھىشتىشم حىكمەت خويندەكەى تەواو بكات و بىرواتە زانكو!
ئىشەللا تا ماوہىكى تر بە تەواوى دەبىتە دوكتۆر و لەوى دەردەچى، بەلام حىشمەت
گىان من خويندەم پىوہ نەھات! جگەرەيەكى تىرى داگىرساند و وتى:

- خالى سەرەكى، ناوہرۆكى ژيانى كەسىك نىيە! خالى سەرەكى، ئەو كاتانەيە كە
گۆرپان بە سەر ژيانى كەسىكدا دىت! كاتى كە دەبىتە ھۆى ژىرە و ژوور بوونى ژيانى

که سینکا! بؤ منیش ئەم گۆرانه وایوو!

زەمانی شەرەفم بوو بەلام پارەم نەبوو خوشکە کەم ببەم بؤ دوکتور! زەمانی شەرەفم بوو، بەلام پارەم نەبوو کیلۆیک پرتەقالی پنی بسینم کە خوشکە کانم بیخۆن! زەمانی شەرەفم بوو، بەلام نەمدەتوانی چوار مسقال گوشت بکرم ببیە مەوہ بؤ مالن لئینیم و ببەم بە خوشکە کانم بیخۆن کە هیزیان تیا بئ! ئیستا شەرەفم نییە، بەلام خوشکە کەم لە خانویەکی باشدا دەژی! ئیستا غیرەتم نییە، بەلام جل و بەرگی خوشکە کەم باشە! ئیستا نابروم نییە، بەلام خوشکە کەم کتیب و دەفتەری هەیه! ئیستا ناموسم نییە، بەلام پارەمی زانکو و وانەمی تاییەت و هات و چۆ و خواردنی خوشکە کەم لە کاتی خۆیدا! زەمانی بؤ هەموو ئەمانە کە بووم، یەکنی نامادە نەبوو کە قرانی بکاتە مستم! بؤ ئەو هەش کە بئ ناموسی و بئ شەرەفی و بئ غیرەتیم لەبیر بچن، هیروئین دەکیشم! - جا ئەو کاتە لەبیرت دەچن؟

نوسرەت نە! بنیادەم کاتی بئ نابرو بوو ئیتر هیچکات لەبیری ناچیتەوہ!
دوو مژی تری لەجگەرە کەیدا و وتی:

- کاتی کە تەمەنم بیست سالانە بوو، حەزم دەکرد کە لەگەل کچیکدا هاویری بم، بەیە کەوہ قسە بکەین، هاتوچۆ بکەین، دەردە دل بکەین! کشانیکی سەیرم بەرانبەر بە رەگەزی بەرانبەر بوو! ئەو کاتە نە پارەم بوو نە پئیداویستییەکانی. ئیستا هەموو پئویستییەکانی بؤ نامادەیه! ئەم هەموو کچە کە هەموویشیان خەریکی شتی وان، لەبەر دەست و پئیدا هەلپژاون بەلام ئیتر ئەو مەیل و کشانەوہمە تیا کوژرا!

گەنجی دنیا یەکی بؤ خۆی هەیه! بەیانی دەست دەخاتە ئەم دنیا یە و تا شەو وەکو بەهەشتی بؤ خۆی لێدەکات و تەنیا ئەو بەسە کە کاتی خەریکە لەگەل هاوپۆلە کەیدا لەشەقام پیاسە دەکا، بیگرن! هەموو ئەو دنیا بؤی دەبیتە زبل!

من شتیکی زۆرم لەژیانە تە دەویست کاک سامان! زکی تیر بؤ خۆم و بنەمالە کەم!
چوار دیوارییەکی ئاسایی کە سەرمانی تیبکەین! خویندن و قوتابخانە یە ک بؤ هەموومان!
ئەمانە شتی زۆرە؟ نەبەخو!

ئیستا ئیتر لەم پوژ و پوژگارەدا مافی خۆمانە کە نەختن بە ئاسانتر و سەر بەست تر بژین! خو ئیستا هەزار سال لەمەو بەر نییە ئیتر! ئەم هەموو داھینانە! ئەم هەموو تەکنەلۆژیایە! ئەم هەموو پیتشکەوتنە! جاران ئەگەر بتویستایە هەوالن لەخزمانت لەشاریکی تر وەر بگری، سالیکی پئیدەچوو! ئیستا لەو سەری دنیاوہ، تو بە دەقیەک

ناگادار ده بی! دهی کاتی له م ممله که تدا خریکن له م تکه نه لوزیایه که لک وهرده گرن، هندی شتیسی له که ناردا هیه نیتر! وهکو که سینک که سهر ئوتومبیل ده که وی و ده یه وی سه دکیلومتر له جیاتی چند رۆژ، به سه عاتیک بپری ده بی مه ترسی رودای ئوتومبیلیش قبول بکات!

هه ندیجار واده زانم که پینشینانی ئیمه چ ژیانیکی بی کیشه یان هه بووه! باوه گره کانی یه ک دوو پشت پینشی ئیمه! نه هه وای پیس! نه ئه م هه مووه و باوک حیزییه! ئیستا ده جولینته وه کوتوپر بیریک له بهر پینتا ده م ده کاته وه که کوتوپر هه زار گنج راده کیشیتته خواره وه!

کاتی تامی شتیکت به یه کئ ناساند و پیت نیشان دا ئیتر ناتوانی لنی دوور بخه یته وه! پینشینان زور شت له مانه که ئیمه بینومانه، نه یانبینیوه! چه ره ساتیان، گه نمه شامی و میوژ! زور بیانویستایه خزمه تی مناله که یان بکن، بنیشتی کوردییان بۆ ده کربین! ئیستا سهر ده که ی به ههر کونیکدا، له پشت شوشه که یدا هه زار جوړ چکلیت و بنیشت و چپس و چی و چی و چیان داناوه! ده بی ده مسته کۆل بمالی به زگتا و پنی بلنی که له م شتانه ی نه وی!

ته له فیزۆن نه لقه ساز ده کات که کچ و کوپ عاشقی یه کتری ده بن و ده پۆنه ده ره وه که به یه که وه قسه بکن و جا یان به یه که وه زه ماوه ند ده کهن یان نایکه ن! نه وکاته هه رکه بته وی سلوو له کچئ بکه ی، سه بپله که ت بۆ ساز ده کهن! نه وه چپیه؟ نه مه چپیه؟

منیش ئه م دوا براهه م ده ست پینکرد که چی؟ که کاتی ده یخۆم یان ده یکه مه ده مارم، ولاتی بۆ خۆم ساز بکه م که له ناویدا یه ک که س برسی نه بی! مناله که ت له بهر فه قیری له خویندن و قوتابخانه دوانه که وی! یان له بهر نه وه ی که قه له مه که ی خیرا خیرا داده دا لینیان له باوکی وهر نه گری!

ئیرانیک بۆ خۆم ساز بکه م که هه موو له ویدا خانو و ژیان و جل و بهر گیان هه بی! به لام کاتی ئه م دوا براهه به کار ده هینی، هه موو دامووییه کان دیتته پینش چاوت! کتربیه که ی هه لگرت و پیا له کانی پر کرد و وتی:

- شیعی حافز و سه عدی و نه وانیتر ده بی جاریکی تر مانا بکریته وه و به شیوه یه کی ترا ده بی مانایه کی بۆ بدۆزریته وه که له گه ل دۆخی ئیستای ئیمه دا ریک بکه وی! هه ر ده مه وی بزانه ئه مانه ئه م شیعرانه یان بۆ کئ وتووه؟ بۆ لیره پیره ژن و پیا وه کان؟ یان بۆ ئیمه گه نه که کان! یان هه ر بۆ دلی خویان؟ ئیوه ده لین نه گه ر حافز هه ر ئیستا زیندو

بوايهت و بربار بوايه که ديسان شيعر بلېته وه، چوڼ شيعريکي دهوته وه؟
کاميار سهري بهرز کرده وه و وتی:

- له وانه يه نيتتر هر شيعري نه وتايه و خهريکي ده لالی بوايه!

نوسرهت کاميار گيان به پای تو سوقرات نيشيکي باشي کرد يان گاليله؟ باشتر
نه بوو که نه ویش ته وبه ي بکردايه و نه کوژرايه؟

کاميار به پای من ژيرتر له هموو نه مانه بالول بوو که خوی کردبوو به شيت که
هر هيچ نه بی له بهر نه و قسانه ي که ده يکرد نه يانکوست!

نوسرهت نه وانیش به دواي نازايدا بوون و هر کام نازايديان به شيوه يهک ناسي
و دوزيبانه وه! نيتستا ده بی بزانی که نازادی نه سلنه چيه و چونه؟

کاميار نازايديش له چوارچنويه يه کی دانراودايه که خو مان بق خو مانمان سازی
ده که ين و قبوليشمانه و هر که س پنی له سنوره کانی بخاته نه ملاوه به ندي ده که ين!
که واته نازايديش شتيکه که گورانکاری تيا به دي بی!

نوسرهت که وایه هموو نه م مرقفانه به دواي شتيکدان که خو يان راده که يان
سازکردوه و که چی هر پنيان نه گه شتون؟

چاکه ي هه لگرت و دهستی به خواردنه وه کرد! تاوي دواي نه وه وتی:

- حيشمه تمان نه سپرده کرد و هاتينه وه، دراوسیکان پوشتن و ماینه وه من و
حیکمهت و باوکم! ماله که زور چول ببوو! سنی که س له بنه ماله يهک پوشتبون! نيتتر
تا قهتی هيچ نيشيکم نه بوو. بيدهنگ، سارد، چول!

به لام پوژگار هموو کات نيشی خوی کرده و دهیکات! بق نيمه ش کردی! پوژان و
شهوان هاتن و چون و له دايکم و عيزهت و حيشمهت ته نيا بيروه رييه کمان بق مایه وه!
به لام وانه زانن که بيروه رييه کی خوش ها! نه! بيروه وهری ناخوش! بيروه وهری لاوازی و
بينه يزی! موريکی سور له کارتی ژياندا!

سنی چوار سالی تنيه پری بوو. حیکمهت ته مه نی نزيک يازده دوازه سالان بوو
و منيش ناماده ييم ته واو کردبوو. پوژي که له دهره وه هاتمه وه بق مال، سه يرم کرد
حیکمهت نييه! له باوکم پرسى که حیکمهت له کوييه؟ وتی: وهر دانيشه نيشم پيته. وتم:
جاری تو بلنی که حیکمهت له کوييه، جا! وتی: له مالی دراوسیکانه. وتم بق چی؟ وتی:
دهمه وي نه وهت پی بلیم نيترا! وهره دانيشه! پوشتم له کنی دانيشتم جا وتی: بروانه
پوله گيان، تو هينستا خوت منالی! نيشيکی پیک و پنيکيشت خو نييه! بيروش له نيش کردن

خو ناکه یته وه! منیش خو ئیتر گیان و توانای کرینکاریم نییه! نه مرقو بکه و مه مالوه
 یان سبهی! نه م ماوهیه زورم بیر کردوته وه! روانیم که باشتترین کار نه وهیه بیریک
 له حکمهت بکه مه وه! هم خیریکی گوره مان کردوه و هم قورپنکمان به سر خوماندا
 کردوه! وتم: چ بیرئ؟ وتی: نه م وه ستاحه مه ی نانه وایه، حه زی له حکمه ته! ماوهیه که ی
 هه والم لئ ده نیرئ! منیش یه ک دوو جار له گه ل حکمه تدا قسم کردوه! خوی رازییه!
 یانی ده زانی که ناخری ده حه سینته وه! چ سو دینکی هه یه که سو مای چاوی له ناو بیات و
 بروت بو قوتا بخانه و له پسا وهره قه رهش بکاته وه؟ ناخریه که ی چی؟ کچ ده بن میرد
 بکات یان نه؟ سهرتا خویشی تینه ده گه شت به لام نه ختی که قسم له گه ل کرد، تینگه شت!
 ئیستاش روشتوه بو مالی کاک حه مه نه وان و دایکی کاک حه مه خه ریکه قسه ی له گه ل
 ده کات! تویش له قسه تینگه! ناواش بو تو باشته ره! بهیله با نه و به سته زمانه شتی له ژیان
 تینگات!

سه بیریکم کرد و وتم: ناخر با به گیان تو ده زانی خه ریکی چی ده که ی؟ وتی: نا! من
 دوو کراسم زیاتر له تو دراندوه! ناواش ده ست و بالی توش ده کریته وه و ده توانی بیرئ
 له ژیانی خوت بکه یته وه! وتم: نه گه ر به کراس دراندنه که من له رورژیکه وه که خوم
 ناسیوه کراسی دراوم له به ردا بوه! مروژ نه گه ر کراسه که شی ده دریت، باش وایه که
 نه ختی عه قل و ته جرو بهش به ده ست بهینی! نه م مناله هیشتا نه بووه به دوانزه سالان!
 ئیوهش ده تانه وی به میردی بدن به پیاویکی چل و نه وه نده سال! نه مه عه قله؟

وتی: نه گه ر من باوکیم و پرس و رای به منه من ده لیم که ده بی بین به ژنی کاک
 حه مه! وتم: ئیوه باکی نه ون به لام پرس و رای به دهستی تو نییه! وتی: خه ریکی گوی
 زلتر له ده مت ده خوی ها! وتم: ئیوه وریای ریزی خوتان بن! مه هیله نه وانیه که ته مه نی
 له دلما بووه به گری پیت بلیم ها! وتی: بلن بزائم! وتم: پیاوی باش خوا چند منالی
 پیدایت به لام چون نه مانه تداریت کرد؟ یه کیانت که فروشت! نه ویتریانیش که له فه قیریدا،
 نازاری چه شت و دهنگی نه کرد هه تاکو مرد! ئیستا سه ره ی نه مه یه؟ هه ر ناگات لینه که
 مناله کانت چ میشکینکیان بو خویندن هه یه؟ خه لک به و ناواته وه ن که منالی ناوایان هه بی
 جا توش کاتی خوا چند منالی له مانه پیدای، یه که یه که خه ریکی ته فروتونایان ده که ی؟
 وتی: نه گه ر من گه وره ی ئیوه م هه ر عه قلم بو نه مشتانه بر ده کا! تو گه وره بیم بو مه که!
 وتم: ئیوه گه وره ی ئیمن به لام بهس له ته مه ندا! نه گه ر بهس کویره خوینه واریه کت
 بوایه ت ده توانی دانیشی و به نه نگه سته کانت، حسابی دامایه کانمان بکه ی!

ئەمەم وت و لەجینگەم ھەستام کە ئەویش ھەستا و وتی: بۆ کوئی؟ وتم: دەرۆم
 حیکمەت بھینمەو. وتی: ئەگەر پیت لەم ژوورە خستە دەرەوہ ئیتەر من بخە لاوہ! پیم
 وت: ناخر من چیت پین بلیم؟ بۆچی کە ئیستا کە لەلاوہ نیت چیمان بۆ دەکەئ؟ پۆژی
 لەئیشی، سنی پۆژ لەمالەوہ! ئەگەر منیش نەبم پۆژی ناتوانی کرینی ئەم خانوہ بەئی؟
 وتی: خوا تو و ئەو پارەہیەت ببری کە سەعات بە سەعات نەیکوتی بە ناوچاوماندا!
 وتم: من خەریکم گیان دەدەم و ئیش دەکەم و دەخوینم کە حیکمەت بۆ خۆی ببی
 بە شتی! ئەوجا تو خەریکی لەسەری خۆتی دەکەیتەوہ؟ خەریکم پیت دەلیم، ئەگەر
 حیکمەت لەم مالە بروت، منیش پۆشتوم! ئەوجا خۆت دەمینی لەگەل ھەفتەہیک ئیش و
 سنی ھەفتە خانەنیشینیدا! ئەمەم وت و لەژوورەکە پۆشتەم دەر و پۆشتەم ئەو بەری
 ھوشەکە کە ژووری و ھستا ھەمەئی نانەوا بوو و لەگەل دایکیدا دەژیا. لەپشت شوشەئ
 دەرگا کە پانەوہ سەیرم کرد و بینیم کە حیکمەت لەسووچینکی ژوورەکە دا دانیشتوہ و
 خەریکە دەگری و دایکی کاک ھەمە خەریکە قسەئ لەگەل دەکات و کاک ھەمەدیش
 نەختن ئەولتر دانیشتوہ و قایشینکی پانتۆلی لەبەردەمدایە! ئیتەر ناگام لەخۆم نەما و
 پالینکم نا بە دەرگا کەوہ و پۆشتەم ژوورەوہ کە کاک ھەمە لەجینگەئ راپەری و ھەر
 کە منی چاوی پیکەوت پیکەنی و وتی: بەخیر ھاتی مامە. . . کە لیبی نەوہستام و کوتام بە
 سەرسنگیدا جا نووسا بە دیوارەکەوہ و پۆشتەم پینشەوہ کە حیکمەت راپکردە باوہشم!
 دەستیم گرت و ویستم لەگەل خۆم بھینمە دەرەوہ کە بەرھەلستم و ھستا و وتی:
 بۆ کوئی؟ وتم: پیاوی دوور لەجەنابت ماقول، داناپزنی؟ ئەمە لەجینی منالی تویە! وتی:
 مەبەستی خراپم خۆ نییە! دەمەوئ ژن بھینم! وتم: ئەمە شوو ناکات! وتی: خراپە
 دەمەوئ بەختەوہر بیت؟ وتم: بە قایش!

ھەر کە ویستی باسی قایشەکە پینە بکات کە لەژوورەکەئ ھاتینە دەرەوہ و پۆشتین
 بۆ ژوورەکەمان و ھەر کە گەشتین حیکمەت خورپە خورپە دەستی بە گریان کرد! نازیم
 کیشا و پیم وت ھیچ نییە کاکە، تەواو بوو! ئیتیریش ھەتاکوو بە منت نەوتوہ ھیچ نەکەئ!
 وتی: ناخر باوکم وتویە کە من سەرباری تۆم! پوو مکرده باوکم و وتم: بابە لەخۆرا
 وتویە! ئیتیریش لەم شتانە نالی! جا پووم کردە باوکم و پیم وت: بابە گیان لەبیرت نەچن
 کە چیم پین وتوی! حیکمەت دەبئ ببی بە دوکتور! بە گوپی دایکم! بە گوپی حیشمەت،
 ئەگەر بتەوئ پلانیک بۆ حیکمەت داریژی ئیتەر بیزی ئەو نەختە باوکایەتی و منالدارییە
 دەخەمە لاوہ و ھەرچی لەدەستم پین دەیکەم! لەبیرت نەچن!

خه ریکبووم نه مانه م دهوت که دایکی وهستا همه ی نانه واهاته پشت دهرگای
ژورره که مان و ته قه ی لیندا و هاته ژورره وه و چاویکی تانه ی لینکردم و به باو کم ی وت:
کاک همه وتویه یان نه مانه تیبیه که مان بداته وه و یان پاره که مان بگه پینه وه!

تازه تیگه شتم که باسه که چیبووه! پووم کرده باو کم و سه یرینکیم کرد که نه ویش
له گیرفانی پاکه تیکی دهرهینا و دای به دایکی کاک همه و نه ویش وهریگرت و پوشت!
هر که پنی له ژورره که کرده دهره وه به باو کم وت: نه م به که ت دهویست به چند
بفروشی؟ هیچی نهوت و له ژورره که پوشته دهره وه جا گریانی حیکمهت زورتر بوو!
گرتمه باوهش و نازم کیشا جا وتی: من سه رباری تو م کاکه؟ وتم: تو جیت له سه ر
سه ری منه! وتی: ناخر بو تو سه خته! وتم: نه گهر جاریکیتر له م قسانه بکه ی، نیتر کاکه ت
نیم!

فرمیتسه که کانیم سه ری و پیم وت: نه گهر ده ته ویی هه موو کات خو شم بوئی، سه ره تا
خویندنه که ت باش بخوینه و جا هه موو کات هه رچی که ده قهومی به کاکه ت بلی!
نه و داماره چه زیکی کرد! پیکه نی و رایکرده باوه شم و ماچیکردم! نیتر نه و له کوئی،
نیستا له کوئی؟ هه موو کات خویندنه که ی به باشترین شینوه خویندوه و هه موو کاتیش
هه موو شتی به من وتوه!

جگه ره یه کی تری داگیرساند و دوو مژی لیندا و وتی:

- یه ک، دوو سن سال رابورد. من له زانکو بووم و حیکمه تیش پوشتبووه ناماده یی
که پوژی هه والیان بو هینانین که وهرن لاشه ی باوکتان رینک و پینک بکه نه وه هه ر
بروامان نه ده کرد! له گهل یه ک دوو که س له دراوسینکانماندا رمانکرد و پوشتین بو لای
بینایه ک که خه ریکبوو له ویی نیشی ده کرد که سه یریمان کرد له سوچینکدا، تهرمه که یان
راکیشاوه و پارچه قوماشینکیشیان به سه ردا داوه و چه ند پولیسیکیش له وین و خه ریکن
راپورت دهنووسن! پوشته پینشی و له کن تهرمه که دانیشتم و پووم لادا! خوی بوو!
بوخساری ویران و شتواو و هیلاک و پر نازار! له باو کم رازی نه بووم به لام هه رچییه ک
بوو باو کم بوو! مروقیکی نه خوینه وار که به هه له له زیندوو بون و هه ناسه کیشان
تیگه شتبوو!

پرسیارم کرد چیبووه؟ وتیان له سه ر بیناکه که وتوده ته خواره وه! وتم: بوچی؟ یه کن
له کریکاره کان وتی: به یانی که هات دوو دهنک حه بی خوارد و ده ستیکرد به نیشکردن!
له و سه ره وه سه ری گیزی خوارد و که وته خواره وه!

زانيم که چيپووه؟ ئەم دواييانه، هەم ترياکی دەخوارد و هەم حەب هەرکات ترياکی خراپي دەست دەکەوت، حەببیشی دەخوارد که نهختن مەستيبهکەي قەرەبوو بکاتەوه!
 به کورتی به پارهی خاوهن نيشهکەي لاشهکهيمان برد و ئەسپەردهمان کرد و ئەو کابرا پارهی مانگنیکيشی به زيادهوه پنداین و فایلی گەرەي خانەدانی ئيمه داخرا! بەم ناسانیه!

- حەقی بيمهيه، شتی!

نوسرەت کام بيمه برا؟ باوکم ئەگەر لەهەفتهيهکدا بيتوانيايه دوو رۆژ نيش بکات، کلارهکەي فری ئەدا به ناسمانا! لەخوشيانا پلی دەتهقاند.

- ناوا به پهله بردتان و ئەسپەردهتان کرد؟ شکاتی، شتی!

نوسرەت لای کي شکات بکەين؟ دواي ئەوهش هەموو ناگادار بوون که باوکم ئالودهی تریاک و حەب بوو!

به کورتی هەر من و حکمەت ماینهوه! ئەو کاتە تەمەنم لەدهور و بەری بیست سالاندا بوو! لەبیست سالدا چوار کەس لەبنه مالهکەم لەدەست چوو بوو! سنی جار تەرم بەسەر دەستمهوه مابويهوه! فایلیکی پر شانازییه ها!

ویستی ئەوه لای قسهکەي بکات که دەنگه دەنگی لەدەرەوه هات! یهکن خەریکبوو هاواری دەکرد و دەپارایهوه! من و کامیار هەستاین و رۆشتینه پشت پهنجەرەکه سهیرمان کرد که سنی پیاو، دەستی کورپنکی یازده دوازده سالانیان گرتوه و خەریکن به زۆر دەیبەن بۆ ژووری و کورپهکەش هەر خوی جیپ دەکاتەوه و دەیهوی که رابکات! پرووم کرده نوسرەت و وتم: چی بوه؟ ئەمه کئیه؟

نوسرەت هیچ نییه! وەر نه ئەملاره!

ديسان سهیرنکی حەوشهکەم کرد که دەنگی کورپهکه وهکو نوزەي پیرهژنهکانی

لیهاتبوو! ديسان به نوسرەتم وت:

- کاک نوسرەت ئەوه چیه؟

نوسرەت بلیم دلگران دەبن!

- ئەم مندالەیان بۆ چی بۆ ئیره هیناوه؟

نوسرەت هیناویانه که وادی بکەن ئیترا!

ئەمەي که وت پروومکرده کامیار و سهیرنکیم کرد و هەردووکمان کتوپر پامان کرد

و پیناوهکانمان لهپیکرد و پامان کرده دەرەو بۆ ئەو ژوورەي که کورپهکهیان بۆ بردبوو!

به ههله پزشتینه ژوورنیکتر و هاتینه وه دهره وه و پزشتینه نه و ژووره که چیمان

بینی!

دوو پیاو له پیاوانه خه ریک بوون به زور جله کانی کوره که یان داده که ند و به کیتیشیان
به رده می کوره که می گرتبوو که نه قیزینی! کتوپر خونین بهر چاوانی گرتم و رامکرد
به ره و پوویان و به مسته کول کوتام به دهموچاوی به کیاندا و کامیاریش به کانی گرت
و فریندایه لایه ک و کوره که می هه لساند و خستیه پشت خوی! پیاوه کان حه په سابوون
که به کیان له گیرفانیدا چه قویه کی دهره مینا و کامیاریش کورسییه کی دارینی هه لگرت و
به رزی کرده وه و ناماده بوو که بیکوئی به سهریدا که په رده که لاچوو و نوسره ت هاته
ژووره وه و به ته شه ره وه به و کابرایه وت:

- نه و نه قیزیه بخه گیرفانت!

کابراکه سهریکی نیمه ی کرد و ههروه ها سهریکی نوسره تی کرد و چه قوکه ی کرده
گیرفانی و من و کامیاریش دهستی کوره که مان گرت و هینامانه دهره وه و بردمانه بهر
دەرگا و که گه شتینه کولان به کوره که م وت:

- مالتان له کوئییه؟

هه روا که ده گریا و لوتی شوپر بوو وتی: چه ند کولانی سهرتر!
کتوپر نوسره ت وه ها کوتای به بنا گوئیدا که خونین له لوتی دهره پری و کامیاریش
زلله به کیتیری له و لاوه لیدا و نوسره ت پیتی وت:

- نه گهر جاریکی تر له م ناوا بتبینم، خوم بناگوئی بق بناگوئی سهرت ده بزم! برق ملت
بشکینه بق ماله وه تان!

کوره که وه کو پزیسک رایکرد و هه لات و پشت سهریشی سهر نه کرد که نوسره ت
وتی:

- جارناجاری کورپی ده خله تینن و رایده کینشن بق ئیره و به لا و مه لای به سهردا دینن
و فیری نه م کارانه ی ده که ن!

کامیار بق تویش دهردی سهرمان ساز کرد!

نوسره ت نه، به پینچه وانه وه! هه ستمکرد که هینشتا نه ختن مرقفایه تیم تیا ماوه!
- به خوا ئیوه زور باشترن له زوری له وانه ی که هاشه و هوشه یان هه یه کاک نوسره ت!
سهریکی کردم و پینکه نی.

کامیار نه م کابرا نه چی لیده که ی؟

نوسرهت نه مانه داله که رځوره کانی څومانن! ته نیا نه ختنې پرویان کراوه ته وه!
کامیار ده ته وئې به یه که وه بگه پرینه وه ژوورده وه؟
نوسرهت بؤچی؟

کامیار که به ته نیا نه بی؟
نوسرهت نه مانه کلکیان له مستمدایه! خه متان نه بی!
کامیار دهی که وایه جارئ ئیمه ده پوین! ئیسی شتینکت نییه؟
نوسرهت نه، له په نای خوادا. ته له فونم بؤ بکن.
کامیار باشه.

نوسرهت راستی نه و خزمه تان چی لیها ت؟
- دوزیمان وه!

نوسرهت دهی له سهر خیر! له کوئ بوو؟
- له مال یه کن له هاوړیکانیدا. میترا خانم بیرى لى کرده وه و پنی وتین!
ديسان پیکه نی.

- سوپاسنیکی گوره ی پئ قه زارین!
نوسرهت هر نه وه که دوزیوتانه وه بؤ میترا وه کو سهد سوپاسه!
کامیار دهی جارئ خوات له گهل.

هر دوو کمان خوا حافی زیمان لیکرد و پوشتین بؤ لای ماشینه که که میرد مندالیک
ئاگای لیبوو. نوسرهت پیکه نی و وتی: ئاگای له ماشینه که تان بوه!
کامیاریش ده ستیکی به سهریدا هینا و هزارتمه نییه کی پندا و که چاوه کانی
دره وشایه وه رایکرد و پوشت!

هر دوو کمان سهر که وتین و ده ستیکمان بؤ نوسرهت پاره شانند و به سه ختی له ناو
نه و کولانه ته سکانه وه هاتینه دهره وه. هر واکه خه ریکبووین ده پوشتین کامیار وتی:
- نهی له حننه له دایک و باوکی حه قه تی و ناحه قه تی نه م گه نمه بن! پروانه ناچار به!

چی کردوین! چ شتانیک ده بن به م چاوانه مان ببینین!
- به لام چ قسه یه کی جوانی کرد نوسرهت! ده بن شیعره کانی حافظ و سعیدی و
نه وانیتر سهر له نوئ لیکبردینه وه!

کامیار له وانه یشه که ده بن شیعرى تازه بوتړئ!
سه عاتی دواى نه وه گه یشتینه بهر دهرگا و ماشینه که مان برده ماله وه و دابه زین و

لهیه کتری خواحافیزیمان کرد و رۆشتینه مالوه. دایکم نهوان خهوتیبون. منیش رۆشته
چیشتهخانه که و نانی که دایکم بۆی دانابووم لهسهر تهباخه که هالمگرت و نهختیکم
خوارد و رۆشتم نووستم.

سهعاتی نزیکه ی ۷ بوو که لهخه و ههستام. دنیا خهریکبوو تاریک دهبوو هه ما بیکم
کرد و جلهکانم گۆری و لهمالهوه رۆشتمه دهه.

دایکم و پووری نهختی لهولاتر خهریکبوون قسهیان دهکرد، هه که پوورم منی چار
پینکهوت، رایکرده پینشهوه و باوهشی پیا کردم و خیرا خیرا ماچی کردم! هه منی ماچی
دهکرد و دهگریا و سوپاسی دهکرد!

جا که نهختی هیتور بوویهوه وتی: که گهنم تا رادهیهک بارهکهی خۆی قبول کردوه!
زۆر خوشحال بووم. خواحافیزیم لیکردن و رۆشتم به دواي کامیاردا. نزیک مالوه
که گهشتم، بیستم که دهنگی گیتارهکهی دیت! هه رکات که زۆر خوشحال بوو یان زۆر
نارهحت بوو گیتاری دهژهند. هه جوان دهژهند و هه خوش گۆرانی دهوت! دهنگیکی
په و خۆشی هه بوو!

هیتاش رۆشتمه پال په نجه ره کهی و رارهستام و بیتدهنگ جگه ره یه کم داگیرساند و
گویم گرت.

- دیواریکه، دیواریکه، دیواریکه.

دیواریکه که نهو دیوی هیچی تیا نییه
تا کاتی دیواره که یان داپۆشیوه هه وره ره شهکان
ئیتر خۆر لیتان نایه ته دهروه

خهریکبوو گۆرانیه کی له فهرامه رز نهصلانی دهژهند و دهوته وه! دهتوانم بلنم که
له خۆیشی جوانتری دهوت!

- بالداریکه، بالداریکه، بالداریکه

بالداریکه که له فرینی خۆی ماندوه
گولی بالیان بهستوه به دهستی دوینیکانه وه
نایه ته بیری ته نانهت سبهیش

پالم به دیواره که وه دایه وه جا وتی:

- دهزانی، نه مرق زۆر له خۆم شهرم کرد!
تیا مابووم که له گهل کیدا خهریکه قسه دهکات!

- روژی خانویهک بوو که هاوینان
له سر بانه که ی خور خوی هه لده خست
دره ختی هه نجیری پیر که له باخدا بوو
هه موو منالیه کانی منی چاو لیبوو!
تاری لهو بهینه دا ژهندی و جا وتی:

- واده زانی چند لای ده بین له ناو بچن تا کوو چند لای وه کو من دهوله مهند بن و
خوشی رابویرن؟

وامزانی که هر یه کن له ژوووره که ی دایه!
- گورانیه که، گورانیه که، گورانیه که
گورانیه که که له سنگمدا کو بوته وه
فرمیسکی که ده تکیته، سه ر گیتار
ئا نه مانه ناخری کن نه م شتانه بگری
زه لکاویکه، زه لکاویکه، زه لکاویکه
زه لکاویکه له جل و بهرگی فه راموشیدا
چرایه که که ده پروا بهروه خاموشی
داناگیرسی بیهو هه ول ده دهی
نه ختی تر ژهندی و وتی:

- نه مرو زورم خوشه ویستی که نه و لهو کابرایه تد!
تازه زانیم که له گهل منیه تی! رو شتمه بهر په رنجه ره که و وتم:
- له کوئی زانیت که من لیره م؟

کامیار هر هیچ نه بی که متر نه و بونه خوشه له خوت به که بونه که ی له هه موو
شوینیک بلاونه بیته وه!

- نه ختی تر بیژنه کامیار!

کامیار حهزت له چیه که بو تی بژه نم؟

- هه رچیه ک! بهس بیژنه و بخوینته.

رایکرد و دانیشته سه ر لیواری په نجه ره که و دهستی کرد به ژهنین! موسیقای
فه رهادی خوا لیخوش بوی ژهند! بهشی یه که می به پاده یه ک جوان ژهند که ته نیا
سه یری په نجه کانیم ده کرد و چیزم ده برم!

- چۆله كه بچكوله كه به ليواری بانى ئیمه وه مەنیشه وه باران دەبارى تەر دەبن
بەفر دەبارى تۆپەله دەبن دەكه ویتە ناو حەوزى وینە تەر دەبن تۆپەله دەبن دەكه ویتە
ناو حەوزى وینە.

ئەوه نده خوش دەیخویند و جوان دەیژەند كه هەر ئاگام لى نه بوو كه یهكى له پشت
سەرم راوه ستاوه!

- كى دەیگرى، فەراشه كه كەى دەیکوژى، قەصابه كه كەى دەیکولینى، چیشتلینه ره كه
كى دەیخوات، حاكم چۆله كه بچكوله كه
گیتاره كهى لا برد و وتى:

- سەلام!

ئاورم دایه وه و سەیری دواوه م کرد كه بینیم گەنم و شەقایه ق لە پشتمه وه راوه ستاون!
کتوپر هەردووکیان دەستیان کرد به چه پله لیدان كه وتى:

- دەى شەقایه ق خانم، یهكى قەرزاری!

شەقایه ق دەبن بیورن به خوا! چیبکه م؟ نه مده توانی پاشقول له هاورپیکه م بدهم! به لام
ئێوه ش چاک دۆزیتانه وه!

روومکرده گەنم و سەیرم کرد. خەریکبوو سەیری منى دەرکرد كه شەقایه ق وتى:

- کاک کامیار سەر قوفلى سیمکارته كه تان زۆر گرانه ها! هەر دهقه و زهنگى لینه دا و

کچی به دهنگى خوش قسه دهکات و ئێوهى دهوى!

کامیار ئۆى بلیم ئەو دایرهى تهله فونه چى لى نهیه! ژمارهى داخلى کچان كه وتوته
سەر من! دین ئەوى وەر بگرن، ئیره وەر ده گرن!

شەقایه ق ئەگەر وایه، بۆچی ناوى ئێوه ده لێن!

کامیار له بهر ئەوه ئەوه نده من جواب ده ده مه وه و ژمارهى راستم پیوتون كه ئیتر
یه کتریمان ناسیوه! ئەمه یه كه هەندى جار تهله فونیک ده کهن و هەر الیکم ده پرسن!

شەقایه ق و گەنم دەستیان به پینکه نین کرد كه به کامیارم وت:
- یهکن تر بژهنه.

شەقایه ق و گەنمیش دەستیان کرد به چه پله لیدان كه گیتاره كهى هەلگرت و دهستی
پیکرد. موسیقایه كى ژهند كه من عاشقى بووم.

- بونى گەنم بۆمن هەرچیم ههیه بۆتو

بستی خاک بۆ من هەرچی ده نیژم بۆتو

خه لکی تاعونی ئەم عەشیرە پۆژەه لاتیم
 تۆی ئەو سەرکرده شوشوییهی شاری فەرەنگ
 پیستم لە قوماشی تارماییه پستی تۆ لە قەیفهی سور
 جلم لە زیبکه جلی تۆ لە پیستی پلنگ
 بۆنی گەنم بۆمن هەرچیم ههیه بۆتۆ بستی خاک بۆ من هەرچی دەنیزم بۆتۆ
 نابن خاکی لاشەم بلاوینم
 ناخر تۆ سەفەریت، خوینی دەمار لیره منم
 لاشه‌ی من خاکی منە، ساقه‌تی گەنم لاشه‌ی تۆ
 لاشه‌ی ئیمه تینوترین، تینوی دلۆپی ناو
 بە پادەیه‌ک خۆشی خویند که کاتی ته‌واو بوو پۆشتمه پیشه‌وه و ماچمکرد که گەنم
 وتی:

- ساقه‌تی گەنمیش، خاکی پیویسته!
 لامکرده‌وه سەیرم کرد که خه‌ریکه سەیرم ده‌کات. هیواش پیم وت:
 - ته‌نیا دۆزینه‌وه‌ی راستی گرنگ نییه! توانایی برۆای به راستیش گرنکه!
 کامیار له لیواری په‌نجه‌ره‌که بازی دایه خوار و وتی:
 - برۆینه ناو باخه‌که. شه‌و و موسیقا و ئەم کچه جوانانه چی که‌مه؟
 شه‌قایه‌ق کورپه قۆزه‌کان!

کامیار: نه، ناگرئ، به دار و کتربیه‌ک که له‌ناویدا چا لیبینی!
 هەرچوارمان پینکه‌نین و پۆشتین بۆ ناوه‌راستی باخه‌که و له‌شوینیکدا ریک
 له‌ناوه‌راستی باخه‌که‌دا که‌پری بوو، که باربیکویه‌کی هه‌بوو، ناگرمان داگیرساند و
 کامیار پۆشت و له‌لای مه‌ش سه‌فه‌ر کتربیه‌ک ناوی هینا و خستیه سه‌ر ناگره‌که و
 هەر چوارمان دانیشترین.

شه‌قایه‌ق ئەم چەند پۆژە که گەنم له‌لام بوو زۆر باسی ئینوه‌ی کردوه!
 کامیار خوا سیه‌ری ورده ورده له‌سه‌ر ئیمه لانه‌با ئەم گەنم خانمه!
 شه‌قایه‌ق ئینوه له‌چ بواریکدا خویندوتانه؟
 کامیار خدمات و امور اجتماعی!
 شه‌قایه‌ق چی؟

کامیار ئیمه له‌به‌یانیه‌وه ده‌که‌وینه‌پی و ته‌نیا یارمه‌تی کچی جوان و خه‌لک و نه‌وان

ددهین!

شه قایه ق داها تیشی هه یه؟

کامیار وه لا کابرا مه رده که ی ددهزی و سه ری ده بری و گوشته که ی ده کر به خیر
و دهیوت گوناحی دزییه که به م خیره ده روا! له م ناودا پیست و دوگه که ییشی بو ئیه!
شه قایه ق و گه نم ده ستیان به پیکه نین کرد.

شه قایه ق پیست و دوگی ئیوه له م ناوه دا چیه؟

کامیار زه رده خه نه یه کمان بو بکه ن، حه قه که مان وه رگرتوه! قه پالمان بچوکه به خور!
شه قایه ق به ریکه وت منیش هاوری □ یه کم هه یه که ئاکاری وایه!
کامیار ده روا بو یارمه تی کوران؟

شه قایه ق نه بابا! مه به ستم ئه وه یه که یارمه تی خه لک ده دات!

کامیار ده ی بلی بینت با به یه که وه ئیش بکه یین!

دیسان ده ستیمان به پیکه نین کرد.

شه قایه ق ئیوه به راستی هه ر بو ئیش ده رون؟

کامیار دروشمی ئیمه له ژیاندا ئه مه یه: یه که م ئیش، دووه م ئیش، سیهه م ئیش!
گه نم ئیوه خق دایم له ماله وه ن!

کامیار ده ی له ماله وه یین که خه ریکی ئیشی ئیوه بین ئیترا!

شه قایه ق کاک کامیار ئیوه ته مه نتان چه نده؟

کامیار سالی له سامان گه وره ترم.

شه قایه ق کاک سامان ته مه نیان چه نده؟

کامیار سالی دوا ی منه!

شه قایه ق ده ی هه ردووکتان ته مه نتان چه نه؟

کامیار سالی به یه که وه جیاوازین!

شه قایه ق و گه نم ده ستیان به پیکه نین کرد

شه قایه ق پارچه موسیقایه کی تر بژهنن! زور خوش ده ژهنن و ده خوینن! به راست بو
نه روشن بین به گورانی بیژ؟

کامیار نه کرا! یانی نه یانه یشت!

شه قایه ق بو چی؟

کامیار راستیه که ی بریار بوو من و ئه م سامانه به یه که وه ئیش بکه یین. یانی من

گیتار بژەنم و سامانیش زەرب ھەلگری بەلام وتیان زەرب کیشەیی نییە بەلام گیتار
قەدەغەییە!

شەقایەق دەی ئەم ھەمووھ دینە ناو ئەم کۆنسیرتانی و گیتار دەژەنن چییە؟
کامیار ئەوانە جیاوان! ئەوی ئازادییە!

شەقایەق بۆچی ئیوھ دەتانیست لەکوی بیژەنن؟

کامیار لەشەقامەکاندا! بربار بوو ھەرکام عەینەکی رەش بکەینە چاومان و شەوانی
جیژن بۆ خەلک موسیقا بژەنین! پێیان وتین بەس ئۆکۆردیۆن و سورنا و ویالۆن ئازادە!

شەقایەق سەیری من بپروام کرد!

کامیار ناخر ئیوھ ساویلیکەن!

شەقایەق پێکەنی و وتی:

- من ئەوەندەش ساویلیکەیی ساویلیکە نیم!

کامیار سەیریکی شەقایەق کرد و وتی:

- وادیار موسیقایەک بژەنم یاشرە!

گیتارەکەیی ھەلگرت و دەستی پیکرد:

- لەناو ئەم ھەموو کۆلانەدا کە بەیەکەوھ بەستراوھ

کۆلانی کۆنی نیمە، کۆلانیکی بێ بەستە!

دیواری کاگی باخەکە وشک

کە پرە لەشیعەرە یادگارییەکان

ماوھ لەنیوانی نیمەدا ئەو پرووبارە گەورەییە

کە ھەموو کات وەکو بوون، رەوانە!

نەختی خویندی و جا ھەروا کە موسیقای دەژەند وتی:

- من کچی دەناسم کە لەدوایین ساتەکانی تەمەنیدا، حەزی دەکرد بزانی کە تامی

مۆز چۆنە! سەیر ئەمەییە کە تەنانەت برا گەورەکەیشی نەیتوانی پنی بلن!

شەقایەق و گەنم بە سەر سورماوییەوھ سەیری بەکتریان دەکرد کە کامیار دیسان

خویندی:

- لەم کۆلانەدا لەدایک بووین

لەم کۆلانەدا خەریکین پیدەگرین

رۆژیکیش وەکو باوھگەرە دەبی

لەم کۆلانه بن بەستەدا دەمرین
بەلام ئیمە عاشقی رووبارین وانیه
ناتوانین لەپشت دیواره که وه بمینین
ئیمە تەمەنی تینو بووین وانیه
نابی ناخ هەلکیشین

دیسان هەروا که موسیقای دەژەند وتی:

- بە دووری سەعاتی سەعات و نیوی لەم باخه، من جیگەیهک دەناسم که مروفه کان
بۆ تیرکردنی سکیان نامادەن بە فرۆشتنی لەشیان!
من دەمزانی که لەسەعاتیکدا دەکری لەشاریک بۆ شاریکی دوورتر پوشت بەلام
نەمەزانی لەسەعاتیدا دەکرا لەم دنیا به دنیا به دنیا بۆ دورتر پوشت!
شەقایەق و گەنم بەس سەیریان دەکرد بەلام من دەمزانی که خەریکه چی دەلی!
سەیریکی منی کرد و زەر دەخەنەیهکی کرد و دیسان خویندی
- لەناو ئەم هەموو کۆلانهدا که بهیه که وه بەستراوه
کۆلانی کۆنی ئیمە، کۆلانیکی بن بەسته!
گۆرانیه که ی که تەواو بوو، شەقایەق و گەنم دەستیان بۆ لیتا که کتوپر مەش سەفەر
هات و قوتویهک چا و کیسه یهک شەکر و چەند پیاله گەیشت و وتی:
- میوانتان ناوی؟

کامیار بۆ نامانەوی؟ لێی نی ئەو چا بزانی که مەش سەفەر!
شەقایەق و گەنم هورایه کیان کرد و مەش سەفەر دەرگای کتربیه که یان که کولابوو
لابرد و چای تیکرد و جا پوشت لەسەر کورسییهک دانیشت که کامیار پبی وت:
- مەش سەفەر، لەم تەمەنهدا که تو کردوته، وادهزانی که چ ساتی بار و دۆخ باش
بووه؟

مەش سەفەر کاتی که دلی خەلکی خوش بووه!

کامیار پیکه نی و وتی:

- مەش سەفەر شیعریک بخوینەوه، منیش گیتارت بۆ دەژەنم!

مەش سەفەر وازبینه کاک کامیار!

کامیار دەی بخونه ئیترا!

مەش سەفەر من شیعر نازانم بەلام لەشیعریک که هەمووکات دەبخوینی و دەبژەنی

زورم چه ز ليه!

كاميار كامه؟

مهش سه فەر هەر نه ودهی که تیايدا دهلی باخی هه لوژه! من بیرى کاتى دهخاته وه که له لادیکه ماندا ده ژيام و ناغای خوم بووم و نوکهرى خوم! کاتى که بستى خاکم هه بو و ده مناشت و ده مخوارد و مه جبور نه بووم که بق نوکهرى بيم بق شار!

نه مهى وت و پرویکرده ناوره که! کاميار سه بیرىکی کرد و ده ستى به خویندن و ژهندن کرد! مهش سه فەر موسیقای فەرهادى خوالیخوشبوى ده وت!

- شه ویکى مانگه شه و مانگم دیته خه و من ده بات کولان به کولان باخی ترى باخی هه لوژه دۆل به دۆل، سارا به سارا نه وى که شه وانه له پشت میرگه کان په ریه ک دیت به ترس و له رز پى دهخاته نا ناوى کانى دايد ههینى قژى په ریشانى شه ویکى مانگه شه و مانگم دیته خه و من ده بات له زیندانه وه وه کو شه و په ره له گه ل خویان ده ره وه. . .

منیش چاوم پراکیشرا بق لای ناگره که! نازانم که بوچی رینک له ناو گره کان بهس نوسره ت و میترا و نه و کچانه ی که خه ریکبوون ده روشتن بق دوه ی و نه و کچانه ی که له کافتریاکه دا بوونم ده بینى!

بەشى ھەشتەم

كە چاكەمان خوارد، شەقايەق خواحافىزى لىكردىن و رۆيشت، گەنمىش رۆى
ھەتاكوو بەر دەرگا تا رەوانەى بكا. مەش سەفەریش پىالە و كترىيەكەى ھەلگرت و
رۆيشت. جا كاميار پىنى وتم: دەمەوى بپۆم.

- بۆكۆى؟

كاميار بۆلای حىكمەت؟

- ئىستا؟

كاميار زۆر بىتاقەتى بووم.

- ئاخىر ئىستا درەنگە! باش نىيە!

كاميار بە دەست خۆم نىيە! شتى ھەر رامدەكىشى بۆلای!

- عاشق بوى واىە؟

گىتارەكەى ھەلگرت و ھەستا و وتى:

- دەپۆم بزىنم شووم پىندەكا يان نە.

- بەم شەوہ؟

كاميار خۆشەويستى خۆ وەخت و بىن وەختى بۆ نىيە!

- ئەويش تۆى خۆشەويى؟ يانى دەيەويى بىيىتە ژنت؟

كاميار ژنت چىيە دىكتاتور! بلى ئەويش دەيەويى شوت پىيىكات!

- دەى ھەر ئەوہى كە تۆ وتت!

كاميار ئا، دەبىيىتە ژنم!

- زەھرى مار.

كاميار: خوات لەگەل ھاوپىنى خۆشەويست! خوات لەگەل يارى مېھرەبان! خوات
لەگەل ئاموزاي خۆشەويست! من دەپۆم بە دواى چارەنووسدا! لەئىستا بە دواوہ كاميار

دهبن به پياو و توش وهكو سهگنك بهتهنيا دهبي! لهئىستا بهدواوه دهبن تاك و تهنيا
و بينكس، وهكو ئەم بنيادهمه دايك مردوانه، لهم باخدا، وهك رۇحىكى سرگردان
پياسه بكهئى!

- داماووه حيكمهت!

كاميار توش باشتهر ئەم كچه قهرهچيبه بهئى!

- بن رهوشت!

كاميار بائى بائى! بۇ زه ماوهند بانگت دهكەم!

گيتارهكهئى هه لگرت و رۇيشت! نهختى كه رۇيشت به دهنگى بهرز وتم:

- ئىشه لا بهختهوهر بئى!

لهو دوورهوه وتى: پهيوهئدى به تووه نيبه!

پيكه نينم به ئىشهكانى دههات! ريكه وتم بۇ مالهوه كه گهنم هات و وتى: ئەئى كوا

كاميار؟

- له شوئىنئى ئىشى بوو رۇيشت.

گهنم دههوى قسه ت له گهل بكەم. ئىشنىكت نيبه؟

- نه، بلئى.

هات و له سهر كورسيهك دانىشت و وتى:

- ئەم ماوهيه زورم بئر كردوه تهوه. له قسهكانى تو، له قسهكانى كاميار!

- زوريش گوراوى!

گهنم راستى تازه قبولم كردوه. يانى چارهيه كم نه بوو.

- بۇ نه تدهويست برۆى بۇ هه ندهران؟

گهنم با به لام هه له بوو. شه قايه قيش قسهكانى ئىوهى بن وتم! باوه گورهيش قسهئى
زورى له گهل كردم. راستيبه كهئى تىگه يشتم كه دايك و باوك ئەوه نيين كه منداليان
دهبن. ئەوانهئى كه بنيادهم گوره دهكەن و خوئشان دهوى، باوك و دايكى راسه قينهئى
مرؤفن!

- له هه ر حالدا بريارىكى دروستت داوه! زور خوشحالم! يانى هه موران خوشحالن!

گهنم تو له م ماوهيه دا چيت كرد و بۇ كوى رۇيشتى؟

- واز له وه بينه. هه رچيبهك بوو ته واو بوو.

گهنم ئاخري توانيت له سهر درهخت دل هه لكولى؟

بئی پیکه نیم و وتم: نهک زور به تال بووم!

گه نم دهستت چونه؟

- نهی...! باشه!

گه نم من به راستی شهرمه زارت بووم! نه گه ر تو نه ده بووی...!

- واپریار بوو ئیتر قسه ی له سهر نه کهین!

رویشتم و له لای دانیشتم جا وتی:

- تو هینشتا ولامی پرسیاره که ی منت نه داو هته وه ها!

- کام پرسیاره؟

گه نم نه و پرسیاره ی که لیتم پرسی!

- که بۆچی به دزیه وه سه یرم ده کردی؟

بیم پیکه نی! سهرم داخست! راستیه کی شهرم ده کرد. دانه وی و سه ری هینایه

پیشه وه و وتی: خه وتوی؟

پیکه نیم و وتم: نه!

گه نم وتی بۆت قورسه یا هر...!

- نازانم.

گه نم نه و شتانه ی که له ته له فونه که دا بیت و تم درق بوو؟

- نه!

گه نم ده ته وی قسه ی له سهر نه که م؟

- نه! هر مه به ستم نه مه نه بوو!

گه نم ده زانی سامان، نه م ماوه یه، شتی که منی راگرتیوو، تو بوویت و خه یالت و...!

نه وه لای نه وت.

گه نم چند جاری ویستوومه برۆمه سهر شه قام و خۆم بخه مه بهر ماشینیک، به لام

خه یالی تو نه یده هیشتم!

تاوی بیده نگ بوو و جا وتی: جگه رهت پییه؟

- فیری جگه ره بووی؟

گه نم بنیاده م له و کاته دا که له داویتی بنه ماله که ی دوور ده که ویتته وه، هزار شتی

به سه ردا دی!

بۆ تاویک ترسام! سه یریکم کرد و وتم: به سهر تو شدا هات؟

گەنم نە، تەنیا فیزی جگەرە بووم! یانی یەک دووانیک دەکیشم.
جگەرە یەکم پێدا و خۆشم یەکیکم هەلگرت و دامگیرساند. مژیکێ لە جگەرە کە ی دا
و وتی:

- هەر جار کە هەستم دەکرد تۆم هەیه، دلم خۆش دەبوو! حەزم دەکرد کە یەکی
هەبیت کە خۆشی بویم! لەبەر خۆم! نەک لەبەر ئەوەی کە خزمیم!
کاتی بە دوامدا دەهاتی، لە دلمدا هەستم بە شتی دەکرد! شتیکی باش!
کاتی لەو شیعرانە ی کە دەمخویندەوه، جیگەمت دەدۆزیمەوه، هەستیکی مەزەنم تیا
بەدی دەهات! بە راست چۆنت دەزانی؟
پنی پیکەنیم وتی: چاک بە خزمەتی ئەو کچە گەشتم! حەیف بوو کە لەوی نەبووی کە
کاتی بەو سپرایه‌وه لەسەر دیواری ژوورە کەیدا ئەو شتانەم دەنووسی، پوو خساریت
چار لیبوایەت!

هیدی و لە ژیر لێوه‌وه وتم: خۆشمنده‌ویی گەنم.

گەنم دیواری ژوورە کە ی وەکو. . .

کتوپر بێدەنگ بوو و وتی: وتت چی؟

وتم: خۆشتم دەویی!

گەنم لە گەل ئەوه‌دا کە دەزانی کچی پوورت نیم؟

- هەر لەسەر تایشه‌وه بۆم فەرقی نەدەکرد!

گەنم دلبیای؟

- زۆر!

سەیریکی کردم و وتی: لەم هەموو ماوه‌یه‌دا، تەنیا عەشقی تۆ منی پارگرتبوو! ئەگەر
بە ساغی و سلامەتی مامه‌وه‌و گەرامه‌وه، تەنیا لەبەر تۆ بوو! هەستم دەکرد تەنیا تۆم
هەیه! دەمویست بەس لە لای تۆ بم! حەزم نەدەکرد تۆم لە دەست دەرچن! خوا خوام بوو
کە دلت لیم سارد نەبیتەوه و بە راستی منت خۆشبووی و بە دوامدا بینی! لە هەر کۆیدا کە
بە دوامدا دەپویشتی و هەوا لیم پێدەگەشت، هەستیکی لەخوبایی بونم تیا بەدی دەهات
و قەرەبووی هەموو برینەکانم ساپیژ دەبوو!

کتوپر دەستی گرتم و وتی:

- زۆرم خۆشده‌ویی سامان! هەموو کات وام خەیاڵ دەکرد کە تۆ کۆپینکی بیتام و

شل و شه‌ویلی بەلام هەلەم دەکرد! یانی هەر لیت نەدەهات کە ئەوه‌نده بە سەبر بی!

ٺهونده بيدهنگي، كه بنيادهم له باره‌ي تووه تووشي هه له ده‌بي!

- گه‌نم ده‌ته‌وي هار بم؟

- نه! نه! هيچ كات! من هه‌روا تووم خوشده‌وي! بيده‌نگ و خوراگرا!

ده‌ستمى له‌ناو ده‌سته‌كانيدا گوشى و وتى: هه‌روا بمينه‌وه!

جا هه‌لگه‌رايه‌وه و ده‌ور و به‌رى سه‌ير كرد و وتى:

- ماوه‌يه‌ك هيچ هه‌ستينكم بو ئه‌م باخه‌ نه‌بوو. به‌لام ئيستا به‌ راستى خوشمه‌وي!

بى پينكه‌نيم ديسان وتى:

- ئيتر نابى له‌گه‌ل كامياردا بو هيچ كوئى برؤى!

- بو؟

پينكه‌نى و وتى: ئه‌م كامياره‌ له‌رينگه‌ لات ده‌دا! تو ئيتر گفتت داوه!

- هه‌والينكت پينده‌م! به‌لام به‌ هيچ كه‌س مه‌لى! كامياريش له‌وانه‌يه‌ له‌م ماوه‌يه‌دا گفت

بدا!

گه‌نم به‌ راسته؟

- نا!

گه‌نم من برؤا ناكه‌م! ئه‌م كامياره‌ ئه‌گه‌ر ده‌ ژنيشى بىن هينشتا ئه‌گه‌ر كچى له‌لايه‌وه

تنيه‌رئ هه‌موو شتى له‌بىر چوه!

- نه، وانىيه! ئه‌گه‌ر بزاني له‌به‌ر تو بو كوئى برؤيشت و چيكرد!

گه‌نم به‌ راسته!

- نا، زور عه‌زيه‌تى كيشا!

گه‌نم ئيستا ئه‌وه‌ي دلى لىسه‌ندوه‌ كىيه؟

- كچيكه.

گه‌نم له‌هاورپيكانيه‌تى؟

- نه.

گه‌نم جوانه؟

- نا. له‌كه‌سيك ده‌چى نازانم كىيه؟ به‌لام زور شيوه‌ي ده‌كه‌م!

گه‌نم خوينه‌واره؟

- خه‌ريكه‌ ده‌بى به‌ دوكتور.

گه‌نم ئافه‌رين! ئيستا كه‌ي به‌ خوشى...

خه ریکبوو قسه ی ده کرد مهش سه فەر له دووره وه دهنگی هات. خیرا دهستی له ناو دهستم ده رهینا و ههستا جا مهش سه فەر گه یشته و وتی:

- ببورن خاتو گهنم به لام خانم بچوک به دواتانا ده گه پریت.

گهنم سو پاس مهش سه فەر، ئیستا ده پرۆم.

نهختی راوهستا هه تاکوو مهش سه فەر پرۆیشته و پنی وتم: جار نیکی تریش پیم بلی!

پیکه نیم و وتم: ئیتر شهرم ناکه م! خوشمده و نی گهنم!

دانیشته بهردهم و وتی: منیش زۆرم خوشمده و نی سامان! ئیستا که هه م، له بهر تو

هه م!

جا ههستا و رایکرد بۆ ماله وه یان و چهند ههنگاو پرۆیشته راوهستا و ئاوریدایه وه و

به دهنگی بهرز وتی: به دایکم ئه وان بلیم؟

- بلی!

پیکه نی و دهستی به شتوازیکی جوان بۆ راوهشاندم و رایکرد و پرۆیشته!

دوو سهعاتیک ده بوو له سه ر تهخته که م پاکشابووم و بیرم ده کرده وه. نه مده زانی

ده بی چۆنی بۆ دایکم ئه وان باس بکه م. یانی شهرم لینیان ده کرد. چاره روان بووم بۆ ژ

بیته وه و بۆ کامیاری باس بکه م و ئه ویش به دایکم ئه وان بلی.

هه ر خه و نه ده هاته چاوم! زۆر زۆر خوشحال بووم! حه زم ده کرد ههستم و برۆمه

به ر په نجه ره ی گهنم و بانگی بکه م و قسه ی له گه لدا بکه م! راستیه که ی ده ترسام کتوپر

که سی له خه و ههستی و بارودوخه که بشیوی!

سهعاته که م سهیر کرد. نزیک یه کی نیوه شه و بوو. له چینگه که مدا تلنیکم خوارد و

به تانیه که م دا به سه ر خۆمدا.

چۆنکه کامیار نه گه را بوویه وه بۆ مال! ده میک بوو پرۆیشته بووه ده ره وه!

خه ریکبووم بیرم ده کرده وه، نه گه ر له گه ل که مدا زه ما وه ند بکه م، له کوی ده بی بژین؟

له م خه یالانه دا بووم یه کی له ده ره وه وتی:

- فست!

خیرا له چینگه که مدا را په ریم و له په نجه ره که سه رم کرده ده ره وه. کامیار به

گیتاره که یه وه دانیشته بوو له ژیر په نجه ره که مدا!

- که ی هاتیته وه؟

کامیار هر ئیستا!

- بۆ مالوه نه رویشتوی؟

کامیار نه.

- ئەی ئەم گیتاره چییه به دهستهوه؟

کامیار دەی له سه ره تایی شه وه وه به دهسته وه بوو.

- به مه وه رویشتی بۆ لای حیکمه ت؟

کامیار نا، بۆ چییه؟

- به خوا تو شیتی کامیار!

گیتاره که ی گرتە باوه شی و دهستی کرد به ژەندن و خویندن!

«عاشقم من! عاشقیکی بیتەرارم! کەس نییه تی هه وال له دلی زارم! ئاواتیک چه

له تو م له دلدا نییه».

کتوپر په نجه ره ی قاتی سه ره وه کرایه وه و باو کم سه ری هیتایه دەر و خه والوو

سه یریکی من و کامیاری کرد و وتی:

- به یانی که سه عاتی ۷ هاتی بۆ کارخانه بۆ ئیش، ئیتر شه وانه ده روی زور زوو

ده خه وی!

کامیار مامه عاشق بووم!

باو کم پیکه نیینیکی کرد و وتی: ده بی ئەم سه عاتی یه کی دوا ی نیوه شه وه ئەم

ده رده ت توش بووبی!

کامیار نه مامه گیان! دوو سنی رۆژ له مه وه بهر- بایه که ی لیتدام، ئیمشه و خۆی نیشاندا!

یانی دوینی تاک و ته را پژمه و کوکه یه کم ده کرد!

باو کم دهستی به پیکه نین کرد. دایکم هاته بهر په نجه ره و سه ری کرده ده ره وه و

وتی:

- ئیستا کئییه ئەم خاتونه به خته وه ره؟

کامیار ناوی خاتو حیکمه ته نه ک خاتو به خته وه ر مامۆژن! سه لام!

باو کم ئیستا که ی ده ته وی که ر بیی؟

کامیار سه به نین به یانی باشه مامه گیان؟

باو کم بۆ که ری هه موو کات زوو! ئیستا چۆنه؟ ناشیرین ماشیرین خۆ نییه!

کامیار رینک وه کو مامۆژنه!

باوكم خيرا خوى كو كرده وه! چرا بووم له پينكه نيندا! دايكم هه لگه رايه وه و سه يرينكى
باوكمى كرد كه باوكم خيرا وتى: ده، كه وايه جوانه!
كاميار مامه گيان ئيستا كه ريتى بوم زووه يان نه؟
باوكم كو كه يه كى كرد و وتى:

- دهى نه گه له ماموزنت بچى ده بنى زور خيرا قولى لى هه لمالى!
كاميار باشه مامه گيان. هه ر سبه بنى ده يه ينمه ماله وه!
باوكم چى چى؟ سبه بنى ده يه ينمه ماله وه؟
كاميار نهى تو نه ت وت زور خيرا ده بنى قولى لى هه لمالم؟
باوكم يانى هه ر شتى كاتى خوى هه يه، داب و نه ريتى كى هه يه! خو هه روا نابى!
كاميار داب و نه ريتى كى هه يه يانى چه نده مروف دره نگر ژن به ينى باشتره!
باوكم ديسان شله ژا و وتى: بوچى قسم ده خه يته ده مم كوربه! من كه ي شتى وام
وتوه؟

دايكم هه لگه رايه وه و به خيسينكه وه سه يرى باوكمى كرد كه كاميار وتى:
- مامه گيان ئيوه باشتر وايه برون بنون و بو خوتان به م كوتايى شه وه ئازاوه
نه نينه وه!

باوكم كو كه يه كى كرد و وتى: ئيستا باوكمى ئيشى چيه؟
كاميار له وه ستاكانى باش و كونى تاران!
باوكم ئافه رين! باشه! وه ستايى له كوئى كرده؟
كاميار نه وهى ئيتتر نازانم!
باوكم بنه ماله كه ي چونن؟
كاميار من ته نيا براكه يم بينيوه مامه.
باوكم براكه ي ئيشى چيه؟
كاميار ده ستى له بازرگانيدايه، ناردينى شت بو دهره وه!
باوكم دهى ده بنى بنه ماله يه كى باش بن!
كاميار باش! بينينه! ئيستا ئيوه فه رمون بنون نزيكى به يانیه!
له گه ل باوكم و دايكمدا خواحافيزى كرد و نه وانيش رويشتن نووستن پيم وت:
- بوچى له خوووه درو ده كه ي؟ ناخرى چى؟ باوكمى نوسره ت له كوئى وه ستايه؟
كاميار خو هه ر كرينكار بووه دهى! كرينكار نه بنى، هه يچ كه سى ده توانى ديوارىك بنيات

بني؟ نوسره تيش كه خومان بينيمان تيجار هتي كچ دهكا بو نهو بهري ناو! له كويدا درو
كردوه؟

جا كتوپر داي به راني خويدا و به گريانه وه وتي:
- خوا به هاوارم بگا! من ئيستا چون كريكار بخمه جيگه ي بيناساز و به باوكم و
نهواني بناسينم!

- باوكي خو ئيستا زيندوو نيه!
كاميار براكه ي خو زيندوو! نه گهر ويستيان نوسينگه ي كومپانيا ي بازركان يه كه يان
بينن چي بكه م؟

- ئيستا من زور گرفتارم يان تو؟
كاميار ده ي نه م چاره پره شيشمه له ژير سهري تودايه ئيترا! ئيستا برو بنوو تاكوو
سبه ي خوا گوره يه! ناخري قوري دهكهم به سهري خومدا!
- ده ليم تويش وهكو گهنم بتوري و برو! تو برويشتي، باوكت و نهوان هر پازي
ده بن!

كاميار باوكم نهوان له خويان دهوي كه چهن بروزي بروم و هه ناسه يه ك بدن! نه مه
سوودي نيه.

- ئيستا نه مشه و چيت كرد؟ ده بي نه مجاره بردييت و سهروپيت پيدا بي خواردييتي!
كاميار نه! برويشتمه بهر ماله وديان! په نجه ره كه يان روو له كولان دهكريته وه. قاتي
يه كه مه! هيدى ماليم به شوشه ي په نجه ره كه دا و لهوي له ژير په نجه ره كه يدا دانيشتم.
په نجه ره كه ي كرده وه، دهستم پيكر و وتم: ده زانم نهو قسانه ي كه بو تو م كرد بروات
پينه كرد. راستيه كه ي من گهنج بووم و هه رزه ييم كرد! به لام بروا بكه نه مجاره له گهل
هه موو جاره كاني تر دا جياوازه! نه مجاره هه ست دهكهم كه به راستي عاشق بووم!
مه به ستيشم بهس زه ماوه نده! نه گهر تو پازي بي، هيچ به ربه ستي له نيوان ئيمه دا نيه!
هر له جياوازي چينا يه تي كه له نيوانماندا يه بير مه كه ره وه! گرنگ نه وه يه دوو گهنج
يه كتر يان خوشبوئ! نه ويتر ي چاره دهكروي! لهو درو و ده له سانه يش كردم بو ت
داو اي ليبور دن دهكهم! ياني تاوانتيكيشم نيه ها! نه م خوه خوا براوه دژواره له بير
ببريته وه! منيش راهاتووم به يه كني دهكهم خيرا پني ده ليم تو يه كه م و دوايين كه سيكي
خوشمده وي به لام بروا بكه نه مجاره به راستمه! به گياني دايم، به گياني باوكم نه گهر
درو بكه م!

تهنيا داوات لیده کهم به بی بیرکردنه وه بریار مه ده و جواب مه ده ره وه! من ده وهستم تا کوو بیره کانت ده که یته وه! نیستا یان سبه ی یان دوو سبه ی! جارئ کانت هه یه به لام بزانه تا کوو تو جوابم لی بگیزیته وه، هه موو چرکه یه ک بزم وه کو سالئکی پیده چی! بیر نه که یته وه ئیوه فه قیرن و ئیمه ده وه له مەندین ها! هیچ! به هیچ شیوه یه ک! نه م شتانه خو نابئ ببینه هوی قه ده غه کردنی به خته وه ری دوو گه نج!

به گیانی باوکم، به گیانی دایکم، به گیانی سامان، نه و دوو کچه نه و شه وه له رینستورانته که دا ده ستیان بو را وه شاتنم ناویشیان نازانم چیه! یانی له بیرم نییه! ئیتر نیستا خۆت ده زانی، یان دلی گه نجئ ده شکینی و بو دوا رۆژی خۆت گونا ده کری یان دلی ناشکینی و په ساپۆرتئ بو نه و دنیا ت وه ره ده گری!

نه مانم پیوت هه لگه رامه وه و سه رم به رز کرده وه سه یری بکه م بزانه قسه کانم چه نده کاریگه ری له سه ری بوه که چاوت رۆژی خراپ نه ببینی! له بی ناگاید، په نجه ره ی ژووره که م لی گۆرابوو! وامده زانی حکمه ت خه ریکه گوئ بو قسه کانم ده گری! به لام مه لی نه مه خانوی پیره ژنی خاوه ن مالیه تی! هه ر که چاوم به پیره ژنه که که وت وه خت بوو زیره بکه م! چرکه یه ک بیرم له وه کرده وه که نه م پیره ژنه حکمه ت که نارایشتی نه کردوو و هاتۆته به ر په نجه ره که! خیرا لیم پرسى بیوره خاتون ناوی تو خو حکمه ت نییه؟ داماره وتی: نه، ناوی من نه سرینه. په نجه ره ی مالی حکمه ت گیان نه وه ی تره.

وتم: خانم گیان ده ی له سه ره تای قسه کانمه وه نه مه ت بی بوتمایه! وتی: ناخر نه وه نده جوان قسه ت ده کرد دلم نه هات قسه کانت پی بیرم! وتم: نیستا نه گه ر نه رک نییه ده رگای مالی نه م حکمه ت خانمه لینه دن و هه ر چیه ک من پیم وتووی پی بلی! وتی: ئوی! رۆله، من هه موویم له بیر نییه خو! وتم: قه یناکا، هه رچیه کت له بیره پی بلین!

نه مه م که وت کتوپر ده نگى پیکه تینی حکمه ت و هاو ریکه ی له و په نجه ره که ی تره وه هات! لام کرده وه بینیم هه ردووکیان به نه سپایی په نجه ره که یان کردۆته وه و قسه کانیان بیستوو! رۆیشتمه پشه وه و وتم: حکمه ت خانم نه و جاره که هاتم به دواتاندا ئیوه له یه کى له و په نجه رانه وه له گه ل متعا قسه تان ده کرد! چۆنه نیستا له م په نجه ره یه ی تردان؟ وتی: نه و شه وه رۆیشتیبووم بو لای نه سرین خانم که به ته نیا نه بی! وتم: نه ها! باوک حیزانه هه ر پیده که نین! حکمه ت وتی: کامیار خان نیستا مه جبوورن هه موو نه و قسانه ی که بو نه سرین خانم وت، دیسان به خو می بلی! منیش وتم: بوچی به

ئىۋەي بلىم! قىسمەت قىسمەتى نەسرین خانم بوۋە كە من خوازىنى لىكەم! قىسمەتىش
خۇ ناكرى بگۆردى!

ئەمەم كە وت نەسرین خانم چىرا لەپىكەننىدا و ھەر لەپشتى پەنجەرەۋە بە حىكمەتى
وت: رۆلە ھەر بەم گەنجە جۋابى ئەرى بدەرەۋە! زور جوان و راستگويانە قىسى
دەكرد!

ھەر كە ئەمەم وت پوم تىكرد و وتم: نەسرین خانم بەپاستى بىرات بە قىسەكانم
كرد؟ يانى قىسەكانم راستگويانە ھاتە بەر گوى؟

ھەر كە ئەمەم وت بە دەستمالى بە رومەتيدا كوتاي و وتى: ئۇي! ھەموويت بە درۆ
وت؟ وتم: نە بە خوا! بەلام ئەۋەندە ھەر لەبەياني تا شەو درۆ دەكەم، وام نەدەزاني
ئەگەر جارىكيش قىسى راست بكەم كەسى بروام پى بكات! ئىستا كوتاي چى؟ ولامى
ئەرىم دەدەنەۋە يان بىرۆمە بەردەم ئەۋ پەنجەرەۋە ترە؟

نەسرین خانم دەستى بە پىكەنن كىرد كە كىتوپر دەرگا كرايەۋە و حىكمەت خۇي
ھاتە دەرەۋە. ئەمەش لەمە!

- دەي دوايى چى بوو؟

كاميار ئىتر ئەۋەلاي پەيوەندى بە تۆۋە نىيە! بىرۆ بنوو.

- مردوو شۆرەكەت بىەن كاميار، دوو سەعاتە منت راگرتووۋە ھەتاكو باسى

بىرەژنەكەم بۆ بكەي؟

كاميار ئاخىر ئەم بەشانە گىشتى بوو، ئەم بەشەي تر تايبەتییە! بىرۆ ئىتر بنوو كە

بەياني دەبى بىرۆين بۆ كارخانە! شەو شادا!

ئەمەي وت و پىكەوت بۆ مالەۋەيان! دوو جىنوم پىدا و نووستم.

بەياني سەعاتى ۷ بوو، دايكم خەبەرى كردمەۋە و خىرا ئىشەكانم كرد و نانى بەيانىم

خوارد و پۇيشتەم كە ماشىنەكەم بخەمە ئىش و بىرۆم بۆ كارخانە كە سەيرم كرد كاميار

لەبەر دەرگاي گاراژدا راۋەستاۋە، ھەر كە منى چاۋ پىكەوت وتى:

- چەندە دەرەنگ لەخەۋ ھەلدەستى!

- خەرىكم دەرۆم بۆ كارخانە!

كاميار منىش خەرىكم دەرۆم ئىتر! خىراكە با بە يەكەۋە بىرۆين.

ھەردووكمان سەر ماشىنەكە كەوتىن و مەش سەفەر دەرگاي گاراژەكەي كىردەۋە

و ھاتىنە دەرەۋە.

هر وا ده‌رؤيشت و قسه‌ی ده‌کرد. نه‌ختی دواي نه‌وه تیگه‌یشتم که خه‌ریکه له‌پنیه‌کی تره‌وه ده‌روات!

- کامیار بۆ کوئی ده‌رؤی؟

کامیار کارخانه.

- کارخانه خۆ لیره‌وه نییه!

کامیار ده‌مه‌وئ بیخه‌مه شا ری. ریگه‌که نزیکتر ده‌بی.

نه‌ختیکیتیر که رؤیشت سه‌یرم کرد ئی، ریگه‌ی مالی نوسره‌ته.

- خه‌ریکی ده‌رؤی بۆ لای نوسره‌ت؟

کامیار نه!

- گوت خوارد! خه‌ریکی ده‌رؤی بۆ نه‌وئ!

کامیار بابه‌ چ فه‌رقی هه‌یه؟ ئیش هه‌ر ئیشه‌ ئیترا! ئیستا یا کارخانه یا نوسره‌ت!

- باوکم بی چاره‌م ده‌کا!

کامیار نه‌گه‌ر ئازاری دای پینم بلئ، که‌تتیکی لا باوده‌گه‌وره بۆ بکه‌م که بگا به‌ خزمه‌تی!

- ئیستا بۆ چی ده‌رؤی بۆ نه‌وئ؟

کامیار ده‌رؤم بۆ خوازینی ئیترا!

سئ چاره‌کی تر گه‌یشتینه‌ به‌ر ده‌رگای مالی نوسره‌ت! هه‌ر کاتی ده‌هاته‌م نه‌م به‌شه

له‌شار دلم ته‌نگ ده‌بوو! به‌ مه‌جبووری دابه‌زیم که هه‌ر نه‌و کوره‌ی جاری پیشوو که

ئاگای له‌ماشینه‌که بوو هاته‌ پیشه‌وه و سه‌لامی کرد و وتی:

- کاکه‌ دیسان ئاگام له‌ماشینه‌که بیته‌؟

کامیار نا به‌ قوربان. ئاگات لئ بی که‌س نه‌یه‌ت به‌لایا.

ده‌رگای ماشینه‌که‌ی داخست و دزگیره‌که‌ی لیدا و رؤیشتینه‌ ژووره‌وه. هه‌ر که

په‌رده‌که‌مان لادا، له‌جیدا وشک بووین! له‌وانه‌یه‌ نزیک بیست، بیست و شه‌ش گه‌نجی

کچ و کور له‌ ۱۸ سال هه‌تا کوو بیست و هه‌وت هه‌شت سال کۆ ببونه‌وه ناو هه‌وشه‌که!

کامیار سه‌یریکی کردن که له‌سووچیکی هه‌وشه‌که نوسره‌ت هات بۆ لاما‌ن و هه‌ر

که گه‌یشت پئی وت: خۆپیشاندا‌نه!

نوسره‌ت سه‌لام، کۆبونه‌وه‌ی گه‌نجه‌ مو‌عتاده‌کانه!

هه‌ر که نه‌مه‌ی وت به‌کی له‌و گه‌نجانه‌ لای کرده‌وه و و سه‌یریکی نوسره‌تی کرد و

وتی:

- قوربانی دهمت کاک نوسرته! ئاوا؟
 نوسرته خه ریکی ئیشی خۆتبه کوربه!
 - کاک نوسرته ئه وه چیه؟
 نوسرته هاتون مادهی سرکه ر بکرن.
 کامیار چ دهرمانخانه یه کی پر بازاره!
 - ئه مان هه مووی هیروئینین؟
 هه ر که ئه مهی وت، هه ر ئه و کوربه له گه ل کچینکا سه ریان هه لگه برانده وه بۆ لای من

و کوربه که له ژیر لێوه وه وتی:
 - لاله الاله! له میتشه که رانهی
 نوسرته دهمت داخه رامین!
 کوربه که سه ریکی منی کرد و وتی:
 - ئاخه ئه مانه قسه یه ک ده که ن کاک نوسرته!
 کامیار: ببوورن کاک رامین! ئه م هاوڕێیهی من نهیده زانی که ئیوه خویندکاری
 دهرمانسازین!

هه ر که ئه مهی وت، کوربه که ههنگاوئ هاته پیشه وه و وتی:
 له پیشدا خۆت لێره دا چیت دهوئ؟ پاشان چوار رۆژی تریش خۆیشت ئه بی به یه کن
 وه ک ئیمه! ئاخیش که من دهرمانسازیم نه خویندوه! من ئه ندازیاری پزشکی بووم!
 من و کامیار بیدهنگ بووین. نوسرته پتی وت:
 - ئه مانه بۆ لیکۆلینه وه هاتون بۆ ئیره.
 رامین ئی. . . . !

کچه که که له پالیدا راوه ستا بوو سه ریکی ئیمه ی کرد و زۆر به راستی وتی:
 - دهی کاتی لیکۆلینه وه تان ته واو بوو و وتاره کانتان نووسی، ببیچنه وه و بیکه ن به
 هه رچی خراپتر له وهی که ئه مری پینکردون! وه ها سوودی زیاتره!
 هه ر که ئه مهی وت، نوسرته قیراندی:
 - جه مال! مه حجوب! ئه مه فری بده نه دهر وه! به سادق خانیش بلن ئیتر ماده نه دن
 به مه!

هه ر که کچه که ئه مهی بیست خیرا دهستی به گریان کرد که دوو پیاوی زل هاتن بۆ
 لای، کچه که خۆی خست به سه ر پتی نوسرته تدا و به گریان وه وتی:

- گوم خوارد کاک نوسرهت گوم خوارد! نا! نا!

دهستیکرد به له پی دهستی دهیمالی به ده میدا! نه وهنده تون پیا ده مالی که وتم: هر
نیستا دانه کانی دهشکی! خیرا رامکرده پیشه وه و دهسته کانیم گرت و وتم:

- وامه که! باشه دهی! ده لیم جنست پیبدهن!

کچه که له نوسرهت گه را و نوسا به پتی مندا و وتی:

- به ساقهت بم! یاخوا دهرد و به لات له من که وئی! یاخوا. . . .

- به سه نیتر! به سیه! ده لیم جنست پیبدهن به لام مهرجی هیه!

کچه که هرچی نیوه بیلین! هرچی نیوه فرمان بدهن! به سر چاوا! به سر چاوا!
- ههسته دهقه یهک وهره بو نه و ژووره نیشم پیته.

هر که نه مه م وت له جینگه ی خوی راپه ری و وتی: بو کوئی برزم ناغا؟

ژووری نوسرهتم پی نشاندا که سه یریکی نه و کوره ی کرد که ناوی رامین بو و
رینکه وت بو لای ژووره که ی نوسرهت. کامیار به نه سپایی پتی وتم: نیشت چیه پتی؟
- ده مه وئی بزانه بو وای لینه اتوه!

نوسرهت ناوی فهریبایه، ژنی نه م کاک رامینه یه!

- ژن و میزدن؟

نوسرهت نا.

سه یریکی کوره که م کرد و وتم: دهی نیوهش وهرن کاک رامین.

نه مه م وت و رینکه وتم بو لای ژووره که. نه وهنده تینکچوو بووم که حهزم ده کرد
بگرم! هه روا که له ناوه راستی حه وشه که وه تیده په ریم، هه موو نه و کور و کچانه
سه یریان ده کردم! رقم له خوم بوو!

که یشته بهر دهرگای ژووره که ی نوسرهت و هر که رویشتمه ژووره وه که بینیم
کچه که که ناوی فهریبایه، خه ریکه جله کانی داده که نئی! یانی بلوزه که ی داکه ندبوو! خیرا
پشتم تیکرد و قیراندم و وتم: نه وه چی ده که ی؟

فهریبا بوچی تو نه ت ده ویست. . . .

- نه خیر! جله کانت له بهر که!

نه مه م که وت خیرا رویشتمه دهره وه که نه هیلیم میزده که ی بیته ژووره وه و نه م
شیه وه ببینی! هر که پیتم خسته دهره وه، کامیارو نه وانیش که یشته بهر دهرگا. بو
نه وه ی که نه ختنی کات به سر بهرم به نوسرهتم وت:

- کاک نوسرەت قەیناکا کە دەقەییەک لەگەڵ ئەمانەدا قسە بکەم؟
نوسرەت نە بابە چ عەیبێکی هەیە!

- زۆر سوپاس. ئێوه کە هەموو کات گەرەمان بوون دەلێم جگەرەیک داگیرستین
چۆنە؟

نوسرەت پێکنی و کامیار هێواش بە گوێمدا چرپاندی:
- دەنگی قیرەییەک کە بە سەر کچەکەدا کردت، تا ئەو سەری حەوشەکە بۆیشت!
سەرم داخست کە نوسرەت بە پێکنینەوه وتی: لەبەرت کرد فەریبا؟
فەریبا ئا، کاک نوسرەت، ئا!

حەزم دەکرد زەوی دەم بکاتەوه و قوتمبا! لەشەرمەزاریدا نەمدەتوانی سەیری
پوختاری مێردەکەمی بکەم!

نوسرەت و پامین و کامیار بۆیشتنە ژوورەوه و منیش بە دوایاندا بۆیشتم. کچەک
جلەکانی لەبەر کردبوو و هەر لەو ناوەراستەدا وەستا بوو. سەر و سیمای پێس بوو
بەلام دیار بوو لەشی خراپ نییە!

بۆیشتین دانیشتین و نوسرەت کتربێهەکی دا بە پامین و وتی:
- کاک پامین بڕۆ ئاوی تێیکە و بیهێنە.

پامین بۆیشت ئاوی بینی کە کامیار بە گوێمدا چرپاندی:
- دەزانی کاتی لەگەڵ ئەم کچەدا بۆیشتی پامین چی بە نوسرەت وت
- نە!

کامیار وتی: کاک نوسرەت لەپێش چاوی مندا نە!
تەنیا سەیرم کرد کە وتی: نوسرەتیش پێی وت ئەمانە پیاوی ئەمشتانە نین.
- خوا لەحنەتت بکا کامیار! سویند بەخوا هەر جاری کە دیم بۆ ئێره رەقم لەخۆم
دەبن!

فەریبا کاک نوسرەت، گەرەبی بکە و بلێ هەتا کوو مادەکە تەواو نەبوه، بەشەکەمی
ئێمەمان پێی بدەن!

نوسرەت جنسی ئێوه لەجێی خۆیایە! بیخەم بە!
فەریبا ئاخر خراپم! دەبن خۆم بسازینم! پامینیش خراپە!
نوسرەت سەیرێکی کرد و لەگرفانیدا دوو پاکەتی دەرھینا و دای بە فەریبا و
لەدەستی پقاندا و پرایکرد و بۆیشتە دەرەوه

نوسره تیش سهیریکی کرد و وتی: رامین قوناغی دووهم بوه و نهم قوناغی یه کهم.
- زانکو؟

نوسرهت سهری له قاند. کامیار سنی جگه ره ی داگیرساند و یه کی یه کینکی دا به نیمه
و وتی: تا نه هاتوون پیت بلیم نوسرهت گیان. من دویشهو.
نوسرهت ناگادارم! پیروژتان بی!

هستا و دهستی کرده ملی کامیار و ماچیکرد. به لام نوسرهت، هه روا که دهستی
کرد بوه ملی کامیار، دهستی به گریان کرد! ده پانزده دهقه یه ک تیه پری به لام له کامیار
نده بویه وه که کامیار هه روا که باوهشی پیا کرد بوو وتی:

- ئی...! نوسرهت! نه وه چیه؟ بو ده گریه؟ ئیستا خو کاتی گریان نییه! هه زار ئیشم
پیته!

نوسرهت دهستی له ملی کامیار کرده وه و پومه تی سبری و وتی:
- خوشکه کهم به دهستی تو سپارد! هه نه مه! ئیتر تو ده زانی و غیرهت و ویژدانت!
کامیار سهیریکی کرد و وتی:

- من نازانم که ده توانم به خته وه ری بکه م یان نه، به لام به لیتنت پین ددهم که هه موو
نه و شتانه ی که بیته هوی حه وانه وه ی بوی دابینی بکه م و بهیلم خوننده که ی ته واو
بکات. باشه؟ نوسرهت پیکه تی و وتی:
- نا برا، باشه!

خه ریک بووم هه ردوو کیانم سهیره کرد و تیا دامابووم که چاره نوس چ یارییه که،
په رده که لاچوو و فه ریبا و رامین هاتنه ژوره وه. راستیه که ی ئیتر تا قه تم نه بوو که
قسه یان له گه لدا بکه م.

نوسرهت کتربیه که ی له رامین گرت که وتم:

- کاک نوسرهت من ئیتر ئیشیکم نییه!

نوسرهت بوچی نه ده ویست قسه یان له گه ل بکه ی؟

- با، به لام ئیستا ئیتر نه!

نوسرهت ئیستا نه گه ر شتیکت ده ته وی پرسی، بیپرسه لینیان!

- ده مو یست ته نیا بزائم چی بوو که وایان لینهات به لام ئیتر بوم گرنگ نییه.

نوسرهت هه رچونی پیت خوشه.

جا ئیشاره یه کی له فه ریبا و رامین کرد که بزوم. رامین ویستی که بروات به لام

فهریبا پراوه ستابوو. چاوه کانی سوور سوور بیوو و هه ل نه ده هات:

نوسره ت ئیشیکت هه یه؟

فهریبا سه یریکی نوسره تی کرد و جا پویکرده من و وتی:

- پوژی، هه ر ناوا که ده چین به دوا ی ئه م ماده دوا بپراوه دا، من و ئه م رامینه ده پویشتن به دوا ی دوو ژووری کریدا! ئه م ماده دوا بپراوه مان زور خیراتر له دوو ژووره که دوزیه وه! یانی ئه مه له هه موو شوینیکدا بوو به لام ئه وه نه بوو!

نوسره ت زور باشه، ئیتر برۆ!

فهریبا سه ری داخستو پویشت. به دوایدا میزده که یشی پویشت که نوسره ت وتی:

- کاتی که م ده هینن، فهریبا ده باته بازار. ماده ی هه ردووکیان جور ده بی!

ئیتر ناگام له خوم نه ما! ته نیا وتم:

- کاک نوسره ت ده کری برۆین بو شوینیکی تر به یه که وه قسه بکه یین؟

کامیار چیه؟

- حاله هه ر باش نییه!

نوسره ت په رداخی ناوت پیدهم بیخوی؟

- نه! نه!

کامیار با برۆین ناوی بده به دم و چاوتدا!

- نه! ته نیا لیره برۆین!

کامیار سه یریکی نوسره تی کرد و ئه ویش بتله غازه بچوکه که ی کوژانده وه و

هه ستاین. له بهر ده رگا کامیار پاره یه کی به کوپه که دا و سه رکه وتین و به یه که وه له م

کوژانه دوا بپراوه دا هاتینه ده ر و نوسره ت جاده یه کی به کامیار نیشان دا و کامیار

پویشته ئه وی و بیست ده قه نیو سه عاتی که پویشتن، گه یشتینه بهر پارکی که

نوسره ت وتی:

- برۆینه نیو پارکه که؟

- نا، هه ر هیچ نه بی ئیتر له م شتانه نابینن.

هه ر سیکمان دابه زین و پویشتنه ناو پارکه که و نه ختی پیاسه مان کرد که کامیار

پتی وتم: چونی؟

- باشترم!

نوسره ت ده ی برۆینه ئه ویا دانیشین.

له شویننکی چولی پارکه که دا دانیشتین و نوسرته سنی جگه ره ی دهرهینا و
 دایگیرساند و یه کی یه کینکی پنداین و هر که لیمان و هرگرت وتی:
 - دوا براوه له م جگه ره و پارک و کولانه وه دست پندهکا!
 - چی؟

نوسرته هیروئین ئیتر! دهلین بزنیکی گهر پانی گهر دهکات! ته نیا پیویسته که
 هارپینه کی خراب بکه ویتته دوا ی خیلنی گهنج! یه که یه که یان وه کو گه لای دار هه لده وهرینی!
 هه مویشیان سه ره تا به پرسیارنیک دهس پندهکا!

کامیار به دلنیا ییه وه پرسیارنیکشه که جاری جوابی نییه!
 نوسرته به ساقه ی دهمت! وه کو پرسیارنی که ماموستایه ک له قوتابیه کانی ده پرسنی!
 نه گهر مناله که بیزانی که جوابی بداته وه که خوشحال و دهم به خنده دهراته سهر
 پرسیارنکی تر، به لام نه گهر نه توانی، نه و پرسیاره و پرسیارنی دوا یی و پرسیارنی
 دوا یتریش جواب بداته وه، ئیتر به دوا ی نه وی تردا ناروا! تیانووس و په رتوکه که ی
 داده خا و فرینی ده داته سووچی!

- پرسیار چیه؟
 مژینکی له جگه ره که ی دا و وتی: پرسیارنی سه ره کی نه م گهنجانن!
 به دهستی سه د مه تر نه ولاتری نیشاندا که شوین به شوین، کچ و کوپ به یه که وه
 خه ریک بوون پیاسه یان ده کرد!

نوسرته ژیان وه کو نه دره سیکه که بنیاده م ده یه وی به مه بهستی بگات به لام بهس
 نه گهر بیتو یه ک دوو کولان به غه لت بروات! یان ده که ویتته کولانینکی بن بهست و
 داخراو یان ون و بی سهر و شوین ده بی!

پلانی ده وی! پلانیکی راست و رینویننکی به تاقه ت و خوشحال و لیزان! شوکر بق
 خوا هیچ کامیان که له به رده ستدا نین!
 - ده ی نه م هه موو گهنجه که ده گهنه مه بهست چیه؟

نوسرته ریژه ت به دهسته وه یه؟ هه والت هه یه راهاتن به ماده ی سرکه ر چی دهکات؟
 بوچی ده بی هه ر گهنجیک رابیت به ماده ی سرکه ر؟ نه ی بق نه مانه سه رمایه ی نه م
 ولاته نین؟ بز ده بی هیروئین وه کو نوقل و نه بات له بهر دهست و پنیاندا بیت؟ ئتوه
 نازانن! کاتی گهنجن راهات ئیتر حقی به سهر دور و به ریه وه نییه! گرنگ نه وه یه که
 ماده که ی له کاتی خویدا پنی بگات!

بروانه! گهنجه کانی کون، له چل، چل و نه ونده سالیدا به دواى نه ونه که چون ده کړئ له رینگى راست و دروسته وه پاره به ده ست بهینن به لام گهنجه کانی نیستا، هه تاکوو نهختی گوره ده بن، ده پون به دواى نیشى غه له تدا! رینگه په ک که بکړئ سووک و ناسان پاره ی تیا په پيدا بکات! بو؟ بو له کوندا، کابرا ته مهنى نیشى ده کړد و له ته مهنى په نجا سالیدا بارى نابوورى باش ده بوو. بو پاره په پيدا کړدن چه رمه سهرى زورى کیشا بوو و دواى ته مهنى نیش، تازه سه یاره په کی که شخه له ژیر پيدا ده بوو! به لام نیستا سه سیر ده کى و ده بینى کورپه که هینستا پشتی لئوى سهوز نه بوو، ماشینیکی سی چل ملیونی سواره و له گیرفانیدا به س چه کی بانکیه! وه کو زیخیش پاره خرج ده کات!

- ده ی هر باوکی که ته مهنى نیشى کړدوه پنی داوه نیتر!

نوسره ت ده ی نه ده ی! نه گهر باوکی له رینگى راسته وه پاره ی درده هینا، ناوا نه پیده رسته ناو ده ست و بالی مناله که ی که له خه ساری بدا! دیاره پارده ی بی زهحه تی هه یه! چند واسیته و که تن و به تن له گهل چن سهر زلدا ده کا و ملیار ملیار پاره په پيدا ده کا! نه و کاته مناله که ی مارسیدس سوار ده بی! زانتیا سوار ده بی!

گهنجه کانی تریش ده بینن و ده لین نه م رینگه په باشته نیتر! جا ده پون بو لای باوکیان که وادیاره کارمه ندیکی به شهره ف و زهحه تکیشه! نه م پارانه یان له و ده وئ و کاتى ده بینن که نیانه، پنی ده لین تو بی غیره تی!

نه و کاته په که کیشه کان ده گورئ! دزی ده بیته غیره ت! واسیته و که تن و به تن ده بیته په یوه ندی قول!

نیتر کورپه که ده که ویته دواى په یوه ندی که کاتى ده زانی که وتوته ناو نیشى فروشتنى هیروئین و ماده ی سرپکه ر! بروانن، ژیان کاتى بو بنیاده منی کرینگ و به بایه خه که هر هیچ نه بی دوو پوژ له هه فته دا خوشی به سهر بیات! نه گهر بریار بی حوت هه شت پوژى هه فته، خه م و خه فته و نه بوونى بیت، بنیاده م سهرى بخاته سهر نه رز و بمرئ خو باشته!

گهنجى نیستا چی هه یه؟ گهنج رابواردنى ده وئ، هه ست بزوینى ده وئ، هینمایه تی ده وئ، په یوه ندی له گهل ره گه زى به رانه برى خویندا ده وئ! کامیار نیستا واز له رابواردن و سه رقالى بینه! ناخریبه که ی به رمه ده که تیايدا هه ست بزوینى هه یه!

نوسره ت پیکه نى و وتى: هه ست بزوینى له کوپه؟

کامیار کاتی پاترۆلی که و ته دوات ئه و کاته ده زانی هه یه جانی له کوئیه!
نوسرته به راستی ئیستا ئه م که نجانه چییان هه یه؟
- خۆیشت هیشتا که نجی ها!

نوسرته من موعتادم! ئیتر که هه یان هر بنیاده م نیم! کاتی که سی که و ته سه ر نه م
رینگه یه ئیتر هر زیندوو نییه!

مژیکی تری دا له جگه ره که ی و فره یدا و وتی:

- که نج ده بی له ماله وه جه و یکی بیته! له ده ره وه جه و یکیترا! باوکی له ماله وه نه و عیکه،
له ده ره وه نه و عیکه ترا! له ماله وه شریت و ساز و گورانی! له ده ره وه قورس و نه جیم و
موسلمان! هه موویشیان به مناله که یان ده لێن له قوتابخانه دا نه لێی که سه ته لایتمان هه یه
ها!

وه کو کۆله که یه کی موریانه لیدراومان لیتهات! رواله تی باشه بالام وه ی له ده روئی!
به رگریان له ناره ق گرت، ده زانن له چه ند مالدا به زمی ناره ق ساز ده ستی پیکرد؟
به رگری فیلمیان کرد، هه موو ماله کان بوو به سینهما، ئه ویش به چ فیلمیکه وه!
به رگری کچ و کوربان کرد، باره کان هاته ماله کان و بوو به شتیکی په نامه کی که
ناکری ئیتر به ری پی بگیرئ! نه خۆشینیش که به ساقه ی بم هاوار ده کا!

پیتانم وت که باوکه کانمان و باوه که وره کانمان هر هه یه نه بی نه م کیشانه یان نه بوو!
ئیستا میشووله یه ک پیوته بدا یان ئایدز ده گری یان هیپاتیت! چاو بنوقینی، یان براهه ت
موعتاد ده بی و ده بیته دز، یان خوشکه که ت خراپ! ده با شتیکتان پی بلیم! له که یه وه نه م
هه موو دوکتوری ده رونناسه زور بوه؟

کامیار له کاتیکه وه شینه کان زور بوون ئیتر!

نوسرته هر نه مه! زور به ی نه خۆشه کانیشیان که نجن! هه موویان یان توشی نه خۆشی
خه مۆکین یان توپه بی! بۆ! ده زانی له سه دا چه ند له ژنه میرداره کان توشی خه مۆکی بوون؟
بۆ؟ بابه رابورادن نییه! باری نابووری باش نییه! میرد له ماله وه نییه! دایکه که ده بی
له گهل مناله کانیدا.....! میرده که شی کاتی له دوای دوو شفت سی شفت
ئیشکردن دیته وه بۆ مال که ئیتر گیانی قسه کردنی تیا نییه! نه فریای په یوهندی ژن و
میردایه تی ده که وی نه په یوهندی له گهل مناله کانیدا! به س ده بیته ماشینی که ئرکی ته نیا
پاره ده رهیتانه! تازه نه گه ر ده ربیئنی! ناخریه که یشی شه رمه زاری ژن و مناله! کاتیکیش
چاوی ده کاته وه که که ی به لایه کا رۆیشتوه و کوربه که ی به لایه کی تره دا!

- هه موویشی خۆ وا نین!

نوسرەت ئا، ئەوانەى که په یوهەندى قولیان ههیه و غیرەت و شارەزای ئابوورین!
کامیار دەستی به پینکەنین کرد!

نوسرەت خەلکیش که به قوربانى بى، هه موو له بیری خۆیاندان! هه رچەند ئاخریه کهى
زەرەرى به خۆیان دەگاتەوه! یانى گوشت گران دەبى له جیاتی ئەوهى که ماوه پەى
نەیکرن هه تاکوو هه رزان بى، زیاتر دەکرن و دەیتە پیننە به فرگره کانیاں! مریشک گران
دەبى، هه روا! شیر گران دەبى، هه روا! ئاخریه کهى ئەمهیه دەبى که ئەمانەى وهکو ئیغه
ناتوانن له مانگینکدا بۆ جاریکیش تامی گوشت بکەن!

- ئەو پرسیاره که وتت چی بوو؟

نوسرەت سهیریکی منى کرد و پاکه ته جگه ره کهى دهرهینا و خولکی کردین که
هه لمانگرت. خۆی دەنکیکی داگیرساند و وتی:

- هه ر ئەوه به سه کاتى گه نجى له گه ل هاوړینیه کی خراپیدا ببیت، لنى پېرسى
ئاخره کهى چی؟ ئەم پرسیاره ئەگەر نەتوانى ولامى بۆ بدۆزیتەوه، هه موو هانده ره کانى
له ناو ده بات! کورپه که بیره ده کاته وه! دەبى به زه حمه ت بخوینى ئەویش ئەم وانانه که
نیوه یان بيمانان! هه یچ پتووستیش ناکا که ئەمانه بخوینى! جا ئەگەر بتوانى ئەگەر بتوانى
ئەگەر بتوانى بچیتە زانکو، دەبى چەند سالیکیش بخوینى! کاتیکیش دەرچوو، تازه تیدهگا
که ئیشى بۆ نییه! ئەگەریش هه ی بى معاشینى پینده دەن که پارەى هاتوچۆیه تی!

کابرا ليسانسى میکانیکه، له نوسینگه ی خانوو ئیش ده کات! زه ویناسى خویندوه،
شریت ده فرۆشنى! ليسانسى کیمیايه، له کتیب فرۆشیدا شاگرده! بابە، بانگه وازیک ده که ن
بۆ چای چیه ک، ليسانس به شداری ده کا! ده ی ئیتر بۆ گه نجیش ئامانجى نامینى خۆ!
سهیری من بکەن! چیم لى ماوه ته وه؟ بابە من خوینە واری ئەم ولاته م! کوا هیوام؟
کوا ئاواته کانم؟ کوا ئەو شه فه قه ئالتونیه که کاتى خه ریکى خویندن بووم هه ر له پینش
چاومدا بوو؟ بین پیمان بلین ئیمه ی گه نجیان چون ده وى؟ تیاچوو؟ موعتاد؟ ئەگەر
ئاوا ده یانه وى بۆ دەبى ئیمه ئەم هه مووه تۆشى سه ختى بین و بخوینین؟ ده ی هه ر
له سه رتاوه برۆین به دواى گه رد و ماده و ده وادا ئیتر!

مژیکیتى له جگه ره کی دا و وتى: به خوا کاتى بیری ئەو خویندانه و سه ختى و
داماویانه ی خۆم ده که مه وه، دلم بۆ خۆم ده سوتى! دلم بۆ ئەم گه نجانە ده سوتى!
- ده ی بۆچی تۆیش که وتویتە ناویان و خه ریکى داماویان ده که ی؟

نوسرەت ئەگەر خوا نەكردە تۆيش موعتادە ولامى پرسىيارەكەت دەدۆزىتەو!
مژىكى ترى دا لەجگەرەكەى و وتى:

لەئىسپانىادا، لەپۆرەسى يارى بە گا دا، سەرەتا گا وەحشىەكان بەرەلا دەكەنە
كۆلان و جادەكان! گاكانىش دەكەونە شوئىن خەلك و بە ەەر كەس كە بگەن، شوقى لى
دەدەن! دوایش كە پۆرە سەمەكە دەستى پىكرد، كەسىكى ماتادۆر دەپوا بۆ شەپى
گاگە و ناخرىش يان ماتادۆرەكە دەكۆررى يان گاگە! زۆربەى كات بە شمشىر گا
داماوەكە دەكۆرن! جا ئەو كاتە كابراكە دەپتە قارەمان! وىنەكەى دەخەنە پۆرنامە و
پىزى لىدەگرن و ەزار شتىتر! كاتى ئەم پۆرە سەمەش كە دى خەلك لەولاتانى ترەو
دین بۆ ئىسپانیا بۆ سەيركردن! ئىستا لەوچى كاتى گایەك دەكۆرن، دەبن بە قارەمان
بەلام كاتى ئىمە لەپىش چاوى گەشتىاردا، مەرى سەر بېرىن، دەبىن بە وەحشى! بۆ؟
ئەگەر توانىتان ولامى ئەم پرسىيارەم بدەنەو!

كاميار دەى كاتى بە كەتەر و چەقۇ دەدەن لەكچەكان! كاتى بە شەلاق دەكەونە گىانى
گەنجەكان! لە ولاتە بىانيەكاندا وەها دەنگ دەداتەو كە ئەگەر مەرىكىش سەر بېرىن،
دەبىن بە وەحشى ئىتر!

نوسرەت: ئەگەر ئىمە بېروامان بە پاكى كچى يان كۆرى ەيە دەبن تاوانەكەيشى
بدەبن! منىش تاوانەكەيم دا و خوشكەكەمم پاك راگرت! ەموو ئىشىكم كرد ەتاكوو
بە ئاسودەى دانىشى و بخوئىن!

جگەرەكەى فرىدا و وتى: كاتى ئىتر مەن و حىكەت تەنیا بووین، بىنىم ئىترە ئىتر
جىگەى مانەو ەننیه! ئەو خانو ە شوئىنىكى خراب و پىس و نالەبار بوو!

نەختى ئەم دەرگا و ئەو دەرگام كرد و ژوورىكم نەختى سەرتر بەكرى گرت و
پۆشستىنە ناوى. ئىتر بە ئەزموون و بە كەمال خۆم دەمخوئىند و خەرجى خوئىندى خۆم
بوو! خەرجى خوئىندى حىكەت بوو! خورد و خواردنىشمان بوو! كرى خانوئىش بوو!
ئىتر مەن چۆنم دەتوانى بە ئىشىكى نىوەكات پارەى ئەمانە بە دەست بەئىم! دەبوو بە
پرسىيارى سەد بۆشایى! كەوتە ناو ئىشى خراب! كرىن و فرۆشتنى حەشیشە! تریاك!
وئىسكى!

كاميار حىكەت دەیزانى؟

نوسرەت نە! وايدەزانى پیاوئىكى موسولمان، ئىشى پىداوم و پارەى باشم پىدەدا!
ئالەم چىرۆكانە! ەرچۆن بوو ژيان رادەبورد. ەم خۆم باش دەمخوئىند، ەم حىكەت!

کاتیکیش که ئیشیکم نه بوو ده‌رؤیشتمه ئەم پارک و ئەو پارک و ئەمشتانەم ده‌فرؤشت!
 رۆژی له‌پارکدا خه‌ریکبووم تریاکم به‌که‌سی ده‌فرؤشت. کاتی ئەو پاره‌که‌ی دامن
 و رۆیشت و منیش خه‌ریکبووم پاره‌کانم ده‌ژمارد، کتوپر ده‌ستی که‌وته سهر شانم!
 ته‌زیم! وامزانی پۆلیس یا شتیکه! لام کرده‌وه که سه‌یرم کرد یه‌کنی له‌مامۆستاگانه!
 خه‌ریکبووم له‌ته‌ریقیدا ده‌بووم به‌ ئاو که وتی: لێره‌دا چی ده‌که‌ی؟ وتم: مامۆستا هاتروم
 هه‌وایه‌ک هه‌لمژم! سه‌یریکی پاره‌کانی که به‌ ده‌ستمه‌وه بوو کرد و وتی: خویندکاری
 پیش له‌خویندن ده‌بی بنیاده‌م بی! ده‌زانی خه‌ریکی چی ده‌که‌ی؟ ویستم بلیم که پیاوی
 مالم که نه‌یه‌یشت قسه‌ بلیم و وتی: ماستاو مه‌که! هیچ هۆیه‌ک ناکرئ بۆ ئەم ئیشه‌ن
 بدۆزریته‌وه! سهرم داخست که وتی: توانای تو له‌میشکتدایه! که‌لکی لێوه‌رگره! ئەمه‌ی
 وت و رۆیشت!

بۆ سه‌به‌ینیدا له‌زانکو هاته لام و ئەدره‌سیکی پیدام و وتی: برۆ وانه به‌م مناله‌ بلن،
 پاره‌که‌ی که‌مه به‌لام دیسان قوتابیت بۆ ده‌دۆزمه‌وه!
 پیاوی که ئیوه‌ بن، ئیشی تریاک و هه‌شیشم ماچ کرد و نامه‌ لاوه و که‌وته
 ئیشی وانه و تنه‌وه به‌ مناله‌کانی ناوه‌ندی و ئاماده‌یی. ورده‌ ورده‌ سنی چوار قوتابیم
 وه‌رگرت و دوا‌ی ئه‌وه‌ش بوونه‌ هه‌وت هه‌شت که‌س. ئیشیکیشم بۆ حیکمه‌ت دۆزییه‌وه.
 له‌گه‌ل خه‌یاتیه‌کدا گرینه‌ستیکم به‌ست که جلی برآوم وه‌رده‌گرت و ده‌مبهرده‌وه بۆ مال.
 به‌سه‌زمانه‌ حیکمه‌ت، ئەم کتیب و ده‌فته‌ره‌ی ده‌خسته‌ به‌رده‌می و دیتریکی ده‌خویند و
 ریزیکی مه‌کینه‌ ده‌کرد! ده‌ره‌اتیکی زۆرمان نه‌بوو، به‌لام ده‌کرا به‌ تاسه‌وه ژیان به‌رینه
 سه‌ر!

سه‌رتان نه‌یه‌شینم! رۆیشت و رۆیشت و رۆیشت هه‌تا‌کوو من له‌زانکو ده‌رچوم و
 ویستم به‌دوا‌ی ئیشدا بگه‌ریم. به‌لام کوا ئیش؟

بینیم جارێ هه‌روا به‌ مناله‌کان وانه بلیم باشتره. هه‌م وانه‌م ده‌وته‌وه و هه‌م به‌ دوا‌ی
 ئیشدا ده‌گه‌رام به‌لام بۆ هه‌ر کوێ ده‌رؤیشتم ته‌مایان تیده‌کردم! هه‌ر که کابرا ده‌بیینی
 پتویستم به‌ ئیش و پاره‌یه، ده‌ره‌اتیکی پی ده‌وتم که ته‌نیا به‌شی هاتوو چۆم بوو! ئیستا
 باری سه‌ر‌بار له‌کویدا بوو! له‌ویدا که عاشق بووم!

ئهو سالانه‌ی که تینم په‌راند له‌لایه‌ک، ئەم یه‌ک دوو ساله، له‌لایه‌ک! قوتابیه‌کم بوو
 که باری ئابووریان خراب نه‌بوو. ناوی مریه‌م بوو. کچیکی جوان بوو. من ده‌رؤیشتم
 له‌گه‌لیدا خه‌ریکی بیریکاری و کیمیا ده‌بووم! پۆلی شه‌شه‌می ئاماده‌یی بوو. ماوه‌یه‌ک که

رؤیشتم بۆ مالیان و هاتمه وه ههستمکرد که خوشمدهوی. هه چهنده به خۆم دهوت ههتیو، تو چیه لهم غهلهتانه! بهلام به دهست خۆم نهبوو! ته نیا شتی که نهختی ئارامی دهکردمه وه، باری ئابووری مالی مریه م بوو! باوکی به ریوه بهری کۆمپانیایه ک بوو. خانویهکی باشیان له سه روی شاره وه بوو میلیاردهر نه بوون، به لام باری ئابووریان باش بوو.

هه جار که ده رؤیشتم بۆ ماله وه یان نهختی درێژه م پیده دا و نهختی هه رزانترم بۆ حساب ده کردن بۆ ئه وهی بتوانم زیاتر بیان بینم! دلم به مه خوش بوو هه تاکوو ئه و روداوه قه و ما!

جاریکیان که رؤیشتم بۆ مالیان، بینیم که خۆی رؤیشت چای بۆ هینام. هه رچی جاره دایکی دهیهنا. پرسیم بۆچی دایکت و ئه وان له مال نین؟ وتی: نه! راستیه که ی دهیانویست وانه که دوا بخه ن، به لام ئیوه خۆ ته له فونتان نه بوو هه و التان پینده م! وتم: دهی من ده پۆم، جاریکیتر دیمه وه! وتی: نه! نه! چۆن ده بی! هه ر چۆنی بوو ده ستمان به وانه خویندن کرد، نهختی که تیپه ری به بیانوی ئه وهی که باشتر چاوی له کتیه که بییت نهختی کورسییه که ی هینایه لای من به شیوه یه ک که زۆر نزیک یه کتری بووین. هه روا که من پرسیاره که م جواب ده دایه وه، ده ستمان به ر یه ک که وت، جاری ئه و دهستی لاده برد و جاری من! سێ چوار جار که ده ستمان که وت به یه کدا و ئه م بر دیه دواوه من بر دمه دواوه، جاری ئاخه نه ئه و خسته خۆی و نه من! ده ستیشمان که نووسا به یه کدا کتیب و ده فته ر و کاغه ز رؤیشته لاه! کاتی ئاگام به خۆمدا هاته وه که دهستی له ده ستمدایه! ته نیا پیم وت که مریه م ده زانم ئیشیکی باش نییه به لام زۆرم خوشده وی! ئه ویش وتی: منیش خوشمده وی! وتم: ده بی چی بکه م؟ وتی: باوک و دایکم که سانیکی رؤشنیرن، وه ره خواز بینیم!

ئهتوت دنیا یان پینداوم! بۆ سبه ییندا رؤیستمه خواز بینی! رؤیشتن بۆ خواز بینی و داخستی وانه و تنه وه یه کێ بوو! ئاوی پاکییان رشت به ده ستمدا! داما وانه حه قیان بوو! کاتی حال و نه حوالی منیان زانی، نه یه کیان وت و بریانه وه! مایه وه له م ناوه دا دلی داماوی من و ئه و به سته زمانه مریه م!

په یوه ندیه ته له فونیه کان دهستی پینکرد! نوکه یه کم ده کرد و دام ده خست و ئه و دهیزانی که منم! به دوایدا که ته له فونم ده کرد خۆی جوابی ده دایه وه و خیرا ژوانم له که لیا له شوینیک داده نا و دام ده خست! سبه یینی له جیاتی قوتا بخانه ده رؤیشتین بۆ

دهره وه و بق خومان پلانمان داده پرشت که چیبکه یین! ناخریه که ی گه یشتینه نه و برپاره ی
که ئیتر نه و نه خوینتی و منیش له په سا برۆم و له گه ل دایک و باوکیدا قسه بکه م! هیچی
تر نه ده کرا بکری!

نه وازی له خویندن هینا و منیش! باوکه که ده پرۆیشت
بق کومپانیا، منی له بهر ده رگای کومپانیا دا ده بیینی! ده هاته وه بق مال منی له بهر ده رگای
ماله ودا ده بیینی! دایکه که ده پرۆیشت بق مالی خوشکی، منی له کولانی مالی خوشکی
ده بیینی! ناخری نه وه نده پرۆیشت و پرۆیشتم تا چوار مانگ تینه پری و باوک و دایکی
پازی بوون! ئیستا کچه که له خویندن دواکه وتبوو و مهرجی زهماوه ندیشمان نه مه بوو
که کچه که ده رچی!

ده ستمکرد به وانه وتنه وه پنی! پرۆی سنی چوار سه عات ئیشم له گه لی ده کرد!
ئه ویش باش ده یخوینتدا! به کورتی نه وه نده هه ولم دا هه تاکوو هات و به ده ره جه یه کی
زور باشه وه ده رچوو و ئیتر باوک و دایک قسه یه کیان پی نه ما! پرۆی باوکی پنی وتم:
برق به دوا ی ئیشی زهماوه نده که دا! دلم خۆش بوو! ئیتر نه ت وت به ئاسماندا هه لده فرم!
ده ستم کرد به نه م لاو نه و لا کردن بق پاره! بانک، قرص الحسنه، صندوقی فلان، ئاشنا
و پرۆشنا! به لام دریغ له ده هه زار تمه ن پاره! پرۆم له هه ر که س و نا که سنی کرد به لام
چی؟ هه ر که سنی بیانویه کی ده هینایه وه! هه ر که سنی به جورئ له سه ر خۆی لاده برد!

ناخری کاتی چه قۆکه گه یشته سه ر ئیسکم، پرۆی پرۆیشتم بق مالی مریه م نه وان.
زهنگی ده رگام لیدا و خۆی ئیف ئیفی به رز کرده وه و ده رگا که ی کرده وه و پرۆیشتمه
ژوو ره وه. دایک و باوکی له مال نه بوون. دانیشتم و هه موو شتینکم بق باس کرد. نه ویش
زور دلگران بوو! هات و وتی پینم باوکم باری ئابووری باشه. نه گه ر بیه وی ده توانی
یارمه تیمان بدا به لام نایه وی!

وتم: له وانه یه حه ق به باوکت بی! وتی: نه! خۆی ده زانی تو کورپنکی زور باشی! چه ند
شه وی له مه وپیش خه ریکبوو ده یوت که تو به و نه بوونی و باری ئابووریه خراپه وه،
هه م خه رجی خویندنی خۆت ده رده هینی و هه م خوشکه که ت، دوا ی نه وه ش توانیوته
ده رچی بق زانکو هه مووی قبول بکری و شه هاده وه ربگری، ده بی کورپنکی باش و
لینه اتوو بی! وتم: ده ی بۆچی یارمه تیمان نادا؟ وتی: نازانم به لام ناگادارم چون له گه ل
دایکما زهماوه ندی کردوو! وتم: چون؟ وتی: خۆیشی کاتی گه نج بووه، وه کو تو بووه!
کاتی ئیتر هه موو ده رگاکان به پرۆیدا داده خرئ، له گه ل دایکما برپار ده دن و واده که ن

که باوک و دایکی ئیتر ناتوانن هیچ بلین! وتم: یانی. . . ؟ وتی: نا وتم: دهی باوکت ئیشیکی باشی نه کردوه!

پیکه نینیکی بۆ کردم و شریتیکی خسته سهر و هاته کنم دانیشت. وتم: دایک و باوکت بۆ کوئی رۆیشتون؟ وتی: بۆ چیت دهوئی؟ وتم: دهمهوئی پیاوانه له گهل باوکت قسه بکه م! وتی: بن سووده. وتم: بۆ؟ وتی: تو باوکم ناناسی. ئه و ئه گهر بریاری داوه به رواله ته! چون ده زانی تو ناتوانی ته نانهت خهرجی زه ماوه نده که یش دهس بخه ی! وتم: دهی چی بکه م؟ وتی: ههر ئه و ئیشه ی که باوکم کردی! وتم: به راسته؟ وتی: نه! به لام ده بی وای پیشان بدهین! جا ئه و کاته ناتوانن هیچ بکه ن!

به کورتی به لین و بریاره کانمان دا و من له ماله وه یان هاتمه دهر! ریک بۆ سبه ی رۆژدا که من ته له فونم بۆ مریه م کرد، باوکی جوابی دایه وه! ویستم قسه نه که م به لام بانگی کردم. منیش و لامم دایه وه و پنی وتم: که برۆم بۆ ئه وئی. منیش له ریتوه ریکه وتم و رۆیشتم بۆ مالیان.

چاوتان رۆژی خراب نه بینئ! ههر که پیم خسته ژووره وه که دوو سن که س پژان به سهرمدا و تا تیز بووم لینیاندام! ئه وه نده لینیان دام که خهریکبوو دهمردم! ئاخریه کی باوکی منی له ژیر دهست و پنیاندا دهره ئینا و ته له فونی کرد بۆ ئاسایش و منیان به تاوانی دزی، به که له بچه کراوی له ماله وه یان برده دهره وه و خستمیانه به ندیخانه! بۆ به یانیه که یدا فایلکیان خسته ژیر بالمان و ناردیان بۆ دادگا. له ویدایش که تنیکیان بۆ سازکردم که کاتی بۆ خویندن دهرۆیشتم بۆ مالیان. لیره یه کم که له سهر میزه که بووه دزیوه! منیش نه متوانی هیچ بسه لمینم. له چانسی خراپم، ههر ئه و کاته ی که له دادگادا بووم، یه کئ له وانه ی که زهمانی به یه که وه له پارکدا هه شیش و ویسکی و تریاکمان دهرۆشت، گرتبوویان و هینابوویانه ئه وئی! ئه و باوه حیزه یش خوی لئ ناشکرا کردم! ئه م پاسه وانه یش چاوی لیبوو و به یه کئ تری وت و ئه ویش به حاکمه که ی وت! دوو زله یان که لیدا، یه ک دوو شتی درکاند و ریک منیان برده به ندیخانه!

ئیه نازانن به ندیخانه چون شوینیکه! خوا تووشی که سی نه کا! بنیاده م فریده دهنه ناو کۆمه لی دز و چه قۆکش و بکوژ و هیروئینی و به کورتی ناو کۆمه لی بنیاده می ناله بار!

ئینستا سه یرکه ن ! خوشکه که م له دهره وه به ته نیا! خۆم له به ندیخانه دا! کچی که خۆشم دهوئی نازانم له کوئیه!

ئەوندە تىك شكاو و خراب بووم كه ئەگەر چه قۆيه كم دەست بگەوتايە خۆم
دەكۆشت! ئەمەش لەدروست ژيان بە سەر بردن!

سەرتان نەيەشينيەم! چوون جاري يەكەم بوو بەلام ئەو هەتيو هەندي شتي وتبوو،
شەش مانگيان بە سەردا بريم!

هەر لەو پانزده رۆژەي يەكەمەدا، دەوايان دا بە دەستمەوه! منيش كه ئيتەر لەدنيا بيا
بووم! خواردم! قنە جگەرەكەي فريدا و بيدەنگ بوو. نەختي دواي ئەوه وتي:
- تيا چوم!

- لەوانەيە ئەگەر نەختي تر سەبرت بگرتايە باش دەبوو!

نوسرەت لەمنداڵيەوه بەرگەگرتنی چارەپەشی و نەبوونی و فەقيري و برسيتي
و لەدەست چوونی خوشک و دايک و زۆر شتي تر، ئيتەر جينگەي بۆ نەهيشتبووم!
راستيەكەي ئەو رۆژەي كه بۆ يەكەمجار هيرۆئينم كيشا، پيشتري كه سينك هاتبوو بۆ
لام! باوكي مريم بوو! هاتبوو قسەم لەگەل بكات! پتي وتم: كه بە فيلەكەماني زانيوه
و مريمي بردوه بۆ دوكتور و زانيويه كه درۆيه! وتي: كه هەتاكوو مانگيني تر لیت
خۆشدهبم و دەتهينمە دەرەوه! وتي: كه مريم و دايكي ناردوه بۆ توركييا!
كاتي ئەمەم بيست ئيتەر هيچ لەلام فەرقی نەبوو! ئەمە بوو هەر كه خستيانە بەردەم
خواردم! ديسان بيدەنگ بوو و جا وتي:

- هەفتهيەك دواي ئەوه، باوكي ليم خۆش بوو و بزگاريان كردم! ياني وتبووی كه
هەلەيان كردوه و ليرەكەيان لەمالەوه دۆزيووتەوه! ئەوانيش ئازاديان كردم!
- دەي شكات لى بگردايە!

نوسرەت نە! من چينوي شتي ترم خواردا!

جگەرەيەكي تری داگیرساند و وتي:

- كاتي لەشوينيكددا كەس خۆشی نەويستی! كەس تۆي نەويست! كەس بيړي لى
نەكردیتەوه، بى پەنا دەبى! دەزانن؟ ناسەواريكي ميژوي مافي هەموو خەلكە! پسپۆريكي
گەوره مافي هەموو خەلكي دنيايه! هەروا كه ئەم زەويه خپه هي هەموو خەلكە!
خويندكارنيكيش هي هەموو دنيايه! هەر هيچ نەبى هي هەموو خەلكي ولاتەكەيەتي! ئەم
هەموه خەرجي كه سينكي وهكو من دەكړئ! لەكوپوه دەكړئ! لەسەرمایەي ئەم ولاتەوه!
ئاخريەكەي ليم دەگەريز بە هيواي خوا! لەوانەيە من بمتوانيايه زۆر شت بكم بەلام
كەس يارمەتي نەدام!

کامیار پاڳه ته جڳره کهی دهرهیتا و خولکی کردین و بۆمانی داگیرساند که نوسرهت سهیری نه و سووچهی پارکهی کرد و وتی: سهیرکه ن!
 ئاورمان دایه وه سهیرمان کرد که سئ کچ له سووچیکی پارکدا دانیشتون. نوسرهت پینکه نی و وتی: نیوهیان میتادونین و نیوهشیان راهاتو! به دهرزی خهریکن!
 - لئرا؟

- نوسرهت ئا ئیترا!

- بۆچی هه ر ئیشی وا دهکه ن؟

نوسرهت بڕوانن، لای، ئیستا کچ بی یان کور، پئویستی به رابواردنه. لای، پیره ژن یان پیره پیاوی هه فتا هه شتا ساله نیه که بتوانی شهش حهوت سهعات له سهه کورسی، له ستاره ی ماله کهیدا دانیشنی و گوئی له رادیو بگری!

خوا له میتشکی ئیمه دا، ماده یه کی داناوه که ده بیته هۆی شادی! کاتی لای هه ر له پیش خزیدا دیواریک ده بین! کاتی هه ر بقه ده بین! کاتی هه زار به لینی به دی نه هاتوو ده بین! کاتی سبه ی به یانی ره شتر له شهوی پینشووی ده بین، نه و کاته یه که تووشی نه خوشی دهرونی ده بی! نه م نه خوشینیشه هه ر زور ده بی، زور ده بی هه تاکوو ئیترا میتشک خوی به ته نیایی ناتوانی چاری بکات! نه و کاته یه که گه نچ په نا ده با به حه به شادی هیته ره کان! ماده سهرکه ره کان! حه شیش!

نه گه ر بۆ نه خوشینه دهرونییه که ی بۆ دوکتوریکی دهروناسیسی ببه ی، چی پیده دا؟ زاناکس! کلونازپام! فلوکستین! نه م دهرمانانه واده زانی چین؟ به شینوه یه ک له وانیترا ده چن! زوربه یشیان راهینه رن! سهیری نه م کچانه بکه ن! به لیتنان پیده ده م که زوربه یان له پیشدا سه رتیکیان له دوکتوریکی دهروناس داوه! به چوار جور حه ب و شه ربه ت ده ستیان پیکردوه و ئیستایش گه یشتون به هیروئین و دهرزی و نه م شتانه! هه والتان هه یه که راهینه ری و ماده سهرکه ره کان که وتونه ته ناو قوتابخانه کان؟ تیده گه ن ده لیم چی؟ ئاگادارن کچه لایه کانمان له دوبه ی و نه ناوه خهریکن چیده که ن؟ به خوا نه گه ر درهنگ بکه وینه خو ئیترا هیچمان پین ناکری!

- بۆچی چه نیکه هیروئینی بوون که ئیستا که وتونه ته دهرزی لیدان؟
 نوسرهت ئیستا ئیترا وه کو کون نییه که کابرا ده سال هیروئین بکیشی و جا بکه ویته دهرزی لیدان و نه م قسانه! ئیستا دوی شهش مانگ سالی ده که ونه دهرزی لیدان!
 - ده ی بۆچی؟

نوسرەت: مادە سېرگەرەكان باش نين! جۇرنيكيان ئەفغانىيە كە بە دەست دروست
دەكرى، جۇرنيكيان پاكستانىيە كە لابراتوارىيە! ئىستا زياترى ئەفغانىيە! ئەم ھەموو ئەفغانىيە
وادەزانى لىرە چى دەكەن؟

- باسەكەى چۈنە؟

نوسرەت: دوو سى ھەزار ئەستامىنوفىن ورد دەكەن و نەختى گەرمى دەكەن و
پەنگەكەى وەكو ھىرۋىنى لىدئ! جا دىازپام و ئەمشتانە ورد دەكەن و دەيخەنە پالى!
- دەى ئەمە خۇ وا (....) نايەنئ!

نوسرەت نەختى ھىرۋىنىشى تىكەل دەكەن ئىترا! جارى يەكەمىش شتى باشت
پىدەدەن! كە خوت پىوۋە گرت، خلتەكەى دەبەستىن بە كۆلى بىيادەمد! دواى ئەوۋە ئەگەر
دە پاكەتىش بكىشى، نەشئە نابی! دووكەلەكەى بە تالان دەچئ! دەبى ھەر بە دەرزى
لەخۇتى بدەى! ئىستا ئەگەر پىتان بلىم لەكۆتى دەدەن، دەبوورىنەو!

- بۇچى لەدەمارى نادەن؟

- يەكەم كە جىگەكەى ديار دەبئ! دواى ئەوۋەش چەند جار كە لىن بدەى، دەمارەكە
وشك دەبئ! دەبئ بىدەى لەبن ران كە دەبىتە پال. . . ! يان بىدەى لەژىر نىتوك!
- ژىر نىتوك؟ ئەوۋە خۇ زور ئىشى ھەيە!

نوسرەت بىيادەم كە خومار بوو ئىتر لەقسە تىناگا! تازە ئەو بەولاولە! بە سورەنگى،
بىست كەس لىندەدەن! ئىستا حسابى ئايدز و شتەكانى ترى بكة!

مژىكى لەجگەرەكەى دا و پىكەنى و وتى:

- پىسىيەكەى ئىستا لەشۋىنىكى تردايە!

كاميار لەكۆئ؟

نوسرەت كاتى كپىن! كابراى دەوا فرۇش، پاكەتە يەك سانتىيەكان دەخاتە ناو قنى!
كاتى دەچى لىن بىستى، پارەكە بە كەسىكى تر دەدەى و مادەكە لەكەسى تر وەردەگرى!
باسەكەشى واىە! دەرۋىتە بەردەم كابرا و ئەویش دەست دەبات و لەكۆنى. . . پاكەتن
دەردەھىنى و پىت دەدا و دەلى بىخە دەمت! ئەویش دەبئ خىرا بىخاتە دەمى!

كتوپر دلم خاو بۇيەو!

كاميار ئىتر بۇچى دەيخاتە دەمى؟

نوسرەت كە ئەگەر پۇلىس كەيشت، قوتى بدات!

كاميار بەو پىس و چەپەلى و بۇگەنەو؟

نوسرەت ئا! نوسرەت ئاخر چۈن دەتوانن؟

كاميار ئىبۇە بىنبا دەمىكى هيرۇئىنيتان نەبىنيوہ كاتى مادەى پى نەكات! نەكات! نەكات!

بەدلىنبايەوہ تىدەگەن!

- ناخرىيەكەى كەچى؟

نوسرەت لەجۇگەلەى ئاودا مردن! لەكاتى دەرزى لىداندا دلىان وەستا! خۇكوشتن! بەندىخانە! ناخرىيەكەى ئەمەيە ئىتر! بەم جگەرە دوا بپراوہىيەوہ دەست پىدەكا ئىتر!

كۆرەكە يان كچەكە چواردەسالىيەتى بۇ فىز دەست دەكا بە جگەرە كىنشان! جا دەبىتە

كەشيش! تىياكيش كە گرانە و دەروا بە دواى هيرۇئىندا!

لەكوندا شەرايىان دەخواردەوہ! بىرە يان شتىكيان دەخواردەوہ و پاىزى دەبون و

كەتر دەروىشتن بە دواى مادەى سىرگەردا! ئىستا ئىتر نابى! سەرەتا كە ئەم ئارەقانە

دەستكردە و تىنير و دىازپام و نەختى ئەلكولى تىايە! لاوہكانىش كە پارەيان نىيە ويسكى

بكرن يان كويز دەبن يان ھەزار نەخوشىنى تر دەگرن تازە دەمىشيان بۇنى ئەلكولى

لىدى و ئىتر نەگەر بگىرىن باوكيان دەردىتنن! ئەمەيە كە دەروون بە دواى ھەشيش و

ئەويشى كە ديارە!

ئىتر بۇچى؟

نوسرەت ھىوا بپراوى! لەدەستدانى ئەنگىزە! نەبوونى پاپواردن و ھەزار شتىتر!

يەكيان من!

- ناخرى كاتى لەبەند ھاتىتە دەرەوہ چىت بەسەر ھات؟

نوسرەت: رۇيشتەم بۇ لاي ھىكمەت! ئىتر كەوتبەوہ نانى وشكى خواردن! ھەر

ئىسكەكەى مابوويەوہ! باسەكەم بۇ گىنپرايەوہ. ئەوہندە گرىا كە ھەر باس ناكرى!

كاميار تو چىت كرد؟

- يەك دوو جارى رۇيشتەم بۇ بەر مالى مرىم ئەوان. مالەكە چۆل بوو. بەتەواوى

رۇيشتبوون. منىش ئىتر دەمتوانى چى بكەم؟ بىنبا دەمىكى ئالودە ئىتر لەم قسانەدا نىيە!

ئىتر ەشقم ببوو بە هيرۇئىن! ەشق كە نە! رەقم لىنەتى! ھەر جار كە دەيكىشم لەحنەت

لەخۇم و ئاباد و ئەزادام دەكەم كە نەگەر ئىتر بېرۇم بە دوايدا، بەلام ھەتاكوو نەختى

خومار دەبم تىنى دەدەمەوہ!

مژىكىترى لەجگەرەكەى دا و قنى جگەرەكەى فېرىدا و وتى:

- لائى ههتا كاتى شوينه كهى بوى بن مهترسيه و دنيايه كه له داميني بنه ماله كهيدا
بيت! كاتى كه به هر شيويهك له بنه ماله كهى دوور كهوته وه، ئه م كيشانهى به سر
ديت! كاتى مريمم له دست چوو، له بهر حيكهت ده ژيام. ئيستايش بهس له بهر ئه
زيندووم! هر كات خويندنى ته واو بيت و بتوانى له سر پتي خوى رابوه ستى، خوم
رزگار ده كه م!

كاميار ئه م قسانه مه كه! من ئيشم پيته!
نوسرهت من رۆژ به رۆژ زياتر له ناو ده چم! نيتر هر كهس ده ميبيني تيده گاي
موعتادم! حيكه تيش شكى بردوه! من هوى سه رشوڤى ئوم! من نه بم ئه و ئاسوده تره!
كاميار جاري واز له م قسانه بينه! راستى ده مويست شتيكت لى بپرسم!
نوسرهت سه يريكي چاوه كانى كرد و وتى:

- حيكه تم سپارد به تو! گياني تو و گياني حيكهت! له جياتى ئه و غيرهت و شه رهفت
كه ده زانم زورت لى ههيه، به نه مانهت و له گره ودا هه لگرتوه! نيتر هه رچيه كت ويست
بيكه!

كاميار سه رهتا كه گفتى پياوانه م پى داوى! داوى ئه وهش كه ده مويست شتيكى توت
لى بپرسم! ده مويست بليم كه نه گه ر رۆژى بزاني خوشكه كت له كوئيه، چيده كهى?
نوسرهت چاوى ده رپه راند و سه يري كاميارى كرد و تاوى داوى ئه وه وتى:
- حيكهت؟

كاميار نه، عيزهت!
نوسرهت عيزهت كه خوشكم نه بوو! برام بوو!
من و كاميار سه يريكي يه كتريمان كرد كه كاميار وتى:
- ئهى بو ناوى عيزهت نه بوو?
نوسرهت با.

كاميار بوچى عيزهت ناوى كچ نيه?
نوسرهت هه م ناوى كچه و هه م ناوى كوڤه! وه كو نوسرهت، حيشمهت!
جا پيكنى و وتى:

- ئيستا نه گه ريش بزانه م له كوئيه نيتر هيجم پيناكرى! نيتر چاوه روانى هيج
له بنيا ده ميكي ئالوده ناكري؟ زور زور هه ولمدا كه حيكهت بگه يه نه نه نجام نه ويش
تازه له چ ريگه يه كه وه! ده لالى، خوزه ويسيتيم كرد! هيرؤنينم فروشت!

کتوپر دهستیکی مالی به ناو چاوانیدا و وتی:

- کاتی بیری لی دهکه مه وه که چ شتینکم کرد رقم له خومه والله!

نه و دهیوت به لام من و کامیار ته نیا سهیری به کتریمان ده کرد که کامیار وتی:

- که وایه عیزهت کور بووه؟

نوسرته نا! کورپکی قژ زهره! نه گهر نه ویش له گهل ئیمه دا بویه هر هیچ نه بن
باریکی له کول ده کرده وه! ئیستایش دیار نییه! له وانه یه هه تاکوو ئیستا چند جار به
لای یه که تریدا تیپه ری بین به لام نه نه و من ده ناسی و نه من نه و! بهس نیشانیکم لئی
هه یه که نه ویش نا کروی له بوخسارییه وه بیناسم!

کامیار چ نیشانی؟

نوسرته خالی! خالی به قه دهر پینچ تمه نییه ک له بن بالیدا بوو! کاتی بچوک بوو هه موو
کات حه زم ده کرد دهستی لی بدهم و بزائم بق ژیر بالی ره شه! به سه زمانه هر که دهستم
ده برده بن بالی، له پینکه نیندا ده بورایه وه! دایکیشم هر شه ری له گهل ده کردم و دهی وت
کوره...

ئیترا نه مده زانی نوسرته خه ریکه چی ده لی! ته نیا سهیری کامیارم ده کرد که نه ویش

چاوی بریبوه نوسرته!

کامیار خالینکی به قه دهر پینچ تمه نییه ک له بن بالیدا هه بوو!

ههستم ده کرد که ئیترا خوین ناگاته میشکم! ته نانهت نه مده توانی سه رم بجولینم! حه زم

ده کرد به شیوه یه ک بمتوانیا یه قسه که بگورم به لام ئیترا درهنگ ببوو!

کامیار لای کرده وه و سهیری منی کرد و ههستا و به نوسرته تی وت:

- نوسرته گیان ئیمه ئیترا ده بن برۆین!

نوسرته بق کوئی؟

کامیار ئیشی زورم هه یه که ده بن بیکه م! ده ته وئ بتگه یه نم؟

نوسرته نه، ده مه وئ نه ختی له م ناوانه دا پیاسه بکه م و بیر بکه مه وه! ئیوه برۆن به لام

من بن هه وال مه که ن!

له گهلیدا خواحافیزی کرد و هر که کامیار ویستی خواحافیزی بکات نوسرته دهستی

له ناو دهستیدا راگرت و وتی:

- گیانی تو و گیانی حکمهت! سپاردم سه ره تا به خوا و جا به تو!

کامیار سه ریکی راوه شانند و پشتی کرده نوسرته و برۆیشت! منیش به دوایدا برۆیشتم!

له پارکه که رۆیشتینه دهره وه و سهر ماشینه که کهوتین و ریکه وتین، نه ختی دوائی
ئه وه به هیتاشی وتم:

- کامیار له وانیه هه له یه بووبی!

کامیار بروانه سامان، نه من منالم که دلنه واییم بکه ی و نه گهنم که بیورینه وه و
له سه رخو بچم! که وایه ئیتر هیچ مه لی!

ئیتر هیچ نه وت! یانی هیچ نه بوو که بیلیم. سه عاتی دوائی ئه وه که یشتینه وه
به ر دهرگای باخه که و کامیار ماشینه که ی هه ر له وئی راگرت و رۆیشتینه ژورده وه
و رۆیشتین بو لای مالی باوه گه وه و ته قه مان لیتا و رۆیشتینه ژورده وه. هه ر که
باوه گه وه روخساری کامیاری چاو پیکه وت، ترسا و وتی:

- چیبوه؟

رووم کرده کامیار! دهم و چاوی وه کو چه ونه ر سوور ببوده وه!

کامیار باوه گه وه، من هه موو شتیکم زانی!

باوه گه وه چیت زانی؟

کامیار نه و مناله سه ره رییه، گهنم نه بوو! من بووم!

هه رکه ئه مه ی وت باوه گه وه کت و پر زیبه ی کرد! هه روا که پیاوانه دانیشتبوو،

شل بوو و پالی دایه وه به پشتیه که وه! ته نیا کامیاری سه یر کرد! کامیاریش به س

سه یری ده کرد! خیرا به باوه گه روه م وت:

- باوه گه وه مه گه ر نه و مناله هه ر ئه م گهنم نه بووه؟ پنی بلین ئیتر!

کامیار عیزه ت، کوو بوو، به خالی له بن بالیدا! مه گه ر نه باوه گه وه! گهنم له خۆرا

ئه ونده هیمن نه بوویه وه! ئیوه باسه که تان پین وت! زور سه یر بوو له لام که چون گهنم

کتوپر ناوا هه موو شتیکی قبول کرد!

جا رۆیشته به رده می باوه گه وه دانیشت و وتی: من هه مووکات ئیوه م خوشویستوه

و ریزم بو داناون! چه ز ده که م له ئیستا به دواوه یش هه روا بئ! ته نیا خۆتان بۆم باس
بکن! من هه ر ئه م مناله م؟

باوه گه وه دهستی گه رته به ر چاوی و گریا! کامیار هه ستا و سه ری باوه گه روه ی

ماچکرد و ریکه وت! باوه گه وه به دهنگی که نه توت له بنی بیریکه وه ده هات وتی:

- مه رۆ بابه گیان! مه رۆ! چرای ئه م خانوه مه کوژینه وه!

کامیار تاروی بیده نگ بوو و دیسان ریکه وت. منیش به دوایدا! له مالی باوه گه وه

تاریکیه کانی شار - م. مونه دهب پووهر

هاتینه دهره وه و پویشترین بو لای مالی کامیار نه وان که کتوپر گنم هاته به رده ممان!
هر که کامیار چاوی پینکه وت وتی:
- نیستا زانیت که تو هر نه و گنمیته؟

گنم ته نیا نه یروانی.

کامیار عیزهت منم!

دیسان پینکه وت! هه لگه پامه وه سهیری گنم که بیده تگ سهیری نیمه ی ده کرد!
حزم ده کرد هه موو داخی دلم به سهر یه کینکدا خالی بکه مه وه! به لام نه و به سته زمانه
بوچی؟

خیرا پامکرده پشت سهری کامیار و نه ختی دوا ی نه وه گیشینه بهر مال یان.
پاوه ستا و به منی وت:
- تو مه یه سامان.

سهرم پاوه شاندا و هر له وی پاوه ستام. رینک دوو ده قه ی نه برد که دهنگی قیژه ی
ماموژن و کاملیا هه ستا! ترسام! ویستم برومه ژوورده وه که کامیار هاته دهر و دایکی
و کاملیایش به دوایدا!

ماموژنم وه ها خوی ده کوشت و قژی خوی پاده کینشا که وتم: هر نیستا تیا ده چی!
کاملیا ده گریا و له پشته وه بلوزه که ی کامیاری گرتبوو و جاری به کامیاری دهوت کاکه
مه پو! جاریکیش له من ده پاراپیه وه که بهر به کامیار بگرم تیا مابووم که چی بکه م!
کامیار لای کرده وه و سهیری کاملیای کرد و له سهر خق وتی:

- تو کچینکی خوینه واری! تیده گه ی که من نیستا چ حالینکم هه یه!

کاملیا هر له وی دانیشته سهر عهرز و زیره زیر گریا! دایکی بوورابوویه وه سهر
عهرز! کامیاریش پینکه وت بو لای باخ!

نه مده زانی ده بی خهریکی کن بم! پامکرد به دوا ی کامیاردا که بینیم پووره کانم و
ناغای مه نوچینهری و کاک عه باس و ئافهرین و دلنارام و گنم و دایکی له لایه که وه
خهریکن دین بو لای نیمه!

کامیار رینگی لار کرده وه و پویشت بو لای دهرگاکه که مهش سه قهر و ژنه که ی
هاته پینشه وه و وتایان: چی بووه کاک کامیار؟

کامیاریش سهیریکی کردن و وتی:

- وادیاره دز مالی نیمه ی بریوه! برق بو نه وی هه تاکوو من دینه وه!

مهش سه‌فهر و ژنه‌که‌ی رایانکرد بق لای مالی نیمه و نیمه‌یش پویشتین بؤ لای
دهرگا که سه‌یرمان کرد باوه‌گوره به جلی مال‌وه و به بن گۆچان له‌بهر دهرگانا
پاوه‌ستاوه و دهستی له‌یه‌ک بلاو کردۆته‌وه!
کامیار گه‌یشته لای و پاوه‌ستا و سه‌ری داخست که باوه‌گوره هه‌روا که ده‌گربا

وتی:

- ناهیلیم بړۆی! ده‌بئی له‌سه‌ر لاشه‌ی من تینه‌په‌ری! گه‌وره‌م کردوی! له‌هه‌موویان زیاتر
خۆشم ویستوی! ئیستایش تاله قژیکی رزیوت ناگۆرمه‌وه به هه‌زار له‌مانه! ناهیلیم بړۆی!
کامیار هه‌روا که سه‌ری داخستبوو وتی:

- با بړۆم باوه‌گوره!

باوه‌گوره ده‌بئی له‌م چوار چله ئیسکه بدهیت و فڕینی بدهیته لایه‌که‌وه هه‌تا‌کۆ له‌م
دهرگا تینه‌په‌ری! ئیستا ودره لیم بده!

کامیار سه‌ری به‌رز کرده‌وه و سه‌یرینکی باوه‌گه‌روه‌ی کرد و پویشته پینشه‌وه و
دهستی باوه‌گه‌وه‌ری گرت و ماچیکرد که نه‌ویش باوه‌شی پیا کرد و هه‌روا که ده‌گربا
وتی:

- مه‌رۆ بابه‌گیان! مه‌رۆ بایه‌گیان! بوناکی ئەم ماله تۆی! تۆ بړۆی من ده‌مرم! مه‌رۆ
بابه‌گیان!

کامیار نازی کیشا و وتی: به ساقه‌ی نه‌و قژه سپیه‌ت بم، ئیستا حال‌م باش نیه! بهیله‌با
ماوه‌یه‌ک به ته‌نیا بم. بهیله‌ خۆم بدۆزمه‌وه!

جا به نارامی داینیشانده سه‌ر سه‌کویه‌ک له‌پال دهرگا‌که‌دا و هه‌تا‌کۆ نه‌وانیتر
خه‌ریک بوون نزیک ده‌بونه‌وه، دهرگا‌که‌ی کرده‌وه و پویشته دهره‌وه و منیش به دوایدا
پویشتم سه‌ر ماشینه‌که که‌وتین و وه‌ها به‌نزینی پیتا که دوا‌ی ماشینه‌که سوپا!
تاوی دوا‌ی نه‌وه نه‌له‌باخ هه‌والی بوو و نه‌له‌نه‌و بنیاده‌مانه‌ی که به دوا‌ی ماشینه‌که‌دا
پایان ده‌کرد! سه‌رم خستبووه سه‌ر داشبۆلی ماشینه‌که که کتۆپر بینیم کامیار پاوه‌ستا
و سه‌ری به‌رز کردمه‌وه و وتی: چیه‌ت؟

- هیچ!

کامیار بؤ وا هه‌ناسه ده‌ده‌ی؟

- چۆن؟

کت و پڕ به‌ر چاوم ره‌ش بوو! به‌س پویشتمی ماشینه‌که‌م هه‌ست پینده‌کرد و ده‌نگی

تاریخچه‌کاتی نشار - مۆزده‌ده‌ب پۆرۆر

هزږينه كې كه واديوار بوو كاميار دهستي خستبووه سهري و هه روا لنيدهدا!

چهند سهعاني تپه پري و ناگام له هيچ نه بوو، بهس كاتي چاوم كرده وه و بينيم كه
كاميار له ژور سره راوه ستاوه!
به نيوه دانيشتوو له جيگه مدا راپه ريم كه كاميار شانكاني گرتم و ديسان
رايكشاندمه وه!

- چي بووه؟

كاميار هيچ نه بووه!

- له كوئين؟

كاميار خسته خانه.

- بوچي؟

كاميار نه ختي هيلاك بووي! هيچ نيه!

- من باشم!

كاميار نا، هيچ نيه.

نيتر نه متواني خوم راگرم و دهستم به گريان كرد! به دهنگي بهرز ده گريام! كاميار
دانهويه سهر ته خته كه و باوه شي پيا كردم و ماچي كردم و وتي:

- تو چهند كه ريكي ساويلكه ي! خوشحال به! ميرات خوريكتان لي كه م بوته وه!
هه ستام و پيم وت:

- ميراتي منيش بو تو! هر چيه كه برياره به من بدرئ، بو تو!

ديسان نازي كيشام و وتي:- تو كه جاري هيچت نيه!

- ماشينه كه م بو تو!

كاميار ده ي نه مه شتيكه! نيتر چي؟

توند باووشم پيدا كرد كه وتي:

- تو به راستي نه وهنده منت خوشده ويست و من نه مده زاني؟

هيچم پي نه وت و بهس هه روا باوشم پيدا كرد بوو و ده گريام! نه ختي كه رابوورد

وتي:

- باشه باشه! نيستا يه كي ديتنه ژوره وه و هه ردووكمان سهنگه سار ده بين!

روويكرده نه و لاره و فرميسكه كاني سري و هه روا كه ده رويشت بو لاي ده رگا

وتی:

- ههسته ئیتر حالت باش بووه! چیرۆکیکی سهیره ها! من دهزانم که سه ره پینیم، ئەم

دهبن بگه یه نینه خهسته خانه!

رۆیشت حسابی نه خوشخانه که ی کرد و هاته وه. منیش له تهخته کهم هاتمه خوار و

که بینیم موبایله کهم نیه!

- موبایله کهم نییه کامیار!

کامیار لای منه! دامخست. برۆین ئیتر.

- بۆ کوئی؟

کامیار بۆ بریار نه بوو که پیش لهم پرووداوانه به یه که وه برۆین بۆ باکور؟

پنی پینکه نیم ئه ویش پینم پینکه نی و وتی: ته نیا له پیندا چن ئیشیکمان هه یه.

- چی؟

کامیار دهبن باسی حکمهت و نوسرهت بکه وی به باریکدا.

- بۆ نارۆی بۆیان باس بکه یهت؟ دهزانی چهنده پینان خوشه؟

کامیار نوسرهت ئا به لام حکمهت نه!

- بۆچی؟ ئه و له خوای دهوی ئیستا! ئەم عه شقه ش، عه شقی خوشک و برایی بووه!

ته نیا سهیری کردم و هیچی نه وت.

- دهی بۆ نارۆی پنی بلتی؟

کامیار تو دهزانی کوپئ له گهل دهزگیرانه که یدا چی ده کات؟

ئه توت خوین له له شمدا بوو به سه هول. خوین له ده ماره کانمدا مه یی.

مانگی دوا ی ئه وه، کامیار و من له ئیتران رۆیشتین.

پینشتر کامیار وای کرد که مامم به زه ماوه ندی کاملیا و سالم رازی بین! نوسرهت

هر ئه و رۆزه ی که له پارکدا له گهل ئیمه قسه ی کرد خوی به ده رزی هه واکوشت و

ته نیا لینی دوو نامه مایه وه! یه کیان بۆ ئیمه و یه کیان بۆ حکمهت!

دوو مانگ دوا ی ئه وه ش باوه گه وره مرد و دوا ی چله که ی، بیستم که دره خته کانی

باخه که یان بریوه ته وه که له جیاتی بوورجی دروست بکن!

من به ناوی ئه وه ی که شه ریکی نوسرهت بووم، دوو ئاپارتمانم بۆ حکمهت کپی و

پنم وت ئەمە ئەو پارەیه بوو که نوسرەت هینا بوویە کۆمپانیاکەوہ!
تەنیا لەم بەینەدا حیکمەت نەیزانی بۆ کامیار وازی لێهینا!
نامەیهک که نوسرەت بۆ حیکمەتی نووسی بوو و تیایدا باسی ئەو شتانەیی
گێنرا بوویەوہ که کردبووی و ئالودەییەکەیی درکاندبوو بە حیکمەتمان نەدا و خۆ کوژی
نوسرەتیشمان بە شیوەیهک شار دەوہ که حیکمەت و ابزانی پوداویک بووہ!
ئاخری هەموو بە شیوەیهک لەگەڵ ژياندا ساچاندیان! تەنیا دەزانم که هینشتا گەنم
چاوہ پروانہ! یانی هەموو گەنمەکان چاوہ پروانن!
ئەم لاوانە، هەموو ئەو گەنمانەن که چاوہ پروانن!
ئێستا چاوہ پروانن که ئافات لێیان بەدا یان یەکن فریایان بکەوئ!!

کۆتایی

چەند جار ناوھەكەيم لەدەلدا دووبەت كردهو، ھەركات كە دەستووە جۆرئەكم
لەدەھات! وێستە ھەر لەوتووە بگەرئەووە و بڕۆمەووە بۆ مالدەوھمان، بەلام شتی
نەیدەھێشت! وا دیار بوو كەسێ دەیەوێ من بە زۆر ببات بۆ مانی گەنم!
ئێمە منداڵە خزمەكان، لەمالمووە ئەو زوورانیەمان بۆ خۆمان ھەلئێژاردبوو
كە ھەموویان لەناست باخەكەدا بوون و بەسەجەرەبەكی گەورەیان ھەبوو كە
روو لەباخەكە دەكرايەو، یانی سەرەتا ئەوای كچە پورەكانیشم، زووری
قاتی سەرەوھیان بۆخۆیان دانابوو، بەلام كاتیان ئێدەئە لەبارەئە كەش
و ھەوای ژوورەكانی قاتی خوارەووە قسەئە كرد و یاسی ئێو كرد، ھەموویان
ژوورەكانیان كۆرئە! وا دیار بوو كە زۆریش لەو زۆرانی بوون.

دینار

